

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

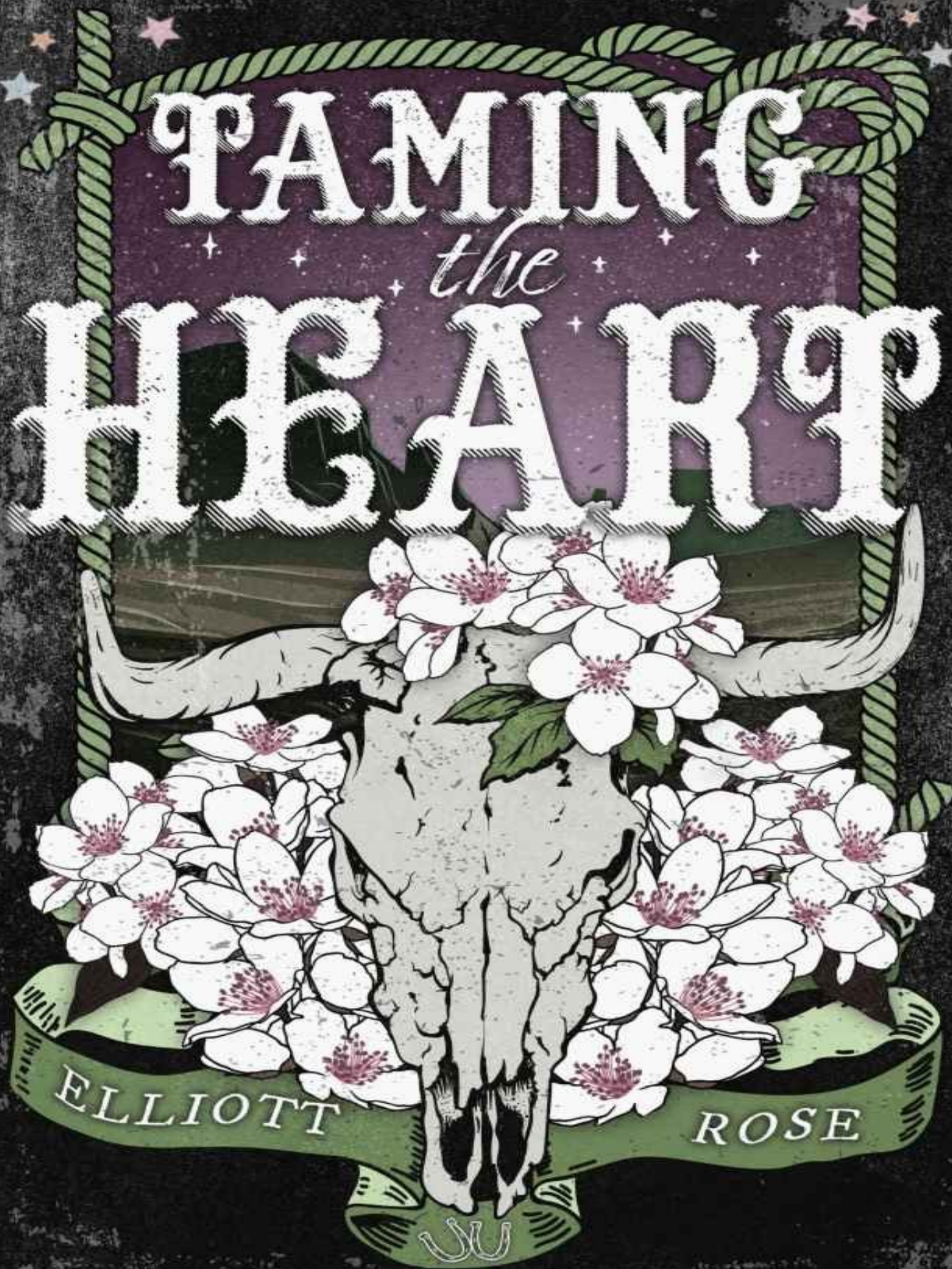
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

 [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)

 [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)

 [Çeviri Sohbet Grubumuz](#)

 [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)

 [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)

 [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

TAMING *the* HEART

ELLİOTT GÖSE

CRIMSON RIDGE SERİSİ
• ÜÇÜNCÜ KİTAP -

Telif Hakkı © 2025 Cosmic Imprint Publishing

Tüm hakları saklıdır.

tarafından Elliott

Rose Kalbi

Ehlileştirmek

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması , yayıncının önceden izni olmaksızın çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Bu kitaptaki karakterler tamamen kurgusaldır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu çalışmanın hiçbir bölümü yapay zeka ile yazılmamıştır. Yapay zekanın üretken biçimlerini değil, insan yaratıcılığını destekliyorum. Bu çalışmanın hiçbir bölümü, herhangi bir amaçla yapay zeka modelleri oluşturmak, beslemek veya iyileştirmek için kullanılamaz.

Yayınlayan Cosmic Imprint Publishing Kapak

Tasarımı: Maldo Designs

Kopya Editörü / Proofreading: CreedReads Yazar

Hizmetleri Gelişim Editörü: Pepperleaf Editing

Ciltsiz: 978-1-991281-29-6

Epub: 978-1-991281-28-9

Kindle: 978-1-991281-27-2

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

Giriş Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

Bölüm 34

Bölüm 35

Bölüm 36

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Sonsöz](#)

[Okuduğunuz İçin](#)

[Teşekkürler Teşekkür](#)

[Ayrıca Elliott Rose](#)

[Yazar Hakkında](#)

TANITIM

(Merhaba sevgili okuyucu,

CRIMSON RIDGE'E HOŞ GELDİNİZ...

Bu kitaba gözü kapalı girmek isteyenler için, lütfen bu tabu romantizminin bir kurgu eseri olduğunu unutmayın.

Bu, birbirine bağlı tek başına bir kitaptır, Zorla Yakınlık, dek mutlu bir kovboy romantizmi.

Tetikleyicileriniz veya kaçınmayı tercih ettiğiniz içerikler varsa, bu hikayenin devam etmeden önce düşünmek isteyebileceğiniz konular veya konular içerebileceğini lütfen unutmayın.

LÜTFEN AŞAĞIDAKİ KODU TARAYIN:

Web sitemde Tetikleyicilerin tam bir listesi, İçerik notları ve gerekirse bölüm bölüm dökümleri bulunmaktadır.

Lütfen daha fazla bilgi veya açıklama için elliottrose.pa@gmail.com adresine e-posta gönderebileceğinizi unutmayın.

elliottroseauthor.com

OYUN LİSTESİ

Bir Kız Vardı . Riley Green Rodeo
Kralı . Kings of Leon After
Midnight . Chappell Roan Gold Dust
Woman . Fleetwood Mac Horses &
Hellcats . Shaboozey Wild Ones .
Jessie Murph, Jelly Roll Eat Your
Young Hozier
Güzel Çılgın . Luke Combs
Muhtemelen Gitmelisin . Chris Stapleton Kır
Çiçekleri ve Vahşi Atlar . Laney Wilson Runnin'
. David Dallas
Wrong Ones . Post Malone, Time McGraw Ain't
No Love In Oklahoma . Luke Combs
RIIVERDANCE . Beyoncé
Pretty Little Poison . Warren Zeiders Kiss
You All Over . Sürgün
Hoşuna Gidiyor . Russell Dickerson, Jake Scott
Elbiseli Şeytan Teddy Yüzüyor
Diyet Pepsi . Addison Rae
High Road . Koe Wetzel, Jessie Murph
When the Levee Breaks . Led Zeppelin
Wild One Troy Cartwright
Miles On It . Marshmello, Kane Brown
Torn . Riley Green
Şeker Tatlısı. Benson Boone
Steal Her From Me . Shaboozey
Yasadışı İlişkiler . Taylor Swift
Nüksetti . Warren Zeiders
Stop Draggin' My Heart Around . Stevie Nicks Kovboy
Ağlaması . CeCe
okyanus gözleri . Billie Eilish

Köpek Günleri Bitti . Florence+ The Machine Never
Tear Us Apart . INXS
Yine Bekar . Josh Ross
En Kötü Yol . Riley
Green 2 el. Tate McRae

*Atı bırakıp yerine bıyık takmaya hazır
okurlar için*

BÖLÜM 1

''

Gel buraya, seni saksocu küçük sürtük."

kafam akılsızca kaydırmaktan benim kaldırımda karşımdan bağırان kadın sesini duyunca refleks olarak telefona sarıldım.

Lanet olsun. Hava yetmiş sekiz olmasına rağmen en büyük kapüşonlumu giydim ve şapkamı olabildiğince aşağıya çektim. İhtiyacım olan son şey, benim ya da hayatım hakkında bir şeyler bildiğini düşünen çılgın bir hayranın suratıma küfürler yağdırması.

Şehirdeki psikopatlardan *uzaklaşmak* için Crimson Ridge'e geri taşınma sürecindeyim. Kamerada belli bir şekilde tepki vermemi sağlamak için herkesin içinde garip şeyler bağırarak üzerime koşmalarını istemiyorum.

Sinirlerim geriliyor ve dişlerim, yumruğumun telefonuma sarılışıyla eşleşecek şekilde sıkılıyor. Tessa'nın neden bu kadar geç kaldığını anlamak için etrafıma kaçamak bir bakış atıyorum.

"*Aghhh*. Siktir git. Sakın buna cüret etme."

Ses daha da yükseliyor ve bir dizi gümbürtü, kargaşanın kaynağının nereden saptamama yardımcı oluyor.

Kıçım kamyonetimin kaputuna dayalı bir şekilde duruyorum. Sürücü tarafına atlayıp kapıyı kilitlemek kolay bir kaçış olurdu, ki bunu yapmama iki saniye kaldı

birkaç adım sanat galerisi vitrininin basamaklarından aşağı bir bok şelalesi döküldüğünde.

"Seni orospu çocuğu, ucuz fahişe, bok parçası."

Uzun siyah saçları, siyah kot pantolonu ve ona uygun siyah botlarıyla bir kasırğa, bir eşya patlamasının peşinden koşarken merdivenlerden aşağı takırdayarak iniyor. Bu her kimse, bir elinde hazır kahve, diğerinde cep telefonu, küçük bir köpeği rahatlıkla içine alabilecek büyüklükte görünen el çantasının içindekiler merdivenlerden aşağıya doğru bir kişisel eşya tsunamisi oluşturmakla meşgul.

Dünyanın en büyük çantasının alt kısmı parçalanmış, içindeki her şey merdivenden aşağı yuvarlanan bir misket torbasını taklit etmek için bırakılmış ve eşyaları her yöne uçmakla meşgul.

Telefonumu arka cebime atıp adım öne çıkıyorum. En azından bu kadının eşyalarının sokağa saçılmasını engelleyebilirim.

"Bana yaptığın bu mu? Her şeyden sonra mı? Küçük kaltak." İki büküm olmuş, sadece ayaklarını kullanarak defterleri, kalemleri ve fosforlu kalemleri merdivenlerden aşağı sıçramaktan korumaya çalışıyor. Kıcı olmayan işe yaramaz çanta ise yanında gevşekçe asılı duruyor.

Gülmemek için dilimi ısırarak zorundayım. Yardım etmek için elimden geldiğince çok parça topladığımı fark etmedi bile.

Kaldırımın yukarısına ve aşağısına hızlı bir bakış daha, Crimson Ridge'in her zamanki gibi uykulu ve insansız olduğunu doğruluyor, bu yüzden en azından gizlenen ya da tüm bu gelişmeleri izleyen kimse yok.

Eminim, yanımdan biri geçse bile, şapkamı aşağıya çekmiş halimle beni tanıyamazdı. Ya da en azından, neden belli belirsiz bir şekilde tanıdık geldiğimi anlamaları için biraz daha yaklaşımları gerekirdi.

Hâlâ çömelmiş halde, su şişesi, daha fazla kalem gibi şeyleri toplamaya başlıyorum - Tanrım, bir insan kaç tane kalem alabilir ki?

Kadınların, olukta kaybolmakla tehdit eden makbuzlara ihtiyacı var. Yapabildiğim kadarını sessizce bir kolumun altına sıkıştırıyorum.

Başımı kaldırıp baktığımda kahveyi bıraktığını ve parlak, siyah saçlarından oluşan bir perdenin arkasına gizlenmiş, merdivenlerden bir şeyler toplamakla meşgul olduğunu görüyorum.

Yüzünü göremiyorum. Ancak görebildiğim şey harika bir kalça. Kıvrımlı kalçalar ve belinin hemen altında seksi kırıksıklıklar oluşturan, vücudu saran kömür rengi kot pantolon. Basit bir siyah atlet yüksek bel bandını sıyrıyor ve , işte o zaman gözlerimin yukarı kaydığını fark ediyorum. İpeksi kumaşın altına gizlenmiş inanılmaz bir çift göğsün yan profili ağzımın kurumasına ve ensemın anında ısınmasına neden oluyor.

Sikeyim.

Crimson Ridge'in ana caddesinde güzel bir kıza azgın bir genç gibi ağzı açık bakarken yakalanmanın ne yeri ne de zamanı.

Gözlerimi yere indirerek kaldırımını son bir kez daha tarıyorum ve öyle görünüyor ki kalçalarımın üzerindeyken hemen hemen her şeyi akılsızca toplamışım. Dikkatini çekmek için boğazımı temizliyorum, çünkü hala el çantasına küfürler mırıldanıyor ve burada olduğumu fark etmemiş gibi görünüyor.

Her şeyi onun kollarına atmaya ve kamyonetime atlamak için aceleyle geri çekilmeye hazırlanıyordum ki, önünde durduğum botlarımı nihayet fark etmiş gibi görünüyor. Bir eli havaya kalkıyor, gevşek dalgalarını yolundan çekiyor ve lanet olsun... ballı, karanlık gözler benimkilerle buluşuyor.

Onlarda bir parıltı var. Bir kıvılcım beni tamamen hazırlıksız yakaladı.

"Oh, Tanrım. Bunların hepsini gördün mü? Ne karmaşa ama." Ayağa kalkıyor ve bu sırada avuçlarını kot pantolonunun ön kısmına siliyor. Ne iki kez bakıyor, ne de merak ediyor. Bu kız sadece saçlarını bir kulağının arkasına sıkıştırıyor ve sinirli bir nefes çekiyor.

"İyi misin?" Birden kelimeleri nasıl oluşturacağımı hatırladım. "Ben mi? Ben iyiyim. Bu çanta, ancak, gidiyor için olmak

Mümkün olan en kısa zamanda bir şenlik ateşinde kurban edilecek." Siyah kovboy çizmesinin sivri burnuyla onu dürtüyor. ve tamamen siyah görünümüne uyuyor ama aşırı kızsı da değil. Sahip olduğu birkaç santimlik topuk, hiç düşünmeden kalplerin üzerinde tepinebilirmiş gibi görünüyor.

"İşte." Tek bir heceden başka bir şey söyleyemiyorum. Neden birden dilim tutuldu?

Gözlerimle tekrar buluşuyor, sonra bakışlarını hala patlayan el çantası olayından kurtardığım bir demet eşyayı tuttuğum yere indiriyor.

Yumruğumu uzattığımda gözleri açılıyor ve neye tepki verdiğini görmek için bakışlarımı üzerine çekiyor. Hemen içim sıkıştı çünkü ilk içgüdüm belki de beni tanıdığını düşünmek oldu...

"Oh, sen gerçek bir centilmen kovboy değil misin?"

Kaşlarım birbirine çarpıyor, biraz kafam karışıyor, ne demek istediğini anlamaya .

Avucumda küçük bir ipli çanta var. Altın rengi, kadifemsi bir kumaşı var ve iplerin sıkıca çekilmediği üst kısmından bir şey sarkıyor. Mor silikon bir kıvrım dışarı fırlıyor.

"Ha?" Şaşkınlık yüzümün her yerine kazınmış olmalı. Tek kaşını bana doğru kaldırıp ardından o güzel ağzı hınzırca bir sırıtışa dönüştüğünde, yavaş kıçlı beynim oyuna yetişiyor.

Kaldırımda durmuş, kızın vibratörünü beyzbol sahasındaki sosisli sandviç satıcısı gibi sallıyorum.

Onun *giyilebilir* vibratörü.

Kulaklarımın ucu yanmaya başladı. Ne yapmam gerekiyor? Dışarıda yemek yerken hesabı ödemek için lanet olası bir kredi kartıymış gibi uzatmadan önce düzgünce kesenin içine geri mi sokayım?

"Dağların bu küçük bölümünde oynayacak oyuncakları yok mu?" Gözlerinin zengin aşı boyası arasında parlak kehribar benekleri parlıyor ve bunlar da teninin daha derin, güneşte bronzlaşmış kahverengisiyle eşleşiyor.

"Dilini kedi mi aldı, ateşli şey? Biliyorsun, on farklı hızı ve kişiselleştirilebilir ayarları var. Ayrıca modu doğru ayarlarsanız gözlerinizi gerçekten geriye yuvarlayan harika bir desen de yapıyor."

Başını bir tarafa eğiyor, sanki dokunmam ya da dokunmamam için bana meydan okuyor. Bilmiyorum. Bildiğim tek şey, eğer böyle riskli bir pozisyonda yakalanırsam cehennemin onuncu katının ötesinde bir yerin beni beklediği.

"Gerçekten yazık." Gizemli kız benim karar veriyor, uzanıp çantayı ve içindekileri elimden alıyor. "Daha bir damla kafein bile almadan sana bir kadının klitorisini bulmakla ilgili bir Ted konuşması yapmak isterdim ama ne yazık ki gitmem gereken yerler var."

Omuz silkmekten ve göz kırpmaktan başka bir şey yapmadan oyunağı bir kenara koyuyor ve çantayı kapatmak için yan ipleri çekiyor. Bu durumdan en ufak bir utanma, sıkılma ya da kızgınlık belirtisi yok. Bu kızın ne kadar rahat olduğunu görmek için burada durup at yemini tartışıyor olabilirdik. O hiç rahatsız olmuyor ve benim nutkum tutuluyor. Onun huzurunda tutarlı bir kelime dizisi oluşturmaktan resmen acizim.

Mücadele edilecek histerik davranışlar yok. Yeni yürümeye başlayan çocuk gibi öfke nöbetleri, tehditler, etrafta tepinmeler ya da küçük bir rahatsızlık belirtisinde hızlı aramadan bir reklamcayı aramakta ısrar etmek yok. Özenle hazırlanmış kişiliğine uymayan *bir kamu* sahnesi ihtimali karşısında.

Bu... ferahlatıcı. Serin çimenlere yerleşmek, yakıcı güneşin altında eyerde geçirilen uzun bir öğleden sonra gölgede rahatlamak gibi.

"Vay canına. Beynini gerçekten , değil mi kovboy?"
Boğazımı temizliyorum. "Ted konuşmasına ihtiyacım yok."

Beni bir aşağı bir yukarı süzerken dudaklarında yıkıcı bir kıvrım belirliyor.

"Bundan emin misin?"

"Emin olabilirsin." Tüylerim diken diken oluyor ve kelimeler yetişkin bir adamın hırlamasına benziyor, kendi kulaklarıma bile.

Gizemli kız beni sinirlendirmeye devam ettiği için kendinden oldukça memnun görünüyor. Bu arada ben hâlâ onun yarısını elimde tutuyorum, giyilebilir vibratör hariç, artık merak etmeden duramayacağım.

Neden çantasında taşıyor? Sık sık kullanıyor mu?

Yumuşak amcığının içine sokulmuş neye benziyor?

Tanrım. Durun. Bu bir tatbikat değil, hemen acil durum kapısından çıkmam gerekiyor.

"Madem orada bir vibratörle duruyorsun, en azından bir kıza iyilik yapıp bana bu saçmalıkları içine tıktırabileceğim bir şey bulabileceğim bir yer gösterebilir misin? Daha da iyisi, bir taşra beyefendisi olup üst kattaki galeriye gidip karton kutu falan var mı diye bakabilir misin?"

Kadife çantayı dişlerinin arasına sıkıştırarak iki elini serbest bırakıyor ve beni hâlâ tuttuğum her şeyden kurtarmaya devam ediyor. O yaklaştıkça, kokusu farkındalığıma damlıyor, bir şişeden damlayan bir damlacık gibi duyularıma çarpıyor. Sadece hafifçe esmiyor, hayır, yabani portakal ve hanımeli kokusu dikkatimi talep ediyor ve damarlarımı dolduruyor. Tıpkı bu kızla ilgili her şey gibi, bu da bir performans değil. Tamamen manyetik ve seksi ve lanet , pelüş dudaklarının arasına sıkıştırılmış çanta ve içindeki günahkâr sıcak paketle bu kıza bakıp bu düşünceleri kesinlikle düşünemem.

İstesem bile yapamam.

İstesem bile.

Boğazımı pasla doluymuş gibi temizleyerek kasketimi yeniden ayarlıyorum ve ağzını sıkıyorum. "Orada bekle."

Topuklarımın üzerinde dönerek eğiliyor ve refleksle etrafıma bakıyorum. Kasaba hâlâ ıssız. Sokağın karşı tarafında birkaç yaşlı kadın var ama yürürken kendi aralarında sohbet etmekle meşguller. Diğer yönden bir araç yaklaşıyor ve çenemi eğiyorum. Güvenli tarafta olmak daha iyi.

Elim kamyonetimin arka kapısını açıyor ve yerde duran spor çantasını yumrukluyorum. İkinci bir bakış bile atmadan çantayı ters çevirip kendi eşyalarımı dışarı fırlatıyorum, sonra da hiçbir şekilde bakmadığım, fazlasıyla güzel kıza doğru

Bir yabancıya yardım ediyorum. Bu sadece benim iyi bir iş yapmam.

Adını sormak ya da şehirde çalışıp çalışmadığını öğrenmek gibi çılgınca bir şey için çaresiz değilim.

"Çok güzel." Solmuş tuvali eline tutuştururken gözleri . "Terli spor çorapların da bende mi kalacak?"

"Yapabileceğimin en iyisi. Yedek tasarım çantamı çiftlikte bıraktım."

Şimdi çömelmiş, her şeyi çantaya tıktırıyor. Ben orada homurdanarak dururken ve kot pantolonunun bel bandı ile üstünün etekleri arasında omurgasındaki deri parçasına bakmamaya çalışırken, bana küçük bir gülümseme ile çarpıyor, peluş dudaklar seğiriyor ve benim pislik horozum bu sahneye çok fazla ilgi duyuyor.

Gözlerinde ateş olan güzel bir kız önümde diz çöküyor.

Yumruğumun içine öksürmek zorunda kalıyorum ve en son ne zaman

Zorlu bir sürüş sırasında neredeyse hayalarım eziliyordu.

"Hatıra olarak buraya tıktırdığın kirli bir jockstrap bulmayacağım, değil mi?" Her şeyi verimli bir şekilde içine tıktırırken ve spor çantamın fermuarını çekerken burnu kırışıyor. Sanırım artık *onun* spor çantası.

"Hayır. Belki sadece bir penis halkası, eğer şanslıysan." Ben durdurmak için bir şey yapamadan cevap ağzımdan çıkıverdi. Siktir et, bu kızın sıkıcı olmadığını bilmesini istiyorum, genellikle bu kadar dilim tutulmaz ve kesinlikle benim havasız, yaşlı bir taşralı olduğumu düşünmesini istemiyorum.

"Şey, eğer giyilebilir şey uyuyorsa..." Biraz güldükten sonra ayağa kalkıyor ve kayışı omzuna atıyor. Bir eliyle kahvesine yeniden kavuşurken, diğer eliyle telefonunu arka cebine sokuyor ve avucunu uzatıyor.

İşte o an, tam burada, onun elini tutup sıkabileceğim ve keskin dilinin aksine dokunuşunun ne kadar yumuşak olabileceğini hissedebileceğim an.

Baştan çıkarıcı, tam orada duruyor. Yapmamam gereken şeyi -hayatımı ve içinde bulunduğum koşulları göz önünde bulundurduğumda yapamayacağım şeyi- yapmam için beni teşvik ediyor ve pervasızca yönlendiriyor; adını, telefon numarasını istiyor.

Gözleri benimkileri tutuyor, sanki bir güç bakışlarını çekiyormuş gibi bir anlığına titriyor; kaldırımın ortasında, aramızda sadece bir kol boyu mesafe varken bununla savaşıyor.

Tam elimi kaldırıp uzattığı avucunu almak için uzandığımda, tam bakışlarının ağzıma düştüğü saniyeyi gördüğümde, başka bir kol dirseğimin kıvrımından yılan gibi kıvrılıyor.

Parmaklarım sıkılı bir yumruğa dönüşüyor ve bir taş gibi yanıma düşüyor.

"Selam, bebeğim. Bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm."

Gizemli kızımın gözlerinin yanıma yapışmış kadını hızla süzüşünü, kolunun benimkiyle birleştiği yere doğru inişini ve sol yüzük parmağını süsleyen muhteşem pırlantaya bir gümbürtüyle inişini izliyorum.

Ben daha bir şey söyleyemeden kibar bir tavır takınıyor. "Tamam. Yardımın için teşekkürler. Size iyi eğlenceler.

bir tane." Gülümsemesi gergin bir şekilde parlıyor, gözlerimden kaçan bir bakış atıyor ve topuğunun üzerinde dönüyor.

Köşeyi dönüp omzuna astığı çantamla gözden kaybolurken tek gördüğüm koyu yelesinin ve pürüzsüz kahverengi teninin son bir çırpınışı.

"Tanrım, Tessa. yapmak zorunda mıydın?" Kolumu çektim. "*Bebeğim?* Gerçekten mi?"

"Oh, işimi yaptığım için özür dilerim, Beau Heartford."

Lanet olası kız kardeşim kirpiklerini bana doğru kırıştırıyor ve göz devirmesini gizlemeye çalışıyor. Kirpik uzatma parasını, umduğum en iyi menajer olduğu için aldığı muhteşem maaşla birlikte ödüyorum.

Bu onun benim küçük kız kardeşim olduğu ve sinirime dokunduğu gerçeğini değiştirmiyor.

"Bunu her seferinde yapmak zorunda değilsin, biliyorsun." Tıslıyorum, başımın üzerinde kara bir bulut oluştuğunun farkındayım.

"Oh, kahretsin..." Tessa'nın benimkilere benzeyen mavi-gri gözleri açılıyor. "Ondan hoşlanıyor muydun? İstersen gidip numarasını alabilirim?"

"Hayır. Sorun değil. Bırak öyle kalsın." Başımı sallayarak kendimi kamyonetimin sürücü koltuğuna attım. Neredeyse tüm profesyonel kariyerim boyunca kız kardeşim benim işime karıştı. Parmağındaki o lanet taşı göstererek ve bir ahtapot gibi koluma yapışarak iyi yağlanmış rutiniyle toka tavşanlarını ve aşırı hevesli hayranları uzak tutuyor.

"Emin misin?" Yolcu tarafına geçip her zaman yaptığı gibi yüzümün yan tarafını inceliyor.

Dişlerim gıcırdıyor ve sıkıca kavırıyorum. Olmadı. O kız çok genç. Olmayı bekleyen bir halkla ilişkiler kabusu. Sonunda buraya taşınarak biraz huzurdan başka bir şey aramakla ilgilenmiyorum ve bu tek başıma olmak anlamına geliyorsa, öyle olsun.

"Yapman gereken her şeyi yaptın mı?"

"Tanrım. Şehirden çıkarken sana bir kahve ya da başka bir şey almak için duralım.

senin huysuz kıçına katlanmak."

Tessa'nın telefonu çalıyor ve aramaya cevap verirken, hattın diğer ucundaki kocasını neşeyle selamlamadan önce başımın yan tarafına bir bakış attığını hissedebiliyorum.

Yemyeşil ağaçların sıralandığı ve Crimson Ridge'i oluşturan tüm o tuhaf mağaza cephelerinin çevrelediği sessiz ana caddeye çıktığımda dönüyor.

Kendimi içinde bulduğum koşulların canı cehenneme. Dünyayı, onların fikirlerini ve olmadığım biri olmamı talep etmelerini sikeyim.

Tüm bu olanları aklımdan çıkaracağım.

Yapmak zorundayım.

Karımı aldatmayacağım.

BÖLÜM 2

BİR AY SONRA

!!

Sağ salim indiniz mi? Çantanız geldi mi? Eğer

karşılaşırsanız

Güzel bir kovboy kız ya da kovboy, lütfen onları getireceğine söz ver.

benimle buluşmak için eve. Aşk hayatın hakkında en ufak bir bilgi almak için beni Montana'ya uçmak zorunda bırakma."

"Anne... Tanrım... Nefes al."

"Eee?"

Omzumdaki geniş spor çantanın kayışını yeniden ayarlıyorum ve bagaj teslim alanının etrafında dolanan küçük kalabalığın arasından ilerliyorum. Sergilenen Stetson'ların oranı karşısında sıırtmamak için kendimi zor tutuyorum.

Sanki uçaktan inmiş ve herkesin en iyi şapkalarını, botlarını ve kemer tokalarını takarak dolaştığı alternatif bir gerçekliğe girmiş gibiyim.

Yine de tüm bu kot pantolonların tek işleri buymuş gibi kışlarını sarmalarından kesinlikle şikayetçi değilim.

Tanrı dağları ve kot giymiş, mükemmel, şımarık arka uçları korusun.

"Sage Ashwini Maloney, beni dinliyor musun?" "Oooh. sen bana sadece *göbek adı* mı verdin? İyi. Hayır, biz pistte alevli bir yığına dönüştü. Ne yazık ki çantam enkazın arasında kömürleşmişti, ama iyi tarafından bakarsak, soluk pantolonlu sevimli bir kovboy kız beni kurtardı. İnanabiliyor musun?"

Şu anda onun atının sırtında birlikte gün batımına doğru zıplayarak gidiyoruz."

"Yüce Tanrım. Geçmiş hayatımda neyi yanlış yaptım?"

"Unutma, ben vermeye devam eden bir hediyeğim." Ben de aziz annemle alay etmeye devam ederken, uzak virajdan bavullarımın geldiğini fark ediyorum. Gülümseyerek özür dileyerek, ülkenin bu bölgesine hafta sonu kovboy taklidi yapmak için gelmiş gibi görünen bir grup gencin yanından geçip gidiyorum.

İçlerinden biri ekose gömleğinin fiyatını kesmeyi unutmuş, salıncak etiketi yakasının arkasından açıkça sarkıyor.

"." Telefonumu omzuma yaslıyorum ve yavaşça yaklaşan siren kırmızısı bavulu işaret ediyorum.

"İzin verin, güzel bayan." Atlıkarıncaya en yakın olan erkek turistlerden biri uzanıp tutamağı kavırıyor ve günün yakalayan birinden bekleyeceğiniz türden bir gösterişle çantayı taşıyıcıdan alıp götürüyor.

Ruh halinizi yüzünüze yansıtmayın.

Sessiz bir teşekkür ediyorum ve kendimi hızla onların "eau-du-frat-boy "undan uzaklaştırıyorum.

"Kimdi o?" Annem sevdiği gibi dua ediyor ve küçük kız kardeşlerimin kıkırdadığını duyabiliyorum. Her zamanki okul sonrası işlerine yardım ederken ve annemle birlikte akşam yemeği hazırlarken, pop müzik patlamaları ve doğrama sesleri arka plandaki kargaşaya katkıda bulunuyor.

"Benden daha iyi bir manikürü ve daha düzenli nemlendirilmiş elleri vardı. Hayır, teşekkür ederim." Bagaj alım salonunun kenarında sessiz bir noktaya geldiğimde duraksayarak telefonumu kulağımdan çekip saate bakıyorum. "Bak, bu sorguyu bitirmek zorundayım. Crimson Ridge'e vardığımda sana mesaj atarım, tamam mı?"

"En azından Layla sana göz kulak olmak için orada." Bana iç geçirdi.

"Bugünlerde gözlerinin meşgul olduğu tek bir yer olduğuna eminim. Ayrıca, bu yaz kışımı yırtarak çalışmaktan başka bir şey yapmayacağım. Unutmayın, devam eden üç farklı müşteri projem var."

"Ve sizinle gurur duyuyoruz. Maloney's dünyayı ele geçirecek." Babamın derin sesi uzaklardan bir yerden sesleniyor.

"Teşekkürler, baba."

"Patronun seni alacak mı?" Sesi yaklaşıyor, İrlanda aksanı telefonda nedense hep daha kalın çıkıyor. Annemin kahkahası hafifçe boğuklaşırken, annem onu, pişmekte olan bir şeyin tadını çalmakta ısrar ettiğinde yaptığı o tatlı şekilde azarlıyor. Annemle babam birbirlerine hastalık derecesinde aşıklar ve sonsuza dek mutlu yaşayacakları her anı hak ediyorlar.

Standartlarımın gökdelenler kadar yüksek olması, bulutların arasında süzülmem ve böyle bir yükseklikte yaşamaktan dolayı kalbimin buza dönüşmesi şaşırtıcı değil. Deneyimlerime göre, hiçbir şey ve hiç kimse onların sahip olduğu türden bir ilişkiye yaklaşmadı ve kendim olurken en parlak şekilde parlamama izin veren kişiden daha azına razı olmayı reddediyorum.

Bu yüzden kıvılcımımı köreltmek ya da başkalarının beklentilerine uymak için küçülmek yerine bol bol eğleniyorum ve kalbimi güvenli bir şekilde kilit altında tutuyorum. Kusursuz bir plan. Her zaman kaçmak yerine muhtemelen terapide daha fazla konuşmam gereken türden.

"Pek olası değil. Çiftlik müdürü Bayan Diaz benimle buluşacak. Röportajım için telefonda konuştuğumuzda, sahibinin emekli olduğunu, sosyal medyadan nefret ettiğini ve çiftliğinde *tek başına* çalışmaktan hoşlandığını söyledi. Adamı asla göremeyeceğimden oldukça eminim. üzerinde ay at prospect of dealing with a olmayacağından oldukça eminim.

Çiftliğin halkla ilişkilerini yürütmesi için işe alınan yirmi küsur yaşındaki genç de. Muhtemelen cep telefonlarına alerjisi olacak ve her fırsatta verandadaki sallanan sandalyesinden bana ters ters bakacak."

Bir mesaj geldiğinde bir vızıltı geliyor ve hızlıca bakmak için telefonu kulağımdan çekiyorum.

BİLİNMIYOR

Sage, ben Tessa Diaz.

Daha yeni gelmişken size bunu yaptığım için çok üzgünüm. Bir işim çıktı ve sizi havaalanında karşılamaya gelemeyeceğim.

Tanışma ve selamlaşma alanına geldiğinizde bir panoda isminizi arayın.

SEVİMLİ ANNEM arka planda sohbet ediyor, ben ve kız kardeşlerim arasında üç farklı konuşma yapıyor. "Fleur-hayır-bu çok fazla tuz... Sage, iyi olacaksın, aşkım. Pia, bebeğim, bekle, yağın yeterince sıcak olduğundan emin olmalısın... bahsetmeyi unutma-"

"Anne, seni *seviyorum ama hoşça kal.*" Telefonu kulağımdan çekip hoparlöre yüksek sesle konuşuyorum ve aramayı sonlandırma düğmesine basıyorum.

Uzun ve kesik bir nefesle, bagaj arabalarının ve elektronik zil seslerinin, ardından hoparlörden gelen varış anonslarının gürültüsü arasında kendimi yeniden toparlıyorum.

Bu hayallerimin fırsatı - sadece serbest pazarlama işim için hemen birden fazla müşteri bulmakla kalmadım, aynı zamanda çiftlikle yaptığım bu iş, anlaşmanın bir parçası olarak yatak ve pansiyonu da içeriyor. Orada çalışacağım yaz boyunca beni idare edecek tam bir paket.

Bayan Diaz-Tessa, Crimson Ridge'de geçici bir konaklama yeri bulmaya çalışmak yerine çiftlikte kalmanın en iyi çözüm olacağı konusunda ısrar etti. Kahretsin, bağlantıları için en iyi arkadaşım Layla'ya kocaman bir kucak borçluyum. Erkeği Colt'un arkadaşı ve yerel rodeo şöhreti olan *Stôrmand* Lane tarafından tavsiye edildiğimi duyar duymaz, bir görüşme olması gereken şey anında ücretlerimi ve ne zaman başlayabileceğimi teyit eden basit bir konuşmaya dönüştü. Doğal olarak hemen imzayı attım ve ilk fırsatta başlamayı kabul ettim.

Tessa sözleşmemi onaylamakta tereddüt etmedi, yüz yüze konuşmaya bile gerek kalmadan.

İşte Montana topraklarına geri döndüm ve önümüzdeki birkaç ay boyunca dağların arasındaki hayata yerleşmeye hazırlanıyorum. En azından sonbahar ilk altın yapraklarını yere dökene kadar. O zamana kadar, beni çağıran bir sonraki projeye doğru yola çıkmış olacağım.

Sadece çiftlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu ilk elden deneyimlemekle kalmayacağım, aynı zamanda sanki gelecekteki bir misafirmişim gibi orada kalacağım. İşletme sonunda tesis bünyesindeki kabinlere rezervasyon kabul ettiğinde buranın nasıl bir yer olacağına dair bir fikir edineceğim. Buna ek olarak, Tessa beni işe almakta o kadar kararlıydı ki, aynı anda sıraya koyduğum diğer müşterilerimle de çalışabileceğim.

Tüm bunlar bana çok uygun, çünkü Crimson Ridge'e son gidişimde, kasabadan sadece muhtemel iş fırsatlarının bir listesiyle değil, aynı zamanda tamamen yabancı birine aşık olarak ayrılmayı başardım. Benim başıma asla gelmeyecek türden bir saçmalık. Asla.

Ben kaldırımda beş dakikalık bir etkileşimi düşünmeden edemeyen bir kız değilim. Daha da önemlisi, bu yazı uykulu ana caddede muhteşem bir kovboyla tekrar karşılaşp karşılaşmayacağımı düşünerek geçirmeye kesinlikle ihtiyacım *yok*.

Hiçbir evrende, bir dakika önce size yatak odası gözleri atan, ancak bir sonraki dakika manikürlü bir parmağını kıpırdattığında gözünü çıkarabilecek büyük bir alyansı olan bir karısı olduğunu keşfeden türden bir adam hakkında düşünmek zorunda kalmam gerekmiyor.

Her ne kadar eğlenmeyi çok sevsem de, yuva yıkan biri olmakla hiçbir şekilde ilgilenmiyorum. Bekâr, karmaşık olmayan ve bağlanmaksızın etrafta dolaşan biriyim: Bu, sağa kaydırmakla ilgilendiğim tek biyografim. Yılın en yeni butik pazarlama ajansı olarak mükemmel bir itibar inşa etmenin yanı sıra, bu dağlarda geçirmeyi planladığım cızırtılı sıcak yaz, maceraların bir çift kovboy çizmesiyle tamamlandığı bir yaz. Başkasının yatağının altına park edilmemiş olanlardan.

Hayat, iki eliniz havada, başınızı geriye atıp en sevdiğiniz şarkı sözlerini çıktığı kadar bağırarak her anın tadını çıkaramayacağınız kadar kısa ve değerlidir.

Yükü olan bir erkek ya da kadın mı? Hayır, hayır. Pas . İki yüz dolar toplama.

Tessa'ya teşekkür etmek için hızlıca bir cevap yazdıktan sonra çantamı tekrar omuzluyorum, valizimin sapını tutuyorum ve halka açık varış alanına açılan kapılara doğru ilerliyorum. Geçen seferden hatırladığım kadarıyla, diğer tarafta bekleyen bir tribün kalabalığı olmayacak.

Burası ülkenin gökyüzünün uçsuz bucaksız ve çevrenin nefes kesici olduğu bir bölgesi. Burada hiçbir şey hızlı hareket etmez. Şehir yaşamından tamamen farklı bir senaryo olsa da, en iyi arkadaşımı görmek için yaptığım birkaç ziyaretten sonra Crimson Ridge'i ona itiraf etmeye cesaret edemeyeceğim kadar çok sevdim.

Layla'yı , bu sakin yere ve her köşede bitmek tükenmek bilmeyen sevimli ineklere karşı geliştirdiğim zaafı fark ederse, beni bir atın arkasına kementle bağlar ve kalıcı olarak yerleşmeye zorlar. Tüm bunları da o zahmetsizce kullandığı zümrüt gözlerini kırpıştırarak yapacak.

Buzlu cam kapılar önümde hızla açılırken ve ılık yaz havası yanaklarıma çarparken, gözlerim üzerlerine isimler karalanmış küçük beyaz panoları tarıyor.

Bayan Maloney.

Benimki, yolcu bekleyen diğer birkaç kişinin başlarının üstünden bana bakıyor ve adımı havada tutan kolu takip etmek için gözlerimi kırıştırıyorum.

Beyaz bir tişörtün altında uzanan, kaslı, bronzlaşmış ve lezzetli damarlı bir kol.

Vay anasını.

Ağzım açık kalıyor ve sözcükler, onları durdurma umudu olmadan dökülüyor.

"Cock Ring? Bu sen misin?"

BÖLÜM 3

!!

Aman Tanrım. *Cock Ring*? Sensin."

Başımı bir tarafa eğerek, şu manzarayı seyrediyorum
Son ziyaretimde kaldırımda bıraktığım kovboy.

O da aynı derecede yakışıklı, hatta açık havada çok fazla bulunmaktan kaynaklanan aptalca altın sarısı bronzluğuyla daha da yakışıklı, şapkasının altından dışarı doğru kıvrılan asi siyah saçlarıyla mükemmel bir uyum içinde. Daha da kötüsü, bıyığı da onu ilk gördüğüm zamanki kadar rüya gibi.

Yazık. En iyileri hep kapılıyor, değil mi?

Burada ne yaptığı ve neden üzerinde adımın yazılı olduğu bir pankartı tuttuğu beni neredeyse duracak kadar yavaşlatıyor.

"*Tanrım*. Sesini alçaltır mısın?" Yüzü okunmuyor, ama çenesinin kapanmasına ve dişlerini sıkarak bana tıslamasına bakılırsa, bunun hoş bir yeniden birleşme olduğundan emin değilim.

Aslında bu adam beni az önce çıktığım kapıdan geri itmek istiyor gibi görünüyor.

"Siz de Tessa için mi çalışıyorsunuz, yani Bayan Diaz için mi?"

Bu adam uzun boylu, benim kısa boyumun üzerinde yükseliyor, aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve

bagaj kolunu sormadan. Arkasından sürüklemek için çekerken adımları benimkinden daha hızlıydı.

"Görünüşe göre," tersledi, bana bakmadan.

Ateşli kovboyun soğuk omzunu yakından görme şansına sahip olduğum için parlaklığını yitirdiği kesin. Bu, adam eşyalarımı toplamama yardım ederken ve giyilebilir eşyalarımı hokkabazlık yaparken, tüm zaman boyunca sevimli bir şekilde telaşlı görünürken yaptığımız flörtöz konuşmadan kilometrelerce uzakta.

Yine de kendime bunların önemli olmadığını hatırlatmak zorundayım çünkü bu adam kilitli, evlilik mutluluğu içinde yaşıyor, sonsuza dek Bayan Bıyık'ına bağlı.

Şanslı sürük.

"Siz Bayan Maloney'siniz. Sage *Maloney*?" Arkasına bakmıyor ama çenesini eğip ağzının kenarından o kadar alçak sesle konuşuyor ki kendimi garip bir fısıltı oyununun içindeymişiz gibi hissediyorum. Onun sorunu ne? Hemen tüylerim diken diken olmaya başlıyor çünkü kendi işini yapan ya da *genç* bir kadının yeterince yetenekli olduğuna inanmayan bir kadın hakkında yargılayıcı bir pislik gibi davranan ilk kişi bu değil.

"Sorun mu var? Bunda yanlış bir şey mi var?" Bir kaşımı kaldırıyorum. Eğer kendini açıklamazsa, bu gerçekten de bu adamın algılanan çekiciliğinin tabutuna son çiviye çakacak.

Şapkasının kenarından kuvvetlice çekiştirerek alnının üzerine indiriyor, sonra sağa sola bakıyor.

"Hayır... tabii ki ... bunun sizinle ya da isminizle bir ilgisi yok." Adam, bu havaalanının çatısına gizlenmiş bir kaçış kapısını bulmak için duvarlara tırmanmaktan memnuniyet duyacakmış gibi görünüyor.

"Sonra ne olacak?"

"Sadece *seni* beklemiyordum."

"Tamam, ol... Ben de *seni* beklemiyordum kovboy. Kendimi baba protezleri için hazırlıyordum.

püre haline getirilmiş TV yemekleri."

Bu nihayet dikkatini çekiyor ve bana tamamen şaşkın bir bakış atıyor. Bu beni içten içe çok memnun ediyor, çünkü evet, eğer tüm etkileşimlerimiz bu şekilde olacaksa, bu adamın derisinin altına girmek için mümkün tamamen kafa karıştırıcı olmaya niyetliyim.

"Vay anasını. Bu o, yani sensin." Cilalı beton zeminin karşısından bir ses bize doğru geliyor ve kısa bir an için gözlerinin mavi-gri renginde bir titreşim görüyorum. İfadesi , kaşlarının çizgisi daha da derinleşiyor ve sonra zoraki bir gülümsemeyle hevesli sesin geldiği yöne doğru dönüyor.

"Beau Hartford? Dostum, babam şu anda burada olmadığı için kendini tekmeleyecek." On sekiz yaşlarında görünen altın saçlı kovboy, gözlerinde kalpler ve sesinde nefessizlikle olduğu yerde durmaktadır.

Başımı iki yana eğerek karşımdaki adama yukarıdan aşağıya bakıyor, kaçırdığım bir şey olup olmadığını anlamaya çalışıyorum.

"Sakıncası var mı?" Tek yumruğuyla tuttuğu telefonunu işaret ediyor.

"Hiç de değil." Gizemli *kovboy* -Cock Ring- yüzündeki zoraki gülümsemeyi sıkıca *tutuyor* ve kameraya geniş bir sırtış ve başparmak işareti yapan genç delikanlıyla selfie için poz veriyor.

"Babam şampiyonluk yılınızın tekrarlarını izliyor. Daha önce hiç böyle bir koşu olmadığını söylüyor."

"Minnettarım. Onun için bir şey imzalamamı ister misin?"

"Kesinlikle evet... Yani, teşekkür ederim, efendim."

Kamyon şoförünü kırbaçladı

Pantolonunun arka cebinden şapkasını çıkarıyor ve bir an için üzgün görünüyor.

İç çekerek spor çantamın yan cebinin fermuarını açtım ve bir keçeli kalem çıkardım. "İşte."

"Hayatımı kurtardınız, hanımefendi." Sarışın şapkayı ve kalemi uzatırken ağlayacak, eriyecek ya da kim bilir belki de heyecandan altına işeyecek gibi görünüyor.

Bu herif de kim?

Beni almak için gönderilen gizemli adam şapkanın üzerine bir şeyler karalarken, gözlerin bana doğru kaydığını ve sonra oyalandığını hissediyorum.

"Mandy seninle seyahat etmiyor mu?" Genç kedi soruyor, ama yan gözle varlığımı inceden inceye süzdüğünü hissedebiliyorum, ya da belki inceden inceye değil, çünkü kim olduğumu ve bu resme nasıl uyduğumu merak ettiği açık.

Hava anında yoğunlaşır. Eğer sashimi bıçağınızı çıkarıp anlık gerilimi kesip atmanız gereken bir an varsa, işte bu o andır.

"Mandy şu anda son albümü için turnede, ama onu sorduğunuzu ona ileteceğimden emin olabilirsiniz." Kovboy şapkayı sarışının boğazına tıkmaya hazır görünüyor. "E-postanızı asistanıma verseniz, o da sizin ve aileniz için bir sonraki rodeo şampiyonuna bilet ayarlasa nasıl?"

"Oh, dostum, gerçekten mi?" Birden önümde zıplayan bir köpek yavrusu belirdi ve bu sefer botlarımın üzerine işeyeceğinden neredeyse emindim. Bir saniye önceki tüm yan bakışlar, bedava bok karşısında unutuldu.

Asistan mı? Tanrım. Her neyse, konuyu tartışmayacağım. Ancak bu düzenli bir olay olacaksa, kadınları güçlendirme departmanında da işler pek sağlıklı görünmüyor. İşyerinde bir çift memenin sadece kahve getirmek ve ayak işlerini yapmak için iyi olduğunu düşünen erkeklere pandik atmak için burada olmadığım kesin.

Ortaya çıkmak isteyen kaşlarımı çatarak kirpiklerimi kırıştırıyorum ve ajandamı çıkarıyorum.

Adamın bilgilerini aldıktan sonra, bu kez çok daha büyük bir aciliyetle harekete geçiyoruz. *Beau Heartford*, görünüşe göre hem ilk adıyla hem de ikinci adıyla anılmaya layık bir kovboy.

ve soyadı, kışının altında bir roket varmış gibi havalanıyor. Bu kış, kesinlikle o güreşçiler tarafından kucaklanmış bir kış değil. Terminal ile otopark arasında adımlarını zorlukla atarken, bagajım rüzgârda dalgalanan kırmızı bir bayrak gibi arkasında takırdıyor.

Devasa beyaz kamyonuna ulaştığımızda, kilitli, dolu ve ona doğru ateş etmeye hazır bir soru cephaneliğim var. Ancak, soğuk omuz muamelesi devam ediyor. Büyük, pırıl pırıl yeni aracına kaba ve etkili bir şekilde binip kemerlerimizi bağladıktan sonra Crimson Ridge'e doğru yola çıktık.

Direksiyonu o kadar sıkı kavlıyor ki, nefesimi boşa harcamamak için dudaklarımı büzmeye karar veriyorum. Bu adamın benimle bir sorunu olduğu açık ve nedenini anlamak gerçekten umurumda değil.

Umarım bu yaz birlikte çalışmak zorunda kalmayız. Güzel bir kış, sidikli kek gibi bir kişiliğe sahip olmayı telafi etmez. Karısı bu tür saçmalıklara katlandığına göre başka bir şey olmalı. Bahse girerim *turnede* ne yapıyorsa onu yapıyordur.

Başparmaklarım onun adını aramak ve bu insanların kim olduğunu araştırmak için kaşınıyor. Ne yazık ki merakım için, bu araçta olduğumuz sürece taş gibi bir sessizliğe gömülmüşken bunu tam olarak yapamam.

Yaklaşık on dakika süren sağır edici sessizlik ve dağ manzarasının ardından homurdanıyor.

"Spor çantama ne yaptın?"

Ayağımın dibindeki spor çantasına bakıyorum. "Oh, o mu? Daha modaya uygun hale getirdim."

"Her yere garip şeyler yapışmış."

"Göz kamaştırıcı. Şirin, değil mi? Bu arada çantayı geri istiyor musun? Bu, kaderin dünyalarımızı yeniden bir araya getirdiği garip bir an."

"Üzerinde *pembe* yapay elmaslar var." "Ve?"

Bir kez daha taşa tutuldum. Görünüşe göre Beau Heartford, sıkıcı spor çantasına biraz cazibe katılmasını takdir edecek bir adam değil. Onun kaybı, gerçekten.

Yanaklarımı şişirerek, dağların ve ufuk çizgisine doğru uzanan kırmızı sırtın yaz sonu güneşiyle öpülen tanıdık görüntüsünü izliyorum. *Crimson Ridge*, San Tropez bronzluğuna yakışır bronz bir parıltıyla bizi onurlandırıyor.

"Ee... Mandy?" Odadaki file yaklaşmaya karar verdim. Adamın koluna yapışmış, yüzüme pırlantasını gösteren kadının görüntüsünü hatırlayınca, kesinlikle çok güzel olduğunu anladım. Gösterişli, siyah saçlı kovboy Ken'ine uygun tatlı, küçük bir taşralı Barbie bebek paketi.

Direksiyonu daha sıkı kavrarken parmak eklemleri beyazlaşıyor. Tanrım, içimden gözlerimi devirmek geliyor ama bu kontratı gerçekten elimde tutmam gerekiyor. Bu yüzden, yeni patronumun hatırı için, bu adamın sıcak ve soğuk davranışlarına katlanacağım.

"Karın mı?" Bastırıyorum.

Bu kez burnundan uzun bir nefes veriyor ve yüzük parmağını kaldırıp metal bandı başparmağıyla çeviriyor. "Evet."

Bu tek kelimede tam olarak çıkaramadığım bir şey var. Pişmanlık mı? Kızgınlık mı? Beklediğim tepki bu değildi ve beni bir döngüye soktu. Evlilik hakkında hiçbir şey bilmiyorum, ama o bantla oynaması sanki lanet şey parmağını yakıyormuş gibi görünüyor.

Bu adamın kim olduğunu ya da bu senaryoda neden beni havaalanından alan kişi olduğunu keşfetme girişimlerimden vazgeçiyorum. Şok geçirmiş ve kabuğuna çekilmiş bir kaplumbağa gibi. O sert, pürüzlü dış görünüşüne vuruyorum ama nafi. Bir ay önce tanıştığım, çarpık gülüşlü, çekici kovboy ortadan kayboldu.

Onu zihnimin en uzak köşelerine iterek koltuğuma yerleşiyor ve hızla akıp giden manzaraya odaklanıyorum. Bu sadece bir iş. Parkın dışına çıkacağım, portföyümü oluşturmak için parlayan bir tavsiye ile mükemmel bir müşteri referansını puanlayacağım. Tüm bunları bir göz kırpma, bir gülümseme ve kötü kaltak botlarımla yapacağımdan bahsetmiyorum bile.

Crimson Ridge neye şaşıracak.

BÖLÜM 4

Yolculuğumuzun geri kalanı sessizlik içinde geçti, ta ki geniş otlakların üzerinde yükselen dağların görüntüsü selamlıyor

Biz. Muhtemelen *çiftliğe* giden uzun çakıllı yola sapıyoruz. Ahşap çerçeveli bir girişin altından geçerken, gururla asılı bir isim levhası görmeyi beklediğim yerde bir isim levhasının bulunmadığını fark etmemek mümkün değil.

"Henüz bir adı yok mu?" Nefesimin altında söylüyorum. Göğsümde bir çırpınma hissi var, gözlerim aynı anda her yere sıçırıyor çünkü burası nefes kesici. Tam altın saatinde geldik, batan güneş her bir otu ve yaz yaprağını yirmi dört karatlık parıltılı bir tozla kaplıyor. Arabayla geçerken ışığın parıltısı, dansı ve bize göz kırpmasıyla her yönde uçuşan peri tozlarını görsem şaşırmazdım.

Tüm kollarım ve bacaklarım hareket halindeki aracın içinde olacak şekilde koltuğumda kalmak için her şeyimi harcıyorum. Kendimi yolcu kapısından dışarı atma, çitlerden atlama, en yakın tarlaya koşma ve fotoğraf çekmeye başlama dürtüsü neredeyse ezici. Böyle bir sahneyi yakalama fırsatını kaçırmak suç gibi geliyor, çünkü lanet olsun, burası bir rüya manzarası gibi görünüyor.

Geniş gökyüzü ve göz alıcı dağların dikkatli bakışları altında bir hafta sürecektir bir macera için kredi kartlarından rezervasyon yapıldığını şimdiden duyabiliyorum.

Burası çok havalı. Ağzımın suyu akıyor. Zihnimde şimdiden yarım düzine tanıtım grafiği ve afiş oluşturdum ve aman Tanrım, fikirlerimi bir araya getirebilmek için dizüstü bilgisayarımı çalıştırmak istiyorum. Yaratıcılık kaşınım mümkün olan ilk fırsatta kaşınmak istiyor.

Bir de ana evin kendisi var.

Bir grup binaya yaklaşıyoruz ve sesli bir iniltiyi ısırmak zorunda . Sedir ağaçları, taş işçiliği ve çift sivri çatıdan oluşan dış cephe, yaklaşan bir gün batımının sıcak ışıltısıyla yıkanıyor ve ana oturma ve yemek alanının önüne kurulmuş dairesel bir açık hava ateş çukurunu görüyorum.

Camımı indirip yarıya kadar dışarı sarkarak her şeyi içime çekmeye çalışıyorum. Oh, evet, gerçekten de mükemmel bir yaz olacak. Bu çiftlik tanıtım için bir rüya olacak. Tek yapmam gereken onun hakkını vermeye çalışmak.

"Burada hiç at ya da hayvan yok mu?" Gözlerim tüm detayları taramaya devam ediyor; ahır ve ana evden biraz daha geride yer alan, kulübenin konaklama yeri olması gereken diğer küçük binaları fark ediyorum.

"Henüz değil." Benzer bir beyaz kamyonun park etmiş olduğu bir garajın önünde duruyoruz.

"Tessa buralarda mı?" Eşyalarımı toplamaya başladım. "Geldiğimde beni bilgilendireceğini söyleyen bir mesaj attı."

"Burada değil," diye mırıldanıyor ve ekrana kaşlarını çatmadan önce telefonunu çıkarıyor. Okuduğu her neyse, kasketini kaldırıp birkaç parmağını saçlarında gezdirmeden önce kasketinin kenarıyla oynamasına neden oluyor. Kesinlikle, hiçbirine göz ucuyla bakmıyorum.

Hayır. Gözlerinin köşelerinde hafif bir kırılganlığa sahip olmasına bakmıyor, ona pürüzlü bir veriyor,

yaşlı, *deneyimli* bir görünüm. Koyu kahverengi saç tellerinin arasında şakakları boyunca uzanan birkaç gümüş çizgiyi de gözden kaçırmadı.

Şu anda yumurtlamıyorum bile, ancak vücudum ve beynim bu adam söz konusu olduğunda tamamen farklı iki evrende. Açık olan şu ki, birçok nedenden dolayı bu işi kontrol altına almam gerekiyor. Parmağındaki o yüzükle başlayıp bitiyor.

"Tamam. Açıkça görülüyor ki, bunun yeniden yapılması gerekecek." Koltuğumda dönerken boğazımı temizliyorum ve elimi uzatıyorum. "Ben Sage Maloney, Wild Jasmine Studio'nun kurucusuyum. Çiftliğin halkla ilişkiler ve pazarlama işlerini yürütmek üzere yaz için işe alındım. Tessa'nın bilmem gereken her şeyi bana anlatması gerekiyordu ama o bu yolculukta yanımda olmadığı için araziye tanımak için biraz yardıma ihtiyacım olacak kovboy. Evet ya da hayırdan başka birkaç kelime daha bulmak için kelime dağarcığını karıştırmaya ne dersin?"

Mavi-gri gözleri uzattığım avucumu inceliyor, sonra benimkilerle buluşmak için yukarı kalkıyor. Omuzlarımda istenmeyen bir tüylenme dalgası belirliyor. Küçük sürtükler işte. Bu adamda hâlâ çözemediğim bir şeyler var ama bunun ne olabileceğini araştırmak için zaman harcayacak değilim.

Bakışları elimi incelemek için anlaşılmaz bir ifadeyle geriye düşüyor ve bu, kaldırımdaki anımızın tam olarak nasıl hissettirdiğinin bir tekrarı. O gün gözlerinde öyle bir şeyle elime bakıyordu ki, başka bir erkek ya da kız olsaydı, bunun özlem olduğunu söyledim.

Ancak burada kesinlikle böyle bir durum söz konusu olamaz. Bu yüzden bu fikri bir kenara itmeliyim.

"Hadi, kovboy. Isırmayacağım." Parmaklarımı oynatıyorum. "Şu tanışma olayını bir daha gözden geçirelim. Temiz bir sayfa mı?"

Boğazının düğümlenmesini izliyorum ve elimi tutmak için uzanıyor. Avuç içi güçlü bir kavrayışla benimkini yutuyor ve beni nasırlı, sert ve inanılmaz derecede sıcak tutuşunun içine sarıyor. Elim sıkıldıkça, damarlarımda gezinen ateş böcekleri gibi ön kolumda karıncalanmalar oluşuyor.

"Adım Beau." Bu kez gözlerimi tutuyor ve gerçekten tutmamasını diliyorum, çünkü ilk tanıştığımız günün enerjisi aramızdaki boşluğa geri dönüyor. Sanki aniden zamanda geri gitmişiz ve artık onun kamyonetinin ön koltuğunda değiliz. Onun yerine, isimlerimizi değiştirip el sıkışmak üzere olduğumuz o flörtöz sohbete geri döndük. Ancak, o anda ne kadar umutlu olsam da, bu hiçbir zaman gerçekleşmedi.

Gözlerindeki mavinin derinliğine bakarken kaybolduğumu fark ederek bir ürpertiyle savaşmak zorunda kalıyorum. Bana şafağın durgunluğundaki bir gölü hatırlatıyorlar. *Huzur verici. Güven verici. Sakin.*

"Sadece Beau mu? Arkadaşımız gibi 'Beau Heartford' değil. Havaalanının sana ısrarla verdiği isim mi? Görünüşe göre bilmem gereken üç fiçili süslü bir isim değil mi?" Ben ona takılırken hâlâ elimi tutuyor ve hızla batan güneş elmacık kemiklerine altın rengi bir parıltı vuruyor.

"Ben Beau." Tokalaşmanın biraz fazla uzadığını fark etmiş olmalı ki avucumu bırakıyor.

"*Beau* bir şeyin kısaltması mı?"

Sessizlik.

"Biliyor musun... Bunu çözmeyi kendime görev edinmem gerekebilir. Soğan katmanlarını soymak. Mesela bıyığa neyin ilham verdiğini keşfetmek gibi mi? Seksenlerin klasik havacılık filmlerinin hayranı mısın?"

Bana çalışacak bir şey vermiyor ama dudaklarını yavaşça ıslatıyor.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Sage." Sesi zengin, kadifemsi ve lanet olsun, ismimin o söylediğinde kulağıma gelişini seviyorum.

"Harika... uhh... aynı şekilde." Sertçe yutkunuyorum ve eğlenceli şakaların güvenli bölgesine sadık kalıyorum. "Bilmem gerekenler hakkında beni bilgilendirmek ister misin? Tessa burada olmadığına göre." Ayak bölmesinden çantamı alıp kamyonetten iniyorum. Avuç içim hâlâ onun dokunuşunun sıcaklığıyla kızarmış durumda ve midemde uçuşan kelebeklere uyumaya devam etmelerini söylemek zorundayım çünkü o evli bir adam.

Evliyim.

O kanatlı pislikler iç çekip surat asıyor ve bıyığının yakından ne kadar seksi olduğunu bana hatırlatmaya çalışıyorlar.

"Burada kalacaksınız." Bavullarım arka koltuktan çıkarıldı ve kovboy son derece sevimli, bağımsız ahşap kulübelere doğru ilerledi. İğne kümelerine hoş bir mavimsi renk veren ladin ağaçlarının arasında yer alıyorlar.

"Tüm personel tesiste mi kalıyor?"

"Tessa sabah seni arayacak ve tüm sorularını yanıtlayacak." Ahıra en yakın kulübenin verandasında duruyor ve çantamı benim için bırakıyor. "Anahtarlar kapıda. Çarşaf, havlular, ihtiyacınız olan her şey içeride."

Adam bir elini ensesinde gezdirirken olmak istediği milyonlarca başka yer varmış gibi görünüyor.

"Pekala, *Beaufort ölçeği*. Büyük tur için teşekkürler." Dudaklarım birbirine yapıştı. Benden bu kadar kolay kurtulabileceğini mi sanıyor? Hiç şansı yok.

Geniş omuzları sertleşir.

"Yerleşmek isteyeceğini düşündüm. Yolculuktan sonra." O büyük patilerinden biriyle kalacağım yerin kapısını işaret ediyor.

"Tabii, ama bana yardım et. Kahvaltıda yeni patronumla karşılaşacak mıyım, karşılaşmayacak mıyım? Bana iyilik yapmış olursun, en azından bir iki kırıntı verirsin."

Çenesinin yan tarafında bir kas esniyor.

"Yemek yemedin mi?" Kaşlarının arasında oluklar oluşuyor. Gerçekten endişeli görünüyor ve sanırım kovboy-

muhtemelen doyurucu yemek saatlerine bağılıdır. "Evet.

Uçuşumdan önce bir şeyler atıştırmıştım."

Neden bu adamdan doğru dürüst bir cevap alamıyormuşum gibi hissediyorum? "Soruma geri dönecek olursak, buranın sahibi burada mı yaşıyor, yoksa sadece personel mi çalışıyor ya da durum nedir?"

"Ona bakıyorsun." Önümdeki adam mırıldanıyor.

Ben bu dört kelimeyi sindirirken ağustos böceklerinin cıvıltısı ve yaprakların sessiz hışırtısı havayı dolduruyor.

"Ne?"

"Buranın sahibi benim. Tessa benim işletme müdürüm." Bir çizmesiyle yeri eşeliyor ve iki elini de ceplerine sokuyor.

"Aman Tanrım. Buraya kadar gelmemize izin verdin ve benim haberim yoktu. Neden bir şey söylemedin?" Tanrım, havaalanının ortasında yeni patronum *Cock Ring*'i aramam resmen sonsuza dek aklımdan .

"Tessa'nın tüm bunları açıklamak için burada olması gerekiyordu."

"Pekâlâ, sanırım sözleşme için teşekkür istiyorum. Yani, burası inanılmaz bir yer." Kolumu son derece güzel çiftliğine doğru uzatırken hâlâ ağzım açık bir şekilde ona bakıyorum.

"Hâlâ yapılacak çok iş var," diye mırıldanıyor, benden başka her yere bakarak. "Neyse, ben sizi yalnız bırakayım."

Parmaklarım omzuma asılı çantanın askısını sıkıca kavırıyor. Onun çantası. Tanrım. Pembe yapay elmaslarla süslediğim yeni patronumun spor çantası.

Vibratörümü gören seksi, evli patronum.

Ensemdeki deri karıncalanıyor. Bu durum daha da garipleşemezdi.

Çoktan ahıra doğru yola koyuldu, geniş omuzları hızla benden uzaklaşıyor ve ben de arkasından seslenmek zorunda kalıyorum.

"Çiftliğin... neden bir adı yok? Artık buraların patronunun sen olduğunu biliyorum."

Duraklıyor, omuz silkiyor ve gözlerini kısarak dağın sırtına bakıyor.

"Burada olmanın bir nedeni de bu, değil mi? Bu tür konularda yardımcı olmak için."

Bununla birlikte, Beau Heartford'un uzun adımları onu batan güneşe doğru .

"O zaman uçuş eğitimi için saat 08:00'de görüşürüz, sanırım?" Sesimin çınlamasına izin veriyorum ama ne arkasını dönüyor ne de şakamı takdir ediyor.

Görünüşe göre burada kendi ayaklarımın üzerinde durmak zorunda kalacağım.

BÖLÜM 5

I Küçük kız kardeşimi öldüreceğim.

Kırk bir yılın ardından, nihayet bugün o gün geldi.

Ben bir aşağı bir yukarı yürürken telefonu çalmaya devam ediyor.

ahırın içindeki ahırların arasında tozu dumana katarak. Zaten saçlarım ağarmamış olsaydı, bu kesinlikle onların giriş yaptığı an olurdu.

"Biliyor muydunuz?" Hat bağlanır bağlanmaz bağıriyorum.

"Neden bana bağıriyorsun?"

"Yaptım. Sen. Biliyor muydun?" Her kelimeyi ısırarak , bir elim kasketimin altında, saçlarımı köklerinden tutuyor.

"Tanrım, bana bir dakika ver..." Bir şeyler fısıldıyor ve sonra topuklarının yankılanan muşambaya çarptığını duyuyorum. "Oscar ameliyattan çıktı bu arada. Sorduğun için teşekkürler. *Dick*."

Topuğumu sürterek özür dilemeye benzer bir şeyler homurdandım.

"Tekrarını izledim. Neyse ki boğa toprağa çarptığında diğer tarafa gitti."

"Sizi kaba saba biniciler. Yemin ederim, nasıl oldu da biriyle evlendim bilmiyorum."

"Hasar nedir?"

"Kaburgalar. Femur. Tam omuz rekonstrüksiyonu."

Sezonun geri kalanında sahalardan uzak kalacağı kesin ama en azından küçük kız kardeşim bu gece dul kalmadı.

"İyi misin?" Parmaklarımı saçlarımın arasında gezdirirken botlarımın parmak uçlarındaki aşınmış deriye bakıyorum. Kız kardeşim çetin cevizdir ama kocanızın arenada neredeyse ezildiğini öğrenmek asla almak isteyeceğiniz bir telefon değildir.

Gecemin kendi yatağıma dönmek hastanede son bulduğu zamanlar benim sözde karımın hiç umurunda değildi.

"Ben iyiyim. Şimdi, beni sebepsiz yere azarladığın kısma geri sarabilir miyiz?"

"Kız."

"Onun bir adı var, biliyorsun... Sage."

"Evet, o." Boğazımı temizliyorum. "*Onun* olduğunu biliyor muydun?"

ne zaman işe aldınız?"

"O gün sohbet ettiğin ve hemen ardından tuhaflaştığın sevimli kız olduğunu biliyor muydum? Evet, biliyordum. Ama bana saldırmadan önce, Sage'i meziyetleri nedeniyle işe aldım. İnanılmaz derecede yetenekli ve sadece parlak, canlı ve işini bilen değil, aynı zamanda en iyi arkadaşın tarafından şiddetle tavsiye edilen birine sahip olduğumuz için şanslıyız."

Bu beni duraksattı. "Storm onu tanıyor mu?"

"İlk etapta bizi birbirimizle temasa geçiren oydu."

Lanet olsun. İhtiyacım olan şey bu değildi. Eğer en yakın arkadaşım bu kıza onay işareti verdiyse, o zaman ona saplanıp kalacağım.

"Yani, ben orada olamayacağım için ona iyi ve misafirperver davranacak ve yerleşmesine yardımcı olacaksın."

Kalbim sağır edici bir kükremeye göğsümün önünden fırlayacakmış gibi hissediyorum. Bu tam olarak

bir çeşit taze cehennem, özellikle de benim koşullarım düşünüldüğünde.

"Ona söylememi ister misin? Benim için sakıncası yok. Böylece açıklama yapmak zorunda kalmazsın."

"Hayır, değil."

"Daha ilk günden bunu ona söylemen muhtemelen çok yardımcı olacaktır. Bu şekilde, sevimli bir endişe yumağı gibi davranıp istemediğiniz halde hırlayan bir ayı gibi göründüğünüzde kendinizi hırpalamamış olursunuz."

Avucumun topuğunu göğüs kafesime sürtmek - Sage'in parmaklarını kavradığımda onun dokunuşunun ne kadar yumuşak olduğunu hâlâ hissedebilen elim - orada oluşan gerginliği hafifletmek için hiçbir şey yapmıyor.

Tessa hâlâ konuşuyor olabilirdi, bilmiyorum bile. Odaklanabildiğim tek şey onun tenini kendi tenimin altında hissetmenin kalıcı hissi ve giderek artan bir korku duygusu.

"... ilgilenmediğini söylemiştin, değil mi? Peki, sorun nedir?"

"Bilmiyorum, Mandy tek bir koku alırsa . Ben olmak içinde herhangi bir sırala . yakınlık için başka bir kadınla evlenirsem, bu evliliğe daha uzun süre mahkum mu kalacağım, Tessa? O kadar yorulduğum - on yıl oldu- bitmesine çok az kaldı-" Dalga birdenbire beni vurduğunda ve iki büklüm olma dürtüsü midemi kavradığında, artık sadece soluk alıp vermeler ve tamamlanmamış ifadeler çıkıyor ağızımdan. "Biliyorum, Beau. Biliyorum." Tessa, yetişkin hayatımızda pek çok kez yapmak zorunda kaldığı gibi beni yatıştırıyor. "Sorun yok, sadece benim için derin bir nefes al, mı? Benimkine odaklan ses."

"Bunu daha fazla yapmaya devam edemem... ne kadar zehirli olduğunu biliyorsun... eğer daha fazla sıkışırsam..." Bu cümleyi tamamlamak yok, çünkü düşüncenin kendisi iğrenç. Şu anda, çok uzun süredir sıkışıp kaldığım bu delikten neredeyse sonuna kadar tırmandığım için parmaklarım çiğ ve kanıyor ve yüzeydeki temiz havanın kokusunu alabiliyorum. Ancak, bir

Kayarsam, yanlış bir hareket yaparsam, kendimi karanlığın içinde bulabilirim.

Eğer ayağımı kaybedersem, canavarın midesi tarafından yutulurum. Muhtemelen bir daha asla kaçamayacağım.

"Beau." Kız kardeşimin sesi kulağımda yankılanıyor. "Dinlemenı istiyorum. Benimle birlikte say. Şu anda yapman gereken tek şey bu. Dörde kadar burnundan nefes alacaksın, tamam mı?"

Bir. İki. Üç. Dört. Mümkün olduğunca yavaş yapıyorum, ılık akşam havasını açlık çeken ciğerlerime çekiyorum.

"Tek yapman gereken bu."

Bir hava akımı üfleyerek şapkamı yeniden ayarlıyorum.

"*Seninle* konuşmam gerekirdi... acil ameliyattan yeni çıkmış bir kocası olan sensin." Dişlerim sıkıldı.

"Annnnnnnnd, dışarı... iki, üç, dört." Beni görmezden geliyor ve yemin ettiği nefes tekniğiyle saymaya devam ediyor, ama ben hala yüzde yüz ikna olmuş değilim. Yine de onun için yapıyorum.

"Teşekkürler," diyorum, birkaç tur daha saydıktan ve çenemi kaplayan çimento benzeri hissi, göğsümün üzerine oturan kayayı hafifletmeye çalıştıktan sonra.

"Hatta kal, Beau-" Eliyle ağızlığı kapatıyor ve arka planda bir hemşireyle boğuk, hızlı bir konuşma duyuyorum. "Kahretsin, gitmem gerek, ama bana mesaj atman gerekirse burada olduğumu biliyorsun."

"İyi olacağım. Sadece... Havaalanında bir hayranım üzerime atladı ve beni Mandy hakkında sorgulamaya başladılar... ve..."

"Çok yakında bundan kurtulacaksın. Beau, sen olağanüstü bir adamsın ve bunu sadece kız kardeşin olduğum ya da bana para verdiği için . O kadın gidip bir fiçı kaynar yağın içine dalabilir, umurumda değil. Endişelenecek bir şey yok. Sen farkına bile varmadan onun saçmalıklarından kurtulacaksın ve dört gözle bekleyeceğin muhteşem bir çiftliğin ve gelecekteki özgürlüğün var."

Bunu yüksek sesle söylediğini duymak en azından ciğerlerimin bir sonraki nefesimde biraz daha genişleyebileceğini hissettiriyor.

"Biliyorsun..." Tessa'nın sesinde bir parıltı duyuyorum. "Ondan hoşlandıysan seni suçlamam. Zeki, başarılı ve güzelliğinden bahsetmiyorum bile. Ama lütfen yeni bir iş patronu gibi düşünün, aşık olan yetişkin bir adam gibi değil. İş sözleşmelerine yazabileceğimiz şeyler var, ama bir şey olursa açıklaman gerekecek..."

"Hiçbir şey olmayacak. *Kimseyle*. Ben hâlâ evliyim."

Telefonun diğer ucundan üflediği o küçük nefesin ne anlama geldiğini biliyorum. Tessa bana sessizce gözlerini deviriyor. "Ah, evet, ama sadece ne için, iki ay daha mı? En son takvimime baktığımda sekiz hafta geçmişti."

"Adamının yanına dön. Oscar'a sevgilerimi ilet... ve ona çok güzel olduğunu söyle. Biraz sürtünmesinin ve göğsünde küçük bir toynak izi kazanmasının zamanı gelmişti."

"Aman Tanrım, çok boktan bir espri anlayışın var. Git o pislik atı kucakla. Muhtemelen seni ısırır ve o zaman Mandy ya da onun saçmalıkları hakkında kafa yoracak vaktin kalmaz."

Bu beni kıkırdatıyor ve ahırının olduğu yöne bakıyorum. Söz konusu yaratıktan tekrarlayan çiğneme sesleri geliyor. Teddy gerçekten de büyük bir pislik, ama bana alıştı. Onu burada Storm ve sevgilisi Briar adına barındırıyor olsam bile.

"Hoşça kal, Tessa."

Hat kesildikten sonra yanaklarımı şişiriyorum ve kasketimi kabaca geri itiyorum. Her zaman yapılması gereken bir sürü iş vardır, ama gün batımı olduğu için

Ŗu anda burada bulunan tek atımızın bu gece için bakımının yapıldığından emin olmak.

Yanına gidip, ona bakmak için kapıya yaslanıyorum. Parlak siyah kürkü ve sinirle ileri geri sallanan kulaklarıyla. Ona her gün kahvaltı ve ödöl maması getiren adam olmama rağmen bir toynağını yere vuruyor.

O bir kurtarma köpeğı ve ileride kuracağımız at terapisi programının bir parçası olarak buraya geldi. Bu arada, o ve ben hala birbirimizle uzlaşmaya çalışıyoruz.

Teddy de tıpkı Storm gibi Briar'a tapıyor ama insanlara karşı hoşgörüsü burada başlayıp bitiyor. Kendisine kötü davranan önceki sahipleriyle geçirdiğı boktan bir hayattan sonra, herkese cehennemi yaşatmaya hazır.

Onu suçladığımı söyleyemem. Aslında, çoğı gün, ikimizin onun bilebileceğinden çok daha fazla ortak noktası olduğunu hissediyorum.

Sanırım ahırın neredeyse boş olduğu ve çiftlik için at ahırımızı henüz edinmeye başlamadığımız bu sessiz dönemin kıymetini bilmeliyim. Sanırım gelmesini beklediğim büyükbaş hayvanlardan hâlâ birkaç hafta uzakta olduğumuz için minnettar olmalıyım.

Buralarda her şey, hayata doğru yaklaşan bir patlama evresinde. Tıpkı mürekkep karası gökyüzünü bir vizörden incelemek gibi, ufukta bir şafak rengi cümbüşünün belirttiğı anı yakalamaya hazırız. Sonbahar geldiğinde, ilgilenilmesi gereken bir sürü hayvanımız ve atlarla dolu bir ahırımız olacak.

Yine de Ŗu anda bu huzurun tek bir anının bile tadını çıkaramıyorum çünkü zihnim sıkı sıkıya *ona* takılı kalmış durumda.

Elinden kurtulamadığım kız, güzel kız. Kendime bu karşılaşmayı atlatıp yoluma devam etmem gerektiğini ne kadar sık söylesem de, hayranlık düşüncelerimin çoğunu meşgul ediyor. Crimson Ridge'e yaptığım kaç yolculukta dikkatimin sadece yarısının yapmam gereken şeyde olduğunu unuttum. Aslında, ben

parlak gece yarısı saçlarını ve pürüzsüz kahverengi tenini görebilmek için gözlerini dört açıyor.

Kaç kez o sanat galerisinin önüne park ettim ve yeniden ortaya çıkıp çıkmayacağını görmek için bekledim?

Kaç gece yalnız yatağında yattım, kendi yatağımı her kapattığımda gördüğüm ruhlu kara gözlü yabancının hayalini kurdum?

O güzel dudaklarının köşesini süsleyen hınzır sırıtışından başka hiçbir şeye gizemli bir kız. O kot pantolonun içindeki kıcının, aletimin sertleşmesi için her daim mevcut bir neden olmasından bahsetmiyorum bile.

Tanrım. Şimdi de burada mı? Çiftliğimde mi?

Kız kardeşimin bilmesine gerek olmayan şey, şu anda altı numaralı kabinde kendini evinde hissedenden kızla fazlasıyla ilgilendiğimdir. Onunla hiçbir şey yapmadığımı ya da yapmak istemediğimi düşünüyor, ama bu gerçeklerden daha uzak olamazdı.

İsmi olmayan bir kıza sonsuza dek saplanıp kaldım. Tek bir tesadüfi karşılaşmadan beri beni esir alan bir cazibesi var. Tanrı aşkına, aramızda sadece on dakika süren bir anın parıltısı.

Eve dönmek üzereyken bir mesaj geldi. Tessa'dan mı diye hemen kontrol ettim. Ama değil. Kız kardeşimden ziyade, mutsuzluğun kaynağının ta kendisi. Ya da daha , onun zekâlı, yalaka asistanı.

MANDY:

Avukatlar sizinle temasa geçecek. Mandy'nin size sunmak istediği heyecan verici bir fikri var!

- Z *yıldız göz emoji*

Onlar olabilir her ikisi de siktirdoğru Kapalı. I
Yapma. Hatta mesajı kabul etme zahmetine
girme. Mandy lanet Spire

her zaman *fikirleri* vardır. Bunların hiçbirisi kendisi dışında kimseye fayda sağlamaz. Kendisine bir tür ön sayfa haberi sağlamaya çalışmak için anlamsız ve çocukça bir şey olacaktır. Bu kadın kahvaltı, öğle ve akşam yemeklerinde tıklama tuzağı ile besleniyor.

Hemen bir mesaj daha geldi. Bu ikisinin her zaman oynamayı sevdiği iki ucu keskin oyun, bana her açıdan saldırmak.

ZEB:

Merhaba Beau, aşağıdakileri gönderdiğinizden emin olabilirsiniz
bu hafta sonu Instagram'ınıza yükleyeceğim. Sizin için
önceden hazırlanmış bir fotoğraf ve metin başlığı
ekledim, ayrıca M'nin turne soyunma odasına sizin
adınıza çiçek gönderilmesini sağladım. Tüm takipçilerinin
gönderinizi görebilmesi ve eşinizin turnedeki bir sonraki
durağı için ne kadar heyecanlı olduğunuzu okuyabilmesi
için resimde onun hesabını etiketlediğinizden emin olun!

Tanrım, telefonumu parçalamak istiyorum. Ekranımı kirleten, yıllar önce ikimizin birlikte tatil yapıyormuşuz gibi görünmesi için kameralar önünde saçma sapan bir performans sergilerken çekilmiş bir fotoğrafımız. Gerçekte ise bir saatlik çekim için uçmuş, sonra da doğruca bir stüdyo yöneticisinin villasına gitmişti. O sırada hangisinde saklanıyorsa, bir sonraki albüm anlaşmasına giden yolda sevişmekle meşgul olduğu açıkça belli değilmiş gibi davranıyordu.

Onun saçmalıklarından kurtulmaya çok yaklaştım. Özgürlüğümü garanti altına alan bir sözleşmemiz var ve boşanma belgelerinin imzalanması birkaç ay içinde gerçekleşecek.

Mandy Spires ismini bir daha asla duymak zorunda kalmamaktan daha çok istediğim bir şey yok.

Tek yapmam gereken başımı öne eğmek, önümüzdeki birkaç ayı sessizce atlatmak, kameralara gülümsemek ve anlaşmamızın şartlarını yerine getirmek için sosyal medyada paylaşımlarda bulunmak. için

Bu evliliğin benim yüzümden sona erdiğine dair herhangi bir ipucu varsa, kaçınılmaz olarak ortaya çıkacak karşılaştırmalardan kaçının.

Tıpkı babası gibi.

Dış dünyaya karşı, özenle sahnelenmiş ve mükemmel bir şekilde düzenlenmiş duyuru yapılana kadar sadık koca imajını canlandırmak zorundayım.

O zaman özgür olacağım.

Bu da demek oluyor ki, tüm yaz boyunca burada olacak olan muhteşem kıza iki kez bile bakmama kesinlikle izin veremem.

BÖLÜM 6

W Sekiz yaşımdayken kendi perçemimi kendim kesmeye karar verdim.

onlara. Tabii ki, inatçı kığım onlara gerçekten *ihtiyacım* olduğunu kanıtlamaya karar verdi, aksi takdirde ölebilirdim.

yerine sevimli, şık, yüzü çerçeveleyen tarzı benim Rüyalarımda, alnımdan dik açılarla çıkan güdük, küçük, orantısız şeytan boynuzları filizlenmiş gibi görünüyordum. Hava nemlenmeye başladığı anda, küçük komik yumrular halinde kıvrılıyor ve tüm durumu sonsuz derecede daha kötü hale getiriyorlardı. Saçlarım nihayet yeniden uzayıncaya kadar, sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca bu felaket deneyimi tekrarlamak zorunda kaldım.

O ateşli utanç cehennemi bile, gecenin bir vakti internette yaptığım hafiyelik sayesinde bildiklerimin yanında sönük kalıyor.

Benim gibi yirmi beş yaşında genç bir kıza utanç duygusunu hissettirecek çok fazla yok ama yeni patronumun kim olduğunu bilmek, profesyonel rodeo kariyerinin internette arama terimleriyle yazıldığını görmek ve *Mandy Spires* ile evli olduğunu keşfetmek... Beynimi işgal eden düşünce kümesini nasıl tarif edeceğimden emin değilim.

Bu çiftliğin sahibi olan adam, dünyanın bu bölgesinde boğa biniciliğinin koruyucu azizi sayılır. Tanrı gibi bir yaratık, bir kovboy havası taşımak için doğmuş ve aynı zamanda kalp durduran bir korkusuzluk sergiliyor.

Ona bir kadının klitorisine giden yolu bilmediğini söylemem mi daha kötü, yoksa kalabalık bir havaalanında ona Cock Ring demem mi? Ya da belki de vibratörümü kaldırımdan almak zorunda kaldığı gerçeğine inelim.

Kim olduğumdan ya da kendi zevk ve arzularını kendi ellerine almaktan mutluluk duyan bir insan olmaktan utandığımdan değil. Açık sözlü bir kadın olmaktan utanmıyorum. Hayır, sadece tüm bunların bir şekilde, hizmetlerim için fatura verirken gözlerimin içine bakmak zorunda olduğum adamla aynı koşullar girdabında bir araya gelmesinden dolayı utanıyorum.

Beau Heartford gerçekten de ilk ve son olarak aynı saygılı nefeste anılmaya layık. O iyi biri. *Gerçekten* iyi. Profesyonel kariyeri boyunca bir boğanın sırtında bir süperstar. Sanırım birkaç yıldır emekli olduğu için bu durumda geçmiş zaman uygun olur.

İnternette yeni patronumun neden gözleri parlayan hayranlarının onu imza almak için durdurduğuna dair yaptığım araştırma, onun bir boğanın üzerinde oradan oraya savrulduğu bitmek bilmeyen bir dizi video klibi ortaya çıkardı. Ağır çekimde çekilen ve bir kızın kalçalarının arasında nabzını hızlandıracak bir kovboy şapkası ile birlikte röportajlar ve sponsorların tanıtımları her yerde görünüyor.

Bir şey inkar edilemez... Adam doğal yeteneği ve yakışıklılığı ile bir sporcu olarak bir rüyanın gerçekleşmesiydi.

Ve bir de o var.

Karısı.

İlk başta ismi hatırlayamadım ama sonra bir yerlerde kırmızı halıda birlikte çekilmiş birkaç basın fotoğrafı gördüm ve her şey hızla yerine oturdu. O üçüncü oldu-

yukarı içinde bazı Tanrının cezası gerçeklik TV yarışma. I Henüz lisedeyken tembel pazar günlerinde uzanarak Layla ile birlikte tekrar bölümlerini izlediğimizi hatırlıyorum. Görünüşe göre country ve western müzik listelerinde büyük başarılarla imza atmış, ancak tek bir şarkısını bile sayabileceğimi söyleyemem. Bugünlerde, kadın olmak Nashville'in Sevgilim eve dönüş Kraliçe, ile onun mükemmel sarışın Bukleler ve görünüşte Sonsuz ürün onayları sosyal medyasını dolduruyor. Hiçbir saç ya da tırnak yerinde görünmüyor ve estetiği kesinlikle rodeosuyla country müzik yıldızı olmakla ilgili

Kolundaki koca.

Kesinlikle mükemmel bir çift oluşturuyorlar, ancak Beau'nun dün kamyonunda karısını sorduğumda verdiği yanıt telefon ekranımda gördüğümle uyuşmuyor.

Bildiğim bir şey varsa o da zekice pazarlama ve hikaye anlatımıdır... Her ne kadar içimdeki meraklı küçük şıfıntı biraz ara verip kafayı takacak başka bir şey bulsa da bu ikisi hakkında merakım resmen kabardı.

Sabahın erken saatlerinde güneşin tadını çıkarırken, kuş cıvıltılarını dinliyor ve kulaklıklarımın yetmişli yılların kraliçelerinden oluşan favori çalma listemi sallıyorum, kulübemle birlikte gelen küçük mutfakta kendime bir kahve hazırlıyorum. Burası cidden çok şirin. Bu sınırlı düzende için tam olarak yemek yapamasam da, temel ihtiyaçlarım var. Mini bir buzdolabı ve bir kahve makinesi, *çiftlik hayatımın* yaz dönemi boyunca rahat etmemi sağlayacak.

Elimde dumanı tüten bir kupa ile ilk kez arka kapıdan çıkmıştım ki telefonum gelen bir görüntülü arama ile çalmaya başladı. Yeşil düğmeye bastığımda ağzım açık kalıyor. Aman Tanrım, tatlı kovboy cenneti, burada dağlara bakan özel bir küvet var, o basit ve sade

tatlı su teknesi tasarımları. Üzerinde benim adım ve bir kadeh şarapla sıcak bir randevu yazıyor.

"Merhaba Sage, Tanrım, her şey yolunda mı?" Telefonun diğer ucunda, o gün sokakta Beau'nun koluna yapışmış olarak gördüğüm kadın olduğunu hemen anladığım bir yüz var. O sırada yanlışlıkla karısı olduğunu düşündüğüm ve şimdi telefonumda adını gördüğüm kadın. İki ve iki çok çabuk bir araya geldi. Bu *Tessa Diaz*.

"Aşık oldum." Hüzünle iç çektim. "Beni tam da kamaramın dışındaki küveti ve bayıltan *manzarayı* gördüğüm anda yakaladın. Aşık olmak için yeterli."

Tessa gülüyor. "Beni sattın . Ben kitap benim tatil hemen."

"Burası gerçekten bir rüya. Bana bu fırsatı verdiğiniz için size nasıl teşekkür edeceğimi hâlâ tam olarak bilmiyorum. Size hayati olmayan bir organ önerebilir miyim? Aslında, biliyor musun? Eğer hayati bir şeye ihtiyacınız varsa muhtemelen bunu yapabilirim. İstedğini seç."

Genişçe gülümsüyor ama gözleri yorgun görünüyor.

"İlk geceniz için iyi yerleştiniz mi? Yeterince rahat mıydın?"

Başımı sallıyorum ve göz altlarımdaki torbaları görmemesini umarak kahvemden bir yudum alıyorum. Gece yarısından sonra *Beau Heartford*'u düşünmeden durmaya çalışarak ve bunu başaramayarak ne kadar uzun süre uyanık kaldığımın kanıtı: delicesine seksi boğa binicisi ve evli patron.

Onunla ilgili düşüncelerin dikkatimi bu kadar ısrarla dağıtması, muhtemelen terapistimle bir randevu daha ayarlamam gerektiğinin bir işareti. İkimiz de kalbimin hatalı, kararsız, kara kedi gibi bir yaratık olduğunu ve bağlılık sorunlarıyla dolu bir çamaşır listesi olduğunu biliyoruz. Sorun şu ki, bu küçük takıntının kalbimle bir ilgisi olduğunu sanmıyorum, daha ziyade yaramazlık yapan hormonlarımla çok ilgisi var. Hepsi zıplamaya, koro gibi yüksek tekmeler başladı.

kovboy şapkalarını havaya sallıyorlar. Bu çiftliğin sahibi olan adamın ne kadar *mükemmel* olduğuna karar verdiklerini ilan ediyorlar.

Bu da pek çok açıdan tamamen saçma. Eğer bir kişinin sınır dışı edilebileceği tüm yolların bir onay listesi olsaydı, eminim ki 'evli' ve 'patron' sırasıyla birinci ve ikinci sırada yer alırdı.

"-Beau ana evde olacak. Ondan yarın size etrafı doğru dürüst gezdirmesini istedim ama önce size bir gün vereyim ki yerleşebilesiniz."

Harika, sadece beni işe alan kadını zar zor dinlemekle kalmıyorum, aynı zamanda kasketini yeniden ayarlarken gergin kollarını ve damarlı ellerini yeniden görüyorum.

Kendine gel, Sage.

"Biliyor musun, daha önce tanıştığımız ve benim bundan haberim olmadığı için kendimi aptal gibi hissediyorum." Bu konuyu açmak bana mantıklı geliyor çünkü Beau'nun ilk karşılaşmamız hakkında ne kadar açıklama yaptığını bilmiyorum. Dün benimle konuşmamak için elinden geleni yaptıktan sonra, bundan hiç bahsettiğinden emin değilim. "Crimson Ridge'e en son gittiğimde Bay Heartford bana yardım etti ve sanırım seninle çok hızlı bir '*merhaba*' alışverişinde bulunduk." Yanağımın içini çiğnedim.

"Oh, lütfen. Buralarda Beau ve Tessa var. Kardeşime özel muamele yapmayın. O sıradan bir kovboy gibi muamele görmeyi tercih eder."

"Kardeşin mi?" Kahvem dudaklarımın yarısına kadar geldi ve Tanrım, ağızıma almadığıma sevindim çünkü o bok her yere sıçrayabilirdi.

"Evet, ağabeyim ve lütfen bunu ona söylemeyin ama onu gerçekten çok seviyorum... Başak burcu zamanın yüzde doksan dokuzunu gösteriyor olsa bile."

"Yani sen onun menajerisin?"

"Çiftlik sahibi olmadan önce, rodeo kariyeri boyunca menajerliğini yaptım. Bu bir doğal bir oldu.

Artık yılın yarısında kendini boğalara ezdirmekle meşgul olmadığı için bu noktaya geçiş yaptı."

"Senden büyük bir kardeşin yanında çalışmaya bu kadar uzun süre katlandığına göre bir tanrıçanın sabrına sahip olduğunu varsayabilir miyim?" Kıkırdıyorum. "Alınmak istemem ama Tanrı biliyor ya, benim küçük kız kardeşlerim asla dayanamazdı. Muhtemelen bir hafta sonra birbirimizi boğazlardık."

"Bölgeyle birlikte geliyor." Tessa esnemesini bastırıyor. "Kocam profesyonel pistte yarışıyor... aslında bu yüzden planladığımız gibi sizinle çalışmak için orada olamıyorum. Oscar dün kötü bir kaza geçirdi ve iyileşme sürecinde bir süre burada onunla birlikte olacağım, sonra da büyük olasılıkla ona yardım etmek için evden çalışmak zorunda kalacağım."

"Aman Tanrım. Hiçbir fikrim yoktu." Midem bulandı.

"Lütfen, Sage, bana o paniklemiş surat ifadesini takınma, kızım." Tessa başını sallar. "Bu hepimizin fazlasıyla aşına olduğu bir rutin. Olmasını isteyeceğiniz bir şey değil ama durumu iyi ve en önemli şey de bu."

"Şu anda nasıl bu kadar sakınsın?"

"Beau'yu suçla... Bana çok fazla hastane gezisi, uzman randevusu ve başucunda oturup kıcı için endişelendiğim uykusuz geceler yaşattı. Sanki uzun zihinsel olarak bu an için hazırlanıyordum."

İçimden bir ürperti geçiyor. Beau'nun kariyerinin şaşaa, ihtişam ve zaferle sonuçlanan sekiz saniyelik sürüşlerin ötesinde nasıl bir şey olduğuna dair acımasız gerçeklik konuşulmadan duruyor.

Ayrıca *karısının* tüm bunların olduğunu da merak ediyorum. Başucunda durmak kız kardeşine değil de ona düşmez miydi?

"Tamam, işte senin için her şey burada, Sage. İsteddiğiniz zaman ve sıklıkta bana mesaj atmaktan veya beni aramaktan çekinmeyin, ancak benim yardımım olmadan sihrinizi çalıştırmaya başlamak için fazlasıyla yetenekli olacağınızı biliyorum. İkinci bir araç orada,

yaz boyunca kullanabilirsin ve anahtarları ana evden alabilirsin." Tessa parmağını yalayıp birkaç sayfayı karıştırırken bir şeye, muhtemelen defterine bakıyor.

"Çok , teşekkür ederim."

"Lafı bile olmaz. Yakıt kartı torpido gözünde ve kamyonu istediğin kadar dolaşmak için kullanabilirsin. Wi-Fi erişimi açısından, muhtemelen zaten keşfetmiş olduğunuz gibi, sadece evde kapsama alanımız var, kabinlerde değil, bu yüzden kendinizi ve dizüstü bilgisayarınızı istediğiniz yere kurun. Bir sürü oda var. Evi kendi evinizmiş gibi kullanın. Yemek pişirmek, yemek, ne isterseniz. Mutfak tamamen dolu ve her şey sizin için sağlandı. Etrafta dolaşacak olan sadece Beau ve o da sadece ara sıra sıcak bir yemekle kendine çeki düzen verdiğinde ortaya çıkan bir kurt gibi, ama gününün çoğunu çiftlikte bir yerlerde geçirmeyi tercih ediyor."

Bu lanet kelebeklerin, onun adı geçtiğinde ve günlük rutininin ipuçlarını verdiğinde midemde dönmeye başlamasına hiç gerek yok.

Boğazımı temizliyorum. "Ona engel olmayacağıma emin misin? Zorlamak istemiyorum."

"Hiç de değil. Kendinizi tamamen evinizde hissedin. Burayı gece ya da gündüz istediğiniz zaman kullanabilirsiniz. Çiftliğin kendisi ve konukların tanıtım materyallerinin bir parçası olarak bilmek isteyecekleri şeyler hakkında size iyi bir fikir verecektir, bilirsiniz, işin *çiftlik konforu* tarafı."

Tessa çok tatlı biri ve telefonu kapatıp beni kulübemin resimli penceresinin ötesindeki yemyeşil manzaraya bakarken bırakmadan önce işime yarayabilecek birkaç bilgi daha veriyor.

Yarına hazırlanmak için bugünü en iyi şekilde değerlendireceğim ve yerleşeceğim. Gözüm ajandama başucu masama bakıyor.

Ayrıca, yeniden markalaşmaları için birlikte çalıştığım yerel kovboy barı The Loaded Hog'un yeni sahipleriyle buluşmak için de bir zaman belirlemem gerektiğini fark ettim. Devil's Peak'in tepesine tünemiş, kovboy Colton Wilder ile çiftlik mutluluğu içinde sıkışıp kalmış en iyi arkadaşımı bahsetmiyorum bile.

Layla bugünlerde evini aramak için dünyanın en yerine ve en parlak at kızı hayallerini yaşarken etrafını saracak düzinelerce ata sahip olsa da, burası çok izole bir yer. Cep telefonu çekmiyor. Dağınık Wi-Fi. Yıl boyunca sizi uzun süre kapana kısılmış bırakacak kadar kar yağışı.

Crimson Ridge'in bir bölümünde, telefonumun hala çalıştığı ve internetin omurgasının olduğu bir bölgede kalabildiğim için çok rahatım. Web sitesi oluşturma, fotoğraf düzenleme ve grafik tasarlama gibi faaliyetlere girdiğimde yapacağım sıkı çalışmaya dayanması için yeterince dayanıklı olması gerekecek.

Layla ve birbirimize çok yakın olabiliriz ama sonsuza dek bir dağın tepesinde yaşamaktansa yüzüme bir at sakinleştiricisi yemeyi tercih ederim.

Cihazlarımın mutlu bir şekilde şarj olup olmadığını iki kez kontrol ettikten sonra valizimden koşu ayakkabılarımı çıkarıyor ve saçlarımı at kuyruğu yapıyorum. Ön kapımın dışında keşfedilmeyi bekleyen uçsuz bucaksız yemyeşil bir manzara var. Crimson Ridge'in temizleyici havasını ciğerlerime çekerken ılık bir esintiyi tenimde hissetmek, burada olduğum sürece ruhumu beslemek ve günlerime başlamak için mükemmel bir reçete gibi görünüyor.

Koşu bandında koşmak kıcıımı öpebilir. Spor salonunda, sürekli göğüslerime bakan terli bir adamın yanında sıkışıp kalmak yerine Montana'nın vahşi doğasında birkaç mil koşma ihtimali beni hiç bu kadar rahatlatmamıştı.

Kabinden çıkarken ufak bir sorunla karşılaştım.

Hemen Beau Heartford'un görüntüsüyle karşılaştım ve herif üstsüzdü. Çok iyi giydiği kot pantolonunu giymiş, tişörtünü kemerinin arkasına sokmuş ve şapkasını geriye doğru çevirmiş. Gerçek mi bu? Bu bir tuzak gibi geliyor. Sanki akıntıda yüzen parlak bir yem tarafından çekilen çaresiz bir alabalık gibiyim.

Kamyonetinin arkasından dev ahıra taşırken, bağcıklarımı üç kez kontrol etmek için çömeldiğimde tek görebildiğim, terden parıldayan bir atlet gövdesi.

Lanet olsun, adam *kesilmiş*.

Güç bela dizginlemeyi başardığım hormonlarım, terli, çalışkan bir kovboyun cömertçe sunulmasıyla oybirliğiyle sızlanmaya başladı.

Çok ama çok uzun bir koşuya çıkmak harika bir fikir gibi görünüyor. Beni şu anda sergilenenlerin tam tersi yönde mümkün olduğunca uzağa götürmesi gereken bir fikir.

"Günaydın, *Kaptan Beau-gainvillea*." Ayaklarım çakıllı yola değdiğinde omzumun üzerinden bağıriyorum ve vücudumu saran karıncalanma ve sıcaklığın çok yakışıklı kaynağından hızla uzaklaşmaya başlıyorum. Varlığını kabul edip etmediğini görmek için duraklamamın hiçbir yolu yok, çünkü vücudumun içinde kamp kurmaya karar veren küçük sürtük her neyse onu umutsuzca geride bırakmam gerekiyor.

Adımlarımı sıklaştıırarak, en iyi hareket tarzımın, yasak *evli kovboy patronuma* güzel bir çift topuklu ayakkabıya davrandığım gibi davranmak olduğuna karar verdim. Banka hesabımın maliyetini karşılayamayacağı türden.

güzel.

Ama sonuçta benim için değil.

BÖLÜM 7

Dünyanın en iyi yüzme merkezine ulaşmak için çok yürümek gerekiyor.

Bu çiftliğe yürüyerek geldim.

kamyon ya da at sırtında yolculuğu tamamlamak için gereken süre kadar.

Ben bilemem, çünkü yanımda yürüyen pislik bu yüzyılda kimsenin ona binmesine izin vermekle ilgilenmiyor.

Teddy'nin siyah yelesi ve uzun boynunun parlak tüyleri, gelecek misafirlerin kullanacağı patikalardan birini takip ederek yemyeşil ağaçların gölgesinde ilerlerken yanımda sallanıyor. En azından omzuma gömülü diş izleri bırakmadan ona yular takmama izin verecek aşamaya geldik. Yine de, ruh haline bağlı olarak bazı günler hala inişli çıkışlı oluyor.

İşte bu yüzden bu atı, dünyanın en büyük ve en huysuz köpeğiymiş gibi, çiftliği tanıması ve yanında biriyle yürümeye alışması için bir ip üzerinde uzun bir yürüyüşe çıkarıyorum. Umarım Storm ve Briar'ın at terapisi seansları şekillenmeye başladığında da böyle yapacaktır. Şimdilik Teddy söz konusu olduğunda her şeye günü gününe yaklaşıyoruz.

Diğer atlarımdan hiçbirini henüz almadım ve hala yakında gelecek olan sığır sürüsünü bekliyorum.

gün içinde öldürmek için fazladan saatler var. Teddy'ye bu tür bir muamele yapabileceğim boş zaman lüksü. Bu, bulutların yeterince dağınık olduğu ve beni akşama meşgul edecek bir aktivite havasında olduğum geç bir saat.

Şu anda evimi işgal eden kız aynı zamanda zihnimi de işgal ediyor ve beni durmaksızın sarsan bu durumla nasıl başa tam olarak emin değilim.

olmamalıydı. Profesyonel kariyerim boyunca güzel olan hiçbir şey başımı döndürmedi, her zaman en iyi yaptığım şeyi yapmaya odaklandım - rekabet etmek, antrenman yapmak ve benden istenen tüm medya saçmalıkları için ortaya çıkmak. Elbette tur, parmağında bir alyans olsun ya da olmasın, yolda yalnız bir kovboyla ne kadar iyi ilgilenebileceklerini kanıtlamaktan başka bir şey istemeyen tokalı tavşanlarla dolup taşıyordu. Ama bunların hiçbirisi benim sahnem değildi.

Şimdi mi?

Sage'e bir bakış, o gün kaldırımda onunla geçirdiğim birkaç kısa dakika, yakınlaşmanın ne anlama gelebileceğine dair her türlü olasılığın beni baştan çıkarmasına yetti. Üzerimde lanet olası bir manyetik çekim gücü var. Yasadışı düşüncelerden kaçınmak neredeyse tam zamanlı bir çaba gerektiriyor - tüm günü o akıllı ağzı ve kahverengi gözlerinin ardında parlayan ateşi düşünerek geçirmemeye çalışıyorum.

Suyun şırıltısı daha da artıyor ve Teddy'nin kulaklarının merakla döndüğünü, yaklaştığımızda yeni sesin ne olduğunu anladığını görüyorum. Sıcak hava üzerimizi kaplıyor, gevrek ve kavurucu, tek bir rüzgar esintisi bile yok. Böyle bir günde yaz akşamları, güneşin battığı andan çok sonra bile o son yayılan sıcaklığı korur. Nehir kenarında kıvrılan serin, hafifçe akan havuza dalmak tatlı bir rahatlama olacak.

Teddy'nin cesaretlendirilmeye ihtiyacı yok. Ona keşfetmesi için daha uzun bir ip veriyorum ve kameramı kuru kalacağı bir yere koyuyorum. Kiremitten aşağı iniyor

Nehir kıyısında uzun bir içki içmek için zaman ayırıyor, ben de aynısını yapıyorum, çömelerek birkaç avucu ağzıma götürüyorum ve sonra yüzüme biraz su sıçratıyorum.

"Hadi git o zaman, seni koca piç. Yüz bakalım." At bana yan gözle kuyruğunu sallayınca kıkırdıyorum.

Kararını vermesi için onu yalnız bırakarak kıçımı bankın üzerine yerleştiriyorum ve tişörtümü çıkarıyorum. Hava kavruluyor, Teddy'nin ilerlemesine karar veren faktör de bu gibi görünüyor. Serinlik onu karşılamak için yükselirken kalçaları titriyor. Bundan ne kadar hoşlandığını gördüğümde sırtışıma gizleyemiyorum.

Pisliğin teki olabilir ama bunun tek sebebi zor bir hayat geçirmiş olması. Onu güvenle suyun tadını çıkarırken görmek bir zafer gibi hissettiriyor. Buraya yürümek sonsuza kadar sürmüş gibi gelse de. Kendi atlarımı topladığımda, en azından ata binebildiğim sürece onu midilliye bindirmek ve ona yol göstermek çok daha kolay olacak.

Teddy bambaşka bir hayvana dönüşüyor, suyun girdap oluşturup tüylerini ıslatmasından açıkça zevk alıyor, öyle ki uzun bir süre çakılların üzerinde oturup etrafı karıştırmasına izin veriyorum. Sıgılıklara kadar gelip toynaklarından biriyle suyu sıçratıyor, sonra da yüzünün her tarafına yayılmış bir şımarıklıkla göğsüne kadar derinlere iniyor ve bunun yapmayı en sevdiği yeni şey olduğuna dair notlar aldığımdan emin oluyor.

Görünüşe göre Storm ve Briar bu yaz birkaç nehir gezisine daha ukala çocuklarını getirecekler.

Kameramın lens kapağını çıkarıyorum ve birkaç deneme çekimiyle ayarların doğru görüldüğünden emin oluyorum. Sonra o etrafta dolanırken bir dizi kare çekiyorum. Briar adamını bu kadar mutlu görünce kendinden .

Sonunda Teddy yeteri kadar yıkandığına karar verir ve sıırıslıklam bir şekilde dışarı çıkar. Kendini soymaya devam eder, banyodan çıkmış bin kiloluk bir köpek yavrusu gibi yuvarlanır; uzun sıska bacakları, dişleri ve gözlerinin akıyla kıvrılır

etrafta. Maskaralıklarını bitirdiğinde, onu gölgede bir ağaca bağlıyorum.

Burada oturup kıcımdan ter akıttıktan sonra o suyun altına kendim fırsatını kaçırmamın yok. Hemen soyunup üzerimdeki her şeyi atıyorum ve suya dalıyorum. Teddy'nin burada olmaktan bu kadar memnun olması şaşırtıcı değil, sıcaklık amansız sığağa karşı tatlı bir rahatlama sağlıyor. Bir yaz gecesi, tenimi ter içinde bıraktı.

Hemen su köpürüyor, kristal berraklığında ve son zamanlarda yaşadığım her şeyden sonra beynimin ihtiyacı olan rahatlatıcı sakinliği hissettiriyor. Tekrar yüzeye çıktığımda ellerimi damlayan saçlarımın üzerinde gezdiriyorum ve orada öylece durup belime kadar suya batmış bir halde söğütlere ve dağlara bakıyorum. Hayatın böyle olacağına dair bir his beni ele geçiriyor. *Nihayet*.

Tüm saçmalıklardan uzakta, uzun zamandır içinde sıkışıp kaldığım hayattan kurtulmuştum.

Suya uzanmak için geri çekiliyorum, gökyüzüne bakıyorum. Aklımda kararlılıkla kalan tek şey, küçük bir fikir tohumunun dırdırı. Lanet olası tehlikeli bir fikir. Bu tür bir anı paylaşacak birine sahip olmanın nasıl bir şey olabileceğini fısıldayarak benimle alay ediyor.

Biri değil. *Onu*.

Gözlerimi kısıtırıp kapatarak bu düşünceyi hemen engellemeye çalışıyorum. Sage'in tam da burada, bu çiftlikte olduğunu fark etmek çok kötü bir şey, ama benim bu boşanmanın son günlerini kendime saklayarak geçirmem gerekiyor. Ve işte buradayım, yeni çalışmam hakkında hiçbir şekilde uygun olmayan bir şekilde düşünmeye başladım bile.

Tanrım. Beynimde bozuk bir şeyler olmalı.

Isınmış tenimin üzerinde kayan su, aniden bir fikrin cazip bir ipucu gibi geliyor. Onun dokunuşunun bir anlık görüntüsü. Narin parmak uçlarının vücudumda gezinmesi nasıl bir şey olurdu?

Bundan kaçış yok. Zaten midemde birikmeye devam eden gerilime karşı yeterince savaş verdim. Geldiği andan itibaren, kendimi sürekli sertleşirken bulmamak için aletimle bir meydan okuma, bir savaş oldu. Kendime olmamasını söylesem bile ondan sonsuz bir şekilde etkileniyorum.

Ama bu hiç işe yaramıyor. Benim için çalışan genç kadını düşündüğüm için bile kendime kızıyorum. Sadece bu da değil, aletimin en son ne zaman biriyle bu kadar ilgilendiğini ve bu hissi engelleyemediğimi hatırlamıyorum.

En son ne zaman nerede ve ne zaman mastürbasyon yapmaya karar verdiğimi kontrol edemediğimi hissettim? En son ne zaman cinsel olarak o noktaya kadar uyarıldığımı hissettim? Mandy'ye zincirlendiğim on yıl hiç böyle olmamıştı ve o zamanın çoğunda zaten seks yapmıyorduk - evliliğimizin ilk birkaç yılı geçtikten ve onun beni aldattığından şüphelendikten sonra aldığım bir karardı bu.

Ama işte , sikim hızla sertleşiyor ve bugünlerde vücudumun sürekli aradığı şeyi kendime vermemi talep ediyor. Hayatıma girdiği o günden beri istediği şeyi ve o hala ana caddede karşılaştığım gizemli bir kızdı.

Derin bir nefes vererek etrafıma hızlıca bir göz attım. Bu çok aptalca bir şey gibi geliyor çünkü hiçliğin ortasındayım. Şu anda devasa ereksiyonumun tek tanıkları kuşlar, bulutlar ve gökyüzünde yükselen dağlar.

Bunu inkar etmenin bir anlamı yok. Benden çok daha genç bir kıza -benim için çalışan bir kıza- aletimi yumruklayan azgın ve yaşlı bir sapık gibi hissetsem de, suçluluk duygusuyla delik deşik olmak bile elimi suyun altında göğsüme kadar batarken kendime sarmaktan alıkoyamıyor.

Kavramamı kapatırken boğazım titriyor ve o tanıdık elektrik hissi doğrudan shaftımın dibine doğru koşuyor. Bu ilk temasta kalınlaşıyor ve uzuyorum ve kayıyorum

Gümüş halteri ucuma bastırmak için yukarı kaldırıyorum. Kendimi ne kadar sert okşadığımla eş zamanlı olarak bir ürperti beni kavıyor. Delikli başın üzerinde kayan suyun verdiği ek his, taşaklarımın şimdiden serbest kalma beklentisiyle sıkılaşmasına neden oluyor.

İşin sonunda benim lehime sonuçlanması gerçekten ironikti. Mandy sonunda bunu yaptırdığımı öğrendiğinde yüzünü buruşturdu ve bana bunun çok tuhaf olduğunu söyledi. Onu düşünerek piercing yaptırdığımdan değil. O noktaya kadar, aynı yatakta, hatta aynı yerde olmadan uzun bir süre geçirmiştik. Her iki durumda da, karımın artık benimle yatma girişimlerine ilgi duymadığını bilmek beni daha fazla rahatlatamazdı. En azından kim bilir kiminle yatağa girdikten sonra bir şey yakalamayacağımı garanti ediyordu.

Elimi sudan çıkarıp ıslak avucuma tükürüyorum, sonra kendimi daha sıkı kavıyorum. Lanet olsun. Sage'i düşünmek çok kolay ve hâlâ evli olduğumu düşününce bundan ne kadar nefret etsem de bu alışkanlığımdan kurtulamıyorum.

O kadar esnek ki, tam önümde duruyor. Vücudunun benimkine sürtünme şekli, yumuşaklığı, kıvrımları ve pürüzsüz kahverengi teninin hepsi tatlı bir şekilde sergileniyor. Her zaman aynı şey... ellerimi çıplak vücudunun her yerinde dolaştırmanın nasıl bir şey olduğunu hayal etmek, dokunuşum hoşlandığı yerleri keşfettiğinde çıkardığı küçük nefesli sesleri duymak.

Kalın bir şekilde yutkunuyorum ve elimi uzunluğumda yukarı ve aşağı kaydırmaya devam ediyorum, omuriliğimin tabanında zaten hazır olan ve inşa edilen ısıyı hissediyorum. Görünüşe göre, bu iğrenç küçük hayal söz konusu olduğunda, yumruğumun ilk bükülmesinde ve sıkılmasında patlamaya neredeyse hazırım.

Piercingimi okşarken, onun narin parmak uçlarının benimle alay edişinin hayalinde kayboluyorum. Kucağıma tırmanıyor, çıplak ve baştan çıkarıcı, elimi yolumdan çekmek için aşağı uzanıyor. Beni yavaşça ve sertçe okşarken ona dokunmakta özgürüm, tüm bunlar olurken kalın kirpiklerinin arkasından küçük, boğucu bir bakışla beni izliyor. Avuçladığımda ve

dolgun göğüslerini kapattığında, bana lezzetli, hınzır bir ses çıkarıyor ve bu onu sadece teşvik , beni daha çok çalıştırıyor.

Tanrım, berbat bir insanım ama duramıyorum. Elim suyun altında daha hızlı hareket ediyor ve basınç arttıkça kalbim göğsümde neredeyse tekliyor. Dişlerimi sıkarak, sert dokunuşlarımın altında vücudunun verdiği tepkiyi hissediyorum. Göğüslerine işkence edilmesinden hoşlanıyor, yumruğumun aşağı yukarı hareket hızıyla meme uçlarını sıkarken omurgasını ellerime bastırmak için eğiyor.

Hay sikeyim. Vücudu hareket ediyor ve işte o zaman Sage'in zihnime kazınmış versiyonu gücünü kullanmayı seçiyor ve beni çözüyor. Ucumu amına doğru yönlendiriyor. Beyaz sıcak kıvılcımlar karnımın alt kısmındaki bir noktaya doğru parlıyor, ne kadar ıslak ve ipeksi hissettiğini hayal ederken taşaklarıma iniyor.

Delicim amcığından geçerken inlediğini duyuyorum ve bu fikir, içine girme hayali, çaresiz bir ses çıkarmamı sağlıyor. Aletim sarsılıyor ve kabarıyor, dudaklarımdan düzensiz bir küfürün nefesi uçuyor.

Suyun altındaki elimin üzerinde ilave kayganlığın nabzını hissettiğimde doruk noktam gürlüyor, omurgamın en dibinde patlıyor. Elimi yukarı kaldırıp metalin üzerinden geçirerek ucumdan geçirip tekrar aşağı indirdiğimde başım dönüyor.

İsa. Keyifli rahatlama dalgasını hemen derin bir suçluluk duygusu takip eder.

Neredeyse yirmi yaş küçük bir kızın hayalini kurmamam mı gerekiyor? Tessa yirmili yaşlarının ortasında olduğundan bahsetti mi? Tanrım. Kırkımı çoktan geçtim ve onun hakkında bu kadar cinsel fanteziler kurarak ne tür bir iş yapıyorum? Ben nasıl bir patronum ki aklımda onunla baş başa kaldığım tek bir an var ve ben yumruğumu sikmekle meşgulüm?

Zayıflığımın iğrenç küçük anının kalan kanıtlarını yıkarken gerginlik çeneme oturuyor,

ve nehirden çıkmaya çalışıyorum. Buna bir son vermeliyim. O hayatıma girdiğinden beri geliştirdiğim bu takıntı her neyse onu dizginlemenin bir yolunu bulmalıyım. BuÇiftlik o benim odaklanın. Almak ücretsiz . ve zehirli evlilik Ben de olmuştur hapsolmuş içinde. İşte bu. ve Hedef. Aklımın olması gereken yer burası, sürekli olarak

Onun düşünceleri.

Neyse ki vicdan kurtulmak için çiftliğe kadar uzun bir yolum var. Teddy'yi gece için ahıra yerleştirmeyi bitirdiğimde, gölgeler çiftliği ele geçirmek için içeri girmişti. Ahırdan çıkarken, karanlık her şeyi örtmüş, dağ sırtının sadece belli belirsiz bir çizgisi hala görülebiliyordu. Mürekkep mavisi gökyüzüne karşı pürüzlü bir iz bırakıyor.

Ana eve doğru ilerliyorum ve bunu yaparken adımlarım farkında olmadan yavaşlıyor. Sage'in kulübesinin ışıkları hâlâ yanıyor, her ne kadar akşam karanlığı çoktan çökmüş ve onun yatağında kıvrılmış olacağını hayal ettiğim zamanın ötesine geçmiş olsa da.

Sıcak, davetkâr bir parıltı patika boyunca yayılıyor ve ön kapısının yönünü aydınlatan bir fener oluşturuyor. Bu görüntü bir spot ışığı gibi bana pis düşüncelerimi ve eşğin hemen ötesinde bulacağım kişiye duyduğum sarsılmaz hayranlığı hatırlatıyor. Alaycı bir parmak yolumu kesti, beni kapısını çalmak için hissettiğim çekimi takip etmeye ikna etti, ki bu yapabileceğim en sorumsuzca şey olurdu.

Buna karşılık, üstlendiğim bu büyük ev, başımı koyduğum yerde önümde beliren büyük yapı karanlık ve boş bir yatakta dönüp durarak geçirdiğim uykusuz gecelerden başka bir şeyle dolu değil.

Dişlerimi sıkarak, tüm kaotik ve sorumsuz düşüncelerimin kaynağından uzaklaşıyorum. Bu hayat mı? Yalnız olmak mı? Tam olarak böyle, çünkü hak ettiğim tek şey bu. Bir hata yaptım; her şeyi , işte hayatımı yeniden rayına oturtuyorum. Önümüzdeki birkaç yıl boyunca

aylarca, ta ki o pişmanlık verici lanet zamanın kapısı tamamen kapanana kadar.

Bana doğru yaklaşan her türlü arzu duygusunu bir kenara itme ihtiyacına katlanmak. Evet, en azından bunu hak ediyorum.

Ellerimi kendime ve çiftliğe odaklanmalıyım.

BÖLÜM 8

!!

Görev için uçuş güvertesine rapor veriyorum."

Bir süredir tanıştığım kadının hışırtılı sesi ve meraklı gözleri Bu lanet olası çiftliğe ilk ayak bastığından beri kaçtığı mutfak kapısında belirdi ve şüphesiz ruhumu göğsümden koparacakmış gibi görünüyordu.

Sage Maloney o kadar güzel ki; o kalın, koyu kirpiklerinin tek bir tüm dünyamı ve ahlaki değerlerimi alt üst etmeye yetiyor.

"Açsan kahvaltılık bir şeyler al," diye mırıldanıyorum, bir yandan da buzdolabının ve kilerin olduğu yönü belli belirsiz işaret ediyorum. Bir gözüm telefonumun ekranında, bir yumruğum kahvemın etrafında sıkılı ve dün sabah o koşu şortuyla kışını gördükten sonra kafam haydut düşüncelerle dolu.

Görünüşe göre saatlerce at yemi taşımak bu görüntüyü aklımdan silmeye yetmemiş.

"Böyle iyiyim. Dürüst olmak gerekirse, pek kahvaltı insanı ama kafein ve belki biraz meyve teklifini kabul edeceğim, eğer sorun olmazsa?" Sage etrafı karıştırıyor ve kolaylıkla bir şeyler buluyor. Tabii ki öyle. "Peki, bugün filomuzun gündeminde ne var?" Kendine bir kahve koyarken, o pelüş dudakları bir sırtışa dönüşüyor.

"Bütün yaz böyle mi olacaksın?"

"Kesinlikle." Gülümsemesi daha da genişliyor.

Dilimi dişlerimin önünde gezdiriyorum. "Bugün sana çiftliği gezdirmem için Tessa'dan emir aldım."

Bu da başını bir tarafa eğmesine neden oluyor. "Yetkili kişi siz değil misiniz, Bay Heartford?"

Sesindeki meydan okumayı duyunca götümdeki sık seğiriyor.

"Atları ve sığırları bana bırak. Kız kardeşim diğer her şeyde çok daha iyidir, inanın bana."

"Şanslısınız ki ben altın yıldızlı bir öğrenciydim. Karnemde hep şöyle yazardı: İnisiyatif almakta başarılıdır ve liderliğe yatkındır." Sage kahvesini yudumluyor ve o koyu renk gözleri mutfağa sızan parlak ışıktaki bana bakarak dans ediyor. "Başka bir deyişle, dizüstü bilgisayarımı kurup yaratıcı alanıma girdiğimde, burada olduğumu fark etmeyeceksiniz bile."

Bu konuda daha fazla olamazdı. "At becerilerin nasıl?"

Yanakları şişti. "Fena değil... en iyi arkadaşım ata düşkündür ve her fırsatta ata binmeyi öğrenmem için ısrar eder. Ritmimi tekrar biraz zaman alacak, ama kirli bir oynayıp beni oynak bir piçin sırtına bindirmediğin sürece, iyi olacağıma eminim."

Lanet olsun, bu kadar kıvılcım saçan bir kızla birlikte olmak için ne günah işledim ben? Bir çeşit mesafeyi korumak muazzam bir çaba gerektiriyor. Onu bir kol mesafesinde tutmak ve onunla bir tur atma ve şaka yapma dürtüsüne teslim olmamak. Kabuğumun içinde sıkışıp kalarak tüm bu düzenleme boyunca parmak uçlarımda yürümek zorunda kalacağım, çünkü bir saniye bile kendimi oraya bırakırsam kesinlikle biterim.

Sage'in alınganlığı, sanki sonsuza kadar dolaşmasına izin veremediğim bir yanıma sesleniyor. Kesinlikle, bir parçası

sefil evliliğim boyunca parmaklıklar ardında kilitli tutulan kendim.

"Bugün ata biniyor muyuz?" Elmasını çtırdatırken kaşlarını kaldırıyor. Dudaklarının köşesine bir parça meyve suyu çarpıyor ve ıslaklığı diliyle sildiğinde bir sürüngen gibi bakmamak için cesur bir çabayla gözlerimi hemen indirirken ensem karıncalanıyor.

"Bugün olmaz. Kamyonla gideriz." Bardağımın suyunu süzüp bulaşık makinesine dolduruyorum. "Henüz çeyrek atlarımızı . Şimdiye kadar buraya gelen tek adam bir kurtarıcı ve arkadaşlarını bir iki çürük ile bırakmaktan başka bir şeyden hoşlanmıyor."

"Cesur birine benziyor. Onunla tanışmayı çok isterim."

Tezgâhı iterek telefonumu cebime sokuyorum. "Yola çıkmaya hazır mısın? Gitmeden önce kamarandan alman gereken bir şey var mı?"

"Yanıma taze bir şeyler alabilir miyim?" Kupayı oynatıyor.

"Tabii. dolapta bir termos var."

Sage benim yönlendirmemi takip ederek kendine bir seyahat kupası buluyor, daha fazla meyve ve bir galon kahve stokluyor ve tabletini göğsüne bastırıyor. "Mükemmel, şimdi esprili sözlerle dolu bir sabah ve bu çiftliğin sunduğu en iyi açılar için keskin bir göz için iyi yakıt alacağım."

Avucumu ağzıma götürüyorum.

"Yolu göster, patron."

"Bana sadece Beau diyebilirsin, biliyorsun." "...

ama bu oyun çok daha eğlenceli."

İç çekerek bizi araçlara doğru götürdüm. Bu lanet kız. Kesinlikle aşılmaması gereken çizgileri aşmadan bana vurduğu şeyle nasıl başa çıkacağımı gerçekten bilmiyorum.

Yirmi dört saat suratsız bir pislik mi olmam gerekiyor?

Yoksa bu da çalışanlara karşı mutsuz ve mantıksız davrandıkları için bir tür iş anlaşmazlığıyla mı sonuçlanır? Tanrım. Hay sikeyim. Bu kız çok daha genç.

O benim şirketim tarafından işe alındı ve uzun zamandır içinde sıkışıp kaldığım cehennemden başarılı bir şekilde kaçmak istiyorsam ona bakmaya hakkım yok.

"Kız kardeşinden haber aldın mı? Dün sabah onunla konuştum," diye mırıldanıyor Sage yandan elindeki malzemeleri karıştırırken bir yandan da yolcu kapısını açıyor. "Kocasını iyi mi?"

"Yaşayacak. Oscar çivi gibi sağlamdır," diye homurdanıyorum ve koltuğuma kayıyorum. Havaalanından dönüş yolculuğumuzdan sonra takside hâlâ onun kokusu var ve şimdi kendi tarafına geçtiğine göre, o güzel kokulu notalar, ayak bileklerime sürtünen bir kedi gibi, çok daha ısrarcı bir güçle bir kez daha dolanıyor.

Siktir. *Siktir*. Bu kendime söylediğim kesinlikle yanlış bir şey. Bir saniye bile bu kızın amini düşünme.

Bakmaktan kaçınmaya çalıştığım kot pantolonunu giydiğinde değil. Şimdi, burada bir kez daha yakın mesafedeyiz ve tek görebildiğim kalçasının üst kısmındaki zengin, esnek kahverengi tenin genişliği.

"Önümüzdeki yaza kadar faaliyete geçmeyi planlıyoruz." Motoru çalıştırdım ve yola koyulduk. Şu anda yapabileceğim en iyi şey araba sürmeye ve çiftlik hakkında konuşmaya konsantre olmak. Evet. Yüzüm mosmor olana kadar iş hakkında konuşmak. Olmam gereken profesyonel patron olacağım.

Başka deyişle, bok gibi sıkıcı olun ve belki de yanımdaki muhteşem kız, işi için kesinlikle gerekli olandan daha fazla zaman geçirmeyecektir.

Bu fıkirden hemen nefret ettim.

En azından bizi ahırın yanından geçirip arazinin en uzak noktalarına doğru götürmek beynime odaklanacak bir şey veriyor. Neden bilmiyorum ama araba kullanmanın beynimi hissettiğim düşüncelerimi işleyebildiğim bir düzene sokan bir yanı var. Benim en iyi

Direksiyon başındayken düşünmek. Aynı şey bir atın sırtına binip fotoğraf makinemin askısını omuzlarıma asarak tepelere doğru at sürmek için de geçerli.

Botlarım hareketsizken beynimin içindeki gürültü çok kolay bir şekilde dönmeye başlıyor.

"Yani ilk konukların önümüzdeki yaz sezonu için ön rezervasyon yaptırmasını mı hedefliyorsunuz?"

Başımı salladım.

"Yumuşak bir lansman yapmayı düşündünüz mü? Bahar aylarında seyahat blogcularına ya da içerik üreticilerine bazı fırsatlar sunmayı?" Sage tabletinin ekranına dokunmaya başladı. "Deneyimlerini paylaşmaları karşılığında onlarla ortaklık kurabilirsiniz... övgü dolu bir eleştirinin yerini hiçbir şey tutamaz. Böylece gelecekte kulaktan kulağa yayılma başlar."

"Sanırım."

"Çiftlik uygulamalı fırsatlar sunacak mı? Yoksa sadece manzarayı ve atmosferi deneyimlemek için mi?"

"Bir atın sırtına binebilirler... kamp yapabilirler... balık tutabilirler... isterlerse insanların katılabileceği bir at terapisi de olacak."

"Ve atları sevip temiz dağ havasını ciğerlerine çekerek geçirdikleri bir günün sonunda, zırhlarını ve şapkalarını giymiş, minicik yavru inekleri kementle çeken kovboyları seyretmeye gidebilirler mi?"

"Eğer bu tür şeylerden hoşlanıyorsa. Ve onlara buzağı deniyor."

Sage bana abartılı bir göz devirme hareketi yapıyor. "Bence kaç kişinin onların yerini alıp sert bir kovboy tarafından tartaklanmaya gönüllü olduğunu bilsen şaşırırdın." Tabletine bir şeyler not etmekle meşgul ama göz ucuyla dudaklarının seğirdiğini fark ediyorum. "Onları biraz iple bağla, toprakta güreştir, saçlarını çek. Bence teşekkür eder ve asla ayrılmak istemezler."

"Sanırım sığırları toplamaya devam edeceğim." Lütfen, kutsal olan her şey aşkına, yatakta bu tür şeylerden hoşlanıp hoşlanmadığını düşünmeye başlamam için beni kışkırtma.

"Yazık." Hüzünle iç geçiriyor. "Balık tutmak, boyanın kurumasını izlemek kadar çekici geliyor... iyi vakit geçirme anlayışınız buysa özür dilerim."

"Hiç denedin mi?"

Sage kıkırdıyor. "Benim *balık tutma* tarzımda tekila vücut shot'ı, en iyi push-up sütyenim ve gecenin ikisinde bir dans pisti var."

Tanrım. Neredeyse direksiyonu boğacaktım ve sessizce sikimi aşağıda kalması için tehdit ediyordum.

"Peki, ziyaretçiler burada kaldıkları süre boyunca kovboyculuk oynamanın ötesinde, burada geçirecekleri zamandan başka neler bekleyebilirler?"

"Ne demek istiyorsun?" Homurdanarak bizi arazinin içinden geçen nehre doğru götürmeye devam ediyorum. Olta atmakla ilgilenmiyor olabilir ama yine de ona etrafı göstermem gerekiyor.

"Peki... sizi Crimson Ridge'deki diğer oyunculardan ayıran nedir? Örneğin neden Devil's Peak Ranch yerine *burası*?"

"Bir dağa tırmanmak zorunda olmamak dışında mı?" Elimle çenemi ovuyorum. "Eğer ilgilenenler , yüzmek için nehir, yürüyerek ya da at sırtında keşfetmek için tepelerimiz var." Gerçekte kulağa oldukça basit gelen ama yardımcı olabileceğini ya da cazip gelebileceğini tahmin ettiğim şeyleri sıralamaya odaklanıyorum. "Ayrıca evin arkasında bir egzersiz odası var, mutfak en üst düzeyde ve grupların isterlerse kendi şeflerini getirmeleri için ayarlandı."

"Egzersiz odası mı? Spor salonu gibi mi?"

"Elbette. Sen de kullanabilirsin," diye ekliyorum. Teklif etmeme rağmen, o kısa şortlar ve daha fazlasıyla çalışırken onunla karşılaşmaktan kurtulabilir miyim bilmiyorum.

atletler, bu yüzden bundan sonra oraya girmeden önce her zaman üç kez kontrol etmek için zihinsel bir not alın.

Tanrım, sanki hayatımda daha önce hiç kadın görmemişim gibi.

Sanki yıllardır biriyle evliymişim gibi. "Bu aslında bir gerçekten eşsiz bir varlık. Sen olabilirsin inzivalar, sporcular, sağlıklı yaşam odaklı konaklamalar için kesinlikle bir açığı oluşturuyor..." Parmakları kucağındaki ekranda sözünü kesiyor. "Özellikle de rodeo geçmişinle. *Mmm*, bu bana bir fikir verdi." Düşünceli bir şekilde mırıldanıp dudaklarını bükerken her şeyden çok kendi kendine konuşuyor gibi görünüyor.

Arabayı sürmeye devam ederken çalışıyor ve ben de ilk etkileşimimize dair tüm anıları bir kenara itmek için elimden geleni yapıyorum. Aramızda kısa süreli bir flört olsa bile -ki bunu bir an için bile düşünmekle tam bir aptallık etmişim- onu çekici bulma fikrinin bir şeye dönüşmesine izin vermem mümkün değil.

Onun yaşı ne olursa olsun, benim için yirmili yaşlarımın ortası milyonlarca ömür önceymiş gibi hissettiren bir dönem. Yalnızca para ödülü, toka kazanma ve babamla karşılaştırılmaktan kaçma hedefiyle geçen yıllar. Tanrım, *gençliğin* tüm o canlılığıyla dolu. Ben onun patronuyum. Beni kendisine zincirlemek için elinden geleni ardına koymayan, kinci ve kan dökücü bir eşle uzun süren bir ayrılığın sonundayım. Hâlâ evli bir adam olduğum gerçeğinden kaçış yok. Hayatlarımız yıllardır ayrı olsa bile, kalbimin ilk etapta gerçekten karışmasına izin verdiğim gibi değil.

Mandy Spires şöhretten başka bir şey sevmez ve dünya şampiyonu kocaya sahip olmanın getirdiği şöhret. Tüm markasını evliliğimizin yanlış tanıtımı üzerine kurdu ve ben de çok geç olana kadar neler olduğunu fark edemeyecek kadar kendi profesyonel kariyerimle meşgul olan bir aptaldım.

Dikkatimin dağınık olmasından ve bir sporcu olarak her küçük şeyi mükemmelleştirmeye odaklanmamdan faydalandı. Onun saçmalıklarına kanarak yaptığım hatayı fark ettiğimde, *masalsı* evliliğimizin etrafına özenle inşa ettiği camdan hapishaneye boğazıma kadar gömülmüştüm.

Eğer başlangıçta istediğim gibi ilişkimizi bitirmeye çalışsaydım, kariyerimi kamuoyu önünde mahvetmek için tüm kozları elinde tutuyordu. Şantaj, bu kadının bir kırbaç gibi kullandığı duygusal ve yasal manipölasyon için çok kibar bir terim.

"Burada ne kadar araziniz var?" Sage düşüncelerimi böldü.

"Yaklaşık iki bin dönüm."

Hâlâ hızlı yazıyor ama etrafımıza bakmayı da başarıyor.

"Burası çok şirin bir yere benziyor." Yüzme havuzunun kıyısını kaplayan söğütlere . "Balık avlamak için canımızı sıkalım' tarzında değil. Ancak bu muhteşem görünümlü suya çıplak dalmayı yazın yapılacaklar listeme ekleyeceğim kesin."

Benimle taşak geçiyor olmalı. Bu, onun vibratörünü tuttuğum ve bana o cüretkâr bakışı attığı an gibi.

Boğazımı temizleyerek, az önce çizdiği resmi hayal etmemeye çalışıyorum. Buraya en son tek başıma geldiğimde olanlardan sonra olmaz. "Daha yakından bakmak için dışarı çıkmak ister misin?" Kamyoneti park ettim.

Sage ben konuşmamı bitirmeden kapıdan çıktı bile.

Bir an öylece oturuyorum, kalbim göğsümün içinde çarpıyor. Bu çok cazip, çok iştah açıcı bir olasılık. Sessiz yanımdan çekinmemiş olması onun bilebileceğinden çok daha ferahlatıcı. Tamamen içine kapanık biri değilim ama en çok kendi mutluyum.

Diğer insanlar beni şarj etmek yerine tüketiyor. Çoğunlukla, sadece çok fazla huzur ve yalnız zaman geçirmeyi seviyorum.

Sage söz konusu olduğunda mı? Onun etrafında olma ihtiyacından başka bir şey hissetmiyorum. Lanet olsun, eğer şimdiden , elimde benden daha büyük bir sorun var demektir. hiç pazarlık .

"Hadi ama, savaş pilotlarının bile iki dakikalığına kokpitten çıkmaya ihtiyacı var," diye bağılıyor banktaki yerinden, gözlerini güneşten korurken bir omzunun üzerinden bana bakıyor.

Hay sikeyim. Kahverengi tenine vuran sabah ışığı ve yüzünü çevreleyen kuzguni, şık saçlarının gevşek dalları Sage'i kesinlikle ısılt ısılt gösteriyor.

Boğazımın arkasına sıkışan taşı yutuyorum ve kapımdan sıvışıyorum. Ellerimi ceplerime sokup, ona doğru ilerlerken botlarımla çimleri eşeliyorum.

"Söyleyin bana, Bay Heartford. Neden rodeo? Neden boğa biniciliği?" Hâlâ gözlerini siper ederek suyun karşısına bakıyor ve uzak kıyıdaki sığ kayaların üzerinden aktığı yerde dalgalanan, köpüren yüzeyi inceliyor.

"Büyükannem ve büyükbabam beni bu işe alıştırdı." Omuz silkiyorum ve eğilip çakıllı banktan yumuşak bir çakıl taşı alıyorum. "Çocukken onlarla çok beraberdim." İdolüm olması gereken, bana boğa biniciliğinin ilk tadını tattıran pislikten bahsetmenin bir anlamı yok. Ölmüş de olabilirdi.

"Peki ya Tessa? O da bu işe bulaştı mı?"

"Öyleydi. Genç ve yetenekli bir fıçı yarışçısıydı ama Tessa benim gibi rekabetçi değildi."

Başparmağımı kayanın serin ve pürüzsüz yüzeyinde gezdirirken, yanımdaki muhteşem kız yerine suya odaklanıyorum.

"Kazanmayı seviyor musun, Heartford?"

Duyuyorum. O inkar edilemez meydan okumayı tekrar duyuyorum. Tartışmaya, oynamaya ve kesinlikle yaklaşmamam gereken bir arenaya adım atmaya davet eden o davet.

"Bir şeyleri geliřtirdiđimi bilmek hořuma gidiyor." Bođazımı temizliyorum ve řapkamı yeniden dűzeltiyorum. "Bođalara binmek... Sanırım benim olayım buydu. Műkemmelleřtirdiđim řey."

"Kesinlikle őyle gűrűnűyor." Bu sűzleri sűylerken sesinin tizleřmesi, kendimi o yűzme çukurunun en derin yerine atmayı ciddi ciddi dűřűnmeme neden oluyor. Sırtımın alt kısmı terden ve ona bu kadar yakın olup da kaamayacađım bir cehennemın kızgın çukurlarına yuvarlanmamak için bu kadar uzak zorunda kalmanın geriliminden karıncalanıyor.

O ok Genç, ok Yasak. Hatta Eğer Koşullarımız farklı olsaydı -boynumda bu lanet olası evlilik ilmiği olmasaydı bile- hiçbir şey ya da olması gerektiğini .

Olmadı gereken bu.

Yaptığım anlaşmaya sadık kal. Yaptığım pazarlığa. Cezamın geri kalanını tamamla; o zaman kendimi bu berbat durumdan dek kurtarmış olacağım.

BÖLÜM 9

Olabilecek en kötü farkındalık, patronumun

Her gençlik hayalimin ve fantezimin bıyığı. Benim bir Jüpiter büyüklüğünde bir ezilme ve onu her gördüğümde mideme dolan küçük, şirret kanat çırpınışları.

Berbat bir şey.

Nasıl oldu da kendimi bu nafile özlem kasabasında buldum, nüfus bir?

Ben donuk kalpli, *eğlenceli zaman geçiren, uzun zaman geçirmeyen* bir kızım. Sabahın ikisinde spontane bir içki turu için başvuracağınız kişiyim ve en iyi Stevie taklidimle ciğerlerimi *haykırabileceğim*, mikrofonu tutarak *rüyalar* ve *altın tozlu* bir kadın hakkında şarkı söyleyebileceğim bir karaoke barın kokusunu almak için eşsiz bir yeteneğim var.

Şimdi, buraya geldiğimden beri kesinlikle düşünmeye devam edemediğim yakışıklı bir kovboy tarafından kronik olarak etkilenmekten korkuyorum. Zihnim darmadağın oldu ve vibratörüm yorucu bir egzersiz yapıyor.

Böyle zor zamanlarda bir kızın becerikli olması gerekir.

Tanrıya şükür, adam beni kamyonetine kapatıp beni çiftliğinin etrafında şoförlük yaptığından beri kendi işimizle uğraştığımız birkaç gün geçirdik. Tüm bu sırada lanet olası yakınında

Erkeksi, odunsu kokusu beni canlı canlı boğuyor. Bu kadar çekici bulacağımı tahmin *etmediğim*, son derece sarhoş edici bir deri kokusu da var.

Beau Heartford çalışkan bir kovboy gibi kokuyor. Atlar, ve o bana tek heceli homurdanırken ve şapkasının kenarıyla oynarken onunla yakın mesafede olmayı kaldıracak donanıma sahip değilim. Bu çok sevimli, lanet olsun ona.

Buradan ayrıldığımda kullanmak üzere internette deri kokulu mumlar aramaya başladım bile, çünkü buranın ve buranın sahibi olan kovboyun ne kadar güzel koktuğuna endişe verici bir şekilde bağımlı olma ihtimalim var.

Artık yapacağım iş için bilmem ince ayrıntıları -işin nasıl işleyeceği, önümüzdeki on iki ay için büyük planların neler olduğu gibi- belirledik ve bana 'göster ve anlat'ın kovboy eşdeğerini verdikten sonra, sadece dizüstü bilgisayarımla birkaç gün geçirdim.

Yumurtalıklarım yaltaklanacak seksi bıyıkların yokluğunu protesto ediyor olabilir ama bu hoş ve gerekli bir detoks. Beau'nun etrafında olmak çok fazla baştan çıkarıcı, beni sadece vitrin alışverişi yapmak için tüm nedenleri görmezden gelmeye çekiyor. Kesinlikle yasadışı *dokunma* düşüncelerine kapılmıyorum.

Lanet olsun, tırnaklarımı o adamın sırtında gezdirmek ve çıkarabileceği mırıltıyı duymak istiyorum.

Şu anda Crimson Ridge'in boş ana caddesinde gezinmemin nedeni de tam olarak tüm bu dikkat dağıtıcı şeyler. biraz daha mesafe koyarak son derece iyi bir kız oluyorum. Kahramanca bir kısıtlama uygulayıp birkaç saatliğine çiftlikten ayrıldığım için *sadece bakma* kurallarımı uygulamaya koyuyorum. Şirin yerel işletmelerden birkaçına burnumu sokarak ve genel olarak bu mükemmel dağ kasabasındaki havaya alışarak dikkatimi dağıtmak için bulduğum harika bir plan.

Müşterilerim için küçük bir pazar araştırması derleyerek ve tarihi dükkan cephelerinin uyumlu sırasının neler sunabileceği konusunda hafızamı tazeleyerek geçirdiğim bir gün olarak düşünün. Aynı zamanda uslu bir evlat oldum ve annemi kontrol ettim, gerçekten hayatta olduğumu ve geliştiğimi teyit ettim, bu da onu bir süreliğine sırtımdan uzak tutacaktır. İçinde bulunduğum garip durumu ifade edecek kelimeler bulmaya çalışmak ve nasıl kurtulacağımı bulmam gereken yasak aşkımın etrafında dans etmek yerine ona ana caddenin fotoğraflarını gönderiyorum.

Ahşap işçiliği ve asılı çiçek sepetleri arasında, dallarının altından benekli yeşil güneş ışığı saçan yemyeşil ağaçların çerçevelediği her şey doğrudan bir film setinden koparılmış gibi görünüyor. Kasabadaki kafede kahve ve iğneleyici sözler söyleyen, fanila giymiş huysuz bir adama rastlama ihtimalim varmış gibi hissetmekten kendimi alamıyorum.

Duvarları bir kovboyun ihtiyaç duyabileceği her şeyle - çizmeler, şapkalar, parlak tokalar ve her deriye uygun kot pantolonlar dahil- dolu olan bu tek giyim mağazasında dolaşırken, düşüncelerim hala bu noktadan sadece birkaç adım ötedeki patikada *onunla* yaşadığım ilk etkileşime odaklanmış durumda.

Üstün olduğum bir şey varsa o da bir insanın en küçük detaylarını yakalamaktır. İçgüdülerim beni asla yanlış yönlendirmez. Her zaman herhangi bir odaya girip, tek bir kelime bile söylememe gerek kalmadan oyunu okuyabileceğim garanti edilmiştir.

Çok evli patronum ilk tanıştığımız gün benimle kesinlikle flört etti, bu kadarının doğru olduğunu *biliyorum*.

Ne olmuş Sage Maloney'e? Yapmışsa kimin umurunda? Ona doğrudan sevgilisini sorduğum zamanlar dışında sevgilisinden bahsetmemiş olmasının ne önemi var?

Nihayetinde Beau Heartford hakkında hiçbir şey hissedemiyorum, çünkü çekici olsun ya da olmasın, neden parmağında yüzük olan bir adamın yanına gitmek isteyeyim ki? Daha önce hiç parmağında yüzük olan bir erkeğe ya da kadına

Daha önce. Bu kesinlikle benim tarzım değil. Ve tüm bunların yanı sıra, benim için *mükemmel* kişi karşıma çıkana kadar bekar kalmaya kararlıyım.

Beynimdeki örümcek ağlarını temizlemeli ve kafatasımın içinde kamp kurmuş olan bu sürtüğü dışarı atmalıyım. O, büyük bir T ile sorunlu, muhtemelen bana bu işe ve gelecekteki müşteri beklentilerine mal olacak. Umutsuzca onun özel hayatına burnumu sokmak ve yeminine ekli Bayan ile birlikte geldiğinden şüphelenmeye başladığım araştırmak isteyen versiyonum.

Bu da kesinlikle ve kesinlikle korkunç bir fikir.

Olur mu Orada olmak a daha kötü yol için fırlatma senin Parmağındaki alyansı görmezden gelirken maaşınızı ödeyen adamın peşinden koşmaktan daha iyi bir danışmanlık işi hayal edebilir misiniz? Fazla anlayışlı beynim, onun sadece alyans taktığını hatırladığımdan emin olmak için bir aşağı bir yukarı zıplamakta ısrar ediyor

toplum içindeyken.

İçimden kendi kendime göz deviriyorum. Adam koca bir çiftlik , Sage Maloney, kendine gel, olur mu? Muhtemelen sağlık ve güvenlikle ilgili bir şeydir. Yüzük takmamak mantıklı bir çiftlik sahibi düşüncesidir, büyük olasılıkla çitlerin, aletlerin ya da takılabileceği makinelerin etrafında takmıyordur.

Ortada bir tuval yokken resim yapmaya kalkışmayın.

bir boğaz temizleniyor.

"Bunun her yerinde sizin adınız var gibi görünüyor hanımefendi." Gümüş rengi saçları ve aynı derecede çarpıcı cilalı metal kemer tokası olan bir beyefendi durduğum yere doğru geliyor.

Görünüşe göre, gezinen düşüncelerimi bölmek için mükemmel bir zamanlama. Gözlerimi kırıştırdım yere bakıyorum ve aslında elimde bir siyah kovboy şapkası ile solgun bir olduğunu fark ediyorum.

ortasındaki deri bandı, dalgın bir şekilde keçe kenarı okşuyor.

"Biraz görünüyor, değil mi?"

"Deneyecek misin? Sana iyice bir bakalım mı?" Mükemmel şapkayı seçerken gerekli olan tavus kuşu süslemesi için soyunma odasının yanına yerleştirilmiş aynayı işaret ediyor.

Başıma koyarken kısık bir ıslık çaldığını duyuyorum ve mecburen bir poz veriyor. Huysuz kıkırdaması biraz sevimli, kesinlikle yüzüme karşı değil, sadece müşterilerin o kapıdan bir milyon dolar gibi hissederek çıkmalarına yardımcı olma işinde olan bir adam. Şimdiden beni büyüledi çünkü gardırobuma bu özel ilaveyi almadan çıkmamın imkanı yok.

"Sanırım sana katılmak zorundayım kovboy." Ona gülümsüyorum, o da bana dostça bir göz kırpmıyor ve bir çift pantolonunu katlıyor.

"Zevk sahibi bir hanımefendi. Bir şapkanın yeni evini bulması kadar güzel bir duygu yoktur."

"Bunun çoktan hak iddia ettiğini söyleyebilirim. Artık geri dönüş yok, ha?" Parmaklarımı bardağın ağzında gezdiriyorum ve derin bir mırıltı duyuyorum. Görünüşe göre gerçek bir Crimson Ridge yerlisi olmaya bir adım daha yaklaştım bile. En azından bu yaz için.

Kendi şapkam varken kimin şapkasını kafama atacak bir kovboya ihtiyacı var ki?

Dağ tanrıçamı çağırıyorum.

Layla Birch için önemli bir mesajım var.

Lütfen hayalindeki kovboyu krallığa götürmeye ara verip en iyi arkadaşına mesaj atmayı hatırlayabilir mi?

LAYLA hemen yanıtını yazmaya başlar.

Bütün gün kıcımlı yırtarak çalıştığımı bilmeni isterim. Eğer öyle olursa ödülüm birden fazla orgazm olur. İyi bir iş çıkardığım için beni ilk tebrik edenin sen olmasını beklerdim.

Kaltak, serçe parmağını bile kaldırmaya gerek yok ve yine de ayak parmaklarını kıvıran O'lardan oluşan bir ziyafet çekeceksin.

Doğru. Ben de üzgün değilim.

Nasıl yerleşiyorsun?

Şehrime geldiğine inanamıyorum ve ben hala seni görme şansım olmadı.

Ah. Gerçekten suç, değil mi?

Şu anda potansiyel müşterilerin ağzının suyunu akıtacak ve gördükleri yerde pantolonlarını kremleyecek bir web sitesi tasarlıyorum.

Portföyünüzde paket tekliflerinizden biri olarak listelediğiniz şey bu mu?

"Grafik tasarım o kadar muhteşem ki müşterileriniz her yere boşalacak."

Akılda kalıcı, değil mi? Bunu markalaştırmayı düşünüyorum.

Bir süre konuştuktan sonra Layla bu gecelik benden ayrıldığını söyledi.

Geç oldu. Gerçekten uyuduğunuzdan emin olun, yoksa son gece gremlini formunuza kavuşabilirsiniz.

Biraz magnezyum alın ve dizüstü bilgisayarınızı kapatın. Karanlıkta klavyenizin başında kambur durmaya dayanamayacağınızı biliyorum.

Ayrıca, bu size yemek yemeniz için dostça bir hatırlatma.

Düzgün bir akşam yemeği de. Çalışırken atıştırmak değil.

Evet, anne.

Hey... benim önlenemez bir şekilde otoriter olmam gerekmiyor mu?

Her zaman, çavuşum.

Hafta sonu şenlik ateşi için hala geliyorsun, Değil mi? Gerekirse cihazlarınıza el koyar ve kıcınızı zorla buraya sürüklerim.

Bunu kaçırmazdım. Biliyorsun, umutsuzca Seni sıkıştırıp, kovboyundan biraz kız kıza vakit geçirmek için çalacağım.

Bir gecelik çanta getir. Sen ve Beau birlikte gidebilirsiniz ve Devil's Peak markası için fikirler üzerinde çalışma şansımız olduktan sonra sizi geri bırakırım.

Bu arada gönderdiğiniz renk şemasına tamamen takıldım.

Olacağını biliyordum. Yeteneklerim nadirdir ve tüm diyarlarda imrenilir.

Alçakgönüllülüğünüz kadar nadir.

Seni seviyorum, seni görmek için sabırsızlanıyorum.

Güle güle, kaltak.

LAYLA beni bir orta parmak emojiyle terk ediyor. Ben de buna hızlı bir patlıcan ve su sıçratma telaşı ekliyorum. Kız arkadaşım istediği kadar inkar etsin, bu ikisinin mümkün olan her fırsatta *meşgul olduklarını* biliyorum.

Bir şeyi gönülsüzce itiraf etmek zorundayım-retzelleri çözerken

Saatlerdir arka arkaya oturduğum bükülmüş pozisyonlardan kendimi kurtardığımda, yiyecek bir şeylere ihtiyacım olduğunu fark ettim.

Uzun bir esneme ve tüm işlerimin yedeklendiğini üç kez kontrol etmek için bir duraklama ile paslanmaz çelik kaplı devasa mutfaka doğru ilerliyorum. Sanki MasterChef'in bir bölümü buraya kusulmuş gibi. Tüm aletler pırıl pırıl yeni, büyük boy ve ticari ölçekte.

Bu sade bir çiftlik mutfak değil. Bu bir roket gemisi, fırlatılmaya hazır ve otomatik pilota Mars'a doğru yol alıyor.

Yemek pişirme konusunda beceriksiz değilimdir. Sadece hayranı değilim. Zamanımı harcamak istediğim milyonlarca şey var. Bununla birlikte, annem beni bir sandalyeye oturtup sebzeleri küp küp doğrarken ve mükemmel kabarıklıkta pilav pişirmeyi öğrenirken neredeyse hala bebek bezindeydim. Nefesimi üfleyerek son teknoloji beyaz eşyaların ve tertemiz yüzeylerin genişliğini inceliyor, en iyi fetih rotasını değerlendiriyorum.

Annemi düşünmek, ev yapımı rahat yemeklere karşı içimi kemiren ani bir arzu dalgası yaratıyor. Ailemle çok yakın olduğum için şanslıyım; herkes bu kadar şanslı değil. Özellikle annem beni doğurduğunda çok genç olduğu için, zaman zaman ebeveyn-çocuk dinamiğinden çok kız kardeş gibi hissettik.

Bir süreliğine, babam gelip anneme peri masalı gibi bir evlilik ve aşk sunmadan önce

dünyaya karşı sadece ikimizdik. Bu yüzden kalbimin en büyük parçası her zaman tanıdığım en güçlü ve en ilham verici kadına ayrılacak.

Zaman zaman bana verdiği örneğe asla ulaşamayacağım hissine kapılmama neden olsa bile.

olduğunu anlamadan, malzemeleri kocaman mutfak adasının üzerine yığmışım ve en sevdiğim masalayı gözüme kestirmişim. Benim için minimum çaba gerektiren, tavuk ve patates dolu kolay bir yemek.

Şimdiye kadar, Beau'nun varlığının acı verici bir şekilde olarak ve onun yolundan uzak durmaya çalışarak, çoğunlukla sadece hızlıca bir şeyler atıştırmak için içeri girdim. Yine de, adam kesinlikle kız kardeşinin ne beklemeniz gerektiğine dair tanımına uyuyor.

Gerçekten de gün ışığının olduğu her saati dışarıda geçiriyor gibi görünüyor, ben çalışırken içeri girdiğini duyduğum tek tük olaylarda ise geçici bir serap gibi görünüyor.

Ya da daha doğrusu, gürültü önleyici kulaklıklarımı kafamda sıkıca tutarken onu göz ucuyla fark ettim. Her nasılsa, onun evinde olmak, yemek masasının yarısını işgal etmek, kendi yarattığım bir baloncuğun içine sıkışıp kalmak daha kolay geliyor.

Doğruyorum, hazırlıyorum ve kendimi yemek pişirmenin tanıdık ritmine bırakıyorum. Tek başına yaşamak, bir kızı gerektiğinde mutfakta elini taşın altına koyabilecek donanımına sahip kılıyor. İstemeye istemeye bir şeyler hazırlıyorum ama dışarıdan yemek, artık yemekler ve atıştırmalıklar çoğu zaman en iyi arkadaşlarım oluyor. Eminim ki mutfakta çırpınmak yerine yaratıcı ilham perisinin kapris ve arzularının peşinden giderek kaybolmaktan başka bir şey istemeyen tek kadın imparator ben olamam.

Pişirme konusuna hiç girmeyeyim bile. Bu benim vebadan kaçır gibi kaçındığım bir şey. En azından yemek pişirirken, malzemeleri cımbızla çekip gözünüze kestirebilir, bir şekilde uydurabilirsiniz

Sen giderken. Yemek pişirmek karanlık bir sanattır, bende zerre kadar bulunmayan büyücü vergisi bir yetenektir.

Ocağın üstü gazla çalışıyor, güçlü ve sık, bir duvarı dolduruyor. Göz açıp kapayınca kadar doğranmış soğan ve sarımsaklarım cızırdıyor, kızarmaya başladıklarında aromatik bir bulut burnuma doluyor. Kabaca kesilmiş sebzelerle dolu doğrama tahtamı almak için döndüğümde eğiliyorum ve ön kolumda yakıcı bir acı .

Siktir. *Siktir*.

Metal sapı kızgın bir demir, ateş çukurundan koparılmış bir at nalı, parlayan bir kömür yığını. Kolumun açıkta kalan derisi alev almış gibi hissediyor ve içimden kopan şiddetli çığlığa engel olamıyorum.

Tahta yere çarpıyor, patates ve havuç küpleri konfeti gibi saçılıyor. Haşlanan kolumu geriye doğru savurma hızım tavayı ve içindekileri her yere fırlatıyor, kaynayan sıcak metal yere düşerken tüm yüzeyleri kızgın yağ spreyiyle yıkıyor.

Yanığı, kanadı parçalanmış güvercin gibi önüme yaslıyorum. Bir yandan gazı kapatmak için uğraşırken bir yandan da acıdan çığlık atmamaya çalışırken, yanımda beliren bir figürün telaşını hissediyorum.

"Ne ?" Beau havlıyor.

Güçlü, bronzlaşmış bir kol bulanık, acıdan lekelenmiş görüşüme dalıyor ve alevleri kesiyor.

Canımın ne kadar yandığını düşünerek gözlerimin kenarlarında biriken yaşları kırıştırırken, çatık kaşlarıyla üzerimde yükselen adamın yanaklarının ve çene çizgisinin tıraş köpüğüyle kaplı olduğunu fark ediyorum. Serbest eliyle elektrikli tıraş makinesini kavlıyor ve bu, çığlık atan beynimin kabul edemeyeceği kadar tuhaf bir kombinasyon.

Mavi-gri gözleri, mutfagını dönüştürdüğüm mutlak çöplük ateşinin fonunda beni gördüğünde parlıyor.

Bana kızgın görünüyor.

Üstüne , yarı çıplak.

BÖLÜM 10

''

Tamam, Hartford. Şimdi tam zamanı."

Tıraş makinesini elime aldım ve yıkanmış yansımama baktım.

banyo aynamın üzerindeki ışıkların parıltısı altında.

Kendime bakarken kaşlarım çatılıyor, bu her ne ise ortasında kalmışım. Bir değişiklik yapmak için bir çeşit spontane karar. Bu bıyıktan sonsuza dek kurtulmamın zamanı gelmişti.

Siktir et. lanet şeyi en başta büyütmemin tek nedeni medyanın 'küçük bayan mükemmel' imajına isyan etmektir. Mandy sürekli hayatımın her alanını kontrol etmeye çalışıyordu. İlk başta onu kızdırmak için büyüttüm ve ne şanslıyım ki tahmin edebileceğimden çok daha iyi sonuç verdi.

Buna asla dayanamazdı.

Bıyık bırakmak benim küçük bir isyanım oldu. Onun süslenip püslenmesine ve saçının tek teli bile yerinde olmadan hayatını sürdürme takıntısına karşı belirgin bir orta parmak. Mandy Spires'a "*evet*" dedikten hemen sonra bir şey varsa, o da hayatımızın her alanını kendi markasının estetiğine uygun hale getirmeye kararlı olduğuydu.

Önce kariyer, şöhret ve yıldızlık. İnsani ahlak ise uzak ve ihmal edilmiş ikinci planda.

Koridorda birlikte yürüdüğüm kadının, sonsuza dek mutlu hikayesini güvence altına anda dönüşeceğini bilmiyordum. Sanki kadının incelediği ve seçtiği bir kovboy kataloğundan koparılmış gibiydim. *Yıldızlığa giden on adım* manifestosunun bir parçası olarak seçilmiş, güvence altına alınmış ve kilitlenmiş bir evlilik beklentisi.

Ne kadar da enayiymişim ki, onun bu oyununa kandım.

Hakkını vermeliyim. Kadın bir rolü mükemmel bir şekilde oynayabilir ve benim kalp tellerimin ve zayıflıklarımın tüm akorlarını lanet olası bir konçerto gibi çalmayı başardı. Rodeo kariyerimin ve yarışmanın tek odak noktam olmasının yanı sıra, çok yalnızdım. Sürekli yollarda olmak mı? Etrafımdaki herkesin kendi insanını bulmuş gibi görünmesini izlemek? Evet, ait olmayı, en azından *biri* için önemli olduğumu hissetmeyi arzuluyordum, ailemin evliliği patladıktan sonra hiç sahip olmadığım bir şekilde.

Derin bir şey istemiştim - o zamanlar hâlâ ruh eşi gibi saçmalıklara inanan aptal bir pislik olarak - ve sanki başımın üzerinde yüzen bir işaret feneri vardı.

Fazla spontane bir düğün için enayi müsait, tam burada.

Beni çok hızlı bir şekilde her şeyi yapmaya ikna etti. Sanki ben

Ateşim çıkmıştı ve rahatsızlığım geçene kadar sersemlemiş bir halde dolaşıyordum. Bugünlerde bu anılara çok fazla dikkat edersem başım dönüyor. Lanet olsun, evet demek için nasıl da hevesle atladığımı düşünmek bile midemi bulandırıyor. Tüm bunlar, çok kısa bir süre için çıktığım kadının *doğru kişi* olduğunu düşündüğüm içindi.

Tessa elinden geleni yaptı. Bunu şimdi anlıyorum. Kız kardeşim olayları farklı bir perspektiften görmemi sağlayamadı. Kesinlikle rodeo başarısının ve arenada artan şöhretin zirvesindeyken değil. O zamanlar

Dokunduğum her lanet şeyin altına dönüşmesiyle gelen tüm ısıltılı süslemelere kapıldım.

Bu kasırganın içine çekilmek, kendimi unutmak ve gerçek Mandy ile karşılaştığımda midemi bulandıran bir gümbürtüyle dizlerime vurmak çok kolaydı.

Listelere tırmanmak, kendi kişisel plak anlaşmaları dağına tırmanmak her şeyi yapabilecek ve bu uğurda olabildiğince çok boynu ezecek - mümkün olduğunca çok sakin üzerinde zıplamaktan bahsetmiyorum bile.

Neredeyse sona geldiğimden, bu çetin yolculuğun nihayet bittiğini gösteren son zile hızla yaklaştığımdan, hayatıma devam etmeyi planlıyorum. Sanırım bunun bir parçası da üst dudağımı işgal eden bu şeyden kurtulmam gerektiği anlamına geliyor. İronik bir şekilde, evliliğim boyunca bana eşlik eden *Beau Heartford*'un ikonik versiyonu.

Elimdeki usturayı tartıyorum ve çene çizgimdeki tıraş köpüğü ve uzun zamandır kesip şekillendirdiğim ve yerinde tuttuğum koyu renkli saç çizgisi tam orada dururken yansımamı alıyorum. Yine de öylece duruyorum. Neredeyse, ama bu işi gerçekten yapmaya, bunu gerçekleştirmeye ve kimliğimin o kısmını silmeye tam olarak hazır değilim. Aynada bana bakan o adamdan sonsuza dek kurtulmayı düşünmek çok garip hissettiriyor.

O ve ben çok şey atlattık.

Geleceğe bak, değil mi? Tessa bana sürekli bunu hatırlatıyor. Yeni bir görünüm, yeni bir başlangıç. Artık kolayca tanınmazsam *eski* Beau Heartford'dan uzaklaşmama yardımcı olur.

Yine de pürüzsüz dudaklı, taze yüzlü bir kovboy olmak çok garip olacak. Tanrım, nasıl öyle biri olacağımı bildiğimi bile sanmıyorum. Belki de çiftlik için daha temiz bir imaja sahip olmak iyi bir iş olacaktır.

Tıraş makinesini çalıştırıyorum ve elektrikli bıçaklar yumuşak bir şekilde vızıldıyor, yankılar kapalı alandaki fayans ve camdan yansıyor.

Tam öne doğru eğilip boştaki elimle üst dudacağımın üstündeki gergin deriyi bastırırken bir çarpma sesi duyuyorum. Bir çığlık evi sarsıyor. Bunu çarpma sesleri takip ediyor ve mutfak tarafından acı dolu bir çığlık geliyor.

Banyodan hızla çıkarken kapı aralığında durdum ve Sage'in kolunu tuttuğunu gördüm. Kül rengi olmuştu, gözleri fincan tabağı gibi yuvarlaktı. Bakışlarım yere düşüyor ve pişirmeye çalıştığı şeyle birlikte her yere sıçrayan cızırtılı yağı görüyorum.

Tanrım. Kendini mi kesti? Kendini yaktı mı?

"Ne oluyor be?" Kolunun alt tarafındaki kırmızı-çiğ deri şeridini gördüğümde, buradan çıkıp en yakın acil doktoruna ulaşmak için hızlanmamız gerekecek kadar kötü yaralanıp yaralanmadığını değerlendirmeye çalışıyorum.

"Ne oldu?" Onu büyük, çift geniş lavaboya doğru yönlendiriyor, daha sonra temizleyeceğim dağınıklıktan uzak durması için nazikçe cesaretlendiriyorum.

"Kolum. Alevler. Pan." Sage genellikle cephaneliğinde keskin espriler barındıran bir kadındır ama şu anda bunlar onu hayal kırıklığına uğratiyor. Her yerinden akıyor olması gereken acının gücü altında, kelimelerden yoksun ve yüzü geriliyor.

"Her şey yoluna girecek. Otur." Tıraş makinesini tezgâhın üzerine fırlatıp beline uzandım. İtiraz etmek ya da benimle dövüşmek isterse, ya da Sage Maloney'nin ne zaman yan yana olsak bana meydan okumak için yaşadığı her neyse, o zaman işimiz zor. Kıçını tezgâhın üzerine kaldırıyorum ve hemen yanmış ön kolunu akan soğuk suyun altına yönlendiriyorum.

"Ahh. *Shitcuntfuckowww*." O güzel yüz hatları sımsıkı bir top haline gelir ve sıkılmış dudaklarının arasından tıslar.

Dişler. "Dışarıdan yemek yemem gerektiğini biliyordum ya da... ya da..." Bu düşünceyi devam ettirme çabasıyla kelimeleri titriyor ve ölüyor.

Onu bu şekilde silahsız görmek çok güzel. Onun için endişeleniyorum elbette, ama zamanda kendimi onun keskin mizah anlayışından ne kadar keyif almaya başladığımı fark ederken buluyorum.

Aslında son birkaç gündür ona yakın olmayı ne kadar özlediğimi. Kesinlikle bu şekilde düşünemeyeceğimi bildiğim halde.

"Kolunu orada tut." Parmağımı musluğun altına daldırıp doğru sıcaklıkta olup olmadığını kontrol ettikten sonra elimdeki tıbbi malzemeleri getirmeye koyuluyorum.

"Amatör cerrahlıkla uğraşarak emekli olmayı bekliyordun, değil mi?" Sert kabuklu çantayı saklandığı dolaptan çıkarırken Sage bana dikkatle bakıyor.

"Bahse girerim yanıkla ilgilendiğimde bu canavar gibi sete sahip olduğum için çok mutlu olacaksın." Telefonumda hızlıca bir zamanlayıcı ayarlayarak ihtiyacım olan her şeyi çıkarıyorum. "On beş dakika bekle, sonra hasarın ne olduğunu görürüz." Çenem yanık derisinin üzerinden akan suya doğru eğiliyor.

"Tamam." Duvara yaslanıyor ve musluğun sesi geceyi doldururken göz kapaklarının kapanmasına izin veriyor.

"Ne pişiriyordun?" İyi olduğundan emin olmak için onu konuşturmaya devam etmek istiyorum.

"Fark etmez." Sage burnunu kıvırıyor. Çok şirin, çok şirin ve gözlerim sürekli yüzüne kayıyor, yüz hatlarını bu kadar yakından inceleme fırsatını kaçırmak istemiyorum. İlk günden beri çok arzuladığım ama tabii ki bir türlü yapamadığım şekilde.

"Biliyor musun, sende küçük bir şey var..." Sage'koyu renk kirpikleri yanaklarına yaslanıyor; bana bakmıyor ama boşta kalan eliyle dudaklarının kenarını nazıkçe okşuyor. Bu kıza bu kadar yakın dururken kesinlikle bakmamam gereken bir ağız.

"Öyle mi?" Cahil gibi davranarak zamanlayıcıyı izliyorum, kolunu akan suyun altında ne kadar tuttuğunu kontrol ediyorum

için.

Gölüyor, midesinin derinliklerinden gelen dolgun, çökmüş bir ses ve göğsümde gerçekten güldüğüne dair lanet bir şey genişliyor. Sahte hissettirmiyor.

Tabii ki, onun acı çektiğini duyunca dışarı fırlamadan önce düşünmedim ya da duraksamadım bile. Burada, göğsüm çıplak, yüzümün yarısına tıraş köpüğü bulaşmış ve üst dudağımla ilgilenmem gerektiği halde dururken, nasıl bir manzaraya sahip olduğumu ancak hayal edebilirim.

"Neden makasınız var? Ateşli bir randevunun ortasındaiken alt takımınla aşağıda erkek pansumanı mı yapıyordun? Sanırım taşakların yarı traşlı halde buraya koşup mahalleyi rezil etmediğin için şanslıyım."

Zekâsının tekrar su yüzüne çıktığını duymak beni sırtıtmamak için zor tutuyor.

"Al." Birkaç ağrı kesici almak için elini itiyorum. O koyu, bal rengi gözleri açılıyor ve ilk başta biraz bulanık bir şekilde bana odaklanmaya çalışıyor. İlaçları ağzına attıktan sonra, içmesi için bir bardak su uzatıyorum. Bilirsiniz, ona bu kadar yakından bakan bir sürüngen gibi oyalanmak faydalı olmaya çalışıyorum.

"Teşekkürler," diye mırıldanıyor. "Küçük şımartma seansınızı böldüysem özür dilerim. Kovboyların genellikle gece kişisel bakım rutininin bir parçası olarak ne yaptıkları hakkında pek bir şey bilmiyorum. Ne kullanıyorsunuz? Peeling peelingi mi? Retinol krem mi? Nemli bir görünüm ve minimize edilmiş gözenekler elde etmek için sınıfla paylaşmak istediğiniz on adımlık bir sırrınız var mı?"

Dilimi dişlerime değdirerek kolunun üzerinden bakıyorum, bir yandan da meraklı gözlerini üzerimde hissediyorum. "Suyun altında yeterince uzun kaldığını düşünüyorum. Sadece birkaç dakika daha yeterli olacaktır. Nasıl hissediyorsun?"

"Sanki o tavayı altıgen yapmak, o ocağı nesiller boyu lanetlemek ve bir daha asla yemek pişirmeye kalkışmamak istiyormuşum gibi

hayat."

"Kol, Sage." Başımı sallıyorum.

Yüzünü buruşturuyor. "Çok acıyor."

"Suyun altında kaldıktan sonra daha iyi misin?"

"Evet." Duraksıyor. "Bu arada teşekkür ederim." "Bana teşekkür etmene gerek yok. Bu işin bir parçası."

"Patron, yarı zamanlı savaş uçağı pilotu ve sıhhiyeci." Alçak sesle ıslık çalıyor. "Gerçekten de birçok gizli yeteneğı olan bir adamsın."

Sage'in az önce bana yaptığı iltifatın derimin altına işlediğini hissederek ensem karıncalanıyor. Kahretsin, bu kızın nesi var ki beni *kendine* özgü kıvılcımına ve parıltısına bu kadar çekiyor.

Omuz silkiyorum. "Rodeo sana birçok şey öğretir... her türlü pislikle başa çıkmaya alışkınım. Bir yolunu bulmaya ve karşınıza çıkan her şeyi anında halletmeye, bilirsiniz." Önemli bir şey değil, gerçekten. Bu her zaman yaşadığım hayatın bir parçası, yaralanmalarla başa çıkmak ve yapabildiğiniz şeylerle nasıl ilgileneceğinizi bilmek ve diğer zamanlarda acil serviste ortaya çıkmak.

"Yani... makaslar?" Beni tekrar sıkıştırıyor, meraklı gözlerle her hareketimi takip ediyor.

Stokladığımdan emin olduğum yanık merhemini bulmak için tıbbi çantayı karıştırırken boğazım düğümleniyor.

"*Erkek pansumanı* kadar ilginç bir şey yok." Ona tek kaşımı kaldırıyorum. "Sadece bir değişiklik yapmanın zamanı geldiğine karar verdim, hepsi bu."

"Değişiklik mi?" Kaşları çatılır.

"Evet. Bilirsin... bana cehennem azabı çektirmekten hoşlandığın bıyıklarından kurtulmak için. Ben de kurtulabilirim düşündüm. Böylece bıyık şakaları olmadan huzur içinde bir yaz geçirebilirim."

Sage'in nefesi kesildi ve kelimeleri ağzından döküldü. "tıraş etmeye kalkma."

Bana hızla göz kırpmıyor, sonra yüzünü birkaç dakika önce uzattığım su bardağına gömüyor.

BÖLÜM 11

Yanaklarım alev alev yanıyor ve kolum sanki cehennem ateşine gömüldü.

Beau patlamamın ardından bana şaşkın bir bakış atıyor, lavaboya eğilip yüzüne sıçratmak için biraz su topluyor, tam burada, hala kolumun üzerinden akan su akışını kullanıyor. Beni tezgâha koyduğu yere o kadar yakın ki, kot pantolonunun kotu dizimi çiziyor, kalçası bana sürtünüyor.

Hem ona hem de bıyığına ne kadar büyük aşk beslediğimi neredeyse açığa vurduktan sonra kendimi toparlamaya çalışırken, tıraş köpüğünün son kalıntılarından kurtulmak için el havlusu kullanan Beau'nun nemli tenine yapışan su damlacıklarının yakın şaheserine katlanmak zorunda kalıyorum.

Ben bir dünya acı içinde olsam da, o en azından yarı çıplak bir şekilde etrafta dolaşıp bakıcılık oynayarak inanılmaz derecede muhteşem bir görüntü sergiliyor. Keşke tüm acılar böyle rahatlatıcı bir merhemle dindirilebilseydi.

"Sen-Yaptığın işi bitirmeyeceksin-" Kalın bir şekilde yutkunuyorum, kelimeler dilimde topaklanıyor. Mavi-gri gözleri, aptal, mükemmel elmacık kemikleri boyunca ovaladığı havlunun üstünden benimkileri delip geçiyor.

Lanet olsun ona, yemin ederim dudaklarının kenarında belli belirsiz bir kıpırdanma var, ama adam beni

Aklından neler geçiyor olabileceğini.

"Hayır. Sana yemek hazırlayayım."

"Oh." Gözlerim onun süslü yeni mutfağına saldıgım kaosu tarıyor. "Gerçekten ama gerçekten buna gerek yok patron. Şu yanığa biraz merhem süreyim, sonra da bu pisliği temizleyeyim."

"Sage." Tek bir kelimeyle, sesi daha önce bana karşı duyduğumu sandığımdan daha emredici. Ciddi bir tonda söylenen ismimi duyunca, onun varlığında bedenimin canlanmasını görmezden gelme çabalarım ilkbahar karı kadar hızlı bir şekilde yok oluyor. Bir kez daha Beau'nun yüzeyde sakinliğin timsali olmasına rağmen içinde gizlenen büyük bir dip akıntısı olduğunu fark ediyorum. Bu adam bir okyanus çukurunun derinliğine ve damarlarında kaynayan bir karizmaya sahip, keşke arada sırada bu yönünün ortaya çıkmasına izin verse.

Sertleşmiş, soğukkanlı dış görünüşünün bu kadar sağlam bir şekilde yerine sabitlenmesinin nedeninin ne olabileceğini merak ediyorum.

"Kümese girmiş tilki gibi mutfağınızı dağıttım ve şimdi de süslenip püslendiğiniz gecenizi mahvettim." Tezgâhtan aşağı atlamaya hazırlanarak ağırlığımı değiştiriyorum. "Tanrım, şu güzelim yeni dolaplarının haline bak. Berbat hissediyorum." Dehşet içinde bakarken, yaptığım tahribatın gerçek boyutunu görüyorum. Yağ, gres yağı, vıcık vıcık soğan topakları. Kabaca doğranmış sebze küpleri göz alabildiğine yere saçılmış. Sanki bahçe cüceleri burada savaşa girmiş ve geride kalan tek şey savaş alanına saçılmış yemek artıkları.

"Bu çalışan bir mutfak. Gösteri evi olsun diye mi yenilettim sanıyorsunuz? Hayır. Aşınması gerekiyordu ve şimdi siz ona gerçek bir vaftiz uyguladınız."

Yüzümü buruşturmama gırtlaktan gelen bir ses eşlik ediyor. "Etrafa kızarmış sarımsakla birlikte kutsal yağ dökeyim. Ne hoş bir misafir."

"O kolu daha fazla suyun altına sok." Talimat veriyor ve çok etkili bir şekilde ortalığı toplamaya başlıyor. Ne yazık ki, çamaşırhaneden temizlik ürünleriyle çıktığında ve ne yazık ki, görünüşe göre oradayken bir tişört tedarik ettiğinde, kıvrılan ve esneyen karın kaslarının görüntüsü gizleniyor. Yine de bana onun pantolonlu kışını hediye ediyor, böylece bir kız en azından aklını bilekten dirseğe uzanan beyaz ateşli, alevli izden uzaklaştırabilir.

"Şu an *ne* düzeyde?" Sonunda doğrulur ve kullanılmış kağıt havluları atar. Kirli bezleri ve temizlik ürünlerini de yanında getirdiği kovaya atıyor.

Lanet olsun. Beau'nun bu savunmasız, rahat yanını kendi iyiliğim için çok fazla seviyorum. Karısı tarafından kapılmasına şaşmamalı. Eve döndüğünüzde sizinle ilgilenecek ve gerektiğinde dizginleri ele almakta tereddüt etmeyecek birini hayal edin.

"Hâlâ orada... ama sanırım ağır kesiciler yakında bir işe yarayacak." Evet, benim için bir şeyler yapıyor, tıpkı koyu renkli, dağınık bukleler, sakallar ve dingin mavi gözlerin görüntüsü gibi.

"Sence bundan biraz kendine sürebilir misin?" Bir yanık merhemi alıyor ve önümde duruyor. "Yoksa yardıma mı ihtiyacın var?"

Boğazım düğümleniyor, sesinin biraz daha alçak bir perdeye inmesi beni fazlasıyla cezbediyor. Beni çağırıyor, çıplak tenime dokunuşunun nasıl bir şey olduğunu öğrenmek için evet demem için beni cezbediyor. Beau Hartford'un ellerini üzerimde gezdirmesine izin vermek kesinlikle ama kesinlikle berbat bir fikir.

"Ben hallederim." Uzanarak tüpü elinden aldım.

"Güzel." Yumruğunun içine öksürüyor. "Bana ne yapacağımı, ne pişirdiğini söyle, ben de senin için yapayım."

Serin ve yatıştırıcı merhemi sürerken ona bakakaldım. "Hayır. Ciddiyim. Sadece... Bilmiyorum... utanç kozama çekilirken kemirmem için bana bir havuç ve biraz sos ya da başka bir şey ver. Bana bir şey olmaz."

"Hayır, üzgünüm, böyle bir şey söz konusu değil. Doğru dürüst yemek.

Kurallar böyle."

Hiç tereddüt etmeden işe koyuluyor, daha önce hazırladıklarımın bir kopyası olan soğan ve sarımsakları doğruyor, ardından bıçağın ucunu hindistan cevizi sütü ile benim felaketimden önce doğradığım el çiğ tavuğun arasına doğrultuyor.

Tüm bunlar olurken nutkum tutuldu. Alarm. İptal et. Bu kesinlikle benim normal çalışma tarzım değil.

"Pekala, Bayan Maloney." Bıçağın ucunu tahtaya vuruyor. "Ne yapmamı istediğinizi söyleyin, şef."

"TANRIYA YEMİN EDERİM, bu benim yapabileceğimden daha iyi. Sen gerçekten iyi bir aşçısın." Kasemi temizlerken ve arkamda neredeyse tek bir sos zerresi bırakmazken, bu adama kocaman ay gözleri atma dürtüsüne direnmek yoğun çaba gerektiriyor.

Beau Heartford hiçbir şey yokmuş gibi akşam yemeğini hazırladı ve sonra birlikte yiyebilmemiz için benimle mutfak adasına seçti. Kuşkusuz, bu bölüm büyük ölçüde sessizlik içinde geçti, birlikte ilk yemeğimiz garip olduğu için değil, her lokmayı hummalı bir iştahla içime çektiğim için.

"Lafı bile olmaz. Tadı sanki tarifinde aile sırları saklıymış gibi." Sandalyesinde geriye doğru itilir ve parmaklarını tembelce saçlarının arasında gezdirerek onları daha da asi bir seksilik gösterisine dönüştürür.

"Büyükanne anneme öğretti, o da bana öğretti. Tarif, Hindistan'daki evinden Londra'ya yerleştğinde oraya uyarlandı. Buraya taşındıktan sonra da Amerikan usulüne çevirdik. Ama ana malzemeler hep aynı kaldı."

"Büyükannenle yakın mıydınız?" Beau bir kolunu yanındaki sandalyenin arkasına yaslıyor. Bu şekilde oyalanmak ve sohbet etmek istemesine biraz hazırlıksız yakalandım, ama dizüstü bilgisayarımda çalıştığım onca geceden sonra, sadece odaklanma çalma listem ve kulaklıklarımınla arkadaş olmak güzel.

"Ne yazık ki onu hiç tanımadım. Saçlarına erken mi aklar düşerdi yoksa benim vahşi çocuk hallerimi mi sevimli bulurdu emin değilim. Sanırım annemle babamın bu konuda o güne bağlı olarak farklı görüşleri var."

"Seninle son derece gurur duyacağımı söyleyebilirim."

Bu sözleri söylerken gözlerinin hafifçe kırışması beni biraz nefessiz bırakıyor. Bu adama kapılmamaya odaklanmak zor, özellikle de bu çiftliğin ötesinde hayatının bazı yönlerini, yani medeni durumunu unutmak bu kadar kolayken.

"Belki," diye mırıldanıyorum. Aileler, dağılmış yuvalar ve ait oldukları yerde bırakılmış hikâyeler gibi şeylerin üzerinde durmak istemiyorum. Geçmişte.

"Siz küçükken aileniz buraya mı taşındı?" "Annem babamla tanıştı, beş yaşımdan beri babam o benim.

-Her ikisi de İngiltere'de çalıştıkları şirkette. İkisi de firmaları tarafından Silikon Vadisi'ne taşınmak üzere işe alındılar, biz de güneş ve sıcağa doğru yola çıktık. Annem yaşam tarzına aşık oldu, sanırım bu yüzden kaldık. Ben ilkokula giderken ikizler de dünyaya geldi. Bazen ailemin tamamen Amerikanlaşmış üç kızları olduğu için gülseler mi ağlasalar mı düşünüyorum ama işte buradayız."

"Orada dolaşmak için çok fazla açık ova yok," diyor. "Sizi bu ıssız yere çeken neydi?"

"İşte burada en iyi arkadaşım Layla devreye giriyor. Ülkenin bu kısmıyla olan aşk ilişkimden ve binicilik eğitimimden o sorumlu."

"Biraz ders aldın, değil mi?"

Bunu flört için mi yapıyor? Kesinlikle öyle hissettiriyor. Saatin geç olması ve karnımdaki lezzetli yemeğin sıcaklığıyla, Beau'nun dans etmek için son derece cazip hissettiren bir tarafının bir kez daha ortaya çıkmasına izin verip vermediğini ya da bir şeyler hayal edip etmediğimi anlayamıyorum.

"Birkaç tane. Bu yaz ben buradayken birkaç kovboyun ya da kovboy kızının bana gösterebileceğinden emin olduğum şeyler gibi değil."

Kutsal olan her şeye yemin ederim ki Beau'nun zihni olduğu durmuş gibi görünüyor. Gözlerinin arkasındaki iz kaşınıyor ve bir avucunu ağzına götürüyor.

"Bilin diye söylüyorum, binicilik derslerinin *her iki* yönteminin de büyük bir hayranıyım." Bir elimi çenemin altına koyup eğlenerek izliyorum, beyninin tekrar devreye girmesini bekliyorum.

Tanrım, telaşlandığında çok sevimli oluyor.

Tanrım, onu patronumdan başka bir şey olarak düşünmeyi *gerçekten* bırakmalıyım. Ya da belki bir arkadaş? Ama hepsi bu kadar. Burada loş ışıklar altında otururken, dikkatli olmazsam sınırı aşma ihtimali olan bir bölgeye bilerek giriyor olmam çok tehlikeli. Çünkü yapmayacağım bir şey varsa o da evli bir adamla açıkça baştan çıkarıcılık oynamaktır.

Ancak korkarım ki bu kovboy söz konusu olduğunda ahlaki pusulamı bulmakta çok yavaş kalabilirim.

Sage. Tanrı aşkına. Kendini topla. Ona karısını sor. En azından konuşmayı yeniden güvenli bir rotaya sokmak için zayıf bir girişimde bulunmazsanız gerçekten en büyük pislik siz olursunuz. Odak noktasının

evliliğinde, yani kilitli gerçeğinde kalıyor ve siz buna saygı duyuyorsunuz.

Bu yüzden, bu fikrin doğasında var olan hoşnutsuzluğu bir kenara bırakıp, gerçekten var olmamasını dilediğim ve içinde gezinmeye hiç ilgi duymadığım sulara balıklama dalıyorum.

"Mandy yakında turneden dönecek mi?" Hafifçe soruyorum. Gözlerim önce çenesine, sonra boş kâseme kayıyor ve alt dudağımı çiğniyorum. Kibarca gülümsüyor muyum? Yüzümün her fırsatta bana ihanet etmekten başka bir şey yapmaması sürekli bir meydan okuma, her zaman gerçek duygularımı bir reklam panosu gibi oraya yapııştırılmış olarak gösteriyorum.

"Pek olası değil," diye mırıldanıyor Beau, kendini taburesinden kaldırırken. İlk başta bunun sohbetten, odadan, benim varlığımdan kaçmak için olduğunu düşünüyorum ama sonra elinde iki birayla geri dönüyor. Bir tanesini bana uzatıyor ama ben başımı sallıyorum.

"Eğer varsa biraz daha sert bir şey alacağım," diye ekliyorum.

Bir dolabın içinde kayboluyor, sonra da uzun kolunu uzatarak köşeden bir şişe viski çıkarıyor. Küçük bir sesi çıkarıyorum.

Toparlayabildiğim tek şey bu. Bir kez daha kelimelerden yoksun kalmamın nedeni, yumuşak pamuklu tişörtünün kolunun altındaki kolunun kordonlu bir kas haritasıyla tamamlanmış olması. Öyle bir görüntü ki, lanet olsun, gözlerim yardım edemiyor ama uzunluğunu takip ediyor. Elmacık kemiklerimdeki ısı parlıyor, çünkü sert elinin arkasındaki eşit derecede belirgin damarları hemen fark ediyorum, şişeyi bana yapılmasından gerçekten hoşlanacağım bir şekilde sarmış... sadece boğazımın etrafında.

Kalçalarım sıkışıyor ve azgınlığımı tekrar kontrol altına almak için yanıklarımı ahşap yüzeye vurmak istiyorum.

Beau bana iki parmak , sonra bardağı kaydırıldı.

"Sanırım bu da ağrıya biraz yardımcı olur." Kolumu düşünürken kaşları birbirine çarptı. "Üzgünüm.

çok kolay incindim. Kendimi çok suçlu hissediyorum."

"Üzülme. Bu senin hatan değil, ancak bu mutfak kullanılmadan önce bir doktora gerektirebilir."

Kalın parmaklarını saçlarına batırarak derin bir iç çekiyor. "Yarın daha da kötüleşmeye başlarsa, bana mutlaka söyle. Seni doğruca bir doktora götüreceğim, tamam mı?"

"Tamam... Teşekkürler." Çırpınan amcığım karşısında tek çarem viskimi aceleyle yudumlamak oldu. Sesinde o koruyucu ton olan bir kovboy için sürtük olduğumu kim bilebilirdi ki? Elbette kendime bu dağların arasında bir yerlerde saklanan bir kopya, bir Beau- doppelganger bulabilirim.

"Mandy'ye dönelim..." Bardağımı yere bırakıp, kanımda dolaşan her türlü itiraz ve şikâyeti görmezden gelerek bu konuşmayı sürdürmek için kendime söz veriyorum. "Bir süre daha dönmeyecek mi?"

Beau yanaklarını şişirmeden önce gözlerinin arkasında ani bir donuklukla birasını inceliyor. "Boşanma yolunda ilerliyoruz."

Karnımın olması gereken yerde bir karnaval, havai fişeklerle, trompetlerle ve konfetilerle dolu çok renkli bir şenlik var. Yine de dışarıdan soğukkanlılığımı koruyorum. Sadece biraz.

"Bunu duyduğuma üzıldüm." Hayır, üzülmedim. Evet kaltak, bu adam sandığım kadar sınırların dışında değilmiş. Teşekkürler, Evren. Tüm Tanrıçalara selam olsun ve çiftlere ayrılıklarını bağışlayan anti-cupid'in okunun sunağında dualarımı etmeme izin ver.

"Uzun zaman oldu. Sanırım pek fazla kişiye söylemedim... başkalarına kolay kolay güvenmiyorum, bilirsiniz." Birasından bir yudum alırken boğazı çalışıyor. "Crimson Ridge dışındaki dünyamda, söylentilerin ve saçmalıkların orman yangını gibi yayılması çok kolaydı."

Kalbim göğsümün içinde çarpıyor.

"Beni yüksek güvenli bir kasa olarak düşünün." Bir elimle dudaklarımın üzerinde bir anahtar çeviriyormuş gibi yapıyorum.

"Teşekkürler." Çenesinin yan tarafındaki bir kas zonkluyor.

"meraklı olup olmadığımı söylemek için tam izin..."

"Nedenini bilmek ister misin? Ne oldu?"

Omuz silkiyorum ve içkimi yudumluyorum. Kolumdaki sabit, donuk acıya kıyasla boğazımın arkasındaki yanmanın ne kadar zevkli hissettirdiğinin tadını çıkarıyorum. "Sadece söylemek istersen, yoksa sorduğumu unut."

"Taşra yıldızının dış görünüşünün altında her şey havalı ve sahteydi. Meğer bir fikirle evlenmişim ve vagonumu bağladığım kişi sandığım kişi . Kıskançlık ve güvensizlik bir yana, diğer dramlar bir yana, her şey en başından beri çürümüştü."

"Ona olması için bir sebep verdin

mi?" "Ne?" Lafi ağzında geveliyor.

"Kıskanmak için mi?" Dilimi alt dudağımın üzerinde gezdiriyorum. "Herkes güvensiz ya da şirret oldukları için *kadınları* suçlamakta çok hızlı... ama genellikle DM'lerinde başka kadınlarla flört eden ya da sosyal medyada başka kızların fotoğraflarını beğenen erkeklerdir. Ama tabii ki, eğer bir vajinanız varsa, sorunlu olarak etiketleniyorsunuz."

Parmaklarını tekrar saçlarında gezdiriyor. "Hayatta olmaz. Elbette olmaz."

"Bundan emin misin? *Beau Heartford* rodeo yıldızı olmakla meşgul değil miydi, gecenin ikisinde gelen kutuna düşen tokalı tavşanların ilgisinden hoşlanmıyor muydu?" Viskimi yudumlarken kaşlarımdan biri kalktı.

Karşımdaki adamın gözlerinde bir ateş belirliyor. Orada bir şey yanıyor, sıcak ve güçlü, beni masanın genişliğinden yakalayacak şekilde.

"Sage, sana şimdi söyleyebilirim... Zamanımın yarısında telefonuma bakmıyorum bile. Bırakın cevap vermeyi, elimden gelse o şeye dokunmam bile. Profesyonel kariyerimin ilk gününden beri, Mandy sahnesine çıkmadan çok önce sosyal medyamla Tessa ilgilendi. Eğer bir şey varsa, o da idi.

her zaman tam tersiydi. Gecelerimi yatakta uzanarak diyafram ayarları gibi aptalca şeylerle ilgili videolar izleyerek geçiriyordum... ve, şey..."

"Küçük Bayan Country Müzik değil miydi?" Girişimde bulundum.

"Küçük Bayan Country Müzik yatağımda bile değildi. Ülkenin ya da dünyanın öbür ucundaydı. İnanın bana, başkasının çarşaflarına girmesi için her gün bir sürü teklif geliyordu. Teklifi kabul etse de etmese de..." Beau bir omzunu kaldırdı, gözlerini birasına dikti. "Çok geçmeden umursamayı tamamen bırakmama neden olacak kadarının farkındaydım."

Viskimi yudumluyorum, uzun bir süre ağzımdan dökülmek isteyen kelimeler üzerine . Söylememem gereken ama bir türlü geri itemediklerimi.

"Hayat çok yalnız olmalı."

Hava, yüksek voltajlı bir akımla yüklenmiş gibi çatırdıyor. "Profesyonel tur, bir ailenin parçası olmak gibiydi." Sesi sertleşmiş, o kadar baştan çıkarıcı ki doğru düşünemiyorum.

"Bu, kalabalık bir arenada bile kendinizi yalnız hissetmeyeceğiniz anlamına gelmez."

Beau birasını yudumluyor, sonbahar gökyüzü rengindeki mavi gözlerini bana dikeyyor.

"Burada, bu çiftlikte yalnızlık çekiyor musun?" Tanrım, durmalıyım. Ancak ne bu konuşmayı bitirmek için acele ediyor ne de cevap veriyor. Bira şişesinin ağzından beni dikkatle izliyor ve benim onun bakışlarının spot ışığı altında titiyor, mırıldanıyor, lanet olası bir milyon iğne batmış kıvılcıma dönüşüyor.

"İdare etmenin yollarını buluyorum." Sonunda konuştuğunda, o kadar alçak sesle, hırçın bir itiraf ki... lanet olsun, Beau meseleleri kendi ellerine aldığı anda nasıl görünebileceğine dair zihnimin gözündeki görüntülerin izinsiz girişini geri püskürtmek zorundayım.

"Ben temizlerim." Sesimdeki kısıklık neredeyse bir fısıltı gibi çıkmasına neden oluyor. Söylemek istediğim o kadar çok şey var ki, istiyorum konuşmak hayat içine , henüz için uğruna benim

profesyonel kariyer, hepsini ısırdım ve aceleyle yuttum.

Ayağa kalkıp iki kaseyi de topluyorum ve tam bulaşık makinesini kapatırken Beau etrafımı dolduruyor. Onun önlenemez sıcaklığı ve erkeksi kokusu etrafımı sarıyor ve ciğerlerime doluyor.

"Koluna bakmama izin ver." Bu kelimeler sert. Bağcıklı bir şey uzak daha fazla tehlikeli ve cazip. Gecenin geç saatlerinde bu mutfakta yalnız kalmaktan çok daha fazlası. Başa çıkmak için yeterli donanıma sahip olmadığım bir samimiyetle dolular. Bağımsız olmaya çok alışkınım. Bana bir şeyler hissettirmesi için hiçbir erkeğe ya da kadına ihtiyaç duymayan bir kız olmaya. Kimsenin bana yardım etmesine ya da sarılmasına ihtiyacım yok.

kendimi *iyi* hissetmem için onlara ihtiyacım var.

Yine de, o çok yakınımda dururken çılgınca, çırpınan kalp atışlarımı sayıyorum. Birasını ve telefonunu tezgâha bırakıyor ve koluma uzanmaya başlıyor.

İşte o zaman oluyor. İşte o zaman Beau Hartford bu kovboy söz konusu olduğunda zaten şüpheli olan otokontrolümle oynamakta ısrar ediyor. Pürüzlü parmak uçları bileğimi kavırıyor ve o okyanus gözleri benimkilerle yanık yerim arasında gidip geliyor; oysa o ham yamanın orada olduğunu neredeyse unutabilirim.

Hissedebildiğim tek şey tutuşunun güvenli ve sıcak oluşu. Bileğimin hassas iç kıvrımına karşı lezzetli bir his. Beni tüy kadar hafif bir tutuşun altına hapsetti ve ön kolumun alt tarafındaki yanık deri şeridini yakından incelemek için elimi şefkatle kendi elinin içinde çeviriyor.

, Beau zaman ayırıp
-Yaramın yerini iyice ve yavaşça gözlemlemek için. Bu *evli* adamın o da evli olmadığı gerçeğini düşününce, midem kanat çırpma ve umut parıltılarından oluşan bir karmaşaya dönüştü. Bana dokunması ve bu kadar yakınımda durması benim için hiçbir şey ifade etmiyordu.

Diğer elimi gömleğinin önünden yukarı doğru kaydırduğımda nabzım hızla atmaya başladı. Parmaklarımın onu keşfetmesine izin vermek çok kolay olurdu, eğer bunu yapmak için davet olsaydı.

Beau konuşmuyor ama gözleri loş tepe ışıklarının altında kapüşonlu gibi görünüyor ve ah kahretsin, o kadar seksi ki. Kendi sağlığım için çok yakından incelediğim bakışları benimkilerle buluşmak için titreşiyor ve kendimi boğazımdaki kuruluğu yutarken buluyorum.

Tutuşunun ve bakışlarının altında dudaklarımı ıslatıyorum, o bu harekete odaklanırken havanın her bir çatırtı molekülünün yoğunlaştığını hissediyorum. Beau dilimin kayışını takip ediyor ve parmakları bilek kemiğime biraz daha sert bastırıyor, sanki beni içine çekmeyi düşünüyormuş gibi. Aynı anda gövdesi öne doğru eğiliyor ve ağırlığı daha da yaklaşıyor. Oh, Yüce İsa, bana doğru eğiliyor...

Sessizlik ve nabzımın kulaklarımdaki gümbürtüsü parçalandı.

Tezgâhın üzerinde yüzüstü yatan, ancak beş santim uzağımızda duran telefonundan gelen amansız bir vızıltı bizi ürkütüyor.

Birbirimizden ayrılırken dikkatimiz aynı anda ekranı dolduran fotoğrafa kayıyor. İsim önde ve merkezde, tam orada, aydınlanmış ve dikkat çekmek için vızıldıyor.

Hemen anladım.

Sarı saçlar, kıvrılmış ve mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş.

Alyans ve pırlanta yüzük, Fransız uçlu tırnaklarla birlikte göğsüne yerleşmişti.

Beau'nun hatasız geniş omuzları ekranı dolduran kadının sarmış.

Karısı.

BÖLÜM 12

Eğer bir soğuk suyu başarıyla patlatmanın bir yolu olsaydı Hortumu üzerime çekip, içimde alevlenen korları söndürmek Beau'nun karısının telefon ekranında belirdiğini görmek, *bir türlü müsait ama belki de aslında bekâr olan patronumu* kesinlikle etkiledi.

O pislikten kendime tek gidişlik bir bilet ayırttım. Pronto.

O gece mutfakta kendimi yaktıktan sonra Beau ile aramızda her ne olduysa, o kıvılcım karanlıkta çakmaya cesaret ettiği anda söndü.

Ben
meşgulüm.

O meşgul.

Bu nedenle, kendimizi ve bu çiftliğin kendi köşelerimizi koruma konusunda oldukça becerikliydik.

Ayrıca, burada yaptığım iş, The Loaded Hog için hazırladığım teklif ve Devil's Peak Ranch için tasarım çalışmalarım arasında gerçekten çok fazla tabak döndürüyorum. takıp yaratıcı mağarama inmekten başka bir şey için pek zamanım olmuyor.

Yaz maceraları, Crimson Ridge'in bakımı ve nihayet saçlarımı serbest bırakma şansı, botlarım bu hafta sonu ev sahipliği yapacakları şenlik ateşi için Devil's Peak'in tepesine indiğinde çoktan gecikmiş olacak.

Beau'ya gelince? Görünüşe göre bütün gün ve akşama kadar ortalıkta yok. O gece karısının çağrısına cevap verip karanlığa karıştıktan sonra, geri çekilen omuzlarını görmek onu son görüşüm oldu. O zamandan beri arazide sadece ben varım. Tessa her gün e-posta yoluyla beni kontrol ediyor, bu yüzden en azından onunla ileri geri . Aklıma gelen fikirler ve pazarlama konusunda gittiğim yönler konusunda sanal olarak işbirliği yapıyoruz.

Sorun değil. Bu kesinlikle en iyisi.

Göğsümün içinde ikamet eden korkunç küçük rahatsızlığın aksine kolum iyileşti.

Bu sabah, daha güneş kışını dağın tepesinden kaldırıp ufku kucaklamadan önce bile, sıcak boğucu. Ağustos böcekleri vızıldıyor, kuşlar ağaçların arasında tiz melodileriyle cıvıldıyor ve hava koşuya çıkamayacak kadar sıcak. Ama günün geri kalanında dizüstü bilgisayarımın önünde kıvrılmış karides pozisyonuma devam etmeden önce kesinlikle vücudumu hareket ettirmem gerekiyor.

Günlük endorfin dozumu alırken gölge ve vantilatör bulmak için ana evdeki egzersiz odasına gitmeye karar veriyorum. Tessa'nın talimatlarına göre, çiftlikteki konaklama biriminin bu yönünü sanki müstakbel misafirlerinden biriymişim gibi keşfetme fırsatını gerçekten değerlendirmeliydim. Başımı eğmiş, telefonumdaki çalma listesinde gezinirken kulaklarım diken diken oluyor ve açık girişe sadece birkaç adım kala yavaşlayarak duruyorum. İçeriden çılgınca homurdanma sesleri geliyor ve gözlerimi kısıtırıyorum, çünkü kafamı uzatıp içeriye bir göz atarsam neyle karşılaşacağımı zaten biliyorum.

Kuşkusuz bakmak en kötü fikir olacaktır.

O kapıya yaklaşırsam aptallık etmiş olurum.

Yine de ayaklarım beni ileriye taşıyor ve hızlı, zıplayan bakışlarla hormonlarımın sesli bir şekilde inlemesine neden olan manzarayı seyrediyorum.

Görünüşe bakılırsa Beau da bu sabah spor yapma havasındaydı ve sadece bir bakış yeterliydi

-Bu adamın hâlâ en iyi dönemine yakın bir atlet olmaya ne kadar zaman ayırdığını keşfetmek için sadece günahkâr bir bakış yeterli.

Sırtını kapıya dönmüş, kulaklıklarını kulaklarına yerleştirmiş ve antrenmanın ortasında demir pompalıyor. Bir çift dambılı havaya kaldırıyor, ağırlıkları ritmik bir nabız atışıyla yana doğru kaldırıyor, kollarını kalçadan omuz hizasına kadar uzatıyor ve hızlı bir şekilde tekrar aşağı indiriyor ve aman tanrım. Adamın sırtı pırıl pırıl bir parlaklık, belirgin kaslardan oluşan bir çağlayan. Kürek kemiklerinden kışının düşük bel kemerinin altında kaybolduğu kıvrımın ipucuna kadar her girinti ve yontulmuş dalgalanma - bir bakış ve alay veren o nokta -. Onu bu açıdan görmek aşırı derecede ağız sulandırıcı.

Açgözlü gözlerim her yere sıçırıyor, şişkin pazuları, esneyen kürek kemiklerini, omurgasından aşağı doğru uzanan o etkileyici kas çizgilerini yalayıp yutuyor. Beau Hartford, emekliliğinin yoğun antrenmanlarının önüne geçmesine izin vermemiş bir kovboy örneği. İlk davette kendini bir boğanın sırtına atıp rodeo arenasına geri dönecekmiş gibi görünmesini sağlayacak türden bir odaklanma sergiliyor.

Kesilmiş, bir silah kadar güçlü görünüyor ve lanet olsun, kendimi uzun, uzun bir koşuya çıkarmak için dışarı çıkmaya cesaret etmem gerekecek. Hemen. Geri çekilerek dengesiz bir nefes alıyorum ve hızla dışarı çıkıyorum. Yaz sıcaklığını boş ver, o kaltakla baş etmek zorundayım. Onunla birlikte bir egzersiz odasının dört duvarı arasına hapsolmek

ve onun parlayan kas feromonlarını kullanmak berbat bir fikir olurdu.

Şu anki halimle mi? Tam bir yük olurdum.

Regl takip cihazıma göre her an yumurtlayabilirim ve bu durumda kendimi dolunayda kurt adam gibi bir ağaca nasıl zincirleyeceğimi düşünmem gerekiyor.

NE YAZIK Kİ, bugün ne kadar koşarsam koşayım, adımlarım beni Beau'nun her zaman var olan çekiciliğinin ötesine taşıyamadı.

Ritmimi bölen bir mesaj geldi. Çiftliğin kabin konaklama birimini sergilemek için uzun bir fotoğraf düzenleme ve galeri oluşturma sürecinde kaybolmuştum.

TESSA DIAZ:

Beau, bir saman teslimatını boşaltmaya yardım etmek için çiftliğe birkaç adam getiriyor. Bu görev için sizi gönüllü yapmayacağım, ancak onlar sıkı çalışırken birkaç fotoğraf ve video içeriği çekmek için mükemmel bir fırsat olacak.

Çiftliğin çalışma tarafıyla ilgili daha fazla görüntü istediğinizi belirtmiştiniz, ben de diğer müşterilerle ilgili plan yapmanız gerekirse diye size haber vereyim dedim planladığınız.

Geç olduğunu biliyorum ama Akşam en iyisi olabilir. Bugün oranın çok sıcak olduğunu duydum.

Çocuklar birkaç saat çalışacaklar, o yüzden size ne zaman uygunsa oraya gidin derim.

Oh, güzel.

Bugün, terli bir kovboy rüyası gibi görünen Beau Heartford'un bolluğuyla lanetlenmiş gibiyim.

Gözlerimi sıkarak kapatıyor, başımı tavana doğru eğiyorum. Gerçekten de önceki hayatımda kabahatler yüzünden cezalandırılıyor muyum? Başkasının sevgilisine göz dikmenin cezası olarak vajinasına hızlı bir tekme yiyen bir tür kötü niyetli yuva yıkıcı mıydım?

Tessa'ya kısa bir cevap veriyorum ve kardeşini ve onun iş başında parlayan kaslarını görmek için dışarıya çıkmaktan ne kadar *heyecan* duyduğumu bildiriyorum. Sonra yol boyunca kendi kendime homurdanarak, peri ipeği pembesi bir gökyüzü ve tepemde dağınık bulutlarla ahıra doğru ilerliyorum. Atların bulunduğu arenaya en yakın tarafa park etmiş bir kamyon ve büyük bir açık kasa römork hemen görülebiliyor.

Söz verdiğim gibi, aracın önüne ulaştığımda sadece Beau değil, iki kovboy daha beni karşılıyor. Üçü de çiftliğin tanıtım malzemesi için tam ihtiyacım olan tipler; kovboy şapkaları, kot pantolonları ve üzerlerinde tek bir gömlek bile yok.

Özellikle bir tanesi, midemde ısı birikmesine neden olmaktan tamamen sorumlu.

"Çavuş." Kayce Wilder'ın altın çocuk sırtışının tanıdık görüntüsü, saman balyalarının arasındaki römorkun üzerinde durduğu yerden bana doğru parlıyor. Bir elinin tersini alnında gezdiriyor.

"Herkes bana böyle hitap etme ihtiyacı mı hissediyor? Layla yokluğumda bana gerçekten bir numara yaptı, değil mi?"

"Kesinlikle. Demek aklın başına geldi ve Crimson Ridge'in en iyi yer olduğuna karar verdin, öyle mi?" Sırıttıyor.

Onun bu küstah tavrına karşılık ben de alaycı bir bakış atıyorum.

Adam en iyi arkadaşımın eski sevgilisi. Ayrıca, Layla'nın hayatının gerçek aşkı olan adamın oğlu. Elbette biraz karışık ama akli başında hiç kimse Layla ve Colton Wilder'ın sığır çiftliği cennetinde birbirleri için yaratılmış bir çift olduğunu inkâr edemez.

"Yaz için, söz verdiğim gibi hepinizin hayatını aydınlatmak için buradayım Wilder." Ellerimi kalçalarımaya koyuyorum ve Beau'nun ahırın kenarındaki balyaları yığmakla meşgul olduğu yere bakmamak için elimden geleni yapıyorum.

"Buraya gelip bize yardım edecek misin, yoksa bize patronluk taslamaya mı geldin?" Kayce bana dişlek bir gülümseme fırlatıyor, bronz teni ve krem rengi şapkasına karşı inci gibi beyazlar.

"Çok daha kötü bir şey. Seni nesneleştirmek için buradayım." Telefonumu havada salladım.

Açık kasa kamyonunda çalışan diğer kovboy yaptığı işi bırakmıyor ama sesine bir sırıtış ekliyor. "Eğer pazarlama mallarıysa, şuradaki ihtiyar Hartford'u kırptığınızdan emin olun. Kimsenin onun inşaatçı çatlaklarını ve çirkin bıyıklarını görmesine gerek yok."

"Sage Maloney... Hayes'le tanışma zevkini henüz tatmadınız. Onu izleyin. O bir kaos."

Kayce beni şu anda uğruna ölünecek bir ab gösterisi yapan diğer kovboyyla tanıştırırken, yemin ederim üçüncü adamın olduğu yönden gelen sert bir ses duyuyorum.

"Tehditkar bir dostla tanışmak her zaman bir zevktir. Sen de rodeo süperstarı olacak kadar deli misin?" Sırıtışım genişliyor.

"Benim için bronklar, tıpkı Wilder gibi." Başını sallıyor. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum, hanımefendi."

Aman Tanrım. Kataloğa eklenecek büyüleyici kovboy daha mı? Suyu hangi iksirle aşıyorlar?

Burada mı?

"Kardeşimle birlikte The Loaded Hog'un cilasını üzerinde çalışıyorsun." *Chaos* Hayes doğrulurken ve şapkasını kaldırıp güçlü parmaklarıyla kumral saçlarını karıştırırken onu gözlemliyor. ağarmış saç tellerini, şapkasını tekrar yerine sabitlemeden önce kulaklarının etrafında uzun ve vahşi bir şekilde sarktıkları yerde sallıyor. Bir bakışta anlaşılıyor ki, batan güneşte parıldayan yeşil gözleriyle, yemeğini bütün olarak yutabilecek türden bir yaratığa benziyor.

Parmaklarımı ona doğru şıklatarak başımı sallıyorum ve kıkırdıyorum. "Doğru ya, bu dağlarda herkesin akraba olduğunu unutmuşum."

Bana, ardında kırık kalpler bıraktığından emin olduğum orantısız bir gülümseme veriyor. "İnsanlar buralarda bizden 'Kaos İkizleri' olarak bahsetmeyi seviyor olabilir ama barda karşılaştığınızda huysuz bir pislikse kardeşimi görmezden gelin. Sik suratlı, iyi bir günde iki kelimedenden fazlasını bir araya getirmeyi zar zor bilir. O, geldiğini duymadığınız türden bir yıkımdır."

"Onu gayet iyi idare edeceğime eminim." Bir gözlerimi, şu anda gökyüzüne tırmanan bronzlaşmış sırt çizgisinin arkasına dalmakta olan altın topa karşı koruyorum. "Devam edin çocuklar. Bu hızlı ve acısız bir işlem olacak, söz veriyorum."

Kayce homurdanıyor ve botlarına en yakın balyanın ipini yumrukluyor. "Görünüşe göre Çavuş Maloney fındıklarımıza saldırmak ve hepimizi öküz yapmak üzere."

"Sadece terbiyeni takınır ve bana kibarca sorarsan." Kirpiklerimi kırıştırarak, eğilip kalkarken ve bükülürken fotoğraflarını çekmeye devam ediyorum ve bu gerçekten etkileyici bir manzara. Objektif olarak tabii ki. Birinci sınıf bir kovboy örneğini takdir edebilirim. Kayce ve Hayes baştan aşağı rodeo delikanlıları ve bir de *Beau* var.

Diğer ikisi son derece kamera dostu, oyuncu bir çift altın , Beau tamamen başka bir şey. Vahşi, sert ve sessizliğiyle cezbedici. Sert, yaşlı, *sana bir iki numara* göstereyim diyen ve dizlerimin bağını çözen halinden bahsetmiyorum bile.

Lanet olsun, sessiz olanlar seni gerçekten yakalıyor.

Telefonumdaki kamera merceğinden, o kaslı v'nin kot pantolonunun bel bandının altında nasıl kaybolduğunu tam olarak görüyorum. Karnı boyunca uzanan çıkıntılar, tenini kaplayan toz ve kir lekeleri sayesinde daha da belirginleşiyor ve bir kez daha terden bir parıltıyla kaplanıyor.

Daha da kötüsü, taş grisi bir kovboy şapkası var. Bütün bunlara bir de o çok seksi bıyık eklenince, yüksek sesle iç çekmemek için kendimi zor tutuyorum.

Bu adam patronum *değil de* bekâr olamaz mı?

Telefonumun ekranında, video onun en iyi açılarını vurguluyor ve mutfaktaki geceden sonra kurtulmayı başardığımı düşündüğüm o ağır hızla ve kararlılıkla hayata geri dönüyor.

Kalçalarımın arasında artık görmezden gelemeyeceğim bir durum var. Bugün çok çok iyiydim ve tam önümdeki bu sahne saf bir işkence, kendimi sınırlamaya devam etmek veya daha fazla takılmakla ilgilenmediğim türden.

"Harika, bu mükemmel." Kamera rulosunu hızlıca tarayıp her şeyin ihtiyacım olan yere kaydedildiğinden emin olduktan sonra aceleyle çıkmaya hazırlanıyorum. "Teşekkürler çocuklar. Seni görmek Kayce. Tanıştığımıza memnun oldum Hayes, bir ara Hog'da görüşebiliriz."

"Yaşlı adam, güzel yüzlerimiz ön ve web sitenizin her yerine yapıştırılmışken telif ücreti ödeyecek mi?" Kayce, bunca zamandır bana bakmayan Beau'ya takılıyor.

"Siktir git, Wilder. Muhtemelen olası tüm işleri kaçıracaksın." Bir balyayı havaya kaldırıyor ve sıkıca kilitlenmiş çenesiyle homurdanıyor.

"Pek sayılmaz. Çavuş aksini düşünüyor gibi. İyi tarafımı yakaladın mı? En iyi varlıklarımı?" Kayce'in yüzünde boktan bir sırıtma var.

"Siz iki tavus kuşu olmadan da gayet iyi olurdu." Beau kaşlarını çatıyor.

Hayes sadece başını sallıyor ve çalışmaya devam ediyor, ama ben onun hayalet gülümsemesini görüyorum.

"Üzgünüm ama üç rodeo yıldızı sekiz paketle dışarıda mı? Bu çiftliği tamamen dolduracağım, eyalet sınırlarını aşan bir bekleme listesiyle birlikte, şapkanızı geriye doğru çevirmenizden daha hızlı bir şekilde." Omzumun üzerinden sesleniyorum ve başımın üzerinde havada bir barış işareti sallıyorum. Evet, kesinlikle kendimi hemen kurtarmam gerekiyor. "Hepinizi ünlü yapana kadar bekleyin çocuklar."

Arkamda, kaba şakalaşmalarının devam ettiğini duyuyorum ama durmaya cesaret edemiyorum. Kulübeme, o güzel açık hava küvetine ve güvenilir mermi vibe'ıma yeniden kavuşmak için doğrudan bir rotadayım.

Üzerimdeki kolsuz bluz ve atleti çıkarıp, beni birçok yaz macerasına taşıyan sarı bikinimi giymem hiç zaman almıyor. Kulübemin arkasından çıkarken sadece yerden parıldayan sıcakla değil, aynı zamanda işim gereği bakmamam gereken ve bakamayacağım adama karşı süregelen takıntımın yoğunluğuyla da tenimin her santimi karıncalanıyor.

Yine de yapabildiğim tek şey bu gibi görünüyor.

Derinlerden bir sirenin cazibesine kapılıp denize atlamaya niyetli bir denizci gibi, Beau'ya ve onun sessiz yoğunluğuna kapılıyorum... Bu çok büyük bir sorun.

Serin ve durgun suya girdiğimde tatlı bir rahatlama tüm uzuvlarımı kaplıyor. Batmakta olan güneş, dağların tepelerindeki mavi pusun üzerinde pastel boyalı bir gökyüzü oluşturuyor ve önümdeki tüm manzara bir hayali anımsatıyor. Bir an, tüm pratikliği içinde, belgeliyor, kaydediyor olmalıyım...

bir şekilde yararlanmak istiyorum. Şu anda önümde uzanan bu manzaranın ne kadar çarpıcı olduğunu düşünürsek, telefonumu *pazarlamayı* düşünerek içerik oluşturacak şekilde ayarlamak dikkatimin olması gereken yer.

Ancak ben bunların hiçbirini yapmıyorum. Onun yerine tamamen kalçalarımın arasındaki kayganlığa odaklandım. Beynim konsantre olamıyor, amımı işgal eden girdaplı ağrı ve zonklama hissi tarafından işe yaramaz bir gri madde yığını haline getirildi.

Bu en kötü türden bir şehvet mi? Yenik düştüğüm ölümcül bir hastalık mı? Burada Sage Maloney yatıyor. Kızı, kız kardeşi, arkadaşı. Mükemmel bir bıyık, her türlü kovboy erkekliğini gizleyen düşük askılı kot pantolon ve koyu renk saçlarla kaplı bir adonis kemeri ile ilkbaharında kesildi.

Vibe'ımı su yüzeyinin altına daldırdığımda, uzun zamandır beklediğim rahatlamanın damarlarımda dolaştığını hissedebiliyorum. Giyilebilir bir cihaza sahip olan ve telefonumdaki bağlantılı uygulamanın dalgalanan komutu altında gün boyu kendimi kolayca gergin tutabilen biri için, inkar edilemez bir şekilde dağılmış durumdayım. İronik olan ise tüm *bunların* zihnimin ve garip bağımlılığımın sorumluluğunda Yüz metreden daha az bir mesafede saman balyalarını kolaylıkla taşıyan adama karşı geliştirdiğim bir özlem.

Vay be. Onları nasıl zahmetsizce savurduğuna bir bakış, benim gibi bir kadını terlemeden bile idare edebileceğini doğruluyor. Kıvrımlar ve kalın kalçalar ve hepsi.

Titreşimi meme uçlarımdan üzerinde sürüklerken, kendimi bu gizli anın içinde kaybederek süzülüyor ve gökyüzünü izliyorum. Burası özel bir yer ama tamamen kapalı değil. Tepelere doğru uzanan geniş bir mera ve otlak alanı var ve çok ihtiyaç duyduğum ara için pitoresk bir manzara sunuyor.

Şimdiden, ayak parmaklarımdan hınzır ve ısrarcı bir şekilde hissediyorum. Herkesin görebileceği bir yerde böyle olmanın cazibesi?

Teşhirci yanıma mükemmel bir şekilde uyuyor ve birinin -özel bir kovboyun- burada ne yaptığımı keşfetmesinin ne kadar kolay olacağının farkına varınca bir iniltiyi bastırıyorum.

Klitorisimdeki kalp atışları iki katına çıkıyor. Zonklayan ihtiyaç artıyor ve şimdiye kadar kendimi inkar ettiğim ilginin bana verilmesini talep ediyor.

Teslim oluyorum, elimi bikini altına daldırıp kayganlığımı arıyorum. Uyarılmamın kanıtı orada, kaygan ve şişmiş klitorisimi kaplıyor, hemen oynanmaya hazır.

Bu utanç verici değil. Bu kaçışa ihtiyaç duymam hiçbir şekilde utanç verici değil. Ancak, daha da dikkatli olmam gerektiğine dair derin ve belirgin bir hatırlatma. Bu adamın cazibesine çok kolay kapılıyorum ve klitorisimin üzerinde küçük daireler çizerken bu farkındalık kan dolaşımda sıcak ve parlak bir şekilde parlıyor.

Dalgalanan zevk her uzvumda sıcak bir yol açarken, vücudum su ve güzel manzara sayesinde lezzetli, neredeyse ağırlıksız hissediyor.

Bina dalgasının kaçınılmaz olarak çökeceği noktaya giderek yaklaşırken, bu akşamki kirli küçük fantezimde başka birini hayal etmeye çalışıyorum. Kış boyunca birkaç kez takıldığım septum piercingli kız mı? Uzun mesafeli birkaç yaramaz video alışverişinde bulunduğum cesur, ateşli sesli oyuncu çocuk mu?

Ne yazık ki, hiçbiri dikkatimi uzun süre tutamıyor. Kukum, sevgilerimin ve arzularımın çok sevilen bir nesnesine sabitlendi ve onun farkındalığının önüne geçmesine izin verdiğim anda, bu kıvılcımlar havai fişekler gibi vücudumun etrafına fırlıyor.

Vücudum geriliyor, ısı düşük seviyede birikiyor, doruk noktam çoktan sıkıca sarılmış, patlamaya hazır.

Oh, Tanrım.

O her şeyi tüketen dalga hızla yaklaşıyor, talepkâr ve yemin ederim kulaklarımda bir çınlama var. Beni ele geçiren düşünce, beni uçurumun kenarına iten son ayrıntı, çakılların üzerinde sürtünen hayali bir bot sesi. Elim bikinimin altının ıslak malzemesinin altında çırpınırken ve kaya gibi sert meme uçlarım üstümün ince malzemesinin içine sürtünürken, bir nefes alıyorum.

Dream-Beau ortaya çıktı. Geniş omuzlarından birini kulübemin ahşap dış cephesine yaslıyor ve sadece *izliyor*.

Gördükleri hoşuna gidiyor, kapüşonlu gözleri Nemli tenim, kolumun kristal berraklığındaki suyun içinde kaybolduğu yeri görüyor.

Dudağının kenarı yukarı kalkıyor ve sessizce devam etmemi isterken başparmağını çenesinin üzerinde gezdiriyor. Kendimi burada, açıkta, onun için boşaltmak için bir meydan okuma.

Ağzım açık kalıyor ve gözlerim sıkılıyor. Bu çok fazla, çok iyi ama çok da yanlış. Sıkışıp kenara doğru yuvarlanırken, bunu bastırmak mümkün değil.

Dudaklarımda Beau Heartford var, adını pastel renkli gece gökyüzüne bir adak olarak soluyorum ve onun mavi gri gözleri zihnimde sabitlenmiş.

BÖLÜM 13

"Devil's Peak Ranch kesinlikle ateşli bir kış parçasına

benziyor

bu gece."

Gezegendeki en güzel kız kamyonetimden dışarı fırlıyor ve arkadaşlarını kucaklamak için koşuyor, kükreyen şenlik ateşinin yanındaki iki kıza öpücükler yağıdırıyor. Layla ve Briar, *Sage*'in inkar edilemez gücü karşısında ciyaklıyorlar.

Colton Wilder'ın mülküne birkaç kez gittim. Crimson Ridge'e tam zamanlı olarak yerleştiğimden beri. Burası büyüleyici bir yer ve buraya her ayak bastığımda üzerimden bir yük kalkmış gibi hissetmekten kendimi alamıyorum. Dağa erişim yolunun en tepesinde tünemiş, gidecek başka hiçbir yer yok ve sadece Devil's Peak'in kendisini çevreleyen sonsuz ufuk uzanıyor.

Yemin ederim buranın havasında biraz daha özel bir şey var.

"Bıyık bahanenini buraya getirmenin zamanı gelmişti Heartford. Bugünlerde tam zamanlı bir çiftçi gibi davranarak o yumuşak ellerine zarar vermene izin veremem."

Stôrmand lanet olası kış ağrısı Lane bana göz kırpıp meraklı mavi gözlerle bakıyor ve botlarını koyduğu soğutucuya doğru başını sallıyor. "Buyurun."

"Vahşı olan." Gözlerimi ona ve avucunun yanında duran, Sage ve Layla'yla hararetli bir şekilde konuşan tatlı esmerin kalçasına dayandığı noktaya dikeyorum. "İkinizin hâlâ aile içinde kalmaya devam ettiğini görmek güzel."

Storm bana öyle bir kaş çatıyor ki, gülümsemem bir mil genişliğinde.

"Umarım oğlum Teddy'ye benim için iyi bakıyorsundur." Briar omzunun üzerinden bana bakıyor ve hafif bir gülümsemeye dilini . "Ayrıca... Bunu *duydum*."

"İyi ki biraları *Storm Amca* , çünkü oğlun sayesinde hâlâ uzaydan bile görülebilecek bir at ısırgı var üzerimde."

"Siktir git." Storm homurdanıyor. Hâlâ ilişkilerinin iç yüzünü öğrenmeye kararlı olduğum için suratını asıyor. "O at ne gönderirse hak ediyorsun." Bira şişesinin boynunu bana doğrulttu.

"Beau." Briar'ın kestane rengi gözlerini ve kahkahaya dönüşen azarlayıcı bakışını görüyorum. O tatlı bir kız ve Stôrmand Lane söz konusu olduğunda imkansızı başardı... rodeo pistinde birlikte geçirdiğimiz günlerin en vahşı yaratığını evcilleştirdi. İkisi arasında Briar, Storm'un aleyhine yaptığım şakalara katılmaya çok daha yatkın, özellikle de aralarındaki *benzersiz* bağ söz konusu olduğunda. Başlangıçta ürkek bir şey gibi görünse de, kızının gizli bir mizah anlayışı var.

"Kızımı eve getirdiğin için teşekkürler." Layla genişçe gülümsüyor, bakır bukleleri ılık yaz akşamı esintisinde hafifçe dalgalanırken Sage'i yandan kucaklıyor, sonra belinden tutuyor. "Çiftliğinle yaptığım sözleşme olmasaydı Beau, bunu yakın zamanda Montana'ya geri getirmeyi başarabilir miydin bilmiyorum."

Sage gözlerini deviriyor. Grubun tüm bu anlık gevezelikleri, buraya gelirkenki sessizlikle öyle bir tezat oluşturuyor ki, Sage tüm yol boyunca tabletine dokunmakla meşguldü ve neredeyse hiç bana bakmıyordu. "Hey, göğüslerini ve çillerini düzenli olarak görmem gerektiğini biliyorsun. Ayrıca, Bay Wilder seni her beş dakikada bir dünyanın dört bir yanına savururken zar zor konuşabiliyorsun." Bileğini bu toprakların ve bu yerin timsali olan adama doğru çeviriyor.

Colton Wilder'ın takdire şayan bulduğum bir yönü de hayatını bu topraklarda yaşamaya ve çalışmaya adanmış olması. Buradayken, kendi hayatımda şimdiye kadar eksikliğini hissettiğim şeyin bu olduğunu düşünmeden edemiyorum. Boğa biniciliği ve profesyonel rodeo dışında kendimle ne yapıyordum? Hangi mirası besliyordum? Çiftliği devralmak, yollarda geçen bir hayattan ve spot ışıkları altındaki bir kariyerden sonra ruhumu birçok yönden dinginleştirmek için bir fırsat oldu.

"Seni tekrar burada görmek güzel, Sage." Başını sallıyor ve ona *Colt*'un gülümsemesine eşdeğer bir gülümseme veriyor. Bu pek belli belirsiz bir şey ama de kız arkadaşı için son derece önemli olan birine duyduğu sevgiyi görebiliyorsunuz.

Bir kamyon yaklaşıyor, bir böğürtü eşlik ediyor. "Pekâlâ, dinleyin pislikler. Hepimizin karnını doyurmak ve bunu tercihen gece yarısından önce yapmak için para kazanma zamanı." Bir ses bağırıyor. Devil's Peak Ranch kamyonlarından biri, arka tablasına bağlanmış bir ızgara ile birlikte yanaşıyor ve Kayce direksiyonun arkasındaki pozisyonundan bize tipik altın çocuk veriyor.

Geçen gün Sage'in önünde yarı çıplak dolaştığı için onu affedip affetmemekte hâlâ kararsızım. Yani, sonuçta, o kızla ne olursa olsun mahvolduğumu düşünüyorum, çünkü samanı boşaltırken benimle çalışması için bir kovboy ekibi getirebilirdim ve

Onlardan birini bakmak için güzel bulmuş olma ihtimali de var.

Kendine çok güveniyor. Sanırım en takıntılı olduğum biri de bu. Sage Maloney, yaş olarak genç sayılabilecek bir kadın - her halükarda benim ona bakmam için çok genç sayılır - yine de kendinden çok emin, kendine son derece güveniyor. Yirmili yaşlarımı düşündüğümde, rodeo başarısına giden hızlı bir yolda olmakla çok meşguldüm. Sponsorun yelege ve zırhının altında kim olabileceğimi anlamak için bir saniye bile durup nefes almadım. Bir boğanın her bindiğimde mükemmelliğin vücut bulmuş hali olmaya çalışıyordum, öyle ki rodeo yıldızlığı için rüya aday olmakla ilişkili olmayan her şeyi bir kenara itiyordum.

Babam olmamaya çalışmakla çok meşguldüm.

Meğer başkalarının olmamı istediği kişi olma konusunda inanılmaz derecede yetenekliymişim ve kalabalıklar evlerine gittiğinde ve arenanın ışıkları söndüğünde kim olduğumu bulmayı unutmuşum.

Sadece bu da değil, Sage kendini anlıyor. Cinselliğini sahipleniyor, onu görmezden gelinmesi imkansız bir ışık gibi taşıyor ve bu bile tek başına inanılmaz derecede çekici.

Tanrım. Onun için durmadan çalkalanıyorum ve mutfaktaki o geceden beri onun güzel dudaklarını, muhteşem gözlerini düşünmekten kaçınmaya çalışmak bir savaş oldu ve Tanrım, işte yine başlıyorum.

En azından Sage'le ilgili epeyce kötü-yanlış düşünceye dalmam -yanmasına bakmak için bileğini tuttuğum gece aklımı kaçırıp ağzımı onunkine çarpmama ne kadar tehlikeli bir şekilde yaklaşmıştım- Kayce'in arabadan bana bağırmasıyla kesiliyor.

"Hadi, yaşlı adam Beaumont. O tatlı yanaklarını buraya getir ve bana yardım et."

Mangalımızı doldurduktan sonra HERKES ateşin etrafındaki rahat yerlerine yerleşmekle meşgul ve gün batımında gökyüzü kahkahalar ve sohbetlerle doluyor.

Kayce'in rodeo arkadaşlarından bazıları geldi, birlikte antrenman yaptığı ve seyahat ettiği birkaç adam ve kız. Parlak bir kariyerin sonunda burada oturup, etkinlikler, tur durakları ve sezon için gelecek olasılıklar hakkında konuşurken gözlerindeki lanet parıltıyı izlemek gerçekten komik.

Bir parçam onlara katılma ve yıllardır ciğerlerimi besleyen tek şey hakkında konuşma isteği duyuyor. Öte yandan, burada oturup biramı içmek ve kendi işime bakmak da aynı derecede rahat geliyor bana.

Ne düşünmem ya da söylemem gerektiğini neden umursasınlar ki? Ben artık oyunun dışındayım. Onların neslinin rodeo yıldızları için farklı bir arena. Kim olduğumu ve tavsiye verebileceğim bir şey öğrenmek isterlerse beni nerede bulacaklarını biliyorlar. Kayce her fırsatta aklımı çelmeye bayılıyor. Çocuğun hakkını vermeliyim, boktan seçimlerden oluşan kızgın bir denizle çevrili sivri kayalara çarpıp bir şişenin dibine batmaya kararlıymış gibi göründükten sonra işleri tersine çevirmeyi başardı.

Ateş ışığının yaydığı turuncu parıltıya bakarken, at çiftliği sahiplerinden biri ve kız arkadaşı Lucas ve Skylar'ı görürsünüz. Yanlarında sessizce konuşan oğulları ve erkek arkadaşları Brad ve Flinn de birlikte işlettikleri Rhodes Çiftliği'nde yaşıyor ve çalışıyorlar.

Etrafa dağılmış, tanıdığım ama çok fazla tanışma fırsatı bulamadığım diğer yerel bazı gruplar var.

tanıyın. Zamanımın yüzde doksan dokuzunu başımı öne eğerek, halktan uzak durarak, çiftliğimi hayvan ve atlar hazırlamaya ve nihayetinde misafirlerin konaklama rezervasyonlarını yaptırmaya odaklanarak geçirdiğimden, sosyalleşmek için tam olarak zamanım veya eğilimim olmadı.

Ancak görünen o ki Sage bu kasabada yaşamıyor bile ve her nasılsa ateşin etrafında toplanıp yemek yiyerek akşamı geçirmek için bize katılan tanıyor gibi görünüyor.

Sırtımı yuvarlak bir saman balyasına dayamış ve bir dizimi dirseğime dayamak için bükmüş halde otururken sonsuz minnettar olduğum bir şey var ki o da bu kalabalığın *Beau Hartford*'la daha az ilgilenemeyecek olması. Elbette hâlâ ara sıra bilmiş bir gülümseme ya da el sıkışırken iki kez bakış yakalıyorum ama bu insanlar Colt ve Storm'un dostları ve dolayısıyla beni rahat bırakmaktan memnun olacaklarını takdir etmekte oldukça iyiler. Bütün geceyi burada oturarak, içkimi yudumlayarak ve gelgit gibi akıp giden sohbetleri dinleyerek rahatça geçirebilirim.

Konuşmayı pek sevmem. Kenarlarda olmayı, etrafı izlemeyi severim. Bu söyleyecek bir şeyim olmadığı anlamına gelmiyor, sadece genellikle sadece *olmaktan* memnunum.

Profesyonel turun, kameraların ve gazeteciliğin spot ışıkları altında bir hayat. röportajlar... İşim bitti ve dikiz aynasına dönüp bakmadan tüm bunları geride bıraktığım için çok rahatladım.

Antrenman yaparken ve yarışırken yıllar çok hızlı geçiyor. Birdenbire emekliliğe ve hiç tanımadığım bir insanla, hayatımı birlikte geçirmekten mutluymuş gibi davranmak zorunda olduğum bir yabancıyla geçireceğim neredeyse on yıla bakıyordum. Çiftliği güvence altına alana kadar nihayet boşanmak için bastırabileceğimi ve yasal baş ağrısını çözmek için bir sonraki adımı atabileceğimi biliyordum.

O kadar uzun süre evrak işleriyle birbirimize bağı kalmış olabiliriz ama bu sürenin çoğunda ayrı hayatlar yaşadık. Ben yolda değilsem, o yoldaydı ve ben de işleri bu şekilde yapmaya alışmıştım.

En başta evlenen aptal bendim, ne diye sızlanıyordum ki? Benim işim kariyerime son verene kadar susup oturmak. Bundan sonra yapmam gereken tek şey, önümüzdeki birkaç yılı atlatmak ve çiftlik için planlarımı düzene sokmaktır. Bir bitiş tarihi üzerinde anlaştıktan ve boşanma kağıtlarının nihayet imzalanacağı noktaya geldikten sonra hayatın nasıl görünebileceğini düşünmek.

Ancak, şimdi ve burada, bu senaryoda görmezden gelinmesi imkânsız olan bir şey var ki da *çiftin* ne kadar *çift* olduğu. Storm, Briar'ı kucagına oturtmuş ve ağzının Briar'ın boynuna yapışma şekline bakılırsa, muhtemelen tüm bu süre boyunca ona iğrenç şeyler fısıldıyor. Adam kız arkadaşını kıvrandırmaktan başka bir şeyi sevmiyor, özellikle de toplum içinde. Bu ikisinin oynamayı sevdiği oyunlar hakkında bilmek istediğimden fazlasını biliyorum.

Colt Layla'yı göğsüne , birlikte yere yerleşmişler. Lucas ve Skylar da hemen hemen aynı durumda, kızın pastel pembe saçları Lucas'ın ağır kolunun altına sıkışmış.

Böyle bir kalabalığın içinde yalnız olmak beni eskisi kadar endişelendirmiyor, genç ve aptal zamanlardaki gibi içimi kemirmiyor. O boşluğu doldurmak için parmağıma bir yüzük takmadan önce. Evliliğimin büyük bir bölümünü Mandy ile toplum içindeyken çiftmişim gibi davranmak zorunda kalmamayı umutsuzca dileyerek ve geri kalanını da hayranlık duyduğum karım dünyayı gezerken tek başına uçmanın ne kadar utanç verici olduğu yalanlarını kolayca tekrarlayarak geçirdim.

Huzurumun ve yalnızlığımın yeniden tesis edilmesinden başka bir şey düşünmediğim sayısız gün oldu.

Şimdi mi? Bu gece mi? Tüm bu kovboyların kucaklaşmasını ve kızları için ayı ve yıldızları asmaya hazır gibi görünmelerini izlemek mi?

Sikerim böyle işi.

Tanıdığım en güzel ve sinir bozucu derecede inatçı yaratık benden bir metre ötede oturuyor ve ben onu görmezden gelmekten başka bir şey yapamıyorum.

Biradan daha sert bir şeye geçtim, dilimi ısırma ve lanet olası viskimi içmeye odaklanmak zorundayım. Bu gecenin en büyük zorluğu, onu bedenime çekmek ve yumuşak kıvrımlarını üzerimde hissetmek için duyduğum acil ihtiyacı görmezden gelmekmiş meğer.

"Süslü kamera kıyafetini yanında mı şekerim?" Storm, Briar'ın boğazına yaptığı saldırıyı yarım saniyeliğine durdurur ve ufuk çizgisini işaret eder, parlak turuncu bir parlamaya dönüşür, dağ silsilesi boyunca kraliyet morunun bir tonuna derinleşir.

"Bu gece olmaz." Başımı sallıyorum. Gerçi şimdi o bahsettiğine göre, keşke ekipmanımı arka koltuğa atsaydım da elimin altında olsaydı diyorum. Boş ver, başka bir gece Crimson Ridge semalarında peşine düşebileceğim etkileyici bir gösteri olacak.

"Kimin süslü bir ekipmanı var? Ve neden bunu ilk kez duyuyorum?" Sage'in sesi cıvıldıyor ve bakışlarım onunkilerle buluşuyor. Kıvılcımlar ve dans eden alevler koyu renk gözlerine vuruyor ve onları iki altın küre gibi parlatıyor.

"Senin oğlan en sevdiği küçük hobisinden bahsetmedi mi?" Storm kaşlarını bana doğru kaldırdı.

"Aman Tanrım. Sage, onun işlerini görmelisin. Beau gerçekten yetenekli." Briar sesini yükseltiyor ve ben hemen profesyonel turda Stôrmand Lane ile arkadaş olduğum güne pişman oluyorum.

"Önemli bir şey değil." Ağırlığımı değiştiriyorum ve kucağıma örttüğüm battaniyenin üzerindeki tüyleri karıştırıyorum.

"Heartford yüzündeki o çirkin sümüklü böcekten çok daha fazlası. Fotoğrafları ve her şeyi için bir internet hesabı var." Storm devam ediyor.

Briar başını sallıyor ve yumuşak bir gülümsemeyle bana bakıyor, sanki fotoğraf çekmek eğlenmek için yaptığım aptalca bir şeyden daha fazlasıymış gibi. "Çiftlikle ilgili inanılmaz fotoğrafları var. Teddy'yi nehirde çektiğin fotoğraf favorim."

"Neden bunu ilk kez duyuyorum?" Sage mükemmel kaşlarını bana doğru kaldırıyor.

Layla kendini gerçekten sıkıntıya sokmaya karar verir ve uykulu bir esnemeyle sohbete atlar. "Gizli bir hesabı var, gizli bir profil."

"Beni suçlayabilir misiniz? İnternetteki yaşlı bir ucubenin etrafı gözetlemesine ihtiyacım yok. Mahremiyet, bilirsin," diye homurdanıyorum ve gözlerimi yere dikip ensemin ısındığını hissediyorum. Yakın arkadaşlarımın bilmesini önemsemediğimden değil, ama fotoğrafları Briar'la paylaşmamın tek nedeni onun atıydı. Daha çok Sage'in bilmesini isteyip istemediğime karar veremediğim ve her iki şekilde de mantıklı gelmediği gerçeği.

Teddy'den bahsedilince Briar, Layla ile atlar hakkında hararetli bir şekilde konuşmaya başlıyor, bu da neyse ki sohbetin benim ve fotoğrafçılığım konusundan uzaklaşmasını sağlıyor.

Konuşmanın akışına o kadar da dikkat etmiyorum, en azından bu konuda çok uzun konuşmadılar. Sadece Storm'un botlarını itip kendime bir içki daha almak için uzandığımda Kayce'in sesi ateşin çıtırtısı üzerinde süzülüyor.

"Tanrım, Heartford, orada dünyanın en büyük battaniyesi var; bencil bir piç olmayı bırak ve Sage ile paylaş."

BÖLÜM 14

My gözlersürüklenme üzerinde ve kovboy kim

yerleşir Geri,

Etkileyici büyüklükteki yuvarlak bir masaya yaslanmış Saman balyası. Bana doğru bakıyor ve yüzündeki sert ifadeyi okumak mümkün değil.

Bu arada, kollarımı karnıma dolamış, burada dişlerimi gıcırdatarak oturarak istemeden üzerime çektiğim dikkati başka yöne çekmeye çalışıyorum.

Devil's Peak'teki pijama partim için yanıma almayı planladığım kalın giysilerimi kulübemdeki yatağın üzerinde düzgün bir yığın halinde bırakacak kadar dikkatimin dağınık olduğunu itiraf etmekten utanç verici bir şey olabilir mi? Bir kez daha Beau'nun kamyonetinin önünde onunla birlikte oturacağım gerçeğini düşünmemeye odaklanmaya çalışmakla meşgul olduğumu, o tüm o düşünceli ve sessizken ve farkında olmadan içimi dışıma çevirirken.

"Ben büyük bir kızım. İyi olacağım." Saçlarımı bir omzumun üzerinden atarak bazı tutamları büküyorum. "Bu gece daha sıcak tutan kıyafetler getirmeyi unutmak benim hatam. Crimson Ridge'in sıcaktan kavrulması ve çiftlikte terden rimelimizin akması beni cezbedi."

"Eve gidip sana daha sıcak bir şeyler getirmemi ister misin?" Layla teklif ediyor. "Ben senin görebilirim."

tüylerim diken diken oldu, Çavuş. Sakın bana tüylerinizin diken diken olmadığını söylemeyin."

Göz ucuyla Hayes'in kamyonlardan birinin bagaj kapağında oturduğu yerde hareket etmeye başladığını görüyorum. Bir taşra beyefendisi, sırtındaki gömleği çıkarmaya hazır. "İşte, al bunu. Bu kemikler dağlara seninkilerden daha alışkın."

Bir öksürük ve ardından diğer tarafımdan gelen hırıltılı bir boğaz temizleme sesi.

"Burada bolca yer var." Beau donmuş halime bakarken biraz canı görünüyor ve bunu kesinlikle ses tonunda herhangi bir sıcaklıkla söylemiyor. Yine de battaniyesinin köşesini yukarı kaldırarak ona doğru gitmem ve oraya yerleşmem için bir davetiye uzatıyor.

Kalbim dörtnele atıyor. Adamla yakın mesafedeyken ne kadar su birikintisine dönüştüğümü düşünürsek, bu berbat bir fikir gibi görünüyor.

"Hepsi senin, Sage," diyor, ne düşündüğüne dair hiçbir ipucu vermeden ve belki de beni harekete geçiren şey bu.

Belki kendimi bildiğimden daha sevimliyim, çünkü birdenbire onun kullandığı battaniyenin altına sokulmakla çok ilgilenmeye başladım. Ve sanki tamamen yabancıymışız gibi davranarak böylesine sıkı sıkıya kapalı bir kale olmayı başardığı için canı cehenneme. Ben burada, yüz ifademde yazılı olan her bir içsel düşüncüyü açığa çıkarmamak, bu adam hakkında taşıdığım kirli küçük fantezileri ele vermemek için savaşıyorum ve o da olabildiğince kayıtsız davranabiliyor.

Böylece ayaklarım hareket ediyor ve kirpiklerimi kırıştırarak ve bu sabah düşünürken kesinlikle bir kez daha orgazm olmadığım patronuma doğru kibar bir gülümsemeyle kendimi yere bırakıyorum.

Gerçekten, çabalarım En İyi Kadın Oyuncu ödülüne layık görülmeli.

Şu anda ortasında oturduğum kovboy filminin senaryosundan sorumlu olsaydım, yanımdaki yakışıklı ve yaşlı beyefendi ısınmak için sarılmayı teklif ederdi. Bilirsiniz... araları bozuk olan çiftin sonunda gece havası ve pelüş bir battaniyeye sarınmışken vücut ısılarını paylaşma ihtiyacı karşısında uzlaşmaya karar verdikleri o sevimli, bayıltıcı an.

Ne yazık ki, aşırı aktif hayal gücüm için, Beau Heartford kamusal imajı söz konusu olduğunda görevi açıkça anladı. Evli bir erkeğin mükemmel bir örneği.

Adam bana aldırış etmediğini daha açık bir şekilde gösteremezdi. Aramıza bir yastık kalesi inşa etmiş ve kendi tarafına bir bayrak dikerek, hiçbir koşulda geçmeyi düşünmeye cesaret edemeyeceği bir bölge ayrımını açıkça belirtmiş olabilir.

Gerçekten komik, sinir bozucu bir şekilde. Burada oturmuş, sıcacık bir şenlik ateşinin önünde battaniyeyi paylaşıyoruz, ikimizden biri pozisyonunu değiştirdiğinde ısı ve uylukların ve omuzların birbirine hafifçe sürtünmesi ile. Sadece birkaç gece önce, nefes nefese yakın durduğumuzda ve o bileğimi tutarken ağzıma bakarken, görünüşe göre bırakmaya hiç niyeti yoktu.

Ta karısının telefonuna kadar.

Tüm doğru şeyleri yapıyor. Evli bir adam olarak - ya da en azından burada onun koşullarını bilmeyenlerin gözünde - varlığıma olan ilgisizliği, ilk oturduğumda sert bir özürle tamamlandı ve masumca dirseklerimizi tokuşturduk. Yemin ederim, kot pantolonu çıplak kalçama ilk değdiğinde neredeyse sıçrayıp kaçacak ve yakındaki ineklere katılacaktı.

Önemli değil, bu melodiyi biliyorum. Ben onun için bir hiçim, o ise sadece kurtulmam gereken muhteşem bir hayranlık. Aramızdaki elektriği hissettiren o anlardan birini daha paylaşmış olsak bile, o hâlâ benim patronum. Belli ki hiçbir şey yapmakla ilgilenmiyor. Kendimi, düşmediğinden ve anlamsız, bekâr eğlence radarımın yerinde ve tavizsiz kaldığından emin olacak kadar zeki biri olarak görmek istiyorum.

Aslına bakarsanız, bu gece buradaki kalabalığın yarısı, Crimson Ridge'in karanlık çöktükten sonra dans pistinde canlanan ve kayan tarafını bana gösterme kapasitesine fazlasıyla sahip.

"Bana The Loaded Hog'dan biraz daha bahset." Öne doğru eğilip Kayce'ye eşlik eden kovboy ve kovboy kızlarından oluşan rodeo kalabalığını gülümseyerek süzüyorum. "Benim gibi bir kızın diğer sözde *Kaos İkizi* ile arenaya atlamadan önce neleri bilmesi gerekiyor?" Parmaklarımla V işareti yapıyorum ve gözlerimle kamyonun bagaj kapağındaki arsız ifadesinin arasını işaret ediyorum.

Hayes kıkırdar. "Beynini hiç kapatamıyorsun, değil mi? Damarlarında işkolik kanı mı var? Sanırım kardeşimle ortak yönünüz bu olacak."

"Küçük bir pazar araştırması uzun bir yol kat eder... Ben maket bıçağından başka bir şey değilim. Beni terfi için her açığa ve fırsata hazırlıklı ve hazır olarak düşünün."

Brad, Flinn'e yaslanıp bir bardak viskiyi paylaşırken, "Yaşlı kız tatlı ama uzun zamandır parlatılmaya ihtiyacı var," diyor.

"Önceki sahipler uzun süre hiçbir şeyi umursamadı. Her türlü pisliği içeri aldılar, özellikle de büyük harcamalar yapmaktan mutlu olan ama sadece bela meraklı olanları. Nihayetinde, kısa yoldan para kazanmak için bu oyuna girmişlerdi ve onlar için her şey bundan ibaretti."

Flinn başını sallıyor. "Burası küçük bir topluluk... Eğer Hog gibi bir yere sahip olacaksanız, bunun

herkes için güvenli."

"Gurur duyabileceğiniz, sadece şehirdeki tek seçenek olduğu için değil, haftanın her günü seve seve gidebileceğiniz bir yer yaratmakla ilgili söylenecek bir şey var, biliyor musunuz?" Kayce parmaklarını çıtlatıyor. "Hayes devraldığından beri, içki içsen de içmesen de rahat edebileceğin bir yere sahip olmaktan memnun olduğumu söyleyen ilk kişi de ben olacağım."

"Biliyorsun..." Hayes bir elini saçlarında gezdiriyor. "Bu hafta sonu ana caddede başlayan bir yaz festivali var. Bu gece başlıyor. Canlı müzik, yiyecek kamyonları falan. Daha sonra barın arkasına gidip yardım etmeyi planlıyordum ama aşağı gelip etrafa bir göz atmak istersen bize katılabilirsin."

Yanımda, Beau'dan bir gerilim dalgasının yayıldığını hissettiğime yemin edebilirim, ama her neyse. O Storm'la konuşmakla meşgul ve ben de muhtemelen sadece hayal görüyorum.

"Layla ve benim yarın için sıcak bir randevumuz var." Özür dileyen bir gülümseme veriyorum. "Atlara sarılacağız ve harika bir web sitesi hazırlayacağız, o yüzden ertelemek zorundayım."

Kayce uzun bacaklarını kamp sandalyesinin önüne uzatıyor. "Arabayı ben kullanacağım, Sage. Yarın erken kalkmak için buraya dönmem gerek, eğer Crimson Ridge'e gitmek istersen benimle gelebilirsin."

"İstersen kasabaya inip yakabilirsin Çavuş, ama ben çıkıyorum. Odanın nerede olduğunu biliyorsun, gün doğarken içeri girmen için kapıyı açık bırakacağım." En iyi arkadaşım ayağa kalkıyor ve esniyor. "Sadece kimsenin şapkasını takma, yoksa seni kesinlikle hamile bırakmaya çalışırlar." Bana sırtıyor ve alnımdan öpüyor. Colt hemen arkasında, her zamanki gibi en iyi arkadaşıma göz kulak olan iri yarı bir gölge.

Ayağa kalktıklarında, bu diğer herkesin bir sığır sürüsü gibi geceye devam etmesi için bir işarettir.

Görünüşe göre.

Storm, Briar'ı bir omzunun üzerinden atıyor ve kamyonlarına doğru ilerliyor. "Görüşürüz orospu çocukları." Baş aşağı asılı duran kadının protesto çığlıkları arasında, karanlığa doğru sesleniyor. Kadın yüzünü adamın omzuna gömüyor ve boğuk bir özürle karışık kendi vedasını paylaşıyor.

Bu Diğerleri başla sohbet arasında Kendilerini, dağdan aşağı inmek için planlar yapıyorlar. Herkes vedalaşıyor gibi görünüyor ve ben de seçeneklerimi değerlendirmek zorunda kalıyorum. Crimson'da dans, müzik ve eğlence dolu bir gece

Ridge mi?

Ya da... burada, belli bir kovboyun da kalmayı planladığı yerde mi kalalım?

Kararsızlık ve cazibe okyanusuyla çevrili bir halde karaya oturmuş durumdayım ve kendimi her türlü çok ama çok yanlış fikrin düşmekten alıkoyamamaktan korktuğum için suya ayak parmağımı bile sokmaya cesaret edemiyorum.

Yine de, bu dağlardaki kovboylar birkaç viski içtikten sonra benim beynimden çok daha hızlı hareket ediyor gibi görünüyor. Bu gece için seçeneklerimi değerlendirmem, yanağımın içini çiğnemem ve şu anda bir battaniyeyi paylaştığım adama yan bakışlar atmam için geçen sürede, onlar toparlandılar ve yola çıkmaya hazırlar.

Kayce kamyonetinin kabinine girip bana doğru bağılıyor.

"Geliyor musun, musun, Çavuş?"

BÖLÜM 15

H Son birkaç saattir nasıl dayanabildim bilmiyorum. Sage beni alt üst etti. Oyunumu bozdu.

Beni her seferinde etkisiz hale getirerek, sadece en zorlu sürüşlerde bildiğim gibi sağlıyor. Bir boğanın üzerimde yuvarlanmaya karar verdiği o mide bulandırıcı anlar ve her an her şeyin felaketle sonuçlanabileceğini biliyordum.

Onun yanında rahat olmak istiyorum. Olmak istediğim adam çekici ve onunla özgürce flört edebilir, tıpkı tanıştığımız o ilk gün kendime en ufak bir anlığına izin verdiğim gibi. Ama bunun yerine, bana kalan tek şey en kötü senaryolar hakkında çenesini kapatmayan bir beyin.

Bu yüzden Sage'in tanımasını istediğim iyi adam -gerçek ben- olmak yerine göğsümün içinde homurdanan, hırlayan bir şey var ve umutsuzca Sage'i Crimson Ridge'de bir gece dışarı çıkarma fikirleriyle bu genç delikanlılara acımasız çenelerini kırmak istiyor.

Tabii ki, kız ne isterse yapabilir.

Herkes karar verirken ben de gözlerimi ateşten ayırmıyorum. Burada yatacak yerim var.

ve kesinlikle kanımı sulandıran bu miktarda likörle hiçbir yere gitmeyeceğim.

"Size iyi vakit geçirteceğiz, Çavuş." Kayce motoru çalıştırır. "Ve söz veriyorum, seni Layla'yla geçireceğin güne hazır bir şekilde bu dağa geri getireceğim."

İkisinin sadece arkadaş olduğunu biliyorum.

Bunu biliyorum.

Ama Hayes'in çocuğu? Ona sırtındaki gömleği mi teklif ediyor?

Kesinlikle olmaz.

Vaatlerini ve olasılıklarını duymak, Sage'in bu gece onlarla birlikte dışarıda olma düşüncesi göğsümü geriyor. Bir rodeo kalabalığının genellikle ne tür bir eğlenceyi çekeceğini ve şımartacağını ilk elden biliyorum... çenem çalışıyor, yükselen kelimeleri çiğniyorum.

"Eminim tüm o kovboylar sana etrafı gezdirebilir," diye mırıldanıyorum ateşe odaklanarak.

Sage tepemde duruyor, omuzlarına dökülen ipeksi siyah saçları, dönümlerce pürüzsüz kahverengi teni ve beni öldürmeye kararlı çizmeleriyle kot pantolonu ile aşağıya bakıyor.

"Kovboylar, kovboy kızlar..." Omuz silkiyor ve başını sinsice bir yana eğerek bana vuruyor. "Düşünüyorum da belki de bu kasabanın eğlenceli bir gece için neler sunabileceğini görmeye gitmeliyim çünkü burası hep aşık ve mutlu çiftlerden oluşuyor."

Bekleyen aracın içinden sessizce bas sesleri geliyor.

Ama Sage geziniyor. Öyle bir anlık tereddüt ki, düpedüz bir pislik olup onu gitmeye mi zorlayacağıma, yoksa kırılıp tamamen bencilce bir şey mi yapacağıma gerçekten karar veremiyorum.

"Anahtarlar kamyonetinde mi?" diye soruyor. Çok güzel görünüyordu, pelüş dudakları esintinin serinliği sayesinde daha da .

"Hiçbir yere gitmiyorsun," diye . "Bu gece gemiye aldığın viskiyi düşünürsek." Onun ne yaptığını izlediğimden değil, ama biliyorum ki

Sabahtan önce bir yere gitmenin söz konusu bile olmadığı kadar içki içti. O benim çalışmam. Onun için de aynı kuralları koymam çok doğal.

Koyu, güzel gözler yolumu kesti. "Eşyalarımı arka koltuktan almam gerekiyor ama *baba modunu* hatırlattığın için teşekkürler."

Sage topuğunun üzerinde dönüyor ve ben ağır bir nefes vererek parmaklarımı saçlarıma saplıyorum. Bu yaratığa nasıl boyun eğdireceğimi bilmiyorum. Asla dokunmaya cesaret edemeyeceğim kapıyı kilitlemeye çalışmaktan başka ne yapacağımı bilmiyorum. Kaldırımda ona rastladığım o günün, başka bir insana duyulan arzu ve çekim hakkında bildiğimi sandığım her şeyi kalıcı olarak değiştireceğini çok az biliyordum.

Ayağa kalkıp sarkan büyük odun parçalarından birini tutuyorum, parlak turuncu kömür kalıntılarını ve karanlıkta cılız bir parıltıyla yanmaya devam eden alevleri dürtüyorum.

Arenadaki hayatım milyonlarca mikro andan ibaretti. Anlık kararlar, bir boğanın altımda nasıl takla atmaya karar verebileceğini okumak, sekiz saniyelik bir sonsuzlukta beni görmek için çılgınca kalp atışları. Sağ salım iniş, botların toprağa çarpması, sadece bir sayının bir kesrinin kazanan tokayı eve götürenin ben mi yoksa başka bir adam mı olduğunu belirleyebileceği bir skoru beklemek.

Beni gittikçe daha sıkı saran bir arzu saldırısı karşısında ne yapmam gerekiyor? Geri sayım yok. Gecenin sonunda ondan uzaklaşmak yok. Kalıyor, iliklerime işliyor ve bu duygudan kurtulmak istediğimden emin değilim.

Evliliğimde kendimi aılıktan ölmüş, en karanlık, en acımasız mahzende kapana kısılmış gibi hissettim.

Sage ile mi? Tatlı, güzel ve umutlu bir şeyi ilk kez tadıyormuşum gibi geliyor. Yine de tek bir damlasının bile dudaklarımdan geçmesine izin vermeye cesaret edemiyorum.

"Siz bensiz gidin. Crimson Ridge'i başka zaman ateşe veririm." Sage gülerek sesleniyor. Önceden rölantide çalışan kamyonun, içindekilerin alayları ve yuhalamaları arasında uzaklaştığını duyduğumda nabzım iki katına çıkıyor. Farlar yakındaki ağaçların üzerinde kısa bir süre oynaşıyor ve motorun uğultusu azalmaya başlıyor.

Gitmiyor.

"Burada mı kalıyorsun? Çadır yok mu?" Bana dik dik bakıyor. "Colt'a ateşe göz kulak olacağımı söyledim. Gece boyunca telaşlanmadan yerleştiğinden emin olun." Ellerimi kotuma sürterek, kadifemsi gökyüzüne karşı çivit rengine boyanmış Devil's Peak'e bakarken derin bir nefes almak zorunda kalıyorum.

Gökyüzü.

"Beaumont, *hmm?*"

"Bunu da isim listenize ekleyin."

"Kulağa doğru geliyor... tam adının eski moda ve huysuz bir şey olacağını bilmeliydim."

"Evet, hepimiz iyi vakit geçiren, altın gibi, dünyayı umursamayan parti çocukları değiliz." Bir kez daha, güzel bir kıza hırlayan yetişkin bir adama dönüştüm, çünkü bana bu küstahlığı ve tavrı gösterdiğinde yapabildiğim tek şey bu gibi görünüyorum. Sage'in oynamak istediğim tarafıyla oynamak, onu geri itmek *istiyorum* ve kesinlikle birinin ona cazip ve aradığı türden sonuçlar vermesinden ne kadar hoşlandığını görmek *istiyorum*.

"Doğru ya, nasıl eğleneceğini unutmuşsun."

Yüzümü ona döndüğümde, dikkatim hemen onun vücuduna kayıyor. Sage'in saman balyasına yaslanıp bana çekici bir bakış atması nefes kesici bir manzara. Kalın dumanlı bir göz kalemi ile çerçevelenmiş ışıltılı gözler, güzel badem şekillerini geliştiriyor. Bu kadar yakın ilgi göstermemem gereken gözler.

"Ben sıkıcı değilim." Dişlerim sıkılıyor ve kendimi durduramadan bir adım daha yaklaşıyorum.

"Beni kandırabilirdin, Bay Rodeo Yıldızı."

Lanet olsun. Bu kadın. Enerjisi beni içine çekiyor ve bir kez daha düşünmeden yaklaştım. Çok yakınız, o balyaya sırtını dayamış ve bedenlerimiz uzun gölgeler içinde saklı. Sadece şenlik ateşinin kalıntılarının yaydığı alçak ışıqla ikimiz de gizlenmiş durumdayız, tepemdeki mürekkep moru gökyüzünde delikler açmaya başlayan ve talihsizliğime göz kırpan yıldızlardan başka bir şey yok.

"Burada, eğlenmeyi düşünmeye cesaret eden herkesin üzerine yağmaya hazır bir gök gürültüsü olmak. Ayağa fırlayıp yüzünüze tokat atsa tanıyamayacağınız türden." Baştan çıkarıcı dudaklarını ıslatmak için dilini dışarı çıkarıyor.

Daha yakına eğilerek bir ön kolumu başının üzerine bastırıyorum. Sage'in gözlerindeki ışıltıya bakmamak için kendimi zor tutuyorum. Gözlerim yüzünde geziniyor, elmacık kemiklerinin narin kıvrımlarını takip ediyor, günah kadar güzel ağzının hemen üzerinde duran aşk tanrısının yayına kadar iniyor.

"Şu anda biraz antrenmansız olabilirim ama başka bir hayatta olsaydım sana hayatının sürüşünü gösterebilirdim." Kelimeler aramızda gök gürültüsünün ilk gümbürtüsü gibi yuvarlanıyor.

"Başka bir hayatta, ha?" Sage bu sözleri söylerken ağzının kenarlarının yukarı kalktığını görüyorum. Kendime hakim olmamı sağlayan düğümü gevşettiği için kendinden çok memnun.

Başımı eğip burnumun ucunun çenesini sıyrmasına izin verdiğimde lanet olası ipimi resmen kaybettim. "Başka bir araca ihtiyacın olmazdı."

Her bir kelimesini kastediyorum.

"Nerede var Bu büyük oyunaniden gel kovboy?" Sage değil Hareket et. Ben değil

Hatta Tabii ki Nefes alıyor. Sanki bu kadar yakın olamayacağımızın, böyle olamayacağımızın o da benim kadar acı bir şekilde farkında. Buna rağmen, her ne sebeple olursa olsun, tehlikeli bir şekilde yakınlaşmama izin veriyor ama yine de aramızdaki yıpranan mesafeyi koruyor. "Biraz antrenmansız olduğumu söyledim bebeğim. Yapmadığımdan değil.

ne yaptığımı biliyordum."

Nabzım kulaklarımda gümbür gümbür atıyor, çünkü Şu anda tek istediğim ağızlarımızı birbirine yaklaştırmak ve sonunda, lanet olası sonunda, onu tatma şansına sahip olmak.

"Beau-" Sage ismimi soluyor, sessiz bir uyarı gibi. İkimize de kendimizi tamamen unutmamamız için bir hatırlatma.

"Bunun olmasına izin yok." Kaşlarım birbirine çarpıyor ama yine de dudaklarımla nabzının üzerinde emebileceğim nokta arasında sadece milimetreler varken orada oyalanıyorum.

Yumuşak bir onay mırıldanıyor.

"Yapamayız." "Ben senin patronunum..."

"Parmağındaki yüzüğün daha büyük bir sorun olduğuna eminim." Tabii ki haklı ve bunu ikimiz de biliyoruz. Geri çekilip saman balyasını itiyorum ve avucumu ağzıma kapatıyorum. "Muhtemelen içeri girmelisin." Gözlerimi onun.

"Bana yle bakmayı bıraksan iyi olur." Sage şeytan gibi sırtıyor. Artık bu kız gerçeği biliyor ve ben midemin çukurunda şişen bu hissin rahatlama mı yoksa en kötü türden *boku* hissi mi olduğuna karar veremiyorum.

"Seninle ne yapmam gerekiyor? Böyle göründüğünde... böyle şortlarla içeri girdiğinde..."

Sage sözümü kesti. "Kıyafet seçimimi mi suçluyorsun?"

"Hayır," diye başımı sallıyorum ve bir avucumu enseme gezdiriyorum. "Senin yanındayken hangi ynn yukarı ya da aşağı olduğu hissini kaybettiğim için kendimi suçluyorum."

"Ya aldırılmazsam?" Başını biraz geriye atıyor, çenesini kaldırıyor ve o lanet kalın kirpiklerinin çerçevelediği derin kapüşonlu gözlerini bana dikeyor. "Ya benimle biraz umursamaz olmana ve tutunduğun kontrolü bırakmana aldırılmazsam, ateşli şey?"

"Lanet olsun, Sage."

Gözleri cüretkâr, baştan çıkarıcı ve uzak öğrenmem gereken türden oyunlarla dans ediyor. "Ne yapacaksın? Beni dizine mi yatıracaksın?"

"Sen çocuk değilsin," diye .

"Hayır, değilim." Beni bir kitap okur gibi incelerken dili alt dudağının üzerinde yavaşça geziniyor. "Ama beni nasıl idare edeceğini bilen biri tarafından bir ya da on şaplak yemekten çok hoşlanan sıcak kanlı bir kadıyım."

Berbat ötesi bir durumdayım. Çünkü onu istiyorum.

Onu idare etme konusunda ne kadar yetenekli olabileceğimi göstermek istiyorum. Bana bakma şekline bakılırsa, bu kız benim her ahlaksız düşüncemi görebiliyor.

"Sakin bana bunu senin de hissetmediğini söyleme." Meydan okuyor ve ben yine onun üzerine atılıyorum. Sage'i cüssemle sıkıştırarak üzerinde duruyorum ve o mükemmel, somurtkan dudaklara bakıyorum.

"Güzel. Duymak ister misin? Sözlerimi duymak istiyorsun... evliliğimin -halkın gözünde ilk çocuğumuzun adı hariç her şeyin seçildiği evliliğimin- bittiğini. Her şey bitti. Ama ben *özgür* değilim." Sesim arzu ve yüksek sesle bile söylememem gereken bir şeyi açıklamaya çalışmanın gerginliğiyle kalınlaşıyor. "Beni seni elime almaktan alıkoyan tek şey, Sage, hâlâ parmağında takılı duran bu yüzük ve pamuk ipliğine bağlı olan kendi lanet ahlak anlayışım. Mutlu musun? Duymak istediğin bu mu?"

Sage gözlerini ağzım arasında gezdiriyor ve ifadesi yumuşuyor. Onu bu kadar yakın görmek burnumdan nefes vermeme, uzun ve teslimiyetçi bir iç çekmeme neden oluyor. Kalp atışlarımın her atışında, böyle bir gecenin aramızda geçmesini tercih edeceğim pek çok başka yol olduğu gerçeği çiçek açıyor.

"Beni büyölüyorsun, Sage. Beni ele geçiriyorsun." Hiç düşünmeden bir tutam saçımı alıp başparmağımla işaret parmağım arasında ovuşturarak nasırlarımın altındaki yumuşak telleri inceliyorum. "Ben her an aklımdan yüzlerce düşünce geçen bir adamım ve sadece sınırlı sayıda kelimem var. Her nasılsa, bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum, ama bunu çarpıtıyorsun ve sanki tüm düşünceler kafamdan uçup gidiyormuş gibi hissettiriyorsun ve aniden dilimde kelimeler oluyor."

Mırıldanıyor ve bu çok çekici, tatlı bir mırıltı. "Bana söylemek istediğin şeyler var mı kovboy?"

"Söylememem gereken ama söylemek istediğim o kadar çok kelime var ki hayal bile edemezsin."

"Ortak bir rahatsızlığımız var gibi görünüyor o zaman."

Bir inilti çıkardım. Hay sikeyim. Bu kızın içinde benimkilerle eşleşen gizli düşünceler olduğunu bilmek daha da mı kötü? Yutkunurken boğazım düğümleniyor, sikimin aşağıda kalmasını istiyorum. "İşte bu yüzden ben... Ben sadece senin patron, bebeğim."

"Benim *çok* evli patronum."

"Evet. Aşırı derecede evli patronun." sert, söylemek zorunda olmaktan nefret ettiğim sözleri söylüyorum. Ancak, bu şeyin daha da büyümesine izin verirsem onun başına nasıl bir felaket getirebileceğimi bilemiyorum.

"Tamam." Dudaklarının kıvrılışında bir hayal kırıklığı var ama bu kızın ne kadar zeki olduğunu biliyorum. "Bir hataya karşı duyarlı, ha?"

İçimden bir homurtu kaçıyor ve viski dilimi öyle gevşetmiş ki, aramızda kalmasına asla izin verilmemesi gereken şeyler söylüyorum.

"Sage, bu dağınık ilişki leşine karışmış olmama dayanamıyorum. Geceler boyu kapını çalmanın nasıl bir şey olabileceğini düşünmemeliyim, ama tek istediğim karanlığın içinden süzülüp kulübeni aramak. Çok geç olduğunda, tek düşünebildiğim ve o günü seni ilk gördüğüm günü . Bu çileden çıkarıcı ve bu

Korkunç çünkü senin yanındayken tedbiri bir kenara bırakıp kendimi unutmama sadece bir saniye kaldı."

"Her geçen dakika daha az mantıklı konuşuyorsun." Alt dudağını ısırıyor.

Başımı sallıyorum. Dudaklarının o kelimelerin üzerinde kıvrılmasının cazibesi, beni öyle bir yerde yakalıyor ki, bu dağın tepesinde karanlıkta olduğumuzu ve ikimiz dışında lanet olası dünyada kimsenin bilmediğini acı bir şekilde fark ediyorum.

"Tanrım. Hayatını gerçekten mahvedecek bir şey yapmadan önce içeri girmelisin, Sage."

Karnıma hızlı bir tekme yemiş gibi geri adım atıp aramıza mesafe koyuyorum. En azından şu anda ve burada ona pençe atmamı engelleyecek kadar.

Gözlerini benden ayırmıyor. Bu bakışları her şeyi onun çok yetenekli olduğu şekilde değerlendiriyor. Sage'in kelimelerle ve hızlı cevaplarla ne kadar zeki olduğuna alışkın olmam dışında, sözlerimi hemen geri almak istediğim tüm yollarla savaştığımı görüyor - bunun yerine inlemelerini yutmanın nasıl bir şey olduğunu görüyor ve beni sessizce asılı bırakıyor.

Sonunda konuştuğunda, duymak istemediğim sözler söylüyor, ancak ikimizin de iyiliği için söylenmesi gerekiyor.

"Sabah Layla'yla birlikte Devil's Peak web sitesi üzerinde çalışacağım. Yarın bir ara onunla birlikte dönerim." Telefonunu çıkarıp el fenerini açıyor ve bir zamanlar benim olan, fazlasıyla tanıdık spor çantasını topluyor. Her düşüncem gibi artık ona ait olan bir eşya.

"Beni beklemene gerek yok, ateşli şey."

BÖLÜM 16

FLEUR:

Sarı çizgili o şirin kıyafeti de yanında köylü kasabasına götürdün mü?

Ayçiçekli elbisemi mi kastediyorsun?
Geçen yaz mahvoldu mu? Hayır, çünkü ön tarafında kocaman bir üzüm suyu lekesi var.

PIA:

Bunun için seni affetmeyeceğini söylemiştim.

FLEUR:

Ben değildim!

PIA:

Nasıl düzgün bir şekilde ıslatılacağı konusunda beni panik halinde yakaladığınız anın ekran görüntüleri var.

Çavuş, bana ne zaman ve nerede olduğunu söyle, ben de kanıtları teslim edeyim.

Tanrım, sen bir vahşisin, P.

Seninle gurur mu duyuyorum yoksa korkuyor
muyum karar veremiyorum.

Üzgünüm, Flower-pot, ama elbisemi mahvetmeden çok önce
tüm gardırop paylaşma ayrıcalıklarını kaybettin.

PIA:

Kış mevsimindeki kolye olayını hatırlıyor musun?

Rimelden bahsetmiyorum bile.

FLEUR:

Aman Tanrım. Ben sana ne yaptım ki? Rimelden hiç
bahsetmeyeceğimizi sanıyordum.

Biliyordum amına koyayım. Sana vurduğumda küçük bir
kurbağa gibi kıvranıyordun.

"Annem ödünç aldı." Kıçımın
kenarı.

Küçük kız kardeşime bok atıyor olabilirim ama bu kelimeleri yazarken sırtıtıyorum. Bu iki cehennem zebanisi ailemi diken üstünde tutmak için fazlasıyla yeterli. Özellikle de Pia, bir çeşit dahi beyin. Yemin ederim o kız daha sekiz yaşına gelmeden evdeki her kilidi açmayı biliyordu ve bunu internetten izlediği videolarla kendi kendine öğrendi.

Öte yandan Fleur, gerçeklikle temas halinde olmaktansa kafasını bir kitaba ya da bulutlara gömmeyi tercih eden hayalperest, unutkan, sevimli bir ruhtur.

Hemen bir cevap yazıyorum.

İzlemem için iyi uzaylı belgeselleri var mı?
Biraz iyi ihtiyacım olacak. Bul beni.
süper bağımlılık yapıcı bir şey, lütfen, ve teşekkürler.
Küçük Griler hakkında bana gönderdiğin şey
çığgıncaydı. Gece üçe kadar onunla uğraştım.

Bu bizim . Kız kardeşlerim ve benim paranormal komplolar ve uzaylıların örtbas edilmesiyle ilgili her şeye karşı bir zaafımız var ve bana sürekli izlemem için bir şeyler gönderiyorlar. Yaşım ilerledikçe gizliden gizliye sevmeye başladım. Evden taşındığımda, ilk başta onların gözünde bir yetişkin olduğumda ablalarıyla hiçbir şey yapmak istemeyeceklerine dair bir endişe beni takip etti.

Her zaman kemiren bir his olmuştur. Aynı biyolojik babayı paylaşmadığımız için, bir şekilde burnumu onların hayatının camına dayayacağıma, dışarıda sıkışıp onların sevimli çekirdek ailesini izleyeceğime dair rahatsız edici bir his.

Bunu terk edilme sorunlarına ve en büyük çocuk olmaya bağlayın. Kendini asla yeterince iyi hissetmemek ve aynı zamanda birinin yardımına ihtiyaç duyduğu için zayıf olarak görülmeyi reddetmek için mükemmel bir fırtına.

Merhaba Sage, terapi faturaların arıyor.

Aramızda on yıl olduğu için, onlar ilkokulun son sınıfına geldiklerinde, ben uçup gitmeye niyetliydim. Bir yetişkin olarak kendi başıma büyük maceralar peşinde koşuyordum. Üç kız kardeşin her zaman yapacağı gibi, ben hala aynı çatı altında yaşarken sıkı kavga ettik ve şiddetle sevdik. Layla'nın fiilen bizimle yaşaması bana sadece en iyi arkadaş değil, aynı zamanda okulda benden sadece bir yıl ileride olan bir kız kardeş de verdi. İkizler beni sadece o bana bir nimet gibi göründü.

Layla yeşil gözleri ve bakır bukleleriyle geldi ve teyzesinin yanına taşındıktan sonra hayatımızın bir parçası oldu. Tabii ki hepimiz Evie Teyze'yi kendimiz gibi benimsedik ve yaz için buraya gelene kadar

Crimson Ridge'e taşındığından beri Layla'yı düzenli olarak, daha sık ziyaret ediyor.

Hepimiz Evie Teyze'nin artık hiçbirimizi tanımadığı soğuk ve katı gerçeğine alışmakta zorlandık. Demans resmen siktir olup gidebilir.

FLEUR:

Ben .

Ama... sevimli inek fotoğrafları? Yalvarıyorum.

PIA:

Gerçekçi ol. Muhtemelen minicik bebek ineklere hiç dikkat etmiyordur.

Tarayıcı geçmişinizi gördüm, Çavuş.

Chaps. Kovboylar. Daisy Dukes.

Hey... hey. Hatırlatmak isterim ki, burada sadece profesyonel bir sıfatla bulunuyorum.

Ayrıca, Flower-pot'u gardırobumdan uzak durması için tehdit etmek zorunda kaldım bile. Beni anneme anlatmak zorunda bırakma.
duvarda sakladığınız ninja yıldızlarından oluşan gizli koleksiyonunuz
Yatağının arkasında.

PIA:

Kaltak.

.

O zaman bir daha eve geldiğimde tarayıcı geçmişime burnunu sokma.

Bu senin için bile biraz sapıkça.

FLEUR:

Annem seni özlediğini söylememi istedi, btw.

Görüntülü konuşmak istedi ama meşgul olduğunu söyledim.

Şu haline bak. Araya girerek bana yağ çekiyorsun.

FLEUR:

Seni sevdiğimi biliyorsun.

UNUTMA.

Yavru inek resimleri, lütfen.

Sana sonra spam atarım.

gerek.

İkinizi de seviyorum. Eski odamdan uzak

dur.

İKİSİ DE ekranımı sadece kendi yaşlarındaki çocukların anlayabileceği tuhaf memlerle dolduruyor ve ben de grup sohbetimizden çıkıyorum.

Her zamanki pozisyonumda, ana evdeki yemek masasında çalışıyor olsam da, dışarıda çok şey olduğunu söyleyebilirim. Beau'nun burada yönetmeyi planladığı sürünün temelini oluşturacak sığırların gelmesiyle bugün çiftlikte tam bir hareketlilik .

Muhtemelen kıcımlı kaldırıp her şeyi belgelemeye başlamalıyım. Geçtiğimiz hafta boyunca, şenlik ateşinin yakıldığı geceden beri, işverenim ve ben

apaçık olanı görmezden geldiğimizi sessizce anlıyoruz.
Numara yapıyoruz. gibi bizim konuşma
ve Şeytan Tepesi'nin zirvesindeki o gece hiç
yaşanmamıştı -ne kadar vahim bir çıkmazda olduğumuzu
birbirimize itiraf etmemiz. Burada a parıldayan
Işık,a yumuşak parıltı .a Zihnimin
arkasında yanıp sönen bir mum var ve patlamak istiyor.
Kükreyen alev.

Beau bana gerçeği söyledi ama aynı zamanda en
kötüsünü de doğruladı.

O da en az benim kadar bu şeye mecbur olsa da, çok fazla
karmaşık çizgi ve yazılı olmayan kural var ve sanırım onun
tarafında da dış baskılar var. Aramızda olabilecek her şeyi
kesin bir şekilde durdurmaya yetecek kadar.

Uzman değilim ama bir evliliğin kamuoyunun gözü
önünde olması ve didik didik edilmesi tam bir kabus olmalı.
Hayatınızdaki hiçbir şey hakkında hiçbir fikri olmayan
yabancıların fikirleri ve yargıları olmadan yaklaşan bir
boşanma, sıradan çiftlerin ayrılması için zaten yeterince
stresli bir ihtimal. Tüm bu küçümseyici yorumları,
iğneleyici tıklama yemi dedikodu sitelerini, Mandy Spires'ın
tasarımcı topuklu ayakkabılarını üzerinde gezdirmeye
tenezzül ettiği yere tapıyor gibi görünen kuduz bir hayran
kitlesini ekleyin... Beau'nun aramızda bir şeyler
olabileceğine dair en ufak bir fikri bile neden bu kadar
çabuk kapattığını anlayabiliyorum.

Yine kendime bunların hiçbirinin önemli olmadığını, çünkü
bu yaz *eğlenmek* için burada olduğumu hatırlatırken
yakalandım. Evli ve inanılmaz derecede dokunulmaz olan
patronumun ardından üzölmek Crimson Ridge'de geçireceğim
zamanın gündeminde yok.

Sage Maloney, tanışma fırsatı bulamadığı bir bıyığın
özlemini çekmiyor.

Hayır. Kötü kaltak botlarını giyiyor, içindeki rock yıldızını
ortaya çıkarıyor ve hayatını dolu dolu yaşıyor.

Boğucu sıcağa doğru ilerlediğimde, çiftlik sanki yüksek çözünürlüklü teknik renklere bürünmüş gibi hissediyorum. Şimdiye kadar tembel bir kedi gibi geriniyor ve güneşe tapıyordu. Bugün ise atlar, kovboylar ve nakil aracıyla getirilen hayvanların toynaklarının altından toz bulutları var.

İsyankâr ve nabızları hızlandıran bir heyecanla dolu.

İlk başta, çalıştıkları ağılardan uzak duruyorum. Aralarında Beau'nun da bulunduğu ve tabii ki gözlerimin çok kolay çekilebildiği birkaç adamın bir olukta burun buruna dizilmiş ineklere baktığını ve at sırtındaki diğerlerinin de açık alana salındıktan sonra onları farklı yönlerde ayırmaya çalıştığını görüyorum.

Layla bana bir şeyler anlattı. Görünüşe göre, önce geçmeleri gereken bir karantina süreci var ve birkaç hafta sonra veteriner kontrolleri yapılacak. Bu süre herhangi bir sorun çıkmadan geçtikten sonra, çiftliğin yeni sakinleri olduklarını teyit etmek için pasaportlarına damga vurulacak. İneklerin Crimson Ridge vatandaşlığı gururla onaylandı.

O anın genel hissiyatını yakalayan birkaç geniş açılı görüntü ve fotoğraf çektikten sonra daha da yaklaşıyorum. Çiftlik, sığırların böğürtüleri ve gürlemeleri arasında heyecanlı bir bekleyişle dolu. Bu, herhangi bir mülk için dönüm noktası niteliğinde bir an olmalı ve tüm aksiyonun yaşandığı yere yaklaştıkça sırtıyıyorum. Beau'nun hayalinin gerçekleşiyor olmasından dolayı gerçekten çok mutluyum. Çitleri inşa etmek ve onarmak için günlerini harcadığı yerlerden, ahırları hazırlarken özene ve gelecek sıcak yazlarda hayvanlara serin bir barınak sağlamak için sonunda büyüyecek olan ağaçların dikilmesine kadar buranın her santimetresinde onun etkisi var.

Günlerimiz boyunca yollarımız pek kesişmeyebilir ama onun burada özel bir şey inşa etme kararlılığı

ona doğru bakmaktan *başka bir* şey yapmaması gereken bir izleyici olarak bile açıktır.

"Çavuş." Stôrmand'ın hırçın sesi Stôrmand'ın Lane yüzer

Beau ile birlikte çalıştıkları yerin karşısında, stokları piyasaya sürülmeden önce inceliyor. "En iyi tarafımı aldığınızdan emin olun." Kendine özgü vahşi cazibesini özetleyen bir bakışla bana vuruyor.

Burnumu kıvırarak omuz silkiyorum. "Bak. Bazen bu oyunda, bir domuz kulağından ipek bir kese yapman gerekir..."

Bana kaşlarını çatar gibi yaparken kıkırdaması bulaşıcı. "Bir ata atlayıp oraya gitmek ister misin?" Elini salladı. çenesini diğer doğru çevirdi.

Cevap vermeye fırsatım olmuyor çünkü mavi-gri gözleri beni yakalıyor ve bir an için nutkum tutuluyor. Beau, şapkası ve lanet olsun, beni biraz sersemletecek bir çift pantolonuyla her santimi yıpranmış bir kovboy gibi görünüyor. Bu ek pakete sarılmış kovboy pantolonları da neyin nesi? Vay anasını. Sanki biri, pantolonunun göz mıknaatısı gibi davranması dışında herhangi bir şeye odaklanmayı daha da karmaşık hale getirmeye karar vermiş gibi. Bakışlarımı doğrudan kasıklara ve daha yakından tanımayı çok istediğim kalçalara çekiyor.

Erkeklerle bayılmak bir yana, Beau'nun bakışları beni olduğum yere . Yoğunluğunun olası nedenini anlamak için nabzımın birkaç kez atması ve aceleyle yutkunmam gerekiyor. İlk başta, kaşlarındaki derin çatıklığın neden nabzımın düzensiz şekilde atmasına neden olan bir tür sertliğe yol açtığını anlayamıyorum. İşte o zaman dikkatinin, bana böylesine vahşice bakmasına neden olan şeyin kaynağına kaydığını görüyorum.

Benim şapkam.

Farkına varınca yüzümde bir gülümseme beliriyor. Bunu henüz onun önünde giymedim.

Belli ki *kovboy şapkası* kuralı bu dağlarda yaşıyor ve bir mağara adamı gibi göğsünü .

Başkasının şapkasını taktığımı mı sanıyor?

Gösterişli bir memnuniyet damarlarımda bir melodi mırıldanıyor. Ondan gelen ani ve içgüdüsel tepki karşısında bu kadar kendini beğenmiş hissetmemeliydim, ama her şeyi göz bulundurduğumda, son zamanlarda bu adam yüzünden ne kadar yıprandığımı düşünürsek, bunun hayatımda yaptığım en iyi alışveriş olduğunu düşünüyorum.

"Dışarıda zaten yeterince ceset var," homurdanıyor Storm. "Eminim buradan daha iyi bir görüş açısı . Bilirsiniz işte. Fotoğraflar ve diğer şeyler için."

Gülümseyen sırtışıımı geri çekip devam ediyorum, kayıt ve fotoğraflama işiyle meşgul oluyorum. Tüm bunlar olurken bir yandan da bir çift gözün sürekli bana doğru baktığını hissediyorum. Tanrım, gerçekten korkunç bir insanım çünkü bu güçlü duygunun her saniyesini yiyip bitiriyorum.

İzlenmeyi sevdiğimi inkar edemem ve şu anda bu adam bu arzumu her türlü ölçünün ötesinde tatmin ediyor.

Aşağıdaki ve dış demiryolu . veKalem, I

Kafaiçinde Sığırların daha küçük sürülere ayrıldığı ve ayrı otlaklarda güvence altına alındığı yöne doğru. Morumsu bir pusla kaplanmış araziden yükselen dağlar, aşağıya süzülen güneş ve otlatılmak üzere getirilen atların parlak tüyleri.

Bugünün işi.

En mutlu anlarımda, yakın plan çekim yaparken yaklaşan bir atın kişnemesi dikkatimi bir anlığına vizörden uzaklaştırıyor.

"Burası birkaç inekle daha iyi görünüyor. Daha önce kiler çıplak gibiydi."

Kayce tünediğim parmaklığın hemen yanında durdu ve eyerinde öne doğru eğildi.

"Patronun seni çene çalarken yakalamasına izin verme." Alay ediyorum.

"Ben mi? Hiç şansım yok. Gerçi o ve Storm şurada bir çift yaşlı ana tavuk gibi dedikodu yapıyorlar."

"Her şey yolunda mı? Yani her şey planlandığı gibi gidiyor mu?" Sığırların olduğu yönü işaret ettiğimde, atı yaklaşıyor ve uzun boynunu bana doğru uzatarak elimdeki kameraya iyice bakıyor.

"Evet, dostum. Bugün havanın taşak gibi sıcak olması dışında her şey yolunda."

"Bir daha ne zaman at sırtında oradan oraya savrulmaya ?" Sığırları birkaç kez yakından çekiyorum.

"Yakında... önümüzdeki birkaç etkinlik Crimson Ridge'e yakın. Turun bu kısmında çok uzaklara gitmemize gerek yok, bu da yarı zamanlı çalışan ve aynı zamanda para ödülü için yarışacak olan bizler için harika."

"Her iki dünyanın da en iyisi, ha?" Kamera ekranını kapatarak birkaç fotoğrafa göz atıyorum ve arka planda kaybolan dağlarla birlikte ışığın mükemmel vuruşuna bayılıyorum. Bugünkü çekimler mükemmel olacak, web sitesini süsleyen bu tür görsellerle gelen paranın şingirtisini şimdiden duyabiliyorum.

"Dürüst olmak gerekirse, şimdi mi? Yaptığım işi yapabildiğim için minnettarım. Belki yıllar önce bir zamanlar hayalim zirveye çıkmak, Beau ve Storm'un zamanında yaptığı gibi tokaların ve büyük arenaların peşinden koşmaktı ama bu bana çok uygun geliyor."

"Dikkatli ol. Bu kulağa biraz akıllıca geliyor Wilder."

Kıkırdıyor ve çenesini kaşıyor. "söyleme.

İnsanlar yanlış bir fikre kapılabilir ve büyüdüğümü düşünebilirler." "Bekle. Orada durabilir misin..." Çabucak birkaç fotoğraf çektim.

Önümüzdeki manzaraya bakarken ve eyer üzerindeyken farkında olmadan en mükemmel kovboy pozlarını verirken çekilmiş fotoğraflar. En iyi arkadaşımın ezik eski sevgilisinin hayatını değiştirebileceği kimin aklına gelirdi ki? Kayce ile iyi anlaşıyorum, özellikle de artık içkiyi bıraktığı için

ve saçma sapan insanlarla takılıyor. şeye rağmen gerçekten iyi birine dönüşebilecek özelliklere sahip.

"Bu çiftliğin yeni poster çocuğu ben miyim yoksa?" Alaycı bir kahkaha atıyor.

"Patronla konuşacağım. Çok iyi parlatıyorsun. Eminim orta sahnede senin hizmetlerinden faydalanabiliriz."

"Beau kameranın önünde arkasında olmayı tercih eder. Şikayet etmeyecektir."

"Ben de öyle duydum." Kabarık inek kulakları ve ıslak burunlardan oluşan birkaç sekans daha geçiyorum.

"Sana bir çalışmasını gösterdi mi?" Kayce soruyor.

O yapmadı ve ben de acele edip onun gizli fotoğrafçılık hesabının peşine düşmemek için kendimle sessiz bir savaş veriyorum. "Bunun onun yapılacaklar listesinde yüksek bir öncelik olduğunu sanmıyorum." Başımı sallayarak, yaptığım şeyle çok ilgili görünmeye odaklanıyorum. Beau'nun o nasırlı elleriyle bir kamera ve objektifi hünerli bir şekilde kullanırken nasıl külot eritici görüneceğini hayal ettiğim gibi değil.

"Adil bir karar. Adamın yeterince işi var. Lafı açılmışken, seni birazdan buralarda göreceğim evlat. Bu inekler burada yeterince mutlu olacak ve yılın bu zamanında fazla bakıma ihtiyaç duymayacak olsalar da, sürüyü kontrol etmek için uğrayacağım." Dilini pişmanlıkla tıkırdatıyor. "Teddy'yi de halletmem gerekiyor."

"Neden?" Kaşlarım çatıldı.

"Oh, Beau sana söylemedi mi?"

"Bana tam olarak neyi söylemedi?"

Kayce eyerde kendini yeniden ayarlar. "O ve Storm, erkek erkeğe bir yolculuğa çıkıyorlar. İkisi çiftlik ve terapi programı için birkaç at alacaklar. Sanırım bir hafta kadar sürecek."

Diğer kovboylardan biri ıslık çalar ve Kayce'in adını söyler.

"Ekmeğimi kazanmalıyım, sanırım. Bir profesyonelin bunu nasıl yaptığını izleyin." Sırıtırıyor ve atını diğerlerine yönlendiriyor.

Yakın gelecekte Beau Heartford'la ilgili her şeyden kurtulmanın bir lütuf mu olduğu, yoksa o bu çiftlikte olmazsa geride bıraktığı boşluğu görmezden gelmenin imkânsız mı olacağı konusunda düşünmeye başladım.

BÖLÜM 17

SAGE:

Büyük bir sorunumuz var patron.

Az önce gelen mesajı okurken göz kırpıyorum.

Zihnim ile yarışıyor olasılıklar her şey bu çiftlikte yanlış gitmiş olabilir. Sığırlar kaçtı. Hayvanlar yaralandı. Teddy birinin kaburgalarını kırmış olabilir. Mesajının nedeni herhangi bir olasılık olabilir. Beynim hemen her türlü en kötü senaryoyu hayal etmeye başlıyor.

Yine kendini mi yaktı?

Dişlerimi sıkarak gerginliğimi bastırmaya çalışıyorum. İşler gerçekten kötüyse, gerçekten bir kriz varsa Kayce mutlaka arardı, değil mi?

Öyle mi?

Neyin ? İyi

misin?

Bunu nasıl çözeceğimizden tam olarak emin değilim.

Bu fotoğrafların her birinde kafataslarını ezmek
üzereymiş gibi görünüyorsun.

Ardından yakın plan bir görüntü geliyor, şapkamın
kenarındaki gölgenin yarı gizlediği yüzümü gösterecek şekilde
kırpılmış. Kaşlarım çatılmış, çenem çelik bir kapan gibi
sıkılmış.

Elimi ağzıma götürerek dudaklarımın hafif bir
gülümsemeye dönüşmek istediğini kısmen saklıyor, kısmen de
Sage'in benimle dalga geçmesinden duyduğum rahatlamayla
nefes veriyorum. Gecenin bu saatinde bana mesaj göndermeyi
seçtiği için kaburgalarımı sıkan garip bir his var.

Bundan çok hoşlanıyorum. Birbirimize hiç mesaj
atmamamız gerektiği halde.

Ciddi görünmeme izin yok mu?

Hayır, öğlen yavru köpekleri tekmeleyip akşam
yemeğinde savaş uçağını indirecekmişsiniz gibi bir
hava yayıyorsanız olmaz.

Başka bir bıyık şakası mı? Ne kadar
orijinal.

Üst dudağınızı gösterdiğinizde havacı güneş gözlüklerinde
indirim alıyor musunuz?

Bu arada tüm bunları görmezden geleceğim.

Fotoğraflara dönelim.

Eminim abartıyorsun.

Elimi kalbimin üstüne koy. Bu fotoğrafların her biri
potansiyel müşterilerini korkutup kaçırarakken işimi
yapabileceğimden emin değilim, Hartford.

Ben cevap olarak söyleyecek akıllıca bir şey bulamadan, o
çoktan bir takip mesajı gönderdi.

Kovboy yolculuğu nasıl gidiyor?

"Atışını yap. Yoksa sırlarını kulağıma fısıldaman için seni Houston'daki gibi zil zurna sarhoş etmek zorunda kalacağım, şekerim."

Lanet olası Stôrmand Lane bilardo ıstakasının ucuna tebeşir sürüyor ve bana küçük bir hava öpücüğü veriyor.

Telefonumu cebime geri sokarken, Sage ile bu şekilde sohbet etmenin bu kadar zahmetsiz olmasından nefret ediyorum. Cevap vermek istesem bile, herhangi bir *konuşmanın* devam etmesine izin vermenin benim için berbat bir fikir olduğunun dayanılmaz bir şekilde farkındayım. Şakacı olmak mı? İşlerin nasıl olduğunu mu soruyorsun? Konulara dalmak ötesinde ve İŞ gereklilikler Biz ihtiyaç iletişim kurmak ? Bu her iki taraf için de potansiyel bir kıyamet anlamına gelebilir.

Eğer bu tür bir şeye cevap vermeye başlarsam.

"Çiftlikte her şey yolunda mı?"

"Evet. Sorun değil." En yakın topu hizalıyorum ve cebi korkunç bir şekilde ısıtıyorum. Kafam bu taşra barından çok ama çok uzakta.

Zihinsel olarak Crimson Ridge'deyim, bir dizini yukarı doğru çekerek oturuşuna, dudağını ısırtışına ve tasarım sürecine tamamen dalmışken burnunu gizlice bakıyorum.

Storm kıkırdar. "O zaman telefonunu tekrar kontrol etmek için neden kaşınıyorsun? Donunda karıncalar varmış gibi görünüyorsun."

"Lanet olası iğneni yap artık."

"Bana hiçbir zaman doğru dürüst teşekkür etmedin, biliyorsun." Masayı ve dağınık topları göz hizasından incelemek için çömeliyor.

"Ne için?"

"Sana o büyük çiftlik hayalini gerçekleştirecek birini bulduğum için."

Storm ıstakasını keskin bir şekilde vurarak atışını kolayca batırır, ardından bir sonraki açısını belirlemek için masanın etrafında dolaşır.

"Kim?"

"Sage. Kızın epey destansı bir yeteneği var... onu kapmadığım için kendini şanslı saymalısın-"

Omuzlarım geriliyor, kalbim daha hızlı atıyor, çünkü tek duyduğum onun adı ve bu, profesyonel turda birlikte olduğumuz yıllar boyunca kadınlara düşkünlüğüyle nam salmış bir adamın ağzından çıkıyor.

"Geri çekil, Storm." Dişlerimi sıkıyorum. Bilardo ıstakasını öyle sert kavıyorum ki ikiye ayrılabilir.

Dövmeli sol elini sopasının altına dayamış ve kaşlarını çatmış bir şekilde öne doğru eğilerek bana bakıyor. Ama atışına devam etmek yerine ve ıstakanın ucunu bana doğru çevirdi.

"Vay canına... Briar benim her şeyim. Son derece mutlu olduğumuzu biliyorsun..." Sesi uyarırcasına alçalıyor.

Her şey gözlerimin önünde oluyor; yüz ifadesi bana hafifçe kızgın bir ifadeden, yeryüzünde yürüyen en kendini beğenmiş puşta dönüşüyor.

"Oh, *kahretsin*. Ondan , değil mi?"

Kulaklarım çınlıyor. Nabzımın gümbürtüsü boynumun yan tarafında yoğunlaşıyor. Tek yapabildiğim kaşlarımı çatmak. Storm yumruğunun içine öksürüyor, kendi neşesiyle boğuluyor.

"Lanet , şekerim. Buraya gelip o bilardo ıstakasını bir yere sokmak ister gibi görünüyorsun. Gerçekten kötü mü, ha?" Karşımdaki adam kaşlarını imalı bir şekilde kaldırıyor. Avucumun altındaki sopayı yeniden kavrayıp çenesine vurmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Tanrım. Sen en kötüsüsün, bunu biliyor musun? Sadece oyna." Homurdanıyorum ve çenemi biraz önce dizdiği beyaz topa doğru sallıyorum.

"Oh, hayır." Kargalar. "Daha fazla bilardo turunun canı . Bu büyük bir olay... Böyle bir ifşaat, içki içmeyi ya da kutlamak için koca bir şişe içmeyi ya da en azından bir tur soğuk bira içmeyi gerektirir." Storm alçak bir ıslık çalar.

"Kahretsin, Hartford, biricik çalışanın için devasa bir ereksiyonla ortalıkta dolaşıyorsun."

şapkamın kenarını aşağı doğru çekiyorum, dikkatim boş barda gezinirken ona tıslıyorum. "şu lanet çeneni kapatır mısın?"

Storm'un mavi gözleri dans ediyor, benim bu sefaletime şahit olmanın verdiği muziplik ve neşeyle.

"O biliyor mu? şu anda sana mesaj atan o mu?" Yüzündeki kilometrelerce genişlikteki sırtış sadece silinmek istiyor.

"O biliyor. Öyle olduğunu söylersem defolup gidecek misin?"

Gözlerindeki ışıltılı bakış gerçekten de tehlikeli bir ihtimal.

"O ne düşünüyor? Yüzündeki o iğrenç şey kızı korkutup şehre geri göndermedi mi?"

Tanrım. Bir nefes veriyorum ve başımı tavana doğru eğiyorum.

"şu haline bak, aşık olmuş kız öğrenci gibi telaşlısın."

"Canın cehenneme." Artık onun sorgulamasından kaçış yok. Bunu için onu boynuzlarından tutmam ve arenadan tek parça halinde çıkmayı ummam gerekecek. "Yaz için sözleşmesi var." Bu felaketten nasıl kurtulacağımı bulmaya çalışıyorum.

"Mükemmel, yani sadece kısa ve eğlenceli bir şey mi arıyor?"

Tanrım. Hiç umut yok, bu enkaz dibe doğru düşüyor.

"Hayır.... şey... Bilmiyorum." Kahretsin. şapkamı çıkarıp parmaklarımı saçlarımda gezdirdikten sonra tekrar takıyorum. "Her neyse. Zaten bir önemi de yok."

"şimdiden aranızda bir şey mi oldu?" Storm kemiği olan bir köpek.

"Hayır. Hiçbir şey." Başımı sallıyorum ve sırtımdaki tabureye yığlıyorum. "Ayrıca, bundan bir şey çıkmayacağını biliyor, çünkü çıkamaz."

"Neden olmasın?"

Ona kaşlarını çatıyorum. "Ciddi misin sen? Nedenini çok iyi biliyorsun."

"Bu tamamen farklı. Sen baban değilsin."

"mi?" Bu, derimden çıkmak istiyormuşum gibi hissettiriyor. "Her şeyi berbat ettim ve hiç tanımadığım biriyle evlendim. Bu benim hatamdan başka bir şey değil ve o kadına karşı hiçbir şey hissetmiyor olabilirim, ama yine de gözüm açık gittim."

Storm kışını bilardo masasının kenarına yaslıyor. Maçımız çoktan unutuldu, artık bu işin içindeyiz. "Muhakeme yeteneğiniz kendi kişisel deneyiminiz, değil mi?"

Avucumun topuğunu göz çukuruma soktum. Çenem kenetlendi. Boğazım fazla mesai yapıyor. Bu duygunun yıllardır verdiğim her karara hükmetmesini nasıl açıklayabilirim?

"Benim durumum seninkinden farklı. Düğün olayını gözlerim açık ve bir yargıç kadar ayık yaptım. Körkütük sarhoş olup istismar edilmedim. Onlara ve kendime bir söz verdim. *Asla* onun gibi olmayacağıma yemin ettim ama işte buradayım..." Kelimelerim titriyor. Alışkanlıkların zorlamasıyla, birinin bizi duyması konusunda paranoyaklaşıyorum - buradaki diğer tek kişi, barın arkasında otururken bize aldırış etmeyecek kadar kelime bulmacaları oynamakla meşgul olan, işitme cihazı olan gri saçlı barmen olsa da.

"Anlıyorum. Kimseyi hayal kırıklığına uğratmak istemiyorsun. Ama onların umurunda olmayacağını hiç düşündün mü? Tessa ve annen. O iki kadının seni kusurlu, elinden gelenin en iyisini ve *mutlu* görmeyi tercih edeceklerinden adım gibi eminim."

Yarım kalan birama uzanıp bardağı boşaltıyorum, yutkunup yutkunurken aklım başımdan gidiyor. Lanet olası babam, zamanının rodeo yıldızı, Tessa ve ben küçükken annemle stand-up yapan aile babası...

sadece bir gün turdaki duraklardan biri sona erdikten sonra eve gelmemek için.

Yalancı, hilekar pisliğin bambaşka bir hayatı vardı.

Yıllardır görüştüğü, yarı-yaşadığı bir kadın.

Görünüşe , rodeo arenasında en iyi zamanlarını yaşarken, başka bir kadına, başka bir çocuğa bakmak için zaman bulmuş ve ikincisi de yolda. Annemin hiçbir şeyden haberi yoktu.

Onu gecenin birinde mutfakta yerde buruşmuş, kalbi kırılmış ve hıçkıra hıçkıra ağlarken bulmak on iki yaşındaki Beau'nun aklına kazınan temel bir anıydı. Bugüne kadar taşıdığım bir anı.

Hiç kimse annesine sarılıp o acıyı hissetmek zorunda kalmamalı. Bana bir atı nasıl düzgün eyerleyeceğimi öğreten ve beni ilk rodeoma götüren adamın neden olduğu acı ve gözyaşı lekeli sıkıntı.

"Onlara söz verdim." Başımı sallıyorum, boğazım o anının taze dalgasıyla doluyor. "Anneme ve Tessa'ya asla onun gibi olmayacağımı söyledim. Bunu bir kadına asla yapmayacağımı. Ve daha da önemlisi... kendime söz verdim."

Storm gözlerini bana diyor. "Peki bu Sage'i nereye götürüyor?"

Omuzlarım düştü. Bu onu nerede bırakıyor? Benim saçmalık ağıma yakalanmaktan çok daha iyisini hak eden o zeki kız.

"Hiçbir yerde. Birkaç aylığına benim için çalışan bir kadın olmaktan başka hiçbir yere gitmiyor. Hepsi bu."

Düşünceli bir şekilde dudaklarını büküyor ve bir elini saçlarını karıştırmak için yukarı kaldırıyor.

"Bu bakış ne için?" Gözlerimi dikip rahatsız bir şekilde yer değiştiriyorum, çünkü Stôrmand Lane'i tanıyorum ve yüzünde tam olarak o ifade var - belanın garantisi - yıllar boyunca neredeyse birçok kez kışımı nezarethaneye attıracak türden.

"Akıllı bir adam olduğumu düşünmüştüm, Heartford. Şimdi mi? O kadar emin değilim."

"Senin bir pislik olduğunu *hep* biliyordum. O yüzden çıkar ağzındaki baklayı."

Bara doğru bir bakış attıktan sonra tek kaşını kaldırıyor ve bulmacasına dalmış adamın sözünü kesmek için adımlarını hızlandırıyor. Oturduğum yerden, hizmet etmesi gereken gerçek bir müşteriyle karşılaştığında neredeyse yerinden sıçrayışını izliyorum. Özellikle de böylesine heybetli biriyle. Storm rafı işaret ediyor ve adam bir şişe viski ve bir çift bardak getiriyor.

Ödemeyi yaptıktan sonra, kendinden oldukça memnun görünerek geri dönüyor.

"Henüz çözemediniz mi?" diye soruyor bize birer bardak doldururken.

"Bu şifreli saçmalığın canı cehenneme. Yeter artık."

Storm içkiyi bana uzattı. Dövmeli parmak eklemleri, uğruna çok sert ve hızlı bir şekilde aşık olduğu kızın adını taşıyordu ve artık hangi yolun yukarı olduğunu bilmiyordu.

"İzin ver heceleyeyim... senin için güzel ve kolay, şekerim." Kadehini benimkine vurarak uzun bir yudum aldı ve tısladı. "O çiftlikte tek başınasın, değil mi?"

Bardağımı ağızıma götürüyorum ve viskinin damarlarıma kadar sızan bir yanmayla boğazımdan aşağı izin veriyorum.

"Peki, kendin için belirlediğin sinir bozucu ahlaki standartlar dışında -ki bu standartlar en azından senin mavi taşakların olmak üzere hiç kimseye fayda sağlamıyor- seni bu küçük merakını gidermekten alıkoyan nedir?"

Neredeyse içkimi yudumlarken, insan içine çıkarken her zaman takmak zorunda olduğum lanetli yüzüğü sallıyorum. "Evli olduğum kısmını unuttun mu?"

"Teknik bir mesele. Bitmesine sadece bir taş atımı kalmış bir teknik, değil mi?"

Gözlerim boş odada geziniyor. "Mandy kan için dışarıda olurdu. "Biliyorsun, eğer bir daha

başka bir kadına baktı." Dişlerimi sıkarak tısladım. "Nasıl dikkatli olunacağını biliyorsun, eminim."

İçimden bir homurtu koptu. "Sen sadakatin poster çocuğu değil misin?" Gözlerimi devirirken bardağımı ona doğru kaldırıyorum.

Omuz silkiyor, bardağı dudaklarına götürürken duraklıyor. "Hey, hey. Tek söylediğim, yüzüne inat sikini kesip atma."

"Viskime doğru mırıldanıyorum: "Böyle söylenmediğine eminim.

"Eğer ikiniz de birbirinizin kapüşonlarının altında ne olduğu fikrinden hoşlanıyorsanız, o zaman biraz merakınızı gidermenin ne zararı var? En iyi ihtimalle, birkaç ay içinde o kabus gibi kadından kurtulursunuz, sonra ikiniz de gerçek bir şans verebilirsiniz. En kötü ihtimalle, eğlenceli kız sizi çiğner, tükürür ve yazdan sonra daha yeşil çayırlara gitmeye karar verir. En azından o zamana kadar sikiniz nihayet ne işe yaradığını hatırlamış olur... yumuşak avucunuzun her gece çılgınca onu çektişirmesi dışında."

Ne diyeceğimi bilemeden ona ters ters bakıyorum. Mantıklı konuşmasından nefret ediyorum. Mantığımla bu kadar çabuk oynamasından nefret ediyorum. Tam olarak onun önerdiği şeyi yapmak istememden nefret ediyorum.

Stôrmand Lane var olabilecek en kötü orospu çocuğu, çünkü şimdi bu tohum ekildi ve neredeyse anında filizlenmesini izliyorum. Aptalca, mantıksız, lanet olası fikirler kök salmaya başladı, hem de hiç davet edilmeden.

"Ya tavsiyemi dinlersin ya da dinlemezsın. Hangi açıdan bakarsan bak, bence sikinin bakımsızlıktan solmadığı gerçeğine kadeh kaldırsak iyi olur Hadi kutlamak için şu bıyığına düzgün bir içki verelim."

Storm beni omzumdan tutuyor, dudaklarında sinsi bir gülümseme ve gözlerinde muzip bakışlar.

"Nabzın attığı için kendini suçlu hissetmemeye ve *sonunda* kendi yumruğun olmayan birinden hoşlanmaya içelim."

BÖLÜM 18

COCK RING:

Hala bilgisayar başında mısın?

Telefonum komodinin üzerinde titriyor, biraz

Kimin adının aydınlatıldığını gördüğümde yanaklarım ısınıyor. Ekran. Birkaç saat önce yaptığımız kısa görüşmeden sonra Beau ürkek bir attan daha hızlı ortadan kayboldu. Tam konuşmaya açık gibi görüldüğü anda, konuşma gözlerimin önünde buharlaştı.

Dudaklarımı birbirine yapıştırarak hızlıca bir cevap yazıyorum. Bu son derece geç saatte kıcını sürükleyerek gelen kutuma geri sağladığım için bile şanslı.

Hayır. Bu gece iyi olacağım. Yatakta kitap okuyacağım.

Daha doğrusu, son derece ateşli bir dörtlü ilişki ve düğümleme içeren bir bölümü yutmanın ortasındayım. Bir kız ancak en sevdiği canavar sikici edebi başyapıtları aracılığıyla vekaleten yaşayabilir.

Tamam.

Güzel.

alışıyorsun, biliyorsun.

Beau'nun bir sonraki mesajını yazması sonsuza kadar sürüyor, noktalar ekranda zıplıyor ve sonra tekrar tekrar kayboluyor. Mesaj yoluyla hangi konuşmayı kaleme almakla meşgul olduğunu görmek için derin bir merak içindeyim. Bana bir ders mi verecek yoksa yarın Teddy'nin ahırını temizlemek için karmaşık bir talimatlar dizisi mi?

Muhtemelen yapmam gereken buydu.

Erken yattım yani.

Bir kahkaha atıyorum. Hayır, bana mesaj atan sıkıcı patron-Beau değil... bu daha çok ahlaki pusulasını görmezden gelmenin bir yolunu keşfetmiş bir adam gibi hissettiriyor. Evliliğin ve boşanmanın karmaşıklıklarına karışmış bir adamın bana mesaj atma ihtimaline bu kadar sevinmemeliydim, ama işte buradayım. Görünüşe göre, sağlığım için potansiyel olarak çok kötü olan bir kovboy için bir sürtüğüm.

İçiyor muydun, ateşli şey?

Birazcık.

Bu Storm'un hatası.

güzel.

Cazibesine karşı koyamamanız için kirpiklerine bir kez vurmasının yetmesine şaşırmadım.

O kadar da güzel değil.

Tamam, göt herif öyle. Her zaman öyleydi.

Hemen bir şeyler yazdığını görüyorum ve dişlerim alt dudağımı yakalıyor, ne söyleyeceğini görmek için yastığıma doğru kıvrılıyorum.

Sence güzel mi?

A küçük çarpıntı işgal eder ve uzay nerede benim kalbimin bulunduğu yer. Görünüşe göre bu günlerde bacaklarımın arasında.

Kıskandın mı?

Şu anda telefonumun yanımda olmasının iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum.

Şu anda sorumlu olan adam kurallara uymakta iyi değil. Ayık Beau gibi değil.

Ya birkaç kuralı çiğnemek isteyen bir adamdan hoşlanıyorsam?

Hay sikeyim. Bana bunu söyleme.

Bunu ona kesinlikle söyleme.

Neden olmasın?

Sana bir şey sormam gerek.

Tamam.

Neden bıyıklarımı kesmemi istemedin?

Gerçekten.

Dudaklarım bir dönüşüyor ve tırnaklarımı çarşafılara geçiriyorum. İçimde Beau'nun içindeki şeytana sataşmak isteyen bir şeytan var. O sert kabuğu parçalamak ve ne gibi sırları olduğunu görmek isteyen küçük yaramaz bir baş belası. Benim oyunumu oynamaya ikna edebilirsem, bu adamın içinden ne çıkarabilirim?

Sadece gizli tuttuğu garip bir tarafı olduğunu biliyorum ve bana sarhoşken mesaj atması

Bir önkolumu bu adama karşı oluşturduğum tüm savunma masasının üzerinden geçirdim.

Yapmam *gereken* şey telefonumu rahatsız etmeyin moduna almak, sonra da hemen o açık hava küvetine azgın kıcımlı daldırmak ve dikkatimi dağıtmak için canavar müstehcenliğimi ve en sevdiğim beş vitesli dokunaçlı dildomu kullanmaktı. Onun mesajı gelmeden iki dakika önce planladığım akşam planlarının tadı buydu.

Siktir et. Bunu fazla düşünmek yok; karanlık sonrası randevuyu başlatan o. Yanağımın içini çiğniyorum ve görüntülü arama düğmesine basıyorum.

Telefon bir kez çalıyor, sonra hoparlörü dolduran boğuk bir hışırtı sesiyle bağlanıyor. Beau'nun yakışıklı yüzü , görmeyi umduğum gibi, sadece benim yüzüm arkaya bakıyor. Videonun kapatıldığı yerde boş bir ekran var. Görünüşe göre bunu yüz yüze yapmaya pek *hevesli* değil ama aramamı kabul etmeye istekli.

Ya da en azından alkol öyle.

"Gerçekten mi?" Kameraya bir kaşımı kaldırıyorum.

"Doğrusu... Şu anda cevap vermemeliyim. Ya da sana mesaj atıyorum." Sesi alçak, sert ve çok seksi. Telefonun diğer ucunda içkisini buz küplerinin şingirtısı sessizliği bozuyor.

Tüylerim diken diken oluyor, çünkü Beau Heartford'un elinde viskisiyle yatağına uzanmış, telefonundan beni izlediği düşüncesi tehlikeli bir yaratığın zincirlerini çözmüş olabilir.

Bu gece evcilleştirmeye hiç ama hiç niyetim olmayan biri.

"Sadece konuşuyorduk," diyorum, bir yandan da telefonumu

Böylece iki elimi de serbest bırakabiliyorum. Yatak başlığına yaslanıp bir elimle saçlarımı omzuma atıyorum ve kameradan aşağıya, beni sessizce izleyen görünmez adama bakıyorum.

"Muhtemelen sana söylememem gereken iki zayıflığım var." Parmaklarım bol tişörtümün pamuğunu yukarı çekerek köprücük kemiğime kadar uzanan göğsümün kabarıklığını izliyor.

"Hayatımı mahvedebilecek dövmele tatlı kızlara ve bıyıklı erkeklere karşı zaafım olduğu kesin. Bu yüzden seninkileri tıraş etmeni istemedim."

Beau boğazının arkasından bir ses çıkarmadan önce bardağın kenarındaki buz bir kez daha çınlıyor.

"Tanrım."

Başımı eğiyorum, yüzüme yerleşmek isteyen sırtıyla savaşıyorum, onun üzerinde yarattığım bariz etkiyi duyuyorum, hepsi tek bir çakıllı kelimedede toplanmış. "Peki ya sen, ateşli şey?"

Bir an duraksıyor. "Bıyıklı erkeklerden hoşlanıp hoşlanmadığımı mı soruyorsun?"

Dişlerimi alt dudağıma geçiriyorum. Lanet olsun, eğer Beau bana o külot düşüren karizmasıyla vuracaksa başım büyük belada demektir. Neler yapabileceğine dair küçük bir anlığına tanık oldum ve eğer geldiğı yerde daha fazlası varsa tehlikeli sulardayım.

Başımı hafifçe sallayarak dilimi tıklıyorum.

"İyi vakit geçirme fikri olarak azgın boğaların sırtına tırmandığınızı düşünürsek, hiç eğlenmediğinizden şüpheleniyorum. O yüzden merakımı giderin. Zayıflığın nedir?" Parmaklarımı gevşek buklelerimin arasından geçiriyorum. "Gerçi yüz kılları kadar sıcaksa, abone olmanı tavsiye edebileceğim harika hesaplarım var."

Konuşmadan önce boğazını temizliyor.

"Görünüşe göre bu gece Stôrmand Lane beni onunla bیلardo oynamaya ikna ediyor..." Beau tereddüt ediyor ve ben devam etmeden önce asılı kalırken, çatırdayan bir gerilim uzay ve zaman boyunca uzanıyor. "Ve şimdiye kadar gördüğüm en güzel kız, otel odamda tek başımayken beni görüntülü arıyor."

Beau'nun söylememesi gerektiğini ikimizin de bildiğı kelimeler, sanki parmakları vücudumda uyuştıurucu bir çiziyormuş gibi tenimde dans etmeye başlarken sesi seksle dolup taşıyor.

Yasak meyvenin en kötüsü olduğu için ona lanet olsun. Yine de, bunu durdurmak, uçurumun kenarına yaklaştığımız bu çılgınlığa bir son vermek için içimde bir güç bulamıyorum.

"Senin gibi kovboylar... otel odalarında çok fazla yalnız gece geçiriyor olmalı?" Nabzım bacaklarımın arasında atıyor ve ağırlığımı kaydırarak orada büyüyen ağrıyı hafifletmeye çalışıyorum.

Beau kısmen gümbürtü, kısmen anlaşıma ve son derece ateşli bir ses çıkarıyor. Ama cevap vermiyor. Bir damla alkole ihtiyaç duymadan, doğru dozda pervasızlık bu gece kan dolaşımda dalgalanıyor.

Uzanıp şapkamı ahşap yatak başlığına astığım yerden alıyorum.

"Kimin şapkası bu?" Talep hızlı ve hırçın geliyor.

Onun tüm dikkatinin bende olduğunu bilmenin verdiği ışıltının tadını çıkarıyorum. Kameraya sırtıtarak ve kirpiklerimi kırıştırarak işaret parmağımı bardağın kenarına sürüyorum. "Beğendin mi? Çok şirin, değil mi?"

"davranmaya çalışma. Bu şapka kime ?" "Biliyorsun..."

Hatırlamıyorum."

"Sage."

Bu adam sadece o ses tonuyla adımı söyleyerek bile beni orgazma ulaştırabilir, bundan neredeyse eminim.

"patlatma. O benim. Onu kendim için, kendi paramla aldım, çünkü onu sevdim ve istedim. Mutlu musun?"

Şimdi tekrar sessizliğe büründü ama aramızdaki hınzır gerilim bir ateş hattı gibi dalgalanmaya devam ediyor.

"Porno izliyor musun, Beau Hartford?" Kendimi kameranın önünde yeniden konumlandırıyorum, sırtımı dayayarak dik oturuyorum, gölgeli ışığı ve açıyı en iyi şekilde kullanıyorum. Ayaklarımın dibindeki yatağa yerleştirilmiş kameraya bakarken, gözlerinin bu kadar dikkatle üzerimde olması çok baştan çıkarıcı hissettiriyor. "Evinde tek başına geçirdiğin tüm o geceler

otel odası. Rodeonun adrenalini yükseldikten sonra tek başına nasıl gevşedin, *hmm*?"

"Yüce ." Sesi acı çekmiş gibi geliyor.

"Bu soruya cevap vermem iyi bir fikir mi bilmiyorum. "Buna cevap vermemin iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum. Bunların hiçbirisi iyi bir fikir değil."

"Konuşmayı kesmek ister misin? Kapatabilirim." Boynumdaki çarpınan nabız, cevabının ne olabileceğini umarak midemde çarpınan kanatlarla eşleşiyor. Yine de Beau'nun sert, huysuz, içine kapanık versiyonunun ortaya çıkıp bu telefon görüşmesini aşırı kalabalık bir gece kulübündeki itfaiye daha hızlı kapatma ihtimali varmış gibi hissediyorum.

"Ben evliyim, Sage. Belki sadece kağıt üzerindedir. Bitmiş olsa bile. Bu yasallık ya da... lanet olsun... teknik olarak hala var." Ağır bir törpüyle nefes veriyor, kelimeleri tam olarak bulanık değil ama dudaklarından uykulu bir şekilde dökülüyor. En seksi ses bu, gardını indirdiğini duymak, onun bir kez olsun bu kadar gergin *olmayan* versiyonuna sahip olmama izin vermek.

Yıpranmış parmaklarını o koyu renk buklelerinin arasından geçirini hayal edebiliyorum. Eliyle ağzını ovalayışını, güçlü çenesini, bıyığını, tıraş olmadığı zamanki tuzlu ve biberli kirli sakalını vurgulayışını zihnimin gözünde canlandırabiliyorum.

"Bu sorunun sana vermem gereken bir cevabı var... ama sen bana o gözlerle bakarken doğru düşünmek ya da tek bir şey hatırlamak gerçekten çok zor."

Tüylerini kabartan bir tavus kuşuyum, utanmadan tepeden tırnağa parlıyorum.

"Sen iyi bir , Beau Heartford. Belki biraz *fazla* kendi iyiliğin için onurlu."

"Bunu bilmiyor muyum?"

"Buraya kadar gelip de kendin için belirlediğin o inanılmaz yüksek standartların düşmesine izin verirken yakalanmak istemezsin, değil mi?" Dilimi tıkırdatıyorum.

"Başarılı birinin diğerini tanıması gerekir."

Tanrım, benimle böyle karşılaşmasına bayılıyorum. Alevlerin içinde dans etmeye hazırım.

"Hiç baştan çıkarıldınız mı?" Başımı iki yana eğerek gözlerimin kamerada oyalanmasına izin verdim.

"Cazip mi? Aldatmak için mi? Ya da *senin* tarafından baştan çıkarılmak, Sage." Hırlıyor ve bu adamın ne kadar uzakta olduğunun hiçbir önemi yok; bir ürpertinin ayak parmaklarıma kadar indiğini hissediyorum. "Çünkü bunlar *çok* farklı iki şey. Birincisi, hayır. Asla. İkincisi, lanet olası bir ipliğe zar zor tutunuyorum. Senin etrafında olduğum sürece kopmaya daha da yaklaşıyorum."

Dilim alt dudağım boyunca bir çizgi çiziyor ve yemin , yüzünü göremesem de sanki telefon ekranından bu hareketi takip ettiğini hissedebiliyorum.

"Burada olmaman hile mi?"

Sessiz kalıyor. O kadar seksi ki nefes alamıyorum.

"Seyretmek zorunda değilsin, ama bildiğimde hoşuma gidiyor

birileri görebilir. Belki de bu benim üçüncü zayıflığım... bir izleyici kitlesine sahip olmak."

Kelimeleri söyledikçe daha da cesaretleniyorum. Aramayı sonlandırmadı. Şimdiye kadar bu adam hakkında bir şey biliyorsam, muhtemelen kendi kafasına takılmış, birbirimize görüldüğümüz kadar çekici gelmememiz için tüm nedenlerle savaşıyordur.

Yani, onun yerine ben karar veriyorum.

Beni isteyerek acı mı çekiyor? Ben de onu ne kadar istediğimi göstereceğim. En kötü şekilde.

Dizlerimi açarak ona tişörtümün bol eteğinin altındaki külotumu engelsiz bir şekilde gösteriyorum. Bu açıdan, girişimi örten kumaş şeridini görebilecek - doğrudan amımın üzerine oturan yumuşak malzemeyi engelsiz bir şekilde görebilecek.

"Sadece izliyorsun bebeğim," diye mırıldanıyorum parmaklarım iç bacaklarımın yumuşak kabarıklığını takip ederken. "Belki bundan zevk almana izin verirsin. Belki yumruğunu sikinin etrafına sarar ve benim için kendine dokunursun. Ya da belki iyi bir çocuk olur ve ben bitirene kadar beklersin, sonra da kendini tatmin edersin."

Kulaklarımda akan kandan başka duyduğum tek şey buz küplerinin çınlaması. Bu geceki dizginlenemez teşhircilik gösterisinden sonra, bu sesi duyduğumda sonsuza dek amımın sıkıldığını hissetme ihtimalim . Beau içkisinden aldığı her yudumda, buzlu viskinin sesini hafızama kazımayı başarıyor. Mükemmel bir performans sergilemenin ödülü... sadece onun için.

Parmaklarımı sırlıslıkla girişimi örten kumaşın kenarında gezdiriyorum. Üzerimdeki külot beyaz pamuklu, bu yüzden orada keşfedilmeyi bekleyen şeyi hemen görebileceği garanti.

Kamerada kendim fark ediyorum. Karanlık bir ıslaklık lekesi, bu adam söz konusu olduğunda tüm sırlarımı ele veriyor.

Malzeme kesinlikle .

"Kendimle oynarken seni bilmene gerek yok... gece geç saatlerde amımı okşarken, bacaklarımın arasında senin elinin olmasını dilerken." Bakışlarımı mercekte sabit tutarken, parmaklarımı göbeğimin hemen üstündeki noktada gezdiriyorum, sonra da klitorisimi aramak için yukarı doğru kayıyorum.

İçimden bir zevk uğultusu kaçıyor. Kendimi yavaşça okşayarak biraz baskı yaptığımda oradaki zonklama o kadar lezzetli ki. Kameradan, sertleşmiş meme uçlarımdan tişörtümün ön tarafına doğru çıktığını görebiliyorum. Elim her kaydırışında, nemli pamuğun üzerinde sürünüp daireler çizerken, kumaş hassas göğüslerimin üzerinde sürükleniyor.

"Şeytan Tepesi'ndeki o geceyle ilgili kurduğum küçük hayalleri duymana gerek yok.

"Siktir et demeni istedim, tasmanı kaydırmanı ve ellerinin belimi bulmasını istedim."

Okşamaya ve oynamaya devam ettikçe ağırlığım sırtımdaki yastıklara daha da gömülüyor. Bu açının kamerada nasıl görüldüğünü seviyorum. Hiçbir şey görünmüyorken, onu çok daha ateşli kılan şey alay etme eylemi. Kalçalarımın üst kısımlarında gölgeli bir kırıksıklık. Meme uçlarımın sivri hatları. Ağzımda daha derin bir kızarıklık. Şehvetli ve erotik ve takdir eden bir seyirci için gösteri yapmayı seven tarafıma doğru oynuyor.

"Hayır, gerçek bir kovboy gibi beni o saman balyasına doğru itmiş olsaydın neler olabileceğini düşünmeden bilmene gerek olduğunu sanmıyorum. Ağzın boynumu emseydi, o noktayı kemirseydi... hani şu... beyin için bir sessiz düşmesi görevi gören o özel küçük yer."

Beau'nun ne yaptığını bilmenin hiçbir yolu yok. Kesin olan tek şey görüşmenin bitmemiş olması ve eğer durum buysa, o zaman hâlâ izliyor demektir. Bu işte benimle birlikte olduğunu bilmek, bu yönümü şımartmama izin vermek, işte bu kanımı alevlendiriyor.

Elimi külotumun kenarından aşağı kaydırıyorum ve gözlerimi kameraya kilitliyorum. Artık geri dönüş yok.

Kumaşı parmaklarımı altından geçiriyorum ve şişmiş klitorisimin üzerinde gezdiriyorum. "Sana kapıma gelmeni dilediğimi söylemeyeceğim. Ben burada bir oyuncak kullanırken senin aletini emmenin ne kadar ateşli olacağını söylemeyeceğim." Uzuvarımdan kıvılcımlar çıkarken nefes alışım hızlanıyor ve parmaklarım sert daireler çiziyor.

Tanrım. Şimdiden çok yaklaştım.

"Tek yaptığın parmaklarımı ıslak amıma sokarken beni izlemek."

Elimi aşağı kaydırarak, kaygan uyarılmamla temas ettiğimde ileri doğru bastırıyorum. Ne kadar kaygan olduğumu duyabiliyor mu? Kesinlikle kulaklarıma yeterince yüksek geliyor;

İki parmağımın girişime girerken çıkardığı iffetsiz, ıslak sesler boş odayı dolduruyor.

Kameradaki sahne sadece kısmi bir bakış, göbeğimin yarı kapalı bir görüntüsü. Külotum, bir tarafa çekildiği yerde amımı gösteriyor. Doruk noktam yaklaştıkça kalyumuşaklığı titriyor.

Tek düşünebildiğim o. Yüzlerce kilometre ötede yatağında yatan bu adam, sırlıklam olmuş kumaşın altında çılgınca çalışan parmaklarıma bakıyor. O da bana katılıyor mu? Beni görünce sikini okşuyor mu? Beau Heartford, elinde sertleşmiş sikiyle, bu kadar yasak bir şeyi izlemenin cazibesine kapılmış, sahip olmaması gerektiğine kendini ikna etmiş biri olarak nasıl görünüyor?

Tüm bunları hayal etmek... İşim bitti sayılır.

"Yapamayacağımızı biliyorum." Parmaklarımı klitorisimi aramak için yukarı kaydırıyorum, oradaki ağrı rahatlatılmak için çaresiz. "... bu çok karmaşık." Aşağı bastırıyorum ve sertçe dönüyorum, dalga yükseliyor ve şimdi bana doğru koşuyor. "... bunun olduğunu unutmalıyız."

Kelimelerim titremeye başladı.

"Ama, lanet olsun, keşke... keşke her şey farklı olsaydı." Zevk kabardıkça nefesim kesiliyor. Kulaklarımda bir kükreme ve gözlerimin arkasında oluşan kıvılcımlarla beni ele geçirmek için yükseliyor.

Doruk noktam çöküyor, her şeyi siliyor ve beni suskun bırakıyor. Gözlerimi telefonumda sabit tutmak için içimdeki her şeyi kullanıyorum, umarım o da beni izliyordur. Umarım uzuvlarımdaki her sarsıntıyı ve titremeyi görüyordur. O kadar sert boşalıyorum ki, nabzım çılgınca atıyor ve neredeyse nefes nefese kalıyorum.

Dudaklarıma bir kıvrım dokunuyor, çünkü bu çok günahkârca kötü ve yine de çok inanılmaz hissettirdi. Elimi iç çamaşırimdan çıkarırken her tarafım parlıyor ve yüzüyorum.

Yumuşak bir memnuniyet mırıltısıyla dizlerimi birleştiriyorum ve kameraya yaklaşmak için öne doğru tırmanıyorum. Telefonumu almak için uzanmadan önce, kendimi

başımı kaldırıp bu sinsi küçük oyun için görünmez oyun arkadaşına hülyalı bir bakış atıyorum. Eğer halemın uzun zamandır yerinde olmadığına dair herhangi bir şüphe varsa, bu konudaki şeyleri pekiştiriyorum. Elimi yukarı kaldırarak dilimi her iki eklemimde gezdiriyorum, sonra parmaklarımı emiyorum.

İşte bu kadar. İşte kaşıntı, diyorum kendi kendime uyarılmamın tadını çıkarırken.

Beau'ya istediğim şekilde sahip olmanın bir şey olduğunu asla bilemeyecek olsam da, bana küçük bir yasak fanteziyi gerçekleştirmem için bir yol verdi. Ve bu yeterli olacak. Yeterli olmalı.

Parmaklarımı ağızımdan çekerken, dişlerimin bir anlığına alt dudağıma gömülmesine izin veriyorum. Belki de ona *bir şey* söyleme fırsatı vermek bekliyorum... Hayal kırıklığıma rağmen söylemiyor.

Ekranı kendimi izlerken etrafımda sessizlik hakim.

"*Mmm*. İşte bu kesinlikle unutulmaz bir konuşma, Beau Hartford." Göz kırparak öne uzandım ve telefonu açtım.

Hayal görmüyorum; bu adam kurallarını çiğnemeyecek. Benim gibi bir kız için değil. Bu yüzden başparmağımın kırmızı dairenin üzerinde gezinmesine izin veriyorum ve küçük bir gülümseme veriyorum. Ona yarın, günün soğuk ışığında ve viskiden arınmış damarlarla, her şeyin kafasında olması gerektiği gibi olacağını bildiğimi söyleyen bir gülümseme.

"İyi geceler, Cock Ring."

BÖLÜM 19

''

Tanrım, göğüslerin inanılmaz." Surat asıyorum. *Kıskanmadım.* en iyi arkadaşımın bu bölümdeki *tüm* nimetlerinden.

Layla tembel bir eliyle yüzüme vururken diğer eliyle gözlerini kapatan hasır kovboy şapkasını tutuyor. Dirseklerimin üzerinde duruyorum, nehrin kenarındaki çimlerin üzerine serdiğimiz havluların ortasında yüzüstü yatıyorum.

"Bak, eğer hayatımızın geri kalanında Colt'la bu doğa harikalarını paylaşmak zorunda kalacaksam, o zaman bana bunu ver." Güneş gözlüklerimi burnumdan biraz aşağı çekerek Layla'nın öptüğü tenine üstsüz ihtişamıyla bakıyorum. Ben hayal kırıklığımı mırıldanırken omuzları sessiz bir kahkahayla titriyor.

"Burada tek başınayken kızışacağın konusunda endişelenmeme gerek var mı?" Şapkasını hafifçe kaldırıp siperliğin altından bana yan gözle bakıyor.

"Belki mi? Son zamanlarda çok fazla şekil değiştiren okuyorum... Ay'a ulumak oldukça katartık."

Briar ve Sky yattıkları yerden homurdanarak diğer güneşleniyorlar. Bu kızlar henüz Sage Maloney'nin tüm farklı yönleriyle tanışmadılar. Layla aslında şaka yapmadığımdan emin olacak kadar iyi tanıyor maskaralıklarımı.

"Her fırsatta yarı çıplak dolaşmak yerine yeniden kıyafet giymeye başlamana ne kadar var?"

Sırt üstü uzanıyorum ve tepemdeki parlak kobalt gökyüzüne zar zor değen bulutların ince çizgilerini seyrediyorum. "Emin değilim. Yine de, tüm kovboylarınız için bir manzara olmaz mıydı? Bugün buraya geldiklerini ve Crimson Ridge'i kutsayan en iyi dört meme setini güneşin altında biraz zaman geçirirken bulduklarını hayal edin."

Geçtiğimiz birkaç saat de bundan . Nehirde geçirilen mükemmel bir tembel yaz günü. Yüzdük, yüzdük, piknik yaptık ve tüm bunları havlularımızın üzerinde bir kertenkele sürüsü gibi uzanarak değiştirdik.

Kilometrelerce ötede başka kimsenin olmadığı bir çiftliğin bir avantajı... güneşin altında rahatsız edilmeden, üstsüz eğlenebiliyoruz.

"Storm ne zaman döneceklerini söyledi, Briar?" Tatlı, pembe saçlı Sky dövmeli kollarını kaldırıp gözlerini siper ederken sesi yarı uykulu geliyor.

Aptal kulaklarım diken diken oluyor, her ne kadar kendimi cevapla aşırı ilgilenmekten vazgeçirmeye çalışsam da. Bu gerçekten bilmediğim küçük bir ayrıntı. Beau, işlerin onun hoşuna gitmeyecek kadar çok çizgiyi aştığını varsayabileceğim bir bölgeye dönüştüğü o geceden beri hiç temas kurmadı. En kısa an için bile olsa, elle tutulur derecede cazip bir şeyler paylaşmış olabileceğimiz o yerde yankılanan bir sessizlik var.

Bu yüzden, neredeyse ikiye bölünen geçen hafta boyunca yapabildiğim tek şey başımı öne eğmek ve işime gömülmek oldu. Tessa'yla düzenli olarak yazışıyordum elbette, ama ağabeyi -patronum- benden uzak duruyordu. Hatta her sabah sığırları kontrol etmek ve Teddy'nin ihtiyaçlarıyla ilgilenmek için geldiğinde ara sıra mesajlarını onun ve Kayce'nin aracılığıyla iletecek kadar ileri gitti.

Etkili bir şekilde çiviye eve çıkmak hakkında konuşun. Beau, içkinin onu benim küçük kızımı izlemeye ikna etmesine izin vermiş olabilir.

ama bir kez daha kendini kapatmaya karar verdi. Bu sefer gerçekten de yazımın geri kalanını bu , adamlarla daha fazla etkileşime girmeden geçirecekmişim gibi hissediyorum.

"Dün gece konuştuğumuzda, belki birkaç gün daha dedi. Storm'un terapi programına uygun olup olmadığını görmek için ziyaret edip bakabileceğini söylediği kurtarılmış bir at var. Ama bu onların yolundan sapmak gibi bir şey." Briar ön tarafına dönüyor ve havlusunun yanındaki çantadan telefonunu çıkarıyor. "Şu tatlı yüze bak... Gerçekten işe yarayacağını umuyorum. Adı Willow."

Ekrandaki midilli minyatür, beyaz bir burnu ve cesur yelesi var. Yakınlaştırmak için görüntüyü kıstırdığımda omzunu kaplayan kestane rengi bir yama görebiliyorum.

Telefonu Layla'ya uzatmadan önce omzumun üzerinden bakan Sky mırıldanıyor ve cıvıldıyor. "Onunla tatlı tatlı konuşacak biri varsa o da Stôrmand Lane'dir." Sky ekliyor.

"Bu ikisi bu kadar uzun süre birlikte yolda mı kalacak? Peşlerinden Crimson Ridge'e koşturan on düzine atla karşılaşmazsak şanslı sayılırız. Beau da en az Storm kadar atlara fısıldayan biri."

Evet, ben de o adam ve bıyığı için kuyruğumu sallayıp seve seve zıplardım. Görünüşe göre iyi bir yuva arayan bir kısraktan farkım yok.

Briar'a telefonunu geri verdiğimde bana her zaman merakla dolu olan o kara gözlerini çeviriyor. "Beau'nun eski yarışma videolarından herhangi birini izledin mi Sage? Gerçekten çok iyiydi, biliyorsun. Storm'la birlikte."

Layla şapkasının altından kıkırdıyor. "Rodeo görüntüleri izlemeyi ne kadar sevdiğini biliyoruz, şehirli kız."

Briar pancar gibi kızarır ve bunun güneş ışığında saatlerce tembellik etmekle hiçbir ilgisi yoktur.

Dudaklarım kıvrılıyor. "*Mmmmm*. Hepimiz duyduk. Daha fazla

Son zamanlarda halledilmesi gereken *aile acil durumları* var mı?"

Briar inliyor, yüzünü havluya gömüyor. Şehre son gelişimde Storm'la birlikte The Loaded Hog'un tuvaletinde *tam olarak* ne yaptıklarını keşfettiğimiz gerçeğini hiçbir zaman unutamayacak. Biz akşam yemeği için dışarıdayken. Sessiz sakın küçük Briar Lane'in Storm gibi sinsi bir tarafı olacağını kim düşünebilirdi ki?

"Eğer o barın tuvaletini kullanmam gerekirse çok dikkatli olacağımdan emin olabilirsiniz." Güneş gözlüklerimi yeniden ayarlıyorum. Ben alay etmeye devam ederken onun kıvranmasını izlemek çok eğlenceli. "Belki de yeniden markalaşmalarıyla birlikte, kullanılacak en iyi 'şipşak dostu' kabini belirtmek için bazı özel tabelalar yaptırmayı öneririm? Ya da daha sağlam tezgahlara yatırım yapmayı düşünebiliriz? Kovboy stili tırabzan deneyimini gerçekten tamamlamak için ekstra aynalar ekleyebilir miyiz?" İki elimle öne uzanıyorum, hayali bir kalçayı kavriyorum ve kalçalarımınla yukarı doğru itiyorum.

Diğerleri kahkahalarla çığlık atmakla meşgulken, zavallı Briar parmaklarının arkasından inliyor, utanç yüzünü kaplıyor.

"Hey, hey... unutma, bugünün tek amacı telefonunu kulübede bırakıp çalışmayı *bırakmanı* sağlamaktı." Layla neşeyle soluyor ve bileğimi dürtüyor. "Telefonunu pençelerinden ve hırlayan dişlerinden çekip almadım, hayatını ve uzuvlarını riske atmadım, sadece müşterilerin hakkında sohbet etmeye başlaman için."

"Seni sadece bir kez ruhunu yemekle tehdit ettim. Bu kadar dramatik olma." Bugün yanımda telefon olmadığı için parmaklarımın ne kadar kaşındığını itiraf etmeme imkân yok. Muhtemelen bu soğuk hindi dijital detoksuna ihtiyacım olduğunun en büyük işareti.

"Aynı kurallar Sky için de geçerli. Bu, her ikinizin de sürekli çalışmaktan kafanızı kaldırmanız için bir fırsattır. Bir gün izin alırsanız dünyanın sonu gelmeyecek.

öğleden önce beş yüz e-posta veya bildirimce cevap verin."

Gökyüzü inliyor. "Biliyorum. Luke dün gece telefonuma el koydu, bu yüzden bugün dışarı çıkmadan önce bakmama bile izin verilmedi."

"Bay Rhodes gerçekten de bir paket, değil mi?" Başımı eğip ona sırtıyorum.

Sky'ın yanaklarının rengi saçlarıyla uyumlu. Kendine güvenen biri olarak, kovboyu hakkında konuşurken sevimli bir şekilde utangaçlaşıyor.

"Pekâlâ, sürtükler. İşle ilgili herhangi bir şeyden bahsetmem yasaklandığına göre, burada resmen tavuk döner gibi pişmeden önce kışımı o nehre sokacağım." Kendimi oturur pozisyona itiyorum ve bikini altımın bağını çözerek kahverenginin derinleşen tonunu ve kumaşın altında kalçam boyunca uzanan daha soluk bir çizgiyi ortaya çıkarıyorum. Merhaba yaz güneşi, seni güzel şey.

"Ben de geliyorum." Briar çıkar.

Çok geçmeden dördümüz tekrar berrak, kristal sulara daldık ve öğleden sonranın kahkahalar eşliğinde akıp gitmesine izin verdik. hiçbir şeyimiz yok ve güneş Montana semalarında bir yol izlerken hiçbir yerde olamıyoruz.

Hepimizin ayrı şekillerde ihtiyaç duyduğu bir şey.

"Seni eve bırakmamı istemediğine emin misin?" Layla kamyonetinin bagaj kapağını kapattı. "Pek de kısa bir yürüyüş sayılmaz."

En iyi arkadaşım, havlunun üzerinde uzanmış, güneşin en güzel olduğu pozisyonda mutlu bir şekilde oturduğum yere geliyor. Bakır buklelerini sallayarak ışınlarımı engelliyor.

Sonra da saçlarını topuz yapıyor. Bugünkü güneş ışığı burnunun üzerindeki tüm o sevimli çilleri ortaya çıkarmış ve bu dağlarla çevrili hayattan son derece memnun görünüyor.

Kendini bulduğu ve Colt'la birlikte burada bir yuva kurduğu için çok mutluyum. Layla için uzun süre endişelendikten sonra, özellikle de teyzesine bakmak için canını dişine takarak çalıştığı onca yıl boyunca. Sürekli olarak yakınlarda yaşamamayı özlesem de, onun ne kadar iyi sevildiğini ve bakıldığını bilmek kalbimde bir şeyleri yatıştırıyor.

Benim kızım bunların hepsini ve daha fazlasını hak ediyor.

"Asla olmaz. Gökyüzü pembeleşene ve güneş Crimson Ridge'in arkasında batana kadar buradayım." Tek yumruğumla çenemi kavriyorum ve ona tatlı tatlı gülümsüyorum. "Ayrıca, burada bu Kindle ve aralarında seçim yapmak zorunda olmadığım dört kitap erkek arkadaşımın ateşli bir randevum var. Bu yüzden, sen bir atı kurtarmaya ya da Colt'la akşamlarınızı her ne yaparak geçiriyorsanız ona geri dönerken, beni rahat bırak ve mükemmel aletimin tadını çıkar."

Layla başını sallıyor ve bana sırtıyor. "Tamam. Hava karardıktan sonra aylak aylak dolaşmayın, Çavuş."

Surat astım. "Biliyorsun, o saatler biraz eğlenmek için en uygun saatlerim." Haç işareti yapıyorum. "Ama senin için? Söz veriyorum, hava karardıktan sonra ayın ya da arkadaşlık yok, Çilli. Sağ salım yatağa girdiğimde sana mesaj atarım."

"Güle güle, Sage. Seni seviyoruz." Layla kamyonu tırmanırken diğer ikisi kamyonundan sesleniyor ve benim tek kişilik partim başlıyor. Hava hâlâ leş gibi sıcak ve sanki ışık altın rengine döndükçe hava daha da ağırlaşıyor.

Omuzlarımda minik ter tanecikleri parlıyor, ara sıra göğüs dekoltemden aşağı yuvarlanıyor ve havlunun altındaki toprak tamamen kavruluyor. Bu, çiftlik hayatının bayılacak türden bir yaz manzarası. Ağustos böceklerinin cıvıltısı, toprak ve çimen kokusu ve şırıl şırıl akan suyun sesi bana eşlik ediyor.

Gelecek mevsimler boyunca burada kalacak ve zaman geçirecek tüm insanları biraz kıskanıyorum. Aklında balık tutmak gibi sıkıcı bir şey olsa bile, bu sonsuz gökyüzünün altında bir dağ güzellik kraliçesi gibi poz vermesi takdire değer bir resim.

Cildim, kendini göstermeye başlayan yakıcı güneşin dokunuşuyla karıncalanıyor ve az önce okumayı bitirdiğim kavurucu sıcak ve delicesine sıcak sahne sayesinde serinlemek için bir dalış daha yapmaya hazırım.

Tam ayağa kalkıp nehir kıyısındaki yuvarlatılmış çakıl taşları üzerinde yavaşça ilerlerken, bir kamyonun motor sesinin yalnızlık alanımı kestiğini duyuyorum. Kızlardan biri bir şey mi unuttu?

Ayak bileklerimi örtecek kadar içeri girdiğimde, ayak tabanlarımdan yükselen serinlik mutluluk verici bir rahatlama seline dönüşüyor. Onun dışında, ne zaman I dön için Dalga, bekliyorum için bkz. Devil's Peak Ranch logosunun tanıdık görüntüsü ve Layla'nın Gülümse, onun yerine beyaz bir kamyon yaklaşıyor.

Oh, kahretsin.

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor ve geriye dönüp karşı kıyıya tutunmuş söğütlere bakıyorum. Briar en azından birkaç gün daha burada olmayacaklarını düşünürken Beau ne halt etmeye geri dönmüştü?

Başımı gökyüzüne doğru eğiyorum ve alaycı bir kıkırdama çıkarıyorum. Elbette, bu ilk etkileşimimiz olacaktı -ben en dar bikini altlarımdan başka bir şey giymemiştim. Oh, pekala. *Sage* için tamamen markaya uygun. Bu kovboyun şimdiye kadar bunu anlamış olması gerekirdi.

Bir kolumu kızları örtmek için kullanarak nehre doğru ilerlemeye başladım. Muhtemelen günün bu saatinde ona sert meme uçlarıyla saldırmamak en iyisiydi.

Arkamda, kamyon bir çakıl durdu ve ardından bir kapı çarpma sesi geldi.

"Ne , Sage?" Beau bana doğru bağılıyor.

Suya doğru ilerlemeye devam ediyorum, ki şu anda ses tonuna bakılırsa suya ve onu güneşin altında haşlanmaya bırakmak için en iyi yer gibi görünüyor. "Merhaba patron. Bugün döneceğini bilmiyordum." Omuz silkiyorum ve omzumun üzerinden geriye bakıyorum.

Boynumu sıkmaya hazır bir kovboy bu kadar ateşli olmamalı... ama işte buradayız. Beau Heartford'un yüzünde "kızzgın boğa binicisi" ifadesi çok seksi duruyor. Ne yazık ki takındığı ifade bende istediğı etkiyi yaratmıyor.

Ben itaatkâr küçük bir köpek yavrusu gibi onun peşinden gidecek bir kadın değilim. Bu sadece benim şeytani cehennem kedisi tarafımı, pençelerini hemen savurmak ve onun düğmelerine basmak isteyen tarafımı cezbediyor.

"Seni arıyordum, seni aramaya çalışıyordum ve sen lanet olası cevap vermiyordun," diye bağılıyor.

Arkamı döndüğümde, kollarını geniş göğsünde kavuşturmuş, havlunun yanında duruyordu. Dudaklarımda anında bir gülümseme beliriyor çünkü ben de aynısını yapıyorum, sadece çok çok farklı nedenlerle.

Son derece iyi davranıyor ve neredeyse çıplaklığımı hiç kaçırmıyor. Kovboy gözlerimin altına bakmıyor.

"Öyle miydin?" Başımı bir yana eğiyorum. "Ah, ... Telefonumu vereceğim sikişlerle bıraktım. Kulübemin arkasında yerdeler."

"Bilge." Kaşları ağır ağır çatıldı. "şimdi şirinlik yapmanın sırası değil."

"Hayır, değil. Bugün izin günüm ve oynayacağım tek oyun yüzmek ve kestirmek. Belki *asistanınızla* görüşmüş programımı biliyor olurdunuz."

Burun delikleri
parlıyor. Nabzım
atıyor.

Siktir git, Beau Hartford, en büyük baştan çıkarıcı olduğun için. Kendi ilacının tadına bak.

"Çık oradan."

Bu adam sabit diskimin iç işleyişi hakkında hiçbir şey bilmiyor. Bana bir şey yapmamı mı söyleyecek? İnatçı yapım kayan bir yıldız gibi fırladı ve beni tam tersini yapmaya cesaretle taşıdı.

Alaycı sırıtişım karşısında gözlerinin parladığı her saniyenin tadını çıkararak suyun içine doğru geri çekildim. "Hayır. Sanırım ben devam edeceğim, senin de muhtemelen etmen gerektiği gibi, gününe devam etmekte özgürsün."

"Ne zaman her şeyi şakaya dönüştürmeyeceğini hiç bilmiyor musun?" Beau'nun çenesi o kadar gergin ki dişlerini gıcırdatarak toz haline getirecek gibi görünüyor. "Burası çalışan bir çiftlik. Buralarda bir yerde ... yaralanabilirdin."

Dudaklarımdan alaycı bir kahkaha dökülüyor. "Gördüğünüz gibi biraz güneş yanığı olabilirim ama bu sinir bozucu bronzluk çizgileri dışında iyiyim." Şu anda patronumla tartışırken göğüslerimi avuçladığım ve bir meme kaymasını önlemeye çalıştığım gerçeği dışında... evet, kesinlikle iyiyim.

"Bu hiç komik değil."

"Buradan öyle görünüyor."

"Sudan çıkın." Öne doğru bir adım atıyor, çengelleri geniş bir duruşa yayıyor.

"Neden?" Suyun altında daha da batıyorum, odağının yoğunluğu altında titriyorum.

"Çünkü..." Kasketini kaldırıyor, sonra güçlü parmaklarını saçlarına daldırıyor. Bu adam gideli sadece birkaç hafta olmuş ama sanki farklı bir enerjisi varmış gibi görünüyor. Koyu renk buklelerin daha asi olması ve gergin çenesinde daha koyu bir kirli sakal olması gibi sinir bozucu ayrıntıların ötesinde bir sertlik. Tabii ki bu durum bıyık durumunu daha da ateşli hale getiriyor. Siktir et onu.

Fırfırlı, sert Beau, sahip olamayacağım bir şeyi istemekle beni çılgına çevirecek bir manzara.

Su altında kalmak benim için kesinlikle iyi bir fikir. Kukum yüksek sesle şikayet etse ve daha yakından bakmak için kıyıya geri dönmemde ısrar etse bile.

"Çünkü mü?" Göğüslerim artık suyun altında, ama kolumu yerinde tutuyorum. "Oryantasyonda patronumun gün batımından sonra yüzmeye karşı kuralları olduğu kısmını kaçırmış olmalıyım. Ne yapacaksın?"

"Sadece... sadece kıcını nehirden çıkar, kadın."

"*Mmm*, sanırım ben gayet iyiyim ve sanırım güzel bir gün batımının ve yüzmenin tadını çıkarma planlarıma devam etmekte bir sakınca görmeyecek kadar büyük bir kızım."

"*Sage*."

Hayır. Hiçbir erkeğin bana ne yapacağımı söylemesine izin vermeyeceğim. Özellikle de profesyonel anlaşmamızın ötesinde hiçbir bağlılığım olmayan birinin. Gece yarısı telefon konuşmamızla *profesyonelliği* aşmış olsak bile. Her neyse.

"Hoşça kal, Heartford. Sabah görüşürüz... Bekleme."

Etrafımda dönüyorum ve yüzeyin altına dalıyorum. Serin, dalgalı su beni yutuyor ve aşırı ısınmış tenimi rahatlatıyor. Burnumdan hava kabarcıkları süzülürken, nabzımın göğsümün içinde sinek kuşu kanatlarında çırpındığını hissediyorum.

Şu anda ihtiyacım olan son şey, Beau Heartford'a bakarak daha fazla zaman geçirmek.

Biraz daha derine dalıp su seviyesinin altına , bir basınç dalgasının sırtıma çarptığını hissediyorum.

Sert bir tutuş bileğimi kavırıyor ve çekiştiriyor. Sert. hareket bedenimi sürüklüyor geri suyun içinden,

Omurgam katı bir kütleye çarpana kadar beni içine çekmeye devam ediyor.

Cezalandırıcı bir tutuşun altında, su yüzeyine çıkıyorum. Boğulmuş bir vahşi kedi gibi içimden bir tıslama ve sıçrama sesi çıkıyor. "Bu da ne?"

Derin bir hırıltı tam kulağımın dibinde, duyularımı dolduruyor. Beni öyle bir kavıyor ki Beau'nun güçlü gövdesine yaslandığımda hareket edemiyorum.

"Lanet olası bir uyarıyla gelmelisin."

BÖLÜM 20

I resmen gerçeklik kavramımı kaybettim.

"Sen bir lanet işareti asılı senin etrafında boynuna." Ağzımı Sage'in ıslak saçlarına bastırıyorum.

Onun kokusunu, havada dönen yazın tüm tanıdık notalarıyla karıştırarak içime çekiyorum. Saman, kır çiçekleri ve akan su birleşerek bana ılık yağmurda boğulmakla aynı hissi veriyor. Ellerim yüzeyin altında onun kalçalarını buluyor ve bu kız için çok zorlanıyorum. Tamamen ve tamamen kaybolmuş, ona sahip olmak için duyduğum amansız acıya teslim olmuştum. Ona yakın olmak için. Sadece bana kalp krizi geçirttiği için Sage'e değil, içinde bulunduğumuz berbat koşulların bitmek bilmeyen hatırlatmalarına da çok sinirleniyorum. Öyle ki bu dürtü ve özlemle hareket etmemem için gereken tüm nedenleri çoktan unuttum.

"Yerleşmem gereken atlar, kontrol etmem gereken sürüler var ve sahip olmadığım zamanı bu çiftliği karış karış tarayarak seni aramakla geçiriyorum. Seni bir yerlerde kırık ya da kanlar içinde bulmayı beklerken... ve bunun yerine..." Minik bikini altının bağlarını yumruklarken dişlerim omzunu sıkıyor.

Kamyonu durdurup onu suyun içinde neredeyse çıtırçıplak dururken her türlü kirli fantezime benzerken gördüğümde kelimeleri yüksek sesle söyleyemiyorum bile. Kır çiçekleri ve geometrik desenler Sage'in kalçasına tırmanıyor,

sağ kalçasının kabarıklığını ölçeklendirerek karnının yan tarafına doğru ilerliyor. Elbette, bu kadının zahmetsizce cazip ve son derece seksi olmaya devam etmesinin yolları artmaya devam ediyor. Elbette, et okyanusunu kaplayan bir dövmesi var ve onu bu şekilde çıplak görme fırsatı ortaya çıkana kadar gözlerden uzakta saklanıyor.

Damarlarımda bir aciliyet gürliyor, çığ ve çaresiz. Göğüs kafesimin içinde devam eden vuruşlar yüzünden göğsüm parçalanıyormuş gibi hissediyorum.

"Bu *senin* sorunun gibi görünüyor." Tıslıyor ve tutunduğum yerden kurtulmaya çalışıyor. Burada, daha derin sularda, bir dayanak noktası bulamadan yüzüyor, kapana kısılmış ve ben kolayca yerimde dururken derinliğinin dışında.

Ne halt ediyorum ben? Tamamen giyinik bir halde, hiç düşünmeden bu yüzme çukuruna daldım. Onun peşinden gidiyorum, çünkü nasıl başa çıkacağımı bildiğimi sandığım sınırın ötesine sürüklendim. Bu kız bir haftadan uzun bir süredir -gerçekte çiftlikten uzak kaldığım süreden çok daha uzun bir süredir- günlerimin ve gecelerimin her bir yönünü tüketti ve artık kendimle güreşmeye çalışmaktan bıktım.

Dokunuşumun altında o kadar yumuşak ki, bedenime karşı kıvranışını, uzaklaşmak için benimle savaşmasını hissetmek, sahip olabileceğim son kısıtlama görüntüsünü resmen geri alıyor.

Bir elimi ön tarafına doğru kaydırduğımda, karnının dokunuşumun altında çöktüğünü hissediyorum. Sage benim acımla eşleşen bir ses çıkarıyor. Burada bu şekilde kalamayacağımızı o da en az benim kadar biliyor ama yine de gittiğimiz yeri durdurmak mümkün değil.

Çenesini tutuyorum ve benimle buluşması için yüzünü zorla yana yatırıyorum. Sadece bir saniye sürüyor ama aramızdaki o yasak sınırı aşmak için arzuladığım tüm yollara karşı savunmasızım.

Ağzım onunkine değiyor.

Sage'i öperken, o karanlık gözlerde kısa süreli bir bal parıltısı yakalıyorum ve lanetli bir itiraz ona olan ihtiyacımın gücü altında kayboluyor. Pek çok farklı anda tadına bakmayı hayal ettiğim o ıslak dudaklar yastık gibi yumuşak, çok tatlı, onun ateşli közlerinin ve bana doğru atmaya niyetli olduğu kıvılcımların sıcaklığıyla renklenmiş. Burada birlikte oyalanmamam gerektiğini bilmem gereken o şeytani seslerin ve hınzır alevlerin her birine açım.

Sage ağzımın içinde hırlıyor ve bu ses doğrudan sikime ulaşıyor.

Öne doğru dalıyorum, bunu yaparken onu vücuduma daha sıkı .

"Sen." *Öpücük.* "Sür." *Meme.* "Ben." *Em.* "Sikişmek." *Yala.*

"Çılgınca."

Her kelimede dudaklarına karşı konuşacak kadar geri çekilirken, onu şiddetle sıkıca tutmaya devam ediyorum. Ellerimin doğrudan bu kızın en mahrem yerlerine gitmesine karşı koyacağıma güvenmiyorum. Parmaklarımın çenesinden ve belinden ayrılmasına izin verdiğim an, şu anda olduğumdan daha büyük bir tehlikeye gireceğim. Şu anda Sage'in sergilediği şeyler beynimin kavrayamayacağı kadar çok.

Ondan istediğim şeyler hakkında bir fikri var mı? Ondan? O gecedan beri aklımdan çıkmayan iğrenç düşünceleri? Beni her türlü belaya sürükleyen bakışlarıyla onu ilk gördüğümünden beri.

Alt dudağını dişlerimin arasına sıkıştırıyorum ve alınganlığı, mutlak mahvoluşumu ifade eden bir sese dönüşüyor. Zevkle bağlanmış bir hayal kırıklığı iniltisi ondan kaçıyor ve sikimin kotumun içinde kalınlaştığını hissediyorum.

"Bunu yapamayız." Bizi nehir kıyısına doğru geri götürürken, suyun kalçalarımına degeceği kadar sığlaştığımızda durduğumda, bana verdiği her şeyden çok bir yalvarış.

Onu döndürüp iki elimle yüzünü kavriyorum. "Biliyorum." *Biliyorum amina koyayım.*

Dudaklarım burnunu, yanaklarını, ağzının köşelerine kadar . Onun tadına doğru düzgün bakmalıyım. Bu sefer, giriş talep eden ağzının dikişine battığımda, durmak ya da duraklamak yok. Dilimi ileri doğru bastırdığımda şiddetli bir tatmin dalgası içimde kükrüyor ve Sage de beni öpüyor.

Dili benimkine doğru kayıyor ve bedenlerimiz arasında dönen açlığın karmaşasında kayboluyoruz. En yumuşak hırıltılı sesi çıkarıyor, parmakları yumruk şeklinde kıvrılıp ıslak tişörtümün önünde toplanırken açgözlülükle içtiğim bir inleme.

"Yapmamalıyız." Sage benim olabileceğimden çok daha iyi bir insan. Ağzımın serbestçe dolaşmaya başlamasına izin verirken, bana kararlılıkla bir kenara attığım kelimeleri hatırlatıyor. Çenesi boyunca ilerleyerek, nabız noktasını takip eden bir izi ısıtıyor ve emiyorum.

"Buna karşı koyamıyorum bebeğim. Seni arzulamamam gerekiyor ama artık arzulamamak için bir neden bulamıyorum." Lanet olsun, eğer ihtiyacı olan buysa, dizlerimin üzerine çöküp bu kıza hemen burada yalvaracağım.

"Beau. Sen *evlisin*." Yumrukları gömleğimde sıkılı duruyor ama gövdeme daha sert vuruyor. Aynı anda hem beni uzaklaştıran, hem de yakınlaştıran bir .

"Kelimeleri söyle, Sage. Beni yakınında istemediğini söyle." Dudaklarım köprücük kemiğini bulmak için aşağı inmeye devam ederken, avuçlarım omurgasının kıvrımını takip ederek omuzlarından aşağı kayıyor. Gövdemi okşayan yumuşak göğüslerinin verdiği his cennet gibi. Vücuduna inmeye devam etme, onları ağzıma alma ihtiyacı ile onu doğru düzgün hissetme arzusu arasında kalıyorum.

"Bana dokunuşumun nasıl bir his olduğunu bilmek istemediğini söyle." Güneşin öptüğü tenine karşı mırıldanıyorum.

"Aman Tanrım."

"Bana hemen durmamı söyle. Çekip gideceğim." Dişlerim boğazının sütununu sıyırıp geçerken sesim kulaklarıma alçak ve sert geliyor. O hassas deri parçasını takip ederken, dilim nabzında geziniyor, oradaki hafif tuzluluk ve tatlı kokunun tadına bakıyor.

"Tüm kuralları koyan sendin. Bunu bana yapma." Nefes alıyor, daha iyi erişebilmem için boynunu eğiyor. "Kimsenin ikinci ödülü olmayacağım."

Bu beni kendimi yok etme yolunda daha da ileriye götürüyor. Ellerimi aşağıya indiriyorum, suyun altında kışını avuçlayıp sıkıyorum.

"Seni zihnimin önünden ve merkezinden başka bir yere koyamam bebeğim. O küçük şovunla aklımı başımdan aldıktan sonra senin için başka bir yer olacağını mı düşündün? Yumruğumu durmadan sikmekten başka bir şey yapmayacağımı mı sandın? Beni kendine öyle bir bağladın ki, sana neden bakmamam gerektiğini bile unuttum."

"Ne olmuş yani? Ellerini üzerime koyup güzel sözler mırıldanırsan sana istediğini vereceğimi mi sanıyorsun?" Sage'in kalçaları, benimle tartışmaya devam ederken bile, arayış içinde, muhtaç dokunuşumu kovalıyor. Bu kız da benim yakalandığım aynı şevkle tutunuyor. İkimiz de bu durumdan birbirimiz kadar etkilenmiş durumdayız.

Yapmak üzere olduğum şeyi hiçbir şekilde düşünmemeliyim. Ama içimde, bize tam da arzuladığımız şeyi vermemek için hiçbir neden düşünemeyen bir versiyon var.

"Oh, büyük bir oyundan bahsediyorsun. Seni iyi hissettirmem fikri hoşuna gidiyor mu? Daha fazlası için kalçalarını nasıl gıcırdattığını hissetmediğimi mi ?" Kumaşın kenarının altından kayıyorum ve onun yumuşaklığına ilk bakışta nabzım atıyor; ıslak, sıcak ve benimle bu şekilde buluşmak için çok istekli. "Özlemini çektiğin şeyi sana verdiğimde ne kadar iyi hissedeceğini bilmek ister misin?"

"Neye ihtiyacım olduğu hakkında hiçbir fikrin yok kovboy." Sage'in tırnakları karnıma ince pamuğa kazıyor

Hala ölümüne bağlı.

Elimi kışının altından kaydırarak bacağını olabildiğince yukarı kaldırıyorum ve bulduğum şey karşısında neredeyse inleyeceğim. Orada beni bekleyen kaygan kanıtı keşfetmek için o malzemeyi hafifçe itmeyi yetiyor.

"*Mmmfuck*, bebeğim. Küçük tatlı amcığın sırlarını ele veriyor. Sanırım çok sevdiğin o noktayı nasıl bulacaklarını bildiklerinde parmaklarımdan yeterince hoşlanacaksın." Daha aşağı bastırıyorum ve girişiyle oynamaya başlamak için uyluklarının o gizli birleşim noktasına ulaştığımda kadifemsi bir yumuşaklık kazanıyor. "Bahse girerim birlikte olduğun hiçbir aptal çocuk, ihtiyacın olduğunu bildiğim gibi aminla ilgilenme zahmetine girmemiştir. Sadece oyuncaklarının girebildiği o noktayı asla okşamamışlardır. Hiçbiri seni mükemmel bir şekilde boşaltmak için çaba sarf etmedi, değil mi?"

Sage başını göğsüme yaslıyor, ben keşfetmeye başladıkça daha yüksek sesle inliyor. İki parmağımı kanalının hemen içine bastırıyorum, lanet olsun, sonunda onu etrafımda sarılmış hissetmenin nasıl bir şey olabileceğini hayal etmek çok acı verici bir şekilde sertleşiyorum. Aletim acil bir ihtiyaçla zonkluyor ve sıkı bir çaresizlik kasıklarımı ele geçiriyor. Bu gerginliği hafifletmeye ihtiyaç duymadan yarım gün geçirmekte zorlandığımı söylerken abartmıyorum. Sadece onun üzerimde böyle bir gücü var, her şeyi tüketen bir boğulma, sürekli olarak kamerada kendini nasıl çalıştırdığına dair anılara kapıldığım bir boğulma.

"Siktir git sen, Beau." Kadın acı dolu bir ses çıkarır. zevk, etrafımda sıkışma. O bunu durdurmaya edemiyor, ben de çekip gitmeye cesaret edemiyorum. Görünüşe göre şu anda ikimiz de ruhlarımızı satıyoruz.

Dişleri ısıyor ve bu çok ateşli bir şey.

Beni onun izleriyle kapla. Sage'in beni baştan aşağı çürükleri ve çizikleriyle damgalamasını memnuniyetle isterim.

"Hayır, bence o çocukların hepsi etrafta beceriksizlik yapmakla meşguldü. Bir kadını memnun etmenin tek *yolunun* onları sikmek olduğunu düşünen ve bir kadını nasıl boşaltacaklarını bile bilmeyen aptallar." Ben konuşurken, iki parmağımı yavaşça içine sokmaya devam ediyorum. Kıvrarak ve okşayarak bu ritmi sürdürüyorum, Sage'in sırtı kavislenene ve kalçaları titremeye başlayana kadar iç duvarlarına sürtünüyorum.

"İşte böyle, bebeğim. Bana bütün o pis sesleri çıkar." Kıcını sıkıyorum, bana açılması için onu daha yukarı kaldırıyorum, parmak eklemlerimi dikişinden geçiriyorum, şişmiş klitorisini arıyorum. "O kamerada nasıl görüldüğünü düşünmekten kaçınmanın ne kadar imkansız olduğunu biliyor musun? Bütün bir haftayı atlar ve çiftlik hayvanları hakkında konuşarak geçirdim ve nereye gidersem gideyim, parmaklarını yutan ıslak amının hatırasıyla sertleşmeye devam ettim."

O hassas küçük noktayı okşarken vücudunun sarsılmasına tanıklık etmek bu kadar tatmin edici olmamalı. Nasırlı parmaklarımın altındaki en yumuşak, en narin taç yaprağı olmamalı. Kendimi bu kızıdan koparmam için birçok neden var ama yine de onu bırakacak gücü bulamıyorum.

Tomurcuğuna son bir kez sertçe vurduktan sonra elimi isteksizce çekiyorum. Bunu bitireceğim için değil, Sage için planlarım olduğu için. Ve bunun için onun bu nehirden çıkması gerekiyor.

Bu kız beni uçurumun kenarına mı itmek istedi? Ben de doğrudan yıkımın derinliklerine dalıyorum ve onu da kendimle birlikte aşağı çekiyorum. Parmak uçlarımı onun yumuşak kıvrımlarına batırırken nefesim göğsümde gidip geliyor.

"Böyle bir performans sergileyip hiçbir sonuçla karşılaşmayacağını mı sanıyorsun? Orada yatacak ve cezayı çekeceksin çünkü ben bütün hafta boyunca acı çektim. Şimdi benim sıram, bebeğim."

BÖLÜM 21

Orada yatacaksın ve cezanı çekeceksin.

Bu kim olduğundan emin değilim. Etrafımda olmaya alıştığım Beau'yu kilit altına almak. Kesin olan bir şey varsa, o da karşımdaki adamın beni tamamen tüketmeye hazır görünen haliyle başımın sonsuz bir belada olduğudur.

Beau her yerde, etrafımda, hâlâ beni vücuduna inanılmaz derecede sıkı sarıyor. Bu arada, ellerinin, gövdesinin ve - aman tanrım, ıslak kot pantolonu ve tişörtünün - vücuduma sertçe bastırmadığı her yerde, sanki kanımı karıncalanma, nabız gibi atan bir hisle değiştirmiş gibi.

Dudaklarım onun kirli sakalının çizikleri ve bıyıklarının kıllarıyla cızırdıyor. Benimkini örten ağzının sıcaklığını, kahve ve nane tadını hâlâ alabiliyorum. Meme uçlarımın onun ön tarafına yapışmış ıslak kumaşa sürtünmesinden sonra göğüslerim ağrıyor, ağırlaşıyor ve doluyor. Vücudumun Beau tarafından süpürülmesinin ötesinde, benimle bu kadar ustaca oynadıktan sonra kalçalarımın arasında dayanılmaz bir boşluk ve ihtiyaç bıraktığından bahsetmiyorum bile.

Dudaklarımı aceleyle yalıyorum, bir saniye önce olduğu noktayı sığ, nefes nefese nefeslerle izliyorum. Ve işte o zaman avuç içleri belimin eğiminden aşağı kayıyor, kalçalarımınla yeniden bağlantı kurma davetini takip ediyor.

Onda bir vahşilik, bir çaresizlik var ve bu çok ateşli.

O nasırlı eller, sert ve istekli, altıma uzanıyor. Beau beni sert bir hareketle kaldırıyor ve bacaklarımı kalçalarına doluyor. Bizi sudan çıkarmaya başlarken alt bedenimden su fişkırıyor.

"Ne yapıyorsun sen? Öylece yapamazsın-" Azgınım ve inanamıyorum. Daha önce hiç kimse beni bu şekilde ellememişti.

Beau durmuyor. "Oh. Yapabilirim. Ve yapacağım."

Adımları kiremitlere çarptığında, havlumu almak için eğiliyor ve beni lanet olası bir tüymüşüm gibi kendine doğru tutuyor.

"Beau..." İtiraz etmeye devam ediyorum. Çünkü bu ondan bekleyebileceğim her şeyden çok uzak. Pervasızca. Düpedüz delilik. Benimle bu çizgiyi aşmayı düşünüyor olamaz.

"Hayır, Sage," o Homurdanıyor, ve tutar yürüyen yukarı nehir kıyısında.

"Buraya dönmek için şafaktan önce yola çıktım."

Konuşurken, sert sözlerinin her birinin sıırılsıklam göğsünden geçip doğru gürlediğini hissediyorum. Beni yere bırakmayı ya da gitmeme izin vermeyi reddediyor ve düz yatak üzerindeki menteşeleri çözün.

"Yatak odamdan sadece elli adım ötedeki kulübede kalan güzel kızla ilgili iffetsiz düşüncelerle dolu bir kafayla mücadele ettim. Son bir saatimi senin güvenliğin için endişelenerek geçirdim. Zaten açık değilse, sürekli aklımdasın ve sana ihtiyaç duyduğum tüm yolları inkar etmekten bıkmak üzereyim." Bagaj kapağı yerine otururken menteşeler yüksek sesle tıngırıyor ve bu özel ses ayak parmaklarıma kadar bir ürperti gönderiyor.

Beni sadece arka koltuğa atıp aracına kilitlemediğini fark ettiğimde midem bulanıyor.

Bu adamın aklında başka planlar var.

metali örtmek için havluma ustaca bir fiske vurdu, ardından kışımı kamyonetinin arkasına yatırdı, sonra

beni içine hapsediyor. Bu andan kesinlikle kaçış yok. "Şu anda ihtiyacım olan tek şey senin iznin. Ya da Bu konuda da inatçı davranacak mısın?"

Beau dizlerimin arasında duruyor, bronz tenini su damlacıkları kaplamış, beyaz tişörtü kaslı vücuduna yapışmış. Transparan pamuklu tişörtün bir tarafı kısmen kıvrılmış, ıslanan kot pantolonunun bel bandının altında kaybolan koyu renk saçlarının izini ortaya çıkarıyor. O fırtınalı gözleri, batan güneş nemli tenimizi kavursa da beni titretmeye yetecek bir güçle bana bakarken kapüşonlu.

Bu kovboy seks ve baştan çıkarma gibi görünüyor... ve kalp kırıklığı.

O, kabul etmeyi düşünebileceğim en kötü karar. için.

"Ne yapıyorsun?" Sertçe yutkunuyorum. "Sen-sen evli."

"Bana hayır mı diyorsun?" Kıçımın yanlarını avuçluyor, sonra bel bandını kalçalarımın üzerinden geçiriyor ve ıslak kumaşı hafifçe çekiştiriyor.

"Ne *biz*? Beau, bu kesinlikle olamaz." Gözlerimin onun üzerinde zıplamasına engel olamıyorum. O kadar ateşli, o kadar güçlü ve ağzı da tam orada.

Her gün çiftlik hayvanlarıyla uğraşan ve saman balyaları taşıyan bir adamın rahatlığıyla saldırıyor. Kariyerini bir boğanın sırtında geçirmiş bir kovboy. Beni karnımın üzerine çevirerek, dünyamı döndüren ve zar zor örtülmüş kıçımı onun için sergileyen bir hareket. "Bu bir hayır mı, yoksa izniniz var mı?" Tekrarlıyor ve bu sefer sesi o kadar alçak ve baştan çıkarıcı ki, bundan sonra ne olursa olsun, kanım kendi kendine yandıktan sonra bir tutam duman dışında benden geriye hiçbir şey kalmayacağını düşünüyorum.

Dudağımı ısıriyorum, kalbim göğsümün içinde titriyor.

"Devam et. Kelimelerini kullan, Sage. O güzel ağzını kullanmayı seviyorsun, değil mi?"

"Siktir git." Nefes nefese kaldım.

Pislik , Beau beni tuzağa düşürdüğünü biliyor. İçinden zengin, karanlık bir kıkırdama çıkıyor ve parmakları kumaşın kenarıyla oynuyor. Benimle alay ediyor. Benimle alay ediyor. Zaten kendimi kaybettiğimi bildiği bir şeyle beni baştan çıkarıyor.

"Bekliyorum." Düzleştirilmiş avucunu kık yanağımın altındaki kıvrımda gezdiriyor. Temas ettiği her santim deri canlanıyor, okşayarak keşfetmesine kesinlikle aşırı duyarlı hale geliyor.

İkiye bölündüm. Bu adam ne zaman birdenbire bağlarından kurtuldu? Şimdiye kadar, arkasına kilitlendiği parmaklıklardan kaçmayı başaramamıştı. Ve neden daha güçlü olmam ve ona durmasını söylemem için gereken tüm nedenleri isteyerek görmezden geldiğim noktaya kadar ondan tamamen büyülenmiş durumdayım?

Gözlerimi sımsıkı kapatarak kelimeyi ılık akşam havasında serbest bıraktım.

İkimizi de mahvedebilecek tek bir iğne düşme anı. "*Evet.*"

Beau yapar a Memnun oldum, arzulu Gürültü ve kabaca

bikini altımı aşağı çekip, üst baldırlarıma geriyor.

"Sanırım kötü olmayı seviyorsun," diye mırıldanıyor.

"Sanırım benimle kötü olmayı seviyorsun." Onun tamamen giyinik olduğunun ve benim burada çıplak, kamyonetinin arkasına yayılmış, toz, saman ve deri kokularının etrafımda uçuştüğünün acı verici bir şekilde farkındayım.

Avuç içleri kıcımın kabarıklığı üzerinde geziniyor ve her iki taraftan birer avuç sıkarken inliyor. "Hiçbir fikrin yok."

Nabzım bir aygır gibi, boğazımın kenarında çılgınca dört nala koşuyor. Yine de, hızlı hareket etmek yerine, bu

Adam nemli tenimi okşamaya devam ediyor. Sanki oyalanıyor. Ağırılığımı kaydırduğımda, bu uçuruma ulaştığımıza göre belki de her şeyi yeniden gözden geçirmek üzere olup olmadığını merak ediyorum.

Aman Tanrım. Bunun daha ileri gitmesini engellemek üzere mi?

"Beni izlerken kendine dokundun mu?" Nefes nefese kasıtlı olarak alay ediyorum. Onu mantığın sınırlarına itiyorum, çünkü bu işkencenin içinde daha fazla tek başıma kalmayacağım. "Beni şov yaparken izlerken sikini okşadın mı, yoksa teslim olursan bunun ne anlama geleceğinden çok mu korktun?"

Bu bana tam olarak şeyi kazandırıyor.

"Lanet olsun, Sage." Beau'nun sesi acı ve çaresizlikle çıkarken, açık avucunun ilk çatlağı çıplak tenime iniyor ve beni sarsıyor. Isı hemen çiçek açıyor, sokmanın olduğu yerden klitorisimde zonklamaya başlıyor.

"Seni izlemeden duramadım." Diğer taraftan bir tokat daha. "Beni tuzağa düşürdün, her ne kadar bu görüşmeyi o kadar ileri gitmeden önce sonlandırmam gerekse de. Tek bir vuruş bile yapmadan beni neredeyse boşaltıyordun."

O son sözleri söylerken, birbiri ardına iki hızlı darbe indirdiğinde ve sonra avuç içi acıyı yatıştırdığında dişlerini sıkarak çıkıyorlar. Dokunuşunun o sıcak et noktalarının üzerinde kayma şekli beynimi eritiyor.

Daha fazlasını istiyorum.

"Aletin elinde miydi?" Nefes nefese kaldım ve havluyu pençeledim.

"Her zaman." *Şaplak.*

"Kahretsin, bu çok ateşli." Bedenim sarsılıyor, eğiliyor ve kendini tutamadan ona yalvarıyor.

"Seninle ne yapmam gerekiyor, benim yaramaz kızım?" Beau, sonunda istediğim şeyi bana vermeden önce avucuna bir kez daha dokunuyor. O bir dalış

Elini bacaklarımın arasına soktu, parmaklarını tekrar ağlayan, kenetlenmiş amıma daldırdı.

"Ben kimsenin değilim. Kesinlikle *senin* değilim." Düpedüz inlerken omurgam eğildi.

"Şimdi öyle diyorsun ama öyle olacaksın."

"Bu çok zengin..." Çılgınca bacaklarımı açmaya çalışıyorum ama bikinim beni onun dokunuşu için tamamen açılmaktan alıkoyduğu için yapamıyorum. "Parmağında yüzük ... bir *karısı* olan adamdan geliyor." Kelimeleri soluk soluğa söylerken vücudumda açıklayamadığım bir şey oluyor. Bu sinir bozucu adam parmaklarını kıvrıyor ve iç duvarlarımı okşuyor, ağzımı bir sızlanmayla açık bırakıyor.

"Elimde *eski sevgilim* var, o sadece sonuçlanmayı bekleyen bir boşanma. Onu hayatımdan silen bir sayfaya atılmış bir imza. O kadın benim geçmişimden gelen boktan bir karar, tıpkı senin de ardında sokakları kirleten kırık kalpler bıraktığına emin olduğum gibi, güzel kız."

"Bahanelerle ilgilenmiyorum." O beni mükemmel bir şekilde okşarken ben de parmaklarımın ucuna yapışıyorum. "Bana bir koca olarak ihmal edildiğin ve bu yüzden yoldan çıkmaya karar verdiğin hakkında üzücü bir hikaye anlatma."

"Sana daha önce de söyledim, öyle bir şey değil." Beau parmaklarını yarığımdan geçirmek için hafifçe geri çekiliyor. Bu sefer daha yavaş hareket ediyor ama vücudumu ve beynimi sadece onun için saf, ışıltılı bir zevke dönüştürmek için daha az acımasızca değil. "Sana ihtiyacım var, Sage," diye mırıldanıyor.

Tanrım, bunu söylediğini duymaya dayanamıyorum. "Ben de yuva kurmakla ilgilenmiyorum. Benimle tatlı tatlı konuşabileceğini sanma."

Tekrar içeri ittiğinde, kelimelerim titriyor. Sıkışmış ciğerlerimden kaçmak isteyen sürtük seslerini durdurmak için neredeyse dilimi ısıracaktım.

"Neden sen olmak zorundasın?" Nefesim kesiliyor ve alnım düşüyor.

Beau parmaklarıyla beni beceriyor ve vücudum kamyonetinin bagaj kapağının üzerinde ileri geri sallanıyor, neredeyse aklımı kaybedecektim. Bununla savaşmak istiyorum. Her şeye karşı çıkmak istiyorum ama yine de çaresizce ona olan saplantımın ağına takılıyorum.

Bencilce, bizi daha inkar edemem.

Tek yapabildiğim gözlerimi kapatıp zevkin artmasına izin vermek. Elinin her hareketinde klitorisim zonkluyor ve onun dikkatini çekmek için yalvarıyor.

"Bir kez." İnledim.

Sanki yeni bir dünya şampiyonluğu kazanmış gibi kendini beğenmiş, hınzır bir ses çıkarıyor. "Sadece bu seferlik, *hmm*?"

"Evet." Dişlerimi sıkıyorum. O kadar yakınım ki beni bu çılgınlığa sürükledi.

"İkimiz de bunun yeterli olmayacağını biliyoruz, bebeğim."

Lanet olsun, bana her seslendiğinde parmaklarını daha da sıkı kavramaktan kendimi alamıyorum.

"Artık evli olmayana kadar..." Derinlere daldığında nefesim kesiliyor, parmaklarının etrafında sıkılaşıyorum. "Bu zaten verdiğim için kendimle yaşamak zorunda olduğum korkunç bir karar."

"Burada suçlanacak kişi sen değilsin, Sage." Vücudumu sert bir şekilde ele alışının aksine sözleri yumuşaktı. "Yanlış zamanda yanlış yerde olan benim. Sana bakmayı aklımdan bile geçirmemesi gereken bir adam. Ama bir gün daha hayatta kalamam."

Titrek bir nefes veriyorum, bir zevk iniltisi. "O zaman değse iyi olur, kovboy. *Bir. Zaman.*"

BÖLÜM 22

Yaşım bana evet diyor.

savrulma oluğu açılır. Her şey ileri doğru fırlıyor.

Kanımda kaynayan sıcaklık ve gerilimle harekete geçtim.

Bu kızı *becermek*, ona *sahip olmak* ve bana ne yaptığını göstermek için vahşi bir ihtiyaçla aklımı başımdan aldı. Onu pençelemem ve yakalamam şiddetli ve kararlı. Ona ihtiyacım olduğunu söylerken yalan söylemiyorum.

Beni geri dönüşü olmayan bir noktaya sürükledi.

Bikinisinin altını sıyrıyorum, bu sırada neredeyse ıslak kumaşı vücudundan yırtacaktım. Doğruca dizlerimin üzerine çökerek, onu arkadan ağızla kaplıyorum.

Sage lanet olası en tatlı şey. Amcığı inanılmaz derecede yumuşak ve narin hissettiriyor ve ağızım kalçalarının arasında dolaşırken onun açılma biçiminde boğuluyorum. Tüm o kavga, aramızdaki tüm o kızgınlık, ılık akşam havasında gökyüzüne doğru uçuşan ve çatırdayan kıvılcımlar gibi kayboluyor.

Sanki uçuyormuşum, onu tadacakmışım, yalayacakmışım ve bu kıza şimdiye kadar sakladığım her şeyi gösterecekmişim gibi hissediyorum. Aletim çelik gibi sertleşti, onun içinde olma ihtiyacıyla zonkluyor, parmaklarıma yaptığı gibi beni sardığını hissediyorum.

Bunu uzatmanın anlamı yok. Patlayacağı an için aılıktan ölüyorum ve bu hemen şimdi olacak, böylece her tatlı, kaygan damlanın tadına bakabileceğim. Dilimi içine sokarken ve parmaklarımla şişmiş klitorisini ararken, sert ve hızlı çalışırken Sage üstümdeki en güzel sesi çıkarıyor. Vücudu kasılıyor ve titriyor, sonra amcığına karşı inlerken benim için o kenara düşüyor.

"Lanet olsun." Onu ulaşabildiğim kadar yalıyorum, ulaşabildiğim her yere uzun, yavaş vuruşlar yapıyorum.

Sage inliyor. "Lanet olsun. Bu çok yanlış." Sesi, söylediklerinin tam tersi doğruymuş gibi geliyor.

"Yanlış bir şey yapmak seni ediyor, değil mi?" Ağzımı onun sıcak teninde gezdiriyorum ve ayağı kalkıyorum. Bu kez omurgasının üzerine bir öpücük daha kondurarak dönmesine yardım ediyorum ve dik oturması için ona rehberlik ediyorum.

Sage aç bakışlarımla karşılaştığında yanakları kızarıyor. Bana baktığı şehvet dolu gözler, içine dalınabilecek en derin, en karanlık havuzlar. O kadar çarpıcı ki, ona duyduğum istek göğsümü kavırıyor ve sıkıyor.

"Lanet olsun sana. Sen neden zevk alıyorum?" Göğsü doruğı ulaşmanın verdiği rahatlamayla titriyor. Sıkıca kıvrılmış meme uçlarıyla dolgun ve yuvarlak göğüslerinin görüntüsü çok güzel. Tek yapmak istediğim günlerce, haftalarca bu kızın her santimetresine tapınmak ve hiç havaya çıkmamak.

Ona bakıyorum ve tenime yapışan sıırılsıklam tişörtümden kurtulmaya başlıyorum.

"İkimiz de bundan hoşlanıyoruz... çünkü sen ve ben? Kablomuz aynı." Başımın üzerinde sürüklüyorum, sonra ıslak bir tokatla kamyonun kasasına . "Her zaman kontrolün bizde olması gerekiyormuş gibi hissediyoruz, ama eğer uğruna kontrolden vazgeçebileceğin birini bulursan..."

"Senin için her şeyden vazgeçeceğimi kim söyledi?" Sage'in gözleri karnımda bir aşağı bir yukarı gidip geliyor

Bana açık bir arzuyla bakması inanılmaz bir his.

Ellerim kot pantolonumda çalışıyor ama gözlerim hep onunkilerde sabit kalıyor. "Bence merak ediyorsun. Her zaman sıkı sıkıya tutunan kişi olmak zorunda değilsin. Kendini bırakabileceğin güvenli bir yere sahip olmayı hak ediyorsun. Bu seni daha az güçlü yapmaz, Sage."

Oflayıp pufluyor, gözleri benimkiler arasında gidip geliyor. "Burada benimle bu şekilde birlikte olman senin hakkında ne söylüyor kovboy? Neden *yapamayacağımız* ve yapmamamız *gerektiği* hakkında bana söylediğin onca şeyden sonra?" Bakışlarını yüzümde tutma savaşını kaybederken meme uçları daha da geriliyor ve gözlerimi indirip ellerimin kot pantolonumu kalçalarımın üzerinden geçirmesini, sonra da külotumun bel bandını aşağı doğru itmesini izliyor.

"Bu senin için çok zayıf olduğum anlamına geliyor, Sage."

Kendimi avucumun içine alarak, kökten uca yavaşça okşuyorum, umutsuzca lanet kafamı tutmaya çalışıyorum.

Pelüş ağzı açık kaldı. "Aman Tanrım, piercingli misin?" Sage başını arkaya atıyor ve hüsrana dolu bir çığlık atıyor. "Neden bu kadar ateşlisin? Neden cezalandırılıyorum?"

"Aletimin görünüşünü beğendin mi?" Yaklaşıyorum, kalbim küt küt atıyor.

Çenesi tekrar aşağı indiğinde o zengin, bal rengi gözler parlıyor. "Ciddi misin sen? Şu şeye baksana. Çok seksi."

Ben orada dururken alt dudaklarını ısıırıyor, tam karşımdaki çarpıcı, kendinden emin yaratık karşısında biraz şaşkınlıktan daha fazlası.

"Bu şimdiye kadarki en acımasız ceza... bana oynayabileceğim harika oyuncağı gösterdin ve ben onu sadece bir kez çıkarıp sonra geri koymak zorunda mıyım?" Sage dizlerini açıyor ve bana fena halde söyleyen bir bakış atıyor, çünkü henüz onun içine bile girmedim ve şimdiden kendi kurallarımı nasıl esneteceğime dair planlar yapıyorum.

"Bu seni rahatsız etmiyor mu?" Boğazım .

"Beni rahatsız eden tek şey, alay etmeyi bırakıp hemen şimdi içime girmene ihtiyacım olması." Sage neredeyse hırlıyacaktı.

Açılmış kalçalarının arasına sıkıştım ve parıldayan amı tam orada, o kadar yakın ki tek yapmam gereken kalçalarımı ileri doğru bastırmak ve onu ilk kez hissedeceğim.

"Beau." Ağır kirpik perdesinin arkasından baştan çıkarıcı bir ses tonu ve boğucu bir bakışla beni öldürüyor.

Tam kaderimizi bununla mühürlemek üzereyken donup kaldım. Midem sıkışıyor. Ne yapıyorum ben böyle? "Kahretsin, burada hiç prezervatifim yok."

"Umurumda değil. Beni çiğ çiğ becer." Cevabı hemen geldi.

Onun ne kadar emin olduğunu duyunca sikim elimin altında sarsılıyor. "Yüce Tanrım."

"Temiz sonuçlarıma mı ihtiyacınız var? Son testimden bu yana kimseyle birlikte olmadım."

Benim kan var olmuştur değiştirildi ile a
Sürü . atlar, tekmeliyor, ata biniyor ve her yöne koşuyorlardı.

"Ben de temizim. Ama güvenmiyorsan anlarım-" "Ne kadar oldu?" Sage dudaklarını yalıyor ve kıcı kalçalarını biraz daha yaklaştırıyor.

Aletim zonklıyor, sırlıslıkam girişinin ne kadar yakın olduğunu hissediyorum. İçimden bir inilti çıkıyor ve bir avucumu kalçasının yanındaki bagaj kapağına vurmak için bırakıyorum, ağızlarımızı da aynı yakınlığa getiriyorum. Burnumu çenesinin izini sürmek için sürüklüyorum ve bana verdiği ihtiyaç ve hayal kırıklığı sesini içime çekiyorum.

"Ne kadar süreceğini bilmek ister misin?" Tenine karşı mırıldanıyorum. Dudaklarımın keşfetmesine izin vererek kulak memesini bir saniyeliğine ağzıma alıyorum. "Çok..." Boynunun yan tarafını öpüyorum. "Çok..." Sage kulağının hemen altındaki noktaya daha iyi erişebilmem için eğiliyor. "Çok... uzun zaman oldu."

"O zaman çeneni kapatıp girsen iyi olur."

Sage uzanarak yumruğumu kendi yumruğuyla kapatıyor ve bana son onayı, rasyonel düşüncenin son ipliğini koparıyor, ve benim delinmiş ucumu veriyor.

çekirdeğindeki çentikler. Onun kayganlığı, inanılmaz sıcak girişi beni içeri buyur ederken ikimiz de hırıltılı nefesler emiyoruz.

"*Ffifuck.*" Ağzımı gümbürdeyen nabzının üzerine yerleştirip ileri doğru bastırıyorum. Vay anasını, sırlıslıklam olmuş. Aletim içeri girdiğinde her şey karardı ve bu kız etrafımdaki en ipeksi, en yumuşak şeydi.

Bunu çok uzun zamandır kimseyle yapmadım. Uzun zaman önce seks yaptığım son kişinin, adını duyduğumda bile içimi pişmanlıkla dolduran bir kadın olduğu gerçeğini boş verin.

Lanet olsun, bu inanılmaz bir his. Kalçalarımın her sabit dönüşünde içime bir sıcaklık dalgası yayılıyor.

"Aman Tanrım." Sage'in elleri enseme doğru uçuyor ve nemli saçlarıma dolanıyor. Ağzımı boğazına doğru tutuyor, kendini eğerek daha derine batmam için beni yönlendiriyor. "Şu lanet piercing." Bir inilti üzerine dişleri nabız noktamı sıyrıyor.

Hoşuna mı gidiyor? Eğer bu kız için her şeyi riske atmaya zaten hazır değilsem, onun için iyi hissettirdiğini bilmek beni çok çabuk çözecek. Mandy'nin bunu yaptırdığımı öğrendiğinde yüzünde beliren dehşet dolu ifadeyi düşündüm. Şu anda beni bir rüya gibi saran kızdan daha farklı bir tepki olamazdı. Sage'in delinmiş sikimi gördüğünde ve hissettiğinde verdiği tepki, umduğum her şeydi.

Kadifemsi kanalına doğru ilerlerken Sage'in çıkardığı sesler bana bunun onun için ne kadar inanılmaz bir his olduğunu, benim için cennet gibi hissettirdiğini anlatıyor. Numara yapmak ya da rol yapmak yok. O da tıpkı benim gibi saf duygu yoğunluğuna kendini kaptırmış durumda.

"Çok ıslaksın, bebeğim. Tanrım, çok iyi hissediyorsun." Dilim teninde geziniyor, onu tadıyor ve bana vermeye devam ettiği o küçük zevk iniltilerinin her birini yutmaya devam etmek istiyorum.

Karıncalanma, sıkışma hissi omurgamdan aşağıya doğru zaplıyor ve ben onun kalçalarını arıyorum. Parmaklarımı etine batırarak biraz geri çekiliyor, sonra ileri doğru itiyorum. Kabzasına kadar battığımda, ikimiz de birlikte inliyoruz. Artık tek düşüncemiz var, sadece o acil rahatlama ihtiyacının peşinden gidiyoruz. Sage'in tırnakları bana batıyor, kalçalarını kaldırırken enseme daha sıkı yapışıyor ve mümkün olduğunca derine inmeye devam etmem için beni cesaretlendiriyor.

"Fuck-Fuck, tam oraya." Ben ona tekrar tekrar pompalarken, yumuşak küçük törpüsü ve muhtaç inlemeleri doğrudan taşaklarıma vuruyor.

"Tanrım. Beni böyle kavramaya devam et." Etrafımda dalgalanan duvarları ve dikkatimi çekmek için yalvaran yumuşak, dolgun göğüsleri dışında her şeye odaklanmak zorunda kalıyorum. Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, her şey o kadar güzel ki. Etine sertçe bastırıyorum, kalçalarını tam istediğim yere sabitlemek için cezalandırıcı bir tutuş kullanıyorum. Tekrar tekrar ileri sürerken, omurgamda gerilim

"Beau... Kahretsin... Çok yaklaştım." Sage'in nefesi kesiliyor ve ben bunu hissediyorum. Onun sıkılaştığını hissediyorum ve lanet olsun, bunun ne kadar inanılmaz olduğuna doyamıyorum.

"Nereye gelmemi istiyorsun?" Dişlerimi gıcırdatıyorum, o anda patlamamak için dişlerimi sıkıyorum.

"Ortalığı dağıt, içime gel." Saçımdan çekiştiriyor. "*Lütfen*. Beni mahvet."

"Tanrım. Siktir." Bunu yüksek sesle talep ettiğini duymak inilti benim mutlak mahvoluşumdur.

Ağzım göğsüne doğru dalıyor, bir elimi sokarken o sıkı meme uçlarından birini dudaklarımdan arasından emiyorum. Klitorisinin üzerinde sadece birkaç sert daire çizmem yetiyor ve Sage kendini tamamen kaybediyor. Vücudu titriyor ve sonra orgazmı tutarken zevkle haykırıyor, amı her kayma ve itme ile ritmik olarak beni kavlıyor.

Bu kadının her şeyini verdiğini görmek ve hissetmek çok güzel bir şey

Daha fazla dayanamıyorum. Taşaklarım sıkıca yukarı çekiliyor. Tüm o yakıcı, acil basınç kasıklarımda patlıyor, beni homurdanmaya, nefes nefese bırakıyor ve yumuşak etine karşı nefes nefese bırakıyor. Sikim mümkün olduğunca derine inip boşalırken, salıverilmemin gücü kulaklarımda gümbürdüyor.

Döl fışkırıyor, kanalını dolduruyor, aramızdaki her şeyi aşırı ısınacak ve kayganlaşacak şekilde kayganlaştırıyor. Sanki sürekli nabız atıyor, tekrar tekrar sarsılıyormuşum gibi hissediyorum. Tüm kanım aletimde, her bir beyin hücrem kafamdan uçup gitti ve etrafımızdaki tüm dünya bir sis içinde buharlaşıyor.

Dindar bir adam değilim, ama böylesine güçlü bir arzuyla yanıp tutuşmaktan asla kurtulamayacağım kadını bulduğuma eminim. Her gün isteyerek ibadet etmek için.

Körü körüne birbirimizin ağzını arıyoruz. Özensiz öpücükler ve mırıldanmalarla ellerimiz özgürce dolaşıyor, sıcak ten üzerinde kayıyor. Ruhumun bedenimi terk ettiğinden oldukça eminim, onun uzunluğumun etrafında sıkmaya devam ettiğini hissediyorum, beni içeride gömülü kalmaya teşvik ediyor. Kukusu sanki çekilmemi istemiyormuş gibi beni kavramaya devam ediyor.

Hareket edemiyorum.

asla taşınmak istemiyorum.

Zaten onu hissetmeye bağımlıyım. Tırnaklarının sırtımı çizmesine. Birlikte mükemmel bir şekilde şekillenmemize.

Ve şimdiden ona tekrar sahip olabilmenin yollarını düşünüyorum.

BÖLÜM 23

Çırpınan nabzım biz gelene kadar zorlukla yatıştı.

Beau'nun kamyonetiyle çiftlik binalarına yanaştı. İkisinin de Bacaklarımın arasındaki yoğun zonklama.

Bu Resmi. Ben de olmuştur işlenmiş nutkum tutuldu, Kemiksiz, vücudumun eskiden olduğu yerde ancak gevşek bir erişte vardı.

Beni anlamsızca becerdikten sonra, yanımdaki kovboy nehirden ayrıldığından ve araziye doğru kısa bir yolculuk yaptığından beri sessiz. Sanırım ikimiz de az önce yaşadığımız kasırgadan sonra ne söyleyeceğimizi bilemiyoruz. oldu. A

kuvvet süpürme Biz yukarı ve bizi belirsiz bir şekilde en derinlere bırakarak ikimizi güvenli bir şekilde nasıl geri döneceğimizi bulmaya bıraktı.

Tırnaklarımızla kazıyarak kıyıya geri döndüğümüzde küçük, huzurlu bir sessizlik var ama de *sessizlik*. Sadece camlar açık ve tatlı akşam havası ikimizin oturduğu yerin etrafında dolanıyor. Hafif, ılık bir esinti, şu anda içinde bulunduğum mutluluk bulutuna uyacak şekilde tenimi okşuyor.

üzerinde yüzüyor.

Tek seferlik.

Vay anasını. Ne kadar eşsiz, zihin değiştirici bir olay olduğu kanıtlandı.

Ben Zihinsel olarak Küfür kendim için yapmak o Beau'nun ekipmanını keşfetmeden hemen önce aptalca bir açıklama

gizlice toparlanıyormuş.

Kukum hala bu özel ifşaat karşısında inanamayarak hıçkırıyor.

Kamyonu park ediyor ve gökyüzü zengin mor kadifeden bir pelerine dönüşüyor. Uzaktaki Crimson Ridge'in üzerinde birkaç pembe çizgi uçuyor ve acaba akıl sağlığım orada bir yerlerde kaygısız ve baş döndürücü bir şekilde yükseliyor mu diye merak ediyorum. Belli ki bu akşam beni bu kovboyun pençelerine terk etti.

Sanırım şu ana kadar. Çünkü bu iş bitti.

Yarın sabah evli patronumun gözlerinin içine bakmanın pek de kolay olmayacağından eminim. Artık yüzünü amıma gömmüş durumda ve döllerinin kalçalarımın arasındaki boşluğa sızdığını hissedebiliyorum. Tüm o azgın, seks dolu gerginlik sonunda rahatladı, bu da bunun ikimiz için de yüzde yüz en iyi karar olduğu anlamına geliyor.

Aksi yöndeki tüm itirazları yutuyorum ve ellerimi nehirden ayrılmadan önce üzerime geçirebildiğim pamuklu sundress'in üzerinde gezdiriyorum. Beau hâlâ nemli bir kot pantolon giyiyor ama kamyonetinin arkasında bir yerlerde kuru bir gömlek bulmuş.

"Bıraktığın için teşekkürler." Parmaklarım kapı kolunun etrafında kıvrılıyor. Ve boğazım biraz kabalaşıyor.

"*Mmhmm*," diye mırıldanıyor, bu kayıtsız seste ne düşündüğüne dair hiçbir ipucu yok. Kapımdan çıkarken, aynı anda onun da kendi tarafına kaydığını görüyorum.

Kamyonun önünü döndüğümde, uzun adımları ve ceplerine soktuğu elleriyle tam karşımda duruyordu. Yanından geçerken çenemi eğiyorum, çünkü bu kısmı nasıl yapacağım? Söyleyecek ne var ki? Bunu çalışmaktan vazgeçerek, durmaksızın dönen düşüncelerden sıyrılıyor ve kulübeme doğru ilerliyorum. Bir yaz gecesinin sesi beni takip ediyor, cırcır böcekleri mırıldanıyor, tıpkı

Beau'nun iri gövdesinin gölgesi patika boyunca beni takip ediyor.

Beni kapıya kadar geçiriyor ve kapalı verandanın altında durduğumuzda yanaklarım biraz daha ısınıyor ve o da hemen yanımda oluyor. Beau'nun yine o sözsüz, kafa karıştırıcı haline dönmesi dışında.

Kolu çeviriyorum ve ona kısa bir gülümseme gösteriyorum. "Tamam, iyi geceler. Saat 08:00'de kahve içmek için görüşürüz patron." Sonra içeri giriyorum.

Daha eşikten adımımı atmamıştım ki uzun bir kol başımın üzerinden fırlayarak kapıyı kapattı. Beau'nun omuzları çerçeveyi dolduruyor.

"İhtiyacın olanı almana izin vereceğim," diyor çenesini odama doğru sallayarak.

Sesinde hiç soru yok. Bu düpedüz bir talimat ve midem bir dizi takla atarken ona bakmak için boynumu bükmek zorunda kalıyorum.

"Her şeyim var. Yani, ben sadece..." Elimle çantamı ve havlumu işaret ettikten sonra başparmağımla odamı ve yatağımla gösteriyorum. Bu sırada kalbim göğsümün içinde çarpmaya başlıyor, çünkü şu anda yüzünde nasıl yorumlayacağımı bilemediğim bir ifade var.

Beau uzanıp beni belimden yakalıyor, başparmağı kaburgalarımın doğru kayıyor. Çenesinde sert bir çizgi ve okyanus derinliğindeki gözleriyle beni geriye doğru yürütmeye başlıyor.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" Sesi alçak. Bu ses tonu, gecenin durgunluğuna yumuşak ve gürültülü bir şekilde süzülen sözlerini duyunca içimde bir sarmal oluşturuyor.

Dudaklarım en ufak şekilde bükülüyor. "Yatağa mı?"

En seksi, kadifemsi anlaşmazlık sesini çıkarıyor. "Benim yatağımdasın, bebeğim."

"Bunun benim yerim olduğunu sanmıyorum." "Öyle." Gözleri parlıyor.

"Şu evlilik yeminlerine bakmamız gerekmez mi?" Bir kadın için inanılmaz derecede nefes nefese konuşuyorum.

kabinimin kapısını kapatıp sırrımızı kilitleyeceğimden emindim. Bir tanesi ikimiz, dağda gün batımı ve Beau'nun kamyonetinin bagaj kapağı arasında kalacaktı. Getirmek bir el yukarı için Fincan benim Çene, Beau Diğer belimde dururken yavaşça elbisemin kumaşını okşuyor. Kaşlarını hafifçe çatarak yüz inceliyor. "Bir bok ifade etmeyen yeminler mi? O anlaşmadaki diğer taraf her ne halt yerse yesin, bağlı kalarak kendimi cezalandırmaktan başka bir şey yapmadığım o kâğıt parçası. istediler mi?"

O sıcak avuçlar beni sımsıkı tutarken nefes ve düşünebildiğim tek şey o. Enerjisindeki her şey, yanından ayrılmama izin vermeyecekmişim gibi hissettiren bir yoğunlukla, lanet olası bir ısrarla çatırdıyor. Ben de istediğimden emin değilim.

Başını sallar. "Sage... Bunca zaman sadık olmaktan başka bir şey yapmadım ve şimdi seninle tanıştığıma göre? Artık bunların hiçbirinin önemi yok."

"Ama-" Bu durum bizi nasıl yol alacağımı ya da içinden nasıl geçeceğimi bilmediğim bir bölgeye doğru sürüklüyor.

"Yatağında kimse yoktu. Yıllardır yok." Beau'nun gözleri bana bakarken o kadar yumuşak ki. Eğer bu adama karşı gerçek bir zayıflığım varsa bile, bu ifade kendim ve içinde bulunduğumuz koşullar hakkında bildiğim her şeyi ve bunu kabul etmemin ne anlama gelebileceğini unutmama yetiyor.

"Yıllar mı?" Yüzümü şefkatle tutuşu karşısında erirken dişlerim alt dudağımı yakalıyor.

"Evet, *yıllar*, bebeğim. Ver şunu bana. Sana ihtiyacım olduğu için delirmeden önce bunu bana ver. *Lütfen*."

Gülümsememi çalışıyorum, bir şeyler yapma dürtüsüne karşı koymaya çalışıyorum. ses tonundaki yalvarma karşısında tüm tedbiri elden bırakıp üzerine atlayabilirdim. Bunun yerine, soğukkanlılığımı korumak için derin bir nefes alıyorum ve avucunun altında başımı sallayarak ona onay veriyorum.

Tövbe ettiğim anın onu tatmin ettiğini hissediyorum. Bu doğaçlama pijama partisi için aceleyle birkaç şey toplayacak kadar uzun süre gitmeme gönülsüzce izin veriyor.

"Bekle-" Çantamın fermuarını çekerken başımı bir tarafa eğiyorum. "Peki ya atlar?"

"Peki ya onlar?" Bir elini saçlarında gezdiriyor, o vahşi, kısmen nemli saç tellerini karıştırırken gözleri bana sabitleniyor ve ne kadar seksi görüldüğüyle yumurtalıklarımı inletiyor.

"İçin atlarınız olduğunu söylemiştiniz."

Beau dilini yanağının iç kısmına bastırarak bakışlarını vücudumda gezdiriyor. "Var. Dört tane yeni."

"Onlarla tanışabilir miyim?" Dudaklarım küçük, yalvaran bir sırtışıla kıvrılıyor.

Derin bir nefes veriyor ve ağzını ovuşturuyor. "İyi." Gözlerindeki hararetli ifade, bu ek sapmanın *hiç de* iyi olmadığını söylüyor.

Parmak uçlarıma basarak onun çerçevesine girdim ve o Benimle buluşmak için eğildiğinde, dudaklarımın onunkilerin üzerinde gezinmesine izin veriyorum ve bunu yaparken ağzına karşı bir sırtıtma oluşturunuyorum.

"Teşekkür ederim. Bu sana amcığıma bir kez daha bakmanı bile kazandırabilir, ateşli şey."

Beau lezzetli, karanlık bir kıkırdama çıkarır. "Hiç şüphe yok, bu gece bitmeden önce kesinlikle birden fazla kez olacak." Ben ondan kaçamadan, alt dudağımı dişlerinin arasına alıyor, klitorisimin zonklamasına neden olan bir hareketle yavaşça çekiştiriyor ve aynı anda beynimi başarılı bir şekilde ayırıyor.

"Anlaşma tek seferlikti."

Beau elini benimkinin üzerine koyuyor, sonra parmaklarımızı birbirine geçirerek beni ahıra doğru götürmeye başlıyor. "Bir kez, ha? *Bir gece* demek için garip bir yol gibi geliyor."

çantam kaldırdı ellerimden, ve o örter spor çantasının kayışını muhtemelen yaptığı gibi göğsüne geçirdi

daha önce yüzlerce kez... hala onun çantasıyken. Tanrım, yüzündeki sırtışı silemeyen bir aptalım ben. Bu huysuz kovboy bacaklarımı jöleye, kanımı da parlayan yıldızlara çevirmeyi başardı.

Sertçe yutkunurken, sadece bana sıkıca sarıldığını, parmaklarının benimkilerle iç içe geçtiğini değil, aynı zamanda gecelik eşyalarımı da ele geçirdiğini fark ediyorum. Görünüşe göre Beau Heartford bu akşam kaçıp gitme riskimi göze almıyor.

Bu muhtemelen kabul etmeyi düşündüğüm en kötü fikir olabilir.

Ama yine de iyi kız olma konusunda hiç iyi değildim.

Ahıra ulaşıyoruz ve tepedeki ışıkların sıcak parıltısı altında içeri adımımızı atar atmaz, ahırın yarısının dolmuş olmasının ek gürültüsünü duyuyorum. Daha fazla homurdanma ve itiş kakış, daha güçlü bir saman kokusu ve havayı dolduran bir zenginlik var, bu da açıkça artık burayı ev olarak kullanan ek bedenler.

Ahırdan ahıra geçerken Beau beni her yeni atla tanıştırıyor. Tüm bu süre boyunca bana dokunmadan duramıyor ve ben de bunun ne kadar iyi hissettirdiğini görünce neredeyse dengemi kaybedecektim. Onun ilgisinin her küçük parçasını, bedenlerimiz arasındaki her mikro temas noktasını içime çektiğim için bir fahişeyim.

Beau kollarını arkamdan sarıyor, tüm sıcaklığıyla omurgamı kaplıyor ve güçlü gövdesi beni neredeyse kendi kovboy battaniyem gibi sarıyor. Her bir ahıra bakmak için durduğumuzda, bana onları tek tek anlatırken sesi sırtımda yuvarlanıyor, çenesini başıma yaslamak arasında değişiyor, sonra boynumun eğimi boyunca tüy gibi öpücükler için eğiliyor.

Goldie. Clover. Dusty.

"Muhteşemler. Eminim buradaki hayatlarını çok sevecekler." diyorum, gözümün önüne gelen en güzel uzun kirpiklere bakarak.

Bu şekilde. Bana söylenene göre Dusty doru bir iğdiş, diğer ikisi ise kestane rengi kısraklar.

Yine de, Beau'nun ağzının kulağıma yaslanma hissinin ötesini hatırlamak için beynime çok fazla güvenmezdim. Muhtemelen tüm bunları yarın tekrarlatmam gerekecek ki not alabileyim ve gerçekten, bilirsiniz, işimi yapabileyim.

"*Mmm.* Bence eyer üzerinde oldukça muhteşem görünebilirsin."

Eskiden midemin olduğu yerde bir kanat cümbüşünden başka bir şey yok. İçimde tam bir his karmaşası var çünkü bu adam bana kendisinin hemen unutmamın çok iyi olacağı bir yönünü gösteriyor.

Bu geceyi Beau'nun atlarından bahsederken boğazımı gıdıklayan kirli sakal ve bıyıklarının hatırasıyla geçiremem.

"Dört atınız olduğunu mu söylemiştiniz?"

"İşte." Beau beni daha da sıkıyor ve bizi bir sonraki bölmeye doğru götürüyor.

Meraklı gözleri ve zarif, uzun boynuyla bize bakan, koyu renkli yelesi ve kulak uçlarının yanı sıra sırtını kaplayan güzel benekleri olan mavimsi gri bir at.

"Bu Mist. Burada yaptığım işlerin çoğunda benim adamım olacak. Birbirimizi tanımak, nasıl anlaştığımızı görmek ve aynı dili konuşmaya başlamak için biraz zamana ihtiyacımız olacak."

Gülümsüyorum, karşıımızdaki yaratığa bakıyorum, o da homurdanıyor ve sanki aynı fikirdeymiş gibi başını sallıyor. Boynu kapının üzerinden bana doğru eğiliyor ve elimi burnunda gezdirmek için uzanıyorum.

Beau'nun büyük pençelerinden biri vücudumdan kalkıp elimi örtüyor ve ikimiz de orada durup güzel ata hayran hayran bakarken benimkini cüceleştiriyor ve ben bu anı nasıl değerlendireceğimi bilemiyorum. Sessizliğin içinde bir fısıltı gibi

Saat olursa olsun, parmaklarımızın iç içe geçtiği ve Beau'nun beni Mist'in alnını ve yumuşak kulaklarını keşfetmeye ve dokunmaya teşvik ettiği hassas bir an.

Nabzım ensemdede hızlı hızlı taklalar atıyor.

"O iyi bir çocuk. Bir Blue Roan," diye mırıldanıyor Beau. "Bir süredir gözüm üzerindeydi, sonunda onu eve getirme şansını bekliyordum."

"Görünüşe göre kendine yeni bir kankalık bulmuşsun. En iyi flört oyununu getirsen iyi olur, Heartford." Arkamdaki kovboy hınzırca bir ses çıkarıp boynumu kemirmeye başlayınca verebileceğim başka bir cevap kesildi. Bir sonraki kelime girişimimde bocalamama neden oldu.

Her iki elini de karnıma sarmak için aşağıya doğru çekerken, kendinden fazlasıyla memnun bir mırıltı çıkarıyor. "Bahsettiğin o düğme neydi? Beynini kapatan mı? Tam orada mı?" Beau tekrar ısıırıyor ve emiyor, kulağımın hemen altındaki noktayı öptüğünde duyularımı tamamen karıştırma çabalarını ikiye katlıyor.

"Hava sonra tehlikelisin," diye fısıldıyorum.

"Hiçbir fikrin yok." Gümbürtüsü ciddi ve akıl sağlığım için çok ölümcül.

"Ya kendi yatağında uyumak istersem?" Beau bizi ahırın dışına açılan çift kapıya doğru önce kelimeler dudaklarımdan zorlukla döküldü.

"O zaman seni oraya kadar takip edeceğim," diyor kendinden emin bir şekilde. Bu adamın profesyonel bir atlet, bir rodeo yıldızı olduğunu bilmesem, ses tonundaki ukalalığı gizleyemezdim.

Lanet olsun ona, hiç tereddüt etmeden, bu aşırı hoşgörünün her saniyesini yalayıp yutuyorum... bu acımasız varlığının ve dokunuşunun gezici süzülüşünün. Sanki onun evreninin merkeziyim ve ne yazık ki, bu derece bölünmemiş ilgiden biraz fazla hoşlanan bir yaratığım.

"Benimle tartışacak bir şey mi kalmadı güzel kız?" Kıkırdıyor, kazandığını ve benim resmen mutlu olduğumu biliyor-

küçük kedi yavrusu, onun kollarında kıvrılırken memnuniyetle mırıldandı. "İşimiz bitti mi? Artık seni yatağa götürebilir miyim?"

Kafa sallamamın imkanı yok.

Varoluşun hiçbir düzleminde bunu kabul etmemeliydim.

Ama yine de biliyorum.

"Beni yatağa götür, Beau Heartford."

BÖLÜM 24

Yalnız bir gece.

Bunu sistemimizden çıkarmak için bir fırsat.

Sage *bir kereden* sonra duracağımızı *mı* sanıyordu? Sanki bunun olmasına izin verecekmişim gibi. Saniyeler, dakikalar ve geçtikçe, zaman gece yarısının çok geçtikçe, birbirimizin içinde kaybolmaya devam ettik. Çarşaflarımın arasında dolanırken, bir zaman çok sayıda zamana dönüştü. Bir dizi pozisyon ve dünyayı sarsan doruk noktası, benzerleri sonsuza dek aklımda yer edecek.

Sage ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim her şey. Ve bu kızın sonunda benim olmamasına imkan yok.

Tek yapmam gereken önümüzdeki birkaç ayı nasıl atlatacağımızı bulmak... Aramızdaki tek büyük engelden kendimi dikkatlice kurtarmanın yollarını bulmak. En önemlisi de bunu Sagee potansiyel olarak zarar vermeden ya da onu kendi bok fırtınası olmayan bir şeye sürüklemekten nasıl yapacağım.

Lanet olsun, çok dikkatli atmam gerekiyor, önümüzdeki birkaç haftayı her seferinde yumurta kabuklarının üzerinde yürüyerek geçirmek zorunda kalacağım.

Bu kız benim. Bunca zamandır onu arzuluyor ve inkar edilemez bir şekilde ona ihtiyaç .

birbirimizin vücutlarını keşfettiğimiz bir gece oldu. Çok hızlı, çok erken atlıyormuşum gibi görünse de umurumda değil. Kaldırımdaki o ilk günden beri aramızda parlayan özel bir kıvılcım vardı.

Aramızdaki bu çekim durmaksızın . Sage'in benimle ilk çarpışmasından, hayatıma girmesinden bu yana, asla uyanmak istemediğim ateşli bir rüya gibi düşüncelerimi işgal etmediği tek bir gün bile olmadı.

Şimdi, eğer Sage hayatımdaki karmaşayı çözmemi bekleme fikrini benimsemezse, bu tomurcuklanan alevin sönmesine izin vermemek gibi bir görevim var. Bana zaten hiçbir şeye bağlanmak istemediğini söyledi, bu da her ne ise karmaşıklığa bir katman daha ekliyor. Şehvet gibi geçici bir şeyin ötesinde, açıklanamaz bir şekilde birbirimize çekildiğimiz gerçeğinden kaçış yok. Burada söz olan değişken bir arzu değil; bir eyerde topraklanmış olmanın verdiği his kadar sağlam ve emin.

Muhtemelen bu yüzden ona hâlâ sıkı sıkı sarılıyorum ve bu yataktan ayrılmasına izin vermeye hiç niyetim yok. Bunu yaptığı anda büyü bozulacak, zamana karşı yarışımız sona erecek ve bana sadece yanımdaki boşluğu hissetmek kalacak. Boş bir yastık görüntüsüyle lanetleneceğim. Oysa şu anda, sabahın soluk ışığında ağırlaşmış gözlerinin altından bana bakarken başının işgal etmesi çok doğal görünen bir yer.

"Antrenman odasında pornografik bir gösteri yapmak için erkenden kalkmıyor musun?" Sesi uykudan boğuklaşıyor ve midemde bir sıcaklık yükseliyor.

Ona doğru yuvarlanıyorum ve yumuşak vücudunu kendi vücudumla örtmek için yerleşiyorum. Dirseklerimin üzerinde durarak ipeksi saçlarını alnından geriye doğru itiyorum ve bakışlarımin onun baş döndürücü güzellikteki yüz hatlarında gezinmesine izin veriyorum. Her ilahi vuruşta, onun sıcak tenini bu gece ya da yarın ya da uzun olursa olsun parmak uçlarımla böyle izleyemeyeceğime hayıflanıyorum. Ta ki ikimiz

Zaman geri gelir ve ona birlikte ne kadar iyi olduğumuzu kanıtlayabilirim.

"Bir uyarıyla gelmem gerektiğini söylüyorsunuz... ama size söylüyorum, ağırlık kaldırma rutininiz bir tehlike. İleride misafirin geldiğinde burada karın kaslarını esneteceksen kesinlikle kapıya bir kilit koy." Karnımın yan tarafını dörterken bana uykulu bir şekilde sırtıyor ve hayatımı sikeyim, onun için çoktan kaybettiğime hiç şüphe yok.

"Beni suçlayabilir misin? Senin daracık şortlarla etrafta koşuşturmanı izlemek zorundayım. Bir erkek bu hayal kırıklığından kurtulmanın bir yolunu bulmalı." Yumuşak gülümsemesine kendi sırtışımla karşılık .

"Bana sadece kredi kartınızı ve internette on dakikanızı verin. Sana bu konuda yardımcı olacak bazı kullanışlı oyuncaklar bulabilirim."

Ciğerlerimden bir kahkaha kaçıyor ve başımı eğiyorum. Ağzımı vücudunda gezdirmekten, o mükemmel göğüsleri aramaktan kendimi alamıyorum. Muhtemelen onları her kapalı görmek zorunda kaldığımda içimden biraz daha öleceğim.

"Bir an için dürüst olabilir miyim?" Göğüs kafesini öpüyorum, dudaklarımın altında yumuşaklığını haritalamaya devam ediyorum.

"Her zaman." Sage parmaklarını saçlarıma geçiriyor ve sırtını dikleştiriyor. "Patronumun konuşkan versiyonunu oldukça buluyorum." Mırıldanıyor, kendimi bir kez daha kalçalarının arasına sıkıştırmama izin vermekten memnun.

"O ukala ağzına dikkat et." Göğsünün yan tarafını ısırdım.

Sage'in attığı kahkaha, hayatımın sonuna kadar her sabah içmek istediğim bir ses. "Devam et o zaman. Bana tüm sırlarını anlat, ateşli şey."

"Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım," diye mırıldanıyorum karnının kıvrımlarına doğru.

"Bay Hartford." Gözleri genişlemiş, sahte bir skandal bakışıyla soluk soluğa kalıyor. "Sakın bana kirazını patlattığımı söyleme?" Parmakları saçlarıma biraz daha sıkı gömülüyor ve bakışlarımı tutuyor.

"Tanrım." Kıkırdayarak nefes veriyorum ve dişlerimle nazıkçe bir kez daha ısırıyorum. "Hayır. *Bu...* tam olarak tek gecelik bir ilişki değil... ama..." Sage'in benim hakkımda yanlış bir fikre kapılmasını istemiyorum. Hiçbir belirsizlik altında kalmamalı. Ben o adam değilim. Şu anda kahverengi gözlerinde bal rengi çizgilerle bana bakan kız için umutsuzca gitmiş olmaktan başka bir şey değilim.

Gelecekteki tüm sabahlarıma, gecelerime ve aradaki her ana benzeyen kız.

"Şu haline bak. Bay Şövalye, son orgazma kadar."

"Seni yalnız bırakmamı nasıl beklersin? Şimdi amının ne kadar tatlı olduğunu biliyorum."

"Kendin söyledin. Yapamayız. Burada söz konusu olan çok daha büyük şeyler var kovboy. O yüzden bunu sistemimizden çıkardık."

"Sen benim damarlarımdasın, Sage." İtiraf içimden geldi, kesin ve kararlı. Gözlerini tutarak vücuduna geri dönüyorum ve ellerimi başının iki yanına yaslıyorum. "Bebeğim, seni sistemimden çıkarmam mümkün değil."

Tam Sage'e birbirimize ne kadar iyi uyduğumuzu göstermek için son bir tur atmayı düşünürken, telefonu gelen bir mesajla çalıyor.

Bir inilti çıkarıyor ve yan yatıp uzanmak için geriniyor. Bana gayet uygun. Bu fırsatı değerlendirip ağırlığımı onun sırtına veriyorum ve kızımı arkadan kucaklıyorum; saçlarını bir kenara fırçalayarak ensesi ve omzu boyunca ıslak bir çizgi halinde öpüyorum.

Ben ağızımla ona devam ederken Sage mesajı okuyor. "Gitmem gerek."

Gözlerim omzunun üzerinden ekrandaki ismi okumak için kayıyor ve kısık bir ses çıkarıyorum. bu kızın bütün günü Hayes kardeşler gibilerle geçirmesine izin veriyormuşum gibi.

"Ne kadar zamanın var?" Bir elim göğüslerini avuçlamak için uzanıyor ve meme uçlarıyla oynamaya başlıyorum. Dün geceden beri onlara gösterdiğim onca ilgiden sonra hâlâ biraz hassas ben sertleşmiş tepelerini kopardıkça vücudu sarsılıyor.

"Beau..." Bu sadece kısmi bir protesto. "Sadece ne zaman buluşacağımızı teyit ediyorum. Biliyorsun, bu benim yeniden markalaşma sürecindeki ilk sunumum. Gözlerini kamaştırmak istiyorsam kendimi toparlamalıyım."

"Oh, olağanüstü olacağından hiç şüphem yok," diye mırıldanıyorum, benim için son bir kez daha paramparça olmasına duyduğum bu delice ihtiyacı tatmin edene kadar onu bırakmakla ilgilenmiyorum.

Boynunun yan tarafına daha sert dokunmaya devam ederken, avuç içim göğüslerinden karnının yumuşak kabarıklığına doğru kayıyor. Uyluklarının arasındaki cennet gibi noktaya ulaştığımda, yavaşça amına doğru bastırıyorum ve bir parmağımı ıslaklığına daldırmak için onu ayırıyorum. Şişmiş klitorisini ararken, Sage benim için güzelce kıvranıp inerken sert daireler çizmeye başlıyorum.

"Bütün gün patronumla yatakta kalamam."

Bana hayır demiyor ve bu da bu işi sonuna kadar götürmem için tüm yeşil ışıkları yakıyor. Kayganlığını ovmaya ve daldırmaya devam ederken, omzunun üzerinden buluşma zamanlarını onaylayan takip mesajını görüyorum. Birkaç saatten önce değil, bu da onu altımda tutabildiğim kadar sonsuz dakika boyunca hapsetmek için çaresiz olduğum gerçeğini göz önünde bulundurarak en iyi haber.

"Beau." Sage, vücudunda titremeler başlarken adımını soluğa söylüyor.

"Üzgünüm, meşgulüm."

"Bu hiç komik değil. Duş alıp hazırlanmalıyım."

"Son bir öpücük bebeğim," diye fısıldıyorum kulağına hararetli sözcükleri.

Kızım küçük bir zevk iniltisiyle titriyor.

İhtiyacım olan tek davet bu. Sanki havaya aç bir adammışım gibi, sanki gece boyunca sayamayacağım kadar çok kez almışım gibi, sırtüstü dönüp kızımı tatlı kalçalarını yüzüme yaslaması için sürüklüyorum.

"Ne? Hayır..." Sage, kendini üstümdeki yatak başlığına yaslamak zorunda kaldığında, sesinin kenarında bir miktar sızlanma ile ofluyor. "Bunun tek seferlik, sadece bir gecelik bir şey olduğunu söylemiştin."

Aminin altından güzel vücuduna bakıyorum, gözlerimi pürüzsüz cildinin her bir kıvrımında ve santiminde gezdiriyorum. Onun her bir parçasını aklıma kazımak için elimden geleni yapıyorum çünkü o bu noktadan kaybolduktan sonra olacaklardan sağ çıkabilmek için bir boğanın sırtına tutunduğumdan daha sıkı tutunmam gerekecek.

Kukusunun üzerine hafifçe üflerken gözlerimi onunkilere kilitliyorum. "Henüz yatağımdan çıkmadın, hala bir gece sayılır diyebilirim."

Bu noktada daha fazla konuşmak çok değerli zamanımı alacak. Ellerim talepkâr, aç bir şekilde kalçalarının kıvrımlarını arıyor. Onu ağzıma doğru çekerek, sert ve hızlı bir şekilde çalışmaya başladım.

"Siktir. *Ffiuck*. Oh Tanrım." Sage titriyor ve üstümde inliyor, her hışırtılı küfürünü ve seksi sesini serbest bırakıyor, tamamen sınırsız, uyarılması beni kaplıyor ve ben onun aminin içinde kayboluyorum.

"İşte bu, tam ağırlık, bebeğim." Dilimi yalamak, döndürmek ve klitorisini emmek için ağzımı dolaştırmadan önce iç uyluğunu ısııyorum. O somurtan tomurcuğu dudaklarımın arasına alıyorum ve Sage'in her bir tepkisini içime çekiyorum.

Bıyıklarım klitorisini her sıyırdığında gözlerinin yuvalarından fırlamasına bayılıyorum.

"Vay anasını. Çok hassasım, yapamam-" diye haykırıyor ve aynı anda yüzüme vuruyor.

"Evet. İşte bu kadar. Yapabileceğini biliyorum." "Çok yaklaştım." Nefes alışları odayı dolduruyor.

Bir mesaj geliyor, nabzımın gümbürtüsünü ve gerilen sikimin ağrısını kesiyor. Sage daha sesi algılayamadan, kendine gelemenden elimi yana atıp telefonunu çalıyorum.

Kalmasını istediğim pozisyonundan kaçamaması için bir kalçasını cezalandırıcı bir şekilde tutarken, Hayes'in daha erken gelmeye müsait olup olmadığını sorduğunu görüyorum.

Olmuyor.

"Şifre," diye homurdanıyorum çekirdeğine karşı. "Neden?"

"Sana biraz daha zaman kazandırıyorum."

Kalçaları ağzımın üzerinde gıcırdamaya devam ederken yüz hatları zevkle gevşiyor.

"Siktir. İyi..." Sayıları soluk soluğa söylüyor ve benim için mükemmel bir kız gibi dilimi sürmeye devam ediyor.

Ağzımı Sage'in dikişinin üzerinde tutarken bir cevap yazıyorum.

"Beau... ne... ne diyorsun?" Ellerinden biri saçlarıma gömülürken diğeri karyolaya devam ediyor.

Amcığına karşı sırtıtarak, ağzımın klitorisine odaklanmak için geri kaymasına izin verirken, şimdi onu acımasızca çalıştırıyorum, ona az önce gönderdiğim mesajı gösteriyorum.

Üzgünüm, kahvaltılı bir toplantı için bana ihtiyaç var ve patronum hemen oraya gitmemi istiyor.

"Oh Tanrım." , bir kızın bu mükemmel rüyası yüksek sesle ve sınırsızca inliyor. Evet. Daha sert boşalıyor

yaramazlık yapmaktan daha iyidir. Telefonu bir kenara atıp işini bitirdim. Sage'in orgazmı, tanık olmaya bağımlı olduğum o zirveye ulaşmış kreşendoya dönüşürken, parmaklarımı kıcını kızdırmak için getiriyorum. Klitorisini parmaklarımın oraya hafifçe bastırması onu uçurumun kenarına yuvarlıyor.

Sage'in vücudu doruk noktasının yoğunluğuyla sarkar ve titrerken, dilim onu yalamaya devam ediyor, yavaşça ve saygıyla aşağıya doğru masaj yapıyor. Tatlı iniltileri ve saçlarıma sıkıca dolanmış parmakları her şey demek. Sadece bunu uzatmak, onu tam da bu yerde, zamanın siktir olup gittiği ve bizi yalnız bıraktığı yerde yüzdürmek istiyorum. Neden bu saniyelerin her birini, arenada ölümüne hissettiğim sonsuzluğa dönüştüremiyorum?

Sekiz saniye eskiden sonsuza kadar sürerdi.

Şimdi mi? Şimdi, her saniye çok hızlı geçen zalim, şimşek hızında bir şey, kalp atışları ve nefes nefese bana bakarken ağır kirpiklerinin çırpınışları eşliğinde.

"Bana kötü davranmayı gerçekten seviyorsun, değil mi?" Sage tamamen kızarmış, meme uçları sertleşmiş ve uyarılmayla kararmış. Kalçalarını başımın etrafında kenetlemiş bir tanrıça gibi duruyor ve ben bu işi uzatmak için başka bir neden, mümkün olan başka bir yol düşünmeye çabalıyorum.

Ama bu sefer... bu sefer, bizim için gerçekten bitti.

Mutluluktan uçan Sage üzerimden kayıyor. Yataktan kaymaya başladığı anda ellerim vücudunda oyalanıyor, kıvrımlarını sürüklüyor ve ağır ağır okşuyor. Vücudumdaki tüm kan kasıklarımda birikmiş halde burada yatarken, bocalayan kalbim onun peşinden gitmek için göğsümden çıkmaya çalışmakla meşgul.

Telefonunu kaldırıp mesaja tekrar bakıyor, sonra dudağını ısırtıyor ve kaderimi belirleyen o muzip sırıtışını tek omzunun üzerinden bana fırlatıyor.

"Bunu gönderdiğine inanamıyorum."

"İyi bir patron olmadığımı söyleme. Sadece *hazırlanman* için sana zaman kazandırdım." Dirseklerimin üzerine kalkıyorum ve onun pelüş, yumuşak dudakları hemen benimkilerle buluşuyor. Sage beni derinden öpüyor, kendi tadına bakıyor, ağzımın içine doğru mırıldanıyor.

"Teşekkür ederim," diye dilime karşı konuşuyor. Telefondaki mesajdan bahsettiğini de sanmıyorum. "Ben duş alacağım. Seninkini kullansam sorun olur mu?"

"Elbette." Ağırlığımı değiştiriyorum ve o geri çekilip banyoya yöneldiğinde, bacaklarım çoktan yatağın kenarından sallanmaya başlamış oluyor. Vücudumdaki her hücrenin ayrılmaya hiç niyeti yok. Tek arzum onun peşinden gitmek, kız arkadaşımı durmaksızın takip etmek.

Sage, görkemli bir şekilde çıplak, başını sallayarak ve avuçlarını uzatarak geri çekiliyor. "Hayır, hayır. Eğil kovboy. Sen orada kal."

"Benim de duş almam lazım." Yüzümü bir sırtıma kaplıyor. Aç gözlerle vücudunu yalayıp yutuyor, çıplaklığını tepeden tırnağa süzüyorum.

Bu da bana siyah saçlarını bir kez daha sallamaktan başka bir şey kazandırmıyor ve yatağı onaylamaz bir şekilde işaret ediyor. "Kesinlikle olmaz. Kımıldama."

Ve böylece kızım çantasını toplayıp banyomda kayboldu. Ama kafasını kapıdan uzatıp bana güzel gözlerini ve mükemmel poposunu son bir kez daha göstermeden önce değil.

"Artık kendi başnasın. Ama aletini okşarken beni düşünmekten çekinme, Cock Ring."

BÖLÜM 25

Loaded Hog'un otoparkına girerken, elimde sıcak yaz esintisinin süzülmesine izin vermek için pencerelerim kapalı ve umarım pamuk şeker bulutları gibi üzerime yapışan seks hormonlarını uçurur.

Tanrım, hayatımda çok güzel geceler geçirdim, bir sürü çöküş eğlencesine daldım, ama hiçbirisi Beau Heartford'un dünyamı altüst etmesinin eline su dökemez.

Park ettikten sonra hızlıca dikiz aynasındaki yansımamı kontrol ediyor, gözümün içinde asılı kalmış ve çıkış zamanını çoktan geçirmiş olabilecek lekeli rimel ya da sinir bozucu aşk kalpleri var mı diye kendimi inceliyorum.

Bu senaryodaki en can sıkıcı şey, Layla'ya, Briar'a ve Sky'a dişlerimin arasından yalan söylemek zorunda kalacak olmam - ki bu fikri düşünmek bile vicdanımı rahatsız ediyor. Gecemle ilgili tek bir ayrıntıyı bile kimseye anlatamam. En iyi arkadaşıma bile yaşadığım en inanılmaz seksi anlatamam. *Kahretsin.*

Bu gerçekten utanç verici bir gerçek, çünkü bu kovboy bahşedilen ekipmanı nasıl kullanacağını kesinlikle biliyor. Dürüst olmak gerekirse, bu onun aletine kötülük yapmaktır.

O noktayı bulma becerisini herkesin önünde ve coşkuyla tekrar tekrar övememek.

hakkında konuşun bir vahiy. Hiçbir şey yok daha fazla

Bir sürü flörtleşmeden ve büyük bir oyundan bahsettikten sonra, işe koyulmanın çoğu zaman beceriksiz eller ve başarısız orgazmlar içerebileceğini keşfetmek hayal kırıklığı yaratıyor.

Beau ve ben söz konusu olduğunda, çarşafklar arasındaki kimyamızın patlayıcı olduğu kategoriye sıkıca giriyoruz.

Pille çalışan bir takım arkadaşının yardımı olsun ya da olmasın, beni her zamankinden daha sert boşalttığı için ona ve sürtük bıyığına lanet olsun.

Uyluklarımın arasından bir sıcaklık seli akıyor, bu sabah altımdaki ağzının her darbesini ve çizliğini hatırlıyorum.

Hayır, amım ve ben, titrememi durduramayana kadar klitorisimi emerken bana baktığı görüntüyü düşünmek için daha fazla zaman harcamıyoruz.

Bir an telefonumu kontrol ediyorum, gelen kutumu açtığımda Layla'dan gelen bir mesaj seliyle karşılaşınca midemde bir düşüş hissediyorum.

Um. Selam.

Seni küçük pis yalancı.

"Eve sağ salim döndüğümü haber veririm." buraya kadarmış. Bana hiç mesaj atmadığına göre, ya tam kurt değişimine uğradığını ve yıldızların altında çıplak uyuduğunu ya da hafızanın uzaylılar tarafından silindiğini varsayacağım.

Eğer durum buysa, bugün önemli bir toplantınız olduğunu hatırlatmak isterim.

(İyi şanslar, bu arada).

Kahretsi
n.

Özür
dilerim!

Naçizane özürlerimi kabul ediyor musunuz, yoksa Şeytan Tepesi'ne kadar kıcı mı yırtmam gerekiyor?

Güneşte biraz fazla pişmiş ve telefonumu kontrol etmeyi unutmuş olabilirim. Ama iyiyim ve parlak fikirlerimi The Loaded Hog'a fırlatmak üzereyim... umarım benden nefret etmezsiniz ve belki de şöyle hissedersiniz
Bana iyi şans getirmesi için at nalı mı öpüyorsun?

Tanrım, bir gecede en iyi arkadaşıma yalanlar uydurmaya başladım bile. Layla Colt'la ilk kez gizlice buluştuğunda bile, kim olduğunu söylemekten kaçınsa da en azından bana biri olduğunu söylemişti.

Kendimi yenilemek için son dakika detaylarını gözden geçirirken kız kardeşlerimden yeni mesajlar geldiğini görüyorum. Özel bir şey değil, sadece onların ve arkadaşlarının okul üniformalarıyla birlikte takıldıkları sevimli fotoğraflar. Yüzlerini görmek içimde iki endişe yaratıyor, çünkü Beau'yu ne kadar istesem de, bu onlara ulaşırsa ailem ne hale gelir?

Her şeyi mükemmel yapmak için omuzlarımda ne kadar baskı hissettiğimin farkında olmayabilirler ve belki de niyetleri asla bu değildi, ama bu hep vardı. Başarılı akademisyenler ve bilim insanlarından oluşan bir aileden gelmeme rağmen her zaman yaratıcı ve özgür bir ruh mu oldum? Evet, onların yolundan gitmem gerektiğine dair ince bir baskı her zaman kafamda asılı kaldı.

Onlara kendi pazarlama ve halkla ilişkiler ajansımı kurmak istediğimi söylediğimde, her zaman olduğu gibi beni desteklediler. Ancak her şeyi *doğru* yapmamı bekledikleri hissi hiçbir zaman tam olarak geçmedi.

Evli bir adamla yatağa girmeyi seçtiğimi bilmek onları tamamen yıkar mı? Özellikle de annemin berbat bir ilişkiden uzaklaşma kararını vermek için neler yaşadığını bilmek. Çok hayal kırıklığına uğradı. Bir kez daha beklentileri karşılayamayan vahşi bir çocuk olduğum için yüzünün endişe ve üzüntüyle kaplandığını şimdiden görebiliyorum.

Beau'yu arzulama konusundaki bencilliğim, kendimi karmaşık bir duruma sokmak için yeterli bir neden olamazBir geceden sonra ilişkimizi bitirmekle doğru bir karar verdik. Bundan sonra onun yanında olmak delicesine zor olacak olsa da, bu işte elimden gelenin en iyisini yapmaya kararlıyım.

Tessa bana güveniyor. Ailem benimle ne kadar gurur duyduklarını söyleyip duruyor. İkizler beni örnek alıyor.

Tanrım. Yasal olarak hala evli bir adamla takılarak küçük kız kardeşlerime nasıl bir rol model oluyorum? Beau'nun bana bildirdiği tüm parçaları bir tarafa bırakırsak, burada alt çizgiyi oluşturan çok gerçek bir senaryo var. O bekâr değil ve kesinlikle dikkatimi dağıtmasına izin vermem gereken bir adam değil.

Patronumla yattığım dedikodusu çıkarsa ailem bunu ne kadar zor karşılar? Beau'nun bir çalışanla oynadığı? Bu gibi şeyler yapışıp kalır ve yeni bir işe başlarken itibarım için daha kötü olamazdı. Kanıtlanmamış olsa bile, beni takip kalıcı bir gölge haline gelebilir, kapılarını halka açarken çiftliği başarılı kılmak için burada harcadığım tüm sıkı çalışmayı geri alacak türden.

Aynada kendime bakarak, kendime son noktayı koyuyorum... çenemi yerden kaldırma, çenemdeki salyayı silme ve yakalandığım bu çoklu orgazm sonrası sersemliğin tozunu alma zamanı.

Yapmam gereken bir müşteri teklifi, planlamam gereken her şey ve Crimson Ridge'in sevimli kovboy çizmelerini yere serecek bir etkinlik var.

Kamyonetten inip arka koltuktan eşyalarımı topluyorum ve her şeyi göğsüme bastırıyorum. Bu özel Hayes ikizini şaşırtmak için ihtiyacım olan tüm araçlara sahibim. *Gösteri zamanı*. Omuzlarımı geriye atıp dün geceki olayların etkisinden kurtulmam gereken an. Şu andan itibaren ilerliyorum.

Bunu kesinlikle sistemimizden çıkardık ve sona ermesi gerekiyordu. Artık paylaştığımız sırrın gerçekliği bu. Hayat devam ediyor.

BÖLÜM 26

Barın ön girişine doğru ilerlerken
ses benim adımları söylüyor.

"Arka tarafta, Sage."

"Ahh, Kaos'un ta kendisi." Topuğumun üzerinde döndüğümde Chaos Hayes'in tanıdık , kumral saçlarını ve sırtışını arka kapının yanında boş bira fıçılarını istiflerken buluyorum. Yabani yelesini tepeden bağlamış, siyah bir atlet ve yırtık bir kot pantolon giymiş, tüm o rodeo atleti kaslarını ortaya çıkarıyor. Çiftlikte saman balyalarını boşaltmaya yardım ettiği gün kaslarına yakından bakma fırsatı bulmuştum. Fazlasıyla güzel; hakkını vermeliyim ama çay fincanlarımı döndürmüyor.

"Bu taraftan gelin. Kardeşim içeride. İsterseniz ben burada kalıp homurtuları ve kaş çatmaları yorumlamaya yardım edeyim."

"Merak etmeyin, hazırlıklıyım. Herkes bilir ki vahşi bir yaratık lezzetli bir ikram sunulduğunda nazikçe gelir." Spor çantamdan şeker torbasını çıkarıp içindekileri hışırdatıyorum.

"Akıllı kız."

"Atlarla boğuşmadığın zamanlarda yaptığın şey bu mu? Fıçılarla güreşip onları küçük sevimli inekler gibi mi gösteriyorsun?"

"Daha çok kapanış saatinde asi müşterileri kapıdan çıkarmak için onları itip kakmak gibi." Göz kırıyor ve o kökleşmiş taşralı tavırlarıyla ondan önce içeri girmemi işaret ediyor. "Hayır, kardeşlerim ve ben sadece elimizden geldiğince yardımcı olmaya çalışıyoruz. Wes çoğunlukla çok meşgul, aile çiftliğimizi devraldığı için huysuzluğundan bahsetmiyorum bile. Cam Şerif rozetini göstermeyi çok seviyor, bu yüzden müşterilere faydalı olmaktan çok onları korkutuyor. Ama hepimiz buradaki potansiyeli görebiliyoruz, bu yüzden aile ne yaparsa onu yapıyor ve biz de katkıda bulunuyoruz."

"Kovboy barı işleten dört kardeş mi? İşte bu bizim pazarlama kampanyamız." Gülüyorum. "Not defterimi çıkarayım. Kaçınız çoktan kapıldı ve kaçınızı vitrinde biblo gibi sallamak için bağlayabilirim?"

"O Hayes lanetini duymadınız, değil mi hanımefendi?" Kaos bana sırtıyor.

"Lanet falan yok. Hepiniz pislisiniz." Ana bar alanına girdiğimizde sert bir ses bizi karşılıyor. Tabureler masaların üzerinde baş aşağı duruyor, bacaklar ölü karınca denizi gibi tavana dönük ve biranın ekşi tadı burnumu gıdıklıyor. En azından zemin şimdi yapış yapış değil, buraya son katranın içinde yürüyormuşum gibi hissetmişim.

Etrafıma bakındım, ilk başta kimseyi göremedim. Sonra, dağınık siyah saçlı bir adam beliriyor. Bir omzuna havlu asmış bir adam kasanın altında bir şeyler yaparken ayağa kalkıyor. Onda neyin daha çarpıcı olduğundan emin değilim. Boğazının kenarındaki dövmeler mi, yeşil gözleri mi, yoksa takındığı kötü çocuk havası mı? Bir bakışta bu tür bir kovboyu tanıyorum. Gecenin üçünde bir arka sokağın duvarına yaslanmışken verilen pervasız kararlar gibi kokan bir tip.

"İkizler mi?" İsteseler de aynı DNA'yı paylaşamayacakmış gibi görünen iki adam arasında bir ileri bir geri gidip geliyorum.

"Knox bir Hayes olmak isterdi... ama bunu ona karşı kullanmayacağız. Bu lakabı, genç ve sarhoş aptallar olarak geçirdiğimiz bir çok geceden sonra aldık. O zamanlar taşralı çocuklar olarak kavga çıkarmaktan ve hava karardıkten sonra traktör ödünç almaktan başka yapacak daha iyi bir şeyimiz yoktu... bu sırayla olması da gerekmiyor." Kaos kollarını kavuşturdu ve dilini şaklattı. "Bu asık suratlı bok kafalı pirelerle kaplı bir şekilde kapımıza bırakıldı ve o zamandan beri benim küçük gölgem oldu."

" git." Yeşil gözleri kısılır ve elindeki havluyu *kardeşinin* yüzüne fırlatır. "Kahve içer misiniz hanımefendi?" Kirli sakallı çenesini yeni, parlak bir uzay gemisine benzeyen bir makineye doğru sallıyor.

"Neredeyse sadece galonla." Avucumu uzattım. "Sizinle doğru düzgün tanıştığıma memnun oldum... gidip gelen e-postalar dışında. Ben Sage Maloney."

"Memnun oldum, Sage. Bizimle çalıştığın için teşekkürler." Knox elimi sıkıyor -bu kovboyun saçma sapan bir tavrı yok- ve sonra barda sağ tarafta bekleyen bir tabureyi işaret ediyor. "Sen mi? Oturmayı aklından bile geçirme, sik kafalı. Şu bardakları parlat." Kaos'a bir hırıltı savuruyor, o da teslim olmuş gibi iki avucunu havaya kaldırıp ellerini çevirerek iki orta parmağını ona uzatıyor.

"Rodeo turunun bir sonraki ayağı için şehir çıktığımda yastığına hıçkırarak ağlıyor olacaksın, sürtük." Kaos genişçe sırtıyor ama barın arkasına geçip kışını arka sıraya yaslayarak bardakları teker teker toplamaya başlıyor.

"İki namluyu da bize ver. Burası için ne planlıyorsun?" Knox hemen kahvemi yapıyor ve fincanı bana doğru uzatıyor.

"Teşekkür ederim... Bu arada kafein dağıtımınızı her yerde öveceğim." Büyük bir yudum alırken, tabletimi uyandırmak için ekrana dokunuyorum ve teklifin etrafında dönüyorum.

Knox kollarının üzerinde öne eğilmiş, parmak eklemlerini çalıştırıyor ve derlediğim görsel ruh hali panosunu incelerken kaşları birbirine çarpıyor. Kaos da ona katılıyor ve omuzlarını çarparak daha yakından bakmak için itişip kakışıyor.

"Bu çok havalı." Elindeki bardağı bezin üzerinde döndürüyor ve iki kaşını kaldırarak benimle ekran arasında gidip geliyor.

"Hog'un logo ve tabelada biraz modern bir silahşör görünümü kullanabileceğini düşündüm... ama yine de bir içki fabrikasını tanıtmak ve bir gece barından daha fazlası olmak için sahip olduğunuz fikirlere uyacak."

Biraz daha dik oturuyorum ve neon tabeladan yaptığım görseli işaret ediyorum: kalçalarında kemer tokası sallanan bir domuz, kovboy şapkası yerinde ve görünümü tamamlamak için göz kırpmıyor.

"Nihayetinde, böyle bir şeyin dışarıda aydınlatılması harika bir halkla ilişkiler fırsatı olacaktır... İnsanlar fotoğrafını çekecekleri bir simgeye bayılırlar. Bir kez çektiklerinde, bu ücretsiz organik pazarlama haline gelir. Yerel halk genellikle gurur duyacakları bir şeye sahip olmayı sever ve şehir dışından gelenler görsel bir simgeyi bir isimden çok daha kolay hatırlama eğilimindedir."

Knox başparmağıyla çenesini ovuyor ve sessizce dinlemeye devam ediyor.

Kaos, tasarımın farklı kısımlarını yakınlaştırmak ve daha yakından bakmak için ekranı dürtmek ve dürtmek suretiyle ününe yakışır bir şekilde yaşıyor.

Burada halihazırda sahip olduklarını kademeli olarak uyarlarken görselleri nasıl bağlayabileceklerine dair fikirlerimden bahsediyorum ve ardından konseptin, yeniden markalarını resmi olarak başlatmak için bir etkinlik hakkındaki düşüncelerimi onlara sunduğum noktasına geliyoruz.

Bitirdiğimde, nefes almak için duraksamadan kulaklarını cınlatmışım gibi hissederek, çoktan soğumuş olan kahvenin son kalanını da yudumluyorum.

"Bunun gerçekleşmesi için ne kadar süreye ihtiyaç olacağını düşünüyorsun?" Knox bana tam olarak ne düşündüğünü söylemeyen bir bakış fırlatıyor, ama onun bu tip bir adam olduğundan oldukça eminim.

Eğer konsepti beğenmezse bana açık ve basit bir şekilde verecek olan düz nişancı.

"Dış mekan tabelalarını imal etmek, teslim etmek ve kurmak için yaklaşık on güne ihtiyacı olan bir tasarımcıyla konuştum. Diğer kısımlar daha çok internet üzerinden heyecan yaratmakla ilgili, ki bu da kulaktan kulağa yayılıyor." Parmaklarımla işaretliyorum. "İnsanların gelip mekânı kontrol etmeleri için bir neden olması. Yeni bir menünün tadımını yapabilir, öğleden sonra canlı müzikle ortamı hazırlayabilir ve aile dostu bir atmosfere odaklanabilirsiniz. Böyle bir şey için yaz mevsimini kullanmak her zaman işinize yarayacaktır."

"İşini biliyor, kardeşim." Kaos inci gibi beyazları bana doğru parlatıyor.

"Kademeli yaklaşımı seviyorum." Knox dudaklarını büküyor, derin derin düşünüyor. "Sezon dışında, kış aylarında halledeceğimiz bazı pratik işler, tadilatlar ve daha dağınık projeler var."

"Güneş parlarken saman da yapabiliriz, ha?" Kaos kardeşine dirsek atıyor. "Onu şimdi giydir, sonra perde arkasındaki diğer işler üzerinde çalışabiliriz."

Knox bir elini saçlarında gezdendiriyor. "Sanırım Hog'a bir makyaj yapılacak gibi görünüyor." Yeşil gözleri pek bir şey ele vermiyor ama konseptten memnun olduklarını bilmenin heyecanı ile içten içe ciyaklıyorum.

Sakin ol.Oynayın. Oynat. Havalı.

Bunun için canımı dişime takmıştım -belki de gereğinden fazla çalışmıştım ama her neyse, özümde fazlayım- bu yüzden ilk seferde başarmak inanılmaz tatmin edici bir his.

"Senin ellerine bırakabilir miyiz? Tüm o süslü parti ?"

Sırıtiyorum. "*Fırfırlı parti* saçmalıkları benim için onurdur. Tek bilmem gereken üzerinde çalışacağım bir bütçe, gerisini ben ."

"Bize birkaç numara gönderin. İşe yaramasını sağlarız."

Biraz daha sohbet etmeye devam ediyoruz. Çocuklar ve ben, personel ve yiyecek-içecek ile ilgili bazı pratiklikleri tartışıyoruz,

ve mekanı nasıl düzenlemek istedikleri.

İşleri tamamlarken ayağa kalkıyorum ve Knox'un elini tekrar sıkıyorum. Sessiz ve huysuz biri olabilir ama burayı yönetmek için akli başında biri.

"Eğer bu öneriye açıksanız..." Gitmek için hamle yapmadan önce bekledim. "Bence etkinlik için bir fotoğrafçı getirmek, pazarlama bütçenizin büyük bir kısmını harcamak gibi görünse de buna değer. Bir öğleden sonra ve akşam, daha sonra yeniden kullanmak üzere bir yıllık fotoğraf ve video çekimi sağlayabilir. Benim tavsiyem, paranızı iyi harcamanızdır."

Knox çenesine vurur. "et."

"Yerelde kullanmak isteyeceğiniz biri var mı?"

"Bir kontrol edeyim." Telefonunu eline alır ve hızlıca bir mesaj gönderir.

Kaos hala cam eşyalar üzerinde çalışıyor ve şu ana kadar gördüğüm kadarıyla çiftlikte daha çok evinde gibi görünse de, bu işte kardeşine yardım etmeye kararlı görünüyor.

Knox az önce aldığı cevabı okuyarak kaşlarını çatır.

"Kahretsin. Düğün sezonunun en yoğun olduğu zaman. Önümüzdeki birkaç ay için rezervasyonlar dolu."

Aklıma bir fikir geliyor, gerçekten görmezden gelmem gereken bir fikir. Ancak amımın, karar verme sürecimde sürücü koltuğunu terk etme konusunda hâlâ isteksiz olduğu açık.

"İzin .." Telefonumu çıkararak mırıldandım.

Sakladığın fotoğrafçılık yeteneklerini kullanabilir miyim?

Hayes çocukları için. Hog'daki etkinlik. İçinde

senin için yemek ve viski olacak. Söz veriyorum.

COCK RING:

Elbette.

Cevabının hemen gördüğümde sırtıtışım genişliyor.
Ardından gelen dört kelimeyle kanım onun melodisiyle
neşeyle mırıldanıyor.

Ama bu sana
pahalya patlar.

BÖLÜM 27

"M *mm*. Şuradaki noktayı , değil mi?"

bir bıyıklı burun tarafından bir güçlü dürtme alıyorum,

Ardından parmaklarımın Mist'in çenesinin altını kaşımaya devam etmesi için talepkâr bir homurtu geldi.

"Senin ahırını temizliyor olmam gerekiyordu, seni yakışıklı hıyar," diye mırıldanıyorum ve gerçekten de hiç değil. Göz kapakları düşüyor ve neredeyse on iki yüz kilosunun her birini omzumda uyuyakalmak için kullanmaya hazır görünüyor.

Son zamanlarda burada onunla mümkün olduğunca çok vakit geçirmeye çalışıyorum ki tanıyabilelim. Atlarla, ahırla ve çiftliğin bu bölümünde dikkatimi verdiğim diğer her türlü saçmalıkla bu kadar meşgul olmamın tek nedeni Mist değil.

İpeksi saçları, ışıltılı siyah gözleri ve bana kendi adımı unutturacak kadar güçlü bir gülümsemesi olan bir kız var. İnsani olarak mümkün olduğunca uzun bir süre ayrı kalmaya çok ihtiyaç duyduğum özel bir cazibe markası.

Yani, birbirimizin arkadaşlığından tamamen kaçmıyoruz. Sabahın puslu ışığında kamarasından çıkıp kahvemi çaldığında ve

onun bilgisayarında. Günün sonunda ikimiz de kışımızı yırtarak çalıştıktan sonra mutfak adasının karşısında yorgun bir şekilde bir araya geliyoruz. Benim için dışarıda sığırlarla uğraşmak, çitleri onarmak gibi sıradan işlerle ilgilenmek ve atlarla çalışmak. Sage içinse çiftlik halkla ilişkilerinde devam eden çalışmaları ve organize etmekle uğraştığı yaklaşan etkinlik.

Akşam yemeğini birlikte yiyeceğiz - Sage'in The Loaded Hog'un büyük lansmanı için her şeyi hazırlamak için ne kadar çok çalıştığının yerine düzgün bir yemek yemekten vazgeçmeyeceğine güvenmiyorum - ama daha sonra evde oyalanmıyorum.

Yemek yapıyorum. Bana tüm küçük detaylardan, zahmetsizce koordine ettiği sayısız konudan bahsediyor; onun gününü anlatışını dinlemek, mevcut koşullarımız söz konusu olduğunda yıpranmış sinirlerimi yatıştırmak için serin bir esinti gibi. Sonra, gecemin çoğunu burada, atlarla birlikte oturarak ve aşık olduğum ama yakın olma riskini göze alamadığım kızdan mümkün olduğunca uzak durarak geçiriyorum.

Birbirimize dolanarak geçirdiğimiz o geceden sonra, inkar edilemez bir şekilde sikildiğimi biliyordum. Hayes'le buluşmasının ardından çiftliğe döner dönmez, birbirimizi ilk kez gördüğümüz anda bu gerçek yüzüme bir ton tuğla gibi çarptı. Sage gözümün önüne geldi ve göğsümdeki sıkışma hissi anında farkına varmamla içten içe çarpıştı. Bastırılmış bir inilti ve kasıklarımın hücum eden kanla birlikte, gerçeklik tam o anda yüzüme çarptı... Öngörülebilir gelecekte bu çiftlikte *son derece* meşgul olmam gerekiyordu.

Tek yapmak istediğim Sage'i kendime doğru çekmek ve onu tekrar yatağıma almakken, hava karardıktan sonra o evde kalmanın kesinlikle hiçbir yararı olamaz.

Ona ulaşmak için duyduğum ihtiyaç neredeyse .

İşte buradayım. Sis'in isteklerini yerine getiriyorum. Uzakta kalıyorum.

Sikerim böyle işi. Cehennem gibi.

En azından atlarla geçirdiğim tüm bu zaman benim için olduğu kadar onlar için de iyi oldu. Briar ve Storm bir at terapisi programı oluşturma konusunda kesinlikle doğru bir fikre sahipti. Atları tımar etmenin ve onlarla ilgilenmenin getirdiği son derece sakinleştirici etkiden ilk plansız faydalanan benim. Ellerimin dolaşmaması gereken yerlerde dolaşmasını önlemek için bana mükemmel bir çözüm sunuyor.

Görünüşe göre buraya öyle durmaksızın dönen bir zihinle girebiliyorum ki, sanki duman ve yanan lastik beyin parçamın yerini almış gibi hissediyorum, sadece Willow'un ağzının dışarı çıktığını ve bana homurdandığını görmek için... ve bir şekilde tüm bu kaos ortadan kalkıyor.

Tabii ki, bu çiftliği evi haline getiren en küçük terör, tüm eyalet büyüklüğünde bir tavra ve buna uygun kişiliğe sahip. Storm ona *Düşes* diyor. Haksız da sayılmaz. Bu ahırdaki diğerlerine kıyasla diz boyunda olabilir ama sanki yirmi el boyundaymış gibi koşturuyor.

Gece için yemlerini ve sularını kontrol ederken, telefonum gelen bir bildirimle arka cebimde titriyor. Hayatımda hiç telefon taşımaktan hoşlanmamıştım. Profesyonel olarak çalıştığım yıllar boyunca aramalara, mesajlara ve sosyal medyayla uzaktan yakından ilgili her şeye cevap verme sorumluluğunu memnuniyetle Tessa'ya devrettim.

Ta ki Sage ukalaca esprileri ve gün içinde ara sıra bana gönderdiği alaycı mesajlarıyla ortaya çıkana kadar. Özellikle lanetleyici bir şey değil. Telefonumda yazılı kanıtlar bulundurmanın -aramızda tamamen profesyonel bir çalışma durumundan daha fazlası olduğuna dair bir ipucu bile bırakmanın- berbat bir fikir olacağını bilecek kadar zeki.

Bunun yerine bıyıklarım ile ilgili beni kızdırmakla ya da çiftlikle ilgili sorular sormakla yetiniyor. Sanırım ihtiyacı olan ve şu anda üzerinde çalıştığı şeye yardımcı oluyor. Teknoloji söz konusu olduğunda bir engelden başka bir şey olmadığım için, küçük bir şekilde yardımcı olabilirim, sanırım bu bir şeydir.

Ancak, öğleden sonra dünyamı süsleyen onun sözleri değil. Telefonumun ekranındaki görüntü, midemi ekşiten bir e-posta konu satırı.

Başparmağım hemen aramaktan nefret ettiğim iletişim numarasına gidiyor, ancak avukatlarının son saçmalıklarını görmek, e-posta alışverişi yoluyla nezaketi ve zoraki kibarlığı unutmak için fazlasıyla yeterli bir neden. Bekleneceği üzere, telefonu açan ses eşime ait değil.

"Merhaba, Bay Hartford."

"Zeb. Orada olduğunu biliyorum. Onu ara." Yumruğum çenemle birlikte sıkıca kenetlendi.

"Bana sadece bir saniye verin. Mandy'nin konuşmak için uygun olup olmadığına bakacağım." Asistanı hoparlörü kapatır gibi yapar ve telefon kapatılmadan önce bir dizi boğuk fısıltı duyulur.

"Beau, araman ne kadar güzel, tatlım." İğrenç sesi, şarkı söyleyerek ve soğuk kalpli, hesapçı bir şöhret arayıcısından başka bir şeymiş gibi davranarak hatta sürükleniyor. "Tam da bir şeyin ortasındaiken beni aradığına göre harika bir sezgiye sahip olmalısın..."

Bu konuşmadan sıyrılmasına imkan yok. "Kes şu saçmalığı. Avukatın neden bana saçma sapan e-postalar atıyor?"

"Sana bu konuda mesaj atmamış mıydım? Aklımdan çıkmış olmalı." Kayıtsız kalıyor. "Bak, biliyorum üç ay daha demiştik-"

"İki." Homurtularım onun sözünü kesiyor. "*İki* ay daha anlaşmıştık ve bunu biliyorsun. Şartlar böyleydi." Bu sefil, zehirli durumdan kafanın son kopuşu.

Yıllardır bu tuzağa bitiş çizgisi. Sonunda, profesyonel kariyerim sona erdiğine göre, karşılıklı yarar sağlayan şartları kabul etmesini sağlayabildim. Ve şimdi zorunlu pencereyi gördük, her şey özenle seçilmiş bir basın bülteni aracılığıyla kamuoyuna duyurulacak.

Bu kadın söz konusu olduğunda hep hesaplı adımlar atıyorum. Ama en azından atmam gereken son adım bu. Özgürlüğe çok yakınlım. Ayak parmakların kuma battığında havada asılı kalan taze okyanus tuzu gibi tadını alabiliyorum.

Mandy dişlerinin arasından bir nefes çeker. "Sorun şu ki, daha uzun sürmesi gerekecek. Bu yüzden avukatım, ayrıntıları bilmeniz için her şeyi özetleyen bir e-posta göndermemiz gerektiğini düşündü."

Boynum karıncalanıyor. Az önce ne dedi o?

"İlgilenmiyorum, Mandy. Ne oluyor be? Neden böyle bir saçmalıkla üzerime geliyorsun?"

"Ne kadar yorulmadan çalıştığımı biliyorsun ve dürüst olmak gerekirse, bu kadar çok hayranımı üzmeden önce kariyerimin ihtiyacı olan şey bu. Bu yıl yeni albümüm için bazı önemli turne tarihlerim var, sonra ikimiz de çekip gideceğiz, kolay." Sanki dünyanın en basit şeyiymiş ve aksini düşünmek aklımın ucundan bile geçmemeliymiş gibi her şeyi o kadar hafifçe söylüyor ki.

Hayranları ya da albüm satışları umurumda bile değildi. "Daha ne kadar sürecektir?" Kulaklarım az önce şakağıma bir boksör yumruğu yemiş gibi çınlıyor.

"Çok değil, sadece biraz uzatma, tatlım. Neredeyse hiçbir şey, gerçekten. Bunu hikayemize eklenmiş küçük bir parça olarak düşün."

Bu beni neredeyse boğuyor. Biz diye bir şey yok ve kesinlikle anılarına tutunmak istediğim bir hikaye de yok. Aslında, hayatımı bu kadının varlığından olabildiğince hızlı ve verimli bir şekilde arındırmak istiyorum.

"Nasıl. Çok. Daha uzun?"

"Sadece gelecek yaza kadar."

Sanırım şiddetli bir tıslamayla ona saldırmadan önce bir saniyeliğine bayılıyorum.

"Bir yıl mı? Bu da ne Mandy?" Şaka yapıyor olmalı.

"Üzerinde oynayabileceğin küçük çiftliğin sende kalacaksa ve mahkemeler, avukatlar ve mal varlığına ilişkin kamuoyu önündeki anlaşmazlıklar yoluyla dağınık bir yasal savaş olmadan yollarımızı ayırbir on iki ay daha ne fark eder? Bunu ikimiz de istemeyiz, Beau."

"Bunun daha erken çözüleceği konusunda anlaşıştık." Öfkeleniyorum, dişlerim gıcırıyor ve tüm kaslarım geriliyor. Derimin altındaki çaresizlik ve çılgınca vuruşun yükseldiğini hissediyorum. Sadece bu işi uzatmak istemiyor, şimdi de çiftliğimi mi tehdit ediyor? Yine şahdamarıma saldırıyor, çünkü yasal olarak her şeyin yarısını almaya hakkı olduğunu biliyor.

Hayatımdan feragat ederken ne kadar aptal olduğumu çok iyi biliyor. Ortak mal varlığı veya mal paylaşımı gibi şeyleri düşünmek için bir saniye bile durmadığım zaman. Lanet olsun, o zamanlar ne kadar da safmışım.

"Şey... işler değişir. Bu sektörün nasıl olduğunu biliyorsun. Yeni albümümle turneye çıkma fırsatım var ve biliyorsun bunu gerçekten kullanabilirim."

"Başlama yine. Duymakla ilgilenmiyorum. Bildiğim tek şey senin bir sülük ve dikkat çekmeye çalışan biri olduğun."

"Beau." Adımla alay ediyor. "Böyle yapma. Bana bunu zor yoldan yapmamızı tercih ettiğini mi söylüyorsun?" Tırnakları arka planda sert bir şeye çarpıyor. "Çekişmeli boşanmalar gerçekten uzun sürebiliyor, biliyorsun. Bu yola girmenin tüm ortak mal varlığımızı nasıl bağlayacağından bahsetmiyorum bile... ki buna mülk de dahil."

Başımı arkaya yatırıp ağzımı *sikiyorum* ve gözlerimi kırıştırıyorum. "Hala orada mısın, Beau?"

Ağır bir avuç içini enseme gezdiriyorum.

"Peki, tamam. Ama bunu yazılı hale getireceğiz, kesin tarihleri belirleyen bir sözleşme imzalayacağız ve bunun gibi başka saçmalıklar yapmayacaksın. Beni anlıyor musun?" Bu hep böyle olmuştur. Mandy evet dememi nasıl sağlayacağını, en büyük zayıflığımı nasıl kullanacağını ve her şeyi nasıl kendi iradesine boyun eğdireceğini çok iyi biliyor.

"Anladım. Çok net. Her zaman harika bir koca olduğun için teşekkür ederim. Avukatıma belgeleri gönderteceğim ve o tarihi senin için ayarlayacağız, böylece endişelenmene gerek kalmayacak. Nasıl endişelendiğini biliyorum."

"Gün bitmeden üzerinde olan bir evrak bekliyorum." Telefonu önce bağırırken neredeyse telefonumu eziyordum.

Orada dururken, canlı canlı yutuluyormuşum gibi hissediyorum. Parça parça etim koparılıyor.

Derimin her hücresi kaşınıyor ve içinde yaşamaya zorlandığım bu giysiden kurtulmak için kendimi tırmalamam gibi hissediyorum. Aynı anda hem kaynar sıcağı hem de dondurucu soğuğu hissettiren bir şekilde üzerime yapışıyor - her iki uç nokta da beni yakıyor ve yakıcı acıdan kaçamıyorum.

Nefes nefese kaldım. Neredeyse başım dönüyor. Telefonumu karıştırıp Tessa'yı arıyorum. Sadece onun sesini duymaya ihtiyacım var. Beni anlayan iletişim kurmaya ihtiyacım var. olmakta çok iyi, mantığın sesi olmakta çok iyi. Beynim ve bedenim yavaş yavaş boğazım kapanacakmış gibi hissetmediğim bir yere dönerken sığınabileceğim sakın bir yer.

Telefon çaldıkça göğsüm daha da daralıyor. Ardından telesekretere düştüğü o korkunç an geliyor.

"Tessa, lanet olsun, ara beni, lütfen. Konuşmaya ihtiyacım var."

Kapatıyorum ve hemen tekrar deniyorum. Sonuç aynı.

Sesli mesajının bip sesi duyulduğunda gözlerimi kapatıp saçlarımı çekiyorum.

"Şu anda sana gerçekten ihtiyacım var. Sonsuza kadar kendini beğenmiş ol. Her neyse. Umurumda değil ama... Yardımına ihtiyacım var, tamam mı?"

Her şey dönüyor, kontrolden çıkıyor gibi hissediyorum. Kelimelerin tadı dilimde kül gibi. Böyle hissetmekten nefret ediyorum. *Rahatlayamayan* bir beyne sahip olmak dünyanın en zayıf şeyi gibi geliyor.

Arkamdan küçük bir öksürük geliyor. Etrafımda dönüyorum. Ahırın ortasında elinde tableti ve kamerasıyla duran Sage ile yüz yüze geldim. Kaşları saç çizgisinde bir yerde ve bunların ne kadarını duyduğunu bilmiyorum.

"Hey... yani... rahatsız ettiğim için özür dilerim..." Ağırlığını kaydırıyor, sonra ahırları işaret ediyor. "Atlarla bir fotoğraf çekimi yapmayı planlıyordum ama başka bir zaman gelebilirim." Kahverengi gözleri üzerimde geziniyor ama bakışlarına karşılık veremiyorum çünkü acıyan bir bakış istemiyorum. Başa çıkmam gereken şey bu ve bu kızın beni kendi saçmalıklarımın ağırlığı altında çökerken görmesi fikrine katlanamıyorum.

"Ne kadarını duydun?" Kalın kalın yutkunuyorum. "Sadece kız kardeşinle ilgili olan kısmı kendini beğenmiş." Biraz zoraki bir gülümseme veriyor. "Yardım edebilir miyim? Kendini beğenmiş olma fırsatını asla geri çevirmeyeceğimi biliyorsun."

"değil. Normalde Tessa ile konuşurdum."

Sage dudaklarını birbirine , sonra gözlerini ahırda gezdiriyor. "Hey, neredeyse tüm kolumu yaktığımda bana nasıl yardım ettiğini hatırlıyor musun? Belki de bizim olayımız budur. Yardım istemek yerine pislik yemeyi tercih ettiğimizde birbirimizin arkasını kollamak."

"Yanmıyorum." Hava ciğerlerime ulaşıyormuş gibi hissetmiyorum bile. Göğsümün etrafındaki görünmez bant tarafından çok sıkı bir şekilde sıkıştırılmışlar.

"Evet, ama beynin öyle." Gözlerini kısıyor, beni bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra duvardaki tezgâha doğru yürüyor. "Biraz karşılıklı takdire ne dersin?" Sage bazı aletleri kenara itiyor, elindekileri bırakıyor ve zıplayarak kışını tezgahın üzerine koyuyor.

Kıpırdamadan duruyorum, sundress'inin pamuğunun kalçalarının etrafında toplanmasını izliyorum, sonra odağım bana sırtırken ağzındaki pelüş kıvrımı bulmak için yukarı sığıyor.

"İstatistiksel olarak konuşmak gerekirse, her gün orgazm olan insanlar daha uzun, daha sakin ve daha huzurlu bir yaşam sürüyorlar."

Tek yapabildiğim ona sert bir bakışla karşılık vermek. Neden benim kara bulutlarıma katlanmaya hazır? Bu kız içeri girip beni kendi sefalet yumağımın içinde dolaşırken bulacak ve tüm bunları görmezden gelecek kadar mükemmel olabilir mi?

Sage bana yaygara koparacak bir şey yokmuş gibi davranıyor.

"Bak, tek söylediğim, eğer sikin elinde olsaydı, eminim beynin hemen susardı."

Gözleri parlıyor. Tam burada, bu ahırın ortasında meydan okuma.

Ağır ağır yutkunuyorum, uzun bir duraksamada kelimeler arıyorum. "Onu burada öylece çıkaramam."

"Neden olmasın? Bu senin mülkün, senin işin." Sage başını bir yana eğip bacaklarını sallıyor.

"Bunun patronlar ve çalışanlar için var olan tüm kuralları ihlal ettiğine eminim."

"Tamam, ama diyelim ki şu anda işte değiliz... bir yerlerde saat tekila saati. Bu da bir yerlerde saatin siksiz olduğunu gösterir."

"Beni öldürmeye mi çalışıyorsun?" Yüz ifadesindeki muziplik serbestçe dolaşmaya devam ederken beni neredeyse boğacaktı.

"Hayır, ama aklını başından almaya çalışıyorum... ya da en azından biraz atmana izin veriyorum."

Tezgâhın üzerine yerleşiyor, iki elinin üzerinde geriye yaslanıyor ve dizlerini açıyor, onları çok nazikçe ayırıyor, ama sadece beynimin uyluklarının kumaşın altında birleştiği gölgeli noktaya sabitlenmekten başka bir şey yapamayacağı kadar geniş.

"Mmmm. Hadi ama. Merakımı şımart. Kendime dokunmamı izleme şansın oldu, bırak da seni göreyim. Neden benim için yumruğunu sikmiyorsun kovboy?"

Kaydettiğim tek ses nabzımın gümbürtüsü. Onun hırıltılı mırıltısını duyarak ve bu kız çiftlikten ayrıldıktan sonra bile sonsuza dek benimle kalacak olan kokuyla çevrili olarak aletim kalınlaşmaya başladı bile.

İşte bu düşünce. Bu yaz bittiğinde gitmesine izin vermek zorunda kalacağımı bilmek ellerimi hareket ettiriyor. Lanet olsun. Başlamak için neredeyse hiç şansımız yoktu, şimdi de Mandy'nin attığı bu bomba mı? Hızlı parmaklarımla kemerimi çözmeye çalışıyorum ve metal tıngırdarken vücudunun tepki verdiğini görüyorum - ani bir ürperti hakim oluyor. Sage alt dudağını ısıyor, o tünekten beni izlerken gözleri cam gibi oluyor.

Bu bana tamamen ilkel bir şeyin dalgalanmasını hissettiriyor. O bal rengi kara gözler üzerime inerken, kan dolaşımımın her bir beklenti ateşi yanıyor. O gece onu izlerken Sage'in hissettiği bu muydu? En vahşi boğa bile gözlerimi onun görüntüsünü yutmaktan alıkoyamazken. Damarlarında dolaşan his *bu* muydu?

Sage gülümsüyor, dişleri hala alt dudağının dolgun kabarıklığını kazarken elimi uzunluğumun etrafına sarıyorum. Bunu istediğine, orada oturup beni seyretmek istediğine inanamıyorum. Yumruğumun içinde uzamaya, kalınlaşmaya devam ederken, sikimle ve piercingimle oynamamı izlemekten zevk almak.

"Bunu ne zaman aldın?" Bakışları, metali ileri geri iterek baş parmağımı başın üzerinde gezdirmemi yiyor ve lanet olsun, bu inanılmaz derecede ateşli. Çok pervasızca. Bunun gittiği yeri durdurmak gibi bir niyetim kesinlikle yok.

"Storm ve ben yıllar önce aptalca bir iddiaya girdik." Kendimi kökten uca okşuyorum, kalbim öfkeli bir şekilde çarpıyor. "Her kim

O yıl tokayı kaybedenler aletlerini deldirmek zorunda kaldı. Kim kazanırsa piercing yaptırmak zorundaydı ama yerini seçebiliyordu."

Sırtışı ön plana çıkıyor. "Burnuna hızma takmış." "Başka bir erkeğe iltifat ederken boğazının arkasına dokunduğumu hayal ederken değil."

"Bu konuda bir şey yapacak mısın, Heartford? Yaptıracak mısın?"

Bu lanet kız. Homurdanıyorum ve daha sert çekiyorum, cehennem gibi onun alayını alabilmeyi diliyorum.

"Ne yapardın... eğer birini düşünüyor olsaydım seni emerken... seni mümkün olduğunca geriye götürürken?"

"Yüce . Bilmek istemezsin."

"Dünya şampiyonu, *hmm*? rekabetçi bir hayvan , değil mi? Ve kimse bu yönünü görmesin diye onu kilit tutuyorsun."

Yumruklarım daha hızlı atıyor ve omurgamda gerilim birikiyor. "Parmaklarını benim için o daracık amcığa sokarken başka birini düşünmeye cüret edersen sana ne kadar rekabetçi olabileceğimi göstereceğim."

Sage'in gözleri bir meydan okumayla parlıyor. "İzlemek ister misin?"

"Acele et lan." Çaresizlikten bir inilti kaçıyor çünkü tek şey onun amcığı.

Kendinden çok memnun görünüyor. "Tanrım, yaklaşırken çıkardığın o seksi sese bayılıyorum." Avuç içleri o gür kalçalar boyunca kayıyor, elbisesinin eteklerini yukarı sürüklüyor, belinde yumuşak bir kumaş havuzu oluşturuyor.

"Sence dilimin ucu o çubuğun üzerinde kayarken nasıl bir his verir?" Parmağını külotunun dikişinin altına daldırıp klitorisinin üzerinde gezdirdiği anda gözleri daha da kapanıyor. "Bunu yapmadığıma inanamıyorum.

Geçen gece sana en az bir kere sakso çekebildim." Nefesi, kendini okşadığı o işkence gibi yavaşlıkla aynı anda kesiliyor ve bu anın ne kadar iğrenç olduğu beni büyülüyor.

Aramızda üç metre ve sayısız hasret katmanı ama sanki dilimde onun tatlılığını tadabiliyorum.

Haksız değil. Ben de bu oyuna zaman ayıramadığım için pişmanım, ama bunun tek nedeni onun içinde kılıflı olmayı ya da ağzımı ona değdirmeyi çok fazla takıntı haline getirmiş olmamdı.

"Bu hissi seviyor musun? Emilmesi ve ileri geri itilmesi senin için nasıl bir ? Ayak parmakların kıvrılıyor mu kovboy?"

"*Ffuuuuck.*" Çenem geriliyor ve taşaklarıma doğru bir sıcaklık yayılıyor. "Bunu hiç yaşamamıştım."

Sage'in parmakları kısa süreliğine durur. Dudakları boğuk bir sesle ayrılıyor. "Şaka mı yapıyorsun?"

"Keşke olsaydım," diye .

Nefesi havayı dolduruyor ve o kadar güzel ki, klitorisine olan ilgisini sürdürüyor, tıpkı benim gibi sınıra gittikçe yaklaşıyor. "Kimse ağzına piercing taktırmadı mı? Bu en az elli eyalette ağır bir suç olmalı."

"Teklif ediyor musun?" Avucumun her kayışı beni daha da sertleştiriyor ve elim ucumdaki metali her okşadığında, hayatım için savaşıyorum çünkü sadece onun ağzını istiyorum. Bana sarılmasını istiyorum. Sadece içine pompalamak ve çarşaflara karşı kıvranırken duvarlarının çırpınısını hissetmek istiyorum.

O yalvardıkça ve alay ettikçe, tek yapmak istediğim onu yatağa sabitlemek ve olabildiğince derinden becermek olan bir yere gönderiyor.

Hepsini alıyor. Daha sert yapmam için beni zorluyor. *Lütfen, Beau. Dayanabilirim.*

"Lanet olsun. Beni iyi vakit geçirmekle kışkırtma kovboy. Burada iyi olmaya çalışıyorum ve sen bana öyle bakıyorsun."

"Bence başka bir şey olmaya çalışıyorsun."

"Yine de sakin elinin her tarafına akıyor bebeğim."

"Ve amın benim için ağlıyor."

"Kesinlikle öyle." Sage inliyor. "Hak ettiği sevgiyi görmemiş bir piercingi görünce ağlıyor."

"Sage... lanet olsun." Taşaklarım geriliyor ve sıkılmış dişlerimin arasından konuşmak zorunda kalıyorum.

"İşte böyle. Böyle devam et. O kadar seksi görünüyorsun ki ölebilirim."

"Siktir." Bu sefer inlemem onun için tamamen vahşi. "Bu bir işkence. Orada bir rüya gibi görünüyorsun. Ne kadar ıslak olduğunu görebiliyorum ve tek yapmak istediğim seni çiğ çiğ sikmek. Amına tekrar girmeyi ne kadar çok istediğimi tahmin bile edemezsin."

Minik inlemeleri nefes nefese, çaresiz ve en tatlı sesler. "Öylesin. İçeri ittiğini hissedebiliyorum, ama çok gerginim, bu da bunun için çok çalışman gerektiği anlamına geliyor." Beni kesinlikle öldürüyor, şimdi oyunu acımasızca oynamaya başlıyor. "Biraz yalvar. Bahse girerim beni hissedebiliyordur, ta oralarda bile."

Kasıklarımda ısı dalgalanıyor.

"*Mmmfuck*. Evet, aletini sıkığımı hissedebiliyorsun, değil mi? En çok sevdiğin o sesi çıkardığımda ne kadar yakın olduğumu hisset. O an daha yüksek sesle inliyorum çünkü tek düşünebildiğim senin şişko sakin ve beni mükemmel bir şekilde dolduruyorsun."

Sonunda içimden bastırılmış, sert bir ses çıkıyor. "Neredeyse orada olsan iyi olur."

"Tanrım, çok derine iniyorsun. O noktaya dokunmaya devam et." Sage'in kirpikleri titriyor, parmakları çılgınca dönüyor ve ben

ikimizin de kaybetmeye çok yakın olduğumuzu biliyorum.

Kan damarlarımda benzin gibi pompalanıyor, yumruğumun her mekik hareketiyle sikim şişiyor, daha güçlü, daha acil hale geliyor.

"Beni , değil mi? Sikilmeyi ve dölleriyle doldurulmayı o kadar çok isteyen bir sürtüksün ki burada lanet olası bir horoz gibi davranıyorsun."

"Vay anasını." Ağzımdan çıkan pisliğe karşılık bana en ateşli zevk veriyor. "Ben-tanrım, ben-" Zevk selinin onu ele geçirmesini izlerken ışıltılı gözleri benimkilere kilitleniyor. Bu çok sarhoş edici. O benim kurtulamadığım bir bağımlılık ve orgazmı boyunca inlerken vücudunun kasılma şeklini yutuyorum, klitorisine masaj yapmaya devam ediyorum.

"İsa. Sage. *Siktir. Ffiuuuck.*"

Tüm o yoğun gerilim birikimi omurgamın tabanında patlarken inliyorum. Aletim nabız gibi atıyor ve yumruğumun her yerine fişkırıyor, derimi kaplıyor ve kendimi okşarken elim kaygan sesler çıkarıyor.

Ne oldu bilmiyorum. Bunu ona neden söyledim. Bu sözler nereden çıktı bilmiyorum ama Sage çok güzel ve hülyalı görünüyor ve belli ki buna aldırıyor.

"Lanet olsun, benimle pis pis konuştuğunu ve şov yaptığını duymak ölümcül bir kombinasyon. Belki de kendini kaydetmeni sağlamalıyım, böylece bir ara bunu tekrar dinleyebilirim." Doruk noktasının kalıcı dalgası üzerinde süzülürken mırıltısı yumuşak.

Kendimi toparlamaya, aklımı başıma toplamaya ya da kelimeler bulmaya çabalarken, az önce yaptığım pisliği temizlemek için tişörtümü çıkarmakla yetiniyorum.

"Bu atlar buraya taşınarak pazarlık ettiklerinden çok daha fazlasını elde ettiler." Sage yüzünü buruşturur. "Gidip özür dilemeli miyim? 'Kedimi size gösterdiğim için üzgünüm ama buna kesinlikle değdi' nasıl derim?"

Sage bir kraliçe gibi görünürken, ben hâlâ ruhumu yeniden toparlamaya çalışıyorum. Ben en yakındaki saman yığınının içine atıp tadına bakmak isterken bu kız nasıl oluyor da şakacı olmayı ve şakalaşmayı bu kadar kolay bulabiliyor? Parmaklarını yalayarak temizlemek istiyorum. Sırılsıklam olmuş amını ağzımla kapattığımda dilimin üzerine boşalmasını istiyorum. Elbisesini tamamen yırtmak ve yumuşak kalçalarını ayırmak istiyorum. Dölüm her santimini kaplayana kadar kalçalarımı ileri doğru sürerken bacaklarını omuzlarıma asmak istiyorum.

"Sence biraz sürtük olmaktan hoşlandığım için beni yargılayacaklar mı? Atlar utanır mı?"

Artık dölle kaplı malzemeyi bir top haline getirirken bu beni kıkırdatıyor.

"Storm ve Briar'ın etrafında olmaya alışmaları gerekecek." Başımı sallıyorum.

"Ohhh... Bu ikisinin tavşan gibi kapıştığını unutmuşum. Dürüst olmak gerekirse, onlar için iyi. En azından şimdi kendimi o kadar kötü hissetmiyorum." Sage tezgâhtan kayar, elbisesini tekrar kalçalarına sarar ve Dusty'ye doğru yürür. Oraya vardığında parmak uçlarına kalkarak onun durduğu yerin kapısına doğru eğilir. "Kusura bakma dostum, sanırım Stôrmand Lane buralardayken bir çift kulaklık alman gerekecek."

Tişörtü bir kenara atıp kotumu kemerimi düzeltmeye koyuldum. Zihnim bir göl kadar sakinleşmiş olabilir ama şu anda Sage'e ne söyleyeceğimi hâlâ bilmiyorum.

"Burada ne için yardıma ihtiyacın var?" Benden davranıp bir omzunun üzerinden bana baktı.

Kalın kalın yutkunuyorum. "Bir şey yok. Her şey halledildi. Sen... başka ne yapıyorsan ona geri dönebilirsin..."

"Hadi ama. Biraz önce gerginliğimizi attık, sana şaplak bankan için bonus anılar vermektense kendimi daha faydalı hale getirebilirim."

Elimi çeneme götürdüm. Lanet olası kız. "Bu sözleri çiftliğimin ortasında söylemedin."

Bronz omuzlarını silkerek bana genişçe sırtıyor. "Ee, durum nedir patron? At boku toplama zamanı mı?"

Tanrım. Artık düzgün düşünemiyorum. Görünüşe göre, beynim aletimin içine yerleşmiş.

Ama her ne kadar gitmesini teklif etsem de, aslında gitmesini istemiyorum. O gece burada onunla birlikte olduğum, kollarımın ona sarıldığı, kokusunu ve sıcaklığını derin derin içime çektiğim anılar zihnimi işgal ediyor. Kahretsin, eğer Sage'i tutmak için uzanamayacaksam ya da ellerimin istediği şekilde ona dokunamayacaksam, o zaman belki başka bir şekilde birlikte zaman geçirebiliriz.

"Kızların bacaklarını açmaya ihtiyacı var ve ben de gün batımından önce sığırları kontrol edecektim. Gezintiye çıkmak ister misin?"

Sage'in dudakları bükülür. "Dikkatli ol. Bu kulağa çapkınlık sınırında geliyor Bay Hartford."

Şapkamı çıkarıp saçlarımı karıştırıyorum. "Özür dilerim-"

"Lütfen. Sadece takılıyorum. Bir kez olsun dışarı çıkmak isterim

bu güzel midillilerin. Eğer ne yapmam konusunda elimden tutabilirsen, çünkü tüm bu parçalar, kayışlar zimbırtılar konusunda biraz tozlanmış durumdayım."

Dudaklarım köşelerden çekiliyor. "Tamam, üç şey var. Birincisi, bir çiftlikte çalışamazsın ve bütün yaz etrafta dolaşıp dili böyle katledemezsin. Kilometrelerce ötedeki kovboylar arasında adımızı kötüye çıkarırsın. İkincisi, senin de benim de üstümüzü değiştirmemiz gerek."

Sage çıplak göğsüme bakarken kahkahasını gizlemek için dudaklarını birbirine doluyor. "Buradaki sorunun ben olduğumu sanmıyorum."

"Bu kadar dayanıksız bir şeyle at binmeye gitmeyeceksin, tabii paramparça olmak istemiyorsan." Sundress elbisesini ve çıplak bacaklarını işaret ediyorum. "Üçüncüsü, benimle gel. Goldie'yi nasıl eyerleyeceğini burada öğrenebilirsin."

Mükemmelden çok daha az olabilir, kesinlikle bu geceyi onunla geçirmek istediğim gibi değil, ama idare etmek zorunda.

Ve bir akşam için onun dikkatini, gülümsemesini ve keskin zekasını çalabileceğimi bilmek göğsümde bir şeyleri daha da rahatlatıyor. Nihayetinde sevgilime bağlanmayı arzuladığım şekilde olmasa bile, en azından onu tamamen kendime alabilirim.

BÖLÜM 28

Ben

a

uykusuz, kafeinli

Gremlin

içinde

onu

element.

Bugün o gün. The Loaded Hog, gururla yerleştirilen yeni tabelası ve içerideki yeni görünümüyle kapılarını resmen açtı. Benim bebeğim olmayabilir ama daha fazla gurur duyamazdım.

Yaklaşık dört saat uykuyla çalıştığım ve en son ne zaman doğru düzgün bir yemek yediğimi hatırlayamadığım küçük ayrıntıyı göz ardı edersek - Beau'nun gece bir civarında burnumun dibine soktuğu ızgara peynir olduğundan eminim.

Ben de çok iyi gidiyordum, toplayabildiğim her bir hücre ve yaratıcı enerji kırıntısını bugün için bir şeyler hazırlamaya harcadım. Yeteneklerim, bu sabah erken saatlerde gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacak hale gelene kadar yemek masasında hediye paketlerini doldurma sanatını mükemmelleştirmeye kadar uzandı.

Meşgul olmak benim tek can simidim oldu.

Çünkü ne kadar denesem de onu düşünmeden edemiyorum.

Bu hastalıktan kesinlikle kurtulmam gerekse bile,
Bu muhtaçlık beni boğazımdan yakalayıp duruyor.

beklemediğim bir anda.

Ugh. Beau Hartford'la geçirdiğim tek geceyi, beni yavaşça ve derinlemesine sikerken elini boynuma dolamasını ve boşaldığımda ne kadar güzel göründüğümü mırıldanmasını düşünme.

Ahırdaki o günü düşünme. Yanaklarının nasıl ve gözlerinin nasıl döndüğünü düşünme. Hayal edebileceğin en seksi, en sert ses tonuyla seninle nasıl konuştuğunu düşünme. Farkında olmadan çıkardığı o iniltiyi düşünmeyin. Bir erkeğin inlemesinden daha ateşli bir şey var mı?

Özellikle... ne yaparsan yap, Sage Maloney... bir an bile o kovboyun senin için kendine nasıl dokunduğunu ve sonrasında seni nasıl randevuya götürdüğünü düşünme. Yani, her şey çok 'ellerimizi kendimize saklamak' gibiydi, ama öyle bile olsa.

At binmek, çiftlik manzaralı gün batımı ve bayılacağınız bir bıyık?

Tanrım, çok fena sikildim.

"Hog'a hoş geldiniz." Güzel pembe çizmeler ve kot etekler giymiş bir grup kovboy kız içeri girerken gülümsemem yüzümden silinmiyor. Kapının hemen içine kurduğum masaya ilk bakışlarında gözleri parlıyor.

"İşte ücretsiz hediyeleriniz, hanımlar." Onlara birer tane uzatıyorum, sonra da bilezik zulasını kaldırıyorum - bu hafta başında UFO belgeselleri izlerken kadar oturup bir araya getirdiğim bilezikler. "Bu da bizimle kutlamaya geldiğiniz için teşekkür etmek amacıyla küçük bir hatıra."

Hediye poşetlerinin içindekileri öve öve bitiremiyorlar, sonra da yeni dostluk bilekliklerinde bir araya dizilmiş minik harflerle yazılanları okuduklarında kahkahalara boğuluyorlar.

"Finest Wranglers." Biri kıkırdıyor.

"*Rather Be Ridin'*." diğeri bana göz kırpmıyor. "Gerçek bu değil mi?"

"*Benim Şapkam. Benim Kurallarım.*" Diğer arkadaşları gülüyor. "Bunlar çok havalı, teşekkürler."

"Çok rica ederim. Şurada birkaç fotoğraf çekmeyi unutmayın ve sosyal medya hesaplarınızda paylaşırken Hog'u etiketleyin... bir çekiliş düzenliyoruz." Fotoğraf kabinini işaret ediyorum. Bir elimi masaya dayayıp kalabalığın arasından işaret etmek için öne doğru eğildiğimde, ağırlığımdaki küçük kayma bana elbisemin altındaki son derece yaramaz küçük sırrı belirgin bir şekilde hatırlatıyor.

Crimson Ridge'in en yeni atraksiyonunda bir öğleden sonrası için gelen bir sonraki misafir dalgasını dönüp selamlarken kalçalarımın birbirine yapışmasına neden olan bir şey.

Etkinlik şu ana kadar sorunsuz geçti. Bahçe alanında canlı müzik, oyunlar ve küçükler için yüz boyama etkinlikleri düzenlendi. Her yaştan kalabalık, barın yeniden faaliyete geçmesiyle birlikte Hayes kardeşleri desteklemeye geldi. Mekan, ilk elden tanık olmanın inanılmaz hissettirdiği bir şekilde uğulduyor ve elektrikleniyor.

"Bunları nereye koymamı istersiniz, Çavuş?" Kayce elinde kutularla yanıma geliyor ve bana dağıtmam için yeni torbalar getiriyor. Arkasında, ikinci bir kutu taşıyan başka bir kovboy, şimdiye kadar tanışmadığım biri, sanmıyorum.

"Yakışıklı ve bir atın sırtında olmadığınızda biraz kullanışlı... neden teşekkür ederim. Gel ve onları buraya bırak." Yerde durduğum yerin yanındaki noktayı işaret ediyorum.

İki altın kafalı kovboy hemen yardıma koşuyor ve ben bir avuç daha dostluk bileziği dağıtırken Kayce'nin yanımda oyalandığını hissediyorum. Ona sormama bile gerek kalmadan çantaları benim için masaya koymakla meşgul.

Gözlerim açıldığında, diğer adamın yakınlarda gezindiğini görüyorum.

"Onun numarasını istemelisin, biliyorsun." Kayce'in botunu kendi botumla dürtüyorum. "Kesinlikle seni . O kotun altındakini yüzde yüz beğeniyor Wilder."

Kayce başını eğik tutuyor ve metodik bir şekilde parti hediyelerinin sıralarını yeniden düzenliyor. Ama yanaklarının ve ensesinin kızardığını görüyorum. Her zaman zekice bir şakası olan ya da kulaktan kulağa sırttan kovboy, sevimli bir şekilde telaşlı görünüyor. Adem elması sallanıyor ve başını sallıyor.

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

Kıkırdıyorum ve fırsattan istifade omzunu hafifçe sıkıyorum. "Bunun hakkında konuşmak istediğin ya da kendi lanet olası benliğin tarafından sonsuza dek kafanın karıştırılmasının nasıl bir şey olduğunu anlayan birine ihtiyacın var mı? Ben senin kızınım."

Kayce bana bir cevap vermiyor, ama doğruldu ve ellerini kot pantolonunun üzerinde gezdirdi. Tam uzaklaşmak üzereyken, tam da büyüyen kalabalığın içinde kaybolacağını düşündüğüm anda duraksıyor.

Boğazını temizleyerek girişte kimsenin olmadığından emin olmak için etrafına bakınıyor, sonra çenesini eğiyor. "İlk ne zaman... yani... olduğunu nasıl anladın?" İki elini de ceplerine sokup botlarının burunlarına ve yanağının içini çiğniyor.

"Biseksüel olduğumu ilk ne zaman anladım? Antik kalıntıları arayan O muhteşem kütüphaneciye ve onun atılgan hazine avcısına bir kez baktığımda kendimle ilgili pek çok şeyi fark ettiğimden eminim. Mumyalarla ilgili küçük bir filmin tüm cinsel uyanışım olduğundan bahsediyorum."

Dirseğini kendi dirseğimle dürtüyorum. Ancak çok kısa süren sohbetimiz, Layla'nın adımı seslendiğini duyduğumda tam orada başlayıp bitiyor.

"İyi olduğuna emin misin?" Mümkün olduğunca sessizce soruyorum.

Bu kez, tanıdık altın çocuk sırtışı ve mavi gözleri yeniden canlanıyor ve benimkileri selamlamak için yukarı fırlıyor. Omuz silkiyor. "Sadece

Bazı şeyleri çözmeye çalışıyorum. Üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil. Ama teşekkürler... bilirsin..."

"Siz ikiniz ne dedikodusu yapıyorsunuz?" Layla yanıma sokuldu. Sky da ona katıldı.

"Kayce, Kaos'la birlikte sahneye çıkıp herkese çizgi dansı dersi vermeyi teklif etti." Ona kaşlarımı salladım.

"Tanrım. Gerçekten de lakabının hakkını veriyorsun." Gözlerini deviriyor. "Çavuşun emri, değil mi?" Beni selamlıyor, sonra sırtarak geriye doğru yürümeye başlıyor.

"Tişörtlerini çıkarmayı ve karın kaslarını yağlamayı unutma," diye sesleniyorum . "Ve filme alınmaktan kaçacağını da sanma. Biliyorsun, bir ejderhanın hazineye saldırması gibi toplanacak viral görüntülerim var."

Layla dostluk bileziklerinden birini eline alıyor ve yumuşak bir kahkaha atıyor. "Lütfen bunu Luke'a verir misin?"

Gökyüzü harflere bakar ve bir homurtu çıkarır. "*At Baba.*"

"Ne doğrulayabilirim ne de yalanlayabilirim, seni kullanmış olabilirim

Bunlardan bazılarından ilham almak için iki tane. Ayrıca, gece yarısından sonra bunu sürtükçe olmayan bir şekilde tutmanın ne kadar imkansız olduğunu biliyor musun? Hepsini kirletmemek için hayatımla savaşıyordum."

"Aklını çukurdan uzak tuttuğun için altın yıldızlar, Çavuş. Çok iyi bir fikir, biliyorsun." Layla yanağımdan öpüyor. "Benim dahi kızım."

O ve Sky bir süre yardım edip kapıdan giren bir sonraki insan grubuyla sohbet ederken, bunu hissediyorum. Beklenmedik his beni sarsıyor ve dudaklarımdan uçmak isteyen sesi boğmak için neredeyse dilimi ısırıyorum.

Arka cebimde titreşen bir mesaj geliyor. Telefonumu dikkatlice çıkardığımda, ekrandaki kelimeleri görünce burnumdan derin bir nefes almak zorunda kalıyorum. Bir şey belli etmeden sakın davranmak için elimden geleni yapıyorum.

Orada duran arkadaşlarıma neler olduğuna dair tek bir ipucu bile vermedim.

COCK RING:

Ödeşme zamanı şimdi başlıyor.

"Size bir içki getirebilir miyiz? Ya da sen hâlâ burada çalışırken yiyecek bir şeyler?" Layla'nın sesi ekranı kilitlememe ve kedi gibi reflekslerle cebime geri sokmama yetiyor.

"İşin içine tekila girdiğinde biraz daha yaramazlaştığımı biliyorsun -yani son derece uslu-." Ona yalvarırcasına kirpiklerimi kırıştırıyorum.

"Önce yemek. Sonra boynuzlu köpek şeytan suyunu içebilirsin." Başını bana doğru salladı. "Mutfaktan sana bir şeyler hazırlamalarını isteyeceğim."

"İşini seviyorum." Bir öpücük kondurduktan sonra hızla çanta ve bileklik dağıtmaya ve yeni gelenlerle sohbet etmeye geri dönüyorum. Tümü ve ise Asılı, Sarkıyor, sallanıyor üzerinde beklentinin uçuşurumunda. Bir sonraki turun ne zaman olacağını bilmemek. *ödeme* tahsil edilecektir.

Beau'nun tanıdık varlığının ortaya çıkması için çok beklemem gerekmiyor. En iyi kot pantolonu, düz beyaz tişörtü ve bir omzuna astığı fotoğraf makinesi çantasıyla hormonlarımı harekete geçirmeye yetiyor. Bana doğru yürürken, o güçlü elleri kovboy şapkasını kaldırıyor ve orospu çocuğu sanki yaşayan, nefes alan, yavaş çekim rodeo filmi montajı gibi yolumda yürüyor.

Hatta gözlerinin kenarlarında kendini beğenmiş bir bakış var. *Amının tadının nasıl olduğunu bildiğimi* söyleyen bir bakış. Bu bakış benim için büyük bir tehlike anlamına geliyor, çünkü onun oynadığı oyun tarzını *seviyorum*. Biz olsak bile

tüm kuralları, camın betona çarpması gibi patlayabilecekleri noktaya kadar kesinlikle esnetiyor.

Aramızdaki mesafeyi kapattığında dudaklarının seğirmesinde çok fazla sorun var. Çok kolay bir şekilde hata yapabilir ve istemeden bir şeyi açığa çıkarabiliriz ve belki de tüm bu durumu benim için daha da cazip kılan budur.

Kahretsin, yarın sabah bu yorgunluğu atmak için koşmam gereken bir sürü mil var, değil mi? Muhtemelen mümkün olan ilk fırsatta terapistimden randevu almayı da unutmamalıyım.

"Sen fotoğrafçı olmalısın." Başımı iki yana eğiyorum. "Hiç kimse senin şu yıkanmış rodeocu adama benzediğinden bahsetti mi? Beau Heartford? Duyduğuma göre bıyıklarını düzeltmek için boğanın sırtına binmekten daha çok zaman harcıyormuş."

Gözlerimin önünde bir mucize gerçekleşiyor. Dünyanın en büyük, çocuksu sırtışı yüzüne yayılıyor ve aman tanrım, dizlerimin şu anda burada bükülüp bükülmeyeceğini bilmiyorum.

"Görünüşe göre. Böyle şeylere gelmekten nefret eden bir pislik olduğunu duydum. Sanırım yanılıyorsunuz hanımefendi."

Bir çift masaya doğru yürürken bir an duruyoruz ve onları fotoğraf duvarına doğru göndermeden önce küçük tanışma ve selamlaşma konuşmamı yapıyorum.

"Bu bakış ne için?" Gözlerimi ona dikiyorum, çünkü Beau bana kendim için yorumlamayı reddettiğim türden bir ifade veriyor.

"Hiçbir şey yok." Omuz silkiyor ve bir parmağını çantalardan birinin geçirip içine bakıyor. Uzun, kalın parmağı beni onun elinde macun haline getirebilir. "Bu işte çok iyisin." Yüzümde sıcak bir ifade beliriyor.

"Biraz öyle görünüyor, değil mi?" Dudaklarım kıvrılıyor ve odaya göz gezdiriyorum. Bu kovboy acımasız ve ben

Bana eziyet ederken bile profesyonelliğin timsali olmak zorunda. "Kalabalığın bol fotoğrafını çekmeyi başarabilirseniz, belki birkaç gruba yakın çekim yapmanıza izin verip vermeyeceklerini sorabilirsiniz? Grup, mutfak, bar çalışanları... Burayı yüz kat daha fazla satacak her şey mükemmel olacaktır."

Beau görüş alanımı takip ediyor ve sahneyi değerlendirirken başını sallıyor. "Kendini iyi hissettiğinden emin misin Sage?" diye mırıldanıyor telefonunu cebinden çıkarırken. "Biraz gergin görünüyorsun?"

Sesinin yumuşak tonunun hemen ardından içimde yavaş, yuvarlanan, uğultulu bir his oluşuyor. O ekrana dokundukça hız biraz daha artıyor.

Ağır bir yudum alıyorum ve duruşumu ayarlamak zorunda kalıyorum çünkü lanet olsun, bu ayar benim kriptonitim.

Beau ekrana tekrar dokunarak en azından şimdilik bu zevkli işkence anına son veriyor.

"Buraya bir imparator gibi kasıla kasıla gelmene şaşmamalı." Bu adam için şimdiden nefes nefese kalmış gibi görünmemek için boğazımı temizleyerek yerde duran çantama uzanıyor ve içindekileri karıştırıyorum. "Bu oyunu bütün gece sürdürebilirim, biliyorsun."

Kıkırdıyor ve göğsünün derinliklerinde bir yerden gelen en lezzetli ses bu.

"Bunu göreceğiz."

"Elinden geleni yap, Hartford. Unutma, ödemeni ancak gerçekten fotoğraf çekersen alabilirsin... ve yarım yamalak çekmek yok. Senden düzgün bir iş çıkarmanı bekliyorum." Gözlerimi onunkilerle buluştururken, temel kuralları belirlerken dudaklarımı büktüm.

İşte o zaman bana bakmadığını fark ediyorum. Yan profilini yakalıyorum; bir elini saçlarının arasında gezdiriyor, gözlerini kalabalığın üzerinde gezdirirken biraz geniş bakıyor.

Bir an için suçluluk duygusunun göğsüme saplandığını hissediyorum. Farkına varmak beni bir ok gibi delip geçiyor.

onun için çok fazla olabilir. Bu tür bir ortamda bu kadar çok insanla olmak? Beau şimdiye kadar soğukkanlı davrandı, ancak onu kendi yüzünü parçalamak istemesine neden olacak bir şeye zorlamaktan nefret ediyorum.

Tam bir seçenek sunmak üzereyken, ona sadece giderek kolay bir çıkış alternatifi sunmak üzereyken, alaycı bir kahkaha ile başını sallıyor.

"Biliyor musun... Bir oda dolusu erkek ve kızın senin pantolonuna girmek isteyeceği gerçeğini aklım almıyor."

Bu yüzden mi kafası ? Bu durumda, içimdeki şeytan yüksek voltajlı bir yaramazlık dozu aldı ve tam da grup daha gürültülü bir şarkıya başlarken mükemmel bir zamanlama yaptı.

"Ben eşit fırsatçıyım. Ne diyebilirim ki?" Omuz silkerek, şimdiye kadar çantamda sakladığım gizli eşyayı çıkarıyorum.

En masum kirpik dostluk bileziğini Beau'ya uzatıyorum.

"İşte, sadece senin için bir tane yaptım... Bu gece özel bir şey giyiyorum ve şimdi sen de giyebilirsin."

BÖLÜM 29

Görünüşe göre, Sage'e saatlerce eziyet etme vaadi
Sonu, sahip olabileceğim tüm endişeler için mükemmel bir
tedavi

öğleden sonrayı kalabalık bir barda geçirmekle ilgiliydi.

Elbette, imza avcıları ve selfie peşinde koşanlara sürekli
katlanmak zorunda kaldım. Tabii ki, her zamanki fısıltılar
ve sorular da vardı. Mandy'nin burada benimle olup
olmadığına dair çeşitli bakışlar ve sorular.

Normalde, tüm bunlardan kaçıyor olurdum. Ancak, her
nasılsa, odağımın yüzde doksan dokuzunun güzel bir kıza -
kalçalarının etrafında dalgalanan siren kırmızısı güneş
elbisesi ve ipeksi kuzguni saçlarıyla uyumlu siyah
botlarıyla- odaklanması, bu tür bir ortamda hissedeceğim
olağan panik duygusunu ortadan kaldırdı.

Avuçlarımın kaşındığı gibi ona uzanamasam da, yine de
gizlice birbirimize bağlıyız, en samimi şekilde.

Burada otururken başparmağım bileğime sarılı, pembe
boncukları ve üzerinde harfler olan minik beyaz küpleri olan
dostluk bileziğinin üzerinde okşayıcı bir hareketle ileri geri
gidip geliyor. Benim kendi özel yapımım.

Sik halkası.

El yapımı bu son derece kadınsı ve narin takı karşısında
aptal gibi sırtıma isteğimi bastırmak zorundayım.

sert yıpranmış tenime karşı. Ve heceleyerek söylediği o sinsi cümle. Sage'in özellikle bunu yapmak için kendi yolundan çıktığı bilgisine sahip olduğum için midemde o tanıdık sıcaklık oluşuyor.

Tüm o geç saatlere kadar süren geceler ve koordine ettiği bitmek bilmeyen hazırlıklar arasında Sage'in beni düşünüyor olması.

Lanet olsun, neden evliliğimden kurtulmam için daha da fazla zaman geçmesi, karanlıkta bitmeyecekmiş gibi görünen bir yolculuk yapmam gerekiyor? Bu en acımasız darbe, onun ve benim birçok yönden birbirimize bu kadar doğal bir şekilde uyduğumuzu bilmek ve yine de onu bir kol boyu uzakta tutmak zorundayım. Ya da en azından elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum.

Yine de, içimde devam eden umursamaz bir önsezi duygusuyla, bu gece tüm bunları altüst edebilecek bir şey yapmaya tehlikeli bir şekilde yakın olduğumdan şüpheleniyorum.

Kıçımı bir bar taburesine dayayarak deklanşöre art arda basıyorum ve dans pistinde toplanmış insanların yer aldığı kareleri hızlıca yakalıyorum. Işık alçak, altın bir tonda, başımın üzerinde replika antika ampuller sallanıyor. Ruh hali yüksek, oda benzersiz bir yaz zamanı rahatlığıyla dolu, grup ise müşterileri mutlu ediyor.

Tüm bunların arasında Sage'i, karşılama istasyonu ve parti çantalarıyla işi çoktan bittiği için onu yanlarına çeken arkadaşlarıyla birlikte görüyorum. Kıçını sallarken ve bir dizi çizgi dansı adımını yönetirken yüzünde bok yiyen bir sırıtış olan Chaos Hayes'i takip ediyorlar ve kızların tüm zaman boyunca kahkahalarla inlemesine neden oluyorlar.

Ama dikkatimi çeken, ahşap döşeme tahtaları üzerinde kaba çizgiler halinde sıralanan diğer bedenler değil. Gözlerimi vizörden ayırmamak yeterince kolay, bu yüzden fotoğrafların peşi sıra tıklarken ve tüm bu süre boyunca onun yüz ifadesini izlerken aslında kime baktığımı kimse bilemez.

Giyilebilir vibratörü şu anda ayarladığım ayarın farklı bir zirvesine her an, görüyorum. En ufak bir değışiklik, elbisesinin altındaki hıznır küçük sırrı ele vermemek için savaşırken hareketlerindeki küçük bir bocalama. Kullandığı uygulama telefonumda yüklü ve öğleden sonra ve bu akşam boyunca ekrana şurada burada dokunmak kadar basit oldu. Vücudunu saran hisler üzerinde tam kontrole sahip olmak için tek bir düğmeye basmak yeterli. Tüm bunlar olurken Sage neler olup bittiğine dair tek bir ipucu bile vermeden işine devam etti.

Çok seksi.

Tüm bunlardaki en büyük baştan çıkarıcı o, çünkü aptalca bir oyun olsa da - etkinlik fotoğrafçısı olmamı isteyerek bu iyiliğe karşılık vermek için ukalaca bir istekte bulunmuş olsa da - onu nasıl baştan çıkarıyorsam kendimi de aynı şekilde baştan çıkarıyorum. şu anda içinde bulunduğđ durumu hayal ediyor musun? Evet, sikim istekli ve seğiriyor.

"Sen dansçı değil misin, Beau?"

Hırçın bir ses, bu kadar aralıksız arzulamamam gereken kıza ve o dalgaların geçmesi gerektiğinde yüz ifadesinin hafifçe titremesine olan takıntımı bölüyor.

Kameramı indirdiğimde, Knox Hayes'in iki elini bara yaslamak için açarken omzunun üzerinden bir havlu salladığını görüyorum.

Sage'in yüzüne son kez bakıp ürpermemi engellemeye çalıştıktan sonra kendimi hakkım olandan çok daha ukala hissederek tabureye geri yaslandım. Ama siktir et. Bu oyunu kabul etmişti. "Yok, ben böyle iyiyim, sağ ol. Bu için soğuk bir tane alacağım, sakıncası yoksa."

"Emin olabilirsin," diye homurdanıyor, kapağını kapatıyor ve bir şişeyi cilalı barda kaydırıyor.

"Her şey için tebrikler. Siz çocuklar mumu iki ucundan da yakmayı iyi biliyorsunuz." Bir yudum alıyorum ve boğazım çalışırken Knox'un tıklım tıklım dolu mekânın etrafına dikkatli bir göz attığını görüyorum.

"O, devam eden bir çalışma."

"Çiftlik ve burası arasında çok meşgul olacaksın."

bir espri anı olup olmadığını bilmiyorum ama Knox kaşlarını kaldırarak bana bakıyor. "Bu konuda her şeyi bilirsin."

"Elbette." Başımı sallayarak birayı yere bıraktım. "Sponsorluk ya da benzeri bir şey konuşmak istersen bana haber ver."

"Minnettarım, Beau." Sanki başka bir şey söyleyecekmiş gibi bakıyor, ama daha söyleyemeden servis edilmesi gereken başka insanlar var, bu yüzden hızlıca başını sallayarak gitti ve geldiği kadar hızlı bir şekilde ortadan kayboldu.

Biramı içerken, bu gecenin neden farklı hissettirdiğini düşünmeden edemiyorum. Tüm zamanımı kıskançlığın en kötü türünden acı çekerek geçirip geçirmeyeceğimi merak ediyordum. İlk başta, Sage'in bu kadar güzel, bu kadar bekâr olması ve etrafının bir sürü aç inekle çevrili olması nedeniyle burada bulunmakta zorlanacağımdan endişelenmiştim. Ancak, beni şaşırtan bir şey var ki -ki ben de bir şerefsizim, dizginlenemez neşemle- diğer erkeklerin ya da kızların onun dikkatini çekmeye çalışmasından hiç endişe duymuyorum. İstedikleri kadar güzel gülümsemeler ve cazibeler gösterebilirler... Onun tüm dikkatinin benim üzerimde olacağını biliyorum.

Sage'in her parçası vücudunu kontrol etme şekline bağlanacak. Parmağımı telefon ekranında bir kez kaydırduğımda, doğrudan onun çekirdeğine bir zevk şimşegi gönderebilirim ve bu bilgi bile baş döndürücü bir duygu.

Uygulamayı telefonuma yüklediği anda bu gücü bana isteyerek verdi.

İçkimi yudumlayıp fotoğraf çekmeye devam ederken, göz ucuyla ikinci Sage'in dans pistini terk etmeye karar verdiğini görüyorum. Bir grup kız dans pistine doğru yöneliyor.

kovboy gölgeleri de aynı anda havada belirdi. Colt, Storm ve Luke kabinlerden birinde oturuyorlardı, ancak kızları bu yöne doğru bir adım attıktan sonra bir kalp atışı içinde buradaydılar.

Sage'in koyu renk gözleri benimkilerle kısa bir an için kilitleniyor, sonra bakışları kayıyor ve Hayes'le konuşmak için barın diğer ucuna doğru yöneliyor. Bu beni sadece uygulamayı çıkarıp ayarı değiştirmeye teşvik ediyor. Gözlerimi yan profilinden ayırmadan, vücudunun ufak bir sarsıntıyla sarsıldığını ve parmak eklemlerinin barın kenarını sıkıca kavradığını görüyorum.

Evet, şimdi oyunu ele vermemek için daha çok çalışması gerekecek.

Çocuklar sohbet etmekle meşgul, fotoğraf çekmeme izin vermekten mutlu ve kendilerinin çekilmesini önlemek için de aynı derecede hevesliler. Fotoğraf makinemi çıkarırken bana bir bakış attılar ve ipe çekilmek üzere olan danalar gibi koşmaya başladılar. Beni temkinli bir mesafede tutuyorlar, bu yüzden taburemden kalkıp tuvaletlerin girişine yakın sessiz bir noktaya doğru ilerliyorum. Bir omzumu duvara yaslamış, bazı fotoğrafları gözden geçirmekle meşgulken onun beni takip hissediyorum.

"Elinden gelenin en iyisi bu mu kovboy?" Suyunun üzerinden bana tıslıyor. Nemli bir parlaklık, yanaklarının elmasını boyayan allığı vurguluyor. Giyilebilir cihaz önceden programlanmış daha yoğun titreşim dizisine girdiğinde, ince bir şekilde gizlenmiş bir titreme daha vücudunu sarıyor.

Gülümsememi gizleyerek ve artık iyi adam olmaktan sıkıldığımı hissederek, fotoğrafları görebilmesi için fotoğraf makinesinin dijital ön izleme ekranını yukarı kaldırıyormuş gibi yapıyorum. Bize doğru bakabilecek herhangi birine, orada gösterilen her şey için onun onayını alıyormuşum gibi görünecek.

"Benimle kamyonda buluş. Hemen şimdi." Dişlerimi gıcırdatarak, sadece ne kadar tahrik olmuş olabileceğini düşünerek aletimin sızladığını ve hızla sertleştiğini hissedebiliyorum.

"Yapamam. Fark etmediysen söyleyeyim, her yerde gözler var." Başını barda kümelenmiş cesetlerin olduğu yöne çeviriyor.

"Ve arkadaşlarımızın hepsinin orada olduğundan bahsetmiyorum bile." Gözlerinin taktığım alyansa sabitlenmesini kaçırmak mümkün değil. Ve lanet olsun, eğer onu takmak zorunda olduğum gerçeğine katlanamıyorsam. Memnuniyetle o şeyi eritip hayatımdan tamamen çıkarabilirim.

Hiçbir senaryoda Sage'e daha fazla direnemem. Bunu kendim için mühürledim ve onu tüm bu insanlardan uzaklaştırmanın bir yolunu bulmalıyım.

"O zaman sen yapana kadar o şeyin ayarını daha da yükseltmeye devam edeceğim." Kameranın düğmesine dokunarak fotoğraf üstüne fotoğraf kaydırıyorum.

Sage kayıtsızmış gibi davranarak kameraya daha yakından bakıyor, sonra da alay ediyor. "Onu kolayca çıkarabilirim."

Ona bunun tam tersinin doğru olduğunu bilmenin kesinliğinden ne kadar emin olduğumu anlatan bir ses çıkarıyorum. Onu okumak çok kolay. Yanaklarındaki kızarıklık, tüm bunların hem yaramazlığının hem de doğası gereği halka açık olmasının ona verdiği hazzın katmanlarından belli oluyor. Bu kızın vahşi kabadayılığı söz konusu olduğunda, bir meydan okumadan geri adım atmayacaktır, bundan emin olabilirim.

Çantamı omuzlayıp arka çıkışa doğru yürümeye başlamadan önce sesim alçak çıkıyor.

"Yapabilirsin... ama yapmayacağını biliyorum."

Sage birkaç dakika sonra park yerindeki aracımın arkasından dolanarak nihayet ortaya çıktığında MÜZİK SESSİZCE gecenin havasına karışıyor. Kollarını karnına sarmış, karanlıkta bir o yana bir bu yana kaçamak bakışlar atıyor ama ben burada başka kimsenin olmadığını zaten biliyorum.

Ya da en azından, kamyonumun bu tarafına gizlendiğimizi görebilecek kimse yok.

Sırtımı kapıya yaslıyorum, bir dizim bükülmüş ve botumun topuğu koşu tahtasına asılmış. Gözlerimi telefonumdan ayırmadığım için şapkamın kenarı onun yüz ifadesini benden gizliyor ama yaklaşan siyah botlarını bir an için görebiliyorum.

"Bir şey ister misin, bebeğim?" Kafamı eğip onun muhteşem manzarasını seyrediyorum, kendinden geçmiş ve aklını kaçırmak üzere.

"Sadece biraz temiz havaya ihtiyacım vardı." Başka bir dalga vurduğunda yüzünü buruşturuyor.

İki omzum da arka kapıya çarpına kadar vücudunu sıkıştırmak adım atarak panelleri itiyorum. "Çok inatçısın, biliyor musun?"

"Sana halledebileceğimi söylemiştim." Şimdi burada yapayalnız olduğumuz için nefesi keskin bir şekilde kesiliyor ve o hınzır dilinden daha belirgin bir çaresizlik damlıyor.

Sage aracın yan tarafına tamamen yaslandığında, ona telefonumun ekranını gösterme fırsatını değerlendiriyorum. Giyilebilir cihazın artık kapalı olduğunu teyit ediyorum. Tek bir ipucu bile vermemek için dişiyle tırnağıyla mücadele etse de, ne kadar kötü etkilendiğini göstermeyi reddetse de, bu son ayarın ayak parmaklarını kıvıracağını biliyorum. Kalçalarım doğru çömelerek parmak uçlarımın uyluğunun iç tarafındaki çıplak deri parçasında gezinmesine izin veriyorum, o hassas etin üzerinde tüy kadar hafif bir gezinti yapıyorum. Ağzımı o özel noktanın haritasını çıkarmak için öne doğru kaydırduğmda onu güçsüzleştiren hassas bir yer.

O gece ona tam olarak bu tür bir muamele yaptığımda çıkardığı her baştan çıkarıcı, hışırtılı küçük sesi hatırlıyorum.

Sage bir iniltiyi çekiyor ve hızla etrafına bakmadan önce onu olduğu yerde durdurmaya çalışıyor. Hemen omuzlarımı itmeye çalışıyor. Minik yumrukları bir anda

beni uzaklaştırmaya çalışıyor. "Kes şunu," diye fısıldıyor kısık sesle. "Ortalık yerdeyiz. Ne yapıyorsun?"

"Görmeliyim," diye mırıldanıyorum, elbisesinin yumuşak pamuğunu beline doğru itiyorum. Parmaklarım külotunun kenarını bulduğunda, gözlerimi onunkilere sabitliyorum ve yavaşça kalçalarının kabarıklığı üzerinde aşağı doğru kaydırmaya başlıyorum.

Sage'in ağzı açık, dolgun dudakları güzelce ayrılmış, sıırıslık kumaşı aşağıya doğru sıyrırken mutlak bir rüya gibi bana bakıyor. Mücadele etmek yerine bel bandını aşağıya doğru çekmeme izin veriyor.

Burada kilitli kaldığımız süre boyunca, yasak arzuların gerçekleştiği bu sessiz anda, nabzım gümbür gümbür atıyor ve aklımı kaçırmaya çok yakınlım. Ona tamamen takıntılı değilmişim gibi davranmaya devam edemem ve Sage'i resmen benim yapmadan önce ne kadar beklemem gerektiğini bilmek acı verici.

"Bunun seni ne kadar tahrik ettiğini çok iyi biliyorum. Burada, birinin seni tam bir sürtük olarak görebileceği bir yerde olmak. Seni döndürsem ve açıkta domaltsam nasıl olur? Boşaldığında sikimi ne kadar sert kavradın, merak ediyorum?" Sözcüklerim gecenin ılık havasında, amının hemen üzerindeki noktada sallanıp duruyor. Ağzımın her bir rüzgârının o kadar yakınımnda gezinmesine izin vermek tam da aradığım tepkiyi ortaya çıkarıyor. Benim için mükemmel bir şekilde kıvranıyor ve daha sert pantolon giyiyor.

Tabii ki bunların hiçbirini yapamam ve yapmayacağım da. Aklımı kaçırmış olurum. Ama onun hayal gücüyle oynamak? O fanteziyle oynamak ve içinde yanan közü körüklemek? Sanırım bu, o çizgiyi bir kez daha aşma isteğiyle savaştığımızdan beri ikimize de en büyük rahatlama anını getirecek şey olacak.

"Çok güzel." Kumaş yumuşak kalçalarını sarıyor ve ne kadar ıslak ve uyarılmış olduğunun tatlı kokusu duyularımı dolduruyor. "Çok güzel bir amın var, bebeğim." Fısıldadığım sözler titretiyor ve kalçalarını benim için mükemmel bir şekilde kaydırıyor

Uyluklarının arasına uzanıp oyuncağı dikkatlice çıkarırken.

Sage'in vücudu sarkıyor, ben külotundan sıyrırken omzuma yaslanıyor, sonra da parlayan dikişine hafifçe üflüyorum. Tek istediğim tam olarak böyle kalmak, ona bakmak ve yüz hatlarından akan zevki izlemek. Tek istediğim onun ne kadar mükemmel olduğunu hafızama kazımak.

"Beau..." Tırnakları beni daha sıkı kavradı. Bir uyarı. Bir davet. O bana bu şekilde maruz kalırken burada ne kadar uzun süre kalırsam, ağır gölgelerin arasından birinin çıkma riskinin o kadar dair acil bir hatırlatma. Kamyonetim otoparkın en uzak köşesine park edilmiş durumda ama nemli bir yaz gecesinin tadını çıkaran bu kadar çok insan barın etrafında dolanırken bu bizi hiçbir şeyden korumuyor.

"Lanet olsun, Sage. Bana ne yapıyorsun? Tüm mantığımı unutuyorum. O bardaki herkesin önünde seni neden hırpalamamam gerektiğini hatırlayamıyorum. Seninle konuşmaya çalışan her kıza ya da erkeğe senin onlara ait olmadığını kanıtlamak için."

Kancalı parmağıyla öne uzanıyor ve şapkamın kenarını bir parça geriye yatırıyor. "Ve ben de senin değilim, hatırladın mı?"

Gözlerinde hemen tanıdığım bir parıltı var, o gece ahırda gördüğüm parıltının aynısı. Aynı ifade bana bu kızın benimle bu konuda buluşmaya istekli olduğunu ve sonuçlarına katlanacağını söylüyor. İkimiz de bu ağa dolanmış durumdayız ve kumdaki çizgiyi kaç kez tanımlamaya çalışsak da uzak durmayı, birbirimizi arzulamaya bir son vermeyi içimizde bulamıyoruz.

Sage alt dudağını ıslatıyor ve kalçalarını hafifçe kaldırıyor. "Biliyor musun?" Bana hırıltılı bir mırıltı veriyor. "Ben gerçekten... gerçekten... am yemeyi seviyorum."

Boğazımdan bir inilti kaçıyor ve sikim sarsılıyor. Sesindeki o nefesi duymak ve bu kızla ilgili bunu hayal etmek beni şimdiden öldürüyor.

"... ama amımın düzgünce yenmesini daha çok seviyorum."

Oh, lanet olsun.

Nasıl olduğunu bile bilmiyorum ama bir kalp atışı kadar kısa bir sürede külotunu yerine yerleştirdim, kapıyı açtım ve giysisini ayak bölmesinde bir yere fırlattım. Sage arka koltuğa tırmanıyor, beynim bunun gerçekleştiğini fark etmeden önce ellerim onu önüme itmek için kıçına bastırıyor. Ben onun peşinden sürünerek içeri girip bu mükemmel yaratığın peşine düşerken onun omurgası karşı kapıya dayanıyor. Bir saniye daha kaybetmeyeceğim. Şapkamı yumruklayarak öne uzanıyor ve kafasına yerleştiriyorum.

Onu orada görmek, içimde tamamen sahiplenici bir şeyin kilidini açıyor. Hayatım boyunca başka bir insana karşı hiç bu kadar dengesiz, ani bir aciliyet hissetmemiştim.

Sage yüz ifademi fark ediyor ve parmakları gözlerini gölgeleyen keçe siperliğin üzerinde oynarken yastık gibi, baştan çıkarıcı dudaklarını yalıyor.

"Seni doğum kontrol sistemimi kurcalarken yakalamasam iyi olur kovboy." Bacaklarını olabildiğince açıyor, omuzlarım dizlerinin arasına sıkışırken bana her santimini veriyor. "Siz boğa binicilerinin şapkanızı bir kızın üzerinde görünce daha da vahşileştiginize dair bir söylenti duydum. Onları hemen hamile bırakmak istiyorlarmış." Parmakları saçlarıma batıyor ve onun bana dokunmasıyla büyük bir rahatlama hissediyorum. Gergin kaslarımdan geçen sakinleştirici bir esinti gibi, ki bu hiç mantıklı değil çünkü onun için eşit derecede gergin ve çok vahşiyim. Şu anda bunu yapmaya cesaret edememem gerektiğinin çok acı bir şekilde farkındayım ama yine de kız arkadaşımdan uzaklaşmak için hiçbir neden düşünemiyorum.

İki parmağımı kullanarak külotunun yan tarafını tutup çekiştiriyorum ve yumuşak bir öpücük konduruyorum.

sırılsıklam am dudakları. Onun tatlılığının dilimi kaplaması için kesinlikle açlıktan ölüyordum. "Bunun için endişelenmene gerek yok. Bunu uzun zaman önce halletmiştim. Ayrıca, son hatırladığım kadarıyla seni doldurmamı emreden sendin. *Beni mahvet*. Bu senin talebin değil miydi?" Dilimin her yerinde dolaşmasına izin verdim. O kadar hassas, o kadar şişmiş ki. Ağzımın her darbesi ve bıyığımın her fırçalanışı kalçalarının başımın etrafında titremesine neden oluyor.

"*Mmm*. Bu çok ateşli." Sage yumuşak bir inilti çıkarıyor. "Bahse girerim şişman horozunun derinlere pompaladığı ve amımın içine boşaldığı her saniyeden nefret ettin."

"Tanrım, Sage." Kalçasının iç ısırmak zorunda kalıyorum, neredeyse onun kirli ağzında boğuluyordum.

"Ne bekliyordun ki? Beni saatlerce bu şekilde tutarsan fazladan iğrenç olurum. Özellikle de dilin o şeyi yaparken." Saçlarımdan çekiştirerek ağzımı istediği yere doğru sürüklüyor ve tabii ki onu daha fazla kızdırmaya cesaret edemiyorum.

"Öylece mi?" Dişlerim yumuşak etini ısırdıktan sonra ona doğru batıyor. Acımasızım, Sage'in üzerimde çıkardığı her titreme ve sızlanmayı yalayıp yutuyorum.

"Aman Tanrım. Evet, aynen öyle. *Aynen* ." Vücudu titriyor ve güzel bir çığlıkla patlaması, küçük tomurcuklu klitorisinin titreşmesi ve uyarılmasının kokusunun bu arka koltuğu doldurması için dilimin birkaç kez daha girdap yapması gerekiyor.

"Benim için ağladığında bal gibi tatlı oluyorsun, değil mi güzel kız?"

Damarlarım yanıyor, tutuşuyor ve onun tadına bakarken neredeyse kotumun her yerine ateş edecektim. Ona sahip olmak her zaman çok gerçek dışı, uyanık bir rüya gibi ve ben duramıyorum. Daha fazlasına ihtiyacım var ve ona tam şu ihtiyacım var.

Onu belinden kavriyorum ve kasıklarımın sarılana kadar garip bir uzuvlar karmaşası içinde bizi döndürüyorum. Zihnimin arkasında belli belirsiz, küçük dairesel hatlarımı hissedebiliyorum.

Barın dışına adımımı atar atmaz bir kenara fırlattığım yüzük kalçama saplanıyor. Cebimde saklı olan bu girinti, Sage'in peşinden bu şekilde koşmaya devam etmemin ne kadar berbat bir şey olduğunu donuk bir gümbürtü oluşturuyor.

Yine de içimde duracak gücü bulamıyorum. Tokamı ve fermuarımı kurcalarken boyum zonkluyor.

"Yapamayız. Burada olmaz. Herkes görebilir." Sage bu sözleri söylerken bile kucağımdan inmiyor. Gözleri, külotumu indirdiğimde aletimin görüldüğü noktada sabit kalıyor.

"Renkli camlar," diye homurdanırken kendimi yumrukladım, külotunu kenara çektim ve başını şişmiş girişine yönlendirdim.

Sage, delicim vücutlarımız arasındaki boşlukta parıldarken inliyor, sonra da kayganlığını sürüklüyor.

"Sağlığım için çok kötüsün."

Mükemmel göğüsleri tam orada, sert meme uçları kumaşın arasından fırlıyor ve onları emmeye başlayıp ince malzemeyi ıslatmamak için her şeyi yapmak gerekiyor.

"Seni bırakamam." Onu üzerime çökmesi için hareket ettirirken gözlerimi onunkilere sabitliyorum. O kadar kaygan ki, sıırıslam olmuş, beni ipeksi yumuşak kanalına kolayca kabul ediyor.

"Bu çok riskli." İçine girdikçe duvarları etrafımda dalgalanıyor.

"Ama bu ikimiz için de tahrik edici. Konu sen olunca başım büyük belada bebeğim. Çünkü sana her gün ihtiyacım var. Buna ihtiyacım var. Sana yakın ihtiyacım var... sana dokunmaya ve seni tatmaya."

Beni tamamen içine almak için aşağıya doğru indiğinde sığ, nefes nefese nefesler havayı dolduruyor ve tamamen bağlandık. Kokusu dalgalanıyor, beni daha derine çekiyor ve üzerimde ne kadar inanılmaz bir his uyandırdığına dair bir inilti çıkarıyorum. Kucağıma oturmuş, şapkamı takmış, elbisesi kalçalarının kıvrımlarını ortaya çıkaracak kadar daralmış bir halde her santimini yutarken inanılmaz derecede seksi. Sanki olan her şey uzağa düşüyor, olan her şey dışında bu kamyonun

bir duman gibi yok olup gidiyor. Tek düşünebildiğim o.

"Tanrım, çok büyük hissediyorsun." Parmakları Öne doğru eğilip ağzımı boynuna götürmek, onu ısırıklara ve morluklara bulamamak için en büyük güç sınavını vermek çok cazip geliyor. "Sadece bir gece geçirdiğimizi biliyorum. Ama bunu özledim. Seni özledim." Daha sert nefes alıyor ve kenetleniyor.

"*Ffiuck*. Bebeğim. Sana sahip olamadığım her gün aklımı kaçıyorum. O kadar çok kez neredeyse pes ki, bilmek bile istemezsin." Kalçalarını sıkıyorum ve bana sürtünmesi için onu olabildiğince sert bir şekilde aşağı çekiyorum. "Yavaşça sür beni. Bana her zerrenizi verin. Bunun hızlı ya da çılgınca olmasını istemiyorum. Dışarıdayken ellerimin senin üzerinde nasıl olduğunu hayal edebilirsin." Sert avuçlarımı kaydırıp kıcının yanaklarını sıkıyorum ve vücudunu nazıkçe sallıyorum ve ikimiz de bunun ne kadar inanılmaz hissettirdiğine dair düşük bir inilti çıkarıyoruz.

"Bizi yakalatmaya mı çalışıyorsun?" Delicim amının derinliklerine sürtünürken nefesi kesiliyor. "Burada bu kadar uzun süre kalmamalıyız." Bu sözler, kıcını daha da sıkı kavradığımda ve kalçalarımı hafifçe içine sokmak için bu kaldırıcı kullandığımda bir yalvarmaya dönüşüyor.

"Yemin ederim, seni havaalanından aldığımdan beri kamyonetim senin gibi kokuyor ve şimdi burada da senin amının kokusu beni çıldırtacak."

Sage'in gözleri daha yeni dönmeye başlamıştı ki, yanımızdaki koltuğun bir yerinden yüksek sesli bir uğultu başladığında kanalı beni daha da sıkıyor.

Kukusu kasılıyor ve nefesi kesiliyor. "Kahretsin. Aman Tanrım. Bu Layla." Kendini boyumdan aşağı itmeye çalışıyor ve ben , telefonu çalmaya devam ederken onu orada sabit tutuyorum.

"Telefona bak." El yordamıyla telefonunu aldım ve uzattım.

Bunun vücudu üzerindeki etkisi daha önce hiç yaşamadığım bir şey. Bizi çevirmek için her ihtiyacımı geri çekmek zorunda kalıyorum

Çünkü bu kız beni hayal edilebilecek en sıkı yumruk gibi kavradı.

"H-Hey, Layla." Serbest eliyle tırnaklarını boynumun geçiriyor ve vücutunu sikimin üzerinde ileri geri sallamama izin vermeye devam ediyor.

Kulaklarımda ve kasıklarımda akan kanın nabız gibi atan ritmi sayesinde, beni kucaklayıp sessiz olmak için çok çaba sarf ederken, sırrımızı ele vermemek için çok zorlanırken camların buğulandığının farkındayım. Ben onunla çalışmaya devam ederken, telefonda Layla'nın boğuk sesi ve fon müziğı geliyor.

"Hayır, sorun değıl, sakın... sakın beni bulmaya gelme, birkaç dakika içinde döneceğim." Gözleri irileşirken ağız bir o şekli ve titremeye başladığını hissediyorum. O tam sınırda ve ben onun bir an önce parçalanmasını isteyen açğızlü bir piim. Sage'in bu yanını arzuluyorum, şapkamın içinde kızarmış ve muhteşem, sikimi boğarken. Ellerimde özölmesi için açğızlüyüm.

Başparmağı kayganlığına dalıyor, tam orada dikkatimi çekmek için yalvaran şişmiş tomurcuğı buluyor ve klitorisinin üzerinde daireler çizmeye başlıyorum.

"Evet, tabii. Sadece bekle. Hemen geliyorum."

Dudaklarımda bir gülümseme belirliyor. Evet, öyle olacak.

Layla başka bir şey söylüyor ve amcığı beni ölümüne sıkmaya başladığında Sage'in güzel yüz hatlarının her yerinde mücadelenin boyandığını görüyorum. Ben hızımı artırıp klitorisine daha sert bastırdıka, o da dağılıyor. "Tamam, görüşürüz, bir dakika." Telefonu kapatır kapatmaz, telefon koltuğun üzerine düşüyor ve Sage boşalmanın şiddetiyle iki katına çıkıyor.

"Aferin kızıma." Ona masaj yapmaya devam ediyorum ve daha fazla hayatta kalamayacağım. "Bana binmeye devam et. Siktir, Sage. Sana o kadar bağımlıyım ki." İnliyor, elimi mırıldanıyor ve etrafımda nabız gibi beni de kendisiyle birlikte aşağı çekiyor. Savunmasızım. Kayıp

tüm o güzel inlemelerine ve dağınık küfürlerine, kokusuna, dalgalanan kanalının sıcaklığına.

"*Ungghhh*." Aletim zonkluyor ve taşaklarım sıkılaşıyor ve boşalırken giderek artan o gerilim dalgası beni neredeyse kör ediyor. Döl ileri doğru fırlıyor, uzunluğum tekmeliyor ve onu tamamen pompalıyorum, daha önce söylediği sözlerin tüm pisliği zihnimde yankılanıyor, onun da böyle ne kadar hoşuna gittiğine dair.

İkimiz de hareket edemiyoruz ama uzun zamanımız olmadığını biliyorum. Belki birkaç dakika çalabiliriz, ama kesinlikle keşke tadını dediğim o uzun, , rahatlama anı gibi bir şey olmayacak.

Sage mırıldanıyor ve parmaklarının boynumu okşamasına izin veriyor. "Dürüstlük anı mı?" Sesi rüya gibi.

"Her zaman." Boğazım acıyor. Sanki onun içine boşalırken aynı anda bir tür ilkel ses çıkarmışım gibi.

"Bunu istemiyorum."

Yemin ederim kalbim göğsümün ortasında durdu. Motor duruyor ve sağır edici bir sessizlikle uzayda ve zamanda serbest düşüşe geçiyorum.

"Hey, hayır, değil." Yüzümdeki çökmüş ifadenin her şeyi anlattığını görünce başını sallıyor. "Yani, senden hoşlanıyorum, seksi şey... ama karmaşık bir durumdayken senden etkilenmek *istemiyorum*. Bir şey çok ciddileştiğinde ya da çok yoğunlaştığında hep başka sapmışımdır. Bir keresinde, bir adam bana sorgusuz sualsiz bir düzine gül gönderdi ve sana söylediğimde, onu o kadar hızlı engelledim ki neredeyse parmaklarımı kırıyordum. Bağlanmak için yaratılmamışım. Hele ki biri zaten karmaşık bir paket anlaşılanın parçasıysa. Kesinlikle *evli* birine değil."

Sage konuşmasını bitirdiğinde, duygularım bir roller coaster üzerinde bir döngüden geçti. Şimdi yüzümde aptal bir sırıtış var. Belki de vücudumdaki tüm kan şu anda sikimde olduğu içindir, hala gömülü

ama karanlığın içinden ona sırtıyorum.

"Bunlardan herhangi birini dinledin mi?" Sage oflayıp pufluyor ve gözlerini deviriyor.

"Üzgünüm, sadece benden hoşlandığını söylediğin kısmı duydum."

Saçımı çekiştiriyor. "Tabii ki yaptın. Bu lanet şapka yüzünden, değil mi? Kovboy beyin hücrelerini karıştırıyor."

Avuçlarımın kalçalarında ağırlaşmasına izin verdim. "Tamam, işte dürüstlüğüm... Sage, eğer anlaşılmadıysa, seni sıkıştırmaya, damgalamaya ya da kanatlarını kırpmaya çalışmıyorum. Hâlâ çözülmesi gereken tüm saçmalıklarımı bir kenara bırakıyorum, sadece seninle birlikte olmak istiyorum. Şu anda bundan daha fazla tanımlanmasına gerek var mı?"

"Arkadaşlarımıza yalan söyleyip otoparkta saklandığımızı düşünürsek. Evet, öyle. Bundan daha karmaşık." Dişleri yanağının içini yakalıyor.

İçimden ağır bir nefes çıkıyor ve ellerim onun yumuşaklığı üzerinde geziniyor, beline dolanmış elbisesinin kumaşının altından süzülüyor. Bundan nefret ediyorum. "Seni hemen şimdi eve götürmek istiyorum."

"Sabah manşetlerde olmak istemiyorsan, kendini ve o süslü aletini alıp çiftliğe geri dönmelisin. *Tek başına.*"

Başımı sallıyorum, onun bu şekilde olmasıyla ilgili her şeyden pişmanlık duyuyorum.

Doğru. "Bu çok yanlış..."

"Neymiş o?"

"Yapmam gereken-" Bu anın böyle görünmesini tercih edeceğim kadar çok yol var ki. Ağızlarımızı birleştirmeyi tercih ederdim ama Sage'in burada *biriyle* birlikte olduğuna dair çok bariz bir işaret bırakmadan bunu yapma şansım yok.

Sage kamyonun içinde yankılanan yumuşak sesle gülüyor. "Ne yani? Benimle el ele eve yürümek, bana çiçek almak ve tatlı adam olmak mı?"

"Ağzından çıkanı kulağın duysun, güzel kız. Seni kamyonetimde anlamsızca becerdiysem en azından eve götürebilmem gerekirdi."

Sırıttıyor. "Orgazmlar için teşekkürler, ateşli şey. Artık büyük bir kızım ve daha sonra çiftliğe kendim dönebilirim."

"bana mesaj at ki yolda olduğunu bileyim," diye mırıldandım.

"Otoriter."

"Ben senin patronunum. Ve az önce beni yumruk gibi sıktığına bakılırsa, otoparkta patronunu becererek riskli bir sürük olduğunu bilmekten zevk alıyorsun."

Şapkam başına tünemişken bana öyle bakmasına doyamıyorum. Ama bu iş bitmeli ve o da içeri dönmeli.

"Tanrım, bu tarafın çok tehlikeli."

"Görünüşe göre, hoşuna gitti mi?"

"*Hmmm*. Hala karar veriyorum-"

Ona son bir uyarıda bulunarak içine girdim. "O bara geri dönmene izin vereceğim. Tüm sağduyuma aykırı olsa da şimdilik gitmene izin veriyorum. Ama dölleri tatlı aşağı damlarken bu cümleyi bitirmeyi bir saniye bile düşünme."

BÖLÜM 30

Böceklerin ritmik cıvıltıları bir dalga gibi yükselip alçalıyor gece havasındaki ses. Bu ses bana bunun Aslında, dizüstü bilgisayarımı kapatıp günü sonlandırmam gereken cadı saatini çoktan geçmiştim.

Sırtımı kamburlaştırarak esnedim ve kedi gibi gerindim, sonra derhal Lavabo aşağı için gömmek benim burun içinde ve Beau'nun yumuşak, erkeksi kokusu. Yatak odasının dışındaki verandada otururken iç çamaşırım dışında üzerimde sadece onun dev tişörtü var.

Karanlık gökyüzünün altında uzanan bu çiftliğin dalgalanmalarını izlemek için تنها bir yer.

Bu kovboy söz konusu olduğunda tamamen kaybolmuş, okyanusun ortasında dümensiz şekilde sürükleniyor muyum?

Belli oluyor. Yol boyunca haritamı ve pusulamı isteyerek denize attım ve bir fanteziye kaçmanın çok kolay olduğu bir yerde kayboldum. Birlikte olabileceğimiz ve bu mülkün ötesinde hiçbir şey için endişelenmek zorunda olmadığımız bir saklanma .

The Loaded Hog'daki geceden beri kendimizi bu işe en zahmetsiz şekilde teslim ettik. Aksi söz konusu bile olamazdı. Birlikte kamyonetinın arka koltuğuna düştüğümüz an, tutunmaya çalıştığımız tüm yanılsamaları paramparça etmiş gibiydik.

Böylece kendimizi bu şeyden daha fazla mahrum bırakma umudumuz olabilirdi.

Etkinlik sona erdiğinde sabahın hangi saatinde olursa olsun çiftliğe geldim, doğruca onun yatağına tırmandım ve o zamandan beri başka hiçbir yerde uyumadım.

Şimdi, tüm bu özlem ve merakı gideriyoruz. Tekrar ediyorum.

Arada bir kabaran suçluluk duygusunu görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum. Beau boşanmaya doğru hızla ilerlediği konusunda bana güvence verdi. Her ne kadar yüzde yüz bekâr olduğu kesinleşene kadar onu yanıma yaklaştırmamaya kararlı olsam da, kendi kurallarıma uyma konusunda pek de iyi olmadığım ortada. Sınırlarım, onun tek bir ateşli bakışının ve dudak büküşünün gücü altında eriyen peri ipinden başka bir şey değildi.

Görünüşe göre o ve onun okyanus derinliğindeki gözleri için, kendim için belirlediğim standartları isteyerek görmezden geliyorum.

Tırnağımı kemirirken, Tessa'dan gelen ve şu anda ekranımda açık olan e-postaya bir kez daha göz gezdiriyorum. Gerekli detayları doldurdum ve şimdi geriye kalan tek şey ilgili belgeler gibi formaliteleri ekleyip gönder tuşuna basmak.

İş başvurusuna eklediği notu tekrar okumakla meşgulken bir deklanşör sesi duyuyorum. Başımı kaldırdığımda Beau'nun yeni duş almış, düşük belli bir eşofman giymiş bir şekilde orada durduğunu görüyorum. Kamerayı indiriyor ve diğer elinde bir şişe viski taşıdığını görüyorum.

"Ben duş almaya gitmeden *önce* işinin bittiğini söylememiş miydin?" Onaylamayan bir kaşını kaldırıyor, sonra her şeyi sehpanın üzerine bırakıyor ve yanımdaki açık kanepeye yerleşiyor. O nasırlı avuç içleri hemen belimi arıyor ve beni kucağına çekiyor.

Dizüstü bilgisayarımınla hokkabazlık yapmakla ve çıplak göğsünü yalamaktan kendimi o kadar meşgulüm ki, ona izin vermekten başka bir şey yapamıyorum.

bana davranamazsın.

"Şimdiden yeni müşteriler mi arıyorsunuz?" Kaşları birbirine kenetlenmiş, gözleri ekranda geziniyor.

"Hayat böyle işte, seksi şey. En büyük kıza kim bakıyor? O kendi başının çaresine bakar." Omuz silkiyorum. "Aslında, rodeo yıldızı olduğun için bana mükemmel bir referans vereceksin, değil mi? Karşılığında ruhunu sikinden istediğin kadar emeğeime söz ver."

Parmakları kalçamı sıkıyor ve gürültülü bir protesto sesi çıkarıyor.

"Tessa, profesyonel turun rolü kamuoyuna duyurmasından önce bana özel olarak gönderdi." Dizüstü bilgisayarımda duran şey, adımı çoktan öne sürdüğü bir halkla ilişkiler fırsatı. Etkileyici bir avans maaşı ve lüks ek süslemelerle birlikte gelen altın bir olasılık. Benim gibi biri için tam bir rüya. Sadece bu da değil, müşteri portföyümü büyütme için sonsuz bir fırsat ufku açacaktı.

Tek sorun, önümüzdeki sonbaharda başlayacak olması ve rodeo turu makinesine bağlı olduğu için, tüm zaman boyunca yolda seyahat etmeyi gerektirecek olması. Bu adam hakkındaki düşüncelerim söz konusu olduğunda, böyle bir ayrıntının sonuçlarını görmezden gelmek zorundayım. Beau'ya olan şehvet dolu saplantımın kariyerimle ilgili kararlarımı yönetmesine izin veremem. Soğuk ve katı gerçek şu ki, yaz bittiğinde buradaki işim de bitmiş olacak. Sabırla onun müsait olmasını beklerken ona kalp gözleriyle bakarak gün batımına doğru kaçmak yok. Ve öyle olsa bile, bu senaryodaki 'diğer kadından' daha iyi olmadığımı zaten kanıtlamışken *ciddi* bir şey cesaret edebilir miyim?

Sonsuza kadar ikinci olmayacağımı nereden bileceğim? seçim mi? 'Bir ay daha' vaatleriyle kandırılmaya ve büyülenmeye izin verecek olan kolay seçenek.

Ayrılık sürüp gidiyor. Beni sıkışmış, benim için önemli olan herkese yalan söylemek zorunda bırakarak mı?

Beau ile birlikte olmaktan ne kadar keyif alsam da, doğru düşünmek ve seksin kaderimin dümenindeki tutkulu, vahşi yaratık olmasına izin vermemek zorundayım.

İşte o zaman cevap olarak hiçbir şey söylemediğini fark ettim. Dizüstü bilgisayarımı kapatıp eğilerek kamerasının yanına koyuyorum, sonra da kollarımı boynuna doluyorum. Geleceğim için akıllı kararlar almakta kararlı olabilirim ama bu, şu anda ve burada bütün gece onu arzulayan bir sürtükten başka bir şey olmak zorunda olduğum anlamına gelmez.

"Sıkıcı eski müşteri uygulamalarından daha ilginç ne var biliyor musun?" Güçlü çenesini incelerken düşüncelere dalıyorum. "Madem bana bu kadar cömertçe bir içki getirdin, bir içki içmek."

Beau şişeye uzanıyor, kapağını açıyor ve . Hâlâ bir şey söylemiyor ama yine de onun kendine has sessizliğine alıştım. Bu genellikle beyninin içinde çok fazla gürültü olduğu anlamına gelir. Yolculuk boyunca bir yerde, hepsi tıkanıyor ve ağzından çıkmayı başaramıyor.

Oysa bende tam tersi bir sorun var. İşler benimkinden çok rahat bir şekilde düşme eğiliminde.

Pozisyonumu değiştirip yanına oturuyorum ve şişeyi eğmeden önce bir parmağımı alt dudağında gezdiriyorum. Çenesi geriye doğru eğilirken kapüşonlu gözlerini benimkilerden ayırmıyor ve kehribar rengi alkolden ağzına bir yudum dökmeme izin veriyor.

Yutkunurken adam elması sallanıyor ve bana kilitlenmiş bakışlarının ardındaki şiddetli yoğunluk tüylerimi diken diken ediyor. Sert ve sessiz Beau en sevdiğim zayıflıklarımın biri.

"Tamam, şimdi sıra sende." Ona alaycı bir gülümseme veriyorum ve şişeyi uzatıyorum. Onu elimden alıyor ve ben ne beklediğimi tam olarak bilmiyorum. Şişeyi dudaklarıma doğru kaldıracağı anı bekleyerek havada asılı kaldım.

kafasını geri çeker. Bunun yerine onu kendi ağzına götürüyor, dudaklarını açık boynuna doluyor ve bir yudum alıyor. Kasıklarının üzerine tünemiş otururken, elinin parmakları saçlarıma girene kadar omurgamdan yukarı kaydığını hissediyorum. Keskin bir çekişle tutuşu sıkılaşıyor ve bedenimi yana doğru çekiyor. Ne kadar hızlı vurduğunun şoku, ağzımın bir nefesle açık kalmasına neden oluyor. Evrenimin her yönünü kontrol altına alıyor.

Güçlü vücudu benimkinin üzerinde yükseliyor ve gözlerinde şeytani bir bakışla Beau viskiyi ağzıma tükürüyor.

Lanet olsun.

Bu gece Beau Heartford için çok yaramaz olmaya hazır ve istekliydim. Bu kovboy, sırf onu memnun etmek için son derece pis olacağımı garanti etmişti. Heyecandan kanım kaynıyor ve boğazımın arkasını kaplayan lezzetli yanmayı yutkunarak bastırıyorum.

Dudaklarımı ıslatmak için dilimi dışarı çıkardığımda, Beau küçük hareketi yutuyor, sonra ağzımı almak için içeri dalıyor. Tadı viski gibi, baharatın en hafif ipucu ve dilini benimkine doğru kaydırma şekli lezzetli bir şekilde yavaş ve şehvetli. Etrafımızdaki boşluktaki her hava molekülünü emiyor ve beni öptüğü süre uzadıkça, kemiklerimin zengin, ballı bir sıvı haline eridiğini hissediyorum.

Zihnimi başarıyla jöleye dönüştürdükten ve nabzımı bacaklarımın arasında attırdıktan sonra, sonunda ağzımı bırakıyor.

Ben onun göğsüne sokulmaya ve onun mükemmel küçük evcil hayvanı olmaya hazır, yıldız gözlü bir kedi yavrusuyum.

"Kaldırımdaki o günden beri senin için kötü olduğumu biliyor muydun?" Beau viskisinden bir yudum daha alıyor, bu kez yutmaya çalışırken şişeyi bana uzatıyor.

"Bazı yerlere gidiyorum ve kimse benim kim olduğumu bilmiyor. Eğer rodeo ya da country müzikle ilgilenmiyorsanız..." Bu sözleri söylerken hafifçe yüzünü buruşturuyor. "Yüzümü bilemezsin. Ama burada? Bu imkansız."

Uzun bir içki aldım ve konuşmaya devam etmesine izin verdim.

"Kim olduğum hakkında en ufak bir fikrin yoktu. Daha az umursayamazdın. Ve ilk defa birinden bu kadar çabuk etkilendiğimi hissettim."

Bir elini benimkine dolayarak şişeyi kısa sureliğine ağzına götürüyor, sonra tekrar bana doğru itiyor.

"Beni korkuttun, çünkü seni isteyemezdim. Seni arzulamaya hakkım yoktu, hala da yok. Yasal olarak bir karım varken olmaz. Ama o beni asla senin gördüğün gibi görmedi. O sadece bir rodeo yıldızının kendi markasına uymasını sevdi. Ben sadece onun imajına uygun bir aksesuardım."

Parmaklarımın yüzünde oynamasına izin verdim, tenini okşadım ve kirli sakalına ve sakallarına srtndm. "Sana bir şey sorabilir miyim? Bunu neden yaptın? Madem mutlu değildin, neden evlendin ve bu işte kaldın?"

Beau başını sırtını minderine yaslar. "Yalnızlık. Kendimi çoktan bulmuş olmam gerektiğine dair aptalca bir fikir."

Elleri üzerimdeki tişörtün altından çıplak belimden yukarı çıkıyor ve her iki başparmağıyla kaburgalarımın yanlarına vuruyor.

"Ne zaman evrakları düşünsem, bir sponsor daha geliyor, bir galibiyet daha kazanıyordum. Birdenbire dünya şampiyonu olmuştum ve spot ışıkları daha da parlıyordu. Eğer yüz binlerce sözde *hayranımın* yaşadığı bir evliliği bitirmek için o anı seçmiş olsaydım, bunun kariyerime zarar vermesinden korkacak kadar aptaldım. Bu korku o zamanlar yeterince gerçekçiydi, bu yüzden kontrol edebileceğim şeylere odaklanmayı seçtim. Yapmakla kutsanmış olduğum şeyi yapmaya kendimi gmdm ve kendi hatam olan bir şey hakkında çenemi kapattım. Kaçmak hiçbir şeyi dzeltmeyecekti."

Beau nefes veriyor, yüzerken bana özür diler gibi bakıyor. O mavi-gri gözlerin arkasında.

"Mandy benim en büyük sırrımı biliyordu; en büyük korkum asla arenanın içinde olmak ya da bir sürüşün ters gitmesi durumunda başıma gelebilecekler değildi. En büyük utancımın babam olmak olduğunu biliyordu. Hâlâ da öyle. Ondan daha iyi biri olarak görülmeyeceğim düşüncesi, şimdiye kadar bir şeyleri bitirmeye ya da uzaklaşmaya çalışmamı engellemeye yetti."

İlk kez bu kadar açık konuştuğunu duyunca kalbim sıkışıyor. Yaşadıkları ve kendini suçladığı şeyler hakkında bana küçük bir fikir veriyor.

"İyi bir adam olmadığını mı söylüyorsun?"

Başını sallar. "Aldatanların en kötüsü. Yaptıklarını gördükten sonra hayatımdaki tüm kadınlara - anneme, kız kardeşime, hatta büyükanneme - asla onun gibi iğrenç bir orospu çocuğu olmayacağıma dair söz verdim. Yani kapana kısılmıştım. Mandy'ye verdiğim sözü bozarsam, benim için dünyalara bedel olan kadınları yüzüstü bırakmış olacaktım. Ve eğer kalırsam, o zaman ne olacaktı? Tek yapacağım bir yalanı yaşamakla kendimi yükümlü kılmak olurdu."

"Yine de bu bir hayat değil. Seni mutlu görmeyi tercih etmezler mi?"

"Elbette. Belki bir dereceye kadar. Ama bir medya çılgınlığına sürüklenmekten, dedikodularla takip edilmekten, kısa yoldan para kazanmak isteyen paparazziler tarafından çekilmekten daha iyisini hak ediyorlardı. Kariyerimin kapılarına kadar getirdiği şöhreti asla istemediler ve ben de onların benim hakkımda ya da ailemdeki tüm erkeklerin aynı olduğu hakkında çirkin bir kamuoyu sohbetine dahil olma ihtimaliyle yüzleşemedim."

"Benimki tam olarak böyle olmayabilir..." Devam etmeden önce bir nefes alıyorum. "Ben de o beleşçi babalardan birine sahibim. Ama *gerçek* babam? Beni gerçekten büyüten adam? Bana ve anneme bakmak için yaptıklarına karşılık olarak için dünyanın öbür ucuna bile giderim. Annem, işaretleri erkenden fark ettikten sonra kötü niyetli bir ilişkiden uzaklaşacak kadar güçlüydü ve de sürekli olarak babam gibi yaşamak zorunda olduğumu hissediyorum.

Benim için belirlediği standart, anlıyor musun? En azından onu asla hayal kırıklığına uğratmamak için elimden geleni yapmak istiyorum."

Birlikte oturuyoruz, birkaç yudum viskiyi daha paylaşıyoruz ve ikimizin de söylemek için bir an ayırdığı her şeyin ardından inanılmaz derecede yüksek sesle yankılanan türden bir sessizliği değiş tokuş ediyoruz.

"Çantamı neden sakladın?" Beau gözlerini kısarak bana bakıyor.

Aceleyle bir yudum alıyorum. Beau az önce ne kadar özgürce paylaşımda bulunduktan sonra, ben de aynısını onun için yapmazsam çok kötü bir insan olurum.

Dudaklarımı ıslatırken kanın kulaklarımda uğuldadığını hissedebiliyorum. "Senden hoşlandığım için sakladım, tamam mı? Muhtemelen çok fazla, o anın ne kadar çabuk gelip geçtiğini düşünürsek. İlk defa böyle bir şey hissediyordum... Nasıl tarif edeceğimi bilemiyorum. Gizlice girdin ve oyalandın. Bir daha asla sahip olamayacağım bir şeyin tadına baktığım hissiydi bu. Bu yüzden ona tutundum, çünkü bu duyguya veda etmeye hazır değilmişim gibi hissettim."

Alt dudağımı kemiriyorum ve ağırlığımı değiştiriyorum.

"Tamam. Sorgulama sırası bende." Fotoğraf makinesine uzanarak vizörden ona bakmak için arkama yaslanıyorum.

Çok yakın ve bulanık, ama en azından onun söz konusu olduğu yerde son derece karmaşık, karmakarışık duygularım hakkında konuşmaktan kaçınabileceğimi hissediyorum.

"Ünlü olduğunuz için pişman mısınız?" Sahte bir röportajcı sesi takındım.

Beau kıkırdar. "Bir parçam, kesinlikle, evet. Ama rodeonun bana kazandırdıklarını sevmediğimi iddia edemem. Pek çok insan hayatları boyunca tutkularını yaşayamadan yaşayıp gidiyor. Bundan nasıl pişman olabilirim? Şöhretin beraberinde gelmemesini dilesem bile mi? Bu benim bencilliğim olurdu."

"*Hmm*. Yakışıklı ve filozof. Bu size bir bonus turu kazandırır, Bay Heartford." Ben için düğmesine basarım

ve ellerinin benimkileri örtmek için geldiğini hissediyorum. Objektifte bir şeyi ayarlıyor, sonra tekrar yüzüme doğru yönlendiriyor.

Bu sefer yakışıklılığını çok net görebiliyorum. "Neden fotoğraf?" Birkaç fotoğraf daha çekiyorum, şimdi gözlerine odaklandı.

"İlk başta bana kullanabileceğim bir şey verdi, bir başa çıkma aracı, eğer böyle adlandırmak isterseniz, bunaldığımda yardım etmeye çalışmak için. Detaylara, ayarlara ve aptalca şeylere odaklanmak. Çoğu normal insanın öğrenmekten rahatsız olmak istemeyeceği türden şeyler." O alçak ve sabit ses tonuyla konuşurken elleri sırtımda bir aşağı bir yukarı kayıyor.

"Normal bana her zaman inanılmaz derecede sıkıcı gelmiştir."

Çenesini kaşımak için bir elini kaldırıyor. "Bu yüzden antrenman yapmadığım ya da etkinliklerde yarışmadığım boş zamanlarımdan çoğunu kamerayla uğraşarak geçirdim, ta ki tüm o küçük parçaları doğru bir şekilde elde edip geliştirmeye devam edene kadar."

"*Tam* bir Başak burcusun, Bay Mükemmeliyetçi." Birkaç fotoğraf daha çekerek deklanşörün tekrar tekrar tıklamasına izin verdim, elinin arkasında patlayan damarlara .

"Ülkenin en güzel yerlerinden bazılarını gezdiğim için şanslıydım. Kameramın olması ve kalabalıktan ve gürültüden uzaklaşmak için bir nedenimin olması beni sayamayacağım kadar çok kez kurtardı."

"Fotoğrafını çekmeyi en çok sevdiğiniz şey nedir?"

Beau bir yudum daha alıyor, gözleri uzaktayken baktığı o bakışa bürünüyor. Başka bir yeri, başka bir zamanı, ben gelmeden önce hayatında pek çok katmanı olan başka bir anı düşünüyor.

"Gün batımları her zaman peşinde olduğum tek şeydir." Ağırlığını altımda yeniden ayarlayarak bir elini yüzümü çevreleyen gevşek saç telleriyle oynamak için yukarı kaldırıyor ve parmaklarının arasında ovuşturuyor. "Akşamın yaklaştığını biliyorsun, ama orada çok fazla renk var ve bu

Her seferinde farklı bir tablo. Gökyüzü çok geniş ve tahmin edilemez. Bu bir fotoğrafçı için büyük bir hediye. Tripodunuzu her gün tam olarak aynı konuma kurabilir, akşamın aynı saatini bekleyebilir ve asla aynı fotoğrafı iki kez çekemezsiniz."

Onun sıcaklığı gömleğimin altından sızıyor, tenimi ısıtıyor ve başka birinin yanında hiç bu kadar *güvende* hissettiğimi sanmıyorum. Daha iyi bir muhakeme rağmen, kalbimin çatlamasına ve onun içeri sızmasına izin vermiş olabileceğime dair bir başka sefil farkındalık. Tam da potansiyel olarak işim için beni bu lezzetli yakınlıktan ve ilk kez birine güvenmenin cazibesinden çok ama çok uzağa götürecek bir geleceği güvence altına almak üzereyken.

Boğazı düğümleniyor ve kameraya uzanarak onu ellerimden yavaşça alıyor. Birden kendimi çıplak ve savunmasız hissetmeme neden olan bir hareket. Bu içten itiraf zamanı, ona bir kameranın arkasından bakabildiğim ve bu kalkanı yerinde tutabildiğim zaman iyi ve güzeldi. Ama Beau hızlı bir hareketle beni silahsızlandırdı.

"Sana baktığımda hissettiklerime benziyor. Beni nasıl şaşırtacağını asla bilemiyorum." Boynumun arkasını avuçluyor ve *ikimiz* ve yanlış zamanda olmamızın merhametine kaldığımız hakkında aklımda kalmış olabilecek tüm düşünceleri yok etmeye devam ediyor.

Beau dudaklarını yumuşak bir şekilde kaydırarak beni öpmeden önce ağızma karşı konuşuyor.

"Sen benim gün batımı gökyüzümsün, bebeğim. Aynı anda hem parlak, hem gizemli, hem de güzelsin."

BÖLÜM 31

Kissing Sage var asla keçe olarak önemli

olarak içinde Bu

bir an. Buna sahip olmak, sadece ikimiz, deneyebileceğim zaman

ona hislerimin ne kadar derin olduğunu gösteriyor.

O gerçekten, gerçekten peşinden koştuğum kişi. Hayatımın en mucizevi parçası ama aynı zamanda parmaklarımın arasından kayıp gidiyor. Ona hayatımda ne kadar önemli olduğunu nasıl gösterebilirim? Onun kadar azimli ve yetenekli bir kızın tüm bunları bir kenara atmak istemesini nasıl bekleyebilirim?

Ben eski bir rodeo yıldızıyım, evli bir adamım. Bu, kendisine sunulan böyle bir fırsattan vazgeçmeyi düşünmesi için bir neden olamaz.

Bu yüzden ağzımın onunkini kaplamasına izin verdim, dillerimizi birbirine kaydurdum ve bedenlerimizin bağlantısına teslim oldum. Çünkü belki de şimdilik elimizde olan tek şey bu. Zamanımızın ne zaman geri geleceğini kim bilebilir? Onu bize bir şans vermesi için ikna edebileceğim anın, gökyüzünde nihayet ne zaman hizalanacağını kim bilebilir? Benim olması için?

Ellerim, giydiği tişörtün yumuşak pamuğunun altında her yerde dolaşıyor ve kıcını avuçlamak için her eğildiğimde, tutuşuma doğru yükseliyor. Dişleri dudaklarımın kenarlarını ısırtıyor ve en seksi küçük iniltileri çıkarıyor.

Hay sikeyim. Onun için tamamen bittim. Kendimi kaptırmışım ve dua etmekten başka bir şey yapamıyorum, belki ben kendimi toparladığımda bana hala zaman ayırabilir.

Parmaklarımın iç çamaşırının altından kaymasına izin vererek kıcını okşuyorum ve biraz daha cesurca oynuyorum. Vücudunun bana tam olarak nereye dokunmamı istediğini söyleme şeklinin rehberliğinde, sıkı gül goncası girişine bastırıp sürüyorum.

"Lütfen bundan hoşlandığını söyle? *Lütfen* mi?" Sage pantolonunu ağzıma dayadı.

Sikim zonkluyor. "Öyle misin?" Kısık sesle söylüyorum. Bu gecenin buradan nereye gidebileceğine inanmaya cesaret edemiyorum.

"*Mmmm*. Son derece." Dili boğazımı yalıyor.

Karanlık bir inilti aramızda gürliyor. "Sen nasıl gerçek olabilirsin ki?"

Her zaman bana eziyet etmek için gönderilen vahşi şey olan Sage, bir elini kasıklarına doğru kaydırıyor ve ereksiyonumu kavırıyor. "Uzun zaman oldu mu, ateşli şey?"

Diğer elini kullanarak kirli sakallarımınla oynamaya devam ediyor, bir yandan sikimi sıkarken bir yandan da tırnaklarını çenemde gezdiriyor. Beynimi gerçekten gökyüzünde bir yerlere uçurmak için, o tatlı kıcını elime doğru geri itiyor.

"Peki ya... hiç olmadı." Aceleyle yutkundum. "Ne?" Sage dehşet içinde soluk soluğa. "Oh, seni zavallı bebek." Avucunu bir kez daha sıkıca kavradığımda midem ısı, arzu ve ihtiyaçla düğümleniyor.

"Seni incitmek istemiyorum." Parmaklarımı etine batırıyorum ve en çok tereddüt ettiğim kısmı itiraf ediyorum. Mantıken, piercingler söz konusu olduğunda pek çok insanın bundan zevk aldığını biliyorum. Ama benim kızım söz konusu olduğunda, yapmak istediğim son şey onun bir şekilde acı çekmesine neden olma riskini almak.

"Yapmayacaksın. Bolca kayganlaştırıcı. Yavaştan alacağız." Ağzı çenem boyunca bir çizgi çiziyor. Aşırı ısınmış tenimi ısırtıyor ve emiyor. "Sana bunu vermeme izin vermelisin."

"Bu genellikle tam tersi değil midir? Eminim normalde erkek yalvarır ve kızı denemesi için ikna eder." Sesim şu anda aklımı başımda tutma çabamdan dolayı sert ve kaba.

Sage'in dili alt dudağının üzerinde geziniyor ve sonra öne eğilip günahkâr bir sesle benimkini ısırıyor.

"ki ben tanışacağın diğer insanlara benzemem."

Hayır, kesinlikle haklı. Hiç kimse bu kadınla eşleşmeye yaklaşamaz. Ondan başka kimse yok ve geleceğimizin, onun bana yaslandığı binlerce geceye daha benzemesini sağlamak karşılaşacağım en büyük zorluk olacak.

"Oyuncaklarıma ihtiyacımız var." Dişlerini pelüş alt dudağına gömüyor.

Kalbim göğsümden dışarı gibi hissediyorum. Her nasılsa, ona tiz bir cevap buluyorum. "Tamam."

"Muhtemelen o cehennem kadar seksi küvet de." Küçük mırıltısına, eşarasından beni daha sert okşaması eşlik ediyor.

"Prezervatif falan takmamı ister misin?" Beynim sikimin içinde, bir yandan da bu işin nereye gittiğini anlamaya çalışıyorum.

"Her zaman o kovboy tavırlarıyla." Kıkırdıyor. "Hayır. Nazik olacağını biliyorum ve her şeyi benimle birlikte hissetmeni istiyorum."

"Emin misin?" Beni avuçlayıp sıkmaya devam ettikçe ve kararlı bir şekilde beni çıldırtmaya çalıştıkça gerçek kelimeleri oluşturmak için savaşıyorum.

Sage sonunda zorlanan sikime son bir doz ilgi gösteriyor, sonra iki eliyle çenemi ve ikimizin de nefesleri kesilene kadar beni derinden öpüyor. Geri çekilip bana bir saniye içinde tüm ruhumu teslim edebileceğim bir bakış attığında uçuyormuşum gibi hissediyorum.

Bu inanılmaz kız kucağımdan indi, şişeyi aldı ve parmağını bana doğru uzattı.

"Bu kıcı mı istiyorsun? Beni nerede bulacağını biliyorsun."

Bu dünyada kız arkadaşımı takip etmemi engelleyecek kadar güçlü bir güç olduğundan emin değilim.

Açık hava küvetinin hemen yanında, sadece yıldızlar ve ay ışığının yanı sıra Sage'in kulübesinden yayılan sıcak ışığın yumuşak parıltısı eşliğinde dururken... Kendimi çok gergin hissediyorum.

Nasıl oluyor da o kendinden sonsuz derecede emin ve kendinden emin olabiliyorken ben şu anda her hareketini şüpheyle karşılıyorum?

Sage önümde duruyor, koyu renk gözlerinde bir parıltı var ve elleri hayal edebileceğim her şeyin ötesinde eşyalarla dolu. Dudaklarını süsleyen kıvrım, o gün kaldırımda beni öldürdüğü bakışla aynı. Dokunmam için bana meydan okuyor, onunla ne kadar dans etmek istediğimi görmek için beni oyununa çekiyor.

O gün hiçbir şey yapamadım. O çizgiyi geçmeye cesaret .

Bu gece tereddüt yok.

Öne doğru uzanarak devasa dokunaçlı dildoyu elinden alıyorum ve göz hizasında tutuyorum. Tek kaşını kaldırarak, elinde kayganlaştırıcı ve daha küçük silindir görünümlü başka bir vibratörle dururken masumca omuz silkerken yüzünün daha geniş bir sırıtışa dönüşmesini izliyorum.

"Bak, bazen bir kız sadece ekstra tok olmak ister. Bu senin için de daha iyi hissettirecektir."

"Tanrım." Dev seks oyuncağını tutmayan elim ağzımı ovuşturuyor. Sage başını bir yana eğiyor, alt dudağını dişlerinin arasına alıyor ve beynimin oyuna ayak uydurmasını bekliyor. Sikim çelikten bir çubuk gibi ve düşüncelerim kesinlikle onun çizdiği *ekstra dolu* imajına takılmış durumda.

Yutkunmaya çalışırken, zihnim sonunda tekrar devreye giriyor.

Eşyaların geri kalanına uzanıp hepsini küvetin yanına koyuyorum ve sessizce Sage'in göğsünün biraz daha hızlı yükselip alçalmasını inceliyorum. Göğüs uçları tişörtünün önünden sertçe görünüyor ve bir parmağımı göğsünün kabarıklığı üzerinde gezdiriyorum. Sıkı tomurcuğa temas edip aşağı doğru çimdiklediğimde bana en azgın küçük sesi veriyor.

"Kurşun titreşimi..." diye mırıldanıyor. "benim için ısıtmak ister misin? Üçüncü ayar, ufacık titreşimli bir paketin içindeki cennet gibidir."

İkinci bir davete gerek yok. Onu yukarı kaydırıyorum ve yumuşak vızıltı başlar başlamaz vücudunu bir ürperti kaplıyor. Bel kemerimi pençeleylene kadar ileri geri hareket ederek göğüslerinde gezdirmeye başladım. "Çıplak olman gerek. Tam şu anda." O

Pantolon.

"Pekâlâ... Sırılsıklam olmanı istiyorum." Elimi aşağı indirip titreşimleri kapalı amının üzerinde gezdirirken başımı eğip boynunu öpmeye başlıyorum.

Sage pantolonumu itmeye başlıyor, işleri ilerletme çabalarında kararlı ve kulak memesini emerken kıkırdıyorum.

"Bu oyuncaklar seni çok , değil mi?"

"Bu kadar geç kalmasaydın öğrenirdin." Bana oflaması çok sevimli.

"Sana daha önce de söyledim, seninle vakit geçirebilmek hoşuma gidiyor bebeğim." Tişörtün eteklerini kancalıyorum ve başının üzerinden yukarı doğru sürüklüyorum. Çıplak kaldığında, oyuncağın tomurcuklanmış meme uçlarının üzerinde oynamasına izin veriyorum ve karşılığında verdiği her hüsrana dolu zevki içime çekiyorum.

Dikkatimin vücudunda daha aşağılara izin vererek, küvetin kenarına oturması ve ağızımı mükemmel göğüslerine götürmesi için onu geriye doğru itiyorum. Bunu yaparken oyuncağı külotunun ön kısmına sürüyorum. Sage boynuma yapışıp başımı göğüslerini emmeye ve alay etmeye devam etmesi için yönlendirirken neredeyse kendini titretiyor. Dilim meme uçlarının üzerinde kayıyor,

Girdap gibi dönüp duruyor ve dişlerimin çakıllı, sertleşmiş tepeleri sıyırmasına izin veriyorum.

"Benim için ıslanmak ister misin?" Göğsünü ağzıma çekiyorum ve tırnaklarını enseme batırırken neredeyse inleyeceğim.

"İstediğim şey aletin içimde derinlerde olması." Saçımı çekiştiriyor, sonra dizlerini olabildiğince açıyor, böylece vibe'ı göbeğine doğru sıkıca tutabiliyorum.

"Demek bu yüzden sana *Çavuş* diyorlar, ha?" Ağırlığını kaydırmasına ve sırlıklam külotunu aşağı çekip bir kenara atmasına yardım etmeden önce alay ediyorum. "Bana ne kadar talepkâr olduğunu gösterecek misin?"

Bacaklarını açıp suya giriyor, çırılçıplak ve yumuşacık, pürüzsüz teni küvete dalarken bir omzunun üzerinden kirpiklerini kırptırarak bana vuruyor. "Piercingin için mi kovboy? Ben her zaman iyi bir fahişeyim."

Sage beni durdurduğunda eşofmanımı hızla çıkarıp onun peşinden içeri girmeye hazırlanıyorum. Kenarda diz çöküyor, bu pozisyon onu sızan aletimle göz hizasına getiriyor. Bana attığı o baştan çıkarıcı bakıştan ve dizlerinin üzerindeki pozisyonundan planları olduğunu anlıyorum.

"Bırak seni emeyim." Sage oyuncağı yumruğumdan çıkarmak için uzanıyor ve kahretsin, omurgam boyunca bir sıcaklık şimşegi hissediyorum. Kamyonetimin arkasındaki geceden beri kız arkadaşım her fırsatta piercingimle oynamaya hevesli ve ben kim oluyorum da ona hayır diyebiliyorum? Lanet olsun, ağzı inanılmaz ve bundan en az benim kadar zevk alıyor gibi görünüyor.

Pelüş dudakları etrafımı sarıyor ve dilini düzleştirip uzunluğumun alt tarafı boyunca ıslak bir kayma yaparken bir inilti çıkarıyorum. Benimle dalga geçerken, ağzını ucuna kadar alıştırıp sürüklerken, vibe'ı hafifçe taşaklarımın üzerinde gezdirmek için öne uzanıyor.

"Tanrım. Bebeğim, beni öldürmeye çalışıyorsun." Saçlarını okşuyorum ve elini ileri doğru ittiğini hissetmeden önce duyumun yoğunluğuyla sarsılıyorum, aynı anda o da benim ucumla çalışıyor. Dili yavaşça piercingimi ileri geri iterken, duruşumu genişletmem için beni cesaretlendiriyor. Sessiz komutunu yerine getirdiğim anda bunu hissediyorum. Parmakları ve titreşimler taşaklarımın arkasındaki o sıcak, pürüzsüz deriye sürtünüyor.

"*Ffifuck*, bebeğim." Sikim ağzında zonklıyor ve boğazımın arkasından gelen sert bir sesi bastırıyorum. "Bu çok iyi. Böyle devam edersen beni çok çabuk kaybedeceksin."

Sage kalın kirpiklerinin altından bana bakıyor ve gözlerindeki muzip parıltıyla, eğer gece boyunca sevişmeye bu kadar kararlı olmasaydı, beni burada ve şimdi patlatmak için kesinlikle elinden geleni yapacağını söylüyor.

Dili son bir kez piercingime dokunuyor, sonra ıslak bir patlamayla beni bırakıyor. Dudakları ile başparmağımla kaydırmak için uzandığım halter arasında bir tükürük izi asılı kalıyor.

"Sen bir belasın." Bu oyunu oynadığımız sürece nabzım kanımın ısındığı kadar hızlı atıyor.

"Sanırım benim sorunumu seviyorsun."

"İstiyorum," diye mırıldanıyorum, başparmağımın alt dudağını aşağıya doğru sürüklemesine izin veriyorum, ne kadar çarpıcı olduğuna tamamen kapılıyorum. Özellikle de bu haldeyken, su beline vururken ve ay ışığı dalgalanan yüzeyde parıldarken. Kollarını kaplayan damlacıklar, kahverengi tenini kaplayan küçük parıldayan yıldızlar gibi görünüyor.

Sage diz çökmeye devam ediyor, ancak diğer oyuncağının beklediği masanın hemen yanındaki bir noktaya geçiyor. Bunu yaparken omurgasının kavisini gösteriyor.

"Böyle mi istiyorsun?" Küvete tırmanıp geçiyorum ve hemen ağzımı açıp öpüyorum.

omzunun eğimi boyunca sıcak bir iz bırakıyor. Sage hiç vakit kaybetmeden mermi titreşimini , onu elimden alıyor ve bir elini kalçalarının arasına sokmak için aşağı uzanıyor, onu klitorisinin üzerinde daireler çizmek için kullanıyor.

"Tanrım, evet." Vücudunun beklediği hisler ortaya çıkmaya başladığında sesini rahatlık kaplıyor.

Ellerim onun için o kadar çaresiz ki. Arkadan sarmak için dolaşıyor, nazik avuçlarımı karnına doğru kaydırıyor, göğüslerini sıkıyor, sonra meme uçlarını çimdikliyorum. Vücudunu keşfettiğim her saniye, kızım ile ilgili her şeyi ezberlemek için yeni bir fırsat gibi geliyor. Vücudunun arzuladığı her dokunuşu öğrenmek için yeterli zamanım olacağından emin olamasam da, her hafif ürperti, her tepki depolanıyor.

Bir elimle göğsünü kavrarken, aramıza uzanıyorum ve sikimi yumrukluyorum, böylece girişine çentik atıyorum, ama burada duraklıyorum. Her ne kadar sadece ileri itme ve vücudunun içine girme ihtiyacıyla tükenmiş olsam da, onu tutuyorum, sadece halterin ve şişmiş başımın orada kalmasına izin veriyorum.

Sage hemen kendini tekrar bana siktirmeye çalışıyor ve ben de dudaklarım kulağının üzerinde gezinirken memnuniyetle mırıldanıyorum.

"Daha ister misin?" Göğüslerine işkence etmeye devam ederken, amının aletimin hassas başını sıkmaya devam edişinde kayboluyorum. Karşılığında bana verdiği her sızlanmayı ve acı dolu iniltiyi yakalamak için boynunu öpmeye devam ediyorum.

"Sadece ucunu mu istiyorsun?"

"Daha fazlasını. Daha fazlasını istiyorum."

"Her mi istiyorsun, bela?"

"Sikeyim seni. Evet, lütfen." Sage pantolonunu indiriyor.

"Evet."

"Ne kadar da terbiyeli." Dişlerimin boğazının kenarını sıyırmaya izin veriyorum ve o inanılmaz derecede ıslak ve kaygan. "Geldiğinde çok güzel görüldüğün için..." Bu sefer içime doğru kayıyorum ve sikim ipeksi bir eldiven gibi

kaygan bir şekilde ilerliyor. Tüm hayatımı sikeyim, Sage ben daha kabzasına kadar batmadan patlıyor.

Ellerim göğüs uçlarını okşayıp çekiştirirken, ben sadece orada, amının derinliklerinde duruyorum. Tam olarak bildiğim şekilde alay etmek, boşaldıktan sonra göğüslerinin ne kadar hassas olduğuyla onu aklından çıkarıyor. "Kahretsin, beni en sıkı yumruk gibi sıkmana bayılıyorum. Sıkım sadece amının içinde yaşamak istiyor, güzel kız."

"Beau." Duvarları etrafımda dalgalanmaya devam ediyor. "Beni bekletme."

"Oh, o canavar penisi için çaresizsin, *hmm*?"

Sızlanıyor ve başının omuzlarının arasından öne doğru düşmesine izin veriyor. "Seni hissetmek istiyorum."

"Sen lanet olası en seksi şeysin." Bu sefer ve devasa dokunaçlara uzanıyorum. Uzunluğunu onun uyarılmışlığı boyunca kaydırıyorum, Sage inliyor ve tutuşuma çarparken, inç inç içine sokmadan önce biraz ileri geri sürtündüğümünden emin oluyorum.

"Aman Tanrım. Evet. Devam et. Biraz daha. Biraz daha it." Sage bir dizi taleple inliyor ve tam olarak neye ihtiyacı olduğunu bana bildiriyor. Bunu her yaptığında, bunu onun için en iyi şekilde nasıl mükemmel hale getirebileceğimi duymak taşaklarıma doğru bir gümbürtü gönderiyor.

"Böyle kal... o muhtaç klitorisini çalıştırmaya devam et, bebeğim." Omzunu öpüyorum ve bu sefer kayganlaştırıcıya uzanıyorum. Kıçına bol miktarda sürüyorum, etrafa yaymaya başladığım anda hemen beni geri itiyor.

"Önce biraz çal. Parmakların çok iyi hissettirecek." Deliğini okşarken nefesi kesiliyor ve Tanrım, ellerim amının zaten dolu olduğunu bilerek onu iyice açmak için yoğurmaktan, sıkmaktan, tutmaktan kendini alamıyor.

Yavaşça sinir uçları üzerinde çalışırken ve kaslarının gevşeyip içeri girmeme izin verdiğini hissedene kadar bir parmağımla dikkatlice ileri doğru bastırırken ikimiz de çaresiziz.

"Bu iyi mi?" Öylece kalıyorum, nazikçe oynuyorum ve beni ne kadar sıkı kavrayacağını şimdiden hissediyorum. "Siktir, çok fazla gelirse bana söylemelisin, tamam mı?"

"Ben iyiyim, her şey mükemmel." Sage'in sözleri nefes nefese ve yalvarırcasına.

Yavaş yavaş ikinci parmağı ekliyorum ve sakinleşmek için diğer elimle sikimi sıkamak zorunda kalıyorum çünkü etrafımda çok sert bir şekilde kenetleniyor. Kanalını dolduran oyuncak her şeyi çok daha yoğun hale getiriyor ve vücudunun titremesinden başka bir serbest bırakmaya doğru ilerlediğini anlayabiliyorum.

"Lütfen. Lütfen. Sana ihtiyacım var-" Sage'in yalvarışları bir zevk çılgınlığına dönüşüyor ve kasları orgazm boyunca dalgalanıp sonra da gevşerken her dalgayı hissediyorum. İki parmağımı parmak boğumuna kadar soktuğumda parmaklarımı kavrayışı yoğunlaşıyor ve kıcı kenetlendiğinde ve inlemeleri geceye yumuşak bir şekilde dalgalanmaya devam ettiğinde neredeyse beklentiyle kaybediyorum.

"Tanrım, çok güzelsin. İnanılmaz hissediyorsun." Elimi çekerken kulağına mırıldanıyorum ve bir sonraki bölümün beni mahvedeceğini biliyorum. Kendim hakkında bildiğimi sandığım her şeyi yok etti ve ateşi, kıvılcımı ve tutkusuyla beni yeniden bir araya getirdi.

Tanrım, nasıl olur da bu kıza tüm dünyadan başka bir şey vermek istemem?

Hızla kendimi yağlıyorum ve ağırlığımı öne doğru kaydırıyorum. Su etrafımızda akıyor ve ucumu kıcına doğru yönlendirirken her sinir ucunda oynayan sansasyona katkıda bulunuyor.

"Durman gerekirse bana söyle." Tenini okşuyorum ve bir an bekliyorum çünkü Sage'in henüz bedenine geri dönüp dönmediğini bile bilmiyorum.

Ama başını sallıyor ve omzunun üzerinden bana bakarak hülyalı bir bakış atıyor. "Sadece güzel ve yavaş ol." Bana doğru geri çekiliyor. "Madem gitmeyi seviyorsun

yavaş, ateşli şeyler." Uzun kirpikleri, kızarmış yanaklarının üzerinde kapüşonlu bir bakış oluşturmak için düşünüyor.

Aletimi kavıyorum ve ona doğru itiyorum, ucunu ve delicimin içeri kaydığını hissedene kadar ilerlemek için zaman ayırıyorum ve neredeyse ne kadar inanılmaz derecede sıkı olduğu için boğuluyorum.

"Lanet olsun, beni ölene kadar sıkacaksın. Benim için rahatla." Kızım yumuşak bir ses çıkarıyor ve mermiyi kullanmaya devam ederken suyun ve vücudunun titreşimlerini hissedebiliyorum. Hafifçe bastırıyor ve ben de biraz daha ileri doğru bastırıyorum.

Yavaş yavaş, çok yavaşça, içime girmek için mücadele ettikçe, neredeyse ölüyorum. Etrafımı saran en sıcak, en sıkı fırın ve o lanet olası haklıydı. Amına soktuğum oyuncağı hissedebiliyorum ve şekilde ne kadar dayanabileceğimi bilmiyorum.

Sage inliyor ve altımda titriyor, titreşimi klitorisinin üzerinde tutmaya devam ediyor. Birlikte yavaşça hareket etmeye devam ederken dişlerimi gıcırdatmak ve usulca küfretmek için yapabileceğim tek şey, her seferinde küçük bir parça ilerlememe izin vermek.

"Bebeğim, çok iyi hissediyorsun." Onunla konuşmayı, kontrol etmeyi hatırlamaya çalışıyorum. "Beni çok sert kavırıyorsun. Sadece benim için geri çekil." Neredeyse bitmişim. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım ve Sage güzel sesler çıkararak titriyor, bunun onun için ne kadar iyi bir his olduğunu bana tam olarak bildiriyor.

Yumuşak etini kavrayışım sıkılaşıyor, kalçalarını zedeliyor ama ben yaptıkça Sage'in sesi daha da yükseliyor ve bana karşı daha çok itiyor, yalvarıyor.

Uzun bir inilti ve soluk soluğa nefeslerle kalçalarım onunkilerle buluşmak için öne doğru eğiliyor. Sonunda orada, tamamen içine oturduğumda uzunluğum titreşiyor ve bir kükreme kulaklarımı dolduruyor. Zar zor dayanıyorum, tek düşünebildiğim onun daracık küçük deliğinin ne kadar sıcak olduğu olduğunda beynim zar zor çalışıyor. Ve Sage bir görüntü, gevşek kemikli, mutluluktan uçan bir güzellik.

Sırtına doğru eğilerek, onu öpmeme izin vermesi başını eğiyorum, içime hıçkırana kadar ağzını alıyorum.

"Beau... sik beni... seni hissetmeme izin ver." Mırıldandığı kelimeler düzensiz, tıpkı benim nefes alışım gibi. Ve hareket etmem için açıkça yalvarıyor.

Yavaşça geri kayıyorum, sonra kalçalarımı dikkatlice öne doğru kaydırıyorum ve tek yapabildiğim her kasılmayı, titremeyi ve altımdaki zevkin iniltili sesini içime çekmek.

Birlikte yer değiştiriyoruz ve ne kadar dolu olduğunun sıcaklığı, kayganlığı ve yoğunluğu -o şişman oyuncağın çıkıntıları ve dalgaları iç duvarından bana nasıl sürtünüyor-hepsi aklımı başımdan alıyor.

Aletim kalınlaşıyor. Taşaklarım umutsuzca, sarmal bir arzuyla onun içine boşalmak için ağrıyor.

"Tutamıyorum bebeğim. Çok sıkısın. Çok yakınlım." İleriye doğru her ölçülü hamlede, omuriliğimin tabanında baskı oluşmaya devam ediyor.

"Lütfen. Oh lanet olsun. Sana ihtiyacım var." Kızım titreyen bir inilti çıkarıyor ve orgazmı süpürürken vücudu sarsılmaya başlıyor. Her dalga, uzun ve dalgalı, kasılırken ve kenetlenirken cennettir.

"Tanrım, bebeğim. İşte bu kadar. Lanet olsun. *Unghhh.*" Tüm ritmimi kaybedene kadar kalçalarımı sığ itişlerle ileri doğru atıyorum ve doruk noktam patladığında gözlerimin hemen arkasındaki kör edici his, aramızda çok sıcak ve kaygan. Boyum zonklamaya devam ederken nefes nefese kalıyorum ve kalın fişkırımlarla döl pompalıyor, onu doldurup işaretlerken aynı zamanda beni de damgalıyor.

"Oh Tanrım. *Lanet* olsun. Hissedebiliyorum. *Seni* hissediyorum." Altıma yığılmadan önce kelimeleri hıçkıra hıçkıra söylüyor ve ben de vibe'ı onun elinden almak için uğraşıyorum. Vibe'ı kapatıp bir kenara attıktan sonra onu ön tarafıma yaslıyorum. Aletim sanki en sıkı yumruğun içine sarılmış ve acımasızca sıkılmış gibi hissediyor.

Ağzım ulaşabildiğim her yerde, dudaklarımla izleyebildiğim her santim nemli teni öpüyorum. Ona takıntılı olduğumu söylediğimden eminim. Onu kaybedemeyeceğimi. Ne söylediğimi bile bilmiyorum.

Kendimi onun içinde tutarak, dildoyu yavaşça dışarı kaydırmak için aşağı uzanıyorum. Kızım bu his karşısında titriyor ve ben de elimden geldiğince yavaşça vücudundan çıkarıyorum.

"Sadece sen ve ben olmak istiyorum bebeğim. Sadece ikimizin olmasına ihtiyacım var." Kulağını ve boynunu kemiriyorum ve yumuşaklığına sıkıca tutunarak onu şiddetle göğsüme yaslıyorum.

Kulağına fısıldamak istediğim itiraflardan oluşan azgın bir sel var. Bir baraj kelimeleri tutmak için zorlanıyor, benim için ne anlama geldiğini tam olarak bilmesine izin verme ihtiyacımın ağırlığı altında patlamayı bekliyor.

Her şeyden o kadar bunaldım ki, ona nasıl hissettiğimi söylemek zorunda kaldım. Ama bu yapabileceğim en mantıksız şey. Zihin değiştiren bir doruk noktasından sonra paylaşılan, seksle sıırıslıklam olmuş bir itiraf mı? Bu güzel yaratık şüphesiz yüzüme güler ve gözlerini devirirdi.

Eğer onunla bu kadar önemli bir şey paylaşacaksam, bu o anın sıcaklığıyla olmayacak. Hele ki daha önce bu düzeyde bir samimiyet ve güvene yaklaşan bir şeyi ilk kez deneyimlemiş olmamın doğrudan bir sonucu olarak.

Sage'in bir duygu şelalesini boşaltmama, bunu olduğundan daha karmaşık hale getirmeme ihtiyacı yok. Lanet olası aptal kalbimin çatılardan haykırmak istediği her şey kilit altında kalmalı.

Kızımın sadece onu tutmama ve ona bakmama ihtiyacı var. İhtiyacı olan şey bu. Ben de ona bunu .
Tüm kalbimle birlikte, gizlice.

BÖLÜM 32

LAYLA:

Sage Maloney. Yemin ederim, eğer annenin mesajlarına cevap vermezsen... o kadın bu akşam Montana'ya giden bir uçağa binmek üzere.

Bana mesaj atıp duruyor ve ona "çalışmakla meşgul olduğunu" söyleyerek, o çok sevdiğin uzaylılar tarafından gerçekten kaçırılmışın gibi görünmeden kıcını koruyabileceğim çok fazla zaman var.

Layla'nın mesajlarının geldiğini görünce irkildim. Ben annemin telefonlarından kaçtığım için çok suçluyum. ve mesajlar. Ancak koşullar göz önüne alındığında, müşteri işleriyle gerçekten meşgulüm... Sadece akşamlarımı dolduran kovboy şeklinde bir dikkat dağıtıcı var ve şimdi buna göre plan yapmam gerekiyor.

Beau Heartford, çiftlikteki gününden dönene kadar işimi bitirmek için kıcımı yırtarak çalışmamın son derece güçlü bir motivasyon kaynağı olduğunu kanıtlıyor.

Özür dilerim. Onu yarın ararım.

Söz veriyorum.

Beau'nun çekmecelerini karıştırıp duştan çıktıktan sonra giymek üzere tişörtlerinden birini aramakla bir sonraki mesaj telaşının geldiğini görüyorum.

Tamam.

Bu .

Gerçekten senden gerçeği öğrenmek için bu dağdan aşağıya kadar kıcıımı mı çektireceksin?

Ben sabırlı bir kadınıam. Ama yeter artık.

Kiminle takılıyorsun ve neden Hog'daki geceden beri bir şeyler yemek için beklemek zorundayım? detaylar?

Yemin ederim, yerimden karnım yere çarpıyor. Arkamı döndüğümde, Layla'nın tam arkamda durduğu varsayımına çoktan sıçramıştım.

Elim kurabiye kavanozundayken kelimenin tam anlamıyla suçüstü yakalanmış gibi hissettiğimde yanaklarım alev alev yanıyor. Tabii işin içindeki tek kurabiye benimki ve bu tür bir kavanoz, kovboyumun adını haykırmamı sağlayabilecek sihirli bir piercing ile birlikte geliyor.

Kahretsin, sadece en iyi arkadaşşıma değil, aileme de yalan söylemeye devam etmekten nefret ediyorum.

Ne yazık ki, hiç kimse.

Özür dilerim, gerçekten de bu sözleşmelerin altında ezildim.

Beni bilirsiniz. Her zaman mükemmeliyetçi ve tam zamanlı işkoliğim.

Ayrıca, büyük patron köpek rodeo turunda bir iş buldum.

Henüz size bilgi verme fırsatım olmadı ama bir dahaki gelişinizde tüm detayları anlatacağım.

Kapa çeneni. Bu inanılmaz.

Seninle gurur duyuyorum,
Çavuş.

Yanağımın içini çiğneyerek, Layla'nın tatlı tebrik sözlerinin gelmeye devam etmesini izliyorum. Sorgulamaya devam etmeyi bırakıyor ve bunun yerine sadece destekleyici bir en iyi arkadaş olarak yanımda olduğunu gösteriyor.

Nefesimi ağır ağır verirken, arkadaşlarımı bir sonraki görüşümün beklentisiyle midemde sessiz bir dehşet duygusu şimdiden ağır ağır oturuyor. Çünkü bu büyük olasılıkla bir at nalı kadar ilgi duyuyormuş gibi davranmam gereken adamın huzurunda olacak.

Bir tişörtü kaydırıyorum ve kalçamla çekmeceyi kapatıyorum. Çarparak kapattığımda kazara sallanıyor ve tepesinde bir şangırtı duyuyorum. Kahretsin. Arkaya itilmiş bir kutu yan tarafına devriliyor ve ahşap üst kısmı açılıyor.

O anda, tüm o dikenli suçluluk duyguları bir şenlik ateşine dönüşüyor, ahlakım ve parçalanmış sınırlarım alevlere yakıt sağlıyor.

Beau'nun evlilik yüzüğüyle yüz yüze gelmek beklediğim son şeydi ama yine de elbette onu *bir yerlerde* saklıyor. Normalde hiç takmasa bile, insan içine çıktığında takıyor, tıpkı The Loaded Hog'da yüzüğü çıkarmadan önceki gece olduğu gibi.

Artık nerede yaşadığını biliyorum. Gözlerden uzakta, gömme dolabındaki uzun bir şifonyerin üstünde duran bu sıradan ahşap kutuda saklı.

Gömleğinin yumuşak kumaşını tutarak orada dururken, beynim burada en son birlikte durduğumuz anı hatırlıyor. Neredeyse tam bu noktada duruyordum, banyoda bir akşam geçirmeye hazırlanırken.

Beau öne doğru eğilip köprücük kemiğimi öpüyor ve parmaklarım tamamen bağımlısı olduğum şekilde saçlarını örmek için yukarı kayıyor. Bıyıkları tenimi çizirken uzun bir nefes veriyor.

"Hatırlatmayın, yakın zamanda saçımı kestirmem gerekiyor."

"Bu vahşi çocuk görünüşünü seviyorum." Surat astım. Yakışıyor ve profesyonel olduğu yıllarda saçlarını çok daha kısa kestirdiği eski fotoğraflarıyla karşılaştırdığımda, bu daha sert, karışık dağınıklık ona çok daha görünüyor.

"Havadan sudan konuşmak zorunda kalmaktan nefret ediyorum. İnsanlar gevezelik etmeye ve fotoğraf çektirmek istemeye başlayınca her şey bir sirke dönüşüyor." Doğruldu ve parmaklarını buklelerinin arasından geçirdi, bu da onu daha dağınık ve eriyebileceğim kadar seksi gösterdi.

"Saçımı kendim yaparak para biriktirmeyi öğrendiğim için ne kadar şanslısın. Makasın ve tarağın var mı?"

Beau dolaplardan birini karıştırıyor ve her iki eşyayı da çıkarıyor. Elini tutuyorum, homurdanan kıçını arkamdan banyoya sürüklüyorum ve aynanın önündeki tabureye oturması için onu dürtüyorum.

"Sage's Styles and Snips'e hoş geldiniz. Bugün sizi tıraş edelim efendim." Göğsüne bir pelerin geçiriyormuş gibi yapıyorum, sonra aynada ona bakıyorum ve ciyaklıyorum. "Aman Tanrım, bakın, bu Beau Heartford." Bir elimi ağzıma götürüp diğeriyle kendimi yelpazelemeye başlıyorum. "Kucağına oturup memelerimi imzalayabilir miyim?"

Başını sallıyor ama gülümsemesi onu ele vermeden önce dudaklarının kenarındaki çekişi yakalayamıyor ve ben de gülerek onu tişörtü atması için dürtüyorum. Göğüsleri tamamen çıplak ve tabii ki muhteşem olduğunda, saç tellerini taramaya başlıyorum. Ne kadar kırpma istediğine karar verdik. Neredeyse hiçbir şey, bu da beni son derece mutlu ediyor.

Bir süre rahat bir sessizlik içinde kaldıktan sonra, sadece makasın kesik sesleri ve tarağın saçını tarayışı fayanslı banyoda yankılanırken, aklıma bir fikir geliyor.

"Çiftliğin hayata geçirilmesinde emeği geçen herkese teşekkür etmeliyiz. Sağlam bir halkla ilişkiler çalışması olarak ikiye katlanabilecek bir etkinlik düşünüyordum ve bence bu, burası için mükemmel bir yaz sonu pazarlaması. Çok büyük bir şey olmasına gerek yok ama haberin yayılmasını sağlayacaktır."

"Bu işleri çok daha iyi biliyorsun." Ben saçıyla uğraşırken Beau bana bakıyor.

Tanrım, gözlerinin üzerimde olmasını çok seviyorum.

"Çok tatlı olacak. Film anlarından biri gibi. Gözümde canlandırabiliyorum... müzik, iyi yemek, güzel ışıklar, şenlik ateşi... Onu harika bir görünüme kavuşturacağız. Bu çiftlik büyük bir jesti hak ediyor."

"Büyük bir jest mi?"

"Evet. O kendi çapında bir yıldız. Ona bir parti vermek, düzgün bir parti. Sonunda bir isim bulmanın yanı sıra hak ettiği şey de ."

Beau homurdanıyor. "Evet. çalışıyorum."

"Hayır, değilsin. Bütün gün ve ineklerle oynamakla meşgulsün. İzin ver sana yardım edeyim. Yarın akşam yemeğinde beyin fırtınası yapabiliriz."

"Elbette." Bir an için aynada beni inceliyor. O mavi-gri gözler saçlarını karıştıran parmaklarımı takip ediyor. "Seni duygusal, romantik filmler için seçmedim. O kadar ET komplosuna kafayı ."

"Büyük jestlere bayılırım. Filmde kızın her şeyin bittiğini düşündüğü sahneyi bilirsiniz, sayım için düştüğünü... ve sonra..."

"Sonra ne olacak?"

"Çok aptalca. Özellikle tek bir şey değil... ama o anın enerjisi, musunuz? Her şeyin romantizmi. Biri için kendini ortaya koyma, her şeyi sahada bırakma ve her şeyi riske atma isteği. Bu bir karakterin diğerine kalbini açmasının yüksek riskidir. Omurganızdan aşağı ürperti gönderdiğinizde ve midenizi altüst bunun saf romantizm olduğunu bilirsiniz."

"Kulağa daha çok bir korku filmini tarif ediyormuşsun gibi geliyor."

"Kapa çenenin. Elbette böyle düşünürsünüz, Bay Başak. Ama bazılarımızın kalbi romantiktir. En iyi filmlerde büyük jestler vardır. Ben de hayatım için bunu istiyorum. Vasatla yetinen bir kız olmayacağım."

"Hayır. Hayır, değilsin, Sage."

O sözleri söyleme şeklini hatırlıyorum. O kadar alçak sesle ve kararlı ki, soğuk bir gerçeklik dozu bir kova oluk suyu gibi üzerime akıyor. Kendim söyledim, ikinciliğe ya da vasata razı olmak yok.

Kocalar karılarını hiç terk ederler mi? Hep terk edeceklerini söylerler ama bunu gerçekten yaparlar mı? Sonbahar geldiğinde sözüm ona her şeyin küçük, düzgün bir fiyonkla sarılacağına dair nasıl bir garantim var?

Ara sıra aklım başımdan gidiyor, biraz fazla özgürce hayal kuruyorum. Beynimin beni bir şeylerin , ikimizin işleri yürütmenin bir yolunu bulabileceğine ikna ettiği bir yere sürükleniyorum. Ancak bu pembe gözlüklü sevimli senaryoların her birinde şu soru kafamı kurcalıyor... Bir erkeğe mi razı olacağım, yoksa özgürce dolaşmaya devam mı edeceğim?

Korunaklı, katılmış kalbim Beau'nun beni baştan çıkardığı gibi başka birine tamamen açılmayı düşünmeye cesaret edebilir mi?

Ve , pratiklik alemine geri döndüğümde ve kendim için bir sonraki en iyi şeyi yaptığımda

iş ve kariyer - Beau Heartford'u geride bıraktıktan sonra hayat neye benziyor?

BÖLÜM 33

''

Ben henüz için olmak ikna bu bu değil bir düzeni

için

Cesedimi bir uçurumdan aşağı at. Yemin ederim sadece şaka yapıyordum.

Seninle bıyık konusunda dalga geçtiğim zamanlar. Sana verecek param yok ama hayatımı bağışlamayı kabul edersen ekstra sürtük olmaya hazırım?"

Beau'nun derin kıkırdaması akşam havasında bir melodi gibi çıkıyor, çiftliğe bakan tepelere tırmanırken toprak patikadan gelen at toynaklarının seslerine ve yumuşak kişnemelerine karışıyor.

"İçindeki kontrol manyağı küçük bir macerayla nasıl başa çıkıyor?" diye omzunun üzerinden sesleniyor.

"Açıkçası, oldukça korkunç. Nereye gittiğimizi ve yakında hava kararacakken buraya kadar at sürerek ne halt ettiğimizi bilmek istiyor."

"Peki ya ona onu öpeceğime ve her şeyi yoluna koyacağıma söz verirsem?" Eyerinde dönerken Beau beni pervasızca kışına bakarken yakaladı. Eğer her fırsatta bir çift güreşçinin içinde ona ağzımın suyunu akıtmamı istemiyorsa, o zaman şimdiye kadar benim önümde ata binmemesi gerektiğini gerçekten daha iyi biliyor olmalıydı.

Her santiminde rahatlığın resmi var. Dizginleri bir elinde gevşek tutarken, diğer elini kot pantolonlu kalçasına dayamıştı. Solmuş şapkasından tişörtünün pamuğuna kadar

Omuzlarından yıpranmış botlarına kadar , kaderi gün bu dağlarda olmak olan bir kovboy gibi görünüyor. Beau azalan gün ışığında öylesine seksi ki, kendimi tamamen unutmak ve bir ömür boyu burada kalmak için yalvarmak istediğim bir fanteziye sürüklüyor beni.

Her zaman olduğum gibi hırslı biri için hayal bile edilemeyecek bir olasılık, tam olarak bunu yaparak geçirilecek günlerin düşüncesi -atlara binmek ve pembe renkli gökyüzünde tek tek beliren ilk yıldızları saymak- benim bir versiyonumun istediği ve şimdiye kadar hiç fark etmediği bir şey gibi geliyor.

Bir de diğer tarafım var. Aceleci. Büyütülecek bir işi ve genişletilecek bir müşteri portföyü olan kadın.

Tüm bunlardan ne anlam çıkaracağını bilmiyor, çünkü hiçbir şey beni Beau Heartford'un sessiz cazibesi ve sert çekiciliğiyle beni gafil avlamasına hazırlayamazdı.

Bu kovboy kesinlikle beş yıllık iş planımda *yoktu*.

Goldie bana çok iyi davranıyor ve Beau'nun arkasına bağlı olduğum ve eyerden yana doğru kaymaktan kaçınmaktan başka bir şey yapmam gerekmediği , amatör at becerilerimin oldukça rahat olmasına izin veriyor. Tutunduğum ve orada olduğunu bilmediğim kasları kullanmanın uyluklarımda yarattığı alışılmadık yanmayı idare edebildiğim sürece, altımdaki güzel at gerçekten de tüm işi yapıyor.

Daha yükseğe tırmanmaya devam ediyoruz ve sonunda aşağıdaki çiftliğin geniş manzarasını gören bir açıklığa ulaşıyoruz. Anında, baş döndürücü bir şey kendini belli ediyor - buraya gelmekle ilgili belirli bir his başını kaldırıyor. Belli ki Beau'nun aklında burası varmış ve Mist ile bu noktada ne kadar sık vakit geçirdiğini merak ediyorum. Hem insan hem de at mükemmel bir uyum içinde görünüyor, bir çiftliğin yanında duruyorlar.

sanki bu ikisi için iyi yürünmüş bir yolmuş gibi birkaç büyük kozalaklı ağaç.

Yumurtalıklarımın bir kez daha iç çekmesine neden olan pratik bir hareketle eyerinden iniyor. Yanıma gelip Goldie'nin boynunu okşuyor ve bunu yaparken yumuşak bir övgü mırıltısını onunla paylaşıyor.

"Dağ köylülerini yatıştırmak için beni buraya kurban olarak getirmediğine emin misin?" Gözlerimi ona dikiyorum. "Beni istemeyeceklerdir. Kesinlikle bakire değilim ve bir barış teklifi olarak kabul edilemeyecek kadar inatçıyım."

Beau başını sallıyor ve dizginleri elimden alıyor. "Hayır. Sanırım seninle sıkışıp kaldım."

"Lütfen bana şu anda burada ne yaptığınızı söyler misiniz?"

Kalçama dokunarak, inmeme yardım edebilmesi için eyerde dönmemi işaret ediyor. Az önce gösterdiğinden çok daha az yumuşak bir hareketle bacağımı kaldırıyorum. Ağır avuçlarının belimde yaptığı her gezinti ve parmaklarının girintisi, sonsuza dek peşinden koşacağım türden bir okşayış gibi geliyor. Beau'nun yere inmeme yardım edecek sağlam ellerine sahip olmak, onsuz yoluma devam ettiğim bir şeyin tadı gibi geliyor. Şimdi mi? Bana zahmetsizce güvenilebileceğim sağlam bir temel sağlayan birine sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu bir anlığına gösterdi.

Beni ayağa kaldırdığında, geniş göğsü ile sırtımdaki atın arasına sıkışıyorum. Erkeklik ve deri kokuları, Goldie nereye giderse gitsin onu takip eden tatlı saman kokusuyla karışıyor. Doğruyu söylemek gerekirse, tüm bunlar beni biraz baş döndürüyor.

Beau ellerini üzerimden çekmiyor, sadece başparmaklarının göğüs kafesimi kavrarken aşağı yukarı kaymasına izin veriyor. Her yavaş vuruşta, tankım ve ince kazağım yanacak ve küçük kül pufları halinde uçup gidecekmiş gibi hissediyorum. Sadece birkaç saniye Beau'nun bölünmemiş ilgisine sahip olduktan sonra klitorisimde bir kalp atışı var, ve Şimdiden

At sırtında yapılan aktivitelerin cilveli küçük sundress'lere izin vermemesinden dolayı yıkılmışım. Üzerimdeyken bacaklarımı hafifçe açabileceğim ve elini altıma sokması için onu cesaretlendirebileceğim türden. Biz burada dağların fonunda dururken ve akşamın geç saatlerinde gökyüzünde asılı duran ayın en küçük şeridinde kalın bir ya da iki parmağını içeri sokup beni parmakladığı bir senaryo çok ilgimi çekerti.

Gözleri ağzımla göğsüm arasında gidip geliyor ve birbirimizle aynı türden azgın şeyler düşünüyor olabileceğimizden şüpheleniyorum.

"Aç görünüyorsun, kovboy." Dişlerimi alt dudağımın üzerinde gezdiriyorum. "Belki de korkmam gereken sensin. Belki de beni bu vahşi doğada canlı canlı yemek isteyen sensin?"

Gözlerinde fırtınanın kıvılcımı gibi hınzır bir bakış parlar denizde ufukta şekilleniyor. "Bebeğim, tek yapman gereken istemek." Sonra bir elini kaldırıp başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor ve ısırđığım dudağımı yavaşça çekip çıkarıyor. "Ama önce bunun için çalışmalısın." Gözlerinin köşesinde kırıxıklıklar oluşuyor ve bu adam benim için ayartmanın sözlük tanımını gibi görünüyor.

Yutkunuyorum ve aptalca tonlanmış karnını itiyorum. "Belli ki işimi *çok iyi* yapmışım ve sana çok fazla numara öğretmişim Heartford."

Beau kalçalarımı sıkan o orantısız sırtışlarından biriyle bana vuruyor, sonra uzaklaşıyor ve beni hafifçe sallanır halde bırakıyor. "Eşyalarımı yerleştirmeme yardım et, bela." Goldie'yi peşinden sürükledikten ve atları bağladıktan sonra omzunun üzerinden bir şeyler söylüyor. Yanına doğru süzölüyorum, o da heybeleri boşaltmaya başlıyor, bana katlanabilir bir tripod ve kamera çantasını uzatıyor, sonra da çenesiyle açıklıktaki çimenlik bir alanı işaret ediyor.

"Şuraya yerleşeceğiz."

"Çıplak fotoğraf çekmek için biraz karanlık görünüyor." Başımı ona doğru eğiyorum ve ardından kıcıma doğru savurduğu darbeden kaçarken hemen ciyaklıyorum.

"İlgi odağı olmayı sevdiğini biliyorum ama bebeğim, sana gece gökyüzünün fotoğraflarını çekmeyi öğreteceğim. Bu geceki hava durumuna göre Samanyolu'nu görebilmeliyiz."

Arkama dönüp baktığımda Beau'nun bir kucak dolusu rulo battaniye ve termosla bana doğru yürüdüğünü görünce kalbim biraz çarpıyor. Bu bir randevuya çok benziyor ve birlikte *olmakla* ilgili hiçbir şey konuşmamış olsak da - konuşmamız gerektiğini bildiğimiz halde ayrı kalamayışımız *dışında* - bu adamın akşamımız için yaptığı sinsi ön plan beni hazırlıksız yakalıyor.

"Görünüşe göre bütün gece burada kalmaya niyetlisin." Boğazımı temizliyorum ve yavru bir kuş taşır gibi her şeyi yere koymak için çömeliyorum. Şüphesiz, Beau'nun kamerası benim ikinci el modelime kıyasla çok pahalı, ki o zamanlar alabileceğim tek şey buydu, ama ihtiyacım olan her şeyi yapıyor.

"Yıldızlar söz konusu olduğunda ağırdan almak her zaman en iyi sonucu verir." Battanileri sermekle meşgul ve gece havasının durgunluğu arasında kalbimin atışını duyabileceğinden endişeleniyorum. Beau ile seks yapmak çok kolay. Flört etmek ve şakalaşmak onun söz konusu olduğu yerde zahmetsizdir. Ama bu? Her zaman yaptığı gibi akşamı tek başına fotoğraf çekerek geçirebilecekken, beni buraya getirmek için bu kadar zahmete girmesini kalbimin kaldırabileceğinden emin değilim.

Zaten biliyorken olmaz.

Ben tam olarak alevli bir kuyruk dönüşüne girip duygusal bir karmaşa yığınınına çarpmadan önce, o yanımda

Ben, çömelerek tripodu ve kamerayı pratik ellerle kurdum.

Haklıymışım. Beau'yu her küçük hareketinde pürüzsüz bir güvenle kamerayı kullanırken görmek dayanılmaz derecede seksi. Kamerayı tripoda sabitlemeden önce damarlı elleri kordonlu kollarıyla düğmelere basıp ayarları elle yaparken dizlerimin bağı çözülüyor.

Tanrım, yetenekli bir adamda çok ateşli bir şey var. "Şimdi bekleyeceğiz." Başını eğerek yukarı bakıyor ve Gözlerini benimkilerden gökyüzüne çeviriyor, sonra beni yakalamak için geri dönüyor. Bunca zamandır doğru düzgün nefes alıp almadığımı bilmiyorum.

"Mercekten bakmana gerek yok mu?"

Beau başını sallıyor ve bana telefonunun ekranını gösteriyor. "En iyisi dişliye dokunmamak. Sabit durması gerekiyor, aksi takdirde bulanık bir karmaşa elde edersiniz. Deklanşörü kontrol etmek için bir uzaktan kumanda kullanıyorum."

"Tabii ki. Havalı bir siki ve havalı bir kamerası var. Gecelerini böyle geçiriyorsan, giyilebilir eşyalarımı kontrol ederken bu kadar rahat olmana şaşmamalı." Dudaklarımı birleştiriyorum.

Bu, ondan her duyduğumda içimi sıvıya çevirmeyi başaran o alçak, gürültülü kahkahalardan birini çıkarıyor.

"Buraya gel." Ayağa kalkıyor ve kot pantolonumun kemer tutarak beni kendine çekiyor ve içimden gelen küçük, sürtükçe bir ihtiyaç sesi çıkarma dürtüsüne karşı koymamı sağlayan bir hareket yapıyor. "Süslü kameramla oynamana izin vereceğim ve eğer gerçekten uslu durursan, senin için paketlediğim diğer ekipmanı da kazanabilirsin."

Dudaklarımı yalayarak kollarımı sırtına doluyorum ve çenemi eğerek ona bakıyorum, vücudumun biraz izin veriyorum. Tanrım, tüm bu güce ve sıcaklığa karşı bastırılmanın nasıl bir his olduğunu seviyorum. "Beni yüksek motivasyonlu ve görevime adanmış olarak düşünün.

el, patron." Kasıklarına srtnmeme izin veriyorum ve karşılık olarak çıkardığı iniltinin tadını çıkarıyorum.

"Tanrım. Kendime iyi olacağıma ve seni beş dakika içinde soymaya alışmayacağıma söz verdim ve sen bunu imkansız hale getiriyorsun, biliyor musun?"

Dudaklarım kıvrılıyor. "Ne yazık ki zgemişime bu tür yetenek ekleyemiyorum."

Elimden tutulmasına itiraz edecek zaman bulamadan battaniyelerin üzerine yuvarlanıyorum ve Beau bana taleplerini yerine getirmekten başka seçenek bırakmıyor. Güçlü, yol gösterici dokunuşlar beni kolunun altında gsne yaslanmaya itiyor ve ikimizin de görebilmesi için telefonundaki kameranın kumandasını getiriyor.

O ekrandaki birkaç farklı ayara dokunurken ben utanmadan onun yanına sokuluyorum ve kokusunu derin derin içime çekiyorum.

"En iyi sonucu almak için her çekim yaklaşık otuz saniye sürer." Sanki bedenlerimiz arasında en ufak bir boşluk olması fikrine bile katlanamıyormuş gibi beni kendine yaklaştırıp yanına yapıştırıyor. "Kameranın ışığı yakalaması için yeterli zaman veriyor ama dünya dönerken bulanıklaşmaya başlamıyor."

"*Hmm*. Gerçekten de uzayda bir kayanın üzerinde yzyoruz, değil mi? Acaba hiç uzaylı görecek miyiz?"

"Evrende buradan başka olmayı tercih edeceğim bir yer olmadığını biliyorum. Bu yüzden dışarıda her ne varsa bu tarafa doğru akın ederse hiç şaşırmam." Bunu vücudumdaki her hücreye doğru uzanan alçak bir sesle söylüyor. Kaburgalarımın arkasına bir kanca saplanıyor ve beni bu adamın derinliklerine daha da çekiyor.

Bu itirafın ardındaki derin anlama bakmak istemiyorum. Bu Beau'nun kaçışı, onun özel küçük cennet dilimi. Burada onunla birlikte olduğum için değil.

"İşte." Bana ne yapacağımı gösteriyor. "Odak noktanızı seçmek için bunu kullanın, ardından fotoğrafı çekmek istediğinizde

fotoğraf."

Talimatlarını yerine getirirken hipnotize oluyorum, sonra görüntüyü izliyorum, tripodun deklanşörünün tıklamasını nefesimi tutarak bekliyorum. Ses tekrar gelene ve görüntü önizlemesi Crimson Ridge'i çevreleyen dağ tepelerinin karanlık, pürüzlü hatlarına karşı yerleştirilmiş bir yıldız halısını gösterene kadar sessizce kalp atışlarını sayıyorum.

"Çıplak gözle baktığınızda görebileceğinizden çok daha fazlası var." Dikkatimin fotoğrafın üzerinde gezinmesine izin veriyorum. Sonsuz bir dizi varmış gibi görünüyor, yüz binlerce iğne ucu kadar yıldız ışığı ekrandan geri parlıyor.

Beau göğsünün derinliklerinde bir yerden sessiz bir onay sesi çıkartıyor ve ben de onun başını hissediyorum.

"İstediğiniz kadar alın. Gösterinin en iyi bölümüne kadar biraz daha beklememiz gerekecek."

Ben farklı yerleri kurcalarken, odaklanmayı denemek için en parlak yıldızlardan bazılarını seçerken, kameranın her ağır çekim vızıltısının sessizliği doldurmasına izin verirken birlikte sessizce uzanıyoruz.

Bu konuda sakinleştirici bir şey var. Beau bu süreçle ilgili her şeyin yavaş bir tempoda ilerlediğini söylerken şaka yapmıyordu. Her bir fotoğrafın oluşması için geçen süre ve akşamın durgunluğu arasında, zamanın hiçbir anlamı olmayan bir bölgeye kaydığını hissediyorsunuz.

Bir süre kamerayla oynadıktan sonra, "Buraya gelmek rahatlatıcı olmalı," diye mırıldandım.

"Pek sayılmaz. Bir yabancıya yardım ettiğim ve bu sırada çantamı onlara kaptırdığım günden beri... Genelde fotoğraf çekmeye konsantre olmaya çalışıyorum. Ama onun yerine, bu kızı düşünüp duruyorum. Şimdi onu kollarımın arasına aldım ve bunun bir rüya olmadığına inanmakta zorlanıyorum."

Dirseğimin üzerinde doğrulup ona kaşlarımı bakıyorum. "Gerçek olmadığımı mı düşünüyorsun?" Tüm dikkatimi Beau'nun bana gelişigüzel baktığı gerçeğinden uzaklaştırmak zorundayım.

İlk tanışmamızdan beri onu düşünmeden edemediğim kadar beni düşündüğünden bahsetti.

Zihninin spot ışıkları altında olduğum için beni tam bir sürtük olarak gör. Şimdiye kadar onun değişmez saplantısının nesnesi olmakla ilgili bildiğim bir şey varsa, o da bana odaklandığı için açgözlü olduğumdur.

"Bana bir şey sor, sana yeterince gerçek olduğumu göstereyim." Alt dudağımı ıslattım, kalbim göğsümün içinde zonkluyordu. "Karşılığında bana bir soruya cevap verdiğin sürece... oh, ve bir parça giysi." Karanlığın içinden ona kirpiklerimi kırptırıyorum.

"Bu, burada karanlıkta tek başına oturmaktan çok daha ilginç." İki elini başının altına koyarak sırt üstü yatmak için kendini yeniden ayarlarken sırtıtışı ses tonundan belli oluyor. Başını kaldırıp bana baktığında, gölgelerin arasından seçebildiğim kadarıyla ağzının üzerinde belli belirsiz bir kıpırdanma var.

"Herkesi peşinden ve kendi işini kurmak istediğini hep biliyor muydun?"

"Her büyük kız böyle değil midir? Her şeyi taşımaya ve her zaman mükemmel olmaya çalışmak?"

"Sorulara daha fazla soruyla cevap vermek yok." Dilini tıkırdatıyor. "Çizmeler. Çıkart."

Yüzümdeki ifadeyi tam olarak göremese de oflayıp gözlerimi deviriyorum. Ağırlığımı değiştirerek botlarımı çıkarıp bir kenara fırlatıyorum.

"İyiyim. Kız kardeşlerim ailemin iyi bir parça, ama her zaman kötü bir zamanın hatırlatıcısı olduğum hissinden asla kurtulamadım. Annemin kaçtığı berbat bir ilişkinin ürünü. Kendimi her zaman onların balonunun dışında, baş edilemeyecek kadar büyük olduğum için bir kenara atılacak bir yabancı gibi hissettim. Bu yüzden her zaman kendim için bir şeyler yapmak, kendime bakmak istediğimi biliyordum." Yanağımın içini çiğniyorum, bunu yüksek sesle itiraf etmenin ne kadar savunmasız hissettirdiği konusunda göğsüm kızarıyor. "Ayrıca ilk üç işimden lise okulumdan kovuldum.

Çok fazla şeyi sorguladığım için neredeyse işsiz olduğumu erkenden anladım."

Beau arkasına yaslanıp itirafımı dinlerken bir dizini bükmek için kendini ayarlıyor ve her santimiyle beni yok etmek için gönderilmiş bir kovboy gibi görünüyor.

"Kot pantolon," diyor alçak sesle ve bacaklarımın arasında bir sıcaklık birikiyor.

"Bu sadece bir cevaptı." İtiraz etmeme rağmen parmaklarım düğmelerimi açıp onun için kıyafetlerimi yırtmak için kaşınıyor. Ayrıca bunu büyütmemesine de bayılıyorum. Daha önce hiç kimseye anlatmadığım parçalarımı paylaşmak çok zahmetsiz geliyor ve bunu zihnimde nasıl rasyonalize edeceğimi bilmiyorum.

"Ah, ama kurallara uymazsan böyle olur. Pantolonu çıkar, güzel kız."

Bana böyle seslenirken sesinin hep o alt oktava düşmesi yüzünden ona lanet olsun. Sanki doğrudan amımla konuşuyor ve ben de onun talimatları karşısında fazlasıyla uysal oluyorum.

"Şimdi kim patronluk taslıyor?" Ayağa kalkıp arkamı dönüyorum ve acele etmiyorum. Yavaşça düğmeye basıyorum, sonra fermuarın sessizliği kesen bir uğultuyla düşmesine izin veriyorum, başparmaklarımı birleştirip bel bandını kıçımın alt kıvrımına doğru kaydırmadan önce.

Tüm bu süre boyunca Beau'nun gözlerinin vahşi bir vahşilikle beni delip geçtiğini hissediyorum.

Onları daha da indirmek için belimden eğildiğimde, arkama bakma fırsatını değerlendiriyorum ve kendi azgınlığımı tamamen şımartıyorum. Nabzımı hızlandıran bir zevkle, Beau bir eliyle kot pantolonunun üzerinden kendini avuçluyor ve ereksiyonunu nasıl kavradığını görebiliyorum.

"Adil oynamıyorsun." Ses tonu ihtiyaç dolu.

"Ve sen de bunu yapmamı istemezsin." Ayak parmaklarıma dokunmak için eğilmeden önce ona küçük bir gülümseme veriyorum ve o derin bir inilti çıkarıyor.

"O kışla ilgili itiraf etmem gerekenden daha fazla hayalim var."

Arkamı döndüğümde ve kumaşın yumuşak bir gümbürtüyle parmaklarımdan düşüp botlarıma ve çoraplarıma katılmasına izin verdiğimi gösterdiğimde, kalçalarını kaydırıyor. Vücudumdan bu kadar hoşlanmasının verdiği heyecanla ayak parmaklarıma kadar inen bir ürperti gönderiyor.

"Eğer çok iyi bir çocuk olursan, daha sonra beni orada becermene bile izin verebilirim." Karşı koyamayıp kasıklarına doğru tırmanıyorum ve onun narin tenime verdiği his beni sarhoş ediyor. Kotunun pürüzlülüğü, bastıran sikiinin sertliği, nasırlı parmaklarının sanki ait olmaları gereken tek yer orasıymış gibi hemen kalçalarımın dışına yerleşmesi.

"Siktir," diye homurdanıyor ve ben de onun soğukkanlılığını kıcımla uğraşmaktan bahsederek bozmanın özellikle tatmin edici hissettirdiğini ısrarak geri alıyorum.

"Tamam, ateşli şey. Ruhunun derinliklerine dalma sırası bende." Avuçlarımı gömleğinin altında gezdiriyorum, teninin sıcaklığını ve karnının alt kısmındaki tüylerin tozunu hissediyorum. "Evlilik mutluluğu ilk ne zaman dağılmaya başladı?"

Beau bir an için kalçalarımı sıkıyor ve ben onun sözlerini düşünmesine izin verirken yanağımın içini çiğniyorum.

"İki yıl," diyor sessizce. "Belki bundan daha da çabuk. Sanki çok fazla şey gibi hissediyorum. Ama kesinlikle, iki yıl içinde, her zaman farklı şehirlerde ayrı hayatlar yaşamaya başladık. Yine de sadece birkaç ay sonra bir *şeylerin* ters gittiğini anladım. Yasal evlilik işlerini hallettikten sonra sanki tanınmaz bir insana dönüşmüştü. Ama antrenmanlar ve yarışmalarla o kadar meşguldüm ki isteyerek geldim."

Beau avuçlarını tenimde bir aşağı bir yukarı gezdiriyor ve uzun bir nefes veriyor. "Artık Mandy'yi, bir kasırgada çıktığım ve mihrapta beklediğim kadının sahte olduğunu bilecek kadar iyi tanıyorum. Büyüleyici, tatlı, tapılası

takınmakta iyi olduğu kişilik aslında o değil. Yem buydu ve ben de buna kandım."

"Bana söylediğin için teşekkür ederim." Parmaklarımın gövdesinde kıvrılmasına izin vererek küçük bir gülümseme gösteriyorum. "Gmleğinizi alabilir miyim lütfen?"

Beau kendini doğruluyor ve şapkasını çıkarıp arkasına uzanarak gömleğini tek bir hareketle başından geçiriyor.

O bir kenara atamadan ellerinden çekip alıyorum, toparlıyorum ve burnumu kumaşın taşıdığı sıcak kokuya bastırıyorum. Bunun tehlikeli bir bölge olduğunun farkındayım - onun her küçük ayrıntısını istemenin muhtaç küçük baloncğunda oyalanmak.

"Ailen seni hep destekledi mi? Kiminle çıkarsan ık?" diye soruyor usulca. Bu soruda belli belirsiz bir endişe var, bu da kokusuyla kaplanmış kumaşa gülümseme neden oluyor çünkü kim olursa olsun beni savunmaya geçme isteğini şimdiden duyabiliyorum.

Bu adam karşısında başımın dönmesini engelleyememem bir kez daha büyük bir sorun çünkü *o adam* gibi davranmıyor. Kıskaç bir pislik ya da güvensiz bir aptal, kadınlara olan ekiciliğim söz konusu olduğunda.

abucak başımı sallayarak onaylıyorum. "Her zaman. Son derece destekleyicidirler ve bir kez olsun bana eşcinselliğimin tamamen normal olmadığını hissettirmediler. Ama her zaman cinselliğimle ilgili olmayan ama eve Bay ya da Bayan Mükemmel getirmem için ince bir baskı gibi hissediyorum. Ailem standartları çok yüksek tutuyor ve ben de onların ilişkilerini görerek kendim için bu çıtayı sürekli ykseltiyorum, bunu yaptığımın farkında olsam da olmasam da."

Beau stm yavaşça bağlamaya başlarken bakışları karanlığın içinden beni yakalıyor. stm karnımdan yukarı kaldırıp parmak uçlarıyla tenimi sıyrırken, vücudumun her santimini sadece onun için ateşe verirken, uzuvlarımda özgürce bir ürperti dolaşıyor.

"Pekala, onlar Doğru. Sen sadece hak
etmek mükemmellik, bebeğim."

BÖLÜM 34

S age'in ilahi yumuşaklığı her temas noktasında titrer dokunuşumla bedenimden çıkmış gibi hissediyorum. deneyim. Üzerindeki örtüyü çekip karnı çöküyor ve neredeyse çıplak kalıyor.

"Sen kahrolası bir cennetsin, bebeğim. Çok güzelsin." Ağzımı ondan uzak tutmak için verdiğim savaşı kaybederken sesimdeki inilti karanlık bir arzu dönüşüyor.

Hâlâ dik oturuyor, göğüslerini kavrayıp sıkıyor, ince dantelleri ağzımla kapatıyor ve sertleşmiş bir meme ucunu emiyorum. Kızım sessizce inliyor ve başımı orada tutuyor, kot pantolonumdaki çelik çubuğun üzerine tünemiş sıcak, ıslak amıyla bana daha sert sürtünüyor.

"Bu oyunu daha çok seviyorum." Ben ısırırken ağzıma eğiliyor. "Çok, çok daha iyi." Islanmış kumaşın arasından göğüslerini sertçe emerken nefes nefese sesi titriyor.

"Bir sorunuz daha var," diye mırıldanıyorum göğsünün yumuşaklığına karşı. Dişlerimi kullanarak sütyeninin malzemesini aşağı çekip çakıllı meme uçlarını ortaya çıkarıyorum, sonra da dilimle sıkı tomurcuklara dokunuyorum. "Tabii pis bir kız olup o sırılsıklam amcığını ben külotumun içine boşalana kadar bana sürtmezsen." Dişlerim sertleşmiş tepe noktasını yakalıyor ve ona aklını kaçıracağı küçük ısırıklar veriyorum. Sızlanan ve sallanan onun kaplı klitoris karşı benim kemer

Sage, vücudunun aç olduğu sürtünmeyi kovalıyor.

"Neden senin yanında mantıklı olamıyorum? Ben hiç böyle biri olmadım." Meme ucunu ağzıma çekip daha sert emdiğimde nefesi kesiliyor.

Bu kızın vücudunun hiçbir parçasına doyamıyorum, ama göğüsleri benim takıntım, yemin ederim.

"Sage, ne zaman iki saniyede bir seni düşünmeden yaşayabileceğimi düşünsem, başarısız oluyorum." Onu kabaca kavrayıp sıkarken, göğüslerinin dış kabarıklığını ısırmadan önce sert tomurcukları örten ıslaklığı sıkıştırıyorum. "Sanırım ikimiz de aynı sorundan muzdaribiz."

"Beni mi düşünüyorsun, ateşli şey?"

Aletim ihtiyaçla titiyor, gergin ve kendi isteğiyle fermuarımı patlatmakla tehdit ediyor.

" biliyorsun." *Yala*. "Her zaman." *Isır*. "Seni düşünmeden *duramıyorum*, bela." Dilimi boğazına doğru kaygan bir iz üzerinde gezdirirken, dudaklarım onunkilerin üzerinde tozlanırken duraklıyorum. "Ve ben de durmak istemiyorum."

Sinirli ve iniltili bir ses çıkarıyor. "Bunları çıkarmanı beklemiyorum." Kalçaları kalkıyor. "Aletini hemen çıkar."

"Yavaş ol, bebeğim." Ona hatırlatıyorum ve bu da Sage'in boğazının arkasından sabırsız seslerden birini daha çıkarıyor. Dişlerimi alt dudağına bastırıp olası bir acıyı hafifletmek için o noktayı emiyorum. Karanlıkta hareket ederek kot pantolonumun ve külotumun oluşturduğu bariyerden kurtulmak için uğraşıyorum. Sage sutyenini açarak yuvarlak göğüslerinin serbestçe sallanmasına izin veriyor ve ben bel bandını olabildiğince aşağı iterken onu da diğer kıyafetlerinin yanına fırlatıyor. Kaya gibi sertleşmiş sikimin aramızda dimdik durmasına izin vererek, parmak eklemimi külotunun ön kısmında ileri geri sürüklüyorum.

"*Mmmfuck*. Berbat durumdasın. Bu kedi sıırılsıklam ve çok muhtaç." Ovalıyorum ve malzemenin üzerine daha sert bastırıyorum

Kendimi yumruklayıp birkaç sert vuruş yapıyorum. Zaten ne kadar sızdırdığımla birlikte, kadar çaresizlik içindeyiz. Sanki bedenlerimiz birbirimize nasıl mükemmel bir şekilde uyduğumuzu biliyor ve bu birleşme hissi tek istediğim şey.

Gitmesine izin vermek istemiyorum. Asla.

"Önce seni tatmama izin ver." Yumuşak elini benimkinin etrafına sarıyor, başparmağını ucuma bastırıyor, prekumu süpürüyor ve piercingimin üzerinde gezdiriyor.

"Tanrım. Siktir." Dokunuşunun altında sikim zonkluyor. "O zaman beni emerken o tatlı amcığını yüzüme sürsen iyi edersin."

"Tanrım, kameranı kullanıp çekebilseydik bu çok ateşli olurdu." Sage, metal çubuğu son bir kez daha ileri geri kaydırıyor ve boğucu sesindeki hınzırlıkla, etrafımda dolaşıp elleri ve dizleri üzerinde konumlanmadan önce, mükemmel, ısırlabilir kalçalarını kulaklarımın etrafına sarıyor.

Sonra günahkâr sıcak ağzı üzerimde ve onun küçük baştan çıkarma oyununa verecek bir cevabım yok. Bunu düşünmemiz bile delilik olurdu, ama sanki o tek bir fikrin titreşimiyle kanımı ateşe verdi. Hiçbir zaman böyle bir riske girmek istemedim -hele ki göz önünde bir kariyerim varken- ama yine de bu kız benden istese, gücü ona verir, o sehpayı ters çevirir ve ne isterse tereddüt etmeden kabul ederdim.

Dudaklarını etrafıma sararak, dilini şaftım boyunca gezdiriyor, uca doğru her gevşediğinde halterle alay ediyor ve ben vahşileşiyorum. Ağzımı külotunun üzerine kapatıyorum, uyarılmışlığı ve tükürüğümün birleşimiyle daha da ıslanana kadar kumaşın içinden sertçe emiyorum. Sonra kumaşı kenara itip dilimi kullanarak amının her yerinde dolaşıyorum. Her fırfırın izini sürüyorum ve girişinden klitorisine ve tekrar geriye doğru kıvrılmış kumaş dikişi boyunca dönüyorum.

Bu yakınlıkta, ten tene temasın samimiyetinde, onun kokusunda kaybolabilirdim.

Birbirlerinin ağızlarını. Siktir et fotoğraf çekmeyi. Buraya gelme sebebimizi de sikeyim. Tek istediğim onun titremesi, çırpınması ve dilimi dölleriyle doldurması.

Tek istediğim Sage'in değerli ve tapılan biri olduğunu hissetmesi, onu yakalamak için orada olup olmayacağımdan endişe etmeden kendini bırakabilmesi.

Tükürüğü beni kaplamak için aşağı damlarken taşaklarım karıncalanıyor. Sage gittikçe daha da kayganlaşıyor ve uzunluğumun etrafında tatlı, açgözlü sesler çıkarıyor. Zevk sesleri yükselirken dudakları şaftımın dibine kadar iniyor. Sürekli çıkardığı o pornografik inlemelerin her biri, ağzının içinde şişerken içimde titreşiyor ve ne kadar inanılmaz hissettirdiği için taşaklarım sıkılaşıyor.

"*Siktir*. Yüzümün her yerine boşalmalısın." Dilimi sertleştiriyorum ve parmaklarımı kalçalarına geçiriyorum. Boğuk bir çığlık atana kadar amının içine mümkün olduğunca sokuyorum, dalgaların tuttuğunu hissediyorum. Dili beni çılgınca kucaklıyor ve neredeyse orada olduğunu biliyorum. Bir başparmağımı kullanarak uyarılmışlığını kaydırıyorum, sonra etrafına uzanıyorum, kışının üzerinde kaymak için külotunun altından itiyorum.

Küçük, dar gül goncası deliğine bastırdığım anda, Sage boğazına için yalvaran bir ses çıkarıyor.

Dilim onun derinliklerine itilmiş, cennetin tadına bakarken ve başparmağım arka girişine sertçe sürtünürken, duvarlarının kenetlendiğini hissediyorum. Dilimin etrafında nabız gibi atıyor, beni dölleriyle ve yumuşak inlemeleriyle besliyor. Patlama hissi lanet olası bir baş ağrısı gibi ve o anda ağzını doldurma ihtiyacına teslim olmamak için içimdeki her şeyi almam gerekiyor.

Ben amını öpmeye ve bana verdiği her damla tatlıyı yalamaya devam ederken Sage bir nefesle üzerimden fırlıyor ve ben vazgeçmiyorum. Bu kızın aklını kaçırmasını ve titremesini istiyorum. O kadar mükemmel ki, ve eğer tek yapabileceğim

ona orgazm üstüne orgazm yaşatırsam, bu şimdilik kızımın ilgili her şeye olan arzumu tatmin etmek zorunda kalacak.

Onu gerçekten benim yapabileceğim bir zamana kadar.

"Beau. Oh, Tanrım." Pantolonunu indirdi, alını nemliydi ve kalçama yaslanmıştı.

Ellerimi çıplak teninin ulaşabildiğim her santiminde gezdiriyorum, hâlâ onu emiyor ve dilimi oynatıyorum. "Benim için arkanı dön bebeğim. Sana ihtiyacın olanı vermeme izin ver." Onun çekirdeğine karşı homurdanıyorum.

"Sana çok ihtiyacım var." Sage, şişmiş klitorisi yüz kıllarıma sürtünürken inliyor ve muhteşem bir şey olduğu için bunu tekrar yapıyor, hissi kovalamak için omurgasını eğiyor.

"Böyle yapmaya devam edersen göğüslerini ve çenenin dölle boyayacağım, bela." Sikim sarsılıp bırakmam ve tam olarak bunu yapmam için bana yalvarırken iniltim amının içinde bir yerlerde kayboluyor. Sadece bu görüntü bile omurgamdaki gerilimin azalması için yeterli.

" anasını, bu çok ateşli olurdu."

"Önce ne istediğine karar ver... çünkü küçük bir sürtük gibi yüzüme vurarak ateşle oynuyorsun."

Sage doğrudan taşaklarıma giden ahlaksız bir ses çıkarıyor. "Seninle dolu olmak istiyorum. Her şeyi istiyorum. Sürekli iğrenç şeyler söylüyorsun ve ben hepsini istiyorum."

Ama kızım gerçekten ne istediğini biliyor çünkü ağzımdan çıkıyor ve tekrar üstüme binmek için dönüyor. "Aferin kızımın.

Kalçalarını benim için kaldır, bebeğim. Bildiğim gibi damlayana kadar bu amcığı pompalamama izin ver. ağrıyor."

Sage dizlerinin üzerine kalkarken küçük bir rahatlama sesi çıkarıyor, bana erişim sağlıyor, böylece bir parmağımı sıırılsıklam külotunun altından kancalamak için kıvrılabiliyorum, şu anda kedi dudaklarının arasına sıkışmış, onları bir tarafa çekiyorum. Diğer parmağımla sikimi kavrayıp şişmiş başını ve deliciyi sıırılsıklam olmuş girişine sokuyorum.

Lanet olası bir rüya gibi hemen ucumun etrafında kenetleniyor.

"Mmm. Oh siktir. Aman Tanrım." Kendini bana bıraktığında gözleri geri yuvarlanıyor, kaygan bir kayma ile doğrudan kabzaya batıyor. O kadar yumuşak, o kadar ipeksi ve şişmiş uyarılmanın mutlak bir karmaşası.

"İşte bu," diye homurdanıyorum, duvarları bana uyum sağlamak için gerilirken her bir dalgalanmayı ve sıkışmayı hissediyorum. "Lanet olsun, sürekli bu amın içinde olmak istiyorum. Eğer izin verirsen bütün gün seni etrafımda dolaştırabilirim. Yatağında o kadar mükemmel görünüyorsun ki, çıplak, yalvarıyor ve sikime ne kadar muhtaç olduğunla sıırıslam olmuşsun."

"Beau... siktir, bebeğim... konuşmaya devam et." Sage ileri geri sallanıyor ve iki elini üstümdeki saçlarında dolaştırırken kalçalarının, uyluklarının ve karnının yumuşaklığını avuçluyorum. "Benimle konuşmana bayılıyorum." Sızlanmaları, arzuyla karışık yalvarışların en tatlı notaları geceyi dolduruyor.

Azgın, aklını kaçırmış, Sage, sikime binerek istediği her şeyi elde ediyor.

"Sana takıntılıyım, bebeğim. Ne kadar olduğunu bilmek ister misin? Tek hayal edebildiğim sana sahip olmak. Tek istediğim seninle olmak. Her gece, her sabah kollarımda olmanı ve seni tam da ihtiyacın olduğunu bildiğim şekilde beceren tek kişi olmak istiyorum."

Sage beni öyle bir sıkıyor ki aklımı kaçırmak üzereyim.

"Her santimini alıyorsun. Şu haline bak, her parçamı yutuyorsun. Birbirimize uymak için yaratılmışız ve bunu biliyorsun."

Kalçaları ileri geri kayarken inlemeleri daha da yükseliyor. Yavaş, şehvetli ve bu anın bitmesini hiç istemediğim için kalçalarından aşağı damlayana kadar patlayıp onu doldurmamak için dişlerimi sıkıyorum. Sage'in zevk duygusunda kaybolmuş bir şekilde başını arkaya eğmesini izlerken, tepemdeki gece göğü mükemmel, parıldayan bir tablo gibi. Evrenin parlak bir yıldız ışığı gösterisi sunması, Sage'in büyüleyiciliğiyle asla kıyaslanamaz.

Ona umutsuzca aşığım. Ciğerlerimden sökülüp atılmakla tehdit eden binlerce itirafı geri püskürtmek zorundayım.

Onun kadifemsi yumuşaklığının içine gömülebildiğim kadar gömülmek, istediğimi ya da ihtiyaç duyduğumu düşünebildiğim tek şey gibi geliyor. Beni yeniden kendim gibi hissettiren tek şey o, nefes alabiliyormuşum gibi, ilk kez ileriye doğru yol görebiliyormuşum gibi.

"Oh-oh fuck-fuck." Bacakları titriyor, amı sıkılaşıyor ve beni ölümüne kavırıyor.

"Tanrım. Evet. Amcığının son damlasına kadar sağılmasını istiyorum. Hepsi sana ait, benim güzel kızım. Ve döllerimin tek bir zerresini bile ziyan etmiyorsun, değil mi? Doyduğundan emin olacağım ve bu külotlar seni eve götürene kadar beni orada tutacak ve sonra dar küçük kıçına da dökebilirim."

Sage alçak perdeden bir inilti çıkarır ve kalçalarını daha hızlı sallar, vücudu yaklaşan orgazmının gücü altında sallanırken mükemmel göğüsleri zıplar.

"Siktir git. Bu kadar iyi olduğun için siktir git. Siktir git, bana dokunmana ihtiyacım var. Tanrım, sana ihtiyacım var..." Ona tam olarak bunu verdiğimde zevk hıçkırıkları titreyen bir iniltiye dönüşüyor.

"Hadi, hepsini bana ver." Karnım sıkışırken ve vahşi itişlerle ona doğru becerirken, çılgınca nefes alıyorum. "Mükemmel bir sürtük gibi sikimi okşuyorsun. Benimle gel, bebeğim. Boşalacağım."

Klitorisinin etrafında dönerken, artan basınç Sage'in sonunu getiriyor. Üstümde patlıyor, kasılıyor ve amı uzunluğumun etrafında şiddetle spazm geçirirken başını geriye atıyor.

"*Unghhhh. Ffifuck. Bebeğim.*" Serbest bırakılmam çöküyor, görüşümü ve beyin hücrelerimi çalıyor. Sikim zonklarken ve tekrar boşalırken onun içine giriyorum. Her sarsıntısında kalçalarım ve atış cum kaplama onun duvarları, I

İçime pompaladığımda aramızdaki sıcak yapışkan kayganlığı ve gerçek dışı hissi hissediyorum.

Kelimeler ağızımdan çıkıyor ama bir anlam ifade ettiklerinden bile emin değilim. Ona ne kadar güzel olduğunu söylüyorum. Ona ne kadar ihtiyacım olduğunu. Onun aç, mükemmel amcığına nasıl doyamayacağımı. Durmam için bana yalvarana kadar bütün gece beni nasıl alacağını.

Sage bana hiç durmak istemediğini söyledi.

Etrafımda tekrar tekrar kenetleniyor ve taşaklarım tepki olarak sıkılaşıırken içinde kısa bir patlamanın daha patladığını hissediyorum. Üzerimde sihirli bir etkisi var, hangi yönün yukarı olduğu hissini siliyor.

Onu gövdemin üzerine doğru sürüklerken, içinde yumuşarken Sage'i hâlâ uzunluğuma saplanmış halde tutuyorum, ama sadece zar zor. Onun için o kadar vahşiyim ki toparlanmak için hiç zamana ihtiyacım olmayacakmış gibi geliyor.

O bana karşı küçük inilti çıkarırken ağzını tutuyorum, ben de yavaşça birlikte sallanmaya devam ediyor ve onu rahatlatıyorum. Kollarım onu sarıyor, kızımın her santimini göğsüme inanılmaz derecede sıkı bir şekilde sabitliyor. Yavaşça ve birbirimize bağlanma ihtiyacıyla dolu bir şekilde öpüşüyoruz. Bu şimdiye kadarki en baş döndürücü duyguydu.

Sage'le kafam iyi ve istediğimin bu olduğundan hiç bu kadar emin hissetmemiştim. Onu istediğimden. Ciğerlerimde nefesim kaldığı sürece o neredeyse ben de orada olmak istiyorum.

BÖLÜM 35

Ben hortumun spreyni sıkarken **S**age bir kahkaha attı ona doğru.

"Tanrım, sen bir çocuksun." Bana sııttı. "Bu atlar duş zamanlarıyla uğraşmandan hoşlanmıyorlar."

Birlikte sabah gezintisine çıktıktan sonra ahırın dışında, gölgelik bir bağlanmış atlarla birlikteyiz. Bugün hava sıcaklığı kavurucu olacağından ve muhtemelen önüne çıkan her şeyi kızartacağından, şimdi hortumla serinletilerek hak ettikleri serinliği alıyorlar.

"Oops. Seni orada görmedim." Suyu tekrar kalçasının üzerinde gezdirmeden önce omuz silkiyorum.

"*Hey.*" Sage kendisine doğru uçan spreiden kaçmaya çalışır ve başarısız olur. "Beni o hortum için seninle güreşmek zorunda bırakma, Cock Ring. Unutma, evde ikizlerim var. O ikisini karanlık savaş sanatlarında eğittim. Teddy kadar acımasızca ısırmayacağımı sanma."

Dişlerini benim yolumdan geçirme gösterisi yapıyor.

Aynı şeyi diğer tarafa yapmadan önce, Dusty'nin böğründen ve sırtından soğukkanlılıkla su akıtmaya devam ediyorum. Sage eyerleri çit parmaklıklarının üzerinden kaldırmayı arkasını döndüğünde, göğsüne doğru bir fişkırtma ile vuruyorum.

Bir ılık atarak . Bakışları benimkilerle birleştiğinde o karanlık gözler parlıyor ve dilimi yanağımın iç kısmına bastırıyorum. Bakışlarımın ağırlığı onun vücudunda geziniyor ve göğüs uçlarının göğsüne yapışan ıslak kumaştan dışarı çıktığını görüyorum.

Sage hortumu benden için hamle yapıyor ama ben onu belinden yakalıyorum ve bir elimde su hala serbestçe akarken ahırın dış duvarına kadar yürütüyorum.

Onu yerinde kafeslemek kızımı tam istediğim yerde tutuyor. Sage kaçmaya çalışmak için itiyor ve kıpırdanıyor ama bu sadece gönülsüzce. Gözleri bana bakıyor, derin arzu havuzlarıyla dolu, tam burada, şu anda onunla ne kadar kaygısız ve kötü olmak istediğimi yansıtıyor.

Bir kolumu başımın üzerine eğerek hortumu yukarı kaldırıyorum ve suyun vücudundan aşağı akmaya başlamasına izin veriyorum. Midesi çöküyor, dudakları soluk soluğa bir ses çıkararak aralanıyor ama yüz ifadesinde bir parıltı var. Gözbebekleri büyüdükçe, suyu her yere akıtmaya devam ediyorum, her santimi doyuruyorum ve tankının ince pamuğu vücuduna yapıştıkça yarı saydamlaşıyor.

"Her fırsatta benimle savaşmaya hazırsın... ama aslında benim için sırlıslıklamsın, değil mi?"

Çenesini uzatıyor. "Bir hamle yapmazsan asla bilemezsin."

"Hareketlerim yok mu sanıyorsun bebeğim?" Hortumu kapatıp botlarımın yanında yere düşmesine izin veriyorum. Bu sesle Sage'in tüyleri diken diken olurken, bakışlarını sıkıca benimkilere kilitliyor.

"Sana parmaklarımın tadına biraz baktırmama ne dersin? Bakalım adımı haykırmadan elimi sekiz saniye sürebilecek misin?"

Onunla alay ederken, atletinin önünü kancalıyorum ve damlayan ıslak kumaşı aşağı , ardından sütyeninin yumuşak kumaşını takip ediyorum.

Sage, her zaman istediğimi bildiği gibi açıktaki meme uçlarını emmem için beni aşağı çekmek amacıyla omurgasının eğilmesine izin veriyor. Göğüsleriyle oynamayı çok seviyorum ama şu anda onun benim için kıvranışını görmenin tadını çıkarmak istiyorum.

Başımı eğip, sıkıca kıvrılmış tomurcuklara üflüyorum, sonra da hafifçe vuruyorum, ama tek aldığı bu oluyor. Bu onun uzuvları boyunca bir zevk ürpertisi gönderiyor ve ben de memnuniyetle kendi kendime mırıldanıyorum.

"Tüm yapabildiğin bu mu? Sekiz saniye ve tek yapabildiğin memelerime salyalarını akıtmak mı?"

Onunla bu rekabetçi yönümü ortaya çıkarmayı ne kadar sevdiğimi çok iyi biliyor. Kot pantolonunun düğmesini ilikliyorum, indiriyorum ve amını örten ıslak kumaşı avuçluyorum. Kalçalarını kabaca öne çekerken, gözlerindeki o bal rengi çizgilerde heyecanın nasıl parladığını kaçırmıyorum.

Sage ona sert davranmamdan hoşlanıyor. Bu şekilde davranmak bana pek doğal gelmiyor... ama onun için? O da ona vereceğim. Her zaman kızım için vahşi olmaya güveniyordum.

"Avuç içlerini duvara yasla," diye homurdanıyorum, sonra onu döndürüp elimi külotunun ön kısmına sokuyorum.

İçine daha yeni gömülmüştüm, parmaklarımı kıvrıp ikinci boğumuma kadar bile gelmemiştim ki yakınlardaki çakılların üzerinde tekerlekler gıcırıyor.

Sage'in parmakları ahır duvarının tahtasına sürtünüyor, vücudu tutuşumun altında kıvranıyor.

"Beau, burada biri var."

"Şşş. Benim için sessiz ol. Bu sadece Storm. Etrafta olmadığımı düşünürse gider."

Fısıldarken amcığı parmaklarımı sıkıyor. "Kesinlikle yapmayacak."

"Bu da eğlencenin bir parçası değil mi? Bizi aramaya gelip gelmeyeceğini öğrenmek?"

"Aman Tanrım." Kalçaları kayıyor, daha sert vurmama izin veriyor.

Araç durmadan önce yaklaşıyor, ardından motor kapanıyor.

"Seni bu mükemmel amcığın içinde parmaklarım iki boğum derinliğindeyken görmesini ister miydin? Beni ne kadar sert kavrayacaksın... Seyircilerin varken ne kadar yüksek sesle paramparça olacaksın?"

Bu sefer kapı çarpma sesi.

"Şşş, bebeğim. İşte böyle." Daha hızlı ovuyorum, o noktayı daha güçlü bir şekilde çalıştırıyorum, avucumun topuğunun klitorisine masaj yapmasına izin veriyorum.

"Beau. Durman gerek." Kukusu kasılırken gözleri geri kaymaya başladı.

"Öyle mi? Yoksa birinin bizi yakalama ihtimalinden hoşlandığını hissetmem mi gerekiyor?"

"Beni görürlerse, seni de görürler." Kıvranıyor ve çok güzel nefes alıyor.

"Belki de umursamanın ötesindeyimdir." Ağzımı kulağına bastırıyorum. "Belki de o kadar ileri gittim ki artık durmak için bir neden bulamıyorum."

"Çok kötüsün."

"Tanrım, elimi ıslatmana , baş belası."

Nabzımın gümbürtüsü ve beni tüketen umursamazlığın üzerinde, ahırın diğer tarafından gelen ve Sage'i acımasızca parmakladığım her saniyede daha da yükselen hafif sesler.

"Ne manzara ama. Bu dağlar tıpkı bir tablo gibi görünüyor."

Donup kalıyorum. Vücudumdaki tüm kaslar kilitleniyor ve karnım botlarımın içine düşüyor.

"Oh my f-" Sage bir elini ağzına kapatır.

"Kahretsin." Elimini çekip onu kendime doğru döndürüyorum. Zihnim bangır bangır beyaz bir gürültüyle uğuldamaya başlıyor, statik elektrik uğulduyor ve kemerine aynısını yapmak için hareket etmeden önce üstünü hızla yerine geri ayarlıyorum.

Elleri benimkileri uzaklaştırmak için aşağıya iniyor. "Bu düşündüğüm kişi mi?"

Ciğerlerime hava için gözlerim onunkilere kilitleniyor ve çenemin yan tarafı titriyor.

"Beau. Bana *karının* orada dikilmediğini söyle." Sessizlik... verebileceğim tek şey bu. Söyleyecek sözüm yok.

Zihnim neler olup bittiğini anlayamayacak kadar hızlı çalışıyor, çünkü bu ses beni hala rahatsız eden bir ses. Uzun süre unutmaya çalışsam bile.

"Bana onu buraya davet etmediğini söyle," diye tıslıyor bana. Ve bu parça beni olukta yukarı kaldırıyor. Beni çelik gibi bir kararlılığın hakim olduğu bir yere itiyor. Sage'in içindeki hayal kırıklığını ve acıyı görmek ve duymak beni işlevimi yerine getiremediğim donmuş tundradan, kanımın deli gibi aktığı bedenime geri döndürüyor.

"Tabii ki yapmadım. Bunu neden yapayım ki?" Şapkamı kaldırıp parmaklarımı saçlarımın arasından geçirerek söylüyorum.

"Oh, bilmiyorum, çünkü siz ikiniz *evlisisiniz*." Gözleri taş gibi ve sert, oysa daha bir dakika önce rüya gibi ve dokunuşlarımın altında zevke teslim olmuştu.

"Sage... Sana söz veriyorum."

Bu onun soğuk bir kahkaha atmasına neden olur. "Sözlerini kendine sakla. Gidip karını düzgünce karşılasan iyi olur."

Önümde duran bu büyüleyici kadın dışında hiçbir şey umurumda değil. Çenesini sıkarak sert bir bakışla onu hizaya getiriyorum, sonra dudaklarına bir öpücük konduruyorum. Sage başını eğip ağzıma karşı çıkmaya çalışıyor ama ben onu orada tutmak için çenesini daha sıkı tutuyorum ve homurdanıyorum.

"Yanlış fikirlere kapılma ya da bunu çarpıtma, bebeğim." Sesimi kısık tutuyorum. "Ben her ne halt oluyorsa onunla ilgilenmeye gidiyorum. Ve sana önereceğim tek şey -kendi akıl sağlığın için, çünkü Mandy öfkeli bir sürtük- öğleden sonra izin alman. Layla'yı görmeye git, Briar'la takıl, ne istersen yap. O kadının neden çiftliğime adım atmaya cüret ettiğini öğrenir öğrenmez seni arayacağım."

Onu terk etmek zorundayım ve bundan nefret ediyorum.

"Burada yanımda olmasını istediğim tek kişi sensin. O yüzden ondan kurtulmama izin ver, sonra konuşabiliriz, tamam mı?"

BÖLÜM 36

Kayabileceğim on farklı senaryo çizdim.

Mandy Spires'ın sabah matchasına bir şey koyup
şiddetli bir bok vakası.

Bu çiftlikte kaldığı her gün, yüzüme hırıltı takmamak ve
pençelerimi kınında tutmak için güçlerimin bir başka
testidir.

Bu kadın kim olduğunu sanıyor?

Oh, bu doğru. Yasal olarak bu mülkün yarısına sahip olma
hakkı var ve internetteki yüz binlerce takipçisinin gözünde tam
da olmak istediği yerde, yani aşık bir eş gibi.

Kocasının yanında.

Bir zamanlar kendimi çok geniş, çok ferah hissettiğim bir
çiftlik aniden kapandı. Her şey değişti ve burada olmak sanki
duvarlar sürekli çöküyormuş gibi hissettiriyor. Mandy,
yardımcısı Zeb ve beş yüz kiloluk geldi ve sanki buranın
sahibiymiş gibi ana eve yerleşti.

Beklenmedik gelişinden sonra fazla kalmadım. Boğulmuş
bir fare gibi görünürken bu kadınla tanışma ihtimali,
katlanmaktansa kendi ayağımı kemirmeyi tercih edeceğim
türden bir kabus. Yine de, bu kadının konuşmasını duyacak
kadar uzun süre gözden uzak kaldım.

Beau neredeyse kendini kaybedecekti, dişlerini sıkarak sessizce. Aralarında geçen konuşmalara kulak misafiri olduğum kadarıyla, bu sürpriz ziyareti mükemmel bir şekilde planlamıştı.

Beau sözüne sadık kalarak beni aradı ve bilmem gereken her şeyi kısaca anlattı. Ancak kartları düştüğü gibi kabul etmekten başka söylenecek ya da pek bir şey yok. Beni kontrol etti, iyi olduğumdan emin oldu, ancak zedelenmiş bir ego dışında yapılabilecek bir şey yok.

İkimiz de ayak basmamamız gerektiğini bildiğimiz topraklara giren *tek* seferlik *bir* şeydik. Şimdi, işte buradayız, gözlerimizi kırıştırarak ve kulaklarımızda çınlamalarla yönümüzü şaşırmış bir halde, her şey yerle bir olduğunda görüldüğünün enkazı arasında duruyoruz.

Mandy'nin jeti sözde bakım için hizmet dışı bırakılmıştı ve kadın çiftliğe gelişini on binlerce kişinin görmesi için canlı yayınlayarak elini çoktan oynamıştı. Beau'nun acı verici bir kamu skandalına yol açmadan onu mülkünden çıkarabileceği bir senaryo yoktu.

Bu uyanıkken görülen bir kabus.

Bu arada mümkün olduğunca içime kapanıyorum çünkü o oradayken evde olmak işkence gibi. Beau'nun uzak kalma teklifini kabul sonra kulübeme döndüğümde arka girişte bırakılmış bir çanta bulmamdan bahsetmiyorum bile. Çantayı benim kıyafetlerim ve odasında bıraktığım eşyalarla doldurmuştu, belli ki *benimle* ilgili her türlü kanıt ortadan kaldırmak için aceleyle bir temizlik yapmıştı.

En başta birlikte bile değilken, bu neden en kötü ayrılık türü gibi geliyor?

Ama bildiğim tek bir şey var, o da kendi geleceğimi kontrol etme ihtiyacı. Siktir et bu kaltağı, işime devam etmekten çekinmeyeceğim. Öyle olsa bile

dizüstü bilgisayarımdan çalışırken ana evde olmaya katlanmak zorunda kalmak anlamına geliyor.

Bu sabah ekstra uzun bir koşuya çıktım ve mutfakta kahvenin demlenmesini beklerken, Little Miss Country Music'in bile beceremeyeceği türden bir odaklanma ile beni aramaya devam edecek bir çalma listesi için kaydırma yapmakla meşgulüm.

Ancak, görünüşe göre o her yerde ve tam zamanında, bir video görüşmesi yaparken mutfağa giriyor. Üzerinde sadece daracık saten bir bornoz ve omuzlarında parlak, altın sarısı saçlarından bir yelek vardır. Günlerce süren bacaklar. Kusursuz bir cilt. Çiçek parfümünün esintisi, göklerden dökülen yaprakların çırpınışı gibi onunla birlikte içeri süzülüyor.

Mandy Spires'ın mükemmel olduğunu keşfettiğim bir şey varsa, o da günün hangi saatinde olursa olsun bir milyon dolar gibi görünmektir. Kimseyi kişisel tarzına önem verdiği için yargılamıyorum ama bu kadının enerjisinin yarısını sahte bronzluğu ve makyajının ötesinde bir şeye harcasaydı neler başaraabileceğini düşünmek beni ürpertiyor.

"-James'e söyle, stüdyoda ortak çalışmaya devam edebiliriz." Mandy bir kulaklığı takmış, telefonu önünde tutarak geçip gider. "Ama son zamanlarda denediği o iğrenç saç kesimi her neyse ondan vazgeçmesini istiyorum. Ona en az 15 kilo ekliyor. Ve ona yarım akıllı bir stilist bulamaz mıyız?"

Gözlerim kahveyi deliyor, acele etmesini istiyorum.

"Günaydın, Sage tatlım." Cıvıldıyor. "Baksana, çok tatlı değil mi?" Ben daha ne olduğunu anlamadan telefon suratıma kapatılıyor ve Mandy beni omuzlarımdan tutarak sahte göğüslerine doğru sürüklüyor, böylece ikimiz de kadrajın içinde kalıyoruz. Arkamızda, beni boğan kadının klonu gibi görünen bir kadın bize bakıyor. Tek fark, çok fazla dolgu görmüş dudakları ve çok fazla botoks yaptırdığı belli olan bir alnı var.

"Bu benim menajerim, Coco. İkiniz çok iyi anlaşırdınız."

İğrenç. Bu kadının kişisel alan duygusu yok ve herkesin hikayesindeki bir yan karakter olduğunu düşünerek etrafta dolaşıyor gibi görünüyor.

"Merhaba." Yüzümü yeterince hoş görünen bir şekle sokuyorum ve sonra kahveyi işaret ediyorum. "Sadece..." Mandy'nin elinden kurtuldum. Harika, şimdi onun aptal çiçek bombası kokusu üzerimde.

"Çok çalışkan bir kız. Çok tatlı bir pasta." Mandy'nin bir şişe su almak için buzdolabına doğru ilerlerken söylediklerini duyuyorum. Yemin ederim bu kadın bana bir kez daha şirin ya da küçük derse, bu mutfağın şirin küçük kan banyosundan ben sorumlu tutulmayacağım.

Daha fazla istenmeyen kucaklaşmalara sürüklenmeden sıvışmayı başarıyorum. Yine de sesi evin tüm açık plan düzenine yayılmış gibi görünüyor. Gürültü önleyici kulaklıklarım şu anda şarj oluyor ve onlara en çok ihtiyaç duyduğum anda beni terk ettikleri için içimden lanet ediyorum.

"... eve dönmek çok güzel."

Hemen tüylerim diken diken oldu. Ne oluyor lan? Eminim bu kadın, buranın kendisini ilgilendiren bir yer olduğuna gerçekten inanmıyordur. Burası kesinlikle onun evi değil.

"Beau'yu çok özledim. Onsuz her şey aynı değil ve farklı yerlerde çok fazla zaman geçirdiğimiz bu uzun turlardan ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun."

Kelimelerin dilinden öyle sakın bir şekilde, tek bir ritim bile kaçırmadan dökülüğü midemi bulandırıyor. Bu kadının sesi hiç de evliliğini bitirmek ve boşanmak üzere olan birine benzemiyor. Aslına bakarsanız, onun cesareti karşısında burada oturduğum süre uzadıkça, kendimi paralel bir evrendeymişim gibi hissediyorum.

Her şeyi hayal mi ettim?

Bunca zamandır yanılıyor muydum?

Beau'nun cazibesi ve ona olan çekiciliğim karşısında ayaklarımın yerden kesilmesi, aralarındaki ilişkiye dair anlayışımı değiştirdi mi?

Tanrım. Gerçekten bu kadının kocasını beceriyordum.

Önümdeki ekrana odaklanamıyorum ve parmaklarım titriyor. Bir an önce bitirilmesi gereken web sitesi düzenlemesine devam etmek için ne kadar uğraşırsam uğraşayım, konsantre olmak imkansız gibi geliyor. Bu gidişle, artık tek düşünebildiğim onlar olduğu için kendi teslim tarihime yetişmekte zorlanacağım.

Tamamen istenmeyen ve arzu edilmeyen bir görüntü dalgası zihnimi işgal etmeye başlıyor. Ben aptal küçük kulübemde, Mandy Spires gecelerini misafir odasında mı geçiriyor yoksa çıplak ve ayrı geçirdiğı zamanı telafi etmeye çok hevesli bir şekilde kocasının yanına mı kıvrılmış, hiçbir fikrim yokken, ikisi burada aynı çatı altında uyuyor.

Gözlerim kapanıyor. Her şeyi bırakmam gereken an bu mu? Eşyalarımı toplayıp Layla ve Colt'un çiftliğindeki açık yatak teklifini kabul etmek için Devil's Peak'e gitmem gereken an bu mu?

Bilgisayarımın ekranındaki görüntülere bakıp düşüncelere dalmıştım. Kabarık uçlu kulakları ve ıslak burunlarıyla, dilinizde tadabileceğiniz türden muhteşem bir yaz sabahıyla çevrili sığırların bir derlemesi - ezilmiş çimen ve dağlardan gelen tatlı, ılık bir esinti. Yine de tek düşünebildiğim, o fotoğrafları çektiğim anda hissettiklerim. Atlar yanımızdaki çimenleri kemirirken Beau'nun güçlü kollarıyla bana sarılmış bir şekilde arkamda duruşunu ne kadar canlı bir şekilde hatırlayabiliyorum.

Bu görüntüleri gördüğümde onu *hissediyorum* ve bu içinden nasıl çıkacağımı bilmediğim devasa bir sorun.

"Menajerimin aynı anda bu kadar çok farklı fırsatı gözden geçirmesi her zaman işkence oluyor." Kafam

oturduğum yerden masanın karşı tarafına bir sandalye çeken Mandy'nin görüntüsüyle lanetleniyorum. Sesinde, tüm bu altın fırsatların neler sormam için can attığı bir tür arzulu hava var.

Onun yemini yutmam.

"Biliyor musun, geçenlerde kasabadaki kovboy barı için yaptığın işin ne kadar inanılmaz olduğunu duydum." Kirpiklerini kırıştırıyor ve çenesinin ucunu bir eline dayamak için öne doğru eğiliyor.

"Haberler hızlı yayılmalı," diyorum. Bu kadının enerjisinde sezgilerimi derin deniz sonarı gibi pır pır ettiren bir şey var. Buradaki varlığımdan hiç endişe duyuyor gibi görünmüyor ya da en azından bu çiftlikte kocasından başka tek kişi olduğum gerçeğinden hiç bahsetmedi.

Asistanların uyanık oldukları her saati ünlü işverenleriyle geçirdiği bir dünyaya alışkın olduğu için mi böyle davrandığını seçemiyorum. Bunu gerçekten tuhaf bulmuyor mu, yoksa kayıtsızlığı sessizce entrikalar çeviriyor olmasından mı kaynaklanıyor? Az önce mutfakta paylaştığımız gibi kucaklaşmalar ve sakarinli günaydınların ardında, bu kaltak her küçük ayrıntıyı katalogluyor mu?

"Tessa senin nasıl bir olduğunu anlata anlata bitiremedi." O mavi gözler ve sarı bukleler pencereden süzülen güneş ışığında her zamankinden çok daha canlı görünüyor. Daha da kötüsü, kişiliği arzulanan çok şey bırakırken, bu kadar israf gibi görünen bir şekilde güzel olması. Mandy Spires'ın, çok daha samimi ve yetenekli insanların göz ardı edileceği, ödüller ve övgülerle döşeli bir yolda ilerleyeceğine şüphe yok. Tüm bunlar, müzik yöneticilerinin dolar işaretlerini saymaya başlamadan önce sadece bir kez bakmaları gereken o bomba ambalaja sahip olmadıkları için.

Tessa ile arkadaş olması ağzımda kötü bir tat bıraktı. Bunun olacağını tahmin etmemiştim.

"Teşekkürler, sanırım." Şu anda verdiğim en büyük iç savaş, yüzümdeki tepkileri dikkatle kontrol altında tutmak.

"O umabileceğim en iyi baldız. Son zamanlarda mesajlarımı patlatmaktan başka bir şey yapmadı ve bana senin ne kadar mükemmel bir işe alım olduğunu söyledi. Birine şans vermek tam da Tessa'ya göre bir şey. O kadının kocaman bir kalbi var. Bu da gösteriyor ki, birinin gerçekten yetenekli olup olmadığına dair kanıtı olup olmadığına bakılmaksızın bulunacak bir altın var."

Bu kaltak az önce gülümseyip bana acınacak biri olduğumu mu söyledi?

İçimde bir cehennem kaynıyor, ona zehirli oklar gibi tükürmek istediğim iğrenç, nefret dolu kelimeler var, ama bunun yerine tırnaklarımı avuçlarıma batırıp bir kaçış planı düşünüyorum. Hemen şimdi kendimi bu durumdan uzaklaştırmam gerekiyor, yoksa dilim bu sürüngen kadını kırbaçlayacak ve muhtemelen tamamen pişmanlık verici bir şey söyleyecek.

Közler alev alev yanıyor ve fitilim şimdiden cızırdamaya başladı, bu yüzden hareket etmem gerekiyor.

Ben daha konuşmadan Mandy çoktan ilerlemeye başladı ve belli ki alışkın olduğu şekilde devam etti. Az önce yüzüme karşı beni aşağıladığı kısmı geçip gitti.

"Siz hâlâ buradayken, albüm lansmanına katılmanız için sabırsızlanıyorum..."

Bu sefer dilimi daha fazla ısıramıyorum. "Albüm lansmanı mı?" Sözlerini yarıda kestim.

"Mükemmel olacak. Oturma yerleri ve bir sahne ile açık alanı nasıl düzenleyeceğimizi şimdiden görebiliyorum." Altın bir tılsımlı bileziğe sarılı bileği, tavandan tabana pencerelere doğru hareket ediyor. "Tüm influencer karşılama paketlerini koordine edebilecek ve yemek servisi yapabileceksin, ama buradan biri olmadığından emin ol. Eski moda, özensiz bir sunuma ihtiyacımız yok. Menajerimle her şeyi canlı yayınlama konusunu konuşuyorum, böylece hayranlarım her şeyi parasını ödeyerek izleyebilecek."

Çok nadiren nutkum tutulur. Ama bu kadın söz konusu olduğunda böylesine bir cüretkârlıkla karşı karşıya kaldığımda, ona hızla göz kırpmaktan başka bir şey yapamıyorum.

"Albüm tanıtımını burada mı yapıyorsunuz?" Sonunda ağzım hareket etmeye başladı. Eminim doğru duymamışımdır. Eminim bu kadın sırtlan gibi gülmeye başlayacak ve bana her şeyin büyük bir şaka olduğunu söyleyecek.

"Tabii ki." Kıkırdayarak ellerini birbirine vuruyor ve bu da sesinin daha da hayalperest çıkmasına neden oluyor. "Hayranlarımız, Beau ile birlikte sahne ışıklarından uzak hayatımıza küçük bir bakış atmamıza bayılıyor ve bunu onlarla paylaştığımız için çok mutlu olacaklar."

Bu, her şeyin durgunlaştığı o anlardan biri gibi. Fırtına vurmadan ve yoluna çıkan her şeyi yok etmeden önceki anlık sakinlik.

Kocalar eşlerini asla terk etmezler.

Evliliklerinin detaylarını bildiğimi söylemek ya da ima etmek bana düşmez. Ya da en azından Beau'nun bana anlattığı olayların versiyonunu. Eğer hikayenin onun tarafına inanabilirsem?

"Düzenlediğiniz *çiftliğe hoş geldiniz* etkinliği yaklaştığına göre, yaklaşık bir aylık bir süreyi hedeflememiz gerektiğini söyleyebilirim..." Mandy kendi kendine mırıldanarak telefon takviminde geziniyor.

Burnumdan ağır ağır nefes alıyorum, bir yandan da zihnimin içinde şiddetle küfrediyorum.

Bunun olmasının pek çok yolu var, ama hiçbiri Beau ile hâlâ mutlu bir varmış gibi davranmasından daha fazla değil. Bir de bu kadının benim kimin için çalıştığım ya da buradaki iş sözleşmemin niteliği hakkındaki tüm sınırları çiğneyip geçmesi var.

Arka planda bir yerlerde renk şemaları ve aydınlatma gereksinimlerinden bahsedildiğini duyuyorum ve işte o zaman telefonum çalmaya başlıyor.

Ekranda *Cock Ring* yanıp sönüyor ve kalbim boğazımın arkasına doğru fırlıyor. Yaklaşık yarım saniye boyunca aramayı reddetmeyi düşündüm. Bu işe karışarak canımı sıkabilir miyim? Ama sonra Beau'nun sakın gözlerinin zihnimde canlanan görüntüsü beni etkiliyor ve vazgeçiyorum.

"Üzgünüm, buna bakmam gerekecek." Bilgisayarımı şifreli bir şekilde kilitliyorum, sonra da çıkmadan önce ona kibarca gülümsüyorum, ancak bu gülümseme onun uzantılarını koparıp boynuna dolamak istediğim gerçeğini gizliyor. Ana evin duyabileceği bir yerde kalmamın hiçbir yolu yok.

Eşiğin birkaç adım ötesine geçmeyi başardığımda, çağrıya cevap veriyorum ama hiçbir şey söylemiyorum. Kulağıma götürüyorum ve bekliyorum.

"Sage?"

"Numaranı engellemem için bana iyi bir neden söyle?" Sesimi sessiz ve sabit tutarak, kulübemin sığınağına giden yolu yarılamıştım bile.

Nefes veriyor ve hattın diğer ucundan hafifçe küfrediyor. "Lanet olsun. Neredesin sen? Ne yaptı bu kız?"

"Bunun konuyla ilgisi yok." Kapıya ulaştığımda güçlü bir çekişle çekip açıyorum ve kendimi içeri kapatıyorum. Kapı klik sesiyle kapandığında, ciğerlerimdeki havanın boşaldığını hissediyorum.

"Benimle sığırların yanına gelebilir misin? Doğupadokundayım." Sesinin bitkin çıkması beni daha iyi hissettirmemeli, ama aptalca bir şekilde gergin çıkmasından dolayı rahatlama hissine tutunuyorum.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Sage, sana ne kadar üzgün olduğumu anlatamam... benden sonsuza dek nefret et. En azından bunu hak ediyorum." Telefondan bile kaşlarının çatılacağını görebiliyorum. Bir eli saçlarının arasında, nasıl durduğunu hayal edebiliyorum.

"Hâlâ onunla mısın? İkinizin geceleri o evde birlikte olduğunuzu bilerek nasıl hissetmem gerekiyor?"

bakılırsa burada yaşamayı planlıyor." Tıslıyorum.

Hattın aşağısında ağır bir sessizlik yankılanıyor.

"Ne dedi?" Kelimeler nihayet ağzından çıktığında dişlerini sıkarak konuşuyor.

"Hayır. Önce sorularıma cevap ver. Ya da bana doğrudan vermeyi düşünmüyorsan, o zaman şu anda senin yalancı kışını engelliyorum."

"Sage, öyle görünmediğini biliyorum ve söyleyeceklerime neden güvenmediğini de anlıyorum ama sana söz veriyorum, biz bittik. Avukatlarımızla imzaladığımız bir sözleşme var. Bu sadece bir zaman meselesi-"

Sözünü kestim. "göre sirk gösterisinin burada durabileceğini düşünüyor. Bu arada benim de onun emirlerine itaat eden evcil hayvanı olduğum yanılsamasına kapılmış gibi görünüyor."

"Sana ne yaptı?" Hırıltısı kulağımda gümbürdüyor. Dört nala gelip atının sırtından atlamaya ve benim için gırtlak parçalamaya hazırmış gibi ses çıkarmasından nefret ediyorum. Ona güvenmeyi çok istiyorum ama ona güvendiğimi kabul edersem bunun nasıl görüneceğinden de çok korkuyorum - öyle görünüyor ki çok kolay.

Uzun bir iç çekerek yatağıma uzandım. "Hiçbir şey. Ama çiftlikte onun için tüm albüm partilerini sona erdirecek bir albüm partisi düzenleyeceğim yanılsamasına kapılmış gibi görünüyor."

"Böyle bir şey olmayacak." Cevabı havada bir kırbaç gibi şaklıyor. "Lütfen... Çok şey istiyorum ama ondan kurtulmam için bana birkaç gün ver. Şu anda her şeyin çok karışık olduğunu biliyorum ve hayatım senin katlanmanı bekleyebileceğimden çok daha karmaşık. Seninle birlikte olmaktan ve sadece ikimizin bir şeyleri çözmesinden başka istediğim bir şey yok."

O bu sözleri söylerken boğazım düğümleniyor. Sesinin beni yıkamasına izin verdiğimde, Beau'dan samimiyet en derin kuyu gibi akıyor, zengin ve besleyici.

Ve her ne kadar onaylarcasına bir şeyler söylesem de, konuşurken başımı salladığımın belli belirsiz farkında olsam da, kalbimdeki gerçeği de biliyorum. Kendimi bir başkasına açma riskiyle birlikte gelen gizlenen huzursuzluk ve sonsuza dek teslim olduğum varsayılan ayar.

Kaçma ihtiyacı. Çünkü kesinlikle bu kadar kolay olamaz? Bu kadar iyi olamaz mı? Beau benim gibi birini gerçekten istemiyor. Söylediği o sözler, şimdi ve buranın büyüüne kapılmak için çok cazip. Ama bu uyanmayacağının ve etrafta tutma zahmetine değmediğimi anlamayacağının garantisi değil.

Çok inatçı. Çok
açık sözlü. Çok
azimli.

Gözlerimi sıkarak sessiz bir dua gönderiyorum, bunun böyle olmaması, ilk kez birine tamamen güvenmeyi öğrenebilmem için umutsuz bir dilek. Beau'nun hayatının zaten yeterince karmaşık olduğunu, bir de beni işin içine katmazsak başka bir seçenek yok.

Hayatıma devam etme, bir sonraki işe girme çoktan verdim ve bu da ayrılmamın meselesi olduğu anlamına geliyor.

37. BÖLÜM

"S he sadece döndü yukarı... Davetsiz mi?"

Layla'nın gözler git

Masanın karşısından komik bir şekilde bana bakıyordu.

Beau ve Mandy'nin durumunun tüm garipliğini ona, Briar'a ve Sky'a açıklamayı yeni bitirdim. Kızlar, yarın akşam çiftlikte yapılacak etkinliğin hazırlıklarına yardım etmek için yanlarında kovboylarıyla birlikte geldiler.

Neyse ki akıl sağlığımız için Mandy, birkaç saat uzaklıktaki popüler bir milli parkta bir tür marka fotoğraf çekimi yapmaya karar verdikten sonra Zeb ile birlikte uçup gitti. Bu da onun en azından birkaç saatliğine evden ayrıldığı anlamına geliyor.

Ne yazık ki, devasa sır yığının söz konusu olduğunda, Beau ile dikkatsizce geçtiğim yasadışı hatlar hakkında herkese yalan söylüyor olmam sorunu tam olarak çözümüyor.

"Bu Beau için çok garip olmalı." Diğer Briar yüksek sesle söyleniyor ve burnunu kıvrıyor. "Los Angeles'ta her zaman karşılaştığım böyle bir sürü kadın vardı. Gerçekten de güneşin yirmi dört saat kendi kıçlarından parladığını düşünüyorlar."

"Onun burada kalmasına izin vermek zorunda." Omuz silkiyorum. "Görünüşe göre işler karışık. Boşanmalarını çözene kadar, internette ve halkın gözünde patlaması riskini göze alamaz."

"Yeterince adil. Düşünmesi gereken bir çiftliği var. Tam da yeni bir iş kurmaya çalıştığı şu günlerde internette her yere kötü şeyler yayılmasını isteyeceğini sanmıyorum." Sky başını sallıyor ve o konuşurken çiçek aranjmanlarına eklememiz gerekenleri işaret ediyor. Kendi çiçekçi stüdyosuna sahip olduğu için muhteşem bir yaz çiçeği yelpazesi hazırlamış. Aklına gelen fikirlerden biri de konukların takıp evlerine götürebilecekleri çiçek taçları yapmamızdı.

Şu anda ahşap bir sehpa, dirseğimize kadar taze kesilmiş çiçeklere, havadar yapraklara ve narin yeşilliklere batmış bir şekilde aranjmanları hazırlıyoruz. Ahırın yanında, çocuklar binanın dış cephesine şenlikli ışıklar asmakla ve saman balyalarını oturma yeri olarak kullanmak üzere yerlerine yerleştirmekle meşguller. Göz ucuyla sadece Colt ve Storm'un olduğunu fark ediyorum. Beau'nun az önce onlarla birlikte yardım ettiğini biliyorum ama şu an ortadan kaybolmuş gibi görünüyor.

Bir aracın gürültüsü ve bir at römorkunun şangırtısı dikkatimizi Sky'ın üzerinde çalışmamız için hazırladığı çiçek sanatı dağından çekiyor. Rhodes Çiftliği'nin kamyonlarından biri yanaşıyor ve Sky direksiyon başındaki kovboyuna doğru tatlı tatlı gülümsüyor.

"Baban malları getirdi mi?" Alay ediyorum.

"Benim için birkaç yeni iz atı daha getirdi." Beau omzumun hemen üzerinde belirdiğinde o tanıdık derin ses beni neredeyse irkiltiyor.

"Al bakalım. Eğer hepiniz yemek için durmayı Sage kadar akıl edemiyorsanız, biraz yakıt işinize yarar diye düşündüm." Uzun kolunu masanın üzerine uzatıyor, bir yığın mor peygamber çiçeğini iterek yoldan çekiyor ve kaba bir tahta kesme taşını masaya bırakıyor.

Bir yığın peynir, kraker ve soğuk etle dolu.

Yanaklarım hemen yanıyor, çünkü bu planın parçası değildi. Beau'nun bu lanet şeyden uzak durması gerekiyordu.

ve kesinlikle öğleden sonra bana elden atıştırmalık getirmemesi gerekiyor.

Diğerleri Beau Heartford'un karizmatik bir kovboy karşısında baygınlık geçiriyor.

Gözlerimi sıkıca sarmak ve düğümlemekle meşgul olduğum sicime kilitliyorum. "Teşekkürler." Sessiz bir mırıltı. Küçük, kirli sırlarımızı ele vermeden ona bakabilmemin imkânı yok.

Dikkatim başka bir yerde olsa da, römorktaki metal şingırtıları ve kişneme beni sarsıyor. *Kahretsin*. Birden fark ediyorum ki eğer atlar geliyorsa, işimi yapıyor olsam iyi olur.

"Kahretsin, hemen döneceğim. Bunun görüntüsünü almam lazım." Çiçekleri yere atarak kızların olduğu yöne doğru mırıldandım.

Ellerimi pantolonumun kışına silerken, Beau'nun cüssesi ve kas gücünün yoluma çıktığını hissediyorum. Tenimi okşamasını çok istediğim o damarlı ellerden biri . Gerçi bunun bana dokunmakla bir ilgisi yok, onun yerine dilini usulca şaklatıyor ve telefonuma doğru bir işaret yapıyor.

"İşte, ver şunu bana. İçeriği filme alacağım ve fotoğraf Sen burada ne yapıyorsan onu yapmaya devam et."

Hiçbir uyarıda bulunmadan elimden aldığı anda ve sonra telefonumla rahatça yürüdüğünde şaşkına dönüyorum.

Tek yapabildiğim saçlarımı kulaklarımın arkasına taramak ve üç çift göz şimşek gibi üzerime inerken nefesimi kontrol altında tutmaya çalışmak.

Küçük aptal çiçek aranjmanıma geri dönerek daha fazla sicim açıyorum ve makası alıyorum. Her geçen saniye, bakışlarının benimle ahıra doğru giden Beau'nun kafasının arkası arasında gidip geldiğini hissediyorum.

"Bekle, yani... Beau senin şifreni biliyor mu?" Briar sessizliği bozar.

Gözlerimi aşağıda tutuyorum, dikkatle yaptığım şeye odaklanıyorum.

"Çavuş... *evli* patronun telefon şifreni nereden biliyor?" Layla sesini alçaltır.

Kulaklarımın ucu alev aldı. "Oh, biliyorsun." Başımı eğiyorum ve düğümü olabildiğince sıkı çekiyorum.

Her şey göz açıp kapayıncaya kadar oluyor. Layla ve Briar birbirlerine yan gözle bakıyorlar ve yanımda Sky'ın parmaklarının dirseğime dolandığını hissediyorum. Üçü beni masanın en uzak ucuna itiyor ve büyü yapmak üzere olan bir cadılar meclisi gibi etrafımda toplanıyor.

"*Ohmygodyou'refuckinBeau.*" Layla parmağını bana doğru uzattı ve nefesi kesildi.

Gözlerim şok içinde bana bakan üç kadın arasında gidip . Sanki içlerinden herhangi biri iki kez bakmamaları gereken kovboylar söz konusu olduğunda geçmişteki kararlarına dayanarak konuşabilir ya da yargılayabilirmiş gibi.

Lanet olsun. Görünüşe göre kirli çamaşırlarım ortaya çıkmak üzere.

"Önemli bir şey değil." Omuz silkiyorum. "Sadece çizgiyi aştığımız aptalca bir an, ama her şey eskisi gibi."

"Vay anasını."

"Sage. Sen ciddi misin?"

Cesaret edebildikleri kadar yüksek sesle fısıldarken gözlerini saplara dikmişler.

"Kedi yavrusu yok. Biraz oynadık. Hepsi bu."

"Birden fazla mı?"

Yanağımı ısııyorum, sonra irkiliyorum ve başparmağımla işaret parmağımla yüzümün önünde birleştiriyorum. "Sadece ufacık bir parça."

"Vay *anasını*. Sage, bu büyük bir mesele." Layla omzunun üzerinden bakarak hâlâ güvenli bir şekilde

Özel görüşme.

Briar'ın çenesi yerde.

"Hiçbiriniz bana öyle bakmaya cüret etmeyin. Üçünüzün de kayıp üzerine düştüğünüz kovboy siklerini düşünürsek, hiçbiriniz tek bir kelime bile edemezsiniz." Parmağımı yüzlerine doğru sallıyorum. Tanrım, keşke hepsi bana öyle bakmayı bıraksa.

Sonunda Briar çenesini toparlıyor ve ağzından köpükler saçılmaya başlıyor. " adınıza gerçekten çok mutluyum... Beau çok iyi biri-"

"Hayır. Hemen kes şunu." Başımı sallıyorum ve iki elimi kaldırıyorum. "Mutlu olacak ya da bana o baygın gözlerle bakacak bir şey yok. O evli. Evli. Top ve zincirli."

"Ama..." Briar çökmüş görünüyor.

"Boşanmak *üzere* olması ya da hikayeleri ne olursa olsun umurumda değil... İşin aslı şu ki, birinin kocasıyla yattım ve bunun için bahane üretemem."

Ağırılığımı değiştirerek, suçluluk duygusu yüklü kelimelerin kabarmasını engelleyemiyorum.

"Ve özellikle de önemli değil, çünkü artık bitti. Bir kaşıntıyı giderdik ve bunu sistemimizden çıkardık. Biraz eğlendik. Hepsi bu kadar. Artık bitti ve ayrıca benim yapmam gereken bir iş var."

Layla bana bakıyor. "Bu bakış da ?"

"Ona aşık mısın?" İri yeşil gözlerinde yumuşaklıkla soruyor.

"*Pfit*. Gerçekçi ol. Bu kalpte aşka yer yok." Onu başından savıyorum ve dikkatle yapıştırılmış bir gülümsemeyle üçüne de vuruyorum. "Beni bilirsiniz, eğer eğlenceli değilse, zamanımı harcamaya değmez. Ve ben kesinlikle kimsenin ikinci tercihi *değilim*."

Belki yeterince söylersem kendim de inanırım. Ben eğlence istiyorum, duygu değil.

Ve Beau'nun az önce yaptığı o küçük jestlerin benim için ne anlama gelebileceğini fazla düşünmeme kesinlikle gerek yok.

BÖLÜM 38

TESSA:

Keşke orada olabilseydim.

İltifat almaktan nefret ettiğini biliyorum ama burası inanılmaz görünüyor. Sage bana birkaç fotoğraf gönderdi.

T Kız kardeşimden mektuplar geliyor ve yanaklarımı şişiriyorum.

Sage'in adını gördüğümde. Mandy geldiğinden beri her fırsatta çiftliği terk etmeye başladığından beri mesafe koymak cehennem azabı gibi. Onu suçladığımdan değil.

The Loaded Hog ve Devil's Peak Ranch ile çalışmak arasında, bu akşamın hazırlıkları arasında saha dışında olmak için fazlasıyla nedeni var. Sage bir kez daha yaptığı işte son derece yetenekli ve zeki olduğunu kanıtladı.

Bundan sonra nereye giderse gitsin, yeteneklerini elinde tutmak için şampiyonluk tokası kazanmaya çalışan bir kovboydan daha sıkı tutunacaklarını bilmekten nefret ediyorum.

Günlerim çok uzun, şafaktan önce kalkıyorum ve güneşin ufkun altına indiği noktanın çok ötesindeki ana kadar başımı eğiyorum. Sonra,

Hava karardıktan sonra eşyalarımı topladım ve tepelere doğru yola çıktım.

Uçsuz bucaksız, yıldızlarla dolu bir gökyüzünün altında, tripodum ve fotoğraf makinemle geçirdiğim tüm zaman boyunca tek düşünebildiğim, onun yanımda olmasının ne kadar iyi olacağı. Sage dokunduğu her şeye bir canlılık katıyor ve onsuz dünya sadece soluk, sessiz renk tonlarıyla dolu gibi görünüyor. Gün batımları bile aynı yoğunluğa sahip değil, çünkü ne zaman vizörden baksam ve birkaç kare çeksem, tek düşünebildiğim birlikte geçirdiğimiz gece, onun bana böyle hissettirdiğini itiraf ettiğim zaman. Kalbimi gizlice ona teslim ettiğim gece.

Bahse girerim kırık oğlunuzla ilgilenirken hayatınızın en güzel anlarını yaşayacaksınız. Hareketsiz, huysuz bir boğa binicisine katlanmak varken kimin partiye ihtiyacı var ki?

Tessa'nın cevabı hemen gelir.

Tanrım. Hatırlatma bana.

Yemin ederim kocamı seviyorum ama Oscar berbat bir hasta. Tıpkı senin eskiden kendini arenaya atamadığın için küçük bir sürtük gibi ağladığın zamanki gibi.

Ama daha da kötüsü, çünkü yemin ederken bunu kabul etmiştim, değil mi?

En azından seninleyken, ayağım kaydığında kendimi kötü hissetmiyordum.

Beni kızdırdığında kazara seni yastıkla boğmuştum.

Bak, Oscar'la yatak odasında ne tür şeyler yaptığınızı yargılamayacağım.

Bana nasıl siktirip gitmemi söylediğini duyabiliyorum. Tessa bana bir göz devirme ve orta parmak emoji gönderiyor. Kıkırdamadan edemiyorum. Kız kardeşim yıllar boyunca geçirdiğim sakatlıklar sırasında gerçekten de en kötü hallerime katlandı.

"Soğuk bir bira daha ister misin?" Storm, ateşin ve şenlikli ışıkların yumuşak parıltısı arasında belirip burnumun dibine bir bira sarkıtıyor, ben de birayı elinden çekip alıyorum.

"Teşekkürler."

Şenlik ateşinin ve müziğin yakınında toplanan ana kalabalığın biraz gerisinde, yanımdaki koltuğa yerleşti. Tessa'yla mesajlaşmadan hemen önce, bu kadar çok insanla konuşmanın bunaltıcılığından uzaklaşıp biraz kafamı dinlemek için bu noktaya doğru ilerlemiştim. Yani, bunda yanlış bir şey yok - ve dikkate değer bir davetsiz misafir ve onun ıslak battaniye gibi yardımcısı dışında - burada olmalarından memnunum... sadece, çok fazla.

Bir süre sessizce oturuyoruz. Gözleri bugünlerde her zaman kaydığı yerde, sıırıslıklam kadına sabitlenmiş durumda. Briar, Layla ve Sky ile dans ederken dikkatle izliyor. Kalabalığın öbür ucunda, gereken koyu renk saçlarını ama yine de elimde olmadan nerede olduğunu kontrol ediyorum. Onu her konuşurken, gülerken ve o muhteşem gülümsemesiyle ışıldarken gördüğümde, tam orada, sohbetin içinde olamamak beni daha da çok üzüyor. Onun yanında olamamak.

Tek gördüğüm, ipeksi siyah elbisesinin altında, elimin durması gereken yerde, sırtının alt kısmının kıvrımı. Başının tam da omzumun kıvrımında yuvasını bulmak için bir tarafa doğru eğilme şekli. Onu açıkça kucaklayabilmek, parlaklığına bakabilmek ve bu dünyadaki her lanet olası insanın onun olduğumu bilmesini sağlamak için neler vermezdim... ve o *benim*.

"Peki, konuşmak istemediğin şeyden mi bahsediyoruz şekerim?" Storm birasını geri deviriyor. "Yoksa zaman geçirmek için kendini çekiştirdiğin yalnız gecelere geri mi döndün?"

"cehenneme. Sonunda birini çirkin kışına katlanmaya ikna ettin diye birdenbire ukala mı kesildin, ha?"

Kıkırdıyor. "Ağzımın görüntüsünü her zaman sevmişsindir."

"Yüce Tanrım." Avucumu yüzümde gezdirirken içimden bir kahkaha patlıyor. "Briar senin saçmalıklarına nasıl tahammül ediyor, asla bilemeyeceğim."

"Son derece çekiciyim."

"Evet... oraya girerken *büyüledin*, değil Storm Amca?"

"Canın cehenneme, Heartford." Botunun burnu bacağıma değiyor. "Ama ciddiylim, bu konu hakkında konuşuyor muyuz, yoksa her şeyin içine etmeyi başardın mı - daha da fazla?" Elindeki bira şişesinin ağzını Mandy'nin sarı buklelerine doğru hafifçe eğiyor. Kadın sanki bu geceki tüm konukları kendisi davet etmiş ve onlar da hayat boyu arkadaşmış gibi on santimlik topuklu ayakkabılarıyla etrafta salınıyor.

Dirseklerimi dizlerime dayamak için öne eğilmeden önce uzun ve yavaş nefes veriyorum ve başım omuzlarımın arasına düşüyor.

"Siktir, dostum," diye mırıldanıyor Storm ve beni izlediğini hissedebiliyorum. "Kendi kendini nasıl engelleyeceğini gerçekten biliyorsun, değil mi? Briar bana ikinizin birbiriniz için mükemmel olduğunu söyledi. Buraya gelmesinin kaderinde olduğuna dair bir şeyler söyledi."

Ona bir bakış attım.

"Kızlar ikinizi biliyor ama hepsi bu kadar. Etrafta dolaşıp kimseye söyleyeceğimizi sanmayın."

Ciğerlerimden hava fışkırıyor, aynı anda hem ağır hem de en yakın arkadaşlarımıza yalan söylenmediği için garip bir şekilde rahatlamış

artık. Daha riskli olsa bile, ne kadar çok insan bilirse. "Sage daha iyisini hak ediyor." Ona verdiğim tek şey bu. Bunun bir anlamı yok.

İşin içine girince, birlikte olmak istediğim tek kadının aramızdakileri düzeltme şansı bulamadan beni bırakıp kaçacağı gerçeğine kendimi teslim ettim.

"Buradaki herkes Mandy'nin bu çiftlikte olmaması gerektiğini biliyor. Peşini bırakmayan bir pire gibi rahatsız ettiği tüm o insanlar, bir an için bile onun tüm saçmalıklarını göremediklerini düşünmeyin. Bunlar *senin* insanların, Beau. Senin için buradalar... ve söylemeye cesaret edersem, birçoğu Sage için de burada. Ve bu gece kimin için burada olmadıklarını sana söyleyebilirim."

Şişeyi elimde çevirerek başımı ona eğiyorum ve o delici mavi bakışla karşılaşıyorum. "Onu kaybetmek istemiyorum."

Bunu yüksek sesle söylemek çok zor. Gerçekten can yakan türden, çünkü bu kelimeleri - onlara hayat verirken - benim için çoktan kaybettiğini kabul etmek gibi.

Müzik, böcek cıvıltıları arasında gece havasında bize doğru ilerlerken Storm bacaklarını koltuğunun önünde uzatıyor.

"Peki, onu nasıl tutacaksın?" diyor sonunda.

"Sage tutulmaktan hoşlanan bir yaratık değildir." "Kendini bu kadar satma. Sen bir avsın. Siktir git.

Para, büyük bir çiftlik... Yani yüzüne yazık olmuş. Sanırım her gün dudağındaki o rezilliğe bakmak istemediği için onu suçlayamam ama..." Kaburgalarına şakacı bir şekilde vurduğumda kahkaha atarak karnını tutuyor.

"Önce Mandy'nin saçmalıklarıyla ilgilenmeliyim. Sokağın benim tarafını temizlemeliyim. Benim yaptığım bu pisliğe onun katlanmasını nasıl bekleyebilirim? Bunu ona asla yapmam... ama bencil yanım onu gözümün önünden ayırmak da istemiyor."

"Ona bunlardan hiç bahsettin mi?"

"Denedim ama etrafı koklarken *çok* zor oluyor." Başımı sallıyorum ve çenemi uzun zamandır kurtulmak için gün saydığım karıma doğru sallıyorum. "En azından bana birkaç gün vermesini rica ettim, Mandy'yi hangi delikten çıktıysa oraya geri göndermek için yeterli bir süre, o zaman doğru düzgün konuşabiliriz."

Storm sessizce birasını yudumluyor ama o pisliğin ne düşündüğünü duyar gibiyim.

"Tavsiyemi ister misin?"

"Evet dediğime pişman etme beni," diye homurdanıyorum. "Sage savaşı ve kaçan atlar gibi çünkü onlar

Sana güvenmeleri gerektiğini kanıtlayacak tek bir kanıt bile yok." Gözleri kız arkadaşının kahkahalarla başını geriye attığı yere kayıyor. "Dürüst ol. Mümkün olan en kısa sürede ona nasıl hissettiğini söyle. Gerekirse kalbini sök ve lanet olası bir tabağın içinde ona ver. Çünkü eğer dediğin gibi buna değiyorsa, artık o lanet şeye ihtiyacın bile yok demektir. Kaburgalarının arkasında bir taş yığını gibi durmasının ne faydası var? Eğer ona aitse, ona aittir ve bunu en ufak bir şüphe duymadan bilmesi gerekir."

Bir elimi ağızıma götürürken, kalbimin bulunduğu yerde o tanıdık sıkışma hissini duyuyorum. Sanki bir güç tam da Storm'un dediği gibi yapmaya ve göğsümün içine uzanıp onu söküp çıkarmaya çalışıyor.

"Bu boktan gösteri ne zaman bitecek?" diye homurdanıyor.

"Hangi bölüm? Çiftliğimden defolup gitmesini sağladığım kısım mı, yoksa sonunda sonsuza dek özgür olacağım kısım mı?" Uzun bir yudum daha aldıktan sonra derin derin yutkunuyorum ve dişlerimin arasından bir nefes çekiyorum. "En fazla birkaç gün daha. Sonra gidecek ve onu bir sonraki görüşüm önümüzdeki yaz boşanma sonuçlandığında avukatlar aracılığıyla olacak."

Zamanın o noktası sonsuz kilometrelerce uzaktaymış gibi gelse de, tünelin ucundaki ışık azıcık da olsa yanıp sönüyor

Sage'le birlikte olma şansına sahip olduğumu bilmek daha güçlü... bu sefer düzgün bir şekilde. İhtiyacım olan tek şey ona bunu açıklayabileceğim, kız arkadaşım söz konusu olduğunda her şeyi yaptığımdan emin olabileceği bir an.

Yani, şimdilik, olması gereken bu. Mandy'ye şimdi ve burada istediğini ver, böylece her şey hallolsun. Ve bu sefer, iyi olacak. O hayatımdan çıkacak ve ben de yeniden başlıyormuşum gibi hissedeceğim o anın tadını alabileceğim.

Sage'i düşündüğümde, yeniden başlıyormuşum gibi hissetmiyorum. Sanki hayatım onlarca yıl durakladıktan ve basitçe hareket ettikten sonra nihayet başlıyor gibi geliyor.

"Beau, tatlım?"

Sikeyim. Mandy'nin adımı söylediğini duyduğum anda dişlerim kenara fırlıyor.

Storm hoşnutsuz bir ses çıkarır. "İyi misin?"

"Olmak zorunda." Kelimeleri dişlerimin arasındaki kum gibi çiğniyorum.

"Hadi birlikte birkaç fotoğraf çekelim." O kadar yüksek sesle şarkı söylüyor ki, kuşların gece tünelerinden ürktüğüne eminim.

Yanıma gelip, abartılı bir ciyaklamayla Storm'u selamlamak için parmaklarını oynatırken çenem çalışıyor.

Oturduğum yerde kalıyorum, Sage'i arayarak oyunu ele vermemek için elimden geleni yapıyorum. Onu aramak için sadece gizlice bir bakış, dikkatimin hızlı bir titreşimi yeterli olacaktı ve eminim bu kadın bir yırtıcı hayvan gibi sudaki kanın kokusunu alacaktı.

"Ah, Zee-Zee, şuna bakar mısın? Düşünceli ve yakışıklı olmakta her zaman çok iyidir."

"Bekleyemez mi?" Sakin bir nefes alıyorum.

Mandy önümde durup ellerini birbirine kenetliyor. "Lütfen? Sadece birkaç hızlı fotoğraf, böylece hayranlarımız için yayınlayabilirim." Bileğini bana doğru çeviriyor ve bu maskaralığa devam etmekten daha kötü bir şey düşünemesem de, sadece kendimi suçluyorum.

Haber başlıkları, internetteki öfke patlaması ve babamla yapılan karşılaştırmalarla ilgili düşünceler, yüzüme flaş patlatan muhabirlerin mücadelesi gibi önümde çatırdıyor ve patlıyor. Medya akbabalarının yaklaşan tehdidi, hayatımda benim için dünyalara bedel olan insanları koruma isteği ve o an *hayır* diyememenin acı tadı gözlerimi kör ediyor.

O zaman çok yakında gelecek. Şimdilik, başka bir kamera için gülümsemenin, başka bir pozun, mükemmel evliliğin başka bir sahte yüzünün merhametindeyim.

Ayağa kalkarken, evlilik yüzüğümün metali sandalyenin koluna baskı yapıyor ve parmağıma batıyor. Dokunduğumda sıcak ve dikenli bir his veriyor, sanki o lanet şeyi hemen pençeleriyle kendini gömecekmiş gibi.

"Burada durduğundan emin ol ki en iyi açığı yakalayabileyim." Parmakları gömleğimin koluna değdiği anda kaslarım . İrkilme dürtüsü baskın geliyor ama bu boktan gösteri söz konusu olduğunda yıllarca pratik yaptım. Bu yüzden onun sağ tarafına geçiyorum ve genellikle bu tür anlarda aldığım pozda duruyorum. İki elimi de ona yaklaştırmamak için ön ceplerime sokarken, Mandy sanki evlilik mutluluğunun timsaliymişiz gibi dirseğime sarılıyor.

Zeb'in fotoğrafı çekmesi sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyor. Ben bir heykel gibi kalırken, Mandy poz veriyor, somurtuyor ve 'bir tane daha' istiyor. Gözlerim mümkün olduğunca objektife sabitlenmiş durumda ama çekimler arasında kalabalığın geri kalanına dikkatimi yöneltme isteğime karşı koyamıyorum. Çoğu insan bize aldırış etmiyor ama tam o sırada bana bakan bal rengi koyu renk gözlerle karşılaşıyorum.

Keskin bir suçluluk duygusu parçalıyor. Sage'in buna şahit olduğunu görmek her şeye ihanet etmenin en kötü şekli gibi geliyor. Bu sadece aptalca bir şey olabilir.

Lanet fotoğraf, zamanın içinde anlamsız bir an, ama kalp atışlarımın her tekrarlayan gümbürtüsünde bunu onun yüzünde görüyorum.

Sage'in yüz ifadesinin acı ve güvensizliğin tonlarına dönüşmesini izlemek acı verici olabilirdi, ama beni kesinlikle öldüren bir sonraki andı. Odak noktasının Mandy'nin elmas yüzüğüne düştüğü, yüzüğün ateş ışığını yakaladığı, pençelerinin dirseğimin kıvrımına battığı an göz açıp kapayıncaya kadar gerçekleşiyor. Bakışlarını tekrar benimkilerle buluşturmak için yukarı kaldırdığında Sage'in dudaklarında bir gerginlik oluşuyor. Güzel yüzünde titreşen kayıtsızlık ifadesi beni neredeyse iki büklüm ediyor.

Gafil avlandım. Dikkatim durduğum yerden başka yöne çekilince, hemen yanımda neler olduğunu fark edecek kadar hızlı tepki veremiyorum. Mandy kolumu zorla çekerek bedenimi kendine doğru çekiyor ve o korkunç saniyede dudakları benimkilerle buluşuyor.

Beni öpmeye zorladığını hissettiğimde kanım donuyor. Parfümün iğrenç kokusu burun deliklerimi dolduruyor ve sürdüğü parlak rujun yapışkan kalıntısı tenime .

Kendimi geri çekerek elimin tersini ağzıma götürüyorum. Kör bir uğultu kulaklarıma hücum ediyor. Şiddetli bir tıslama ile kelimeleri oluşturmayı başarıyorum. "Ne yapıyorsun lan sen?"

Ama Mandy bana bakmıyor bile. Beni dinlemiyor. Zehirli bir neşeyle Zeb'e doğru koşuyor ve ellerini çırpıyor. "İğneyi vuruldun mu?"

Bir araya toplanmışlar, fotoğrafları karıştırıyorlar, beni böyle pusuya düşürmeyi başardıkları için kendilerinden çok memnun görünüyorlar. Bir anda göğsüm sanki iki bin kiloluk bir boğanın altında kalmışım gibi kendi üzerine çöküyor. Onu görebilmek için kalabalığa bakıyorum ama gözlerim etrafta gezinirken, tepkilerimi yakından izleyen biri olup olmadığını umursamadan, önemli olan tek kişiyi göremiyorum.

Başımı çevirdiğimde kuzguni saçlarının ahırın kapısında kaybolduğunu fark ediyorum.

Ağır ağır yutkunarak ve onun peşinden nasıl koşacağımı düşünerek önümdeki iki bok parçasına doğru dönüyorum.

"Bir daha *asla* böyle bir saçmalık yapma."

Mandy gözünü bile kırpıyor, telefonundaki görüntüyü düzenlemek ve kırpma ile meşgul. "Tatlım, insanların bizi birlikte görmek istediğini biliyorsun." Ekranı gösterişli bir şekilde yukarı kaldırıyor ve dudaklarımızın birbirine değdiği o korkunç anın fotoğrafını çoktan paylaştığını gördüğümde, bu sahte evliliğin en kötü anları şiddetli bir patlamayla çarpışmış gibi hissediyorum. "En iyi performans gösteren tüm içeriklerim ikimizle birlikte... *gördün* mü?"

Hava, bu durumla ilgili hiçbir şey yapamamanın verdiği öfkeyle çatırdıyor ve titreşiyor. Ve o her şeyden habersiz, kendisine kişisel olarak fayda sağlamayan hiçbir şeyi düşünmek için bir saniye bile durmuyor ya da duraksamıyor.

"Ne kadar romantik, değil mi? Gömleğine uyması için bu rengi giydiğime çok sevindim... ve yeni kontur fırçası sihirli bir şekilde çalışıyor, Zee-Zee... Herkesin bir çift fotoğrafına bayılacağını biliyordum. Bak nasıl da yiyorlar." Mandy'nin gözleri bildirimlerinin patlayışını görüyor. Şöhret ve şöhrete olan bağımlılığını besleyen ve akıl almaz derecede sık bir şekilde davranmaya devam etmesini sağlayan yakıt.

Tüm bunlar, sonsuza dek peşinden koşacağı ve yıllar geçtikçe ulaşmak için daha da çaresiz kalacağı yüksekler uğruna.

"Mandy." Boğazımı temizliyorum ve sesimi olabildiğince sessiz ve dengeli tutuyorum. "Montana'dan defolup gitmek ve bir daha bu kasabaya ayak basmamak için tam on iki saatin var. Saçma sapan evlilik sözleşmenize katlanmaya istekli olabilirim, ancak hakkınızdaki pislikleri ifşa edemeyeceğimi düşünmeyin. Sen de benim kadar iyi ,

İsteseydim bunu yapabilirdim ama asla . Şahsen, senin seviyene inmekten daha yüksek ahlaki standartlara sahip bir hayat yaşamaktan keyif alıyorum. Ama bir şeyi açıklığa kavuşturalım, eğer buraya gelip bir daha böyle saçmalıklar yapabileceğini düşünürsen, yasal olarak evli olup olmadığımızı umursamadan sana memnuniyetle uzaklaştırma emri çıkartırım."

Gözlerinin arkasında okunamayan bir ifadeyle bana bakıyor, hala aşk kalpleriyle patlayan ve yaltaklanan yorumlarla sızan sekmede açık olan telefonu tutuyor. "Boşanmayı ertelemeyi kabul ettim. Kendini bana zorla kabul ettirme özgürlüğüne sahip olman için değil. O yüzden ikiniz de o lanet olası boktan eşyalarınızı toplayın, ben de jetinizin tamiri bitene kadar şehir dışında bir otelin parasını seve seve ödeyeyim." Daha da yaklaşıp dişlerimi gıcırdatıyorum. "Ama paramı şu anda pilotunuzu arayabileceğime yatırıyorum, o da bana zaten tamir edilmesi gereken bir şey olmadığını söyleyecektir."

"Beau-"

"Hayır. Hayatımdan defol git, Mandy." Kelimelerim tükürdü. "Benimle konuşmak mı istiyorsun? Şu andan itibaren avukatlarımız aracılığıyla yapacaksın. Bu misafirperverliğimin ve nezaketimin göreceğin son parçası."

Topuklarımın üzerinde dönüyorum ve duraksamadan ahıra doğru ilerliyorum.

Şu anda ona ulaşmaktan başka hiçbir şey umurumda değil.
Sage için her şeyi göze alırım.

BÖLÜM 39

!!

Burada benimle görünmesen daha iyi olur."

Sage bakmıyor benim yoluma o gibi duruyor içinde önünde

Teddy durmuş, burnunu kaşıyor. Bu kararsız pislik onun ellerinde bir macuna dönüştü. Gözleri kısık bir şekilde orada dururken, tepeye asılmış ışıkların parıltısı altında yaklaştığımda bana yan gözle bakıyor. Tüm günahlarımı bildiğini söyleyen yargılayıcı bir bakış. Burun delikleri genişliyor ve çıkardığı homurtu bana onu hak etmediğimi düşündüğünü söylüyor.

Atlar bile Sage'in bu çiftlikteki en parlak yıldız ışığı olduğunu biliyor.

"Umurumda bile değil." Bütün gece mesafemi korumak zorunda kaldıktan sonra nihayet onu yakından görünce kalbim daha da hızlı atıyor. Sage'in elbisesi dizlerinin etrafında dalgalanan ipeksi bir slip, sırtından aşağı sarkan parlak buklelerden oluşan uzun yelesi gibi kuzguni. En narin askılar omuzlarını örtüyor, eğer biraz şans verilse altında kalbimi kolayca ezebileceği siyah kovboy çizmeleriyle tezat oluşturuyor.

Dikkati atın üzerinde, kulaklarının arkasındaki noktaya uzanıyor. "Kimsenin yanlış bir fikre kapılmasını istemem."

"Sage." Şapkamı çıkarıp diğer elimi saçlarımın arasına sokuyorum ve cesaretle biraz daha yaklaşıyorum. "Az önce gördüğün şey bir tuzaktı. Böyle bir şey yapacağını bilmiyordum."

"Evet, tabii." Sesi kutup gibi ama sonra beni itiraf etmek istemediğim kadar çok ısırılmış olan ata tatlı bir şeyler mırıldanıyor. Yine de burada, aşık bir köpek yavrusu gibi kızımın peşinden koşuyor, zaman Briar'a yaptığı gibi onun dokunuşunu emiyor. "Partiye geri dön. Peşimden gelmek için her şeyi riske atmaya zahmet etme." Alaycı bir kahkaha atıyor ve hala midemin derinliklerinde gömülü olan bıçak, sesinin duygusuzluğu karşısında daha da sertleşiyor.

"Lütfen, Sage. Sadece... açıklamama izin ver."

"Halkın içinde gizlice dolaşmayı göze alacak kadar çaresiz misin? Bunun evli adam estetiğine pek uyacağını sanmıyorum." Başını sallıyor ve sonsuza dek ipucunun peşinde olacağım o koku yolunu yıkıyor.

"Dışarıda Storm'la konuştum. Briar ve diğerleri biliyorlar mı?" Girişimde bulundum.

Sonunda gözleri bir parıltıyla benimkilere döndü. "Endişelendiğin buysa onlara ben söylemedim. Kendi kendilerine tahmin ettiler çünkü sen bir aptal gibi davranıp telefonumu aldın. Sanki erkek arkadaşımışsın gibi."

Sage kelimeleri söylüyor ve hava söylenmemiş duygularla, etrafımda kıvrılan ve tamamen *ona ait* olan bir enerjiyle cızırdıyor. Ateş ve kararlılıkla dolu ve dış görünüşünün sertleşmesinin altında, aşık olduğum Sage'yattığına dair ilk ipucu.

"Öyle değil miyim?" Ona olan odağımı daraltıyorum.

"Tanrım. Beau." Ellerini Teddy'yi okşadığı yerden indirdi. "Sen değilsin. Biz bir hiçiz. Aramızda daha fazla bir şey olmayacak."

Gözleri benimkilere kilitletiğinde, saklı bir parıltı görüyorum. Bir kıvılcım meydan okuma parıldıyor bana , ve bu zaman, bu

İnkar edilemez bir şekilde yaptığımız dans. Sage boş özürler dileyecek türden bir kadın değil ve sadece onun üzerinde gücü olan yanıma seslenen bir alınganlığı var. Beni gerçekten gören tek kişi o olabilir.

"Bunu tekrar söylemeyi dene." Ona doğru adım atarken sesim alçak ve sert çıkıyor.

"Biz birbirimiz için bir hiçiz." Çenesini dışarı çıkarıyor. Ayakta durup bana bakarken yüz ifadesinden saf bir cesaret okunuyor.

"Açıkça söylemek gerekirse, sen benim *her* . Yardım etmek için telefonunu mu aldın? Evet, hiç sorgulamadan hepsini tekrar yapardım. Seninle ilgilenmek istiyorum. Sadece bu da değil, sizin için küçük şeyler yapmak istiyorum, çünkü hayatınızı kolaylaştıracaksa en basit eylemleri gerçekleştirmek benim ayrıcalığım. Sana yardım etmek istiyorum, bu kadar basit. Son derece yetenekli olmana ve kimseye ihtiyacın olmamasına rağmen, bunu her zaman yanında taşımak zorunda kalmamayı hak ediyorsun."

Alay ediyor. "Bunların hiçbirini kastetmiyorsun. Güzel sözler prova etmişsin kovboy, ama hepsi bu. Onlar sadece kelimeler."

Sanki az önce benzinin üzerine bir kibrit atmış gibi. "Anlamsız. Lanet olası. Kelimeler." Sage bana ters ters bakıyor, ve vurguladığı her hecede damarlarımın ısındığını, kanımın beni sözel olarak zorladığı için daha fazla pompalandığını hissediyorum.

Kızım tam olarak ne istediğini biliyor ve bana kolay seçeneği sunmayacak.

"Sana aksini nasıl göstereceğimi bilmediğimi mi sanıyorsun?" Sessiz uyarının aramızda asılı kalmasına izin verirken bir adım daha yaklaşıyorum ve Sage geri çekiliyor. Bir adım daha atınca o da aynı şeyi yapıyor ve aramızdaki mesafeyi korumaya devam ediyor.

Bu gece bütün çiftlikte onu kovalamamı mı istiyor? gün ağarana kadar onu avlarım.

"Orada seninle hak ettiğin gibi birlikte olamamaktan nefret ettiğimi biliyorsun. Tek istediğim o kalabalığın ortasına doğru yürümek ve orkestradan yavaş bir şeyler çalmasını istemek, böylece o yıldızların altında seninle dans edebilirim."

"O zaman birlikte olmamamız iyi bir şey, unuttun mu?"

Omzu, en uçtaki boş kabinlerden birinin kapısına çarpıyor.

"Oh, evet, öyleyiz." Gözlerimi onunkilere kilitleyerek atılıyorum ve avucumu beline doluyorum.

"Hayır." Sage hâlâ ateş püskürüyor ve hırlıyor ama beni itmiyor. "O yüzük hâlâ parmağındayken olmaz. Ya da çok akıllıca sakladığın o yerdeyken." İkinci kısmı öyle bir zehirle söylüyor ki, bu gece olduğu gibi takmam gereken acı dolu anlara kadar yüzüğü gözlerden ve akıllardan uzak tuttuğum yere denk geldiğini varsayabiliyorum.

"Biz. Biz." Elimin aşağı kayarak kalçasının yumuşak kıvrımını sıkmasına izin veriyorum ve çok uzun bir aradan sonra ona dokunabilmenin verdiği rahatlamayla neredeyse inleyeceğim.

Parmak uçlarımı narin kumaşa batırdığımda omuzlarında bir ürperti dans ediyor. Avuç içim sanki doğrudan yanabilir ve orada bir iz bırakabilirmiş gibi hissediyor. Ona sıkıca için o kadar çaresizim ki, o yanımda olmadan ne kadar gergin olduğumu gösterme ihtiyacıyla o kadar doluyum ki.

"Takılı mı bırakacaksın? Alyansın yerindeyken bunu yaptığında beni gerçek bir metres mi yapacaksın?" Bir kıvrım dudağını çekiştiriyor, göğsü hafifçe kabarıyor.

"O akıllı ağzın cehennem istiyor ve sen de bunu biliyorsun, bela." Kavrayışımın şiddeti artıyor ve kalçasının etli kısmını sıkıştırdığımda bunu görüyorum. Buna onun da benim kadar ihtiyacı var. Gözlerindeki bal, başımızın üzerinde asılı duran şenlikli ampulleri yansıtan ışığı yakalıyor ve ikimizi de boş kabine doğru yürütüyorum.

Kapalı alana girer girmez, sanki tüm frenler boşalıyor. Bizi geride tutabilecek her şey başarısız oluyor. Doğruca uçuşuma doğru gidiyoruz ve ikimizin de bu yaklaşan serbest düşüşü durdurmaya hiç niyeti yok.

"Yandaki kış parçanla aletini ıslatmayı, sonra oraya geri dönüp karınla mutlu aileler oynamayı mı planlıyorsun?"

"Hayır, bebeğim." Şapkamı kaldırıp başına koyuyorum ve yumuşak, küçük bir hırlama sesi çıkarırken saç tellerini yüzünden uzaklaştırıyorum.

"Sana hiçbir şeyin beni senden uzak tutamayacağını göstereceğim. Sensiz olmanın tüm neşeyi eden bir şey olduğunu sana kanıtlayacağım. Kollarımda olmaman tam bir sefalet ve şu anda tüm bu çiftliği terk eder, her şeyi yakıp yıkarım. Tek yapman gereken istemek." Sage'in nefes kesici bakarken, bir an için isteksizce vücudunu kavrayışımı bırakıyorum, ama sadece yüzüğü parmağımdan çekip bir kenara atmak için.

Metal, duvara çarpana kadar yerde sekip kayarken, Sage'in göğsü daha hızlı yükselip alçalıyor.

"Ya seni istemiyorsam?" Ellerim aşağıya uzanıp yumuşak kumaşı belinin hemen altında toplamak için yukarı kaldırırken sesi titrekleşiyor.

"O zaman belki de sana birlikte ne kadar iyi olduğumuzu hatırlatmalıyım, *hmm?*" Gözlerini inceliyorum. Her geçen nefeste elbiseyi daha yukarı kaydırarak bağlamaya devam ediyorum. "O keskin dilinle beni istediğin kadar kırbaçlamaya devam et. Hepsini hak ediyorum. Ve benim için parçalandığında hala adımı inleteceğim."

Dizim öne doğru kayıyor, kalçalarını ayırıyor ve kaldırıyor, böylece benim cüsem tarafından sıkıştırılıyor, omurgası duvara doğru itiliyor. İpeksi yumuşak kumaş kalçalarının üzerinde toplanıyor ve onun içinde olmak için umutsuzca ihtiyaç duyuyorum. O kadar çok şey var ki

Aramızda gerilim dalgalanıyor; bacaklarını belime doladıgımda nabzım sabırsızlıkla acımasızca atıyor.

Sage alt dudağını ıslatmak için dilini dışarı çıkarıyor. "Bana yapacak mısın?"

Bu benden karanlık bir ses çıkarıyor ve bir elimi kabaca külotunun içine sokuyorum. "Bunun için sırlıslık olmuştun." Parmaklarım kayganlığını ovalarken, diğer elim boynunun ön tarafına ağır bir avuç içi sarmak için yukarı çıkıyor.

Boğazını sıkarken Sage bana sırtıyor. "Daha sert, bebeğim."

"Yüce ." Daha derine dalıyorum, sırlıslık girişini arıyorum. "Hep konuşuyormuşsun gibi geliyor, ama bu kedi muhtaç bir şey."

"Görünüşe göre tüm konuşmayı yapan sensin." Avucumu boynunun ince sütunu etrafında biraz daha sıktığımda, sonraki nefesi zevkle titriyor ve parmaklarımın etrafında sıkıldığını hissediyorum. "Burada bana gerçek bir şey göstereceğini söylüyorsun ve tüm sahip olduğun bu mu?"

Düzensiz bir sesle elimi külotundan çıkarıp kot pantolonumdan kurtulmak için uğraşıyorum. Aletim patlamak üzere ve sevgilime sahip olmak için bekleyebilmemin imkânı yok.

"Külotunu kenara çek." Avucumu boynunun ön tarafına yerleştiriyorum ve külotumu kenara iter itmez yumruğumu sıkıyorum.

Sage'in karanlık gözleri parıldıyor ve kızarmış dudakları, elinde zonklayan aletle beni bekletirken ayrılıyor. Şu anda ne kadar güce sahip olduğunu biliyor. Bu kız beni tam burada, ereksiyonum avucumda bir aptaldan farksız bir halde bırakıp hayatımdan çıkıp gidebilir.

Alt dudağını ıslatmak için dilini dışarı çıkarıyor, sonra dantelli kumaşı kancalamak için aşağı uzanıyor ve bana erişim sağlamak için bir tarafa sürüklüyor.

"Seni istememden nefret ediyorum." Delikli ucumu kanalının içinde çentiklediğimde fısıltısı yumuşak, sinirli bir sızlanmaya dönüşüyor. "Bu şu anda senden nefret etmediğim anlamına gelmiyor."

"Benden o kadar da nefret etmiyorsun," diye homurdanıyorum, çünkü kadifemsi, kaygan kanalı beni hemen içine çekmeye başladığında neredeyse kafamı kaybediyordum. "Bence o küçük tatlı amcığın patronunu sikmenden oldukça hoşlanıyor."

"Oh, Tanrım." Etrafımda sıkılaşıyor, elleri boynuma sarılmak için havalanıyor ve ona bağlı olmak lanet bir cennet.

"Tek istediğim ya da ihtiyacım olan sensin bebeğim." Onu sertçe duvara yaslayarak içine giriyorum. "Bu, diğer pisliklerin sana çiçek ya da anlamsız, saçma sapan hediyeler verilmesi gerektiğini düşündükleri zamanlardaki gibi değil. Bu sana tüm ruhumu veriyorum, böylece en kötüsünü yapabilirsin - eğer istediğinin bu olduğuna karar verirsen onu parçalara ayırabilirsin." Kalçalarım öne doğru yumruk atıyor ve karşılığında Sage tırnaklarını kafa derime batırıyor.

"Ya yaparsam? Ya seni paramparça edersem?" Delicim, gözlerinin kafasının içinde dönmesine neden olan noktaya çarptığında bir nefes veriyor.

"Bana uyar. Artık bana bir faydası yok. O sana ait, bela." Onun nasıl görüldüğüne sonsuz derecede takıntılıyım, özellikle de şu anda, parlak saçlarının üzerindeyken ve onu en sıkı küçük eldiven gibi etrafımda hissederken.

Sage tam bir şey söylemek üzereyken etrafımda daha sert kasıldığını hissediyorum. Şehvetle açılmış gözleri genişliyor ve ben de duyuyorum. Sesler yaklaşıyor.

"... Beau'nun buraya geldiğini gördüğümü sanıyordum?" Bu Zeb'in sesi ve sözümün kesildiği düşüncesiyle dişlerimi sıkıyorum.

Kızım sertçe yutkunuyor, boğazı avucumun altına iniyor. Nasırlı parmaklarımın altında boynunun yan tarafında nabzının çırpınışları duyuluyor.

"Şşşştt," diye fısıldıyorum ve itişlerimin hareketini tembel bir tempoya doğru yavaşlatıyorum.

Duvarları etrafımda kenetleniyor ve ses çıkarmamak için dişleri alt dudağının dolgun kabarıklığına batıyor.

"Beau? Burada mısın?" Mandy'nin sesi şimdi beni çağırıyor. Gözlerimi Sage'inkilere dikerek olabildiğince derine dalıyorum, sonra kalçalarımı o noktaya vurmak için titreştiriyorum. Sikim onun ne kadar inanılmaz hissettirdiğiyle şişiyor ve o iki sikik surat bizi birlikte keşfetmek için tezgahların uzunluğunu yürüseler bile daha az umursayamazdım.

Sage'in yüzündeki ifade saf bir zevk ifadesi. Orada utanç ya da kafa karışıklığı yok; sadece biz ve okyanus kadar derin bağlantımız var. Sesleri biraz daha yaklaştığında dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor.

Ucuna kadar çekiyorum, orada tutuyorum ve kulağına fısıldamak için başımı öne eğiyorum. "Seni görmelerini istiyor musun güzel kızım? Beni çıldırtan o pis sesleri çıkarmak ister misin, yoksa sessiz mi kalacaksın?" acı verici bir yavaşlıkla tekrar içine giriyor. Vücudunun verdiği tepkiyle o anda patlamamak için kendimi zor tutuyorum. "Hangi oyunu istersen oynayabilirim bebeğim. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle. Burada daracak amcığınla sikimi boğduğunu bilmelerini ister misin?"

Yüzünü izlemek için geri çektiğimde, gözbebeklerinin zengin kahverengisinde ve şişmiş gözbebeklerinde bir savaş devam ediyor. Sage, ona verdiğim her kararlı ve ölçülü itişte beni sıkıştırıyor ve etrafımda dalgalanıyor. Sonunda başını hafifçe sallıyor ve bu da sadece ikimizin olmasını istediği için ağzımın kenarlarına bir gülümseme hayaleti getiriyor. Bu küçük sırrı kendimize saklamak için.

Tanrım, onu çok seviyorum.

Onun dişleri onun alt dudağını, ve ben lanet lanet Sage sağını çürütürken birbirimize odaklanamıyoruz.

her şey boyunca. Yavaşça girip çıkmaya devam ederken, tamamen onun içinde kayboluyorum. Gece havası nemli ve bizim kokumuzla dolu. Ter tenimizi ıslatıyor ve bedenim sessiz kalma çabasıyla aydınlanıyor.

Ayak seslerini ve alçak sesle konuştuklarını duyabiliyorum, oyalanıyorlar ve bazı atlara bakıyorlar. Gerçekten, dikkat ettiğim ve duymak için zorlandığım tek şey ahır sırasının derinliklerine doğru hareket edip etmedikleri, ama etmiyorlar. Birkaç dakika sonra gidiyorlar ve ben de boğazımın arkasında biriken iniltiyi serbest bırakıyorum, çünkü uzunluğumu kız arkadaşımın içine gömmek için sonuna kadar batıyorum.

"Kahretsin, bu çok ateşliydi." Sage nefes nefese, ben kalçalarımı sıkarken uzunluğumu sıkıyor ve sıkıyor.

Omurgamın dibinde yükselen alevli sıcaklık ve gerilim patlamaya hazır. Kanımın, etrafımı saran en tatlı şey için tamamen vahşi bir tona dönüştüğünü hissediyorum. "Bebeğim, kuralları umursamanın ötesindeyim. Hayatım boyunca kurallara göre oynadım ve bu bana sadece kalp acısı getirdi." Boğazını bıraktım ve avucumu başının yanındaki duvara dayadım.

Sage indiriyor ve fokurdayan aciliyeti hissediyor, kalçaları kalçalarımın daha sıkı sarılıyor.

Ağzımı kulağına götürdüğümde, sözlerim şu an tam da istediğim gibi bir başlangıç oluyor. "Tek iyi şey bu... tek iyi şey sensin... bu yüzden şapkamı taksan, çeneni kapasan ve mükemmel küçük sürtüğüm gibi sikimi alsan iyi edersin."

İleri atıldım ve ona duyduğum vahşi ihtiyacın kontrolü ele almasına izin verdim. Onu sıkmak ve sıkıca tutmak için avuç içimi kışının altına sarıyorum, ağırlığımı tahtaya karşı bir önkol üzerinde destekliyorum ve tekrar tekrar derinlere giriyorum.

"Tanrım. Beni öldürüyorsun... o bıyık... **ve** o pis ağız..." Sage usulca inliyor, ciğerlerinden hava fışkırıyor ve ben o bağımlılık titremelerin başladığını hissediyorum.

"Evet, o gözleri bana her verdiğiğinde beni katlediyorsun bebeğim." Ağzımı kulağına bastırarak, her itişime eşlik etmesi için ona umutsuz, sert sesler yediriyorum.

"*Beau-Ffifuck*." Sage'in parmakları saçlarıma dolanıyor ve bacakları titriyor.

" bu. Benim güzel kızım. Her şeyi al. Hepsi senin," diye mırıldanıyorum ve elimi aramızda bırakıp klitorisini aramak için hafifçe yeniden ayarlıyorum.

Şişmiş tomurcuğun üzerinde yuvarlanırken, onunla konuşmadan önce kulak memesini emiyorum. "Lanet olsun, sana sahip olmayı ve senin olmayı takıntı haline getirdim, bela. İşte bu . Çok iyi gidiyorsun." Dalga onu ele geçirmek için yükselirken ensemini pençelemeye başladı. Ve parçalanırken ona kesin olarak bilmesini istediğim şeyi söylüyorum.

"Sen benim geleceğimsin, Sage Maloney."

Duvarları etrafımda nabız gibi atarken, doruk noktasının gücü beni altına çekiyor. Kalçalarım tekliyor ve fırtınada bizi bir arada tutmak için sıkıca tutunur gibi bedenini kavriyorum. Boğazımdan yırtılırcasına çıkan hırıltılı bir sesle boşalıyorum.

"Tanrım. *Ffifuck*. O güzel amcığınla sikimi sağ bebeğim, aynen böyle."

Aletimin her darbesinde, sıcak dölleri ileri doğru fışkırıyor ve onun ne kadar mükemmel hissettirdiğiyle daha fazla başım dönüyor.

Keşke zamanı silmenin bir yolu olsaydı. Bir şekilde geriye dönüp asla birlikte olmamam gereken kişiyle yollarımın kesiştiği günü geri alabilseydim.

Tek istediğim Sage'in, çözmem gereken karmaşık şeyler olabileceğini ama onu bırakmaya hiç niyetim olmadığını bilmesi. O benim için çok değerli. Bu kız kırılgan olduğu için değil, en nadir elmas türü olduğu . Ateşten dövülmüş ve

Amansız bir baskı ve karşısına çıkabilecek her şeye dayanma gücü.

Hepsi onun. Tüm sabahlarım, akşamlarım ve kalbimin her gümbürtüsü. Buradan gitmemi mi istiyor? Bunu yapacağım. Aynı şekilde, burada istediği her şeye sahip olabilir.

Sorunun ne önemli değil. Ben zaten evet dedim.

BÖLÜM 40

Bu sabah kesin olarak bildiğim bir şey varsa, o da Mandy'nin Spire'ın bavullarının paketlenmiş ve görüntüsü Ön kapıda beklemek, berrak bir bahar sabahı kadar ferahlatıcıdır.

Dün geceyi ikimizin de istediği gibi birlikte geçirememiş olsak da, Beau ahırda saklandığımız gizli andan aşağı indikten sonra benimle ilgilendiğinden emin oldu. Önümüzde duran tüm zorlukları çözmesede, onunla birlikte olmak ve bu zamanı fiziksel olarak yeniden bağ kurarak geçirmek içimde derinlerde bir şeyleri yatıştırdı.

Beau ikimizin de oraya geri dönmemiz gerektiğini biliyordu ama yine de toparlanmama ve beni düşürdüğü darmadağınık, yeni sikilmiş gibi görünmememe yardım etmek için zaman ayırdı.

Beau Hartford ile gizlice dolaşmak beni kadar heyecanlandırmamalı ama ben de insanım.

Esnerken ve gerinirken kaşınan gözlerim bana tam da bunu hatırlatıyor, başımı eğip kahve makinesinin doğrudan ağzıma girmesine izin vermeye hazırım. Saat kuşluk vakti ve dün geceki etkinlikten sonra kaçınılmaz toparlanma işine başlamadan önce kafeine şiddetle ihtiyacım var. Özellikle de çok ısınmadan önce. I

Beau'yu Mist'e binerken gördüm, güneş yataktan kalkmadan ve hepimizi başka bir yaz ortası günüyle pişirmeden önce yaptığı gibi sığırları kontrol etmeye gidiyordu. Bu çiftliğin her yönüne gösterdiği özen ve dikkat, onunla inanılmaz derecede gurur duyduğum bir şey; bu adam buradaki her şeye bakmak için çok çalışıyor. Yemin ederim, atlarına ve sığırlarına öncelik verebilmek için kendisi bile aç ve susuz kalabilir.

Gözlerim kapanıyor, onun ateşli sözlerini ve vücudumdaki kaya gibi sabit ellerini tekrar ediyorum. Çiftliğin öbür ucunda bir yerlerde olmasına rağmen hâlâ yanımdaymış gibi kalıcı izleri üzerime yapıyor.

Mandy ile aralarında hiçbir şey olmadığını ona inanmak için gerçekten çok çabalıyorum. Cidden hiçbir şey yok, aşk yok, ikisi arasında hiçbir zaman böyle **bir** şey olmadı.

Dün gece neredeyse beni kırıyordu. Kahve demlenirken, benim

Zihnim, ikisini birlikte fotoğraf çektirirken görüp hazırlıksız yakalandığım ana geri dönüyor. Beau inanılmaz derecede yakışıklı görünüyordu, ellerini rahatça ceplerine sokmuştu ve sonra Mandy'nin onun koluna dolandığını görünce midem ağzıma .

O mide bulandırıcı yere düşme hissinin sonrasını hala hissedebiliyor ve hemen ardından yaşananlara tanıklık edebiliyorum.

İşte o zaman oluyor. Ağır çekim, şeytani bir ters romantik komedi gibi, adam ayaklarımı yerden kesmek yerine, ağzı kızın ağzına yapışıyor.

Dudakları birbirine kenetleniyor ve onlar öpüşürken gözlerimi başka tarafa çeviremiyorum, vücutları birbirlerine yıllarca bağlı olduklarını anlatan tanıdık bir şekilde doğru eğiliyor.

Beau bana aralarında sonsuza kadar bir şey olmadığını söyledi.

Ancak bu, aralarında kor gibi bir şeylerin yanmadığı konusunda beni rahatlatmıyor.

Bu sefer.

Nasıl olmaz?

Beyaz perdeye yakışır bir cazibe, şöhret ve sonsuz zarafet. Sarı bukleler ve kusursuz makyajdan oluşan bir halenin içine yerleştirilmiş eski dünya karizması, elmacık kemiklerinin profesyonelce şekillendirilmesi ve doğrudan bir katalogdan seçilmiş bir burun.

Kesinlikle bana benzemiyor.

Tek yapabildiğim kaçmaktı.

Kökleşmiş korkunun her bir karmaşık katmanı o anda içimi parçaladı. İstenmemek, terk edilmek, masada sadece geçici bir koltuğa sahip olmanın kemirici hissi. Neden birileri bu vahşi çocuğu, baş belasını, tutamayan kızı istesin ki?

Yalnız bırakılmaktan sadece bir yanlış adım uzaktayım. Aileme her zaman işlerin iyi gitmediği zamanları hatırlatacağım, peki bunda neden farklı olsun? Bacaklarını kapalı tutamadığı ve ellerini evli patronundan uzak tutamadığı için içeri girip ortalığı karıştıran kız. Kesinlikle etrafta tutma zahmetine ve sıkıntısına değmez.

Ve sonra, Beau bana ihtiyacım olduğunu her şeyi verdi. Hayatta kalmaya çalıştığım duygu dalgalanmasında beni çok güvenli bir şekilde karşıladı ve bana seksten çok daha fazlasını verdi. Beni samimiyet ve şefkat yağmuruna tuttu ve bir şekilde bana karşı koyabilmeyi arzuladığım baskın kötülüğü de verdi.

Karısı sadece birkaç metre ötemde dururken, bacaklarım titreyene kadar beni yavaş ve istikrarlı bir şekilde becerdi.

İçinde tek bir tereddüt bile yoktu. Benimle birlikteydi. Elde etmek için çok çalıştığı her şeyi bir kenara atmaya hazırdı. Bunun bizim için ne anlama geldiğini ya da bundan sonra nasıl devam edeceğimizi hala bilmiyorum, özellikle de beni buradan milyonlarca mil uzağa taşıyacak bir iş teklifi almışken.

Eğer işleri yoluna koyabilseydik hayat nasıl görünürdü?

Açgözlülükle kahveyi bardağıma dolduruyorum ve dışarı çıkarken o değerli iyilik dozunu iki avucumun arasına sıkıştırıyorum. Güneşin doğuşunu izlemeyi sevdiğim bir nokta var ve pastel pembenin tonları dağın sırt çizgisinin üzerinde tüylenmeye başlıyor.

Dışarı çıkmamam dışında. Beau'nun yatak odasından çıkarken Mandy ile yüz yüze geldiğimde mutfaktan daha yeni çıkmıştım.

Güneş doğmamış olmasına rağmen yine tertemiz giyinmiş, saçları ve makyajı tam. Ama tüm bunların en kötü yanı, beni delip geçen bakışı. Yerine getirmesi gereken bir kan davası olan küçümsenmiş eşler için ayrılmış yırtıcı bir gülümsemeyle beni tepeden tırnağa süzüyor.

Sabahın bu saatinde neden Beau'nun odasından çıktığını düşünüp çıldıracak zamanım yok. Geceyi birlikte geçirdikleri için paniğe kapılacak zamanım da yok. Bunların hiçbirisi için zamanım yok çünkü Mandy dikkatini elindeki telefona, sonra tekrar bana çeviriyor ve söylenmeye başlıyor.

"Akıllı bir kızın, bir erkek uğruna aptal bir kaltağa dönüşmesi çok hayal kırıklığı yaratıyor."

Telefonuna ve bilerek yolumu kestiğinde midem düğümleniyor.

"Sana bir tavsiye, tatlı turtam. Eğer birinin kocasını becereceksen, dijital ayak izi konusunda biraz daha dikkatli ol. Ortalıkta kanıt bırakmak acemice bir hatadır."

Telefonun ekranını çeviriyor ve bir dizi görüntü arasında gezinmeye başlıyor. Hepsi de Beau'nun dizüstü bilgisayarını açıkça gösteren ekran ve klavyeden çekilmiş görüntüler. Ama dikkatimi çeken her bir görüntüde ekrandaki özne.

Hepsi benim.

Hepsi ben bakmıyorken Beau tarafından çekilmiş. Bazıları kulaklığımı takmış çalışırken, bazıları atlarla birlikte olduğumuz anlardan, bazıları ise daha mahrem sahneleri gözler önüne seriyor. Mandy'nin dramatik bir şekilde duraklattığı ve beni uyurken gösteren fotoğraf gibi.

Açık saçık ya da müstehcen bir şey değil. Hiç de değil. Bunun yerine, aramızdaki bu şeyin acıtıcı samimiyeti açıkça görülüyor. Çıplak omuzlarım beyaz çarşafın üzerinde. Saçlarım ikimizin de yastıklarının üzerine dökülüyor. Ben uyurken başımı çevirmişim. Aşıklar arasındaki gizli bir an. Dikkatlice çekilme şekli beni öylesine çığ bir şekilde yakalıyor ki, aramızdaki bağ inkar edilemez.

"Keşke dün gece nereye kaçtığını bulabilseydim, çünkü kiminle olduğunu ve ne yaptığını tahmin edebilirdim." Sanki dizlerimin üzerine çöküp suçluluk dolu bir itirafla her şeyi anlatmamı bekliyormuş gibi kaşlarını kaldırarak bana bakıyor.

"Söyleyemem." Kahvemden bir yudum alıp ona dik dik bakıyorum. "Ama eminim mahremiyetini ihlal ettiğinizi öğrenince çok sevinecektir." Telefonunda tuttuğu kanıt zulasına doğru elimle işaret ediyorum.

Tertemiz, cilalı beyaz dişlerini bana doğru uzattı. "Ne yani? Bir eşin e-postalarını kontrol etmesine izin yok mu? Bu evde bana ait olmayan hiçbir şey yok."

Midem bir yılan çukuruna dönüşüyor, sürünüyor ve birbirine düğümleniyor.

"Şeytan çok çalışır, ama sosyal medyadaki dedikodu değirmeni daha çok çalışır." Mandy bana yaklaşıyor ve o lanet parfümü o kadar güçlü ki gözeneklerime gömülecekmiş gibi hissediyorum. "Yarın öğlene kadar seninle ilgili o kadar çok hikaye yayılacak ki, bir daha asla beş yaşındaki bir çocuğun doğum günü partisine bile rezervasyon yaptıramayacaksın. Evli bir adamı ve patronunu becermek mi? Mutlu bir evliliği mahvetmeye kararlı entrikacı *diğer kadın mı*? Nasıl bir hiç olduğunuza dair dedikodulardan kurtulamazsınız.

zavallı bir toka tavşanı. Bu işi almak için yalan söyleyen, sonra da iyi ve dürüst bir adamı baştan çıkaran bir hayran."

Orada öylece duruyor, elimden geldiğince nefesimi kontrol etmeye çalışıyorum, çünkü söylediği her şey - kesinlikle tehdit ettiği her şey - söylediği kadar kolay. Ve kocasıyla ilişkim olduğuna dair suçlamaları yüzde yüz doğru.

"Kim bu tatlı küçükler, ha?" Kişisel Instagram hesabımı açtı ve kız kardeşlerimle çekilmiş bir fotoğrafımı gösterdi.

Kanım bir anda cehennem ateşine döndü.

"Seninle bir anlaşma yapalım, Sage. Sen kendi işi olan bir kadınsın ve eminim anlayacaksın; ne de olsa ticaret."

Bu konuda yapabileceğim bir şey yok. Mandy Spires'ın mahkemeyi elinde tutmanın ve her şeyi kontrol etmenin, hepimizi kendi yavan melodisiyle dans ettirmenin başka bir yolunu bulduğu acımasız gerçeğinden kaçmak yok.

Telefonunun ekranındaki yansımadan rujunu kontrol ediyor. Gözlerini tekrar bana çevirmeden önce kıpkırmızı boyalı ağzının kenarını hafifçe sildi. "Aileni rahat bırakacağım ve karşılığında sen de kocamdan uzak duracaksın."

Kendini beğenmiş, kibirli tavrı ve Beau'nun üzerine sanki ona aitmiş gibi işemesi beni sinirlendiren şey. "Son duyduğumda, o artık senin kocan değildi."

Mandy sırtlıyor ve o sarmal yılanlar içimde daha sıkı toplanıyor.

"Önümüzdeki on iki ay için mi? O adam kesinlikle öyle. Tabii boşanmamızın gerekçelerine herhangi bir nedenle itiraz etmeye karar vermezsem... o zaman, ah, bilmiyorum... Her şeyi çok, çok uzun bir süre sürdürebileceğimden oldukça eminim." Bana alaycı bir sempati bakışıyla bakıyor. "Aww, sana farklı bir şey mi söyledi? Acaba bacaklarını ona açman için kulağına hangi güzel yalanları fısıldadı?"

Zihnim rüzgar gibi koşuyor. İşlerinin bitmesinin ne kadar süreceğini söylediğini hatırlayamıyorum. Sanki bu kaltak geldiğinden beri beni sürekli bir şeyleri anladığım konusunda şüpheyi düşürüyor.

Bütün bir yıl mı?

Bir on iki ay daha mı? Ailemin onun zehirli ağına sürüklenme riski mi?

Ya bundan daha da uzun sürerse? Ya tüm aylar uzarsa ve bir uzatma daha olursa, bir dizi yasal mücadele daha yaşanırsa ve bir yıl aniden ikiye, beş yıla ya da daha fazlasına ?

Sessizliğime tanık oluyor ve yüzündeki o çirkin, acıyan bakışla devam ediyor.

"Sakin bana Beau'nun, aletini ıslatmak için her şeyi yapabilecek ve söyleyebilecek diğer erkeklerden *farklı* olduğunu düşündüğünü söyleme. Onun gibi bir adamın iyi bir adam olacağına gerçekten inandın mı? Onu on yıldır tanıyorum. Sen onun sikini ne kadar emdin? Beş dakika mı?"

Mandy bana alaycı bir şekilde dudak büktü. Bu sırada içimde fırtınalar kopuyor, öfkeleniyorum.

"Üzerinde imzası olan belgeyi görmek ister misin? Yasaların gözünde tamamen benimdir, dünyadan bahsetmiyorum bile ve fahişeliğinizi başka bir yere taşımazsanız kalıcı olarak öyle kalmasını sağlayacağımı garanti edebilirsiniz."

"Cidden böyle bir adama tuzak kurar mısınız?" Sesimi sabit tutuyorum ama kendi kulaklarıma boş geliyor.

"Bu benim ilk rodeom değil. Şans kucağınıza düşmez... Dışarı çıkıp onu avlamanız gerekir. Başarılı olmak için ne gerekiyorsa yapmaya istekli değilseniz hayat size hiçbir şey vermez ve Bayan Beau Heartford olmak, anlaşmalar, albüm teklifleri ve telif hakları geldiğinde kesinlikle hoş bir ışıltı katıyor."

Bir omzunu kaldırıp bana göz kırpmıyor.

"İyi bir hayatın olsun, Sage. Yerinde olsam, şu andan itibaren yeni işine girene kadar kafamı nereye koyacağımı çok iyi düşünürdüm. Bir bakmışsın ki seni çoktan kara listeye almışlar."

Mandy burnunu hafifçe kıvrıyor ve ön kapıya evin içinde kaybolmadan önce bana bir öpücük konduruyor.

Kalbimin hızla çarpan ve bir şekilde kazanmayı başardığının mide bulandırıcı bilgisiyle beni ayakta bırakarak.

BÖLÜM 41

Ben yapılmış o zar zor on adımlar gelen ve

sadece Kafe içinde

Crimson Ridge'e götürmek üzere dört tepsi buzlu içecek taşıyordu.

Onun tanıdık varlığını hissettiğimde, Layla'ya adak olarak benimle birlikte dağa çıkıyor.

Kafamı kaldırdığımda, Beau'yu yürek parçalayan muhteşem kovboy duruşuyla, bir dizini aracımın yan tarafına dayamış, kasketini geriye doğru çevirmiş ve dikkatini elindeki telefona vermiş halde buluyorum. Kasabaya gelmekten nefret eder, bu yüzden onu ana caddede beni beklerken bulduğumda tamamen hazırlıksız yakalandım.

Ben de zor yutkunuyorum. Neden burada olduğum hakkındaki gerçeği bilmiyor.

Ben yaklaştıkça dikkati yukarı kayıyor ve bu lanet olası adam kalbimin yerinden fırlayıp göğsümü boşaltmasına neden olacak çarpık bir gülümsemeye yüzüme vuruyor. Bana öyle bir bakıyor ki, içim dışıma ve güçlü kollarına doğru tökezlememek için konsantre olmak zorunda kalıyorum.

Gözlerimi ondan ayıramıyorum ama yine pişmanlıkla dolup taşıyorum. Asfaltta yürürken onun yörüngesine çekildiğim her adımla birlikte uğursuz bir davul ritmi de gümbüldüyor.

Son zamanlarda onu gördüğümde daha hafif görünüyor, sanki geniş omuzlarından nihayet bir yük kalkmış gibi. Onu, gözlerinin mavi-gri rengine parıldayan o kıvılcımla görmek, ona çok yakışan tüm o muhteşem rahatlığı silip süpürecek yıkıcı güç olmak üzere olduğum için beni acı içinde bırakıyor.

"Şehirde olduğumu nereden biliyordun?" Suçluluk duygumu bastırıp gülümsedim.

"Layla'yı görmeye giderken her zaman kahve aldığını biliyorum." Omuz silkiyor ve tepsiyi elimden almak için uzanıyor.

"Stalker." Ona bakmaya cesaret ettiğimde dişlerim yanağımın iç kısmına takılıyor, ardından arka cebimden anahtarları çıkarmaya odaklanıyorum.

"Çok güzelsin Sage," diye mırıldanıyor ve sesinin hala dün geceki duygusal anımızın etkisinde olan bir adam gibi çıkması karşısında bir an donup kalıyorum. "Her şeyi siktir et deyip seni burada öpmeye ne kadar yakın olduğumu biliyor musun? Neden bir yerlere gitmiyoruz? Her şeyin canı cehenneme deyip tüm bunlardan uzak bir yer bulabiliriz. Kanada'da çiftlikleri var. Avustralya'da... ve sen de müşterilerinle uzaktan çalışmaya devam edebilirsin."

Söylediği her kelimedede kalbim daha çok çarpıyor. Bu adam ana caddede durmuş geleceğimizi planlıyor ve ben her şeyi etmek üzereyim. Gözlerimi öfkeyle kırıştırıyorum ve kahkahaya benzer bir şey çıkarıyorum.

"Bu sabah hiç meşgul olmadın mı? Bazılarımız harıl harıl çalışıyor ve sen burada, dünyanın dört bir yanına uçarken kovboyculuk oynamanın hayalini kuruyorsun."

"Sage, Mandy'den kurtulduk. Saçmalıklarının artık hoş karşılanmadığını bildiğinden emin oldum. O gitti ve albüm tanıtımı burada yapılmayacak. Bu akşam döndüğünde hayatın nasıl görüldüğünü konuşabiliriz. Sadece hiçbir şey saklamak zorunda kalmadan seninle birlikte olmak istiyorum." Yüzünde öyle büyük bir özlem ve umutla bana ki göğsüm yarıyor.

"Onunla aranızı düzelttiğinizi duyduğuma sevindim... ama bu ikinizin - isterseniz de istemeseniz de - yakın gelecekte hâlâ bağlı olduğunuzu değiştirmez, değil mi?" Bu konuşmayı hemen şimdi burada yapmaktan çekiniyorum. Onunla bu konuyu ne kadar uzun konuşursam, ikimiz için de kesinlikle bir karar vermem gerektiğinde kararlılığımın o kadar çok sınanacağını hissediyorum.

İçimde bir şeyler olmalı, çünkü boğazını temizliyor ve kaşlarını çatıyor. "Sage. Bittiğini söylediğimde bana güvenmeni istiyorum. Onunla işim bitti. Sana anlatmaya başlayamam bile-"

"Ama ne olmuş Beau?" Sessiz bir nefes çekiyorum. "Bütün bir yıl boyunca kilitli kaldığın anlaşıma... bana hiç anlaşıma?"

Bana bakıyor, içindeki o ışık hafifçe soluyor, gözlerinin rengi fırtınalı bir okyanusa dönüyor, boğazı düğümleniyor. "Özür dilerim, her şeyi ayrıntılı olarak anlatmalıydım. Sanırım sana ulaştı?"

Ona başımı salladım. "O biliyor. Bilgisayarından benim fotoğraflarımı almış."

Beau'nun içi çalkalanıyor gibi görünüyor.

"*Siktir*. Söz veriyorum icabına bakacağım. İnan bana, bunların hiçbirinin olmasını istememiştim, Sage. Her şeyi açıklayacak doğru kelimeleri bulmak için çok uğraştım. Sonra da hiçbir şeyi değiştirmeyeceği için seni bu saçmalığa sürüklemek yanlış geldi."

"Şey, kesinlikle biraz... Bilmiyorum, tam olarak yalan söylenmiş gibi değil, ama öğrenmemi istemediğin için benden saklanan şeyler varmış gibi hissediyorum."

"Bebğim, hayır. Asla-" Kaşları birbirine karışıyor.

Tanrım. Bunu burada yapamayız. Bu tam olarak kaçınmak istediğim şey.

"Yapmayacağını biliyorum, Beau." Kamyonetin kapısını açarak iç çektim.

"Bu aramızdaki hiçbir şeyi değiştirmez." Beni dikkatle izliyor, hâlâ içkileri tutuyor.

Gölmekten kendimi alamıyorum ve ona başımı hafifçe sallıyorum. "Saklanmak ve rol yapmakla geçen bir yıl daha mı? Nasıl görünüyor? Başkaları görüş alanımızdayken mesafemizi korumak ve özel hayatımızda durmadan gizlice dolaşmak." Tepsie uzanıp elinden alıyorum, parmak uçlarımızı birbirine değdirmemek için elimden geleni yapıyorum çünkü şu anda bu adama dokunmaya cüret edersem, bu her şeyi milyonlarca kez daha zorlaştıracak.

"Bak. Çiftlik giderek daha da kalabalıklaşıyor. Dün gece özeldi ama böyle devam edemeyiz. Ya biri bizi birlikte yakalarsa... bir fotoğraf... bir kamera görüntüsü... sonra her şey patlar ve yıllarca onun tarafından tuzağa düşürölürsen? Bir on yıl daha mı? şu anda imzaladığınız her şeyi kabul etmeyerek size her türlü cehennemi yaşatacak kadar parmağının ucunda zaten var. Hayır. Bu riske girmeyeceğim. Ayrı kalmaya çalışmak konusunda birbirimiz kadar kötüyüz ve ikimiz *de tek seferlik* anlaşmamızı görmezden geldiğimiz anda sonuçlarını biliyorduk."

Bu sefer Beau neredeyse hırlayacak. "Sen ve ben mi? Oyunun sonundayız, bebeğim." Sonra kolunu ileri atıp şoför tarafını kapatıyor, böylece kamyona tırmanamıyorum.

"Sana aşığım, Sage."

Kalbim gırtladıma kadar fırlıyor ve içim içime sığmıyor. Tek yapabildiğim ağzım bir karış açık ona bakmak.

Nefes alamıyorum.

Bu sözleri sadece o söylemedi.

Beau'nun gözleri bana bakarken yumuşuyor ve ana caddenin ortasında bana bu gözlerle bakması ve bu sözleri söylemesi o kadar pervasızca ki, aman Tanrım, tam da uzak durmaya çalıştığım şey buydu.

İçimdeki tereddüt ve belirsizlik dalgasını görüyor ve sessizce mırıldanıyor. "Bundan kaçma. Benden kaçma. Şu anda bunu duymanın çok zor olduğunu biliyorum ve senden şey söylemeni ya da aynı şekilde hissetmeni beklemiyorum. Ama aklımın, kalbimin ve lanet olası her şeyimin nereye ait olduğunu bilmelisin." Benimle her zamanki gibi konuşuyor, atların yanındayken kullandığı o nazik, yumuşak ses tonuyla beni okşuyor, beni her zaman onun için eritiyor.

Yolumu kesen kol kayboluyor ve tiz bir çınlamadan başka bir şey duyabildiğimi sanmıyorum. Beau içki tepsisiyle uğraşırken araca binmeme yardım ediyor ve ben yerleştikten sonra iki elini tavana dayayıp başını eğerek bana bakıyor, öyle bir içtenlik ve kararlılıkla bakıyor ki nefes alamıyorum.

"Seni seviyorum, Sage." Sözleri zengin ve hak etmediğim birlikte bir yaşam vaatleriyle dolu, çünkü ona yapmak üzere olduğum şey yüzünden korkunç bir insanım. "Lütfen... bu konuyu sonra konuşalım, tamam mı? Kaçmayacağına söz verir misin?"

"Bak... Crimson Ridge'in ana caddesi için konuşma bu mu? Sen bundan daha zekisin, Hartford." Ona gözlerimi devirip dudaklarımı büküyorum ama gerçekte içim azapla buruşuyor.

"Gitmem gerek. Eğer kafeinli içecekleri getirmedim Layla kana susayacak." Ona şefkatli bir gülümseme vererek, yanımdaki koltuğun üzerindeki içeceklere dokunuyorum. Ardından, yalanımın üzerine kapıyı kapatmadan önce dudaklarımdan geçerken içimi yakan üç kelimeyi söylüyorum.

"Kaçmayacağım."

LAYLA'NIN nemli kirpikleri beni koklarken ve omuzlarımdan kavrarken dalgalanıyor. Uzun bir süre beni inceliyor, sonra tekrar uzun bir kucaklaşmaya dalıyor, ciğerlerimi eziyor ve aynı zamanda beni dik tutan tek şey oluyor.

"Bu tür vedalardan nefret ediyorum." Omzuma yaslanıp bir kez daha titrek nefesler alırken sesi titriyor.

"Ben de." Kollarımla onu sıkıca kavrarken, PA sisteminden uçağa biniş çağrıları duyuluyor. "Bir dahaki sefere bunu yapmanın daha iyi bir yolunu bulmalıyız... çünkü vedalaşmalarımızla başa çıkmak için endüstriyel güçte su geçirmez maskara bulamıyorum."

"Omzunda sümük bıraktığıma eminim." Yüzünü buruşturup kolumu silerken gözleri şiş ve kızarmış bir şekilde geri çekiliyor. "Özür dilerim."

"Mükemmel bir hatıra." Uzanıp başparmağımla ıslak yanaklarını okşuyorum. "Kovboyuna karşı iyi ol, tamam mı? O kocaman sikine iyi davrandığından emin ol ve onun küçük çiftlik fahişesi olma isteğiyle beni gururlandır."

Aynı anda hem gülmeye hem de taze gözyaşları dökmeye başlar. "Kes şunu. Şimdiden gülünçlüğüne özlüyorum."

"Ayrıca, akıllıca bir söz. Gitmeden önce Colt'un telefonunu çalmış ve takvimine memelerine ekstra sevgi göstermesini hatırlatan günlük bir uyarı koymuş olabilirim... senin için hiçbir şey yapmadığımı söylemeni asla duymak istemiyorum." Sırıtiyorum ve Layla boğuk bir ses çıkarıyor.

"Böyle bir şeyi nasıl kapatacağı hakkında hiçbir fikri olmayacaktır."

"Bana daha sonra teşekkür et, Crimson Ridge'de at yemi almaya gittiğinde ve bir meme sikişini geciktirdiğini hatırlamak için küçük bir not aldığında. Dedğim gibi... yeteneklerim pek çok diyarda gıpta ile karşılanıyor." Kirpiklerimi kırıştırıyorum ve spor çantamın askısını yeniden ayarlıyorum.

Parmak uçlarımla altındaki tuvali kavrarken karnıma bir bıçak saplanıyor. "İndiğimde sana mesaj atarım, tamam mı?"

"Eğer yapmazsan seni avlamamı izle." Layla gözyaşları içinde gülümsüyor ve uzun, kararsız bir nefes veriyor.

"Kamyoneti benim için geri getirdiğin için teşekkürler." Anahtarları avucuna bırakıyorum, sonra parmaklarını üstünden geçiriyorum.

Bir an için elimi diğer avucuyla kapatıyor, yüzü duygusallaşıyor. "Kalbi kırılacak, biliyorsun."

Hava ciğerlerime doluyor ve boğazımın arkasına sıkışan yumruyu yutuyorum.

"Bu için de en iyisi. Bunu anlayacaktır."

Layla'nın yüz ifadesi benimkini yansıtıyor. Havaalanının yolcu indirme bölümünün ortasında ikimizin de bunun doğru olduğunu bildiğimizi teyit eden sessiz bir baş sallama alışverişi oldu. Ne kadar üzücü olursa olsun, olması gereken bu.

"Git dünyayı ele geçir. Ünlü olduğunda beni hatırla, sürtük." Parmaklarımı sıkıyor.

Büyük bir coşkuyla öpücükler gönderip terminale doğru ilerliyorum ve en iyi arkadaşımı orada, serbestçe akan gözyaşlarını avucunun içiyle silerken bırakıyorum.

İçeri girdiğimde, bu benim bir robota dönüşme sinyali oluyor. Tüm hareketleri yapmak dışında neredeyse hiçbir şey kaydedilmiyor. Tüm bu süre boyunca etrafımdakilere karşı hissizleşiyorum. Uçuşum için check-in yaparken sersemlemiş gibiyim, hiçbir şeyi ya da kimseyi fark etmiyorum.

Ancak son anda, uçağıma binmeye hazırlanırken bunu hissediyorum. Geleceğini bildiğim telefon çantamda çalmaya başlıyor ve ekrana bakmadan kimin adının orada olacağını zaten biliyorum.

Sik halkası.

Topraklanmış bir nefes alıp cevap verirken boğazım yanıyor.

"Kamaranız neden boş?" Beau'nun sesi ıstırap dolu. "Bu kesinlikle *kaçmamaya* benzemiyor. Aslında, yapmayacağına söz verdiğin şeyi yapmışsın gibi görünüyor."

Arka planda çanlar ve biniş anonsları çalmaya başlıyor ve ben gözlerimi kapıyorum.

"Kalamazdım. Bunu ikimiz de biliyoruz. Anlaşmalı olduğum işin geri kalanını uzaktan bitireceğim. Ayrıca, halletmen gereken şeyler var Beau. Ve bunu ben yanında olmadan yapman çok önemli."

"Sage, öyle değil. Hayır-"

Kendi kendime hüznle gülümsüyorum, gözlerimin arkasındaki sıcaklığı hissediyorum. "Sorun değil, ateşli şey. Çok uzun zamandır kırık bir durumda sıkışıp kaldın, ne istediğini bilmiyorsun. Öyle olduğunu düşünebilirsiniz ama kalbiniz kimseye verecek kadar size ait değil. Kendin olmanın ne demek olduğunu yeniden keşfedene, kendini bulmak için zaman ayırana, neye ihtiyacın olduğunu bulana kadar değil..."

Nabzım hızla atıyor ve o sözümü kesmeden devam ediyorum. "Ne kadar yükseğe uçtuğunu görmek için sabırsızlanıyorum ama benim kanatlarım da geniş. Bana kendin söyledin, benimkini kırpmayacaktın ve bu dünyalara bedel. Ama şu anda birlikte kalırsak, sadece birbirimize dolanır ve yere çakılırız.

"Sage. Biz birlikte olmalıyız." Yalvarıyor.

"Belki mi? Ya da belki sadece benim fikrimi seviyorsundur." Sesim yumuşak ve keşke onu son bir kez öpebilseydim. Keşke düzgün bir veda edebilseydim, ama o zaman onun tarafından çok kolay etkilenebilirdim. "Ben onun için farklıyım, bu yüzden tabii ki bir sonraki en iyi şey gibi görünüyorum. Kesin olarak bilemezsiniz ve bir ayağınız hala geçmişinizdeyken bu asla işe yaramayacaktır. Üzerinde o gölge olmadan kim olduğunu bilmeyi kendine borçlusun.

kafanı babanın pisliklerinden kurtarmak için. Mandy'nin zehri olmadan hayatın nasıl bir şey olduğunu bilmek için."

"Lütfen benimle kal. *Lütfen*." Sesi çatlıyor ve içimdeki duygu dalgasının yükseldiğini hissediyorum.

"Bir sonraki iş için zaten ayrılacaktım. Ve sanki bu zaten gitmek için yeterli bir sebep değilmiş gibi, ailemin de benim karmaşık karar verme sürecime dahil olmasını göze alamam. Kariyerimi kesinlikle riske atamam. Bu benim hayatım, benim akıllı olmam gereken şey, bu yüzden bunu yapmalıyım." Hızla konuşuyorum, tek çözümün kalbimi ona karşı katılaştırmak olduğunu biliyorum, eğer bunu başaracaksam, şu andan itibaren.

"Biliyorum, işi kabul edeceğini biliyordum ama daha önce daha fazla zamanımız olduğunu düşünmüştüm... öylece kalkıp gitmeyeceğini." Mırıldanıyor.

Bunu yapmak çok kötü bir duygu olsa da kız kardeşlerimi düşünmek zorundayım. Saklanmanın ve Beau ile daha fazla gün çalmanın cazibesinin mantıklı olmak zorundayım.

"İkimiz de birbirimizin yanındayken bunun imkânsız olduğunu biliyoruz. Birlikte olmaya karşı koyamayacağımızı zaten kanıtladık. Kendi kurallarımızı kaç kez çiğnedik? Sadece birkaç gün ayrı kalmanın ne kadar zor olduğuna bir bakın... koca bir yıl boyunca nasıl bir pervasızlığa davetiye çıkarıyoruz? Gizlice dolaşmanın hiçbir şeyin sağlıklı temeli olmadığından bahsetmiyorum bile. Birinin bizi yakalamasının heyecanına bağımlı olmadığımızı nereden bileceğiz?"

Sessiz acısı neredeyse içgüdüsel bir şey, yanıyor ve telefonumu tuttuğum kulağıma giriyor.

"Sonunda çiftliğe ne isim vereceğimi buldum." Sonunda yanıt verdiğinde Beau'nun sesi alçak bir mırıltıya dönüşüyor.

Bu çok fazla. Dayanamıyorum, sesindeki o tonu, tuzlu gözyaşları gibi tadabildiğim acıyı.

yanagımdan aşağı sıcak nehirler . Bu beni kırmaya yetiyor.

"Hayatta pek çok şey diliyorum, Beau. Şu anda mı? Keşke bu zamanlamada tanışsaydık. Başka bir fırsat? Başka bir yerde? Belki de. İlk kez özgürce sevmeyi ve bunu gölgelerde saklı olmayan bir yerden yapmayı hak ediyorsun. Keşke yıldızlarımız farklı olsaydı. Ama belki de sonunda olması gereken budur. Bu hayatta bize büyük bir jest ya da sonsuza dek mutlu bir yaşam vaat edilmiyor. Bazen elimizde sadece çalınan anlar ve yanımızda taşıdığımız anılar olur ve bu da bize yeter."

Gırtlaktan bir protesto sesi çıkarıyor ve ben onu başını öne eğmiş, parmaklarını siyah saçlarının arasından geçirirken hayal edebiliyorum.

"Neden? Neden bana söylemeden gittin?"

"Özür dilerim. Korkakça davrandım, Beau. Bunu biliyorum. Sandığın kadar iyi biri değilim. Bu işi kabul edeceğimi biliyordun... Çiftlik için yapmam gerekenlerin geri kalanını Tessa'ya e-posta ile gönderebilirim. Ve tüm bu nedenlerin ötesinde..." Sertçe yutkunuyorum. "Kız kardeşlerim genç ve hâlâ okuldalar. Benim düşünmem gereken bir ailem var, tıpkı senin de aileni korumak için çok çalıştığın gibi. Verdiğin kararlarda tek düşüncenin başkalarını ön planda tutmak olmasına saygı duyuyorum. O evlilikte kalmanın anneni ve kız kardeşini korumak için feda ettiğin yıllar ve yıllar olduğunu bana kendin söyledin... dün gece çok düşüncesizce davrandık... ateşle oynadık ve bu acele verilmiş bir karardı."

"Sage-"

"Beni dinle... Sana veriyorum ve bu yüzden onca zamanını bir hata yüzünden kendini cezalandırarak, on yıl boyunca neredeyse yarım bir hayat yaşayarak ve sonra sırf ben geldim diye bunu bir kenara atarak geçirmiş olman düşüncesine katlanamıyorum."

Beni ele geçirmekle tehdit duygularımı bastırırken gözlerim doluyor. "Asla unutamayacağım bir yaz için teşekkür . Çok güzeldi.

hella fun, hot stuff."

"Hayır." Beau çaresizce homurdanıyor. "Bu benim için sadece eğlence değil, Sage. Ben-"

"Hayır. Hayır, değilsin Beau
Heartford." Nefesinin altında
küfrediyor.

"Sorun yok." Gözyaşlarının arasından gülümseyerek, elimi onun sakallı çenesinde gezdirdiğimi ve parmak uçlarıma kalkıp dudaklarımı dudaklarına bastırarak olması gerektiği gibi bir veda ettiğimi hayal ediyorum.

"Bebğim, hazır olduğunda... bunun ne zaman olduğunu sadece sen bileceksin... eğer yıldızlar aynı hizaya gelirse, gel ve beni o gün batımı gökyüzünde bul."

BÖLÜM 42

BİR YIL SONRA

T o erken yaz Güneş BAKES aşağı

üzerinde ve asfalt

botlarımın altında, parıldayan bir ısı serabı gönderiyor havaalanı terminaline girerken. Yumruğumun içinde, üzerine siyah keçeli kalemle bir isim karalanmış aptal, lanet olası beyaz bir kağıt parçası var.

Her adımda çenemi düzeltiyor ve neredeyse bir yıl önce bu kapıdan en son ne zaman girdiğimi düşünmemek için elimden geleni yapıyorum.

Deniyorum ama yine de başarısız oluyorum. Her zaman yaptığım gibi, çünkü hayatımdaki her bir gün bana *onu* hatırlatan bir şey getiriyor.

Güneş yalnızlığıma vuruyor, ağrıyan deliğime Olması gereken yerde. Değişen mevsimler, altın rengine bürünen yapraklar, acımasız soğuk rüzgârlar ve çiftliği yutmak üzere içeri giren kar yığınları ve nihayetinde eriyen buz katmanlarının üzerinden başını uzatan yeşil filizler arasında kendi yolumu bulmaya katlanmak zorunda kaldığım bir hayat.

Sage'in günlerimi daha önce hiç deneyimlemediğim türden besleyici bir sıcaklık, iyilik ve kahkahayla doldurduğu tüm yolları hatırlayarak boş bir yatakta uyumak zorunda kaldım.

Varış alanına yaklaştığımda, etrafta sadece bir avuç insan dolaşıyor. Günün bu erken saatinde

Havaalanı bir kilise avlusu sessiz ve bugünlerde *fark edilme* karşı göğsümde aynı gerginliği hissetmesem de, işime kesintisiz devam edebilmek her zaman hoş bir rahatlama sağlıyor.

Özellikle de düşüncelerim neredeyse bir yıl önceki aynı senaryoyu tekrarlamakla meşgulken. Her şey tersine dönmeden ve hayal edebileceğim en iyi şey bu kapılardan geçip dünyama girmeden önceki hayatın bir ayna görüntüsü.

Sonra tekrar çıktı.

Tabelayı biraz daha sıkı tutuyorum, bir gözüm önümdeki kapıda, bir yandan da mesajlarımı açıyorum. Ben araba kullanırken Tessa'dan gelen bir dizi bildirim beni bekliyor.

Az önce at yeminin şehre ulaştığına dair bir telefon aldım. Havaalanından dönerken uğrayıp alabilir misin?

Ayrıca, dünkü seansınızın nasıl geçtiğini sormayı tamamen unuttum? Üzgünüm, bu hamilelik hormonları beynim yerinden oynamış gibi hissettiriyor. kayboldu.

Elbette, yapacağım.

İyi geçti. EMDR saçmalığı gerçekten işe yarıyor gibi görünüyor.

Seninle çok gurur duyuyorum. Kahretsin, şimdi ağlamaya başlayacağım. TEKRAR.

Neden kimse beni hamile kalmanın yüzde doksan dokuzunun aptalca şeyler için ağlamak olduğu konusunda uyarmadı?

Az önce bana aptal mı dedin?

Yaratıcılık için on üzerinden sıfır. Hakaretlerin boşa gitti.

Evet. Ama bunu sevecen ve şefkatli bir şekilde söyledim.

Terapiye giden bir erkekten daha seksi bir şey yoktur.
Bunu unutma.

Her neyse, bebek beyinli.

Tessa yazdıkça ekranda noktalar zıplıyor ve gözlerim kapıların açıldığını gördüğümde kapılara doğru kayıyor, ama sadece yaşlı bir çift bavullarıyla dolu bir el arabasını iterek içeri giriyor.

Oscar Frontier Days'de, biliyorsun.

Evet, görüntüleri izledim.

Sage inanılmaz bir iş çıkarıyor. Montajlar ve düzenlemelerle kesinlikle harikalar yaratıyor.

Yayınladığı videolar viral olmaya devam ediyor.

Nefesimi üflüyorum ve Tessa Sage'in adını konuşmaya dahil eder etmez, ki bunu haftada en az yarım düzine kez yapar, ona duyduğum özlemin olağan etkisi üzerime çöküyor. Özellikle de Sage'in aniden gitmesine neden olacak bir şey olduğunu düşündüğünden beri. Tessa'nın, onun gidişine ne kadar üzüldüğümü anlaması için bana bir kez bakması yeterliydi. Küçük kız kardeşim başımın belasından başka bir şey değil ve bu hamile kalma saçmalığı bunu milyonlarca kez daha kötü hale getirdi. Onu geri kazanmam için sürekli bir kampanya yürütüyor.

Kimseyle çıkmıyor bu arada.

Nereden biliyorsun ki? Evde oturmuş Trash Island reality TV'sine bakıp bebek ismi seçmeye çalışıyorsun.

Oscar beni haberdar ediyor. Tüm sıcak tur dedikoduları onda.

Başından beri 'Sage'i geri getir' takımındaydım, hatırladın mı?

Hâlâ o öfkeli püstül kadının onunla gerçekten arkadaşmışım gibi görünmeye çalışmasına çok kızgınım. Eğer onunla karşılaşıyordım, zayıf kırımın Hamilelik mesanesi tarafına sızdı.

Tam onun mesajı belirdiğinde, bir sonraki yolcu dalgası kapıların diğer tarafından çıkmaya başlıyor. Tabelayı tutarak, onlar daha eşikten adım atmadan koyu renk saçlarını seçiyorum.

Kahverengi gözleri benimkilerle buluşuyor ve onaylamak için çenesini eğmeden önce hızla elimdeki tabelaya kayıyor.

Adam iri yarı. Geniş omuzlar ve güçlü dövmeli ön kollar. Çoğunlukla genetikle gelen ve çiftliklerde tam zamanlı çalıştığı için yontulan türden bir yapı.

"Zeke Rainer?" uzatmadan önce tabelayı kırıp kotumun arka cebine koyuyorum.

"Sadece *Raine* yeterli." Elimi sıkmak için uzandı ve sert bir şekilde başını salladı. "Yüzünü tanıımıyormuş gibi davranabilirim ama seni tanımak biraz fazla kolay, Beau Heartford."

"Bilmez miyim." Kıkırdıyorum. Adamın yanında tek bir çanta var ve benim sürekli seyahat ettiğim zamanlardaki hafif seyahatlerime çok benziyor. "Bana Beau de. Yola çıkmaya hazır mısın?"

"Yolu göster, patron."

Yeni işe aldığım kişi çok fazla konuşacak biri değil ve içinde bulunduğum kafa yapısını göz önünde bulundurursak, bu benim için sorun değil.

Ben. Kısa sohbetimizin hafif kalmasına izin vermek yeterince kolay. Rodeo. Çiftçilik. Rahatça sohbet etmek için olağan şeyler. Kanada'da geçirdiği bir sezondan yeni dönmüş ve bir bakışta buradaki kışların üstesinden kolayca gelebileceğine inanmamı sağlayan vahşi bir sertliği var. Sadece bu gerçek bile çiftlikte bir nimet olacak.

"Arada sırada birkaç gündelikçiyle idare ediyordum ama senin gibi iş yükünü paylaşacak birinin olması iyi olacak."

"Tessa telefonda yazın aylardır tamamen dolu olduğunu söyledi."

Başımı salladım. "Bahar boyunca haftada birkaç gün patika gezintilerini yöneten genç bir delikanlım var ama çoğu zaman rodeo turuna çıkıyor."

"Ve yürüttüğünüz at terapisi programı büyüyor mu?" Dövmeli elini asi saçlarında gezdirmek için uzanıyor.

"Öyle. Bir arkadaşım, nalbantımız, çoğunlukla kurtarılanlarla ilgileniyor. Ama onlar ve diğer atlarla birlikte ahırın kapasitesi şimdilik doldu. Bir şekilde gözümü kııptım ve kendimi çok fazla kitap işiyle ve eyer üzerinde geçirecek yeterli zamanım olmadan buldum."

Dışarıda dünya geçip giderken bir süre rahat bir sessizlik uzanıyor ve esinti, açılmış pencerelerden esen kuşluk sıcaklığına biraz rahatlama getiriyor.

"Daha ilk yılınız olduğunu düşünürsek, burası iyi iş çıkardı, değil mi?"

Zekice gözleminin getirdiği iç burkucu hissi yutmak zorundayım. Çünkü evet, burası hızla gelişiyor ve büyüyor ve tüm bunlar tek bir kadının etkisi sayesinde oluyor. Ki kendisi sıkı çalışmasının meyvelerini görmek için buraya gelmedi.

"Evet, ." Şapkamı yeniden ayarlamak için elimi direksiyondan kaldırıyorum. "Şu anda planlarımız devam ediyor.

için yeni kabin konaklama için olmak inşa edilmiş
sonraki Bahar. Şimdiden rezervasyonlar hazır ve
bekliyor, gelmeye ediyorlar. Önce şu lanet olası şeyleri inşa
etmemiz gerekiyor."

Raine kısık bir sesle gülüyor ve kesilmiş sakalını kaşıyor.
"kesinlikle çok dolu, değil mi?"

Ona yan gözle bakıyorum, bilmiş bir bakışla
karşılaşıyorum. Bu adam kariyerimi biliyor ve benim
hakkımda yeterince şey biliyor. Sınırın kuzeyinde taşaklarına
kadar kara batmış olabilir ama son aylarda *Beau Heartford*
dünyasında işlerin nasıl geliştiğinin gayet iyi farkında
olduğundan eminim.

Bir dirseğimi cama dayayarak elimi ağzıma götürüyorum.
"Çok yorucu bir yolculuk oldu ve bir böyle bir şey
yaşamaktansa gidip bir boğanın sırtına binmeyi tercih ederim."

"Yani sonrası yukarı doğru mu?" Raine ağırlığını
ayarlar.

Evet, kesinlikle öyle görünüyor, en azından dış dünya için.
Mandy ayrılığı çirkinleştirmek için elinden geleni yaptı, her ne
kadar kamuoyuna açıklamalar ve ortak medya bültenleri
konusunda anlaşmış olsak da. '*Bu zor zamanda mahremiyet*'
talepleri ve bunun gibi diğer saçmalıklar.

Yine de, sosyal medya trolleri tarafından doldurulan
tıklama tuzağı sitelerini besleyen türden, oraya buraya sızan
yeterince haber vardı. Bunların nereden kaynaklandığına
dair bir tahmin yok. Makalelerin çoğu tamamen saçmalık,
uydurma karalama kampanyası saçmalıkları ve country
müzik yıldızının piç kocasının evliliğimizin dağılmasından
nasıl sorumlu olduğuna dair spekülasyonlardı.

Terapistim, internetteki bazı çirkin sohbet baloncuklarının
yarattığı bunalımı atlatmama yardımcı olmak için çok uğraştı.
Babama ve onun izinden giderek harika bir evliliği
mahvetmemin kaçınılmaz olduğuna odaklananlar. Garip bir
şekilde, bu konuyu gündeme getirmek aslında
bandajını saçmalığını yırtmama yardımcı oldu.

ve on yıllardır kaçınmaya çalışıyorlardı. İronik bir şekilde, klavye savaşçıları ortaya çıktıkları kadar hızlı bir şekilde ortadan kayboldular. Dedikodu döngüsünün bir sonraki turu odağı başka bir yere kaydırıldığında, omuzlarımda çok uzun süredir ağır bir şekilde asılı duran bir sürü yükün üstesinden gelmeyi başarmıştım.

Neyse ki, tüm bunların arasında, Mandy olayları ne kadar manipüle etmeye çalışırsa çalışsın, kendi entrikaları onu tahmin edemeyeceğim bir şekilde ısırmak için geri döndü. Ve bunun benimle hiçbir ilgisi yoktu.

Karım sonunda kendi felaketini hazırladı. Birlikte olmaya başladığı albüm yöneticilerinden birinin, Mandy'nin sahip olmayı arzulayabileceğinden çok daha acımasız ve kindar pençeleri olan bir eşi vardı.

Bir gecede, plak şirketi onu soğuk bir bardak hasta gibi bıraktı. Bir hafta içinde menajeri tarafından dışlandı. Ve boşanma kağıtlarımızın mürekkebi kurduğunda, faturalarını ödeyebilmek için hızla azalan sosyal medya takipçilerine botoks ve estetik ameliyatlar hakkında ciyaklayan bir D-listesi ünlüsünden başka bir şey değildi.

Mandy'nin gitmeden önce Sage'i neyle tehdit ettiğini öğrenmem uzun sürmedi. Kariyeri gözlerinin önünde yok olurken, bu kadın her şeyi manipüle etmeye çalışmak için çaresizdi. O kadar ki, bilgisayarımı kurcaladığını ve Sage'in çektiğim fotoğraflarını bulduğunu kendi isteğiyle bana bildirmekten kendini alamadı.

Avukatım ve Tessa neredeyse beni sandalyeye bağlayıp aptalca bir şey yapmamı, çiftlikte geçirdiği zamanı mahremiyetimi ihlal etmek için nasıl kullandığını keşfetmemi engellemek zorunda kalacaklardı. Tanrı avukatımı korusun, Mandy'nin sadakatsizliğine dair kanıtları yıllar boyunca biriktirmişti. Ağır bir dosya ortaya çıkarılmayı bekliyordu ve bu onu Sage'le ilgili elindeki her şeyi vermeye ikna etmeye yetmişti.

Eski karım üzerindeki tüm kozlarımı kaybetmek anlamına gelse de değildi. Sage'in korunduğundan emin olmak için mi? Ne gerekiyorsa seve seve yapardım. Yarım düzine ekran görüntüsü karşılığında yılların birikimi olan kanıtları takas etmek aptallık olarak görülebilirdi ama istediği her şeyi verirdim.

Yapmadığı şey ise anlaşmamın süresini kısaltmaktı. saçmalık, yılın geri kalanında kilitli kalmamı, Mandy Spires'tan sonsuza dek kurtulana kadar geçen aptalca süreyi görmek için saatin ilerlemesini beklememi garanti edecek kadar bağlayıcıydı.

O kendi payına düşen mülkü ve yüklü miktarda parayı aldı; ben de çiftliğin sadece benim adıma geçmesini ve onun bencil, açgözlü pençelerine düşmemesini sağladım.

Şu andan itibaren mi? Özgür bir adamım. Ya da en azından masamın çekmecesinde duran evraklar öyle diyor.

Acı gerçek şu ki, hala kendimi boş bir boşlukta kapana kısılmış gibi hissediyorum, her *şeyin* ötesinde sevdiğim kadından gelen *hiçbir şeyin* yokluğuyla zar zor hayatta kalıyorum.

O gün kulübesini temizlenmiş bulduğum an, telefonu kapattığında yankılanan sessizlik. Onun kokusundan başka hiçbir şeye tutunamadan öylece kalakalmıştım. İşte o an baltanın düştüğü andı ve bağ tamamen kopmuştu.

İlk başta iletişimde kalmaya çalıştım, ancak Sage hiçbir mesajıma geri dönmedi - yollarımızı ayırıp hayatlarımızı bireysel olarak düzenlerken iletişimde kalmamı istemediği çok açıktı. Şimdi, kalıcı olarak sürükleniyorum. Uçsuz bucaksız gökyüzünün altında dolaşüyor ve pitoresk bir çiftliğin sırtlarında ve vadilerinde geziniyorum. Yine de, onun güzel gözlerinin bana bir kez daha gülümsediğini göremezsem, tüm bunların boş başarılardan başka bir şey olmadığını hissediyorum.

Bir umut olup olmadığını ya da hayatına devam edip etmediğini kesin olarak bilmek için.

Sage her zaman benimle, bu küçük anlarda, esintide onun kokusunun en hafif ipucunu yakaladığımı hissettiğimde. O vahşi turuncu tatlılık birdenbire içime doluyor ve birdenbire, birlikte çarpıştığımız o ilk gece ahırdaki yeni atları görmeye gitmek için ısrar ettiği bir anının tam ortasına geri dönüyorum.

"Atların etrafında çok bulundun mu?" Kulağına doğru mırıldandım. Fiziksel olarak gitmesine izin veremiyorum. Ellerim sanki onun vücuduna aitmiş gibi hissediyorum, açıklamaya bile başlayamayacağım bir şekilde. Sanki Sage ile ten tene temas beni topraklıyor ve içimdeki kasırgayı sakinleştiriyor.

"Hayır. Pek değil." Koyu renk saçlarını hafifçe sallıyor.

"Burada Mist'i görüyorsunuz, tüm atların kendilerine özgü bir takım anlatımları var. Alışkanlıkları, en ufak bir ağırlık değişimi ya da toynak darbesi ya da kulak fiskesi."

"Öğrenecek çok şey var gibi görünüyor."

"Emek vermeye değer. Bir atın güvenini kazanmak için emek harcamanız gerekir. Size öylece güvenmezler ve herhangi bir aptalın onlardan bir şey yapmalarını istemesine izin vermeyecek kadar zekidirler."

"Yeterince adil. Peki nasıl öğreniyorsun?"

"Çoğunlukla zaman. Sabır. Saatlerce ve saatlerce sabır."

O geceyi düşündükçe neredeyse başım dönüyor. O anı ve bu yılın beni inanamayacağım kadar sınamak için gönderdiği ironinin en karanlık derinliklerini yeniden yaşıyorum.

Bu sözlerin ne kadar doğru olduğu ortaya çıkacaktı.

Crimson Ridge'e giriyoruz ve toplu yem siparişimizi almam gereken yere park ediyoruz. Telefonumu kontrol ettiğimde kız kardeşimden gelen mesajların devam ettiğini görüyorum ve en son gelen mesajlar ekrana bakarken sarılmama neden oluyor.

TESSA:

Pençesi ağrıyan bir ayı gibi surat asarak oturacak mısınız?
Yoksa bir şeyler mi yapacaksın?
Onu geri almak mı?

Unutma, bana kendin söylemiştin.

Senin kız büyük jestleri sever.

BÖLÜM 43

"S age Maloney, burası Avrupa'daki en büyük duraklardan biri .

rodeo pisti. *Büyük Baba*. Gerçekten otel odana saklanıp bir münzevi olacağına inanmamızı mı bekliyorsun?"

Üç çift göz ekrandan bana bakıyor. Herkes şu anda Rhodes Ranch'barbekü yapıyor ve kızlar Briar ve Layla akşam için izole dağ dünyalarından aşağı inerken görüntülü arama fırsatını değerlendirdi.

"Bu başyapıta şu adı veriyorum: *çürük kız yazı, tek kişilik parti*." Omuz silkip Kindle'ımı ve dokunaçlı dildomu kameraya doğru sallayarak hepsinin homurdanıp gülmesini sağlıyorum. "Huzur içinde yuvarlanmama ve canavar müstehcenliği okumama izin verin, çok teşekkür ederim. Şimdi, at-kız hayatlarınızda kaçırdığım her şeyi bilmek istiyorum. Freckles, önce sen..." Ağzıma birkaç kızartma attım.

Layla bana abartılı bir göz devirme hareketi yapıyor. "Sizi izlemediğimi sanmayın, Çavuş. Ama madem soruyorsun ve madem hepiniz buradasınız, aynı anda haber verebilmek için... İrlanda'da çalıştığım ahırlar iletişime geçti ve birkaç aylığına geri dönmekle ilgilenip ilgilenmeyeceğimi sordular. Az önce uçuşlarımızı ayarladım. Sonbahardan önce ayrılacağız."

"anasını, çok yakında. Yani... *gerçekten* yakında mı?" Sky içkisini yudumlarken boğuluyor.

"Biliyorum. Zaten kış için seyahat etmeyi planlıyorduk, bu yüzden bunu başarabileceğimizi düşündük. Colt, Kayce rodeo sezonunu tamamlayana kadar eve göz kulak olması için Storm'la konuşacak." Briar'a bakıyor, o da ona sırtarak karşılık veriyor.

"Bu senin için gelip atlarına bakabileceğim anlamına mı geliyor?"

"Lütfen?" Layla genişçe gülümser.

Oteldeki yatağıma geri gömülüyorum, yatak başlığına yaslanıyorum ve telefon ekranında sohbetlerinin akıp gitmesine izin veriyorum. Çoğunlukla Crimson Ridge'deki hayat hakkında sohbet ediyoruz ve çok şükür ki konu benim hayatıma gelmiyor.

Ya da eksikliği.

Yaz planları ve işleri hakkında konuşurlarken, hepsinin içinde muazzam bir gurur dalgası hissediyorum. Hayallerini yaşıyorlar ve aynı zamanda hayatlarının aşkları da yanlarında. Hepsinin elde ettiği başarıdan daha fazla mutlu olamasam da, işimin umduğum türden bir büyüme göstermesi, ancak hizmetlerime yönelik müşteri temasları ve e-posta taleplerinin hiçbirinin göğsümdeki kovboy şeklindeki boşluğu dolduramaması, kesinlikle iliklerime kadar özel bir uyuşukluk bırakıyor.

Crimson Ridge'den ayrıldığımdan beri, baş etme mekanizmamın bir parçası da Beau Heartford ve Mandy Spires ile ilgili her şeyi engellemek oldu. Rodeo turunun beni yerleştirdiği otelde tek başıma geçirdiğim bir gecenin sonunda onları internette aramak istedim ve bilgisayarımı odanın diğer ucuna fırlatmak zorunda kaldım. Parmaklarımın ucunda bu tür bir arama fonksiyonu gücü olduğunu bilmek beni çıldırttırdı, bu yüzden bir internet anahtar kelime engelleyicisi geçtiğimiz yıl boyunca en iyi arkadaşım oldu.

"Sana tapıyoruz ve seni özledik, Sage." Vedalaşırken Briar'ın tatlı sesi beni arkadaşlarımda görüntüsüne geri çekiyor.

"Memelerini özledim." Hepsine bir öpücük gönderiyorum. "Hoşça kalın, sürtükler. Yarın gece size arenadan birkaç fotoğraf göndereceğim." Onlara el sallayarak ekranın kararmasını ve onların kaybolmasını izliyorum. Bir kez daha, başka bir şehirde, başka bir otel odasında, başka bir gecenin sessiz yalnızlığıyla baş başa kalıyorum.

Şu ana kadar turla ilgili her şeyi çok sevdim. Yarışmaların adrenalini. Her duraktaki gösteri ve kalabalığın enerjisi büyüğü bir şey. Yine de ağır geliyor, çünkü gittiğim her yeni yerde ve işe gittiğim her gün, Beau Hartford'un kaçamadığım hayaletleri var.

Onun adı bu sporun, bu kültürün içine öyle işlemiş ki. Dudaklarının sırtarak karnımda kelekler uçuşmasına neden oluşunu ya da yatakta birlikte uzanırken güçlü kollarının beni sınımsıkı sarışını düşünmemek için elimden geleni yapsam bile, her zaman beklenmedik bir şekilde onu hatırlatan bir şeyler oluyor.

Kıçımı sürüyerek duşa mı gitsem, yoksa otelin spor salonuna gidip koşu bandında gece koşusu mu yapsam diye düşünürken telefonum çalışıyor.

LAYLA:

Bu akşam barbeküde değil. Bilmek istersin diye düşündüm.

Ve seni izlediğimi söylerken ciddiğim, genç bayan. Benim tanıdığım Sage, Kindle'ında ne kadar çok şekil değiştiren porno olursa olsun, odasında aylaklık etmez.

zaman istersen benimle konuş, tamam mı?

Layla'ya birkaç öpücük emojisi gönderiyorum ve Beau'nun ortalıkta olmamasıyla ilgili notuna cevap verecek yüreğim yok.

O, isteyebileceğim en iyi arkadaş, bana o nazik güvenceyi veriyor, sanki orada değilmiş gibi, görüşmelerinin arka planında bir yerlerde takılıyor, benimle konuşmaya tamamen ilgisiz.

Yaptıklarımın sonra onu suçlayacağımdan değil.

Gerçi bu bilgiyi bilmek pek de yardımcı olmuyor, çünkü aşırı aktif sürtük beynim, arkadaşlarımızla birlikte barbekü partisinde olmamasının nedeninin büyük olasılıkla benimle ilgili anılarını çoktan çöpe atmış olmasından kaynaklandığını varsayıyor. Geçen yıla kayıtsız kalmaya çalıştım ama boşanması daha fazla gecikme olmadan gerçekleşseydi, o zaman çoktan bekar olabileceğini varsayabilirim.

Yeni biriyle hayatına devam etmiş olabilir.

Ugh. Bu, içimin derinliklerinde korkunç, ekşi bir duygu kabarmasına neden oluyor. Beau'nun başka biriyle birlikte olduğunu düşünmek midemi bulandırmaya yetiyor.

Derin bir nefes vererek parmaklarımı yumruk yapıp gelen kutumun üzerinde gezdiriyorum ve sonunda pes edip yüz bin kez okuyup tekrar okuduğumu hissettiğim metinleri açıyorum. Neredeyse satır satır ezbere okuyabileceğim noktaya kadar.

COCK RING:

Muhtemelen tüm bunları yüksek sesle söylediğim sesli mesajımı dinlemediğinizi biliyorum, bu yüzden yazılı olarak tekrar etmeme izin verin:

Lütfen benimle kal. Lütfen sana sevmeyi hak ettiğin tüm yolları göstermeme izin ver.

Benim gibi bir adam için fazla iyi bir kadın olduğunu düşünerek geceleri uyuyamadım, yine de burada dizlerimin üzerindeyim bebeğim. Bana sadece dünyalar kadar değerli olmadığını, aynı zamanda benim tüm evrenim olduğunu kanıtlamam için bir şans vermeni umuyorum.

Çalışırken gökkuşağı yağmuruna tutulabilmen için almayı düşündüğün o kristal güneş yakalayıcıya sahip olmanı istiyorum. Eğer istemiyorsan hayatında bir daha yemek pişirmek zorunda kalmamanı istiyorum. İşler sarpa sardığında, elindekileri bırakabileceğine ve benim zaten yanında olduğumu bileceğine güvenmeni istiyorum. her şeyi .

Ve buna seni kaldırmak da dahil. Taktığın o güçlü, bağımsız, 'her şeyin üstesinden kendin gel' tasmayı muhteşem ve seksi buluyorum ve seninle gurur duyuyorum.

Yaptığın her şeyi. Ama bir anlığına yumuşamak istediğinde sana sarılmak için orada olmama izin ver.

Lanet olsun, Sage. Yalan söylemeyeceğim. Bu beni öldürüyor.

Kalman için ateşin ve yanan kömürlerin üzerinden sürünerek geçdim. Bunun bizim için son olmasına izin verme. Çekip gitme.

Bunu sana nasıl kanıtlayabilirim? Sadece söyle, ben de yapayım. Yıldızları mı istiyorsun? Senin için hepsini ipe dizerim bebeğim. Kalbinin istediği buysa aya bile atlarım.

Seni seviyorum, Sage.

Seni özledim.

Yaklaşık altı ay sonra mesajlar kesildi. Beau denedi. Ondan uzak durma kararlılığımı gerçekten test etti. Yazdığı her tatlı satır beni baştan çıkarıyordu. Neredeyse birçok kez pes ediyordum, onun sesini duymaya duyduğum acil ihtiyaçla başa çıkabilmek için kendimi işe vermek zorunda kalıyordum.

Ben ne olacaktım? Crimson Ridge'de saklanan küçük kirli sırrı mı? Sonsuza kadar mükemmel evliliklerini bozan kadın olarak mı bilinecektim? Hayır, teşekkür ederim.

İkimizin de ihtiyacı olan şey buydu. Tek umudum Beau'nun yeniden hayatıma gireceği bir günün gelmesidir. Ancak günler geçtikçe, bunun gerçekleşme ihtimali akşam esintisinde sönen bir mum gibi azalıyor.

Banyo odama girip duşu açıyorum ve soyunmaya başlıyorum. Giderden akan suyla eş zamanlı olarak dönen düşüncelerle, onun bir anısına kapılıyorum. Onu ne kadar özlediğimi düşünürken zihnimde dolaşmasına izin verdiğim pek çok anıdan biri - onun ile benimkine denk bir haylazlık karışımı.

"Ben evcilleştirilecek bir kısrak değilim, ateşli stufi." "Seni evcilleştirmek istediğimi mi sanıyorsun?"

Başımı sallıyorum ve alt dudağımı hafifçe ısırıyorum. Ağır kirpiklerinin altından beni izleyen Beau, ben sırt üstü uzanıp onun cüssesinin altında yayılırken vücudumda aşağı doğru kayıyor. Tanrım, vücuduma bu şekilde yayılmasının ağırlığına fazlasıyla bağımlıyım. Lezzetli ve hınzır bir sesle aşağı inerken, burnu göğüslerimin arasında geziniyor.

"Her şeyi yanlış anladın bebeğim. Sıkı tutunmak ve eyerden düşmemek dışında bir şey yapmaya çalışmakla ilgilenmiyorum." Islak dudakları aç bir yol çiziyor, atletimin ince kumaşı arasından kıvrılmış meme ucumu emiyor ve bıyığı göğsümün hassas kıvrımını çiziyor. "Ben bu işte sürüş, galibiyet ve şampiyonluk tokası için varım."

"Bana yıldızların güzel fotoğraflarını nasıl çekeceğimi öğretiyor olman gerekiyordu. her neyse onu değil." Yaptığı şeyi durdurması için gerçek bir istek duymadan onu azarlıyorum çünkü evet, lütfen ve teşekkür ederim, bu adamın ellerinde ve dilinde verilen orgazmlara bağımlıyım.

Beau bana karşı mırıldanıyor. Parmaklarım saçlarına dolandığı anda o geniş göğsünün derinliklerinde bir yerlerden kovboylara özgü yumuşak bir memnuniyet mırıltısı yükseliyor. Ona bu tür küçük anlar yaşattığımda, kaşına ya da çenesine dokunmak gibi en basit şeyleri yaptığımda çıkardığı sesler başımı döndürüyor. Ve şu anda, ağzının tam olarak göğüslerimi kaplamasını istediğim yere yönlendirmek için tutuşumu sıkılaştırıyorum. O sinsi dilini bana karşı lanet bir silah gibi kullanmakta fazlasıyla uzman.

"Belki de büyük ve kudretli Beau Heartford'un bile başa çıkamayacağı kadar vahşiyimdir."

Bedenimden aşağıya doğru kayıyor, paylaştığımız battaniye hışırdayarak kalçalarımın etrafında toplanıyor. Kovboyum bana dipsiz bir gölden daha derin ve dağlardan daha sağlam, sakinleştirici bir bakışla bakıyor.

"Elindeki her şeyi bana fırlat, bela. En kötüsünü yap. Yere bile tekrar tırmanacağım."

"Ya kalbini ezersem?" Sözcükleri gece yarısı havasına üflüyorum.

"O zaman sizinkine yeterince yaklaşma şerefine nail oldum demektir."

Nabzım tekmeliyor ve çırpınıyor. Bana aşık olduğunu mu söylüyor? Elbette .

"Siz boğa binicileri gerçekten başka bir şeysiniz." Ona utangaç bir sırıttış atıyorum ve başımı sallıyorum.

Beau'nun yüz ifadesi, kot pantolonumun düğmelerini ustalıkla açıp külotumu aşağıya çekerken muzip bir ifadeye dönüşüyor

Ağzını indirmeden önce kedi dudaklarını ortaya çıkarmak için kıcımın üzerinde.

"Sıkı tutunduğundan emin ol, bebeğim."

BÖLÜM 44

Final vuruşu yapılırken kalabalık kulakları sağır eden bir gürültüyle patlar.

Fıçı yarışçısı bu gece en hızlı zamanı yapıyor. Ben de tam Barikat, topraktaki toynak seslerini duyacak ve hem attan hem de biniciden pompalanan adrenalini hissedecek kadar yakından olan biteni izliyordu.

Her ne kadar bu arenada kabaran ve dalgalanan enerji dalgasıyla sürükleniyor olsam da, bu uzun bir on günün sonu. Şafaktan gecenin ilerleyen saatlerine kadar hareket halinde olduğum için ayaklarımın altı ağrıyor. Durula ve tekrarla. Turun bir sonraki durağına varmadan önce bir sonraki zamanım için takılıyorum ve yarın için kendime bir masaj rezervasyonu yaptırdım bile.

Her gece vücutlarını cehenneme çeviren rodeo profesyonellerinden biri olmayabilirim ama her gün maraton gibi hissettiren bir koşu yapıyorum. Hem de en iyi botlarımla.

Her zaman olduğu gibi bu etkinlik de kapalı gişe oynadı ve bu da rekabeti körükledi. Kovboylar ve kovboy kızları her zamankinden daha keskin gözlü ve daha fazla zorlamaya hazır görünüyor. Bu yüzden spikerin söylediği zamanın alanın en iyisi olduğunu duymak büyük bir sürpriz değil.

Final gecesi olduğu için ekstra eğlence düzenleniyor ve biliyorum ki kalabalığın tepkilerini ve atmosferini çekmem gerekecek. gönderilerim her zaman

etkinliklerdeki hayranları ve destekçileri göstermek için bazı klipler ekleyebildiğimde en iyi performansını gösteriyorum.

Telefonumu çıkararak, fıçı yarışçıları kaydetmek için burada bulunduğum süre boyunca önemli bir şeyi kaçırmadığımdan emin olmak için dijital koşu çizelgesinin kopyasını hızlıca kontrol ediyorum. Sanırım en sevdiğim anlardan biri de onları koşu sırasında, tam havalanıp piste çıkmak üzereyken görmek. Binicinin nihayet atını serbest bırakıp rüzgar gibi uçuşmasına izin verdiği son saniyeden hemen önce havada elektrikli bir şey var. İşte bu yüzden programın bu bölümünde olması gerekenden biraz daha uzun süre takılıyorum ve her zaman bir sonraki olmam gereken yere ulaşmak için arenanın yarısını koşarak geçmek zorunda

Neyse ki ağrıyan ayaklarım için, programa göre bu gece olduğum yerde kalabilirim. Ancak, elimde kamerayla burada durdukça saniyeler hiçbir hareket olmadan geçiyor. Sahneye çıkması gereken kişi henüz ortaya çıkmadı.

Her neyse. Rodeo turunun her durağında ortaya çıkan teknik aksaklıklar var ve ses ve sahne ekibi muhtemelen perde arkasında kriz modunda çabalıyor. Bu yüzden kameramı kalabalığa çeviriyorum ve gecenin ilerleyen saatlerinde otelime döndüğümde etkinliğin kliplerine ekleyebileceğim bazı B-roll görüntüleri çekmeye başlıyorum.

Diğer herkes gece geç saatlere kadar eğlenip after-party'ye katılıyor olabilir ama ben gözlerim daha fazla açık kalamayana kadar oda servisi kalıntıları arasında dizüstü bilgisayarımın başında video çekimleri düzenliyor olacağım.

Oh, çok seksi.

Üstümde yükselen tribünler boyunca ağır çekim bir klibi kaydırırken, heyecan dalgasının vurduğunu görüyorum. Bir insan kitlesini yakaladığında beklentinin tadabildiğiniz o an. Gürültü artıyor, grup sahneye çıktığında alkışlar ve ışıklar yükselmeye başlıyor. Kendi kendime sırtıyıyorum, çünkü gerçekten asla

Böyle bir anın gözlerinizin önünde yaşandığını görmek insanı yaşlandırıyor.

Gırtlaktan gelen bir gitar birkaç nota çıkarıyor ve ben de fotoğraf çekmeye hazır bir şekilde ana arenaya odaklanmaya başlıyorum. Ama daha topuklarımın üzerinde dönerken mikrofondan çok tanıdık bir ses geliyor.

"Umarım herkes gecenin tadını çıkarıyordur."

Kamerayı neredeyse çekimin ortasında düşürüyordum.

Gözlerim tribünün sonuna dikilmiş büyük ekranlara kayıyor çünkü duyduklarımı duymamın imkânı yok. Bu gerçek olamaz.

Beau sahnede duruyor, çığlık atan kalabalığın içindeki binlerce insanı selamlamak için elini kaldırıyor, elinde bir mikrofon var. Kot pantolonu ve düz beyaz tişörtüyle kalbimi göğsümden çıkaracak şekilde giyinmişti. Başındaki taş grisi kovboy şapkası, gözlerindeki maviyi ortaya çıkarmak için mükemmel bir renk.

"Burada bulunup eğlenenizi bölmemem gerekiyor, bu yüzden elimi çabuk tutacağım." Bir elini ensesine götürüyor ve ben hâlâ nasıl ayakta durabildiğimi bilmiyorum. Onu bu şekilde sahnede görmek, yüzünün dev ekranda yayınlanmasına tanık olmak - onu bir yıldır ilk kez görüyorum - sanki karşımdaki adam gerçek değilmiş gibi. Kamera karşısında olmasına ve bu devasa kalabalığa konuşmasına rağmen bronzlaşmış ve rahat görünüyor.

"Bazılarınız yüzümü tanıyabilir." O mikrofona konuşurken, kalabalık yuhalıyor ve adını haykırıyor. Video görüntüsünde yüz ifadesinin yakın çekimini görüyorum, dudağının köşesi yukarı kalkıyor ve hayranlarını selamlamak için çenesini eğiyor. Profesyonel turdan yıllar sonra bile onun için tezahürat yapan bir kalabalık.

"Her zaman hayatımdaki en büyük pişmanlığın bir boğayı yanlış okuduğum ve toprakta ölüme terk edildiğim gün olabileceğini düşünmüşümdür. Bazen bir sezon sona erdiğinde, başka bir sezon kendini gösterir ve konuda ne yapacağınızı bilecek kadar erkek olmanız gerekir. Hiçbir şeyi tam olarak anladığımı söyleyemem.

Doğru, ama kesin olarak bildiğim bir şey var." Duraklıyor ve spot ışıkları güçlü çenesinin üzerinde oynaşırken gözlerinin titreşimini yakalıyorum. Güçlü boğazının titrediği anı görüyorum. "Benim kız bu arenada bir yerlerde. Tüm yıl boyunca siz güzel insanlarla turneye çıktı ve buraya onu benimle paylaşmaya istekli olmadığınızı sormaya geldim. Onsuz bir hayat yaşamaya değmez ve eğer bu hayatı yeniden yollarda yaşamaya başlamanın anlamına geliyorsa, sırf kızım olmadan bir dakika daha geçirmek zorunda kalmamak için bu turda bana bir iş vermesi için birine yalvarmak üzereyim."

Birinin kamerayı kararsız ellerimden aldığını hissediyorum ve titreyen bir karmaşaya dönüşüyorum. Bu bir beden dışı deneyim. Bu adam sahnede durup dünyaya bizi anlatmıyor herhalde?

"Gerçek şu ki, uzun zamandır birine aşığım ve bazılarınızın beni bu yüzden yargılayabileceğini anlıyorum. Ama ben o kızı geri almak için buradayım. Kalbimin gerçek sahibi olan kızı."

Hemen yanımdan keskin bir kurt ıslığı geliyor ve yüzümde panik ve şaşkınlık ifadeleriyle sese doğru döndüğümde Oscar Diaz'ı tüm rodeo kıyafetlerini giymiş, omzuna fotoğraf makinemi asmış halde buluyorum. Parmakları ağzında, şapkasını havada ileri geri sallamadan önce tiz bir ıslık daha çıkarıyor.

Ağzım açık, neler olduğunu anlamaya çalışıyorum. Beau'nun büyük ekran versiyonunun ekstra gürültünün kaynağını araştırmasını izlemek için gözlerim geriye kayıyor. O yaparken, arkamdaki kalabalık Oscar'ın ne yaptığını görünce hep bir ağızdan bağırmaya başlıyor.

Duyularım kulaklarımdaki kan neredeyse tamamen körelmiş durumda, arkamdaki kargaşa çok uzaklardan geliyor gibi görünüyor.

Bayıldım mı? Halüsinasyon mu görüyorum? Bu zihnimin bana oynadığı zalim ve korkunç bir oyun mu? Her serbest düşüş hissiyle sarsılarak uyanabilir miyim?

rüyalarımı vahşice istila eden bir fanteziden başka bir şey olmadığını keşfedebilir miydim?

Beau, ayak seslerinin ve ıslıkların nereden geldiğine odaklanıyor. Arenanın benim durduğum, titrediğim ve botlarımdan fırlayacakmışım gibi hissettiğim kısmını buluyor. Bana doğru işaret ediyor ve omuzlarını kenetlemeden önce mikrofonu gitarlı adama fırlatıyor. Sonra koşarak sahneden indi.

Onu gözden kaybediyorum ve ne yapacağımı bilemiyorum. Midem kanat çırpma isyanına dönüşürken, avuçlarımdaki terli kaçma dürtüsü beni ele geçiriyor. Bunu yapmaya istekli olması mümkün değil, burada değil, böyle bir olay yaratmaya değil.

Başına bu belalara değmem.

Oscar kürek kemiklerimin arasına bastırarak beni korkuluklara yaklaştırıyor ve Beau tekrar görüş alanıma giriyor. Arenanın toprak zemininde koşuyor, spot ışıklarının, kalabalığın ve kartal gözlü sponsorların hayran bakışları altında profesyonel kariyerini tam da bu noktada geçirmiş bir kovboy gibi görünüyor.

Kalabalığı tarıyor, kulaklarımda hâlâ gürleyen kargaşanın en yoğun olduğu yeri arıyor, kalbimin pompaladığı öfkeli hıza uyuyor. Yaklaştığı her adımda kaçmanın eşiğine geliyorum ama bir yandan da olduğum yere yapışmış, sık nefesler almaktan başka bir şey yapamaz haldeyim.

, bu büyük arenayı ve kalabalığı aydınlatan spot ışıklarının parıltısı altında, gökyüzü kraliyet moru, turuncu ve kızarmış pembe tonlarına boyanmıştır. En koyu mürekkep siyahına inen bir renk cümbüşü tam ufka yerleşti ve bir avuç dağınık yıldız ortaya çıkmaya başladı.

Uzun bir ıslık daha dikkatini çekiyor ve bakışları benimkine düşüyor. O kadar mesafeden gözlerimiz kilitleniyor ve sanki dünya dar bir tünele küçülüyor.

Beau Heartford'un çarpık gülümsemesi ve uzun bacaklı adımları aramızdaki boşluğu tüketiyor.

Bu adam, profesyonel turdaki hayatı boyunca bunu on binlerce kez yapmış birinin tüm kesinliği ve kolaylığıyla korkuluklardan atlıyor.

Durmuyor, duraksamıyor. Bir saniye sonra botları yere iniyor; bir saniye sonra kokusu ve sıcaklığı tam önümde duruyor. Gözlerimi hızla kırıştırıyorum, sıcak yanaklarımdan aşağı akan ıslaklığın belli belirsiz farkındayım.

"Burada ne işin var?" Başını bana doğru eğip bir eliyle kafasındaki şapkayı tutarken, diğer eliyle de sert bir avuç içini belime sarıyor.

"Seni bulmaya geldim, gün batımı gökyüzüm," diye mırıldanıyor Beau, gözlerinin kenarlarındaki kırışıklıklarda gizli bir gülümsemeyle, beni geriye doğru yatırıp bu tıklım tıklım dolu arenanın önünde öpmeden önce. Kameraların, medyanın ve kariyerinin uzun zamandır kaçındığı çok sayıda kamusal yönünün önünde.

Ellerim tişörtünün önünü yumruklamak için havaya kalkıyor ve ağzı yapıştığı anda bir anı seli üzerime hücum ediyor. Nehirde böyle öpüştüğümüz gün. Ahırda beni saran güçlü kolları. Onun yatağında, sıcak göğsüne kıvrılmış olmak. Çalınan tüm anlarımız, sonsuza dek kaybettiğime ikna olduğum hızlı ateş sahnelerinden oluşan bir kaleydoskop gibi titreşiyor ve yanıp sönüyor. Ancak bu sefer, o hafif deri ve erkeksi kokusu içimi yıkıyor ve ağzı telaşsız ve yavaş bir şekilde benimkine doğru hareket ediyor.

Beau sanki bu dünyada gidecek başka bir yeri yokmuş gibi beni öpüyor ve kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor.

Gözyaşı lekesi olan yanağıma daha yumuşak bir öpücük kondurmadan önce dudaklarıma karşı nazik bir ses çıkarıyor.

Tek yapabildiğim ona sarılmak ve o çekilip bana baktığında, hala bunun gerçekten olduğuna inanamayarak ona bakmak. Bu kesinlikle gerçek olamaz.

Şapkasını belime bastırıldığı elinin içine sokuyor -yere engelleyen tek şey- boştaki elini benimkinin kenarını dürtmek için yukarı kaldırıyor ve bakışları yüzümde gezinirken bana yumuşak bir ifade veriyor. Beau çenemi kavırıyor ve başparmağıyla yanaklarımı kaplayan ıslaklığı siliyor; onun sıcak, nasırlı dokunuşunu hissettiğimde rahatlayarak ürperiyorum. Hatırladığım kadar güvenli ve emin hissettiriyor, hatta onsuz geçen bunca zaman boyunca hayalini kurduğum okşayışının herhangi bir versiyonundan bile daha iyi.

"Bana herhangi bir zayıflığım olup olmadığını sorduğun günü hatırlıyor musun?" Sesi alçak ve rahat, bana bakarken nefesim kesiliyor. "Gerçek şu ki, binlerce kiloluk boğaların sırtına tırmandım. Ezilmeyi ve ezilmeyi göze aldım. Arenada geçirdiğim onca saniye boyunca bir kez bile korktuğumu ya da zayıf bir noktam olduğunu hissetmedim. Peki ya şimdi? Burada, çizmelerim bu toprakta dururken, bana hiç geri dönmezsen hayatın nasıl görüneceğinden korktuğumu söyleyebilirim, Sage."

Aceleyle yutkunuyorum, hala kelimeleri oluşturamıyorum. "Bebeğim, sen benim zayıflığım, belamsın, ve bu ağrıyan kalp atışı tam burada." Avucumu göğsünün tam üzerine gelecek şekilde kaldırıyor. İşte o zaman bileğine sardığı şeyi görüyorum.

İçimden bir hıçkırık

Beau'nun okyanus derinliğindeki gözleri benimkileri takip ederek parmaklarımı kendi parmaklarının arasına sıkıştırdığı yere bakıyor. Şu anda yapmak istediğim tek şey parçalanmakken bana sıkıca sarılmak için bakışlarını geri çeviriyor. "Onu hiç çıkarmadım, bebeğim."

Ona yaptığım dostluk bilekliği güneşten yıpranmış, pembe boncuklar pastel bir tona solmuş, birkaç yerde kir inatla üzerine yapışmış ve görünüşe göre her şey

başlangıçta kullandığım lastikten çok daha sağlam bir şeyle tekrar bir araya getirildi. Yine de hala orada, bilek kemiğinin ve bronz teninin etrafına sıkıca oturmuş durumda.

Sik halkası.

Parmaklarımı sıkıyor. "Eğer hayatım boyunca sahip tek şey bileğimdeki bu şey olacaksa, bu yeterli olmalı, ama bu beni her lanet günün her dakikasında sana bağlıyor."

"Beau, bunu yapmak zorunda değilsin." Burnumu çekiyorum ve onsuz geçen o uzun, bitmek bilmeyen anların ağırlığının daha fazla gözyaşı dökerken içime çöktüğünü hissediyorum.

"Kalbim bunca zamandır senin ellerindeydi, Sage. Artık bana ait değil. O senin bebeğim. Sen kaya gibi sağlam, kendini bilen ve kusurlarının sorumluluğunu almaya hazır bir adamı hak ediyorsun. İşte buradayım, cehennem kadar kusurluyum, ama her gün daha iyisini yapmaya çalışıyorum, bana geri dönmen için yalvarıyorum."

Adem elması düşüyor ve gördüğüm tek şey yüzü. Ondan ayrılmak bu kadar zor olduktan sonra göreceğim tek şey, bundan eminim.

"Nasıl eş olunur bilmiyorum." Alt dudağım titriyor.

Beau başını sallıyor ve gülüyor, kafasının üzerinde konuşulmamış bir şey varken onunla geçirdiğim onca zamana kıyasla tamamen yeni görünen bir parlaklıkla. "Boş ver onu, Sage. Ben bir eş istemiyorum. Bu kıvılcımı istiyorum... tutkumuzu... Öğleden sonra çıplak yüzmeye gitmemi emredecek, sonra da geceleri gökyüzündeki yıldız okyanusunun peşinden koşacak birini istiyorum. Yemek yapabileceğim ve birini istiyorum, ama bana ihtiyacı olduğu için değil. Hayır, aslında her adımda benimle savaşıyor çünkü inatçı."

Hayatımın aşkı beni kendine yaklaştırdı ve ağzını benimkinin üzerinde gezdirdikten sonra sadece benim duyabileceğim şekilde fısıldadı.

Arka planda devam eden müzik ve gürültünün arasında onları duyabiliyorum.

"Hayali bir peri masalı ... Damarlarımda sıcak ve parlak bir şekilde yanan ve her şeyi hayata döndüren hayalimdeki kız için buradayım."

İçimden titreyerek bir nefes veriyorum ve ona başımı sallamadan önce alt dudağımı ısırıyorum. "Ben de bunların hepsini istiyorum. Seni seviyorum, Beau Heartford."

"Kahretsin, seni özledim." Dudağımı tuttuğum yerden nazikçe çekip çıkarıyor. "Şimdi seni buradan çıkarıp düzgünce öpebilir miyim?"

"Bu değildi-"

"Yakınından bile geçemezsin, bela." Bu adamın bana attığı sırtış, hayal ettiğim her şeydi.

Tam o sırada ağır bir el Beau'nun sırtına vurmadan önce kamera kayışımı omzuna bırakıyor. "Seni görmek güzel kardeşim. Koşmam lazım yoksa ısınmamı kaçıracağım." Oscar eğilip hızla yanağımı öpüyor. "Aileye hoş geldin, Sage." Sonra da aceleyle yarışmacıların bölgesine geri dönüyor.

"Ama bekle... Öylece gidemez miyim?" Gözlerim kameraya ve sonra tekrar Beau'nun yüz hatlarına kayıyor, içimi bir gerginlik kaplamaya başlıyor çünkü her ne kadar bu mkemmел bir şey olsa da yapmam gereken bir iş var.

Beau tüm bunları görmezden geliyor ve beni elimden götürmeye başlıyor. Bu sırada üstümüzdeki tribünde bulunan kalabalık, bizim uzaklaşmaya başladığımızı görünce yeni bir yaygara koparmaya başladı. "Şöyle diyelim, bir ya da iki iyilik istemiş olabilirim. Ama bu, bu gece sizi çalmamın karşılığında yarın bir imza günü yapmam gerektiği anlamına geliyor." Şapkasını kalabalığa sallıyor, rodeo süperstarının her santimine benziyor ve ben baş döndürücü bir hisle doluyorum.

Bu adam beni tüm bunları yapacak, benim için ortaya çıkacak, kendini halkın yargısına ve incelemesine sunacak kadar seviyor mu?

"Geri dönmek zorunda değil misin? Çiftlik ne olacak... atlar..."

Parmaklarımızı birbirine geçiriyor ve beni tam yanına oturacak şekilde çekiyor. "Bunu resmi iş başvurum olarak kabul et. Turne sezonunun geri ikinci fotoğrafçınız olmak için tamamen sizinim."

Şaşkınlığımı görünce kıkırdadı. "Ben yokken işlerle ilgilenmesi için kendime bir çiftlik yöneticisi buldum." Alt dudağını ıslatıyor ve başını hafifçe sallıyor. "Seni ne kadar süre ikna etmem gerekeceğini bilmiyordum bebeğim."

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum. Ona ne için teşekkür ettiğimden pek emin değilim. Belki de sadece işimi öylece bırakıp gidemeyeceğimi bilen bir adam olduğu için. Benden hiçbir şeyden vazgeçmemi istemiyor. Aslında bu adamın beni her zaman kariyerim için bir plan yapmaya teşvik edeceğinden neredeyse eminim, her şeyden önce benim için iyi hissettirecek türden bir plan.

Çünkü Beau Hartford böyle adam.

"Seni çok özledim. Gittiğim için özür dilerim..." Biraz bocalıyorum ama sonra gülümsemesi, gözlerinde büyük bir sevgiyle bana bakması, bunu neden yaptığımı anladığını bana açıkça söylüyor. İkimiz için de zor olanı yaptığım için beni yargılamıyor.

Kulağımın kabuğuyla buluşmak için başını eğiyor ve tüylerim diken diken oluyor.

"Otel odalarında çok yalnız geceler geçirdim. Nasıl daha az yalnız hissettirebileceğime dair bir iki şey biliyor olabilirim."

Kocaman sırtarak ona karşılık veriyorum, ona bu şekilde yakın olmaktan duyduğum memnuniyet damarlarımda dolaşıyor. "Beni bütün gece ayakta tutmayı mı teklif ediyorsun, ateşli şey?"

"Sana her şeyi vermeyi teklif ediyorum, bela. Bana sahip olduğun sürece."

EPILOgUE

Sunset Skies Çiftliği.

Ahşap ve demir tabela gururla başımın üzerinde asılı duruyor.

uzun, dolambaçlı çakıllı araba yoluna. Her zamanki gibi, yüzümde kocaman bir sırıtışla bu kelimelerin altından geçerken ön camdan izlemek için boynumu eğiyorum.

Benim evim. İşimin kalp atışı. Hayatımın aşkının beni beklediği .

Beau Hartford büyük jestlerin kralı olarak kendini kanıtladı. Neredeyse tüm rodeo camiasının önünde ayaklarımı yerden kesmekle kalmadı, çiftliğine benim adımı verdi.

Bu son kısım kendimize sakladığımız küçük bir sır.

Eğer biri bu ismin nereden geldiğini sorarsa, kovboyum gözlerinde muzip bir parıltıyla omuz silkiyor, kasketini düzeltiyor ve çiftlikte tadını çıkardığımız gece gökyüzü hakkında uzun uzun devam ediyor. Tüm bunlar olurken aynı nefeste sessizce bana her şeyin benim için olduğunu hatırlatıyor.

Beau toplum içinde nasıl soğukkanlı davranacağını çok iyi biliyor ve ilk fırsatta beni köşeye sıkıştırıp kalbime ve bedenime nasıl

Bu çiftliğin adı onun bana olan bağlılığı. Her zaman onun *gün batımı gökyüzü* olacağıma dair verdiği söz.

Genelde, benimle işi bittiğinde, gözlerim parlar. Gözlerini kırıştırıyor ve nefes nefese kalıyorum, işte tam o anda göz kırparak ve daha fazlasını dair söz vererek üzerimdekini yeniden ayarlıyor.

Onu o kadar çok seviyorum ki zor nefes alıyorum.

Beau'dan önce, buraya gelmeden önce, her zaman ya bir şeylerin peşinde koşuyor ya da bir şeylerden kaçıyormuşum gibi hissediyordum. Korkularımdan uzaklaşmak için yeni bir heyecan, parlak yeni bir hedef aramam gerekiyormuş gibi hissetmeden rahatça yerleşemediğim, içimi kemiren bir baskı. Ama burada, onunlayken, hem hayatın dolu dolu olduğunu hissediyorum hem de beni asla *fazla* görmeyen biri tarafından tamamen ve gerçekten desteklendiğime güveniyorum.

Söz verdiği gibi, kanatlarımı kırmadı ya da hırsımı bastırmadı. Beau beni bulmaya geldiğinden beri -ve sonra sahip olduğum profesyonel rodeo pisti sözleşmesinin geri kalanında yanımda kaldığından beri- ikimiz ayrı geçirdiğimiz bir yılı telafi etmek için birlikte bolca zaman geçirebildik. İşte tam bir yıl, bir yaz sezonu *sonra buradayız* ve ben hala bunun bizim en mutlu *sonsuza dek mutlu sonumuz* olduğuna inanamıyorum.

Aslında, çiftliğe geri döndüğümünden beri, seyahat ve müşterileri karıştırmaya devam edebildim ve bunu buradaki hayatımızla dengeleyebildim. Beau bazen benimle geliyor, bazen de çiftliğin ona ihtiyacı varsa geride kalıyor.

Crimson Ridge'den kısa süreliğine ayrılmış olsak bile, bunlar birlikte yaşadığımız en unutulmaz maceralardan bazıları oldu.

Giyilebilir cihazımın hala Beau'nun telefonundaki uygulama tarafından kontrol edildiğini ve çalışırken takmamı istediği günler için gizlice yaşadığımı söyleyelim. İş için seyahat ederken yaptığımız gece video görüşmeleri şimdiye kadar yaptığım en ateşli sekslerden biri oldu.

Bir kız, beni teşhirci yönümün tadını çıkarmaya teşvik etmekten başka bir şey yapmayan bir kovboy için sonsuza kadar .

En son telefonumu kaldırıp sevgili dokunaçlı oyun arkadaşıma ne kadar iyi bindiğimi göstermemi istediği zamanı düşünmek bile beni kıvrandırıyor.

Bu gece kovboyum için hazırladığım sürpriz midemde kelebeklerin uçuşmasına neden oluyor. Evin, yani bizim evimizin önünde durduğumda yüzümde hınzır bir gülümseme beliriyor.

Çiftlikte kabinlerden ve büyük evin konaklama alanından biraz uzakta bir yerde ikimiz için küçük, özel bir ev inşa ettirdik. İşler o kadar yoğunlaşmıştı ki, taşınmak, burayı misafirler için kullanılan bir tesis haline getirmek ve kendi özel alanımıza sahip olmak mantıklı geldi.

Uzakta, çiftliğin uğultusuyla birlikte park etmiş çeşitli araçları ve bir koçu görebiliyorum. Şu anda bir hafta sürecek bir eğitim ve kondisyon kampı için bir grup sporcuyla doluyuz. Özel olarak inşa edilmiş yeni bir antrenman alanına yatırım yaptık ve bu alan birçok farklı spor dalının ilgisini çekti. Bu özel ekip, her zamanki yüksek performans üslerinden çok uzak olmadığı için Crimson Ridge'de üslenmeye gelen rugby oyuncularından oluşuyor. Her şey yolunda giderse, bunu her sezon düzenli bir takvim tarihi haline getirmeye ilgi duyduklarını ifade ettiler.

Ayrıca rodeo sporcuları da atölye çalışmaları için gelip kalıyor ve çiftliği gerektiğinde iyileşme veya antrenman için bir üs olarak kullanıyorlar. Turla çalıştığım süre boyunca elde ettiğim en iyi şeylerden biri de artık müşterim olan yarışmacıların sayısı - ki bunların çoğu artık yakın arkadaşım. Her şey Oscar'ın sosyal medya ve ilişkilerini devralmamla başladı ve sonrasında çığ gibi büyüdü.

Tessa ve ben şimdi sürekli büyüyen bir müşteri tabanı sporcuları üzerinde birlikte çalışıyoruz, uzmanlaşmış bireyler kim

performanslarına ve hedeflerine odaklanmayı tercih eden, sosyal medya markasının önemini anlayan, ancak bunu kendileri için bir başkasının yapmasını isteyen, çevrimiçi olarak aktif bir şekilde var olmak yerine. Beau'nun profesyonel kariyerini yönetmedeki deneyimi ve benim pazarlama geçmişim arasında... Son on iki ayda artan talep sayısına ve müşteri listesine yardımcı olmak için mükemmel bir iş ortağı.

Bu da hayatın yoğun olduğu ve dikkatli olmazsam günlerimin genellikle uzun sürebileceği anlamına geliyor. Ancak The Loaded Hog gibi orijinal müşterilerimle tek seferlik etkinlikler için çalışmak için hala zamanım var, bu yüzden bu akşamdan önce hızlı bir duş almak ve üzerimi değiştirmek için acele ediyorum.

Gitmemiz gereken bir yer var ve Beau Heartford'a hediye etmek için *mükemmel* anı beklediğim bir sürprizim var.

Bu gece o gece.

"Sende de o *bakış* var." Beau elini yüzünde gezdiriyor, kamyonetinin kasasında topuklarının üzerinde arkasına yaslanıyor. "Ne bakışı?" Kamyonun etrafında dolaşırken kirpiklerimi kırıştırıyorum. ve kendimi bagaj kapağının üzerine kaldırdım.

Kovboyum burayı ikimiz için konforlu hale getirmek için mükemmel bir iş çıkardı, minderler ve yorganlarla yumuşak küçük bir yuva yaptı. Kovboyumu yıldızların altında benimle son derece pis şeyler yapmaya ikna etmeyi umduğum sevimli bir açık hava yatağı.

"Tam olarak ne kadar sorun çıkarmayı planlıyorsunuz? Bu bir açık hava filmi..." Sözüünü kesiyor, sonra kıkırdayarak ve yumuşak bir küfürle başını sallıyor. Okyanus gözleri benimkilere kilitleniyor ve ben masum rolü yaparak saçlarımı bir kulağımın arkasına sıkıştırıyorum.

Bu sorunun cevabını zaten biliyor.

"Neden hediyeni açmıyorsun, sonra da benimle birlikte ne kadar *sorun* çıkarmaktan hoşlanacağını bana anlatırsın." kurdeleyle sarılmış küçük bir kutu fırlatıyorum, yakalıyor ve bana doğru bir kaşını kaldırıyor, kamyon kasasına daha da tırmanıp yanına sokulduğumda mavi küple benim aramda bir bakış atıyor.

The Loaded Hog'un park alanının en uzak köşesinde, diğer araç sıralarının mümkün olduğunca gerisindeyiz. Etkinlik kurulumuna yardımcı olmak için erkenden buraya gelme bahanesini kesinlikle bu özel yeri talep etmek için bir neden olarak kullandım. Kovboyumu herkesin içinde ağır bir şekilde okşayarak kıvrınmasını sağlamaktan daha çok istediğim bir şey olmasa da, açık havada arabalı sinema gecesinde biraz masumca sürtünme ve öpüşmeden daha fazlasını isteyecek kadar açgözlüyüm.

Dolayısıyla, bu *halka açık* toplantının en arkasındaki konumumuz Etkinlik.

Gökyüzü sedefli pembe ve turuncu tonlarına büründü ve filmin açılış jeneriği dönmeye başladı. Etkinlikteki rolümü tamamladım ve şimdi arkama yaslanıp rahatlayacağım... ve kovboyuma eziyet edeceğim. Bir kız, bu açık hava gösterimine gelen herkese parti hediyelerini dağıtırken güzelce giyinme ve tatlı tatlı gülümseme fırsatına sahip olmaktan başka ne isteyebilir ki?

Beau küçük paketi tartıyor, ben minderlere doğru sürünürken gözlerini benden ayırmıyor. Botlarımı çıkarıyorum, sonra pelüş bir battaniyenin altına yerleşiyorum ve alt dudagımı ısırırken gözlerimi ona dikiyorum. Melek gibi bir gösteri yapıyorum, her şeyi göz önünde bulundurursak, toplayabileceğim en masum ifade bu.

Yumuşak örtünün kenarından dönerek boşluğu okşuyorum. "Hadi gel. Küçük tatlı randevumuz için hazırım

gece, el ele tutuşma ile tamamlandı. Eğer şanslıysanız, sutyenime bakmanıza bile izin verebilirim."

Dili alt dudağının üzerinde ıslak bir çizgi çiziyor. Gözleri bu kelimelerin ardındaki gizli alay ile parlıyor. Az önce söylediğim her şeyin tam tersini kastettiğimi biliyor.

Yoğun, ayak parmaklarını kıvıran orgazmlar için tek bir sipariş. Hemen geliyor.

Beau ağırlığını değiştirerek yanıma sokuldu. battaniyeye sarıldım. Sıcaklığını ve erkeksi kokusunun kan dolaşımına karıştığını hissedince memnun bir i geçirdim. Bu adam her zaman çok güzel kokuyor; onu yalamak istiyorum. Canım ne zaman ve nerede istesin bu arzuya teslim olamamam tamamen uygunsuz bir durum.

O seksi, damarlı eller kurdeleyi çözme ve kutuyu açma işini çabucak hallediyor. Kapağı kaldırdığında, vücudu sessiz kahkahalarla titremeye başlıyor.

Beau işaret parmağını lastik aletin içinden geçiriyor ve ikimizin önünde sallanması için kaldırıyor.

"*Korku* filmi izleme ihtimalinin seni bu kadar heyecanlandırmasına şaşmamalı." Kıkırdıyor, sesi alaycı bir tonda.

"Oh, evet. Film umurumda bile değil." Otoparkın en uzak ucundaki büyük ekrana doğru küçümseyici bir el sallıyorum. Ona sırtarak yanaklarına yerleşmiş olan hafif kızarıklığa bayılıyorum. "Kutuda başka bir şey daha var."

Kapağı kaldırınca seyahat boyu bir kayganlaştırıcı şişesi ortaya çıkıyor ve battaniyenin üzerine yuvarlanıyor. *Ek* hediyesini görünce guruldayan bir ses çıkartıyor. Tahrik olmak ile bunun ona nasıl hissettireceğini düşünerek içten içe kıvranmak arasında bir yerde. Daha mükemmel bir kombinasyon isteyemezdim, gerçekten.

"Oğlum kazanmayı seviyor, değil mi?" Kıpırdanarak yüzümü ona dönüyorum ve gömleğinin önündeki düğmeleri okşayarak elimi kemer tokasının üzerinde gezdiriyorum.

"Tatlı kışına bahse girerim ki öyle." Beau sik halkasını dikkatle inceliyor, başparmağını kalın kısmın üzerinde gezdiriyor. *Eğlenceli kısım1.*

"Boğa binicisini arenadan çıkarabilirsiniz, ama bir toka kazanma kararlılığını ortadan kaldıramaz." Parmaklarım kasıklarını keşfetmek için aşağı iniyor ve kot pantolonunun fermuarının arkasında kalınlaşan sikine temas ettiğimde lezzetli bir ses çıkarıyor. "Rekabetçi yanını silemezsin, değil mi?"

"Aklındaki ödül nedir?" Yutkunuyor, battaniyenin altında hareket eden elimi izliyor.

Etrafıma hızlıca bir göz attım - kesintiye uğramadan her türlü yaramazlığı yapabilecek durumda olup olmadığımızı kontrol ettikten sonra kemeriyle uğraşmaya başladım. Metal, ikimizi de belden aşağıımızı örten battaniye tarafından boğuk bir şekilde hafifçe tıngırdarken, gözleri benimkilere kayıyor.

"En kötüsünü yapmalısın, Heartford. Bahse girerim beni herkesin içinde sessiz kalmaya zorlayamazsın."

"Tanrım." Sesi o derin, seksi tona bürünüyor, kalçaları kayıyor ve sikini serbest bırakmam için bana daha iyi erişim sağlamak üzere yukarı kalkıyor.

"Yardım etmemi ister misin?" Mırıldanıyorum, hızla sertleşen aletini dışarı çekip sert, kadifemsi uzunluğunu okşamaya başlarken bakışlarımın siyah daireye kaymasına izin veriyorum. Tanrım, şimdiden kalçalarımı birbirine bastırıyorum, kalbim onu avucumun içine almanın ne kadar kötü bir his olduğunu düşünerek çarpıyor. Damarlarının ve kalınlığının, dokunuşumun her keşfedici kayışıyla istikrarlı bir şekilde büyüdüğünü ve uzadığını hissetmek.

Kovboyumun beyni, büyük pençesinde tuttuğu oyuncak, kayganlaştırıcı şişesi ve onu böyle halka açık bir yerde okşuyor olmam arasında bir yerde durdu.

Benimle bu oyunları oynayacağını, arzularımın bu yönünü şımartmak istediğim için beni yargılamayacağını bilmek - özellikle de yaşadığı onca şeyden sonra- şimdiden en büyük ödülü kazanmak gibi geliyor.

Kelimeleri oluşturmadan önce hareket etme fırsatını değerlendiriyorum. Kapağı tıklayarak açıyorum, sık halkasını kavradığı yerden çıkarıyorum ve onu ve oyuncağı kayganlaştırırken gözlerimi ondan . Göz ucuyla, battaniyenin altına gizlenmiş yeterince hareket olduğunun farkındayım, yaptığım şey... şey... tamamen gizlenmiş değil. Eğer bir şey varsa, kumaşın o kk çırpınışlarını ve dalgalanmalarını görmek her şeyi delicesine daha sıcak hale getiriyor.

Beau bir iniltiyi bastırıyor, gözleri kayganlık hissiyle da kapanıyor. Halkayı battaniyenin altında sert uzunluğunun üzerinde kaydırđıđımda, alışık olmadığı bu his karşısında kıvranmaya başlıyor. Kalçaları sanki bundan neden bu kadar zevk aldığından emin değilmiş gibi belli belirsiz dönüyor. "Bunu bakmadan nasıl yapabildiğini bilmek istiyor muyum?" Dişlerini birbirine kenetliyor, uslu bir ocuk olup sessiz kalmaya alışıyor.

Ellerimin ve kollarımın yer değiştirmesiyle battaniyenin nasıl alçalıp hareket ve gözden kaybolduğuna hızlıca bir göz atıyor. Sonra hızla bizimkinin önündeki diğer araçların sırasına bakıyor.

Dudaklarımdan memnun bir mırıltı geçiyor. "İstersen durabilirim?"

Bu bir yalan. şimdi frene izin vermemin imkânı yok. şaftının dibine yerleştiğini hissettiğimde nazikçe alay ediyorum, sıcak, pürüzsüz cildinin daha fazla uyarıldıka şişmeye devam etmesi ağzımı sulandırıyor. Parmak uçlarımı her yerde gezdiriyor, okşuyor ve sıkıyorum, taşaklarını okşamak için geri uzanmadan önce piercing'iyle oynamak için zaman ayırıyorum.

Beau'nun kafası büyük bir gürültüyle geriye düşüyor.

"*Ffiuuuuck*," diye fısıldıyor. " olsun." Ağzından sessiz kfrler çıkıyor.

Bu adamın aklını kaybettiğini görmek dünyada en sevdiğim şeylerden biri olmaktan asla vazgeçmeyecek. Ve ben de onun

Karşılığında beni sık sık kutsadığı iğrenç sözlerinin tadına baktırdığımda onu yiyip bitiriyor.

"Mmmmm. Ben masum küçük bir kız değilim." Aleti elimin altında seğiriyor. "Arka koltuğunuzda kızlığımı bozmayacaksınız, Bay Heartford." Şaftının bir başka baştan çıkarıcı tekmesiyle ödüllendirildim.

Nefesim güçlü boğazına doğru yayılana kadar ona yaklaşıyorum, böylece meydan okumamı kabul etmesini sağlayacağını umduğum fısıltılı sözlerle ona vurabiliyorum. "Aslında, o piercing'i klitorisimin üzerinde yıldızları görene kadar ovmanı ve o büyük, şişman sikinle beni mahvetmeni istiyorum... ama bu yolculuğa hazır olup olmadığını bilmiyorum."

Gümbürtüsü bir sestten çok titreşim olarak çıkıyor ve benden kaçmakla tehdit eden zevk çılgınlığını ısırmak zorunda kalıyorum. Beau şalteri indirip yeni bir vitesa takıyor ve beni tamamen bağımlısı olduğum şekilde hırpalıyor. Tüm ham güç ve açık talepler. Kalbim iki kez çarpmaya vakit bulamadan beni , omurgamı göğsüne bastırıyor.

Bir eliyle battaniyeyi yukarıya, göğüslerimi örtecek kadar yükseğe çekiyor, bu da içime bir zevk ürpertisi gönderiyor. Ve işte o zaman kendini bırakıyor. Nasırlı avuç içleri *her yerde*, beni kavrayıp mincıklarken, devasa ereksiyonu kalçalarının yavaş ve metodik hareketleriyle kıcıma sürtünüyor. Hesaplanmış, kasıtlı olarak sığ ve kısıtlı, böylece film izlerken kaşıklışıyormuşuz gibi görünüyoruz.

Ancak, solan ışıktada daha yakından bakarsanız, elbisemin altındaki kıvrımlarımı dikkatle avuçladığı birden fazla yer olduğunu görürsünüz.

"Filmi izlediğinden emin ol, sorun. Önemli bir şeyi kaçırmamı istemem." Göğüslerimi çimdikliyor, avucunun içini doldurmak için beni kavrarken, slip elbisemin ince kumaşı arasından sertleşmiş meme uçlarımla alay ediyor.

Kıçımı ona bastırıyorum, ne kadar kalın ve sert olduğunu hissettiğimde alt dudacağımı sertçe ısırarak zorunda kalıyorum.

"Çok kolay." Ona karşı baskıyı sürdürmek için kalçalarımın etrafında dönüyorum, kalçalarımın arası zaten kaygan bir karmaşa. Bu oyundan tam olarak ne kadar tahrik olduğumu için henüz orayı yeterince keşfetmedi.

Kıkırdıyor ve bunun bana bu battaniyenin altında eziyet etme planlarının ateşini körüklediğini biliyorum. Çok az şey biliyor, benim kendi sinsisi gündemim var, şimdi tek ihtiyacım olan onun harekete geçmesi.

Beau ellerini aşağıya kaydırıyor, elbisemin kumaşını belimin eğimi etrafında sıkıştırıyor ve çıplak kıçımı keşfettiğinde tıslıyor. Aletin ağırlığı yanaklarımın arasına yerleşiyor ve tangamın kenarından tuttuğu gibi kalçalarımın kabarıklığını kavlıyor. İpi sertçe çekiştirerek beni sabit tutuyor ve onaylamayan bir ses çıkararak çıplak etime sürtünüyor.

"Oops. Sanırım unuttum... düzgün bir külot giymem gerekiyor muydu?" Sessiz mırıldanmamı, parmaklarının dar kumaşın altına kararlı bir şekilde sokulması takip ediyor. Beau bırakıyor ve dokunuşunu kalçalarımın arasına daldırıyor, parmaklarını kayganlığımın içinden kıvırıyor. Hiç vakit kaybetmeden iki kalın parmağıyla içime daldığında bir rahatlama dalgası uzuvlarımı sarıyor.

Saatlerdir bana bunu vermesini bekleyerek, nihayet bu şekilde birbirimize bağlanacağımız anın beklentisiyle diken üstündeymişim gibi hissediyorum.

"Sırılsıklam ve muhtaç, *hmm*?" Yaptığında sevdiğim gibi içeri çıkmıyor. Onun yerine, avucunun topuğunu klitorisimin üzerinde sabit bir şekilde gezdiriyor ve parmak uçlarını içimde gezdirmek için kıvırıyor. "Sen utanmazsın. Tüm bu insanlar benim için ne kadar pasaklı ve ıslak olduğunu duyabilecek kadar yakinken, burada amını açıyorsun." Bu sözlü hatırlatma, ne kadar açıkta olduğumuzu, her şey

Bu kovboy için ne kadar mükemmel bir sürtük olduğumu kanıtlıyor.

Zar zor hareket etse de şakağıma fısıldadığı kaba sözlerle beni çıldırtırken, yağlanmış siki kalçalarımın arasından kaymak için öne doğru bastırıyor. Delinmiş tepesi girişimi örten ince kumaş parçasına sürtünüyor.

Onu en yumuşak mırıltılarla besliyorum ve Beau muzaffer bir ses çıkarıyor.

"Tanrım. Çok yumuşak ve çaresizsin bebeğim." Parmaklarını dışarı çıkarıyor ve beni rahatlatmak için tangamın sırlıslam olmuş kumaşını kenara çekiyor, böylece aletin ucunu içime sokabiliyor. "Seni doldurmamı ve bu acıyı hafifletmemi ister misin?"

Başımı sallayarak, ileri doğru itebilmesi için pozisyonumu dikkatlice yeniden ayarlıyorum. Onun için o kadar kaygan ve istekliyim ki, içeri girerken en yoğun hissi yaşıyorum. Bana inç inç dolambaçlı inç vererek, yerinde sabitlenmiş horoz halkası ile ne kadar kalın olduğunu *hissedebiliyorum*.

"Lanet olsun." Parmakları bana ne kadar sıkı sarıldığıyla kalçalarımı zedelerken zorlukla duyulabilen bir homurtuyla nefes alıyor. "Sen söz verildi sen yap senin en kötüsün." I mücadele nefes almak için, germek bırakmak benim gözlerim yuvarlanmak geri içinde benim

Kafa.

Tüm bunlar o kadar yavaş, o kadar duygusal şekilde ve bangır bangır çalan film ve otoparktaki kamyonları ve araçları işgal eden diğer insanların sesleriyle gerçekleşiyor ki. Bana bunu sorgusuz sualsiz verdiği için onu çok seviyorum.

Beau'nun eli yılan gibi kıvrılıp klitorisimi arıyor ve parmaklarını orada belirginleşen şişmiş karmaşanın üzerinde gezdirmeye başlıyor. Bana mükemmel miktarda baskı uyguladığında, mükemmel dairesel hareketler yaptığında, vücudumu tanımak ve öğrenmek için zaman tüm küçük ayrıntıların kanıtı olarak kanımda kıvılcımlar uçuşuyor.

Bu adamda en yoğun orgazmlarımın kilidini açacak anahtarlar var ve her orgazmımı incelemesi çok seksi.

Kaslarımın titremesi ve nefes alışımındaki aksama onun bu konudaki yeteneklerini geliştirdi.

Ama yine de bu battaniyenin altında ne yaptığımıza dair herhangi bir ipucu vermeme oyununu oynuyor ve bu da benim *hediyemin* ek sürpriz yönünü eklemem için bir işaret.

Titreyen ellerimle uzanıp telefonumu alıyorum ve uygulamayı kaydırarak açıyorum. Ben öldürücü darbe olacağını bildiğim ayara basarken Beau klitorisimi mükemmel bir şekilde tıngırdatmaya devam ediyor.

Titreşimler alçaktan ve yuvarlanarak başlıyor ve sırtımdaki kovboy boğuk bir ses çıkarıyor. Kalçaları benimkilere çarpıyor ve horoz halkası aramıza girdikçe zevk dalgaları yoğunlaşıyor.

"Dikkatli ol, ateşli şey. Kamyonu sallamaya başlamak istemezsin." Sözlerim nefes nefese, özgürce süzölmesine izin vermeyi çok istediğim inlemeleri bastırmak için acınası bir girişim.

Beau'nun kalbi sırtıma daha sert çarpıyor ve sikiğinin dibindeki vızıltıdan giderek artan zevk inanılmaz derecede iyi hissettiriyor. Girişimi okşama şekliyle, düz bile göremiyorum - siki beni dolduruyor ve ustaca dokunuşu klitorisimi mükemmelleştiriyor.

Orgazmım yükseliyor ve yükseliyor ve nefes nefese kalıyorum, tehlikeli bir şekilde yapmaya yakın olduğum tüm sürtük seslerini geri ısııyorum. Beau beni daha sert ovuyor ve her titreme sırlarımı ele veriyor. Patlıyorum, yastığı pençelerken yüzümü çeviriyorum ve kendimi unutup çıkarabileceğim sessiz sesleri gizlemek için ısııyorum.

Beau devam ediyor. O acımasız. Acımasız. Parmakları şişmiş, aşırı hassas sinirlerimle oynamaya devam ettiğinde bana tam olarak istediğimi veriyor.

"Siktir. İşte bu kadar. Beni oyuncaklarından biri gibi mi kullanmak bebeğim? Sikimin içine girip seni delirtmesini mi istiyorsun?" İlk orgazmdan güçlkle inerken en iğrenç şeyleri fısıldıyor. Başka bir doruk noktası içime çöküyor,

Ağlamamak için kendimi zor tuttum ve beni kollarının arasında titrer bir halde bıraktı.

"Tanrım. Sikeyim. Bebeğim, boşalmam lazım. *Lütfen*." Elleri dolaşüyor, göğüslerimi sıkıyor ve kabaca etimi avuçluyor; titreşimler her ikimizin de içinden geçerek işlerini yapmaya devam ederken.

Elimi savurarak telefonumu bulmaya çalışıyorum. Başımı sallayarak -şu anda konuşabileceğimi bile sanmıyorum-yüzüğü kapatıyorum ve göğsüne yaslanıyorum.

Beau içimden kayıp gidiyor ve ben kendimi bir anlığına unutarak boşluğa sızlanıyorum.

Beni kim suçlayabilir ki? Kovboyumun siki bir güzellik abidesidir. "*Şşşt*." Düzensiz bir nefes vererek bana hatırlatıyor, elleri kıçımın arkasında hızla hareket ediyor. "Tanrım, seni çok fena doldurmam lazım." Beau kayıyor, sesindeki gerginlik o kadar seksi ki ağrıyor ve horoz halkasını serbest bıraktığını hissettiğimde nefesi yoğunlaşıyor.

Bizi bir kez daha birbirimize kenetlerken deliciliği ileri doğru itiyor ve içime gömülme hissi başka bir dalgalanma dalgasını tetikliyor. Belki de başka bir orgazmdır, bilmiyorum ama kanalımın onun etrafında kasılmaya devam etmesi Beau'yu çözüyor.

Arkamda, kalçaları beni sonuna kadar doldurmak için itiyor, ölçülü, yoğun bir bana sahip olma eylemi. Ne kadar gizli sikişebileceğimizin sınırlarını zorlayan güçlü bir hareket.

"*Ffuuuck*. Lanet olsun. Sağ beni. Her şeyi al -Her damlasını." Beau'nun hırıltılı çok sessiz, ama sesindeki aksaklıkları duyuyorum ve ciğerlerindeki hava boşalmadan önce sikinin içimde zonkladığını hissediyorum. Boşalmaya başlıyor, sarsılıyor, zonkluyor. Dölünün iç duvarlarımı boyadığını, aramızdaki her şeyi kapladığını hissetmek ve buna ne kadar ihtiyacı olduğunu, bundan ne kadar zevk aldığını bilmek çok sıcak.

Birlikte kıvrılıp yattıktan sonra, o içimde olabildiğince derindeyken, kalbim sonunda aşağı olmaktan geliyor.

bulutların arasında bir yerde. Beau kulak mememi emebilmek ve yumuşak derisini ısırabilmek için başını eğiyor.

"İhtiyacım olan şey seni eve götürmek, böylece bu mükemmel kıkına şaplak atabilir, bütün gece seni sertçe becerebilir ve ismimi inlettiğini duyabilirim." Sahiplenici sözleri tam kulağımın dibinde, beni zevkten kemiksiz bırakıyor ve kesinlikle tüm bunları ve daha fazlasını istiyor.

İçimden kayıp gidiyor ve ben de onun vücut ağırlığındaki değişimin peşinden gidiyorum. Yüzümü göğsüne gömmek için etrafımda dönüyorum. Aklım başımdan gitmiş, ona bakarken bir elimi kaldırıp çenesini ve bıyığını okşarken rüya gibi bir halde kayboluyorum.

"Söz mü?"

Bana tüm ruhumu eritip bir su birikintisine dönüştürecek bir gülümseme veriyor. "Her zaman."

"Bana bakışın hoşuma gidiyor Beau Heartford. Bunu her gün yapıyor musun?" Fısıldıyorum.

Bana olan tutumu sıkılaşıyor ve başını eğerek nazik dudaklarının benimkilerin üzerinde gezinmesine izin veriyor, bunu yaparken de sessizce konuşuyor.

"*Sonsuza dek*, bela."

okuduğunuz için teŖekkr ederiz

Ben bu ikiliye aŖık oldum ve umarım siz de Sage ve Beau'nun aŖk hikayesini beđenmiŖsinizdir. Beau'nun POV'undan geniŖletilmiŖ sonsz aŖađıdaki bağlantıda bulabilirsiniz + Crimson Ridge serisinin Dördüncü Kitabının ilk bölümüne bir göz atmak için yerleŖin.

BURADA OKUMAYA DEVAM EDİN:

[**https://www.elliottroseauthor.com/bonuses**](https://www.elliottroseauthor.com/bonuses)

Crimson Ridge dünyasını seviyor ve ayrılmak istemiyor musunuz? Ben de... Okuyucu grubuma katılmayı unutmayın - gelecekteki bonus içeriklerle ilgili tüm duyurular ve ilk bakıŖlar burada gerekleŖecek:

[**https://www.facebook.com/groups/thecauldronelliottrose**](https://www.facebook.com/groups/thecauldronelliottrose)

-

[INSTAGRAM](#)|[TIKTOK](#)|[FACEBOOK](#)

TEŞEKKÜRLER

Crimson Ridge kalbimi elinde tutuyor ve bu seri bir yazar olarak hayatımı tamamen değiştirdi. Kovboylarıma, onların başrol kadınlarına ve dağların arasında geçen yasak aşk hikayelerine şans veren her bir okuyucuma inanılmaz derecede minnettarım.

Kaybolup gitmemi ve Kelimeler arasında kaybolmamı destekleyen harika Bay Rose'a. Seni tüm kalbimle seviyorum.

Lazz, sen benim şampiyonum, dinleyicim, alfa okuyucum, olağanüstü destek kraliemsin... Elliott Rose - verse sen ve sihrin olmadan işlevini yitirirdi. Sonsuza dek.

Brandi, Sam, Colby, Libby ve Jenna, siz hanımlar bana bu kitabı hayata geçirmeye odaklanmam için (*hiper?!*) nefes alma alanı sağladınız. Perde arkasında yaptığınız her şey için çok minnettarım.

Sandra, kapaklarımız için MÜKEMMEL bir şey yaratma konusundaki yeteneklerin beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor. Kovboylarımız için sonsuza dek bayılacağım.

Editörlerime - bunu cilalamaya yardımcı oldukları için milyonlarca teşekkür!

Lemmy, Tori ve Sam - bu kitabın yayınlanması için PR ve ARC'lere gösterdiğiniz sevgi ve özen... *burası *tozlu* mu *yoksa* bana *m1* öyle geliyor?

dünyanın öbür ucundan. Desteğinizin ne kadar önemli olduğunu tahmin bile edemezsiniz.

Patreon'daki inanılmaz destekçilerime, bağımsız bir yazara şans verdiğiniz ve her ay benim dünyamda takıldığınız için teşekkür ederim! Bunun ne kadar önemli olduğunu tahmin bile edemezsiniz ve hepimize tapıyorum! Her ay güzelliklere (ve sanat eserlerine!) verdiğiniz tepkileri okumak, kelimelerin akmaya devam etmesi için bana yakıt sağlıyor.

Elbette böyle bir kitabı hayata geçirmek perde arkasında bir köyü gerektirir. Alfa, beta ve ilk okuyucularıma, sizler tam bir sihirsiz ve bu ikisine bu kadar çok sevgi akıttığınız için teşekkür ederim. Yaramazlıklarına, bölüm atlama kaosuma ve bitmek bilmeyen sorularına ortak olduğunuz için teşekkür ederim.

Benim Yaratıcı Ekibim, siz her şeysiniz. ARC ekibim, tüm huysuz, pis konuşan kovboyları size gönderiyorum. Bu kitap hakkında paylaşımda bulunan, heyecanlandıran, en yakın arkadaşının okuması için *nazikçe* ısrar eden herkese, harikasınız.

Kitaplarımdan birinin tanıtımına yardımcı olan her bir kişiye, size aşığım ve yaratıcılığınızı ve bir Elliott Rose karakteri veya hikayesi için duyduğunuz heyecanı her gördüğümde kalp gözlerinizle bayılıyorum.

Kalbimin derinliklerinden, Beau ve Sage'den size sevgilerimizi gönderiyoruz.

xo

İNCELEME BIRAKIN

Bu kitabı beğendiyseniz, lütfen kısa bir anınızı ayırıp yorum bırakmayı düşünün. Birkaç kelime bile inanılmaz derecede yardımcı olur ve biz Romantik Yazarların gelişmesi için gereken kıvılcımı sağlar.

(Şey, bu ve cofiee)

AYRICA ELLIOTT ROSE TARAFINDAN

Crimson Ridge

Vahşetin Peşinde

Fırtınaya Göğüs

Germek Kalbi

Ehlileştirmek

Yağmuru Kurtarmak - Ağustos 2025

Ayrıca Crimson Ridge dünyasından

Buketler ve Tokalar (Novella)

-

Port Macabre Standalones

Neden+ Dark Romance'ı Seçmelisiniz?

Kötülerin kızı ve elde ettikleri yer.

[İntikamcı Tanrılar](#)

Fox, Ky, Thorne, Ven - HEA Novella

Noire Moon - Macabre Tanrıları Önsöz

Romanı

-

Gece Kalpleri

Karanlık Paranormal-Fantastik Romantizm
Birbiriyle Bağlantılı Bağımsız Bölümler

Tatlı Cehennem
(Rakiplerden Aşıklara x Novella)

Karanlıkta Arzu Bekler
(Huysuz x Günışığı)

Kraliçe'nin Ayartması
(Forbidden x Shadow Daddy Bodyguard)

Kısır İstekler
(MMF x Vampirler x Düşmanlardan Sevgililere)

Acımasız Doğum Hakkı
(Akademi Ortamı, Öğretmen x Öğrenci)

YAZAR HAKKINDA

Elliott Rose, yasak ve lezzetli bir şekilde karanlık tarafta romantizm yazarıdır. Yeni Zelanda'nın Aotearoa bölgesinin güneyindeki ufacık bir sahil kasabasında eşi ve üç kurtarma köpeğiyle birlikte yaşamaktadır. Onu elinde büyülü bir demlikle, kitap fikirleriyle dolup taşan bir defterle ya da sahilde dolaşırken bulabilirsiniz.

- Özel hediyeler, BTS detayları, karakter sanatına/spolarına ilk bakışlar ve yeni ve devam eden projeler hakkında samimi sohbetler için okuyucu grubu [The Cauldron](#)'a katılın.
- Tüm güzellikleri ve önemli haberleri doğrudan e-posta gelen kutunuza almak için onun katılın.

<https://www.elliottroseauthor.com>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

 [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)

 [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)

 [Çeviri Sohbet Grubumuz](#)

 [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)

 [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)

 [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi